

Тем, что эта книга дошла до Вас, мы обязаны в первую очередь библиотекарям, которые долгие годы бережно хранили её. Сотрудники Google оцифровали её в рамках проекта, цель которого – сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Эта книга находится в общественном достоянии. В общих чертах, юридически, книга передаётся в общественное достояние, когда истекает срок действия имущественных авторских прав на неё, а также если правообладатель сам передал её в общественное достояние или не заявил на неё авторских прав. Такие книги – это ключ к прошлому, к сокровищам нашей истории и культуры, и к знаниям, которые зачастую нигде больше не найдёшь.

В этой цифровой копии мы оставили без изменений все рукописные пометки, которые были в оригинальном издании. Пускай они будут напоминанием о всех тех руках, через которые прошла эта книга – автора, издателя, библиотекаря и предыдущих читателей – чтобы наконец попасть в Ваши.

Правила пользования

Мы гордимся нашим сотрудничеством с библиотеками, в рамках которого мы оцифровываем книги в общественном достоянии и делаем их доступными для всех. Эти книги принадлежат всему человечеству, а мы – лишь их хранители. Тем не менее, оцифровка книг и поддержка этого проекта стоят немало, и поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые меры, чтобы предотвратить коммерческое использование этих книг. Одна из них – это технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас:

- **Не использовать файлы в коммерческих целях.** Мы разработали программу Поиска по книгам Google для всех пользователей, поэтому, пожалуйста, используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- **Не отправлять автоматические запросы.** Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого рода. Если Вам требуется доступ к большим объёмам текстов для исследований в области машинного перевода, оптического распознавания текста, или в других похожих целях, свяжитесь с нами. Для этих целей мы настоятельно рекомендуем использовать исключительно материалы в общественном достоянии.
- **Не удалять логотипы и другие атрибуты Google из файлов.** Изображения в каждом файле помечены логотипами Google для того, чтобы рассказать читателям о нашем проекте и помочь им найти дополнительные материалы. Не удаляйте их.
- **Соблюдать законы Вашей и других стран.** В конечном итоге, именно Вы несёте полную ответственность за Ваши действия – поэтому, пожалуйста, убедитесь, что Вы не нарушаете соответствующие законы Вашей или других стран. Имейте в виду, что даже если книга более не находится под защитой авторских прав в США, то это ещё совсем не значит, что её можно распространять в других странах. К сожалению, законодательство в сфере интеллектуальной собственности очень разнообразно, и не существует универсального способа определить, как разрешено использовать книгу в конкретной стране. Не рассчитывайте на то, что если книга появилась в поиске по книгам Google, то её можно использовать где и как угодно. Наказание за нарушение авторских прав может оказаться очень серьёзным.

О программе

Наша миссия – организовать информацию во всём мире и сделать её доступной и полезной для всех. Поиск по книгам Google помогает пользователям найти книги со всего света, а авторам и издателям – новых читателей. Чтобы произвести поиск по этой книге в полнотекстовом режиме, откройте страницу <http://books.google.com>.

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 00034381 8

Ευκλείης

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

Ν Ο Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

120

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ ἀξήθη τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

Β Ε Ν Ε Τ Ι Α

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο Φ Ο Ι Ν Ι Σ

1889-

4597

M H N

N O E M B E R I O Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμά
καὶ Δαμιανοῦ.

Εἰ βούλει ἑορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, ἔρα τὴν ἑορτά-
σμεν αὐτῶν καὶ πλήρη Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Α΄ τοῦ
Ἰουλίου.

Εἰς ΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων
τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Αὐτόμελον.

Ο ἅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα,
θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐ-
θησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι,
τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσὸν, ἢ ἄργυρον,
εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο· ἀνθρώποις τε καὶ
κτῆνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ
πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρη-
σία πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Υ ἅλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην,
οὐρανοπολίται δέ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι
ἐχηματίσαν, ἢ ὁμόφρων σύσκηνος, ζυνωρὶς
ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόφυχος. Διὸ
τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν,
ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς
χρηζούσιν· οὓς ἐν ἑτησίοις, ὑμνήσωμεν ἀξίως
ἑορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ο ἅλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριαῖδα,
δυὰς ἢ αἰοιδίμος, Κοσμάς καὶ Δαμιανός

οἱ θεόφρονες, ὡς κρονοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς
νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν καὶ τὰ λεί-
ψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· καὶ μόνα
τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι·
πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελῆντες, τῷ
Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Α τελευτήτος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις,
ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ἔθεν αὐ-
τῶν, καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διη-
νεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν καὶ τὰ ὀ-
νόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβουόμενα, τῶν ἀ-
νιάτων ἀληθδόνων ἀπαλλάττουσι· δι' ὧν Κύ-
ριε καὶ ἡμᾶς τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, πα-
θῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσαστε, καὶ δουλωθεὶς τῷ τυ-
ράννῳ, ἀπάτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερ-
θαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σε, καὶ θερμὴν δέη-
σιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ παναθήλιος.
Διὸ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων,
καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπι-
θέσεων, ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ προσκυνῶ
καὶ ἀνυμνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν
αἵμακαρίστον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν,
τὴν σὴν διεληλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε
ἔβλεψας, τὸν ἐκ σε λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ,
ὑπ' ἀνόμων ὡς κατ' ἀκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον,
ὄξος καὶ χολὴν ποτιζόμενον, πλευρὰν δέ ὀρυτ-
τόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ

όδυρομένη, ωλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τῆτο Τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Η πηγή τῶν ἰαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἔθεράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σικηνή τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσητῶν· ἀνευθεὶς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίας Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ.

Πόθῳ δεῖω καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διηγύσατε. Ὄθεν τὸν καθαρὸν τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ Θεῖω χρυσωθέντες, ἀχρύσως τὰς ἰάσεις, τοῖς νοσῆσι παρέχετε, δυὰς ἱερά, φωταυγῆς ξυνωρῖς, πεφωτισμένων δεῖον ζεῦγος Ἀναργυροί, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Μεγάλων ἀξιοθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῆ ἐπολιτεύσασθε· καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσοῦντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὠφθητε Ἀγγελῶν συνόμιλοι. Κοσμά· σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν Ἅγιοι Ἀναργυροί, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ, ἀσθενῶντας θεραπεύοντες· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγή ὑπάρχει ἀνεξάντλητος· ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χρομένη περισσεύεται· καθ' ἐκάστην κενωμένη καὶ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγῆσα καὶ μὴ λειπομένη· καὶ οἱ ἀρῶμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας ἰατροῦς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τῆ Σωτῆρος Χριστοῦ, τῆ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναργύρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἄγνη, καὶ Μήτηρ σου ὀρώσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλαγγνα Σῶτερ ἐτιτρώσκειτο.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ἄγιοι Ἀναργυροί καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τῆ Ψαλτηρίας, ἀναγινώσκομεν ἓνα Κανὸνα τῆς Ὀκτωήχοι, καὶ τοὺς δύο παρόντας τῶν Ἁγίων.

Κανὼν πρῶτος οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υμνοὶς γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ἄσωμεν πάντες λαοί.

Υπό τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ δυὰς ἡ θαυμαστή καὶ σεβάσμιος, φωτιζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς παρέχει ἀενάως, ἀναβλυστάνουσα.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις, ὡς φωστῆρες, ἐν κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν τῶν παθῶν ὀμίχλην, εὐκόλως διασκεδάζοντες, τῇ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ Παμμακάριστοι.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν, ἠδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο, ταῖς ἀρεταῖς ψυχὰς δὲ, φανότατα καταλαμπρύναντες, ἐν κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ Ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Ολον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῆ γαστρὶ σικηνώσας, Θεομήτορ ἀπορρήτως ἐμφιάσατο, ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως, ὁ ὑπέρθεος· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν δεῦτερος, ἔχων Ἀκροστιχίδα τὴν δε΄

Δυὰς με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀναργύρων. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιοὺς.

Δυὰς φωτειδῆς, τῶν σοφῶν Ἀναργύρων, Τριάδι τῇ σεπτῇ, σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, παρεστῶσα ἰκέτευε, μνήμην σου τὴν φωτοφόρον, τοὺς τελῶντας φωτίσεσθαι, ταῖς τοῦ Πνεύματος θεαῖς λαμπρότησιν.

Υπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων δεικνῦντες τὰς αὐλοὺς ἀστραπάς, τοῦ Πνεύματος σοφοί, ὑπεδέξασθε Ἅγιοι· ὅθεν σκότος νοσημάτων, διαλύετε πάντοτε, ἐπισκέψεσι θεαῖς Ἀναργυροί.

Ανύστακτον ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν Θεοῦ, τῶν θείων ἐντολῶν, τοὺς ὑπνοῦντας νοσήμασιν, ἔνδοξοι πρὸς εὐρωστίαν, διϋπνίζετε χάριτι, συμπαθεῖς Θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα καὶ Θεόν, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ἐσωμάτωσας Ἀγνή, τὸν δείξαντα ἡμῖν, Ἰατροὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ἄχραντε σωτηριώδεις, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας, τοὺς σεπτοὺς Ἀναργύρους ἐν Πνεύματι.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσόν με Χριστέ.

Γάσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τοὺς ὄχετοὺς, τοῦ αὐλοῦ φωτὸς τὰ λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατροῦντες πάθη τὰς ἀρρώστιας, τῶν προσιόντων ὑμῖν **Μανσεβάσμιοι**, προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται θεραπεύετε.

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμήμενοι πᾶσαν τὴν φθειρομένην, τρυφὴν τοῦ βίου σαφῶς ἀπεκρούσαντο, τῷ θείῳ καλλεῖ ἀνευδότης ἀτενίζοντες.

Θεοτοκίον.

Εν εἶδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος ὦφθη Θεογεννητορ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἐν μήτρᾳ σὺ τῆς παναγίας Θεόνυμφε.

Κανὼν δευτέρος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μύρων εὐῶδες, ἰαμάτων ὁ θείος ναὸς ὑμῶν, ἀναβλύζων ἱερῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τῷ Πνεύματος, πάθη δυσωδέστατα, ἐκπλύνει πάντοτε.

Ε'πουρανίαις, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενοι πάντοτε, τὴν σκηνὴν ὑμῶν αἰεὶ, πηγὴν ἰάσεων Ἄγιοι, χάριτι δεικνύετε, τοῦ Παντοκράτορος.

Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κημῶ χαλινώσαντες, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγὰς, πλουσιωτάτως ἐδέξασθε ὅθεν ταῖς ἰάσεσι, κόσμον πλουτίζετε.

Θεοτοκίον.

Ωραιοτάτην, ἐν γυναιξί σε Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐκ σὲ σωματικῶς, Ἀγνή τεχθῆναι εὐδόκησεν, ὁ ἀναπαυόμενος, ἐν τοῖς Ἄγιοις αὐτῆ.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
- **Ο**καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐσιν
- Ἄγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Καθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Οὐρανόθεν θαυμαμάτων τὴν δωρεὸν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θερα-

πεύετε, ἀεννάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὦφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, χορηγῆσα θείων, ἰάσεων δύναμιν ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρω φρονήματι. Θεοφόροι Ἀνάργυροι πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Ὁμοιον.

Γαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμαῶν λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τῷ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε ὅθεν ἰατροῦντες, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θείον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν. Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Βασιλίссαν πάντες δεῦτε πιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου· ἔχεις γὰρ ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ παρρησίαν, οἰκτιρεῖν βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς εἴωρα κρεμάμενον ἡ Ἀγνή, τὰ σπλάγχνα ἐκόπτετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Οἶμοι! φῶς τοῦ κόσμου, Θεέ μου καὶ Κύριε, τίνος χάριν ταῦτα, ἐκὼν νῦν ὑφίσταται; θείων πάντως σῶσαι, γηγενεῖς καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν μετοικίσασθαι, τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα σου. Μεγαλύνω τὰ πάθη σου· αὐτὰ, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ὑπήνεγκας, τὰς τῶν ἀπάντων ὀδύνας, ταῖς σαῖς ἐξιώμενος.

Ὠδὴ δ'. Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ρῆσει θεία σαφῶς ἐπόμενοι, οὐ χρυσῆ λαμπηδόνας, οὐδὲ ἀργυρίου Θεοὶ ἐκτήσασθε. Ἀπασράπτοντες θείοις θαύμασιν, οἱ Ἀνάργυροι πάντας, εὐεργετῆσι χάριν βραβεύοντες. Ἰατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε, τῶν παθῶν ταῖς ὀδύναις, ἀλεξικάκου χεῖρας προσάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ραπιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα, τῶν μὴ σὲ Θεοτόκον ὀμολογῆντων, πάντα θεία Δέσποινα.

Κανὼν δευτέρος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ζωηφόροις ἐνεργείαις, ὀλικάϊς ἐπίδοσσι, τὰ θανατηφόρα, πάθη τῶν βροτῶν θεραπεύετε, φωτοειδέσατοι στύλοι, πύργοι ἄσειστοι, τῆς ἀμπέλου, τῆς ἀληθινῆς θεῖα κλήματα.

Οἱ μαζοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τὸ τῶν ἰαμάτων, οἱ πεφωτισμένοι Ἀνάργυροι, οἱ διατρέφοντες πάντας θείοις βρώμασιν, εὐφημείσθωσαν, χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Ιατρῆϊον ἀνεδείχθη, ὁ ναὸς ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν χειμαζομένων, ἀκλυστος λιμὴν καὶ σωτήριος, ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες κοιμίζομεθα, τὴν γαλήνην, καὶ τὴν τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με Παρθένε, τῆς ἐν σοὶ καταξίωσον, ἡ τεκοῦσα Λόγον, μόνον ἀληθῶς συμπαρέστατον, τὸν συμπαθεῖς τῆς Ἁγίας ἀναδείξαντα, ἰατῆρας, καὶ θαυματουργοὺς ἐν τοῖς πέρασιν.

ᾠδὴ ε΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ως κρηνοὶ θεόρρυτοι, πηγάζετε πιβοῖς, εὐεργεσίας νάματα, τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, θεραπεύοντες νόσους, Ἀνάργυροι ἐνδοξοί.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Ἀνάργυροι σεπτοί, ἀναστομοῦντες ἅπασιν, εὐρωστίαν διανέμετε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῖν νῦν προστρέχουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι, ἀστέρες οἱ τὴν γῆν, προφανῶς οὐρανῶσαντες, ἐν μιμήσει τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγγέλων ἀπαύστως, ἡμᾶς καταυγάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας, τὸν πάντων Ποιητὴν τὸν τῷ Πατρὶ συνἀναρχον, συλλαβοῦσα Μητροπάρθενε, καὶ τεκοῦσα τῷ κόσμῳ, Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν δευτέρος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ταῖς θεαῖς λαμπρότησι, σαφῶς καταστραπτόμενοι, πάντα περιέρχεσθε τὸν κόσμον, πάντας ἀνθρώπους καταφωτίζοντες, σκότος ἐκδιώκοντες παθῶν, δαίμονας ἐλαύνοντες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Ως δὺω φωτίζετε, φωστῆρες τὴν ὑφήλιον, πνευματοκινήτως θεοφόροι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιερχόμενοι, καὶ τοὺς ἐπὶ κλίταις ὀδυνῶν, προσεπισκεπτόμενοι, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Νοσοῦσιν τὴν ἴασιν, παθῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, ἐπιχορηγοῦντες ἀναργύρως, πάντων προστάται, μέγιστοι ὤφθητε, πάντων βοηθοί

μετὰ Θεόν, πάντων ἀντιλήπτορες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐκύησας, Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἄχραντε Παρθένε θεοτόκε, τὴν τοὺς Ἁγίους πανσόφους ἀναδείξασαν, δίδων τοῦ κακίας σοφιστοῦ, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, καὶ δεινὰ πανουργεύματα.

ᾠδὴ ς΄. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Σωτηρίους θεράποντας, εὐεργέτας θεοφροντας, Κοσμᾶν καὶ Δαμιανόν τοὺς θείους, προθύμως τιμήσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες, καὶ φρονήσει κοσμημένοι, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανός οἱ θεοί, Χριστῷ συναγάλλονται.

Ομοφρόνως οἰκήσαντες, ὁμοψύχως ἀσκήσαντες, ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπιστεύθητε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας, μετὰ σώματος Πάναγνε, τὸ πάντα τὸν κόσμον φωτίζον, ἀυγαῖς τῆς Θεότητος.

Κανὼν δευτέρος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐ τέχνη, ἀνθρωπίνη ἐν θεῖα δὲ χάριτι, ἀποκαθαίρετε νόσους, τῶν ἀνθρώπων Ἐνδοξοί· διὰ τοῦτο, κατὰ χρέος, εὐφημοῦντες ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Φιλία, πρὸς Χριστὸν θεοφόροι συνδύμενοι, πᾶσαν κακίαν δαιμόνων, διαλύετε θεῖα χάριτι· διὰ τοῦτο, τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦμεν πανήγυριν.

Ως ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θεῖας βλαστήματα, οἶνον ἡμῖν ἰαμάτων, τοῖς ἐν κατηφεία τῶν νοσημάτων, κεραννῦντες, εὐφροσύνης πληροῦτε Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, καθαρὸν ἀπειργάσατο Δέσποινα, ὁ καθαρῶτατος Λόγος, ὁ τὸν θεῖον οἶκον τῶν Ἀναργύρων, μεγαλύνων, ἐν σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε.

Ὁ Εἰρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφάπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ θαυματουργοὶ ἐνδοξοί· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν Ἱατρῶν· τοῦ γὰρ Ὑ-

ψίστου χάριν λαβόντες, ἀοραίως τὴν ρώσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καί μοι, δηγήσεως χάριν δωδῶρηται, ὑμνήσαι ὡς Θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ Θεράποντας, ἰαμάτων πλήρη παρέχοντας· ἀληθδόνων γὰρ πάντας λυτρῶνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς Σαύμασιν.

Συναξάριον.

Μὴν Νοέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι., καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ'.
Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Στίχοι.

Εἰ καὶ παρήκαν γῆν Ἀνάργυροι δύο,
Πληθῆσιν ὡς πρὶν, καὶ πάλιν γῆν Θαυμάτων.

Πρώτη Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκπτατον ἐκ γῆς.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι εἶλον τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀσιατίδος γῆς, πατὴρ μὲν ὑπάρχοντες Ἕλληνας, μητὴρ δὲ Χριστιανῆς, τοῦνομα Θεοδότης· ἥτις χηρείαν ἐκ τοῦ ἀνδρός ὑποστάσα, καὶ ἀδείας εὐκαίρου λαβομένη, πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς τελείας αὐτοὺς ἐξεπαίδευσε. Πᾶσης δὲ ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ γενόμενοι, ταῖς λοιπαῖς χαίρειν εἰπόντες, τὴν ἰατρειάν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἠσπάσαντο, Θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ οὐκ ἀνθρώποις μόνον ἐπικουροῦντες, ἀλλὰ καὶ κτήνεσιν. Ἀνάργυροι δὲ ἐκλήθησαν, διότι οὐδὲν παρά τινός τι λαβεῖν ἠέσχοντο πώποτε, ἀλλὰ δωρεὰν καὶ ἀμισθὶ ἰατρούοντες διετέλυν. Οὕτως οὖν καλῶς τὸν ἑαυτῶν βίον διαπεράσαντες, ἐτελειώθησαν ἐν εἰρήνῃ. Τὰ δὲ τίμια αὐτῶν λείψανα κατετίθησαν ἐν τόπῳ καλουμένῳ Φερεμάν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Κυριαίνης καὶ Ἰουλιανῆς.

Στίχ. Καὶ Κυριαίνα πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει,
Πᾶσης πνοῆς τιμῶσα Κύριον μέγαν.

Τῷ πρὸς σέ φίλτρῳ, Σῶτερ, ἐκκεκαυμένη,
Ἰουλιανῆ καῦσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Αὗται ἠθλήσαν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως· ὑπῆρχε δὲ ἡ μὲν Κυριαίνα ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικῶν ἐπαρχίας, ἡ δὲ Ἰουλιανῆ ἐκ πόλεως Ῥώσου· καὶ συλληφθεῖσαι ὑπὸ Μαρκιανοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἀναγκασθεῖσαι, οὐκ ἠρνήσαντο τὸν Χριστόν. Ὅθεν ἡ Κυριαίνα ξυράται τὴν κεφαλὴν, καὶ γυμνῆ ὑπὸ ἀτάκτων στρατιωτῶν τὴν πόλιν περιάγεται· καὶ ἀπαχθεῖσα ἐν τῇ πόλει Ῥώσῳ, μετὰ τῆς Ἀγίας Ἰουλιανῆς, τῷ πυρὶ παραδίδονται· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Καισαρίου, Δασίου, καὶ ἐτέρων πέντε.

Στίχ. Σὺν ἕξ συναθλοῖς, τῆς ἀληθείας φίλοις,
Τέμνουσι Καισάριον οἱ ψεύδους φίλοι.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι κατασχεθέντες ἐν Δαμασκῷ, καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἱερομαρτύρων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου, καὶ Ἰακώβου Πρεσβυτέρου.

Στίχ. Σὺν Ἰακώβῳ τῷ Θύτῃ Χριστοῦ, ξίφος Ἰωάννης ἠνεγκεν ὁ Χριστοῦ Θύτης.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, τὸν τῆς πίστεως διδάσκοντες λόγον, καὶ ἀλείπται γινόμενοι πολλῶν πρὸς εὐσίβειαν· οἱ καὶ κρατηθέντες ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν, καὶ ποικίλοις βασάνοις προσομιλήσαντες, ὕστερον διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν, τῷ Κυρίῳ τὰ ἑαυτῶν παραθέμενοι πνεύματα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἑρμηνιγγέλδου.

Στίχ. Ἑρμηνιγγέλδος ἐκπλυθεὶς βαφὴν πλάνης,
Σφαγὴν ὑποσαῖς, βάπτεται λύθρῳ κόχλω.

Οὗτος πατὴρ μὲν ἔφν Λιουδιγγίλδου, Ῥηγὸς τῶν ἔσω Γότθων (*). Ἀρειανοῦ σὺν παντὶ τῷ ἔθνει τυγχάνοντος. Μυθεῖς δὲ τὸν ὀρθόδοξον λόγον παρὰ Λεάνδρου τοῦ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐπισκόπου, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ τὴν μεταβολὴν χαλεπύνατος, ποικίλας ἦν οὗτος ἐξ αὐτοῦ Σωπείας καὶ ὕβρεις δεχόμενος· καὶ καθ' ἑκάστην τούτων αὐτῷ προσαγομένων, ἀκλινῆς ἦν ὁ παῖς καὶ ἀκαταγωνιστος. Ὅθεν στερεῖται μὲν τῆς βασιλικῆς διαδοχῆς, χεῖρας τε καὶ πόδας δεσμευθεὶς, εἰρκτῆ ζοφῶδει ἐγκλείεται.

Ἐπιστήκει δὲ ἡ τῆ Πάσχα ἰορτή, καὶ τὸν αὐτὸν ἱερέα ἀποστείλας ὁ πατήρ, πείθειν ἐπεχείρει, μετακαλέσασθαι δῆναι τῶν μυστηρίων. Ὁ δὲ οὐκ ἐπέισθη, ἀλλὰ βδελυξάμενος αὐτὸν ἀπέπεμψεν. Ὅθεν προστάττει ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἐν τῇ εἰρκτῇ, οὗ ἦν δεδεμένος, ἀποτιμῆθῃ. Οὐ γενόμενος, φῶδι καὶ μελωδίαι ἀσωμάτων Δυνάμεων μετὰ λαμπάδων περὶ τὸ σῶμα τοῦ μακαρίου Ἑρμηνιγγέλδου καταπέμπονται. Καὶ τὸ ξύνον τοῦ Θεάματος τοῦς πιστοὺς εἰς εὐχαριστίαν ἐκίνησε, τὸν δὲ σφαγία κατέπληττε, καὶ συνετάραττε, καὶ μεταμίεσθαι, ἐπὶ τῷ μιάσματι ἐδιάζετο.

Οὐ πολὺς ὁ χρόνος, καὶ νόσος ἐπελθοῦσα, πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλαυεν. Ὅθεν ὁ Λιουδιγγίλδος καλεῖ Λεάνδρου τὸν τῆς εὐσεβείας Ἐπίσκοπον· καὶ τὸν νεώτερον παῖδα Ῥεχάρεδον Βασιλέα ἀναγορεύσας, ἀξιοῖ τοῖς ἴσοις τελείσαι τὸν παῖδα, οἷς καὶ τὸν Μάρτυρα Ἑμμηνιγγέλδου προτελέσατο. Καὶ ταῦτα εἰπὼν θνήσκει. Ῥεχάρεδος δὲ τῆς ὀρθοδοξίας τὰ σπέρματα δεξάμενος, συνορθοδοξεῖν καὶ τὸ ὑπάκουον ἐπίσει. Καὶ σκέπει μοι Θεοῦ πρόνοιαν· Ἑρμηνιγγέλδου συγχωρεῖ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας σφαγῆναι, καὶ ἅπαν τὸ γένος τῆ ὀρθοδόξῳ πίστει προστίθεται.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν.

Οἱ Θεοῦ Θεοφρόνως ὠφθητε, ὅλοι Θεοῦ χωρητικοί· τὸν γὰρ κόσμον διὰ Θεόν, πάντα κατελίπετε, ἔχγεσιν ἐπόμενοι, τοῖς τοῦ Σωτῆρος Πανένδοξοι, Θεοπρεπῶς, τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καταγεραίροντες.

(*) Οἱ τινες καὶ Οὐίσιγότθοι, ἢ Βισιγότθοι, ὁ ἔστο Δυτικὸι Γότθοι, ἐκαλοῦντο.

Υπερφυῶς, Ἴατροί πανάριστοι, τῶν ἀσθενούντων τὰς πληγαῖς, χειρουργίαις ταῖς μυστικαῖς, πάσας θεραπεύετε, φάρμακα σωτήρια, ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενοι, τῶν θείκων, ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Στέφει τῆς σῆς, βασιλείας Δέσποτα, καὶ διαδήματι λαμπρῷ, κατεκόσμησας εὐπρεπῶς τοὺς ὑπερποθήσαντας, κάλλος τὸ ἀμήχανον, Χριστέ τῆς σῆς ὠραιότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, εὐεργέται κοινούς τούτους ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Ανατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους Πάναγνε, φανερωθείσης ἐπὶ γῆς, ἀνεδείχθης πανευπρεπῆς, πύλη καὶ ὀλόφωτος, κόσμον καταυγαίζουσα, μαρμαρυγαῖς καθαρότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, λαμπηδόνας αἰεὶ θαυμάτων πέμπουσα.

Κανὼν δεῦτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Αναστομοῦντες, τὴν πηγὴν τὴν Θεόσδοτον Ἅγιοι, πᾶσι ποταμούς ἐκβλύζετε καθαρῶν, ἰαμάτων ἀποπλύνοντες, παθῶν μιάσματα, καὶ δαιμόνων κακίαν ὀλέθριον.

Νευρωμένη, τῇ ῥωστικῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, ῥῶσιν ἀσθενοῦσι πάντοτε χορηγεῖ, ἡ δυὰς τῶν Ἀναργύρων σου, ἡ ἀξίειπαινος, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Αγίος μόνος, εἴ ὁ δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου κόσμον δι' αὐτῶν λυτροῦσαι γὰρ τῶν δεινῶν, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγαίζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἐκ ῥίζης, Ἰεσσαὶ σὺ ἀνεβλάστησας, ἄνθος, τὸν Χριστὸν βλαστήσασα Μαριάμ, τὸν ὡς ἄνθεσι τοῖς θαύμασι, καθωραΐσαντα, τοὺς αὐτοὺς Ἀναργύρους θεράποντας.

Ὡδὴ ε'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Νεκρωθέντες κόσμου τοῖς τερπνοῖς, καὶ τῆς φιλαργυρίας, τὴν νόσον ἀποτεμόντες, ὠνομάσθητε σοφοί, τοῖς πᾶσιν Ἀνάργυροι, τοῖς βωῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αιωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγονάτε προδηλῶς· ζωῆς γὰρ τῆς φθειρομένης, κατελίπετε τερπνά, συμφώνως κραυγαίζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πῦσαι πάντας Δέσποτα Χριστέ, δεινῶν ἀρῶστημάτων, πρεσβείαις τῶν Ἀναργύρων, καὶ ἀξίωσον αἰεὶ, συμφώνως κραυγαίζειν σοι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Γεγηθότες πάντες οἱ πιστοί, καὶ χάριτι ῥωσθέντες οἱ τόκῳ λελυτρωμένοι, Μητροπάρθενε τῷ σῷ, ἀπαύστως κραυγαίζομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεῦτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Γυμνοὶ πάσης ὠφθητε ἐχθροῦ, κακίας Ἅγιοι, τῷ θείῳ Πνεύματι, ὑμῖν γενόμενοι ἔνδυμα, σωτηρίας καὶ ἀφέσεως, καταστολὴ καὶ τῶν δεινῶν, ἀπαλλοτριώσεις τοῖς βωῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υιοὶ κατὰ μέθεξιν Θεοῦ, Δαμιανέ, καὶ Κοσμά, πίστει γενόμενοι, πατρῶον κλῆρον νῦν εὗρατε, τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν φαιδρὰν, ὄντως ἐνέργειαν, καὶ βεῶτε· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ράκισιν ὑμῶν θεουργικαῖς, τὸν ῥύπον πλύνετε, τὸν ψυχικὸν ἡμῶν, καὶ τὰ ἐπώδυνα Ἅγιοι, φυγαδεύσατε νοσήματα, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὀρμαῖς ἀποδιώξατε, ὡς ἰατῆρες ἡμῶν συμπαθέστατοι.

Ως κρίνα ὡς ἄνθη νοητὰ, ὡς ῥόδα Πνεύματι, ὠραϊζόμενοι, ἡμῖν ἐδείχθητε Ἅγιοι, εὐωδίαν ἀποπέμποντες, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκοντες, τῶν βρώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ θάνατος ἐν σοί· ζωὴν γὰρ ἔτεκες, τὴν ἐνυπόστατον, Χριστὸν τὸν Κύριον Ἄχραντε, τὸν προστάτας τῆς ζωῆς ἡμῶν, τοὺς Ἀναργύρους ἰατροὺς, βωῶντας δείξαντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγαίζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα.

Υμνοῖς τὴν σοφὴν δυάδα, τῆ φωτὸς τῆ νοητοῦ ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, καὶ φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδιδούσαν, ἀπαύστως μακαρίσωμεν.

Ρώμην ψυχικῆς υἰείας, ἐμποιοῦντες τοῖς πιστοῖς, καὶ σωμάτων ἰᾶσθαι, πεπιστευμένοι, πάθη οἷα σωτῆρες, ἀξίως ἀνυμνεῖσθε αἰεὶ.

Οὐ θεοφεγγεῖς φωστῆρες, νοητῶς τὸν οὐρανόν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, φωτοδοσίας χύσει νῦν δαδουχοῦντες ἀπαύστως καταυγαίζουσιν.

Υπό τῆς σεπτῆς Τριάδος, ἡ Θεόκλητος δυάς, σθενεμένη προχέει, τῶν ἱαμάτων πᾶσι ταῖς χορηγίας, τοῖς πόθῳ μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς νεφέλην, καὶ ἀγίαν κιβωτόν, τὴν ὀλόφωτον πύλην, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου ὡς Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κανὼν δευτέρος. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν φησιν· ἀλλ' ἢ μόνον τὸ εἰκίζεσθαι, νῦν ἀδελφὸς ἐν ὁμοιοίᾳ, εἰς τόπους φωταυγεῖς, εἰς σκηνώματα οὐράνια, εἰς δόξαν ἀμάραντον· οὕς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ως μέγιστος οὗτος ὁ ναὸς τοῖς θαύμασι, καθ' ἐκάστην σεμνυόμενος· ἐνθα αἰεὶ ἐπιδημοῦντες, Κοσμᾶ Δαμιανέ ἀξιαγάστοι, τὴν ῥῶσιν τοῖς δεομένοις παρέχετε· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν Μακάριοι, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν Ἄγγελοι, θεῖοι Ἀπόστολοι Προφῆται, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες· μεθ' ὧν περιχαρῶς αὐλιζόμενοι, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Ηθεῖα δυάς καὶ φωταυγῆς Ἀνάργυροι, θεοφόροι πανσεβάσμοι, ἀφεσιν τῶν ἀμαρτημάτων, διόρθωσίν τε βίου αἰτήσασθε, καὶ πάντων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἀγνῆ γεγένησαι, τοῦ τὰ πάντα καταυγάζσαντος, καὶ φωτοφόρους τοὺς Ἁγίους, δεικνύντος νῦν τὸ σκότος ἐξαίροντας, παθῶν τῶν ψυχοφθῶρων ἐν Πνεύματι, Ἀχραντε μόνῃ πολυῦμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσφκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλαρίον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, θεραπεύετε νόσους, καὶ ἰᾶσθε ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προσρέχοντας, τῷ θεῖῳ ὑμῶν τεμένει· διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Εκύησας Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε

πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ανατολίου.

Τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ἀναργύρως τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θεραπεύετε, παγκόσμοι Ἀνάργυροι· ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν δεδομένην εὐρωστίαν χαρίζομενος, φωστῆρας ἀπλανεῖς ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ οἰκουμένῃ· αὐτῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἱαμάτων ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες, πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς, τὰς ἰάσεις Ἀνάργυροι· ὑπερφυῶς γὰρ τῶν νοσοῦντων τὰ πάθη, ἐν χειρουργίαις μυστικαῖς, ἐκ θασαυρῶν τοῦ Πνεύματος, φάρμακα προτιθέντες σωτήρια, τοῖς κάμνουσι θεραπεύετε· ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγονόςτες, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὑμῖν σαφῶς τὴν κατοικίαν ποιησαμένης, αὐτῇ πρεσβεύσατε, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Αγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκκληρονόμησαν. Γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. Δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Πατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θασαυροὶ τῶν ἱαμάτων, σωτῆρες τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κρίζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε· σὺν τῇ Θεοδότῃ, ἱκετεύοντες, Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα Ἦχος δ'. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἱαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προσταύμασιν, αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδώκας σημείωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ κρα-
ταίωμα· χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε· χαῖρε τὸ
κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας· χαῖρε Θεοτόκε, ἡ
κιθωτός ἡ λογική· τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ
καύχημα, τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα· τῶν πε-
πτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σικηνὴ ὀλόφωτος, ἡ ἀ-
γία καὶ πάγκαλος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος,
Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί
τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀνταπο-
δίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύ-
δεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήτ-
ταμαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει; τίς μὴ ὑ-
μνήσει πεισῶς, τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων Ἀ-
ναργύρων τὰ θαύματα; ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀγίαν
αὐτῶν μετάστασιν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς προσ-
τρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα· καὶ τὰ τίμια
καὶ ἅγια κείψανα αὐτῶν, βρῦουσι τὴν χάριν
τῶν ἰάσεων. Ὡ Δυαὶς ἀγία! ὦ τίμια κάραι!
ὦ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ὑμῖν
χάριτος! Διὸ ὑμνοῖς ἄσωμεν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ
τῷ ἀναδείξαντι τούτους, εἰς ἰατροίαν τῶν ψυ-
χῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρή-
γορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξυλῶ ὑπνώσαντα,
ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ,
ὑπὸν ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον
ἐγρήγορσιν παράσχῃς· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρη-
νωδοῦσα· ἦν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων τῶν Ἀγίων
ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πη-
γασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμ-
ποδίστου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τῶν Ἀγίων τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα, τῶν Μαρτύρων
ὑμνήσωμεν, τὸν σοφὸν Ἀκίνδυνον καὶ Πη-
γασίον, Ἐλπιδηφόρον Ἀφθόνιον, καὶ τὸν Ἀνεμ-
πόδιστον, τοὺς γενναίους ἀθλητὰς, καὶ θερμοὺς
ἀντιλήπτορας, τοὺς πηγαζόντας, ἀνεμποδιστον
χάριν καὶ ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύνως, τοῖς
εὐσεβέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνα-
τος, οὐ λεθῆτων βράσματα, ἐ γῆς χάσμα-
τα, οὐδὲ θηρίων τὰ στόματα, χωρίσαι δεδύνην-
ται, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑμῶν καρτε-
ρόφρονες, γενναιότητα· πρὸς αὐτὸν γὰρ ἀπαύ-
στως ἐνορῶντες, καὶ αὐτὸν μόνον ποθῶντες, τῆς
δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε.

Οἱ τρυφῆς ἀπολαύοντες καὶ φωτὸς ἐμφορέ-
μενοι, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρωσάμενοι, τῆς
πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας, κινδύνων λυτρώσα-
σθε, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ παντοίας
κακώσεως, τῇ θεόφρονι, πρὸς Θεὸν παρρησίᾳ
κεχηρημένοι, καὶ συμπάθειαν δεικνῦντες, τὴν
ἀληθῶς χριστομίμητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀντωνίου.

Ἦμερον ἡ πενταυγῆς τῶν Μαρτύρων ὁμή-
γυρις, ὡς σελασφόρων ἀστέρων συνέλευσις,
τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα, πρὸς μυστικὴν εὐ-
φροσύνην ἐκάλεσε. Οὗτοι καὶ γὰρ, ὡς τῆ νοή-
του Ἡλίου θεράποντες, καὶ τῶν Περσικῶν κα-
θαιρέται δογμάτων, τοὺς τῷ αἰσθητῷ Ἡλίῳ
προσανέχοντας, καὶ προσκυνοῦντας τὸ πῦρ,
ἐχειραγώγησαν πρὸς εὐσεβείαν· ἐκέρασαν δὲ
πλήρη τὸν ἀθλοφορικὸν αὐτῶν κρατῆρα, καὶ τοῖς
δια Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵμασιν ἔστεφαν, ἡμᾶς
προτρεπόμενοι, τῆς εὐσεβείας ἐραστάς. Δεῦτε
λέγοντες, τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἐστίαθητε, καὶ τῆς
στεφάνης καὶ τὰ γέρα προσβλέψατε· ὁ γὰρ ὑ-
πομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται, Χριστὸς ἡ
ἀλήθεια ἀπεφάνητο· ἵνα κοινωνοὶ γένησθε τῶν
στεφάνων ἡμῶν, καὶ πρεσβευτὰς ἡμᾶς, πρὸς
Κύριον ἔχητε.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον**. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητώας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἀμαρτίας ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον· χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι· καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξάρπασον, τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου Ἀγνή· ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν ἀειμάκαριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνα τὸν ἴδιον, Ἀμνάς ἢ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὄραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παραδόξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατέκρινέ σε, θανάτῳ τὴν ζωὴν τὴν τῶν βροτῶν; ἀλλ' ἀνυμῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν Ἀθλοφόρων ὡς φιλέορτοι. Δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτούς, μυστικῶς ἐγκωμιάζοντες· Χαίροις Ἀκίνδυne, χαίροις Πηγάσιε, χαίροις Ἀνεμπόδιζε, χαίροις Ἐλπιδηφόρε, χαίροις Ἀφθόνιε, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες, καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τρανῶς κηρύξαντες. Διὸ παμμακάριστοι καὶ πολυάθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον**. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὀρώσα, ἢ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμέ τὴν τεκοῦσαν, μόνην Φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχῃσι θείας, οἱ τὰ θεία πάθη σου δοξάζοντες.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἢ πλανθίσαι τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἄγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρήσιας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Ταῖς σαῖς λιταῖς με Μαρτύρων πληθὺς σκέπε.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδος ἰσαριθμοί (*), τῆς Παναγίας πανόλβιοι, Τριάδος ἐδείχθητε, προσκυνηταὶ τῆς σεπτῆς, καὶ παρίσασθε, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος θερμοὶ ἀντιλήπτορες, τῶν προστρεχόντων ἡμῖν.

Ακίνδυνον Ἄγιοι, ἀνεμποδίστως πηγαίσετε, τὴν χάριν προσνέμοντες, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, πάντα κίνδυνον, καὶ πᾶσαν ἀθυμίαν, καὶ ζάλην καὶ τάραχον, καταπραΰνοντες.

Ισχυὴν τὴν ἀνίκητον, περιζωσάμενοι, Ἄγιοι, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, οὐκ ἐλογίσασθε· ἀλλ' ἀπτόητον, τὸ φρόνημα δεικνύντες, πυρὸς καὶ κολάσεων, κατετολήσατε. **Θεοτοκίον.**

Σὺ μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθημέρον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον· σὺ γὰρ πέφνησας ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον, τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στερεωθέντες, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει πανάριστοι, διανοία σταθηρᾶ, διὰ πυρὸς τε καὶ ὕδατος, ἀθλοῦντες διήλθετε, πρὸς τὰ οὐράνια.

Αρραγεστάτη, τῶν μελλόντων ἐλπίδι νευρούμενοι, τῶν παρόντων ἀλγεινῶν, ἀνδρειοτάτῳ φρονήματι, πανένδοξοι Μάρτυρες, κατεφρονήσατε.

Ισα φρονῶντες, τοῖς τρισὶ Νεανίαις πανεύφημοι ἀπονοίας Περσικῆς, τὸ πῦρ σθεννύντες ἐφάνητε, τῇ δρόσῳ τῆ Πνεύματος, περιχεόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ προσασίαν, ἀσφαλῆ Θεομητορ κекτήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Ο Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄγιος πλήν σου φιλόθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτὲ τῶν ἀνομούντων οἱ Ἕλληνες, τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν, βλέποντες

(*) Ἐννοεῖ ἐνταῦθα ὁ Ἱμνωδὸς τοὺς τρεῖς πρώτους Μάρτυρας, τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογούντας, Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον καὶ Ἀνεμπόδιστον. Ὅρα ἐμπροσθεν τὸ Συναξάριον αὐτῶν.

Μάρτυρες ὑμῶν, καὶ τῷ Κυρίῳ πιστεύοντες ἀνεκραύγαζον· Δόξα σοι Χριστέ, παντοδύναμε· σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ ἕτερον οὐκ οἶδαμεν, ὁ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμασία, ἐν τοῖς ἀγίοις σου Μάρτυσιν. Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, φώτισον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ακινδύνως τὸν δρόμον τὸν εὐσεβῆ, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες οἱ εὐκλεεῖς, ἐλπίδι διήνυσαν, τῶν στεφάνων ῥωννύμενοι· τοὺς γὰρ ὑπεναντίους, εἰς τέλος ὤλεσαν, ἀνεμποδίστως τὴν νίκην, αὐτῶν περαιώσαντες· ὅθεν καὶ ἀφθόνως, τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει, πηγάζουσι πάντοτε, τὴν πληθύν τῶν ἰάσεων· οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβῆσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεῆ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ῥυσθῆναι πταισμάτων μὲ, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μὲ. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἠάμνας θεωροῦσα σὲ ἐν Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἐβόα σοι· Ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέης, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ῥοδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Αμπρυνόμενοι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαινοὶ λαμπτήρες, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φαινοτάταις ἀκτίσι καταυγάζοντες, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῷ τῷ δυναμί σου.

Πλαστήριον τὸ αἷμα, τῶν Μαρτύρων γηγένηται, καὶ εὐωδιστάτη, ὄντως τῷ Θεῷ καθιέρωσις, ἀνεμποδίστως διδοῦσα τὴν ἀκίνδυνον, ἀναβρύουσαν, πᾶσι πηγὴν τῶν ἰάσεων.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Χριστὸν διακρούσασθε, τῶν ἐκτελεσθέντων ἐν πίστει τὴν πανίερον, καὶ πανέορτον, μνήμην ὑμῶν Ἀξιάγαστοι.

Ανατρέψαντες τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων, τὴν ζωοποιῶσαν ἐνέργειαν, ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνύντες ἐκραυγάζετε, αἰσιδέαστοι· Δόξα Χριστῷ τῷ δυναμί σου.

Θεοτοκίον.

Πσχυρότατόν σε ὄπλον, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, δυσχερίας πάσης, καὶ τῶν χαλεπῶν περιστάσεων, ἀποσειόμεθα βλάβην καὶ τὸν κλύδωνα, τῶν αἰρέσεων, Μήτηρ Θεοῦ διαφεύγομεν.

Ῥοδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σεαυτὸν Ἀφθόνιε, προσήγαγες Θεῷ, καρτερῶς τὴν τυραννικὴν, διελέγξας ἔνδοξε, γνώμην τὴν ἄθεον, καὶ φωτὶ προσέδραμες, τῷ τῆς πίστεως γηθόμενος.

Μνηθεῖς Ἀφθόνιε, τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, δι' αὐτὸν σοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπετμήθης ἄριστε, καὶ πρὸς τὴν ἄληκτον, εὐφροσύνην ἔσπευσας, καὶ ἀθάνατον ἀπόλαυσιν.

Επὶ τὴν ἀσάλευτον, ἐλπίδα στηριχθεῖς, καὶ τερπνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καταπτύσας πάνσοφε Ἐλπιδοφόρε, ἐπτερώθης ἔρωτι, τῆς ἀχράντου ὠραιότητος.

Μακαρίας λήξεως, ἀφράστου τε τρυφῆς, ἐν σκηναῖς ταῖς ἐν οὐρανοῖς, ἠξιώθης ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀκίνδυne· ἀκλινῶς γὰρ ἔδραμες, σὺ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ανατείλας Ἥλιος, ἐκ σοῦ ὁ νοητός, τηλαυγῶς τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς αὐτοῦ Θεότητος, πᾶσιν ἐφήπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ῥοδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ρέοντων, τὸ φθαρτὸν παριδόντες, τὰ ἀφθάρτα, κατηξιώθητε βλέπειν· πειρασμῶν οὐκ ῥύσασθε καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, ὑμᾶς προσκαλουμένους Ἀήττητοι.

Τριάδος, τῆς ἀρχικῆς πανένδοξοι Μάρτυρες, τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους, καὶ φρουραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους, διαλύσαι, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις σπλαγχνίσθητε.

Υπὲρ σοῦ, ἑαυτοὺς παραδόντες εἰς θάνατον, ἀθανασίας Σωτῆρ μου οἱ γενναῖοι ἔτυχον καὶ σωτῆρες, τῶν ἐν ζάλῃ, καὶ συμφοραῖς καὶ θλίψει γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Ρήξον μου, τὸ τῶν πταισμάτων Κόρη χειρόγραφον, τῆς συνεχίσσης με λύπης, καὶ παθῶν τὴν λύσιν χαριζομένη, καὶ τηροῦσα, διηνεκῶς ἀλώθητον Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

➤ **Ο**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς ἀνέσεως Κύριε, ἢ
➤ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
➤ κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
➤ σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῆ τῆς Τριάδος καλλοῦ λαμπρυνθῆσα, ἢ πενταυγῆς τῶν Ἀθλητῶν θεία φαλαγγε, τᾶς τῶν τυράννων ἠμβλυσε δειναῖς προσβολαῖς, Ἀφθονον Ἀκίνδυνον, Ἀνεμπόδιστον χάριν, ἄπασι πηγάζουσα, τοῖς ἐλπίδι καὶ πόθῳ, ἐν θείῳ προσιοῦσι δι' αὐτῶν, τῷ πάντων Κτίστη, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ῥυπωθεῖσάν μου ψυχὴν, τῷ ρείθρῳ τοῦ ἐλέους τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἀπόσμηξον Οἰκτίρμον, καὶ ἐν φωτὶ ἀειλαμπεῖ αὔγασον ὑμῆσαι τὸν πεντάριθμον χορὸν τῶν Μαρτύρων σου Ἀκίνδυνον καὶ Θεῖον Πηγάσιον, σὺν Ἐλπιδηφῶρῳ καὶ Ἀφθονίῳ τὸν γενναῖον Ἀνεμπόδιστον, τοὺς σεπτοὺς Ἀθλοφόρους· οἱ πᾶσαν προσβολὴν βασάνων ἀνδρείως, τῇ ἀγάπῃ σου σαφῶς τρέψαντες Λόγε, θῦμα λογικὸν προσήγαγόν σοι ἑαυτῆς σοι, τῷ πάντων Κτίστη, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφῶρα, καὶ Ἀνεμπόδιστου.

Στίχοι.

Ἀκίνδυνον πῦρ τῶν δὲ λοιπῶν τεττάρων,
Θὺς μὲν τὸ πῦρ ἔκτενεν, οὗς δὲ τὸ ξίφος.

Δευτέρῃ Ἀφθονίῳ καὶ τέτρασι, πῦρ ἄορ,
ἄθλος.

Οἱ αἱ Ἅγια, τῆς Ηερσῶ γῆς ὄντες, τὰ πρῶτα παρὰ Σαβωρίῳ βασιλεῖ Περσῶν ἔφερον. Ὁ δὲ αὐτῶν Ἀκίνδυνος, Πηγάσιος καὶ Ἀνεμπόδιστος, ἀκρῶς τὴν εὐσέβειαν ἀγαπῶντες, ὠμολόγησαν τὸν Χριστὸν· δι' ἣν αἰτίαν συλληφθέντες, τύπονται κρυσθαίνοντες, καὶ τὰς πλευρὰς πορὶ καταρλίγγονται. Ἐπεὶ δὲ βλασφημεῖν ὁ βασιλεὺς εἰς Χριστὸν ἤρξατο, ἀφωνία τοῦτον καταδικάζουσιν οἱ Ἅγιοι, καὶ αὐθις λύουσιν. Ἐἴτα ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πενυρακτωμένων ἀπλύνται· καὶ ὄμβρου καταρμάχοντες, ἢ φλέξθαι σβέννυται, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἀγαλμα εὐχῇ καταβάλλουσα· διὰ τοῦτο ὑπογαλῶνται λίθῃσι μεσοῖς μελυθῶν καλλάζοντες· καὶ ἀνίκαροι μέιναντες, Ἀφθόνιον πρὸς τὴν τοῦ

Χριστοῦ ἐπισπῶνται πίστιν, ὅς καὶ παραχρῆμα τὴν κεφαλὴν ἀφῆρθη. Καὶ ἐν βουδαῖς θυλάκοις βληθέντες, καὶ τῇ θαλάσῃ ριφίντες, ἀνασῶζονται, καὶ τὸν Ἐλπιδηφῶρον, πρῶτον ὄντα τῆς Συγκλήτου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλεῖνται πίστιν, μετ' ἑτέρων ἰπτακισχιλίων, οἱ τινες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Οἱ δὲ περὶ Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον καὶ Ἀνεμπόδιστον, εἰς βόθρον ρίπτονται μετὸν θηρίων καὶ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν πίστιν εἰλκυσαν. Ὄθεν καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθέντες, τέλος εἰδέξαντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, οἱ ἀπὸ τῆς Συγκλήτου βουλήσιν Ἄγιοι ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συγκλητικοὶ ποθοῦντες ἀφθαρτον γέρας,
Συγκλητικὰ τμηθέντες ἀρνοῦνται γέρα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐδοξίου, Ἀγαπίου, καὶ λοιπῶν Ἀγίων ὀκτώ.

Στίχ. Τὸ πῦρ ἀριστεῖς καρτερήσαντες δέκα,
Πρὸς τὴν ἀρίστην λῆξιν ἦκον οἱ δέκα.

Οἱ τοὶ ὑπῆρχον στρατιῶται ἐν Σιβαστίᾳ ἐπὶ Λυκινίου βασιλέως. Ἐξισταθέντες δὲ ὑπὸ Αὐξανίου ἀρχοντος τῆς πόλεως, καὶ Μαρκελλοῦ δευκό, καὶ Μάρκου τοῦ Ἀγρικολάου, καὶ ἀνυπερβλήτοις βασάνοις ὑποβληθέντες, πυρὶ παραδίδονται· ἐν ᾧ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέβητο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ Κύρῳ.

Οἴτος ὁ Ὀσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρκιανὸς πατρίδα μὲν εἶχε τὴν Κύρον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Ἱερήμον. Καταφρονήσας γὰρ τῆς τοῦ γίνους περιφανείας, τῆς ἐρήμου καταλαμβάνει τὸν ὄμφαλον. Καὶ σμικρὸν οἰκίσκον δειμάμενος, ὡς μόνον τὸ σῶμα καλύπτεισθαι, καὶ τριχίνοις ράκισιν αὐτὸ περιθεῖς, καθιέρξεν ἑαυτὸν ἐκεῖσε. Σιτίον δὲ τῆν αὐτῷ ἐκάστη ἰσπέρα, τρεῖς ὠγγίαι ἄρτου, καὶ ὕδωρ ὀλίγον πρὸς τὸ ζῆν. Χρόνου δὲ τινος διεληλυθότος, δύο φοιτητὰς εἰδέξατο, καλύδας μικρὰς πύξαντας.

Οὗτος σὺν ὁ μακάριος, αἰεὶ ἐγκικλισμένος ὢν, οὐδέποτε λύχνον ἐκτίησάτο, ἀλλὰ φῶς θείον περιέλαμπεν αὐτὸν ταῖς νυξί, καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν γραμμάτων ὑπεδίκνυεν· εἶχε γὰρ μικρὸν Ψαλτήριον σὺν αὐτῷ. Καὶ ποτε δὲ μεγίστου δρακόντος προκύψαντος ἐκ τῆς πλησίον ἐρήμου καὶ ἄλθρον ἐπαπειλοῦντος, οἱ συνασκηταὶ ἐθροῖθησαν· ὁ δὲ Ἅγιος τῷ μὲν δακτύλῳ τὸν Σταυρὸν ἐτύπωσε, τῷ δὲ στόματι τὸ θηρίον ἐνεψύσασε· καὶ ὡς περ καλάμη ὑπὸ πύρρος, οὕτω τὸ θηρίον εὐθύς εἰς πολλὰ διελύθη.

Φλαβιανὸς ποτε, ὁ τῆς Ἀντιοχείων πρόεδρος, καὶ ὁ τῆς Κύρου Ἐπίσκοπος, καὶ ἕτεροὶ τινες τῶν Ἐπισκόπων ἐπισημοὶ τε, καὶ λόγιαι, ἀπελθόντες πρὸς αὐτὸν, καὶ πολλὰ παρακαλῶντες, ἐτι δὲ καὶ τῆς θείας Γραφῆς πλείστα καταυτλήσαντες εἰς αὐτὸν, πρέτρεπον αὐτὸν εἰς τὸ ἐξελθεῖν ὠφελείας ἱκεῖν πολλῶν· ὁ δὲ οὐδὲ ἀκοῦσαι ἠνίσχετο. Πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ διαφόρων αἰρέσεων ὁ θαυμαστός οὗτος ἀνὴρ μετέβαλεν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν.

Ποτὲ αὐτοῦ ἡ ἀδελφὴ, ἐκ τῆς πόλεως Κύρου, τινὰ βρώσιμα λαβούσα, τοιῶδε Ἀσκητῇ προσφορὰ, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, πρὸς τὸν Ὀσίον ἀφίκετο· ὁ δὲ ταύτην μὲν σὺκ εἰθέασατο, τὸν δὲ ἀνεψιὸν προσεδέξατο, μηδὲν ἐξ αὐτοῦ εἰληφώς. Ὡς δὲ ἐνέκειτο παρακαλῶν προσδεχθῆναι τὰ προσαχθέντα, ὁ Ἅγιος εἶπε· Ὡς πρὸς ἡμᾶς πορευόμενοι, πόσα διήλθετε Μοναστήρια; καὶ τίσιν ἐκείνων ἐκ τούτων μετεδώκατε; Τοῦ δὲ εἰρηκότος· Οὐδέ τι· τὸ οἰο-

νοῦν δεδώκαμεν. Ἄπιτε λοιπὸν, ἔφη, μεθ' ὧν ἐκορίσασθε· φυσικῆς γὰρ συγγενείας, καὶ οὐ θεραπείας τῆς πρὸς Θεόν, ταῦτα ἠνεγκάτε.

Οὗτος, μέγας καὶ διαβόητος τοῖς πᾶσι γινόμενος, καὶ τοῖς ἑγγύς καὶ τοῖς μακρὰν ποθητός, ἔπει ἔγνω πολλοὺς διαμαχομένους τὸ τοῦτου σῶμα λαβεῖν μετὰ τὴν πρὸς τὰς ἄνω θείας μονὰς αὐτοῦ μεταστάσιν, θήκας ἐτοιμάσαντας, καὶ ναοὺς οἰκοδομήσαντας, τὸν μακαρίτην Εὐσείβιον, τὸν πρῶτον αὐτοῦ μαθητὴν, ὄρκους κατησφαλίσατο, τὰ σῶμα αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφῳ κατακρύψαι τόπῳ, μήκειαν τῆς καλύβης αὐτοῦ· καὶ οὕτω διαβήμενος, ἀπᾶλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ως ἐλυτρώσω τῆς φλογός, τοὺς τρεῖς εὐσεβεῖς Νεανίας, οὕτω καὶ νῦν τοὺς Ἀθηναίους, ἐν καμίνῳ πυρὸς διεφύλαξας, ὁμοφρόνως βοῶντάς σοι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Νέμεις ἀφθόνας δωρεαῖς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς Ἀθλοφόροις σου Χριστὲ, συνεργῶν καὶ συμπράττων ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ φαινόμενος ψάλλομεν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Πλήθη Μαρτύρων ἀψευδῶς, συγκεκροτημένων τῇ πίστει, προσενηνόχατε Χριστῷ, παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξιν, ἐνεργοῦντες καὶ ψάλλοντες· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Αελυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς τῶν Πρωπατόρων κατάρτας, καὶ πρὸς αἴδιον τρυφήν, μεταστάντες τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν, ὑπερένδοξε Δέσποινα, ἢ Θεὸν σεαρκωμένον ἡμῖν τεκοῦσα.

Ῥδὴ η' Παῖδας εὐαγεῖς.

Η εὐαγεστάτη τῶν Μαρτύρων, πανήγυρις χαρμοσύνως ἐπεδήμησε, κόσμον καταυγάζουσα, πάντας κατευφραίνουσα, καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα, πίστει τοὺς ψάλλοντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίων καὶ βόθρων καὶ βασιάνων, ἀγρίων κατετολμήσατε Μακάριοι, ἔχοντες συλλήπτορα, τὸν ἀκαταγώνιστον, καὶ τὸν τῆς δόξης Κύριον, ὃν νῦν κραυγαζόμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τμᾶς τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους, Ἀκίνδυνον Πηγασίαν Ἀφθόνιον, αὐθις Ἀνεμπίδοιστον, καὶ τὸν παναοίδιμον, Ἐλπιδηφόρον ἔχοντες, τεῖχος ἀκραδαντον, τὸν Κύριον ὑμνοῦ-

μεν ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες, καὶ κάλλος διαδήματι λαμπόμενοι, αἴγλην τὴν ἀνέσπερον, τέλος τὸ μακάριον, ἐν οὐρανοῖς εἰλήφατε, Μάρτυρες κράζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον, φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε Πανάμωμε· τέτοκας γὰρ Πάναγνε, σάρκα περιθέμενον, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πᾶ-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καμάτους ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς οὐράκιος, εὐφροσύνη διεδέξατο, ἔνθα Μαρτύρων αἰχορεῖαι, καὶ τὰ τῶν Ἀθλοφόρων στρατεύματα, καὶ πᾶσα τῶν Πρωτοτόκων ἀμήγυρις, τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Εκ τῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν Πανόλβιοι, καὶ κινδύνων διασώσατε, πάντας τοὺς πίστει τὴν ἀγίαν, πανήγυριν ὑμῶν ἐρτάζοντας, εἰρήνην καὶ γαλήνην αἰταύμενοι, καὶ σωτηρίαν πανσεβάσμιοι.

Πλουσίῳ λαμπόμενοι φωτὶ καὶ χάριτι, Ἀθλοφόροι διαπρέποντες, λύσιν πταισμάτων καὶ φροντιδῶν, ἅμα ταῖς σὺν ὑμῖν ἀριστεύσασι, δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι, τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Εὐὰ μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐξώρισται, κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, ζῶν τὴν πρὸ αἰῶνων ἐκύησας, τῷ κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐνέργειαν, χαριζομένη διὰ πίστεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάρταν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πᾶν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ακίνδυνον πηγάζετε, τὴν χάριν τῶν ἰσσεων, ἀνεμπαδίστως ἀφθότως, τοῖς ἐπ' ἐλπίδι.

τελοῦσι, τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι· ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάζοιτε, ἰάματα πανεύφημοι, τοῖς ὑμᾶς πό-
σω τιμῶσι, πεντάριθμοι Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φθαρεῖσαν τοῦ Προ-
πάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀ-
πειράνδρως τεκοῦσα, τὸν Πλάστην πάσης φύ-
σεως· ὑφ' οὗ ῥωσθέντες ἠθλησαν, χοροὶ Μαρ-
τύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν
ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

*Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου·
εἶτα τὸ ἰδιόμελον τοῦτο.*

Ἦχος β'.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
Αϊμάτων τοῖς κρουοῖς, τὸ σῶμα βάψας,
ἀκινδύνως διήλθες, τὴν τοῦ μαρτυρίου ὁ-
δόν, Ἀθλοφόρε Ἀκίνδυνε· ὅθεν καὶ ἰσχὺν τὴν
ἐνθεον περιζωσάμενος, τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας
μηχανουργήματα, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν
πρσβεύων, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Η πενταφεγγῆς τῶν Ἀθλητῶν λαμπὰς, ὡς
ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίνη, δαυϊτικῶς ἐξέκο-
ψε τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ὁμολογήσαντες
Χριστὸν ἐναντίον βασιλέων, ἀπαύστως πρσ-
βεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, *Θεοτοκίον.* Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τὴν βροτοῦς ἀφαρ-
πάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνω-
σεως· ὑμνολογῶ σε Θεάνυμφε, τὴν αἰεμακαίριζον,
καὶ δοξάζω σου σεμνή, τὴν ἀπόρρητον κύησιν,
ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κατάρ-
ρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀν-
θρώπινον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἐώρα σε, καθηλούμενον Κύ-
ριε, ἡ ἀμναῖς καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο
καὶ· Τὶ τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότητε;
ταῦτά σοι ἀ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσεν, ὁ
παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύ-
σας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει
σου Δέσποτα...

*Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

*Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμαῖ, Ἰωσήφ,
καὶ Ἀειθαλαῖ· καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ
τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ
ἐν Αὐδῃ, ἧτοι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμίου
σώματος αὐτοῦ.*

Εἰς τὸν Ἐσθερινόν.

*Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε' καὶ
ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.*

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ τῆς Τριάδος τριάς, τῶν ἀρετῶν
τὰ καθαρὰ καταγώγια, κρατῆρες τὸν
θεῖον οἶνον, τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, ταῖς ψυχαῖς εὐ-
φραίνοντα οἱ προχέοντες· μαζοὶ οἱ τὸ γάλα, τῶν
ἰαμάτων πηγάζοντες· ἄσρα τὸ φέγγος, ἀληθείας
πυρσεύοντα· καὶ τὰ πέρατα, φωταυγίαις λαμ-
πρύνοντα Μάρτυρες μεγαλώνυμοι, οἱ νύκτα μπι-
ώσαντες, τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων, ταῖς δια-
νοίας φωτίσαντες, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἀκεψιμαῖ ἱερέ, Ἀειθαλαῖ καὶ Ἰωσήφ
ἀξιάγαστοι, τῷ θεῷ πυρὶ τὴν πλάνην,
πυρσολατρῶν δυσσεβῶν, ἐπιγνώσει θεῖα κατα-
σθέσαντες, δι' ὧν οἱ θρησκευόντες, παρανόμως
τὸν ἥλιον, καὶ τοὺς ἀστέρας, παντελῶς ἡμαυ-
ρώθησαν, καὶ κατήρηται, ἡ τῶν Μάγνων ἐπί-
νοια· Μάρτυρες ἀεισέβαστοι, Τριάδος ὑπέρμα-
χοι, φῶς τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, τοῦ ἀληθοῦς
Ἀρχιποίμενος, Χριστοῦ τοῦ τυθέντος, καὶ πα-
ρέγοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, ἀνδρειοτάτω
λογισμῷ ὑπηνέγκατε, ἀλόγοις τε ὡσπερ
φόρτος, ἐπιτεθέντες σοφοί, πρὸς βασάνων πλείω
πεῖραν ἤγεσθε· διὸ συγκοπτόμενοι, καὶ ῥοπαλοῖς
τυπτόμενοι, καὶ ταῖς αἰκίαις, χαλεπῶς δαπα-
νώμενοι, οὐκ ἐκάμφθητε, σὺ Θεὸν ἐξηρησάσθε·
ὅθεν προσαπηνέγκατε, τῆς νίκης τὸν στέφανον,
καὶ ταῖς Μαρτύρων ἀγέλαις, περιφανῶς ἠριθμή-
θητε· μεθ' ὧν ἐξαιτεῖσθε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δο-
θῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὁμοῖα.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὀρμαῖς, πρὸς τοὺς ἀ-
γῶνας ἀνδρικῶς προσεχώρησας, καὶ πᾶ-
σαν ἐκπλήξας φρένα, τῇ καρτερίᾳ τῇ σῇ, τῶν
τυράννων θράση κατεπάτησας· λαμπραὶν πρὸς
Ἀγγέλων, διαγωγὴν μεταβέθησας, περιχορευῶν,
ἐκτὸν αὐτοῖς καὶ γηθόμενος, σώζων πάντοτε, τῆς

πιστῶς σε γεραίροντας, Μάρτυς ἐπιστασίῳ σου, παμμακάρι Γεώργιε, καὶ συμπαθείᾳ πενήτων, τοῖς ὀδυρμοῖς ἐπικλῶμενος, Χριστὸν ἱκετεύεις, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πῆθι τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμῖν, καὶ θλιβομένοις ἀρωγὸς γενησάμενος, τὸν πόνον ἐπικουφίζων, τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ βᾶρος τούτων ἀφαιρούμενος, φρουρῶν καὶ φυλάττων, καὶ διασώζων Γεώργιε, διαβιθάζων, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, καὶ προστάγμασιν, ἐμβιθάζων τῆ Κτίσαντος· ὅπως δι' ἀγαθότητος, τῆς τούτου βιώσαντες, τύχωμεν πάντες τῶν θείων, ἐν οὐρανοῖς ἀντιδόσεων, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς, τῆς σῆς ἀρήτου μαρτυρίας κηρύττεται, τὰ κλέος ἐνδόξε Μάρτυς· ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀριστεύς, διατρέχεις πᾶσαν ἀξιάγαστε, τὴν κτίσιν Γεώργιε, πλείσταις ὄντως κοσμούμενος, θαυματουργίαις, καὶ ταῖς νόσους ἰώμενος, καὶ τοὺς πάσχοντας, θεραπεύων πρεσβείαις σου· ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα, θερμὸν σε γινώσκωμεν, καὶ εὐεργέτην παμμακάρι, τοὺς αἰχμαλώτους ῥύόμενον. Χριστὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος (*).

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἦχος πλ. β'.

Αξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κλημα κατεφύτευσας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῆ οἰκουμένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργὸς, δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορῶσά σε σταυρωμένον, Χριστέ ἡ σὲ κησασα, ἀνεθόα· τί τὸ ξένον, ὁ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων, ἔτερα, εἰς μὲν τοὺς τρεῖς Μάρτυρας, πρὸς τὸ, Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος· εἰς δὲ τὸν Ἁγ. Γεώργιον, τὰ ἐνταῦθα τοῦ Ἀποστίχου. Ὡσαύτως καὶ οἱ ἐκεῖ Κανόνες εἰσὶν ἕτεροι, τῶν μὲν τριῶν, ἀνώκωμος καὶ χωρὶς Ἀκροστιχίδος, πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· τοῦ δὲ Ἁγ. Γεωργίου, πρὸς τὸ, Τριστάτας κραταιοὺς μετ' Ἀκροστιχίδος τοιαύτης· Γεώργιον Θεοῦ σε δοξάζω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αθλοφόρε Γεώργιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν Μαρτύρων σύσκησε, καταφύγιον, τῶν θλιβομένων ἐκάστοτε, λιμὴν ἀναψύξεως, θαλαττεύοντι καί μοι, ἐν τῷ βίῳ γενήθητι, καὶ κυβέρνησον, δυσωπῶ τὴν ζωὴν μου, ὅπως πιστεῖ ἀδιστακτῶ μακαρίζω, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνάς σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ.

Εν θαλάσση με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμακάρι Γεώργιε, καὶ ὀδήγησον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ καταφεύγων ἐν σκέπη σου.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῷ τῆς πίστεως θῶρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι συμφραζάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θείος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων ταῖς φαλαγγας, τροπωσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χαρεῦεις· τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἀγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Δόξα, τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. β'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Προοίμιον τυπικῶς, τῆς τρισσοφεγγοῦς ὑμῶν ὁμοιοῦσας, καὶ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας τῆς ἀκηράτου Τριάδος, καὶ ὑπερουσίῳ Μονάδος Ἀθληταί, οἱ ἐν Περσίδι ἀφλεκτοὶ συντηρηθέντες, τρεῖς Παῖδες γεγόνασιν· ὡς γὰρ ἐκεῖνοι φλογὸς κατετόλμησαν, εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες, οὕτω καὶ ὑμεῖς θανεῖν οὐ παρητήσασθε, μὴ ὑπενδόντες τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσει. Ἄλλ' ὡς ἐκεῖνος ὁ φανείς τέταρτος, ἐν τῇ φλογὶ ἐδράσιζεν, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστὸς, ὁ εἰς τῆς Τριάδος, προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως. Ἀκεψιμᾶ σὺν τῷ Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ θεόληπτοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεθόα μητρικῶς Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκυτάτῳ μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

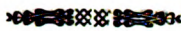
Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῆ Ψαλτηρίας, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχης, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἄνθη τὰ τερπνὰ Μαρτύρων ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α. Ἦχος α. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Αἰγλή τρισηλίου ἀστραπῆς, φωτιστικῶς ἀγαζόμενοι Μάρτυρες, ταύτην τὴν πανίερρον μνήμην ὑμῶν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σκότους ἀμαρτίας, καὶ παθημάτων λυτρώσασθε.

Νόμοις τοῦ Δεσπότη, καὶ Θεῦ, συμπεφραγμένοι τὸν νοῦν ἱερώτατοι, νόμους τοὺς κελεύοντας παρανομεῖν, ἀνδρείως ἐξεκλίνατε· ὁθεν ἐναθλοῦντες, νομίμως δόξης ἐτύχετε.

Θύματα προσήχθητε Χριστῷ, τῇ ἐκουσίῳ σφαγῇ· καθαρῶτατα, Μάρτυρες πανόλβιοι, ἱερουργοί, καὶ θῦται χρηματίσαντες, τῆ ἐν ἐδελουσίῳ, σφαγῇ τὸν κόσμον ζώσαντος.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀπερίληπτον Θεόν, περιγραφόμενον σώματι τέξασα, σάρκα χρηματίσαντα, ὑπερβολῇ Παρθένε ἀγαθότητος, τοῦτον ἐκδυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἁγίου Γεωργίου, ἧ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸν σεπτὸν ἐν Μάρτυσιν ὑμῶν προφρόνως.

Ὡδὴ α. Ἦχος δ. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Τῶ δυσχερές τοῦ νοός μου, καὶ ἀδρανές, Ἄγιε, τῷ διαπύρῳ τῆς σεπτῆς, σοῦ προσευχῆς μεταποίησον, εὐρυσθενῆ ἐργαζόμενος, ὅπως σου τὴν παναγίαν ἑορτὴν ἐγκωμιάσασαιμι.

Ο ἐν ἀμφοῖν ὑψιβάμων, καὶ τῶν πολλῶν ὑπερθεν, ἔργῳ καὶ λόγῳ πεφηνῶς, σοῦ οὐκ ἰσχύει Γεώργιε, ἀνευφημεῖν τὰ τεράσια· πέλει γὰρ παγκρατιάρχης ἀκραιφνῆς, καὶ αἰχμητῆς κραταιός.

Νόμοις ἐπαινῶν ἑδολῶς, ἡ σὴ σεπτῇ ἄθλησις, ὑποπεσεῖται Ἀθλητῶν· ἱλιγγίῳ γὰρ καὶ δέδοικα, καὶ ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, ψαῦσαί σου κὰν γοῦν ποσῶς, Ἀθλοφόρε τοῖς προτερήμασιν.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα πάντων τεκοῦσα, τὴν τῆς ζωῆς ἐκπτώσιν, ἐπηνωρθώσω Ἀγαθῇ· τὴν γὰρ

ζωὴν ἀπεκύησας, πᾶσιν ἡμῖν πρυτανεύουσαν, ἄφεςιν ἀμαρτιῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ. Ὁ μόνος εἰδώς.

Τὰ πάθη ἀσκήσεως πυρὶ, τεφρώσας ἱερώτατε, Ἀκεψιμᾶ πρὸς πείρας ἀθλήσεως, κριὸς καθάπερ ἐπισημότητος, ὑπ' ἀνόμων τέθυσαι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, ἀγιάσας πιστῶν τὰ πληρώματα.

Αδίκως στρεβλούμενος σοφέ, καὶ ῥάβδοις συντριβόμενος, καὶ ἀπηνῶς βασάνοις ξεόμενος, οὐκ ἐξερνήσω τὸ θείον ὄνομα, σὺ πυρὶ ἐπέθυσας, Ἰωσήφ πανάριστε, πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς πίστεως.

Τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα ἀφειδῶς, τυπτόμενος ὑπέφερες, Ἀειθαλᾶ ἐτέρου ὡς πάσχοντος· νοῖ γὰρ Μάρτυς τελείως ἐνδοξε, πρὸς Θεὸν ἠτένιζες, σώζειν τὸν δυνάμενον, τοὺς αὐτῷ ὀλοφύχως πιστεύοντας.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνατέταλκεν ἡμῖν, ὁ ἥλιος ὁ ἄδυτος, φωτιστικαῖς πανάμωμε λάμψεσι, φωτίζων κόσμον σκότει κρατούμενον, καὶ προσαπολλύμενον, πλάνη τοῦ ἀλάστορος, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Επιπαφλάζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης, οὐ φέρον βλέπειν Ἄγιε, ὡς ὁ πυρίπνουσ καὶ ζηλωτῆς, ἀνομοῦντας διελέγγων· Οὐκ ἔστιν ἄλλος ἔλεγε, Θεὸς ὡς ὁ Κύριος.

Πῦρ τὸ τοῦ Λόγου ἔπερ ἦλθε Μαίκαρ, βαλεῖν εἰς κόσμον ἅπαντα, σοῦ καθαψάμενον τῆς ψυχῆς, στέγειν ὅλως οὐκ εἶα, ἀλλὰ θερμῶς ἀνέκραζες· Χριστός μοι στερέωμα.

Ταῖ τῶν βασάνων εἶδη σου δεικνύων, ὡσπερ φρεβεῖν ὁ Τύραννος, τὴν ἀκατάπληκτόν σου ψυχὴν, ὑπετώπασε Θεόφρον· σὺ δὲ στερέῳς ἀνέκραζες· Χριστός μοι στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ο ῥος σε μέγα βλέπων ὁ Προφήτης, ὑπερκειμένην ἔχον, τὴν κορυφὴν ἀπάντων τῶν βηνῶν, τῶν ἀγγελικῶν ταγματίων, ὑπὲρ αἰτίαν ἔλεγε, Παρθένος γεννήσεται.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** στερεῶν βροντὴν καὶ κτιζῶν πνεῦμα,
• **Ο** στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμῶν σε εἰ-
• λικρινῶς καὶ ποιῶ τὸ θέλμα σου· ὅτι οὐκ
• ἔστιν Ἄγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεία σοφέ, σεπτῶς ἐμυσταγωγῆσας, θυσία δεκτὴ, ἐγένου παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἐπίες, τὸ ποτήριον ἐνδόξως Ἄγιε,

Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συναθλοῖς σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν πολλοῖς πταιμασίαι, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὄμβροισ τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· καὶ παράσχου φωτισμὸν γνώσεως τῇ διανοίᾳ μου, ἵνα ὑμνήσω γηθόμενος, τὸν Ἱεράρχην καὶ Ἀθλοφόρον, Ἀκεψιμᾶν τὸν μέγαν, σὺν Ἀειθαλαῖ τῷ γενναίῳ, καὶ Ἰωσήφ τῷ πανολβίῳ· ἐν σοὶ γὰρ θαρρόυντες, ποικίλων βασιάνων ἀνδρείως κατετόλμησαν· διὸ καὶ παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ὡς χάριν δεξάμενοι, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιωσήφ ὁ γενναῖος ἀγωνιστής, Ἀκεψιμᾶς ὁ τῆς πλάνης ὀλοθρευτής, Ἀειθαλαῖς ὁ ἐνδοξος, ἀθλητής καὶ ἀήττητος, οἱ φαιδροὶ ἀσέρες, τῆς πίστεως ἄσμασιν, ἐπαξίως ὄντως, ὑμνεῖσθωσαν σήμερον· οὗτοι γὰρ τὴν δόξαν, τῶν Περσῶν ἀμαυροῦντες, ἠλίῳ ἐκ ἔθυσαν, οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Τοῦ Σταυροῦ τῷ σημειῷ καθοπλισθεῖς, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως κατέβαλες, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχος· τὴν ἀθείαν πᾶσαν, εἰδῶλων διηλεξάς· καὶ τοὺς πιστοὺς Θεόφρον, τῇ πίστει ἐστήριξας· ὅθεν ἐπαξίως, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους, ἀθλήσας ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου. Ἀθλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.**

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα, ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοὶ Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὦφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξάιρῃσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοὶ· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραυγάζεν· Ὁ μὲν

κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεέ ὑπεράγαθε, ἀνεξίπικε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ρῆμασι σοφῆ Ἀκεψιμᾶ θείας γνώσεως, τοὺς ἀγνωσίας σκοτασμῷ, κεκρατημένους δυσμενεῖς, στερρῶς κατεπαλαισας, ταῖς ὑπ' αὐτῶν μὴ πτήξας στρέβλας μακάριε, προσαγομένας τῷ θείῳ σου σώματι.

Πυρί σε πυρὸς οἱ λατρευταὶ κατηνάγκαζον, σέβας προσάξει δολερῶς· ἀλλὰ τὸν νοῦν τῇ τοῦ Θεοῦ, ἀγάπῃ πυρούμενος, πυρσολατρεῖν ἀπείπας ὅλως δεχόμενος, ἀναψυχὴν Ἰωσήφ δυναμοῦσάν σε.

Ναμάτων τῶν θείων πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος, Ἀειθαλαῖ τὰ θολερά, τῆς ἀπιστίας καὶ πικρά, ἐξέφυγες ὕδατα, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων σου, τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς κατεπόντισας.

Θεοτοκίον.

Αγίων Μαρτύρων ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, ὦφθης Παρθένε ἀληθῶς, καὶ τῶν πιστῶν καταφυγή, τεῖχος τε καὶ στήριγμα, καὶ παντελὴς ἀπολύτρωσις· μεγαλοφώνως διὸ σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Νέμοις πᾶσι σοῖς ὑμνηταῖς, τὴν εὐκλεῆ τε καὶ σεβασμίαν, ἀρωγὴν σου καὶ ἀντίληψιν, παμμακάρε Γεώργιε, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Εχὼν ἄμαχον τὴν ἰσχὺν, δεδωρημένην σοὶ ἐξ Ἁγίῃ, τῶν Ἁγίων ἀκροθίνιον, τὴν βαρβάρων ἔφοδον, σαῖς προσευχαῖς ταχέως καταλύσον.

Νύξ με πάντοθεν πειρασμῶν, ἐπιπολαῖζει καὶ ἀνευδότης, συνωθεῖ με πρὸς τὴν χάρυβδιν, τῶν παθῶν Γεώργιε· ἀλλὰ προφθάσας διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἔσχες ἐν τῇ γαστρὶ, τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ κόσμου· μὴ τὸν ἀπεκύησας, Θεοτόκε Πάναγνε, τὸν ἀκαταληψία νοούμενον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Μακάριοι ἀπεφάνθητε, Λόγον μακάριον, κηρύξαντες ἐν σταδίῳ, ἀνδρείως Ἀοίδιμοι, τὸν ὑμᾶς συνάψαντα, τῶν μακαρίων ταῖς χορείαις, πανευκλεῶς ἀριστεύσαντας.

Απόρθητοι ἀνεδείχθητε, πύργοι τῆς πίστεως, ἐλεπόλεις τοῦ ἐχθροῦ, παντελῶς ἀφανί-

σαντες, Ἰωσήφ Δεσπέσιε, Ἀκεψιμᾶ ἱερομύστα, Ἀειθαλᾶ ἱερώτατε.

Ρηγνύμενα ταῖς πληγαῖς, τῶν Μαρτύρων τὰ σώματα, διέρρηξεν ἀθείας, ἀνίσχυρον δύναμιν, καὶ ἐδήλου ἄριστα, τὴν ἀρράγη ψυχῆς ἀγάπην, πρὸς τὸν Δεσπότην, καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τηρήσας σε ὡς πρὸ τόκου, παρθένον ἀκήρατον, Πανάμωμε ὁ οἰκήσας, ἀσπόρως ἐν μήτρᾳ σου, διπλοῦς προεληλυθε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος θεώσας, τὸ προσληφθὲν ἀγαθότητι.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ατίθασσον παράταξιν, δαιμόνων τροπώσαμενος, καὶ σταυροῦ τῷ ὄπλῳ χρησάμενος, ὡς θεῖω ἀκοντίῳ, τούτῳ ἐξεκέντησας, καὶ εἰς γῆν κατέρραξας, φαλαγγάρχας ζοφερούς.

Ρώμη τῷ Παντοκράτορος, ῥωννύμενος Γεώργιε, καὶ τῇ προνοίᾳ ποδηγούμενος, τῇ πάντα κυβερνώσῃ, τὸ σκιάφος διέσωσας, τῆς ψυχῆς ἀκύμαντον, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς.

Τί με θωπείαις ἔλεγες, τῷ κακεργάτῃ Ἁγίε, τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ἀγαπήσεως, ἐλπίζεις μεταστῆσαι; λίθον ἔφειν ἔοικας, γράφειν τε εἰς θάλασσαν, καὶ τοξεύειν οὐρανόν.

Θεοτοκίον.

Υψάχενας κατάβαλε, αἰρετικούς Πανάμωμε, τοὺς ἀφειδῶς κατεπεμβαίνοντας, λαῶ τῷ ὀρθοδόξῳ ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ θελήσει σύνδρομον, οἷα μήτηρ τοῦ Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ 5. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Υψούμενα σφοδρῶς βασιάνων κύματα, ὑμῶν οὐ κατεκάλυψε, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ εὐτόνον σοφοί· θεῖα κυβερνήσει γὰρ ἐφθάσατε, τὸν γαληνὸν τῆς σωτηρίας ὄρμον γηθόμενοι.

Ρανίσιν ἱερῶν αἱμάτων Ἁγιοι, φοινίξαντες μακάριοι, περιβόλαιον τὸ θεῖον ἑαυτῶν, τοῦτό σε ὁσίως ἐνδυσάμενοι, τῷ Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ συμβασιλεύετε.

Ωραῖοι καλλοναῖς ἄθλων γεγόνατε, νυμφῶνος ἔνδον Ἁγιοι, ἐχωρήσατε θεούμενοι φαιδρῶς, θέσει καὶ υἱοὶ ἀποδεικνύμενοι, πανευκλεῶς Πατρὸς τῶν φώτων ἀξιοθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, Παρθένε τόκῳ ἄχραντε, καὶ ἐζώεται Ἀδάμ παρακοῆ, πάλαι νεκρωθεὶς καρπῷ γευσάμενος ὅθεν ὑμνεῖ καὶ μακαρίζει σε Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ζάλη με λογισμῶν.

Σωμά σου παραδούς ταῖς τιμωρίαις, τὴν ψυχὴν ἐτήρησας, ἀπήμαντον θεομάκαρ· τὴν

ἄνωθεν γὰρ ἔσχεσ ἀρωγὴν, φρουρὰν προμηθεστάτην, ἐν τοῖς πολέμοις Γεώργιε.

Γλεων τὸν Δεσπότην, ταῖς εὐχαῖς σου, ἀπεργάζου πάντοτε, τὴν μνήμην σου τοῖς ἐκ πόθου ἐκτελοῦσι, καὶ ζάλης ὀρατῶν, ἐχθρῶν καὶ ἀορατῶν, ἀπήμονας διαφύλαττε.

Νόες σου κατεπλάγησαν ὀρώντες, τὴν ἀνδρείαν ἄνωθεν, πῶς ἀγχεμάχοις ὄπλοις κατεπάλαισας ἄσαρκον ἐχθρὸν, τὸν πάλαι τῆς γενναρχίας, ἐν Παραδείσῳ πτερνίσαντα.

Θεοτοκίον.

Υφαναίς ἰστοουργία τῇ ἀρρήτῳ, ἀλουργίδα Πάναγνε, Πατρὸς καὶ Πνεύματος Θεοῦ, εὐδοκία τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, σάρκα τὴν σὴν ἀμφιάσασα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ζ**άλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἀμαρτημάτων· ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὲ, κυβέρνησον προφθάσας, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντιλήψει σου, προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφῆρε, τῶν σκανδάλων τῷ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνήντάς σε, καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε. *Ὁ Οἶκος.*

Μέγας ἐν προστασίαις ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης, τοῦ Κυρίου θεράπων καὶ φίλε· τὸν πιστὸν γὰρ λαὸν περισκέπων, σώζεις αἰεὶ ἔνδοξε· διὸ πίστει καὶ πόθῳ βοῶμέν σοι Πολύαθλε· Χαῖρε, δι' οὗ φρυκτωρεῖται ὁ κόσμος· χαῖρε, δι' οὗ ὁ στρατὸς καταλάμπει.

Χαῖρε, τῶν πιστῶν αἰχμαλώτων ἡ λύτρωσις· Χαῖρε, δεσμωτῶν ἡ ὀξεία ἀντίληψις.

Χαῖρε, ὕψος τῶν ἐκ πίστεως προστρεχόντων σοι θερμῶς· χαῖρε, πλοῦτος τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐν θλίψει χαρμονή.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέων τὸ τεῖχος· χαῖρε, ὅτι παρέχεις ἐν πολέμοις τὸ νίκος.

Χαῖρε, ἀστὴρ φωτίζων τοὺς πλέοντας· χαῖρε, λυτὴρ παντοίας κακώσεως.

Χαῖρε, εἰς ὃν πᾶς πιστὸς καταφεύγει· χαῖρε, δι' οὗ εὐφημεῖται ὁ Πλάστης.

Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στίχοι.

Ἀκεψιμᾶν κτείνουσιν ἐκ ράβδισμάτων·
Ἀκεψιμᾶ δὲ τοὺς φίλους, ἐκ λευσμάτων.

Τύψαν Ἀκεψιμᾶν τριτάτη, λεῦσαν δὲ συνά-
θλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλῆος Περσῶν· καὶ συσθεθίντες, παρίστανται Ἀδραχσοχάρ τῷ ἀρχιμαγίρω εἰς ἐξέτασιν. Καὶ εὐθίως ὁ Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ράβδοις ρόιναῖς τύπτεται· ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωσήφ τείνεται καὶ μαστίζεται, ὡς διαιρηθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ μέχρι τῶν ὀστέων, καὶ φρουρεῖται δεδεμένος. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀειθαλᾶς, δεσμευθεὶς χερσὶ καὶ ποσὶν ὑπὸ τὰ γόνατα, ἐξαρθροῦται τὰς ἀρμονίας μαστιζόμενος, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐγκλείεται. Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ὑπὸ τριακοντα τυφθεὶς στρατιωτῶν, τὴν ψυχὴν παρέδωκε· κατὰ κεφαλῆς δὲ ὁ Ἰωσήφ κρεμασθεὶς κατελεύσθη· ὁ δὲ Ἀειθαλᾶς, ὑπὸ τεσσαράκοντα στρατιωτῶν ταθείς, κρεμάται καὶ αὐτὸς κατὰ κεφαλῆς, καὶ ὁσῶ τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν Λύδῃ, ἧτοι τὴν κατάθεσιν τοῦ ἁγίου σώματος αὐτοῦ.

Στίχ. Ναοῦ τὰ ἐγκαίνια, Μάρτυς, καὶ Θέσιν.

Τῶν λειψάνων σου νῦν γεραίρει ἡ κτίσις.

Οὗτος ὁ ἑυδοξὸς τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, πρὸς πατρός μὲν Καππαδόκης, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστίνος. Ἀγωγῆς δὲ Θεῖας καὶ φύσει τυχὼν ἀγαθῆς, καὶ ῥίξης εὐκλοῦς, τῶν γεννητόρων ἄνωθεν εὐγενεῖα καὶ εὐσεβεία κικοσμημένων, πρὸς πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καὶ λαμπρότατος. Ὄθεν καὶ παρὰ Διοκλητιανῶ, τῆς ἴθης τῷ τηνικᾷ ἀρξάμενος, Τριβοῦνος νομῆρου ἐπισημότητος, εἶτα καὶ Κόμης διὰ τὸ ἀντίτητον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται, λαυθάνων τὸ μέχρι τοῦδε, ὅτι Χριστιανὸς ἦν.

Εἰκοστὸν δὲ λοιπὸν τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνῶν, ὄρφανὸς ἀπὸ πατρὸς ἐγεγεννημένος, ἐν τοῖς τῆς εὐσεβείας ἀγῶσιν ἐκείνου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Ἀπάρας δὲ τῆς Καππαδοκῶν σὺν τῇ μητρὶ, πρὸς Παλαιστίνην, ἐξ ἧς αὐτὴ ὄρμητο, μετοικίζεται· εἰς ἣν ὅντα γῆν κτήματά τε πολλὰ καὶ κληροὶ αὐτῷ ἐτύγχανον. Τῆς οὖν μητρὸς παρὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τὰ τῆδε ἀλλαξαμένης, κατελείφθησαν αὐτῷ χρήματά τε καὶ περιουσία πραγμάτων πολλή· ἃ καὶ λαθῶν, σὺν πᾶσι καὶ τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι, πρὸς τὸν Διοκλητιανὸν παραγίνεται (πιθανῶς εἰς Ῥώμην), μείζονος ἀρχῆς, τυχεῖν ἐπιέμενος. Ἐκ πρώτης δὲ ἰωρακῶς τὴν τσοσῆτην αὐτοῦ κατὰ Χριστιανῶν μανίαν, μηδὲ οἶός τε ὦν τοιαῦτα ὄραν, βουλεται τίως ἃ παρ' ἑαυτῷ περιέφερε χρήματα, τοῖς πένησι διανεῖμαι, ἑαυτὸν δὲ ἐνώπιον Διοκλητιανοῦ καὶ πάσης τῆς Βουλῆς Χριστιανῶν κηρύξαι· ὃ καὶ πεποίηκε. Ταχέως οὖν ταῦτα τοῖς πένησι διανεῖμας, τοὺς τε παῖδας ἐλευθερίᾳ τιμήσας, καὶ περὶ τῶν ἀπόντων τὰ δοκοῦντα εἰκότως διαταξάμενος, τῇ τρίτῃ τῆς βουλῆς ἡμέρᾳ (βουλὴ γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὡς τε τοὺς Χριστιανούς ἐκ μέσου ποιήσασθαι) αὐτέκλητος ἐν μέσῳ τῆς Βουλῆς παραγίνεται, ἐκεῖος τότε καὶ τοῦ Διοκλητιανῶ τυγγαντος.

Λαμπρῶς οὖν τὸν Χριστὸν Θεὸν τε καὶ Θεοῦ Υἱὸν ἀνακηρύξας, παρῆρσιάζεται τὴν εὐσέβειαν. Διὸ κρατηθεὶς, παντοίως καὶ ἀμετρήτοις σχεδὸν βασάνοις ἐκδίδεται· κοντῶ γὰρ τὴν γαστέρα κεντᾶται· τροχῶ καὶ βενεῦροις πολλάκις προσομιλεῖ, καὶ λάκκῳ τιτάνου πλήρει ἐμβάλλεται. Ἀσινῆς δὲ ἐκ πάντων τῆ τοῦ Χριστοῦ χάριτι διατηρηθεὶς, τὴν

ὀμόζυγον τοῦ Διοκλητιανοῦ Ἀλεξάνδραν, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ Γλυκερίον τινα, καὶ ἕτερον, Ἀθανάσιον τοῦνομα, τὸν μὲν ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας, Σατέρου δὲ τὸ κτήνος ζωώσας καὶ ἄπειρον, ἀπλῶς εἰπεῖν, πλήθος ἀνθρώπων μετηγάγετο πρὸς Χριστὸν, Σαύματα παντῶ τῆ Χριστοῦ ἐπικλήσει ἀπεργασάμενος.

Τούτων οὖν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ τελουμένων, σιδηροδέσμιος, Διοκλητιανῶ προστάξει, πρὸς φρουρὰν ἄγεται. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ὁ Χριστὸς αὐτῷ ἐν ὄραματι φαίνεται, ἐπαγγελιζόμενος τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθὰ. Ἐξυπνος οὖν γεγωνῶς, ἀσμένως ἐπηχαρίσσει τῷ Θεῷ, τὸν τε δεσμοφύλακα ἠντιβόλει, συγχωρηθῆναι προσελθεῖν τὸν ἐξ ἴθους διακρυόντα οἰκίτην. Ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ δεσμοφύλακος εἰσῆλθεν ὁ οἰκίτης· ἐξῶθεν γὰρ τῆς φυλακῆς παραμίνων ἦν, ἐξ καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον ὑπομνήματα σὺν ἀκριβεῖα πάσῃ ἐξίθετο. Τὸν αὐτοῦ οὖν Διοσπότην ἐν τοῖς δεσμοῖς ἰδὼν, καὶ προσκυνήσας, ἐπ' ἐδάφους ἔκειτο κλαίων. Ἀναστήσας δὲ τούτον ὁ Ἅγιος, εὐθυμῆν παρεκλεύετο, εἶτα καὶ τὸ ὄραμα διεσαφεί· προσεῖτι δὲ καὶ ἐπίσκηπτεν αὐτῷ, μετὰ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, τὸ, τε σῶμα αὐτοῦ, καὶ τὴν πρὸ τῆς κατασχέσεως αὐτῷ ἐκτεθεῖσαν διάταξιν λαβεῖν, καὶ πρὸς τὸν τῆς παρκοκίας αὐτοῦ οἴκον τὸν κατὰ Παλαιστίνην ἀπαίρειν, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων, τοῦ τε Θεοῦ φόβου μηδαμῶς τοῦτον ἀπολιπέσθαι. Τοῦ δὲ συνθεμένου, ἀπελύθη παρὰ τοῦ Ἁγίου.

Τῇ οὖν ἑπαύριον, ἀχθεὶς αὐθις ὁ Μάρτυς εἰς ἐξέτασιν, καὶ μὴ πεισθεὶς δύσαι τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν τῷ ναῷ ξόανα ρίονεῖ χεῦν ἐκλεπτόνας, ὡς εἰκὸς δι' εὐχῆς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ μὲν τει Σερᾶπων ἐκεῖνος, τὸ κριμίδῃ τίμιον ἐκείνο σῶμα τοῦ Ἁγίου ἀναλαβόμενος σὺν τῇ αὐτοῦ διατάξει, εἰς Παλαιστίνην ἀπαίρει, ἐνθα τὸ μαρτυρικὸν ἐκείνο σκῆνος σὺν ἄλλοις Χριστιανοῖς, εὐλαδῶς πάνυ καὶ ἐντίμως κηδεύει, τὰ τε ἄλλα πάντα τὰ παρὰ τῷ Ἁγίῳ διαταγέμενα αὐτῷ, μετ' εὐγνωμοσύνης πληροῖ.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίσῳ, καὶ τῆς εὐσεβείας διαλαμφάσης, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ αἰοδίου μεγάλου Βασιλέως καὶ ἰσαποστόλου, τὴν βασιλείαν ὑποζωσαμένου, καιροῦ ὄραξάμενοι οἱ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ Μάρτυρος ἐρασταί, ναὸν τῷ Ἁγίῳ χαριέστατον ἅμα καὶ καλλιστόν ἐν Λύδῃ ἀνεγείρουσι· τὸ, τε πολυάθλον καὶ ἅγιον ἐκείνο σῶμα τοῦ Μάρτυρος ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τόπου, οὐ ἔκειτο, ἀνελέμενοι, εἰς τουμφανὲς τὸ πολλοῦ πάνυ φωτός, καὶ πολλῶ πλεονεμφανείας ἐπάξιον, ἐν αὐτῷ φέροντες κατατιθέασιν· καὶ δι' αὐτοῦ τῷ τότε νεωστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνεγνηγμένῳ τῷ δεναῷ, τὰ ἐγκαίνια ἄγουσι, τρίτην ἄγοντος τηνικᾷ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἡμέραν, ἀνενάους κρουνοῦς Σαυμάτων παρέχοντος τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ· δοξάζειν γὰρ οἶδε Θεὸς τοὺς αὐτὸν δεξάζοντας. Ἐκτοτε τοίνυν ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἐτησίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν ἀνακομιδὴν ἐορτάζει τῷ Μάρτυρι, εἰς δόξαν καὶ αἰνεσίαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ αὐτοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκεψιμᾶ.

Στίχ. Τῆξας ἑαυτὸν ἐγκρατεῖα καὶ πόνοις,

Ἀκεψιμᾶς μετῆλθεν, ἔνθα μὴ πόνοις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ Μεγάλου· ὅς ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρας ἑαυτὸν, ἐξήκοντα διετέλεσεν ἔτη, μῆτε ὄρωμενος, μῆτε φθειγγόμενος· ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκείθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο. Τὸ δὲ ὄρυγμα δὲ ἔλε ἦν κατ' εὐθὺ κατωροφύργμηνον, ἀλλ' ἐγκάρσιον ἐλικοειδῶς κατεσκευασμένον. Τροφή δὲ αὐτῷ ἐκμιζέτο φακὸς διάβροχος ὕδατι. Ἀπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος, νύ-

πτωρ διεξιῶν, τὸ ἀρκοῦν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πελαζούσης ἀνιμάτο πηγῆς, παρα μηδενὸς βλεπόμενος. Καὶ πολλῶν θαυματῶν γενομένων αὐτουργός, καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίαν βίαν καταδεξάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Δασίου, Σεβήρου, Ἀνδρωνᾶ, Θεοδότου καὶ Θεοδότης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Σύμμαρτυς ἔστω καὶ γυνὴ τοῖς ἀνδράσι, Τετμημένοις τέσσαρσι συντετμημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἡλίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν εἰς ἄρμα προβάς Ἡλίας, Πόλῳ προσῆλθεν, ὡς περ ἄλλος Ἡλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἐννέα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαῖς ἀτρέπτοις χερσὶ τμηθέντες πλάνων,

Πλάνην περιτρέπουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι κή. Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Φλέγουσιν ἄνδρας πέντε δις καὶ δις δύο, Οἷς συμφλέγουσι πέντε καὶ δις καὶ δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀχεμενίδου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εν ταῖς ἡμέραις Ἰσδιγέρδου, τοῦ υἱὸς Γορροάνη βασιλέως Περσῶν, γέγονε τις ἀνὴρ θαυμαστός, Ἀρχιμενίδης καλούμενος, υἱὸς Ἐπαρχῆς τῆς πόλεως γεγενοῦς. Οὗτος, καταλείψας τὴν Πατρικὴν θρησκείαν, ἐπίστεισε ἐν τῷ Χριστῷ. Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλὰ καμῶν τοῦ μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν θρησκείαν, οὐκ ἠδυνήθη. Τότε γυμνώσας αὐτὸν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιωμάτων, ἐτι δὲ καὶ τῆς ἐσθῆτος, προσέταξεν αὐτὸν γυμνὸν ἔλκειν τῆς στρατιᾶς τὰς καμῆλας, διαζώματι χρώμενον μένον. Πολλῶν δὲ διελευσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ βασιλεὺς τῆς στυγῆς, εἶδε τὸν ἀριστὸν ἄνδρα ἐκείνον, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς καύσεως φλεγόμενον, καὶ κόνεως οὐκ ἐλίγης ἔμπλεων· καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας αὐτοῦ ἀναμνηθεὶς, ἀχθῆναι καὶ ἐνδύσασθαι χιτῶνα τοῦτον προσέταξεν. Εἶτα νομίσας ὑπὸ τοῦ προτέρου πόνου, καὶ τῆς γενομένης αἰσχύνῃς αὐτὸν μαλακισθῆναι, φησὶ πρὸς αὐτόν· Νῦν γοῦν τῆς ἐριδος ἐκείνης ἀπαλλαγείς, ἀπέθου τοῦ τέκτονος τὸν υἱόν. Ὁ δὲ, ζήλου πληθεὶς, διέρρηξέ τε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέρριψεν ἐπειπών· Εἰ διὰ ταῦτόν με οἶε τῆς εὐσεβείας ἐκαστῆναι, ἔχε τὸ δῶρον μετὰ τῆς ἀσεβείας. Ταύτην αὐτοῦ τὴν παρρησίαν ὁ βασιλεὺς θαυμάσας, γυμνὸν οὕτω τῶν βασιλείων ἐξέτασεν. Ὁ δὲ, τὸν λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον, οὕτως εὐσεβῶς καὶ θαρσύνως διαβιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ Ζ. Σὲ νοπήν Θεοτόκε.

Εκ Περσικῆς, χώρας ἀναλάμψαντες, ὡς περ ἀστέρες φωταυγεῖς, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶς, ἀθλῶν ταῖς λαμπρότησι, κόσμον κατεφώ-

τισαν, ἐν εὐσεβείᾳ κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πόνοις πολλοῖς, ζωὴν ἐκκληρώσασθε, ἄπονον Μάρτυρες Χριστοῦ· πάντα πόνον καὶ πειρασμόν, ὅθεν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντοτε κουφίζετε, τῶν ἐκβοώντων πανένδοξοι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Αΰψημαῖν, νῦν τὸν ἱερώτατον, καὶ Ἰωσήφ τὸν θαυμαστόν, καὶ τὸν μέγαν Ἀειθαλᾶν, τοὺς Ἱερομάρτυρας, λόγοις μακαρίσωμεν, ἱερωτάτοις κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ιεραρχῶν, Δεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ Ἀθλοφόρων εὐκλεῶν, Παναμώμητε ἀληθῶς, στέφανος γεγένησαι· πάντων τε κραταίωμα, τῶν μελωδούντων ἐκάστοτε· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μόνα ποθῶν τὰ νοητὰ, μόνοις τε γαννύμενος Μάκαρ, τοῖς ἐν ἐλπίσιν ἀγαθοῖς, τὰ παρόντα ὡς ὄναρ λελόγησαι, ἐκβοῶν Ὑπερύμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, Ἐνδοξε ἐποίεις ὡς νόμος, Θεοῦ ὁ κάλλιστος ἐστίν, ἰσχυρὸς ἐπὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἐκνικᾶν τὸν βελτίονα, τῶν χειρόνων τὰς κινήσεις χάριτι Δεῖα.

Ω τοῦ θέρμου σου, πρὸς Θεὸν ἔρωτος Παμμάκαρ! πῶς ὄλθον, ὡς χοῦν λελόγησαι βροῶν· Τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων ἀντάξιον, τῆς ἀγάπης οὐ κέκρικα, κόσμον ὅλον ἐξισουῆσαι, καὶ χρυσὸς πέλη.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, θραῦσον τῶν βαρβάρων τὰ θράση, καὶ τὰς βουλαῖς τῶν ἀσεβῶν, τῷ πιστῷ Βασιλεῖ καθυπόταξον, καὶ τὸ κέρας αὐχῆμασι, τῆς ἀνδρείας μεγαλύνον τῶν Ὀρθοδόξων.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Νομισθέντες ἔναντι ἐχθρῶν, Σοφοὶ ἐβδελυγμένοι μετήγεσθε ἀπὸ τόπων, ἐπὶ τόπους πρὸς πολλῶν, πείραν μασιγώσεων, ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν γυμνώσει σώματος ὑμεῖς, πληγαῖς προσομιλῶντες, ἐπλήξατε τὸν ἀσώματον, Πανεύφημοι ἐχθρόν, λόγῃ καρτερότητος, μελωδῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συντριβέντες λίθοις ὡς ποτε, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, τὴν πέτραν οὐκ ἐξηρνώσασθε,

τὴν ὄντως ἀρράγῃ, Χριστὸν μεγαλώνυμοι, μελωδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ως Μονάδα φύσει μὲν ἀπλήν, Τριάδα δὲ προσώποις, δοξάζωμεν τὸν Πατέρα, τὸν προάναρχον Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μελωδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιακώβ σε κλίμακα ποτέ, ἑώρακε Παρθένη, δι' ἧς μὲν ὁ Θεὸς Λόγος, κατήλθεν ἐπὶ γῆς, ἡμᾶς δὲ ἀνήγαγε πρὸς τὸ ὕψος· τοῦτον ἀπαύστως ὑμνοῦμεν Θεοτόκε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Ἁγίῳ Γεωργίῳ. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ράβδω λόγων σου ἱερῶν, ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθύν, καὶ ἠλευθέρωσας πιστῶν, τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης, Χριστῷ μελωδούντων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ομμα τείναντ' εἰς οὐρανὸν, ἀνέτειλέ σοι πρῶϊμον τὸ φῶς, ὡς περ ὑπέσχετο Θεός· ἔτι γὰρ σε προσευχομένου, παρέστη βοῶν σοι· Ἐπιτάρροθος ἦκω σοι· πτόησιν, πᾶσαν ἀπορρίψας, ἀνδρίζου εἰς αἰῶνας.

Φοβερὰν σου τὴν προσβολὴν, ἀνέδειξε Χριστὸς τοῖς πονηραῖς, καὶ ἀλαζόσι λοχαγοῖς· τὰς γὰρ τούτων μηχανουργίας, ἰστὸν ὡς ἀράχνης, ἐξηφάνισας κράζων Γεώργιε· Ὑπερευλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρύμην ἄστατον καὶ φθοράν, ὁ τόκος σου κατέλυσεν Ἁγνή, τὴν τοῦ θανάτου καὶ ζωῆν, τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι παρέσχε, τοῖς τούτου ὑμνοῦσιν, ὡς Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**ῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
» πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
» φῶς καὶ σκότος, ψύχος καὶ καύσων,
» υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
» καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. Ωδὴ Δ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ωσπερ ἄνοδοι καὶ κλίμακες, πρὸς οὐρανὸν ἀνάγουσαι ὑμᾶς ὠφθησαν, μάκαρ Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ τε πανένδοξοι, αἱ τῶν λίθων νιφάδες πανεύφημοι, δι' ὧν θανατωθέντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Στῶμεν εὐσεβῶς γεραίροντες, Ἀκεψιμᾶν τὸν Δεῖον Ἱερομάρτυρα, τὸν ἱερουργὸν τε Ἰωσήφ τὸν πανάριστον, καὶ Χριστοῦ μυστηρίων Διάκονον, Ἀειθαλᾶ τὸν μέγαν, τοὺς εὐκλεεῖς Θεοῦ θεράποντας.

Ηδη πρὸς Θεὸν σκηνώσαντες, καὶ φωτισμῷ ἀρρήτου καταξιούμενοι, καὶ ἀγγελικαῖς χοροστασίαις ἐνήμενοι, καὶ συνόντες Μαρτύρων στρατεύμασι, σὺν τούτοις Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φράσαι τὸ φρικτὸν μυστήριον, τοῦ τοκετοῦ σου γλῶσσα ὅλως οὐ δύναται· τὸν γὰρ οὐρανοῦ καὶ πάσης κτίσεως Κύριον, ἐσωμάτωσας σάρκα πτωχεύσαντα, ἀγνή Παρθενομήτορ· ὅθεν συμφώνως σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ορει μαρτυρίου προσεπέθης, καὶ στέφος ἐδέξω Ἀθλοφόρε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ γέρας τῶν Μαρτύρων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Νέμεις λύσιν τῶν ἀμπλακημάτων, καὶ νόσους διώκεις Ἀθλοφόρε, τὰς τοῦ σώματος πόρρω, καὶ ἄρτιον ὅλον με ἀποδεικνύεις· διό σου, πόθω τὴν ἐμφέρειαν προσπτύσσομαι.

Ως πόλον πολεῦων Ἀθλοφόρε, καὶ θρόνω τοῦ πάντων Βασιλέως παριστάμενος αἴγλην, τὴν σκεδάζουσαν νέφος ἀμαρτημάτων, πέμψον τῷ πόθῳ, τὴν ὠδὴν σου ἐξυφάναντι.

Θεοτοκίον.

Σύμμορφος Υἱὸς ἐξ ἀγεννήτου, Πατὴρ γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐπ' ἐσχάτων δὲ αὐθις, διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐνδημήσας τῇ Παρθένω, σάρκα πτωχεύσας, τὸ ἀνθρώπινον ἐθέωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς
» ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη·
» σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ακεψιμᾶς ὁ ἐνδοξος, Ἰωσήφ ὁ γενναῖος, Ἀειθαλᾶς ὁ πάνσοφος, τοῦ Χριστοῦ τῇ ἰσχυί, ἐνήθησαν καὶ τὴν πλάνην, τῶν Περσῶν καθελόντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι· οὓς εὐσεβῶς, ὡς Ἱερομάρτυρας εὐφημοῦντες, φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπρὰν τούτων μνήμην.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα, ἀπέσθεςας μακάριε, καὶ τυράννων τὰ θράση, εἰς τέλος ἐξηφάνισας, καὶ

Χριστὸν ἐδόξασας, Γεώργιε ἀθλοφόρε· ὄθεν ζέφος ἐδέξω, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἐκ δεξιᾶς τῆ Ὑψίστης.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὄλως ἐν ἐμοί, σωτηρία Παρθένε· ὅτι κακῶς εἰσπέπτωκα, βάθος ἀμαρτημάτων, καὶ προσδοκῶ τὴν ἀπειλήν, τῆς φρεκτῆς κολάσεως, καὶ τῶν ἐρίφων τῆς μοίρας· οὐκ κτερόν με πρὸ δίκης, ὡς ὑπάρχουσα θερμῆ, ἀντίληψις Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῆ Ἁγίᾳ Γεωργίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι, τὸν σοφὸν Γεώργιον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κληῖμα τὸ αἰζων, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, τὸν καρπὸν ἐξανθήσαντα, καὶ πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλεῦκος, καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα.

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον, ὡσπερ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι σὲ γινώσκωμεν, ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον ἀυγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμακάρε Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θελημα, ὅπως εὐροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὃ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Τὸν νοερόν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν αἰοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθον τὸν ἐραστήν διαβῆναι πρὸς τὸν ποθοῦμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὃ τοῦ θανάτου Θεόθυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρυχεῖ μου· τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει Ἀγαθὴ· ἐξ ὧν με ρῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ

πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνεσπερον, τῶν Ἁγίων κατατάξον.

Εἰ βούλει,

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνος.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τῆ Μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυματίσας, καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξέπόρθησας· διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστῷ ἐνισχύσαντος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς, καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιθαῖς Παμμακάριστε, τὰ γεῶδη ἅπαντα καὶ ἐπὶ κηρα, καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρείδες· καὶ ἄϋλον, πολυτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω αἰοίδιμε, θείῳ Πνεύματι, ὀδηγούμενος· ὄθεν μοναζόντων, ὀδηγὸς κακῶν καὶ τύπος, γέγονας πίστει περιδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόφρον Ἰωαννικιε, φωστῆρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ρυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν παναιοίδιμον μνήμην σου (*).

Στιχηρὰ τῶν Ἱερομαρτύρων.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγμασι, Μάκαρ ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας· πολέμιων γὰρ σύσημα, καὶ στίφος τυράννων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου κατεπολέμησας· ὄθεν νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραύγαζες, Δόξα, τῷ ἀμάχω κράτει σου Φιλάνθρωπε.

Μύρα, εὐωδέστατα ἡμῖν, τὰ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζεις, σήμερον Νικάνδρε, ἐν τῇ θείᾳ

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερα Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, πρὸς τὸ, Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς. Τὴν δὲ Ἀκολουθίαν τῶν Ἱερομαρτύρων τάττει ἐν τοῖς Ἀποδείκνυσι.

μνήμη σου, καὶ ἀπελαύνεις σοφὴ, δυσωδίαν τῶν θλίψεων, καὶ πάθη σωμάτων, καὶ πλουσίας χάριτος, πληροῖς τὸν σύλλογον, πάντων τῶν Χριστῶ ἐκβοῶντων· Σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον, τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἴχων, παρρήσιαν πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, τοῦτον καθικέτευε, Ὅσιε Νίκανδρε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην, καὶ ἀνευφημούντων σου, τὰ καταρθώματα, ὅπως τῶν ἀφράστων ἐκείνων, θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δόξης, κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα, **Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β΄.**

Ανδραιοφρόνως τελέσας, τὸ ἀσκητικὸν στάδιον, τὸν διαυλον τῶν ἀρετῶν διήλθες προθύμως· τοὺς τῶν παθῶν θηράς τε νεκρώσας, τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώθητον διέσωσας. Πνεύματος δὲ ταμίας γενόμενος, τὰ πάρῳ ὡς ἀνεστῶτα προεῖδες, καὶ θυματηργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἰωαννίκε· καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παριστάμενος, πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.** Ὅτε ἐν τοῦ ξύλου σε.

Αλλην κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος ἀπύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεντήμεθα, εἰ μὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα· δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πάνους ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστενες δακρύνουσα, καὶ ἀνακράζουσα· Οἴμοι τέκνον γλυκύτατον; ἀδίκως πῶς θνήσκεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἔλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, **Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β΄.**

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τρωθεῖς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἀνήλθες Ἰωαννίκε, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα, ἰατρεύειν τὰς νόσους, τῶν ἀνυμνούντων σου πόθῳ, τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.** Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρῳθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε, ὡς σεμνὴ πάναγνε· σὺ γὰρ ὡφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. Διὸ σε δέομαι,

τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμπσως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τέ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε ζήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκρὸς κρῖνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλάτῳ σε παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσι τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς· ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνη Πολυέλεε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος· Καὶ τρόπων μέτοχος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὴς δύο παρόντας τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τοῦ Προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω. Ἰωσήφ· Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Ὅσιε, τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντας, φωταγωγήσον, καὶ σκοτὸς ἀμαρτίας, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, Ἰωαννίκε.

Οδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, πρὸς πόλιν οὐράνιον, Ἰωαννίκε· τὸ γὰρ Ἅγιον, ὠδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαναπαυσάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Υψοῦσαν ταπεινώσιν, Ἰωαννίκε ἔσχηκας· διό σου δεόμεθα, αἵκτειρον Ὅσιε, τὴν ταπεινώσιν, ἡμῶν καὶ τὰς ὀδύνας, πάσας ἐπικέφισον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Πεπόντων ἀνάκλησις, καὶ ἰσταμένων βεβαίωσις, ὑπάρχεις Πανάμωμε· ὅθεν σου δέομαι, συμπετόντα μου, τὸν νοῦν τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀνόρθωσον Δέσποινα, ὅπως δοξάζω σε.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἱερομαρτύρων. Ποίημα Ἰωσήφ· Ὡδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Χοροὶ Ἰσραὴλ.

Σεπτῶν ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτὴν, Ἱερομαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμερον, ἱεραῖς μελωδίαις, νῦν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη Ἐκκλησία, ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα, ἄσμασι κατατέρεται, τούτους γεραίρουσα.

Σέπτῳ κεχρισμένος χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς, Ἱεράρχα Νικάνδρε, τιμιώτερον τοῦτο, ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἐναπειργάσω, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Οἶδόν μαρτυρίου τρέχοντες, τέρψιν ἀληθῆ ἐν αὐτῇ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι, ἐπληθήσατε χάριν, θαυματουργῶν, καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων, Μάρτυρες συμφώνως βοῶντες· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Οἰ ἀπεριγράπτως κολποῖς τῆ Πατρὸς, κολποῖς τῆς Μητρὸς σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀληθῆ Παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας, ᾧ μεγαλοφώνως βοῶμεν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ρεόντων τὰ μένοντα ἠλλάξω, ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβὼν, σταυρὸν Ἰωαννίκιε, καὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν, ὡς Ἡλιοῦ ὁ μέγιστος, ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Οἶδόν σοι τὴν λίαν ποθουμένην, Πατέρων ὑπέδειξε δυάς, ἣν εὗρες χρόνοις πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι, προφητικῶ χρίσματι, λελαμπρυσμένος Μακάριε.

Δονούμενοι πάθει ποικίλοις, ἐν πίστει προστρέχομεν τῇ σῇ, σκέπη Ἰωαννίκιε· ἀγίαις μεσιτείαις σε, πάντα ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλόανθρωπον.

Θεοτοκίον.

Ράνισιν ἐλέους σου Παρθένε, τοὺς ἀνθρακας σθέσον τῶν ἐμῶν, παθῶν θαυχαρίτωτε, καὶ ἐσθεμένον ἀναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδιάς μου, χρυσῇ λυχνία Πανάμωμε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ταῖ τῶν λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματουργῶν ἐζώγρεις, ὀψώνιον πολυτελές, τῷ ἐκ Παρθένου Νικάνδρε ἐκλάμπαντι, τούτους προσαγόμενος.

Κλῆμα εὐφορώτατον, Τίτου φυτείας ἐγένου, τῆ τῶν Κρητῶν φωστῆρος, βότρυας φέρον λογικούς, γλεῦκος ἡμῖν πηγάζοντας σωτήριον, Νικάνδρε μακάριε.

Σὺν τῷ Ἑρμαίῳ τῷ θείῳ, κεχερσωμένας καρδιάς, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀρότρῳ, κατενεύσατε σοφοί, καὶ καρποφόρους Νικάνδρε ἐδείξατε· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ ἑράνιος, τὴν ὑπὲρ νῦν σε λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἄγνη συνέλαβες τὸν τὰ πάντα, λόγῳ συστησάμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Οτι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε·
 » Συναγωγὴ· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ βοήσωμεν·
 » Ἄγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα τῆ Ὁσίῃ, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες, καὶ τῷ Δεσπότη σου, κατηκολούθησας, ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχὴν, τρωθεὶς Ἰωαννίκιε· ὅθεν καὶ τὴν κάμινον, τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας, δρόσω τῇ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· διὸ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις χορεύεις νῦν, τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα, τῶν Ἱερομαρτύρων.

Νίκης ἐπώνυμος, Μάρτυς γενόμενος, ἀνδρῶν ἐνίκησας, ἄθεον ἐνστασιν, καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν, Νικάνδρε ἠφάνισας, ἔχων συναθλοῦντά σοι, τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἐνδοξον, πᾶσάν τε ὑπήνεγκας, σὺν αὐτῷ μάκαρ βάσανον· καὶ νῦν τὰς ἀθανάτους κληρῶσθε λήξεις, πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Απας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμῖα πολλῇ, διήλθε Πάναγνε· καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ, καὶ δέδοικα τῆς ἐχθρῆς μου, μὴ διασπαράξωσι, τὴν ψυχὴν με Θεόνυμφε, καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν· ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δούλόν σου Κόρη, καὶ ῥῦσαί με τῆς τούτων κατακρίσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον, διασταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεικας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὄρωσα ἐτιτρώσκετο· σπλάγχνα κοπτομένη γὰρ, μητρικῶς ἐπώδύρετο· ἥς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ορη ὑψηλότατα καταλαβὼν, κορυφαῖς δαιμόνων ὑψούμενος, ἐν ταπεινώσει, ἐταπεινώσας Σοφέ, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας, κλέος Μοναστῶν καὶ ἐδραῖωμα.

Μάχαιραν ὡς δίστομον τὸν τοῦ Χριστοῦ, φόβον ὀπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποστάτην, καταβάλλεις νοητῶς, καὶ αἰσθητῶς Μακάριε, νίκαις ἱεραῖς κλειζόμενος.

Ολος θείῳ Πνεύματι πυρακτωθεὶς, Πάτερ παγετὸν ἐκαρτέρησας, ἔτεσι πλείστοις, ταῖς ἐρήμοις προσχωρῶν, καὶ ἐκζητῶν τὸν Κύριον, χάριτί σε θεία συνθαλποντα.

Υπό ψυχικῶν ἡμᾶς ἀσθενειῶν, Πάτερ δο-
νουμενοὺς καὶ πίστει σε, προσκαλουμέ-
νους, νῦν ἐπίσκεψαι ταῖς σαῖς, πρὸς τὸν Θεὸν
δεήσεσιν, ὅπως εὐσεβῶς σε γεραίρωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἱλαστήριον πάντων βροτῶν, πίστει
ἱκετεύω καὶ δέομαι· Εὐλογημένη, ἰλεῶν
μοι τὸν Κριτὴν, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπέργασαι, ὅπως
κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Αῖμα ὠφθητε τοῦ Λόγου, νοητῶς τοῦτον
φέροντες· ὅθεν προσδεθέντες, ἵπποις ἀ-
πηνῶς τε συρόμενοι, οὐκ ἐξηρησάσθε τοῦτον,
οὐχ ἠττήθητε, πρὸς οὐράνιον, νύσσαν σαφῶς
ἐπειγόμενοι.

Ταῖς φρουραῖς προσομιλοῦντες, καὶ δεσμαῖ
περικείμενοι, τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης πό-
λιν καὶ λαὸν διεσώσατε, καὶ τῷ δεσμῷ τῆς
ἀγάπης συνεδήσατε, τοῦ δεθέντος, σαρκὶ δι
ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Σὺν Ἀγγέλοις τὸν Δεσπότην, κεκλεισμένοι
ἐδόξαζον, οὐρανίῳ ἄρτῳ, οἱ πανευκλεεῖς
ἐκτρέφόμενοι· ὅθεν σαρκῶς ἀλγηδόνων οὐκ ἐ-
φρόντισαν, δυνατώτεροι, τῶν αἰκισμῶν χρημα-
τίσαντες.

Θεοτοκίον.

Επί θρόνου ἐπηρμένου, φοβερῶς ὁ καθή-
μενος, μητρικαῖς ἀγκαλαῖς, βρέφος χρη-
ματίσας καθέζεται, τὴν συμπεσοῦσαν εἰκόνα
ἀνορθούμενος, καὶ τὴν θείωσιν, τοῖς ἐξ Ἀδαμ
χαριζόμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εβάδισας Ὁσιε, στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὀ-
δὸν, θείαις ἀναβάσεσι καρδίας, καὶ θεω-
ρίαις ἐμπλατυνόμενος, καὶ θέσει θεούμενος, σα-
φῶς πόλιν τὴν οὐράνιον, νῦν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος.

Τὸ ὄμμα καθάραντι, τῆς διανοίας Ὁσιε, χά-
ρις σοι ἐδόθη πραφητείας, ὡς ἐνεστῶτα
λέγειν τὰ μέλλοντα, βλέπειν τε τὰ πόρρω ὡς
ἐγγύς, ὡς Ἰωαννίκε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Οδύνης με λύτρωσαι, ἀμαρτιῶν καὶ θλί-
ψεων, παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πό-
νον, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβευσον,
τὸν ἀγαθοδότην καὶ Θεὸν, ἔχων ὑπακούοντα,
τῶν σεπτῶν σου δεήσεων.

Θεοτοκίον.

Νοός μου θεράπευσον, τὰς ἐκτροπὰς Πανά-
μωμε, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, τῆς
ράθυμίας σκότος ἀπέλασον· ὅπως ἐν αἰνέσει σε
ὑμνῶ, τὴν ἀιμακάριστον, Θεοτόκε πανύμνητε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Εἰς φωτισμὸν τῆς πίσεως, ὠδήγησας λαοὺς,
λιπόντας σκότος εἰδωλομανίας, τέκνα δὲ
φωτὸς γεγεννημένους, μεσιτεία σου Νικάνδρε.

Φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, ἀυγάζοντες αὐ-
γαῖς, βασιάνων σκότος διήλθον ἀβλαβῶς
λύοντες ἀχλὺν τῆς ἀθείας, οἱ φωστῆρες οἱ ἔνδοξοι.

Παύλου ναμάτων ἐμπλεως, ὁ Τίτος γεγωνῶς,
σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμὸν, ρεῖθρα
θολερὰ τῆς ἀθείας, κατακλύζοντα Νικάνδρε.

Θεοτοκίον.

Ητὸν ἀμνὸν καὶ Κύριον, κηύσασα σαρκὶ,
Παρθένε μόνη, ἀμόλυντε σεμνὴ, θεία κιβω-
τὲ, σεπτὴ λυχνία, τὴν ψυχὴν με καταύγασον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ζ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Μαράνας πάθη τοῦ σώματος ὡς δένδρον
καθωράθης ὑψίκομον, καρποὺς τὰ θαύ-
ματα, καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, ἱερωτάτως
φέρων Ἰωαννίκε.

Ιάσατό σε ὁ Κύριος, ὁράσει Εὐσταθίου τοῦ
Μάρτυρος, ἰὸν ὀλέθριον, καταπιόντα παν-
ὄλθιε, διὰ χειρὸς ἀδίκου, καὶ κινδυνεύοντα.

Μυρίοις πόνοις ὠμίλησας, τὸ σῶμα ἀσθε-
νῶς διακείμενος, Ἰωαννίκε· ὅθεν ἐν πί-
σσει κραυγάζω σοι, τὰς ἀλγηδόνας παῦσον τῶν
νοσημάτων μου.

Θεοτοκίον.

Ημόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν κινδυ-
νεύσει, καὶ χεῖρα ὄρεξον, καὶ πρὸς λιμένας
ἐμβίβασον, τῆς σωτηρίας Κόρη θεοχαρίτωτε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ηλούμενοι, ταῖς περόναις τὸ σῶμα οἱ Μάρ-
τυρες, παθημάτων, μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος
ἐδείκνυντο, τοῦ προσηλωθέντος, ἐν Σταυρῷ καὶ
φθορᾷ κόσμον σώσαντος.

Τὸ πέλαγος, τῶν βασιάνων διήλθετε Μάρτυ-
ρες, κυβερνήσει, τοῦ Ἁγίου πανεύφημοι
Πνεύματος, καὶ πρὸς θείον ὄρμον, κατηντήσα-
τε δόξης πληρούμενοι.

Ενίκησας, φερωνύμων ἀνδρῶν πᾶσαν ἐν-
στασιν, μαιφόνων, Ἱεράρχα αἰοίδιμε Νί-
κάνδρε, καὶ στεφάνους δόξης, ἐκομίσω Θεῷ
παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ηφάνισας, τῆς Προμήτορος Κόρη τὸ ὄνειδος
εὐλογίαις, τὸν ἡμᾶς στεφανοῦντα κηύσα-
σα, καὶ τὴν λύπην ταύτης, εἰς χαρὰν Ἀγαθὴ
μετενήνοχας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωανᾶς ἐν τῷ κήτει

δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ Βασι-
λεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆ Ὁσίῃ. Πχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Αστήρ ἐφάνης παμφανής ἐπὶ γῆς λάμπων,
καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαιυγά-
ζων, ἰατρὸς δὲ ἀρωγότατος τῶν νοσούντων·
ἀλλ' ὡς χάριν εἴληφώς τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς
αἰτούσί σε παράσχου πᾶσαν ἴασιν, ἵνα κράζω-
μεν· Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκιε. Ὁ Οἶκος.

Ηστραφεν ἐν τῷ κόσμῳ ὁ θεόληπτος βίος
τῶν σῶν κατορθωμάτων, Παμμακάρι, καὶ
ἀπῆλασε πᾶσαν ἀγλὴν ψυχικῶν παθημάτων,
καὶ φῶς ἄυλον κατηύγασε τοῖς πίστει σοι καὶ
πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα·

Χαίροις τερπνὸν Μοναζόντων κλέος· χαίροις
φωστήρ διαυγῆς τοῦ κόσμου.

Χαίροις τῶν νοσούντων ταχεῖα παράκλησις·
χαίροις εὐρωστούντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαίροις ὅτι τὴν ἐπίγειον ἀπεβάλου στρατιάν·
χαίροις ὅτι τὰ οὐράνια ἀντηλλάξω τῶν
φθαρτῶν.

Χαίροις τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίης· χαί-
ροις τῶν ἀπορρήτων αὐτουργῶν θαυμασίων.

Χαίροις παθῶν παντοίων καθαίρεσις· χαίροις
ἡμῶν προστάτης θερμότητος.

Χαίροις πασῶν ἐτοιμότητος ρύστης, χαίροις
παντὸς καταφύγιον κόσμου.

Χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκιε.

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωαννίκιῃ τῆ Μεγάλῃ, τῆ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.

Στιχοί.

Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει·

Ὁ τῷ λόγῳ γῆν τοῦ Θεοῦ πῆξας Λόγος.

Σημά σοι ἐν γε τετάρτῃ Ἰωαννίκιε χεῦσαν.

Οὗτος ὁ μακάριος γεννᾶται τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει
τῆς τοῦ Σηριωνύμου Διόντος τυραννίδος, χώρας μὲν
φύς τῶν Βιθυνῶν, πατὴρ δὲ Μυριτρίκη, καὶ μητὴρ Ἀ-
ναστασοῦς. Οὗτος, εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακώς, τῷ τρι-
σαρακοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, κατὰ Βουλγάρων ἐκ-
στρατεύσας σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ μεγάλως ἀνδραγαθήσας,
καὶ πολλοὺς τῶν Βουλγάρων κατακόψας, καὶ τοὺς ὁμοφύ-
λους περισώσας ἐπ' ὄψει τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπωσάμενος
τὴν μελετωμένην παρὰ τοῦ βασιλέως τιμὴν τε καὶ δόξαν,
καταλαμβάνει τὸ τοῦ Ὀλύμπου ὄρος· ἐν ᾧ θείως φωνῆς
αὐτήκοος γεγοναῖς, τὰ τῶν ὀρέων ὑψηλότερα φθάνει· ὅπου
δύο περιτυχῶν Μοναχοῖς, οὐχ ὀραθεῖσι παρὰ τινος πώποτε,
τριχινὰ τε περιβεβλημένοι, καὶ βοτάναις ἀγρίαις τριφρομέ-
νοις, περὶ πάντων ὧν εἶχε κατὰ σκοπὸν ἴκουσε, καὶ πε-
ριβόλιον ἐξ αὐτῷ ἔλαβεν εὐχῆς χάριν· Ἐκεῖθεν τε ἀπο-
λυθεῖς, τὸ τοῦ Τριχάλικος ὄρος καταλαμβάνει· εἶτα τὴν
τῶν Ἀγάρων Μονὴν, εἶτα τῆς Κοντευρίας τὰ ὄρη. Καὶ

μαθὼν τριάκοντα ψαλμοὺς, ἔφαλλε μετὰ τινος Τροπαρίου,
ἔτω συντιθειμένου· Ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεός, καταφυ-
γῆ μου ὁ Χριστός, σκίπη μου τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον.

Οὗτος ὁ μακάριος, πολλοὺς τόπους διαμειψάμενος, καὶ
μέγιστα ἐργασάμενος θαύματα, καὶ περὶ τῶν μελλόντων
προειπὼν, καὶ πρὸς τὴν Ἀντιδίου Μονὴν ἐλθὼν, καὶ πλή-
ρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἐτῶν ὑπάρ-
χων ἐνενηήκοντα πρὸς τοῖς τέσσαρασι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρ-
τύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἐρ-
μαίου Πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ
Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Στιχ. Χριστὸν ποθόντας ζῶντας Μάρτυρας δύο·

Καὶ ζῶντας ἐνθάπτεσι πικρῶς τῷ τάφῳ.

Οὔτοι, οἱ Ἅγιοι πολλοὺς τῶν εἰδώλων ἀποσπῶντες, καὶ
τῷ Χριστῷ προσάγοντες, τῷ τῆς πόλεως Κόμητι Λι-
βανίῳ διεβλήθησαν. Ὁ δὲ, τῆς ἀμιλλιτηρίου αὐτοῦ προσ-
δήσας ἵπποις, τοὺτους ἐλαύνων ἐτιμῶρει· Ἐκλυθέντων
σὺν τῶν Ἁγίων ἐπὶ πολὺ, αἱ σάρκες αὐτῶν κατεκόπησαν,
ὡς πᾶσαν τὴν γῆν φοινηθῆναι τῷ τούτων αἵματι. Εἶτα
πάλιν ἐκέλευσεν ἀναρτηθέντας σπαθίζεσθαι, καὶ εἰς κάμι-
νον πυρὸς ἀπερρίφθαι. Καὶ ἐπεὶ θείᾳ ῥοπῇ ἀβλαβεῖς διέ-
μειναν, ἐκέλευσεν ὁ μάταιος κατὰ τῶν καρδιῶν αὐτῶν
καὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῶν σπλάγχων ἡλους ἐμπαγῆναι,
καὶ ἔτι πνιόντας ἐν τύμβῳ ἀσφαλισθῆναι· καὶ οὕτω κα-
τακλιθεῖντες, τῆ σκληρᾷ καὶ ἀνυπόιστῳ βίᾳ, τῷ Θεῷ πα-
ρίδωκαν τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχάς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Πορφυρίου.

Στιχ. Ὁ Πορφυρίος εὐστολιστος ἐκ ξίφους,

Λαμπρὰν γολισθεῖς πορφύραν ἐξ αἱμάτων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ, ἐκ τῆς
Ἐφείων πόλεως ὀρμώμενος, καὶ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας
μίμοις καὶ θιάτροις ἐτραφεῖς· ἔς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν
τῷ Κόμητι Ἀλεξάνδρῳ παραστάς ἔχαιρε. Τὰ τῶν Χρι-
στιανῶν δὲ ποτε ὑποκριθεῖς, ὑπ' ἑτέρου μιμουμένου τὸν Ἐ-
πίσκοπον, μᾶλλον δὲ ψευδομένου, βαπτίζεται, καταπαιζόν-
των δῆθεν καὶ χλευαζόντων τὰ ἡμέτερα. Οὐ γενομένου,
καὶ στολὴν λευκὴν ὑποδύς, αὐτὸς μὲν τῆ χάριτι τοῦ Θεοῦ
τέλειον Χριστιανισμόν ὑπέδειξτο. Ἄγγελοι δὲ ὤφθησαν
προηγούμενοι αὐτοῦ λαμπάδας κατέχοντες, οἱ καὶ κατὰ
ἀνατολὰς προσευχέσθαι τοῦτον εἰδίδαξαν, καὶ τῷ μετώπῳ
καὶ παντὶ τῷ σωματι τὸν Σταυρὸν διαγράψαι· ἔθεν καὶ
πολλοὶ προσῆλθον τῇ τῷ Χριστοῦ πίστει· οἱ καὶ διὰ νε-
φέλης ἐβαπτίσθησαν, καὶ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ προσ-
ῆλθον. Εἶτα τοῦ Κόμητος τὸν Ἅγιον προσκαλεσαμένου,
καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἀρῆσθαι κελεύοντος, αὐτὸς
μὴ βουλευθεῖς, προστάξει τοῦ Κόμητος, τὴν διὰ ξίφους
δέχεται τελευτήν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Διήγησις εἰς τὸν θρῆνον τοῦ
Προφήτου Ἱερεμίου περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ
εἰς τὴν ἄλωσιν ταύτης, καὶ περὶ τῆς ἐκξάσεως
Ἀβιμέλεχ.

Ιερεμίας οὗτος ὁ μέγας Προφήτης, ἐξ Ἀναθῶ τυγχά-
νων τῆς κώμης, περὶ Ἱερουσαλήμ καὶ Βαβυλώνας πολλὰ
προηγόρευσεν, ὡσαύτως καὶ περὶ θείας σαρκώσεως, ἐν αἷς
τὸ κραταῖον τῆς προφητείας ἐμφαίνεται. Τοῦτον ποτὶ Πα-
σχῶρ, ὁ υἱὸς Ἐμήρ ὁ τοῦ οἴκου Κυρίου τίχόμενος, τυ-

φας σφοδρῶς, εἰς τὸν καταρράκτην (*) ἐπέβαλεν, ὡς τῆς Ἱερουσαλήμ πειθοῦντα τὴν ἄλωσιν. Ὡς δὲ τοῦτον ἡ Δεία δίκη ἐν τῷ καταρράκτη οὐκ εἶασεν, αὐτὸς τῷ Πασχωρ ἀπεφθίγματο. Τὸ ὄνομά σου τῆς γῆς ταύτης μίταικόν σε διαγορεύει, καὶ ἐν ταυτῷ ἐλέγξει σε ἡ ἀποστασία σε· διότι ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὸ ἔργον Κυρίου ἀμελῶς.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλέως Ἰωακείμ ἐθρήνηε τὴν Ἱερουσαλήμ Ἱερεμίας, οἱ δὲ ψευδοπροφήται τοῦτον διολέσαι τοὺς ἱερεῖς ἐπειθον. Ὁ δὲ υἱὸς Σαφᾶν Χηραχκαίμ, τῷ Ἱερεμῖα συνῶν, τὸν φόνον διεκώλυε. Τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἱερεμῖαν ἔφη· Ποίησον σεαυτῷ δεσμούς, ἦτοι κλοιοὺς ξυλίνοους, περὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν Βασιλέα Μωάβ, καὶ Ἰδουμαίας, καὶ Τύρου, καὶ Σιδῶνος· ἅτινα καὶ ποιήσας, ἐπέθηκε τῷ ἑαυτοῦ τραχήλῳ. Ἀναστάς δὲ Ἀνανίας, ὁ υἱὸς Ἀζωρ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ περιελὼν τοὺς κλοιοὺς ἐξ αὐχένος τοῦ Ἱερεμίου, ἐπ' ὀφθαλμῶν τοῦ λαοῦ συνέτριψε, λέγων, Οὕτω, πρὸς με Κύριος εἶπε, συντρίψω τὸν ζυγὸν Βασιλέως Βαβυλωνος ἐξ αὐχένος πάντων ἐθνῶν. Τότε πρὸς τὸν ψευδοπροφήτην φησὶν Ἱερεμίας· Δόξιά σου τὰ χεῖλη, ὡς ἰὸν τῆς καρδίας ἐρευγομένης, τὰδε τῆς ἀληθείας διασαφούς. Κλοιοὺς ξυλίνοους συνέτριψας, ἀντὶ τούτων σιδηροῦς ποιήσω, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἐθνῶν ἐπιθήσω· σὺ δὲ τάχιον, Ἀνανία, τὴν ψυχὴν ἀπορρήξῃς. Καὶ τὸ ἔργον τῷ λόγῳ ἐπικολούθει· ἐν γὰρ ἑπτὰ μῆσιν ὅστος τοῖς τεθνεώσιν ἀπαίρει.

Τῷ δὲ δεκάτῳ ἔτει Σεδεκίου, βασιλέως Ἰούδα, Ἱερεμίας πειθῶν τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐν εἰρκτῇ ἐναποτίθεται, ἡδὴ τῶν Χαλδαίων ταύτη προσεγγισάντων· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξελθὼν ὁ Προφήτης, καὶ ἀπελθὼν πρὸς γῆν Βενιαμίν, χρείας αὐτὸν κατεπειγούσης, κατασχεθῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, τῶν Χαλδαίων ὡς πρόσφυξ, εἰ καὶ ψευδὲς ἦν, ὅμως τύπεται, καὶ ἐν εἰρκτῇ πάλιν ἀποτίθεται. Καὶ ἐφ' ἱκανὸν ἐκαίσε διατρίψας, ἀποστείλας Σεδεκίας κρυφίως, ἀνήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἰρκτῆς, καὶ φησὶν· Ὡς εὐ πεπονθὼς παρ' ἐμοῦ, τὸ μέλλον ἐπὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας εἶπέ. Καὶ ὁ Προφήτης· Οὐκ ἐγὼ, Βασιλεῦ, ὁ λαλῶν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ λαλεῦν ἐν ἐμοί, καὶ ἃ γέγραφα, γέγραφα· καὶ ἐπὶ τούτοις πάλιν ἡ φρουρὰ τοῦτον δέχεται. Οἱ δὲ διαβολεῖς κατ' αὐτοῦ πάλιν ὄχλου τῷ βασιλεῖ, λέγοντες· Ἰνα τί οὗτος, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ὧν, τῶν πολεμιστῶν τὰς καρδίας ἐκλύει, μὴ κηρύσσωσιν εἰρήνην, ἀλλὰ μᾶλλον ταρασσῶσιν; κρηῖσσον ἵνα ἀναιρεθῆναι ὑπὲρ πολλῶν. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Ἰδοὺ ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν οὗτος. Τότε ἔρριψαν ἐν λάκκῳ Μελχίου τὸν Ἱερεμῖαν ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν τεθνεώτων. Τούτο γνοὺς Ἀβιμέλεχ, εἶπε τῷ Βασιλεῖ· Διὰ τί ἐπονηρεύσω κατὰ τοῦ ἀνδρός βασιλεῦ; Καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτὸν· Οὐκ ἐκὼν ἐποίησα, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸν λαόν· λάβε δὲ μετὰ σοῦ τριακοντα ἀνδρας ἰσχυροὺς, καὶ ἀπελθῶν ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου. Καὶ σπουδῇ Ἀβιμέλεχ χρῆσάμενος, συνεργεῖα Θεοῦ αἰνῆ τὸν Προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Πρὸς ἐν ὁ βασιλεὺς, ἐγγυτερον παραστήσας, ἔφη· Μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ὅπερ ἐπίζητῶ. Καὶ ὁ Προφήτης· Διὰ τί ἀπωθῆ τὴν ἀλήθειαν, βασιλεῦ; ψεύδους ἐγὼ διαγγελεύς οὐκ εἰμί, εἰ καὶ πολλάκις θανάτῳ κατακρίμεις με. Τότε ὁ Βασιλεὺς ὤμοσεν αὐτῷ λέγων· Ζῆ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, οὐκ ἀποκτενώ σε, εἴτι ἂν εἶπῃς μοι, οὐδὲ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκδοτὸν σε ποιήσω. Τότε Ἱερεμίας ἔφη τῷ βασιλεῖ· Ἐὰν τὴν βουλήν μου κρατήσῃς, καὶ ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, σωθήσεται σου τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐκ ἀπολεί-

(*) Γράφεται καὶ Κατάρακτης, δι' ἐνός Ρ. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις ἐνταῦθα τὸν ὑπόνομον, δι' οὗ ἔρρεον αἱ ἀκαθαρσίαι.

ται· εἰ δὲ τούτοις προσενατιούμενος στής, γινῶθι ὅτι τὰς χεῖρας αὐτῶν οὐκ ἐκφείξῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις αὕτη πυρός γενήσεται· παρανάλωμα. Ἀῆρον δὲ τὰ τοῦ Προφήτου Σεδεκίας ἠγούμενος ῥήματα, τῶν Βαβυλωνίων τὴν ἐφοδὸν οὐ διέφυγε. Περιστοιχισαμένων γὰρ ἐκείνων τὴν πόλιν, καὶ ταύτης ἐπικατασχόντων τὰ οἶτα, οὐ τὸν τυχόντα λιμὸν τῇ πόλει προσήγαγον. Σεδεκίας δὲ τὸν ἔνδον ὄλεθρον ὑφορώμενος, ἀποδιδράσκει νυκτὸς μετὰ τῶν συν αὐτῷ, ἐν καὶ συνέλαβον διώξαντες οἱ Χαλδαῖοι· καὶ ἐπ' ὄψαλμων αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀποτέμνουσι μαχαίρα, καὶ Σεδεκίου τὰς κόρας ἐξώρυσαν, καὶ δεδεμένον εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγον, καὶ ὡς παῖγιον τοῦτον ἐκεῖσε εἶχον, καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς ἕως ἐσχάτης ἡμέρας αὐτοῦ. Ὁ δὲ γὰρ Ναβουζαρδάν τῷ βασιλεῖ ὁ ἀρχιμάγειρος, τὴν Ἱερουσαλήμ εἰσελθὼν κατενέπρησε, καὶ τὸν οἶκον Κυρίου πάντα κονιορτὸν ἀπέτελεσε, κατὰ τὴν Ἱερεμίου φωνήν, πᾶσαν δὲ τὴν ἀποσκευὴν εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγε. Μετὰ δὲ χρόνους ἐβδομηκόντα πάλιν ἀνήκτο εἰς Ἱερουσαλήμ ἡ αἰχμαλωσία, καθὼς καὶ πλατύτερον ὕστερον δηλωθήσεται. Πρὸ δὲ τῆς ἀλώσεως τίνα εἰσὶ τὰ λαληθέντα ὑπὸ Κυρίου πρὸς Ἱερεμῖαν, καὶ ὅπως γέγονεν ἡ ἄλωσις, ῥητίον.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἱερεμῖαν, λέγων· Ἱερεμῖα, ἀναστάς ἐξέλθε ἐκ τῆς πόλεως ταύτης μετὰ Βαρούχ, ἐπειδὴ ἀπολῶ αὐτήν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· αἱ γὰρ προσευχαὶ ὑμῶν ὡς στύλοι ἑδραῖοι εἰσὶν ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὡσεὶ τεῖχος ἀδαμάντινον περικυκλοῦσιν αὐτήν. Νῦν οὖν ἐξέλθε ἐξ αὐτῆς, πρὸ τοῦ τὴν δύναμιν τῶν Χαλδαίων κυκλῶσαι αὐτήν. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι τῷ δούλῳ σου λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Κύριε, παραδίδως τὴν πόλιν ταύτην εἰς χεῖρας Χαλδαίων, ἵνα καυχῆσονται οὕτως, ὅτι ἐνίσχυσαν κατ' αὐτῆς; Κύριέ μου, εἰ δέλημα σὸν ἐστὶ, μᾶλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου ἀφανισθῆτω, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν Χαλδαίων. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Σὺ ἀναστάς ἐξέλθε· αὐτοὶ γὰρ οὐ καυχῆσονται· εἰμὴ γὰρ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Ἀπελθε πρὸς Βαρούχ, καὶ ἀνάγγειλον αὐτῷ, καὶ ὦραν ἔκτην τῆς νυκτὸς, δεῦτε ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ βλέπετε, ὅτι, ἐὰν μὴ ἐγὼ ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπελθὼν Ἱερεμίας, ἀπήγγειλε τῷ Βαρούχ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν ναόν, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐθρήνησαν ἐπὶ πολὺ. Καὶ ἐλθόντες κατὰ τὴν ἔκτην ὦραν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, ἤκουσαν φωνὴν σαλπείγων, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι ἐκ τῶν οὐρανῶν, κατέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως. Καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἐκλαυσαν, καὶ εἶπεν· Νῦν ἐγνώκαμεν, ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν ὁ Θεός. Καὶ παρεκάλεσαν τοὺς Ἄγγελους, λέγοντες· Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ ἀπολείσθαι τὴν πόλιν, ἕως ἂν λαλήσωμεν τῷ Θεῷ. Τότε ἐλάλησεν Ἱερεμίας, λέγων· Δέομαι σου, Κύριε, κέλευσόν μοι λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· Λάλει. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· Ἰδοὺ, Κύριε, ἐγνώκαμεν, ὅτι παραδίδως τὴν πόλιν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, καὶ ἀπαίρει ὁ λαός σου εἰς Βαβυλῶνα· τί ποιήσωμεν τὰ ἁγία σου σκευῆ; Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Παράδος αὐτὰ τῇ γῆ, λέγων· Ἄκουε, ἡ γῆ, τὴν φωνὴν τοῦ κτίσαντός σε ἐπάνω τῶν ὑδάτων, τοῦ σφραγίσαντός σε ἐν ἑπτὰ καιροῖς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψῃ τὴν ὠραιότητά σου· φυλάξον τὰ σκευῆ τῆς λειτουργίας ἕως τῆς συντελείας τοῦ ἡγαπημένου λαοῦ. Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας λέγων· Παρακαλῶ σε, Κύριε, τί ποιήσω Ἀβιμέλεχ τῷ Αἰθίοπι; ὅτι πολλὰς εὐεργεσίας ἐποίησε τῷ δούλῳ σου· ὅτι αὐτὸς με ἀνεῖλκυσεν ἐκ τῆς

λάκκου τοῦ βορβόρου, οὐ ἐνέβαλόν με, καὶ οὐ θίλω αὐτόν ἵνα ἴδῃ τὸν ἀφανισμόν τῆς πόλεως καὶ ἀποπαγῆ, ὅτι μικρὸς ἐστὶ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἱερემίαν· Ἀπέστειλον αὐτὸν πρὸς τὸν ἀμπελάνα τοῦ Ἀγρίππα, καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ ἔρους σκεπάσω αὐτόν, ἕως οὐ μέλλει ἐπιστρέψαι ὁ λαὸς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.

Τότε ἀπαλθόντες εἰς τὸν ναὸν, καὶ λαβόντες τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, παρίδωκαν αὐτὰ τῇ γῇ, καθὼς ἐλάλησεν αὐτοῖς Κύριος. Πρῶτας δὲ λέγει τῷ Ἀβιμέλεχ ὁ Ἱερემίας· Λαβὼν τὸ κόφινον, τέκνον, ἀπελθε εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἔρους καὶ ἐνεγκε σῦκα τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπὶ σὲ ἡ εὐφρασία τοῦ λαοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου ἡ δόξα αὐτῶν. Καὶ εὐθὺς ἐπορεύθη. Τούτου δὲ ἐκείσε ἀπελθόντος, καὶ τοῦ ἡλίου ἀποκαλύψαντος τὴν ἡμέραν, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἐλθούσα, ἐκύκλωσε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ. Ἐσαλπικισε δὲ ὁ μέγας Ἄγγελος, λέγων· Εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων· ἰδοὺ γὰρ ἠνεώχθη ἡμῖν ἡ πύλη. Τότε Ἱερემίας, λαβὼν τὰς κλεῖδας τοῦ ναοῦ, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ῥίψας αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ ἡλίου, εἶπε· Λάβε αὐτὰς, καὶ φύλαξον ἕως ἡμέρας, ἵνα ἡ ἐξετάσει σε Κύριος περὶ αὐτῶν· διότι ἡμεῖς οὐχ ἐρέσθμεν ἄξιοι φυλάξαι αὐτὰς. Ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ, λαβὼν τὰ σῦκα ἐν τῷ καύματι, καταλαβὼν δένδρον, ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ ἀναπαυθῆναι ὀλίγον· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν κόφινον, ὑπνωσε ἐπὶ χρόνους ἑβδομήκοντα. Τούτου δὲ γέγονε κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ, διὰ τὸν λόγον, ἐν εἶπε τῷ Ἱερემία, ὅτι ἐγὼ σκεπάσω αὐτόν. Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι αὐτόν, ἠδύως ὑπνωσα, εἶρηκεν, ὀλίγον δὲ, καὶ διὰ τοῦτό ἐστι βεβαρημένη ἡ κεφαλὴ μου, ὅτι οὐκ ἐκορίσθη ὑπνου. Ἀνακαλύψας δὲ τὰ σῦκα εὗρε στάζοντα γάλα, ὡς πρὸ μικροῦ συλλέξας αὐτὰ· καὶ εἶπεν· Ἦθελον κοιμηθῆναι· ἔτι ὀλίγον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν σπουδῇ πολλῇ με ἀπίστειλεν Ἱερემίας, ἵαν τοῦτο ποιήσω, βραδύναι ἔχω, καὶ ἀνιασθήσεται· μὴ γὰρ οὐκ ἐστὶ κόπος καὶ καύσων καθ' ἡμέραν· ἀπέθλω μᾶλλον συντόμως, κἀκεῖ κοιμήσμαι. Καὶ λαβὼν τὰ σῦκα, ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὔτε τινὰ τῶν συγγενῶν ἢ φίλων αὐτοῦ· καὶ εἶπεν· Εὐλογητός Κύριος, ἑκστασίς μοι ἐγένετο σήμερον· οὐκ ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη· πεπλάνημαι, μὴ κορεσθεῖς ὑπνου. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ κατανοήσας τὰ σημεῖα, λέγει· Αὕτη μου ἐστὶν ἡ πόλις, πεπλάνημαι. Καὶ εἰσελθὼν πάλιν καὶ ζητήσας, οὐδένα εὗρε τῶν φίλων, ἢ συγγενῶν· καὶ εἶπεν· Εὐλογητός Κύριος, μεγάλη μοι ἑκστασις γέγονε. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔμεινε λυπούμενος, μὴ εἰδώς ὁ ποιήσει. Καὶ θεῖς τὸν κόφινον, λέγει· Ὡδε ἔχω καθῆσθαι, ἕως οὐ ὁ Κύριος ἀρῇ τὴν ἑκστασιν ἀπ' ἐμοῦ.

Καθημένου δὲ αὐτοῦ, ἰδοὺ γηραιός, ἐρχόμενος ἐξ ἀγρῶ, καὶ λέγει αὐτῷ· Σοὶ λέγω, πρεσβύτατε, ποία ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἱερουσαλήμ, τέκνον. Καὶ λέγει Ἀβιμέλεχ· Ποῦ ἐστὶν Ἱερემίας ὁ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ Βαρούχ ὁ Ἀναγνώστης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως; ὅτι οὐκ εὗρον αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης· Οὐκ εἶ οὐ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης; σήμερον ἐμνήσθης τοῦ Ἱερεμίου, καὶ ἐρωτᾷς περὶ αὐτοῦ μετὰ τοσοῦτους χρόνους; Ὁ λαὸς ἐστὶν ἐν Βαβυλῶνι χρόνους ἑβδομήκοντα, ἐπειδὴ αἰχμαλωτοὶ γεγέννησαν ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως· καὶ πῶς σὺ, κίος, ὦν, καὶ μὴπω τότε γεγεννημένος, ἐρωτᾷς ἃ οὐδέποτε ἰθείασω; Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀβιμέλεχ, λέγει· Εἰμὶ τῆς γηραιός, καὶ ὅτι οὐκ ἐξὲν ἀνθρώπῳ Θεοῦ ὑδρίσαι τον κείζονα αὐτοῦ, κατεγέλων ἂν σου, καὶ ἔλεγον, ὅτι μαίνῃ, λέγων, ὅτι ὁ λαὸς αἰχμαλωτὸς ἀπῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα. Εἰ οἱ καταρράχται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἦλθον λαβεῖν αὐτούς· μετὰ δυνάμει καὶ

ἑξουσίας, οὐπω εἶχον ἂν ἀπελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα· πόση γὰρ ὥρα ἐστὶ, ἀφοῦ με ἀπίλυσεν ὁ Πατήρ μου Ἱερემίας εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα δι' ὀλίγα σῦκα, ἵνα δώμην τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ; καὶ ἀπελθὼν εἰς δένδρον, ἀπὸ τῆς καύσωνος, μικρὸν ἀφύπνωσα· καὶ νομίζω, ὅτι ἐβράδυνα, ἀποκαλύψας τὰ σῦκα, εὗρον αὐτὰ στάζοντα γάλα, καθὼς συνελήγσαν· καὶ σὺ λέγεις, ὅτι ἠχμαλωτίσθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα; ἵνα δὲ γινῶς καὶ αὐτὸς μὴ διαφευδόμενός με, λάβε τὰ σῦκα, καὶ ἴδε. Καὶ ἰδὼν ὁ γηραιός, εἶπεν· Ὁ τέκνον, δικαίου ἀνθρώπου υἱὸς εἶ, καὶ οὐκ ἠθίλησεν ὁ Θεὸς δεῖξαι σοὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἠνεγκεν ἐπὶ σὲ τὴν ἑκστασιν ταύτην. Ἴδου ἐτη ἑβδομήκοντα ἔχει ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠχμαλωτίσθη. Καὶ ἵνα μάθης, υἱέ μου, ὅτι ἀληθῆ ἐῖσιν ἅπερ σοὶ λέγω, ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ ἴδε, ὅτι οὐπω ἐφάνη αὔξησις τῶν γεννημάτων· ἴδε καὶ τὰς συκᾶς, ὅτι καιρὸς αὐτῶν οὐκ ἐστὶ· καὶ γινῶθι καὶ αὐτὸς, καὶ πείσθητί μοι ἀληθεύοντι. Τότε Ἀβιμέλεχ, ὡς περ ἐκ μέθης ἀνανήψας, καὶ καταμαθὼν τὴν γῆν ἀκριβῶς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δένδρα, εἶπεν· Εὐλογητός ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων. Καὶ λέγει τῷ γηραιῷ· Ποῖος μὴν οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δωδέκατος. Καὶ λαβὼν ὁ γηραιός παρὰ τοῦ Ἀβιμέλεχ σῦκα, ἀνεχώρησεν εὐλογήσας αὐτόν (*).

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τὴν καρδίαν τῆς Τριάδος οἰκητήριον, ἀπεργασάμενος, τρεῖς ἑδομήσω ναὸς, ἐν οἷς θεία χάριτι, Ἰωαννίκιε, μύρα βλύζῃσιν, εἰς φωτισμὸν καὶ καθαρσιν, τῶν πιστῶς σοὶ προσιόντων.

Ἡ ψυχὴ σου φωταυγεία θείου Πνεύματος, ἑλλαμπομένη αἰεὶ, ψυχῶν ἑώρα πιστῶς, τῶν προσερχομένων σοὶ Ἰωαννίκιε τὰ βουλευματα, προφητικαῖς προγνώσεσιν, ἱερώς θαυμαζομένη.

Νοσημάτων χειμαζόντων με Μακάριε, ψυχῆς καὶ σώματος, ταῖς ἰκεσίαις σου, συντόμως ἀπάλλαξον, καὶ μέλπειν ποίησον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Α'ναλλοίωτον τεκοῦσα μόνη Κύριον, Θεοχαρίτωτε, τῇ δεξιᾷ τῇ αὐτοῦ, Ἀγνή ἀλλοιωσαί μου, τὸν νοῦν ἱκέτευσ, πρὸς τὰ κρείττονα, δεινῶς περιτρεπόμενον, ταῖς τοῦ βίου ἀσχολίαις.

(*) Ἡ περὶ τῶν σῦκων τούτων ἱστορία, μὴ ἀναφερομένη ῥητῶς ὑπὸ τῆς θείας Γραφῆς, δὴλον ὅτι ἐλήφθη ἐκ παραδόσεως. Ὁ δὲ ἐνταῦθα ὀνομαζόμενος Ἀβιμέλεχ, ἐν τῷ Ἱερεμία λέγεται, Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, ἀνὴρ εὐνοῦχος καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως (Σεδεκίου) (Κεφ. μί. 7). Πρὸς τὸν Ἀβδεμέλεχ τούτον εἶπεν ὁ Κύριος διὰ τοῦ Ἱερεμίου· Οὐ μὴ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὦν σὺ φοβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν (τῶν Χαλδαίων δηλ.)· ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ρομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς, ... ὅτι ἐπεποιθεὶς ἐπ' ἐμοῖ (μτ', 17-18).

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τὴν ἱεράν σου στολήν, προσεπιχρώσας μάκαρ, βαφαῖς αἱμάτων ἀπετέλεσας, λαμπροτέραν Νίκανδρε, ἀνακραυγάζων· Χριστέ εὐλογητός εἶ.

Προσομιλοῦντες πυρὶ, ἀνενδοιάστῳ πόθῳ, τῷ πρὸς τὸν Κτίστην οὐκ ἐφλέχθητε, βοῶντες Μακάριοι· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τὴν τῆς καμίνου φλόγα, ὑμῖν ἐτοιμασθεῖσαν, εἰς τιμωρίαν μετετρέψατε, εἰς δρόσον ἐν Πνεύματι, τῷ παντουργῷ βοῶντες· Χριστέ εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωματῶθέντα Λόγον, ἀνερμηνεύτως τίκεις, ἀγνή Παρθένε τοὺς κραυγάζοντας, θανάτου λυτρούμενον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πστάμενος ἄνω πρὸς τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος Ὅσιε, πάντων τὰ νοήματα, πίστει κατεφώτιζες, ὑποδεικνύων ἄριστα, Ἰωαννίικε, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς καὶ ἀνάγων, τούτους θείῳ λόγῳ, πρὸς ὕψος ἀπαθείας.

Νοὶ ἀπαθεία καθαρθέντι, ὠμίλησας Κυρίῳ παντοκράτορι· ὑφ' οὗ τὰ ἀπορρήτα, Ὅσιε μυθμενος, προφητικῶς προέλεγες, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν, ὡς μέγιστος παμμακάρε προφήτης· ὅθεν σε συμφώνως, πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Ε'πὴλθόν μοι μαστιγες βαρεῖαι, καὶ νόσοι ἀλλεπαλλήλως με χειμαζουσι· τούτων με ἀπάλλαξον, Πάτερ ἰκετεύω σε, ὡς ἐκ Θεοῦ δεξιόμενος, Ἰωαννίικε, τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ παθή, καὶ ταῖς ἀλγηδόνας, πιστῶν ἐπικουφίζειν.

Τριαδικόν.

Σὺν πάσαις ταῖς ἄνω στρατηγίαις, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ἀμέριστον, ἄκτιστον Θεότητα, ὑμνολογοῦντες Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει, μία ἐξουσία, ἀρχὴ καὶ βασιλεία.

Θεοτοκίον.

Ωράθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, Θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα· τούτον οὖν ἰκέτευε, Δεσποινα πανάμωμε, τῶν σαρκικῶν ἀνώτερον, παθῶν γενέσθαι με, νοὸς ἐν ὑψηλῇ ταπεινώσει, ἀνυμνολογοῦντα, τὴν σὴν μεγίστην χάριν.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Περάρχης σεπτὸς ἐχημάτισας, οὐδαμῶς ἀλλοτριῶ ἐν αἵματι, τῷ δὲ οἰκίῳ Νίκανδρε, εἰσελθὼν εἰς τὸν ἄνω ναόν, καὶ μέλπων· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ε'ν καθέδρᾳ αἰνέσας τὸν Κύριον, Πρεσβυτέρων Ἑρμαῖος ὁ ἔνδοξος, καλλωπισθεῖς ἐν αἵματι, μαρτυρίου κραυγάζει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Περωὸς προτελεῖντες τὰ ἅγια, ἱερεῖα σεπτὰ ἀνεδείχθητε, καὶ εἰς ὁσμήν προσήχθητε, εὐδοκίας Κυρίῳ ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τῶν κακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον, ἐσπλαγγνίας κηῖσασα πέλαγος, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Κύριον, ὃ βοῶμεν Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Πσχυσας Θεῶ, τὸν νοῦν σου κρατύναντος, κατακρατῆσαι παθῶν· Ἄγγελος ἐν σώματι, ἐντεῦθεν Πάτερ σὺ ἐχημάτισας, καὶ σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε, τοὺς οὐρανοὺς κατοικεῖς, τῷ τῆς δόξης, θρόνῳ παριστάμενος, καὶ φῶτός ἀνεσπέρου πληρούμενος.

Ωσπερ οὐρανόν, τὰ ὄρη καὶ σπήλαια ὠκησας Ὅσιε· ὅθεν σοι εἰρήνευσαν, ἄγροι θῆρες καθυποτάξαντι, πάθη ψυχῆς δυσκάθεκτα Ἰωαννίικε, καὶ δικαίῳ, ἤδη χρηματίσαντι· δεῖ τοῦτο πιστοὶ σε γεραίρομεν.

Σοῦ τὸ ἱερόν, καὶ ἅγιον λείψανον ἐν τάφῳ κείμενον, θάπτει τὰ νοσήματα, καὶ φλέγει στίφη δαιμόνων πάντοτε, σοφέ Ἰωαννίικε, τῇ θείᾳ χάριτι, ἀναβλύζον, πᾶσι τὰ ἴαματα, τοῖς πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζουσιν.

Ἡ ὅδη τῷ Χριστῷ, ἐγγίζων τρανότερον καὶ καθαρώτερον, μέμνησο τῶν πίστευσου, μνημονευόντων Ἰωαννίικε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἡμῖν αἰτούμενος, νοσημάτων, πάντων ἀπολύτρωσιν, καὶ Θεοῦ βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνή, ψυχῆς με τὰ ὄμματα φῶς ἡ κηῖσασα, καὶ μὴ καταλάβῃ με, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνωσεως· ἀλλ' αὐτὴ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Περίω σοφέ καρτερικῶς τεινόμενος, καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, δρόμον οὐράνιον ἐδέξω, χειρὶ ἀγγελικῇ Μάρτυς Νίκανδρε· τοὺς φλέ-

γοντας νεκρούς δὲ ἀπέδειξας, ταῖς ζωηφόροις σου ἐντεύξειςιν.

Οράθητε Δέσμα φρικτὸν γυμνούμενοι, καὶ ἀλόγοις συνδεδεμένοι, καὶ ἐπὶ πλεῖστον Ἀθλοφόροι, συρόμενοι καὶ σῶοι δεικνύμενοι, πυρὶ προσομιλοῦντες καὶ ἀφλεκτοί, Πνεύματι Δεῖω συντηρούμενοι.

Σήμερον τῶν Μύρων ἱερά μητρόπολις, ἐορτάζει, πόλιν ἅπασαν, πρὸς εὐωχίαν συγκαλῆσα, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν ταύτῃ Πανεύφημοι, ἐν ἧ τὴν ἱεράν ὑμῶν ἀθλησιν, μεγαλοφρόνως ἐτελέσατε.

Ηνοίγη ὑμῖν ὁ οὐρανὸς καὶ Ἄγγελοι, τῇ ἀνόδῳ ἐπεκρότησαν· τάξεις Ἁγίων καὶ Δικαίων, νύφρανθησαν, ἐσκίρτησαν Μάρτυρες· μεθ' ὧν κατασκηνώσαντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν Ἄγιοι.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῶ Παναίωμε, ἢ τεκοῦσα φῶς ἀπρόσιτον· λύσον τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου, καὶ σκοτούς με ἐξάρπασον δέομαι, καὶ Δείας σωτηρίας ἀξιώσον, ἵνα ὑμῶν σὲ τὴν πανύμνητον.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
- » **Ε**κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
- » Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
- » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
- » **Τ**ες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εμφρόνως καθυπέταξας, σοφὴ Ἰωαννίκιε, τῷ αὐτοκράτορι Πάτερ, νοῖ σαρκὸς ταῖς ὀρέξεις· ἐντεύθεν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατέλαβες, καὶ Δείας δόξης ἔτυχες· ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρεσβεύων, μὴ διαλίπης παμμακάρα.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Φυτεία τοῦ παμμακάρατος, ἐδείχθης Τίτου Νικάνδρε, ὑφ' ἧ τῆς πόλεως Μύρων, ἐχρίσθης Ὅσιε Πάτερ, Ἀρχιερεὺς Θεόληπτος· ἐν ἧ καὶ τὸ μαρτύριον, σὺν τῷ Ἑρμαίῳ πάνσοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας, ἐν οὐρανοῖς βασιλεύεις.

Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ φόβῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ Δείᾳ, εἰκόνι σου παναίωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζῃσι, καὶ τῶν σωματίων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Γάλαιτι τραφεῖς ἀσκήσεως, διὰ βασάνων πολλῶν, Γαλακτίων καὶ Θλίψεων, εἰς Χριστοῦ κατήντησας, ἡλικίαν γενόμενος, δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον, τῇ αὐθαίρετῳ ὀρμῇ πανόλβιε. Ὡ τῆς ἐδραίας σου, καὶ βεβαίας πίστεως! δι' ἧς Θεοῦ, ἔτυχες Θεούμενος, νῦν τελεώτερον.

Επιστημόνως ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησι, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καταυγασθεῖσα Θεομακάριστε, καὶ καθελούσα στερῆραῖς ἐνστάσεσι, τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρχαῖον δράκοντα, Μοναζουσῶν, Δεῖον ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς πολυάθλε.

Δύο φωστῆρες ὑπὲρλαμπροί, Ἀνατολῆς νοητῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, εὐσεβῶς καταυγάζουσιν, ὑπερβαλλούσαις ἀθλῶν λαμπρότησι, καὶ ἰαμάτων, Δείοις πυρσεύμασιν· ὧν τὴν ὑπέρφωτον, ἐορτὴν γεραίροντες, τὸν δι' αὐτῶν, πάντας ἀγιάζοντα, Χριστὸν δοξάζωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχῆ μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῆ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβεραῖς με ρῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκηνώσον, ἐνθα ἢ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἢ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ Μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένης ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδύνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἐκλαίε λέγουσα· Οἴμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινός, δῆμος, καὶ ἀχάριτος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ., λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών.

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπειρῶ (*).

Τοὺς ἀνεσπέρους φωστῆρας τοὺς λογικοὺς, οὐρανοὺς τοὺς λάμπαντας, ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῆ, τοῦ Χριστοῦ τοὺς θείους ἀθλητὰς, ἐν ὧδαῖς πνευματικαῖς πίστει τιμῆσωμεν.

Ελληνικῆς ἀπὸ ρίζης στερωτικῆς, εὐθαλῆς ἐβλάστησας, θεοδώρητος βλαστὸς, Γαλακτίων κόσμῳ τοὺς καρπούς, προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀτρέπτου πίστεως.

Επιστημόνως τὴν πίστιν τὴν πρὸς Χριστόν, ἐκζητοῦσα ἔδραμες, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ· καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς, Ἐπιστήμη νυμφικῶς τούτῳ νενύμφευσαι.

Θεοτοκίον.

Κατεποντίσθην ὁ τάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων, καὶ πρὸς σέ τὴν ἀγαθὴν, καταφεύγω Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ διάσωσον.

Ῥοδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Εφέσει κρείττονος ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες, καὶ ρευστῶν πάντα τερπνά, σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ, Γαλακτίων, εὐπειθῶς ἐπόμενος.

Ρυσθέντες βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, συνεδέθητε Χριστοῦ· θυσιάα δὲ καθαρὰ, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προσενέχθητε.

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀρνησάμενοι κόσμον, συνεδέθητε μάλλον, τῷ Πνεύματι Ἀθληταί, καὶ διὰ πόνων πολλῶν, βασιλείας θείας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὅς τις πρὸς τὴν σὴν, καταπέφευγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν· διὸ δέομαι τῆς σῆς, ὅπως τύχω, Κόρη ἀντιλήψεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεὸς μῆ,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ασκήσει λαμπρύνας σε, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, ἀκτιῶν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς τοὺς πιστοὺς, Γαλακτίων μακαρίε· ὅθεν σου τὴν ἀ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα, εἰς Ἦχον πλ. δ΄. Τῷ ἐκτινάζαντι ἐν θαλάσῃ, φέροντα καὶ Ἀκροστιχίδα. Ζυγὴν Ἀθλητῶν ἀζύγων μέλπειν θέμις. Ἰωσήφ.

γίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελῶμεν, εὐσεβῶς σοι βοῶντες· Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡ κηύσασα, σὺν Ἀσωμάτοις αὐτόν, ἀπαύσως ἰκέτευε, ἄφεςιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δῆναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνήσι σε κατὰ χρέος, μόνη Πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψέμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο Υἱέμου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖ τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὐσπλαγγνος.

Ῥοδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Θεοῦ σε πρόνοια, βλαστὸν ἀνέδειξε, στειρευέσης νηδύος τῶν ἀρετῶν, τοὺς καρπούς πληθύνοντα, καὶ καρποφόρον δεικνύντα, παραινέσει τὴν σύζυγον.

Χριστόν ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας, κατεφρόνησας πλούτου, δόξης τρυφῆς, καὶ τιμῆς ἠλόγησας, φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα σοφῶς, ἀλλαξάμενος πανόλβιε.

Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσι, κατηκολούθησας, ἀκλινωῶς Γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, Ἐπιστήμῃ ἐνδοξε· διὸ καὶ δόξης παρ' αὐτοῦ, καὶ στεφάνων κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τῆ σῶματος· Παναγία Παρθένε τὸ καθαρὸν, Θεοῦ οἰκητήριον, καθαρὸν ρύπου με παντός, τῶν παθῶν με ταῖς πρεσβείαις σου.

Ῥοδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τῷ θείῳ φέγγει καταυγασθεῖς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναῖς, περιλαμφθεῖς Γαλακτίων σοφέ, ἔπεισας ἀγνεύειν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον, ζύγον ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρόν τοῦ Χριστοῦ.

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν, πῦρ φιληδονίας καὶ πυρᾶν, πολυθείας ἐσθέσατε, ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρανήσαντες, ἐν πόνοις πολυτρόποις ψυχῆς καὶ σώματος.

Νόμῳ πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἄραντες ἐπ' ὤμων τὸν σταυρόν, εἴλεσθε βίον τὸν ἄμειπτον, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε, ἀσκήσει καὶ νομίμοις, ἄθλοισ ἐκλάμψαντες.

Θεοτοκίον.

Ηλίου ὄχημα φωτεινόν, καθαρὸν τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς, κάμου τοῦ δούλου σου δέο-

μαί· τάχυνον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγγίας σου, καὶ ἴασαι νοσοῦντα, Κόρη Θεόνημπε.

Ὡδὴ ε΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὸ βίαιον, βδελυζόμενοι σαφῶς, εἴλεσθε βίον ἀμεμπτον, ὡς βιασται τῆς φύσεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις προλαύψαντες, ἐν διττοῖς τοῖς στεφάνοις ἐκοσμήθητε.

Σωματίων διάστασιν, ὑποστάντες τῶν ψυχῶν, ἐνώσει δια πίστεως, ἀσάρκους πρὶν καθεῖλετε δυσμενεῖς· αὐθις ὀρωμένους δὲ, κατεβάλετε, σθένει Θείου Πνεύματος.

Νομίμως ἠρίστευσαν, Γαλακτίων ὁ κλεινός, καὶ ἡ Θεόφρων σύζυγος, Ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς· αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, τὰ ἐλέη σου Λόγε πᾶσι δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Αγάθυνον Δέσποινα, τὴν ψυχὴν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταισίμασι, καὶ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, Θεὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιῶσαί με. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων Χριστοῦ, τοῖς δήμοις ἠριθμήθητε, ἀγῶσι στερόοις, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι, Γαλακτίων ἐνδοξε, σὺν συζύγῳ σεπτῇ καὶ συνάθλῳ σου, Ἐπιστήμη, τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες ἄμφω ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γενναῖον ἐγ Μάρτυσι Γαλακτίωνα, ἐν ἄσμάτων ὠδαῖς εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ, τῇ φερωνύμῳ Ἐπιστήμῃ· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, καὶ εἰδῶλόν τὸ ἄθεον ἠλεγξαν, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. Διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Στίχοι.

Ἄσυνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος,
Τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἠγαπηκότας.

Τμήθη Ἐπιστήμη Γαλακτίων τ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Γαλακτίων καὶ Ἐπιστήμη ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, καὶ Σεκαύνδου ἡγεμόνος. Καὶ ὁ μὲν Γαλακτίων υἱὸς ἦν Κλειτεφῶντος καὶ Λευκίππης, ἁμφότερων

Ἑλλήνων. Κατηχήθησαν δὲ τὴν εὐσείθειαν παράτινος Μοναχοῦ, Ὀνουφρίου τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ἅγιον Βάπτισμα δέχονται. Ἡ δὲ Ἐπιστήμη, καὶ αὐτὴ γεννήτορας Ἑλλήνας ἔχουσα, ἐπὶ τῷ Γαλακτίωνι πρὸς γάμον ἐξεδόθη, παρ' αὐτοῦ βαπτίζεται. Καὶ διατηρήσαντες ἁμφότεροι τὴν παρθενίαν ἄτρωτον, τὸν μοναδικὸν βίον ὑπέρχονται. Πᾶσαν δὲ σκληραγωγίαν καὶ κακοπάθειαν διενεγκύντες, συνελήφθησαν παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Οὐρσου. Καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ καλάμοις ἐξέσι τοὺς ὄνυχας ἐμπεύρονται, καὶ μαχαίρα χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριάζονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἅγιος ἐτῶν τριάκοντα, ἡ δὲ Ἅγία Ἐπιστήμη ἐτῶν δέκα ἕξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἐρμά, Πατρόβα, Λίνου, Γαΐου καὶ Φιλολόγου.

Στίχ· Ἐρμάς, Πατρόβας καὶ Γαῖος τρεῖς ἅμα Ἀπόστολοι θνήσκουσιν, οἷς Τριαῖς φίλοι.

Καθεὶς Ἰησοῦς γνώσεως θείας λίνον,
Ζωγραεῖ σε Λῖνε, καὶ μεθιστᾷ τοῦ βίου.

Φιλολόγος φιλῶν σὲ τὸν Θεὸν Λόγον,
Πληροῖ λόγους σου, καὶ θανῶν σύνεσί σοι.

Ο἗τοι πάντες ὑπῆρχον ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν Πατρόβας, οὗ καὶ ὁ θείος Ἀπίστολος Παῦλος ἐν ταῖς αὐτοῦ μέμνηται ἐπιστολαῖς, Ἐπίσκοπος Ποσιδίων ἐγένετο, πολλοὺς βαπτίσας καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγών. Ὁ δὲ Ἐρμάς οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ μέμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, Ἐπίσκοπος Φιλιππῶν γέγενεν. Ὁ δὲ Λίνος, μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον, τῆς μεγάλης Ῥώμης Ἐπίσκοπος ἐχηρημάτισεν. Ὁ δὲ Γαῖος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, μετὰ τὸν ἀγιώτατον Τιμόθειον, Ἐπίσκοπος Ἐφέσου ἐγένετο. Ὁ δὲ Φιλολόγος (καὶ τούτου μέμνηται) ὑπὸ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτεω, Ἐπίσκοπος Σινώπης κατέστη. Οἱ καὶ πλείστους πειρασμοὺς καὶ θλίψεις διὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ὑπομείναντες, καὶ πολλοὺς διδάξαντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγόντες, ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ· Ἀνασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
Τὸ τῆδε πῦρ ἔφριττε οὔμενον ὄλωσ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Τιμόθεος, Θεόφιλος καὶ Θεότιμος, πυγμαῖς τελειοῦνται.

Στίχ· Τὸν Τιμόθειον, καὶ συναθληταῖς δύο,
Κτείνουσι πυγμαῖ, καὶ Θεοῦ τιμᾷ Λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ· Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεὶς τοῖς θηρίοις,
Δῶρον προσήχθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Εὐψύχιος καὶ Καρτέριος, τὰ αἰδοῖα τμηθέντες τελειοῦνται.

Στίχ· Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν Εὐψυχίῳ καρτερψύχως φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σαββανός, εἰς μέταλλα βληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν τοῖς μετάλλοις Σιλβανός βεβλημένος,
Λεῖπει μέταλλα καὶ μεταλλάττει βίον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πάμφιλος, ξεσθεῖς
καὶ φυλακισθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Φρουρᾶ δαμασθεῖς, καὶ πρὸ τῆς φρου-
ρᾶς ξέσει,
Διπλῆν λάβοι Πάμφιλος εἰκότως στέφος.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου, καὶ Οὐρ-
βανοῦ τοῦ Παλαιστίνης ἀρχεντος. Πολλὰ γοῦν καὶ
πρὸ τῆς τοῦ μαρτυρίου τελειώσεως ὁ μακάριος Δομνῖνος
ἐναθλήσας, πλείστα δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει, ἔτι καὶ τῇ
τοῦ πυρός κολάσει κατακρίνεται. Τιμόθεον δὲ, καὶ Θεό-
τιμον, καὶ Θεόφιλον, τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος φέροντας,
καὶ ὠραίους καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, ἐπὶ πυγμῇ μονομαχίας
καταδικάζει ὁ τυράννος. Δωρόθεον δὲ σεμνόν τινα καὶ
ἱερὸν πρεσβύτερον, Ξηρίους πρὸς βορὰν δίδωσι. Τὸν δὲ
Καρτέριον καὶ Εὐψύχιον, τελείων ἀνδρῶν φέροντας ἡλι-
κίαν, ἀποτμηθέντας τὰ αἰδοῖα, ἐπὶ τὸ τῶν εὐνούχων με-
ταφέρει γένος. Τὸν δὲ Σιλβανὸν τοῖς κατὰ φανῶν μετάλ-
λοις ἐγκρίνει. Καὶ παρθένους τρεῖς πορνοτρόφοις ἀκολά-
στοις ἐκδίδωσι· καὶ ἑτέρας δεσμοῖς καθεῖργουσι· καὶ ταῦ-
τα πάντα ὑπὸ μίαν ὥραν ἐπράττετο, τῷ δικαστῇ. Ὁ δὲ
Πάμφιλος, πάση σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμούμενος, σφοδρότα-
τα αἰκισθεῖς ἀπαξ καὶ δῖς, καὶ τῇ εἰρκτῇ σὺν ἑτέροις ὁ-
μολογηταῖς ἐναπορρίφεις, τὸ τέλος τῆς μαρτυρίας εὐβρα-
το, τελειωθέντες ἐν Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας,
τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος, ἐκ νεα-
ρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, κατεκόσμησεν
ἑαυτὸν, πάσαις ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς. Ὅθεν μετὰ τὴν
τελευτὴν τοῦ ἀγιωτάτου Πάπα Ἀλεξανδρείας, ἐκ θείας
προνοίας, χειροτονεῖται παρὰ τῶν συνεληλυθότων Ἐπισκό-
πων καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξαν-
δρείας. Καὶ γέγονε διδάσκαλος τῆς ὀρθοδοξίας ἀκριβῆς,
πρᾶος, ταπεινός, ἐλεήμων, ὀρφανῶν πατὴρ, γηρῶν ὑπερα-
σπιστής, ὁδηγός τῶν πεπλανημένων, τῶν νοσοῦντων ἰα-
τρός, τῶν ὀλιβομένων παράκλησις· καὶ ἦν ἰδεῖν πάντας
χαίροντας καὶ εὐφραίνομένους. Ἀλλ' ὁ σκανδαλοεργὸς διά-
βολος, τῷ τότε Λίοντι ὑποβαλὼν εἰκονομαχίαν, πείθει τὸν
Ἅγιον ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μεταστεῖλαισθαι δεσμῶν ἐν Κων-
σταντινουπόλει. Καὶ τούτου γενομένου, παραστάς ὁ Ἅγιος
ἠλεγξεν αὐτὸν ἐνώπιον πάσης τῆς Συγκλήτου, αἰρετικὸν
καὶ ἄθεον καὶ ἀσεβῆ τοῦτον ἀποκαλίσσας. Ὁ δὲ, μὴ φέ-
ρων τὰς ὕβρεις, βουνούροις κατέξανε τὰς σάρκας αὐτοῦ,
καὶ καθεῖρξε λιμαγχονήσας. Ὁ δὲ Ἅγιος εὐχαρίστως πάν-
τα φέρων, ἔλεγε πρὸς τοὺς παρόντας· Ὑπὲρ τῆς τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ Θεοῦ μου ἀγίας εἰκόνης ἐτοίμως ἔχω μεληθὸν
κατατηρηθῆναι. Ταῦτα μεμαθηκώς ὁ ἀλιτήριος ἐκεῖνος βα-
σιλεὺς, τοῦτον ἐξορισθῆναι προσέταξεν. Ἀπελθὼν δὲ ὁ μα-
κάριος ἐν τῇ ἐξορίᾳ, καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισίν ἐκεῖσε διαρ-
κίσσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ξίφει
τελειοῦται.

Στίχ. Χρηστάγγελός τις ψῆφος Ἀγαθαγγελῶ
Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τοῦ ξίφους.
Ταῖς τῶν Ἀγίων σου, πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ δ'. Δροσοβόλον μὲν.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἢ τοῦ Πνεύματος,
πανσόφως προσανέψυχε, πυρπολουμένους
πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν, ἀσκήσεως καὶ
τῶν αἰκισμῶν, οὓς ἐν ἀθλήσει καρτερῶς, αὐθις
ὑπέστητε.

Τῆς ἀγνείας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεως,
στέργετε τὴν διάστασιν· ἐν ὁμοιοῖα δὲ
ψυχῆς διὰ πίψεως στερρόα, συνδύμενοι πρὸς ἀ-
θλητικὰς, αὐθις ἠνώθητε λαβὰς, Ὁσιομάρτυρες.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος θρασπύμασι, πειθή-
σας τοῦ Παντάνακτος, τὰ θρασπύματα ὡς
ληρήματα τῶν δυσσεβῶν, ἠγήσατο· ὅθεν οὐρα-
νῶν, τὴν βασιλείαν ἐν Χριστῷ, κληρὸν ἀπέειληφεν.

Θεοδοκίον.

Υπερτέρᾳ ἐχρημάτισας Πανάμωμε, τῶν νοε-
ρῶν Δυναμέων· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι ἐ τολμῶσιν
ὄλως κατιδεῖν, ἀγκαλαῖς ἐθάξασας ταῖς σαῖς·
χαριστηρίοις σε φωναῖς, ὅθεν δοξάζομεν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου φίλτρον θερμότερον,
πρὸς Χριστὸν ἐσχηκότες, σαρκὶ καὶ αἵ-
ματι ὄλω τῷ νοῖ προσανέχειν ἀπείρασθε, σχέ-
σεως ὑλώδους ἐμφρόνως ἀποστάντες.

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ξένως διέστητε, τῆς
ἀγνείας τῷ φίλτρῳ θείως ἠνώθητε, καὶ
τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ συνηρμόσθητε, κλέος
συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα.

Βασιλείαν τὴν ἄνω Μάρτυς θρασπέσει, κα-
τοικήσαι σπουδάζων, ταύτην κατέλαβες,
αἵμασι τοῖς σοῖς, Γαλακτίων ὠνούμενος, σὺν
τῇ Ἐπιστήμῃ τῇ σῇ καλῇ συνάθλω.

Θεοδοκίον.

Ὡσπερ πύρινος θρόνος φέρεις Πανάμωμε, τὸν
ἐν κόλποις πατρῶις ἀναπαυόμενον· ὃν ὑ-
πὲρ ἡμῶν, Θεοτόκε ἰκέτευε, ὅπως αἰωνίου, ῥυ-
σθῶμεν καταδίκης. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βεβησθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Χριστοῦ τῷ πόθῳ θερμῶς ζομούμενοι, σχέ-
σιν ψυχρὰν τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρου τῆς
φύσεως, καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διερρήξατε,
διὰ τὴν ἐν Τριάδι, μίαν Θεότητα, Μάρτυρες
δυάδος, ὑλικῆς ὑπεργενομένοι.

Χοροῖς Μαρτύρων, Παρθένων τάγμασιν, ἐν
οὐρανοῖς χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος,
σὺν τῇ σῇ συζύγῳ Ἐπιστήμῃ κακῶν, λύσιν ἡ-

μῖν βραβεύεις, νίκας τῷ Ἄνακτι, ἡκόσμῳ Γαλακτίων, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στερόως ἐν πίστει εἰς ἐν ἐνούμενος, πανευκλεῶς ὁ Θεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος, καὶ τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος, συνήδλησε γενναίως· τούτων δεήσεσιν, οἵκτειρον ἡμᾶς Λόγε Θεοῦ, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς ὑμνοῦμεν χαριστηρίοις σε, οἱ διὰ σὲ τυχόντες ἀληθῶς τῆς Θεώσεως, καὶ βοῶμέν σοι· Χαῖρε Πανάμωμε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ· χαῖρε Μητρόθεε. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ἴδον οὐ
• **Τ**ολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
• **Δ**ιὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
• **Σ**εσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
• **Οὐρανίαις στρατιαῖς** σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τραφεῖς τῷ γαλακτι Μάρτυς, τῆς πίστεως Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ, ἐνήδλησας μέχρι τέλους· ὑμῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ῥυσθείημεν τῆς γεέννης. Θεοτοκίον.

Χαριστηρίοις ὕμνοις, δοξάζοντές σε Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶμέν σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Παῦλος ὁ Θεσπέσιος, σὲ μιμητὴν προχειρίζεται, ὁμωνύμως καλούμενον, καὶ τρόποις κοσμούμενον, τοῖς αὐτοῦ Παμμακάρι, καὶ Θεοσεβεία, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, καὶ ζήλῳ πυρακτούμενον, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχε· ὧ καὶ νῦν συνδεδόξασαι, οὐρανίοις σκηνώμασιν.

Ἄρειον τὸν ἄθεον, καὶ δυσσεβῆ Μακεδόσιον, ταῖς στερόραις τῶν δογμάτων σου, νευραῖς ἀπηγχοῖσας· τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ, τῆς διδασκα-

λίᾳς, τῶν Ὁρθοδόξων τὴν πληθύν, Ἱερομύστα μάκαρ ἐστήριξας· διό σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ὁμολογίαν δεξάμενος, βασιλείας ἐνέδειξε, κοινωνὸν ὁ Φιλάνθρωπος.

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα, Ἱεράρχα μακάριε, Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύνης, καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν, ὁμολογίαν ἀξιοθαύμαστε· διό τὴν ἐπθράνιον, κληρονομίαν δεξάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμακάριστε, ὁμολογίας ἐπώνυμε, τῶν θερμῶς εὐφημούντων σε, προστάτης γενόμενος, ἐκ παντὸς κινδύνου, πάσης ἀμαρτίας, καὶ καταιγίδος τῶν παθῶν, καὶ τυραννίδος Πατέρα διάσωσον· ὡς Μάρτυς γὰρ ἀήττητος, καὶ Ἱεράρχης εὐπρόσδεκτος, παρρησίαν σὺ κέκτησαι, πρὸς Χριστὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ἀρχιερατικὴν σολὴν ἐνδυσάμενος, Ὅσιε Πατέρα, τὸν ὁμώνυμον Παῦλον ἐζήλωσας, διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστάσεις, καὶ ἐν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις, τὰ βλάσφημα δόγματα Ἀρείου κατέβαλες· παθῶν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀνάρχῃ, καὶ ὁμοουσίῳ Τριάδος, τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον καθεῖλες Μακεδόσιον· καὶ τὴν ὀρθόδοξον πᾶσι τρανώσας πίσιν, τοῖς αὐλοῖς συναυλιζῆ Ἀγγέλοις· μεθ' ὧν καὶ νῦν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεοῦ, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Υπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱὸς σου παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχη Θεοτόκε· ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι, καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος Πανύμνητε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀικτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ἀσκήσεως τὸ πέλαγος διαπλέων, τῆς ἐγκρατείας αὔρα, τὸ τῶν παθῶν κλυδώνιον ἐξέφυγες Ὅσιε· ὅθεν τῇ ὁμωνυμίᾳ φερωνυμήσας τοῦ Θεοῦ Παύλου, διωγμοὺς ὑπὲρνεγκας καὶ περιστάσεις, κακουχούμενος ἐν ταῖς τῷ· αἵρετιζόντων γλωσσαλγίας. Διὸ Ἀρείου κατέβαλες τὰ δόγματα, καὶ Νεστορίου τὰς αἱρέ-

σεις στρεφόμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὡφθης ζηλωτής. Αὐτὸν ἰκέτευε, Ἱεράρχα μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον**. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅσπερ ἐν λιμένι προσδραμῶν, ὑπὸ τὴν ἀγίαν σου σκέπην, Παρθενομῆτορ ἀγνή, δέομαι σπλαγγνίσθητι, μὴ ἀπορρίψης με· ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δούλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλίψεως, ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν. Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν ἢ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, σοῦ ἐκβλαστήσαντα, ξύλω ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἢ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ ζηλωτὴν ἐν Ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. Συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου ἀναγιγνώσκουμεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, εἶτα τοῦ Ἁγίου τοῦτον οὗ ἢ Ἁκροστιχίς· Τὸν μυσταγωγὸν Παῦλον ὑμνῶ προφρόνως.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στύλον ἀκράδαντον, ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Παῦλε κηρύττομεν.

Ὁ Παῦλος ὁ μέγιστος, τῆς οἰκουμένης ὁ ἥλιος, Τρισμάκαρ προβάλλεται, σὲ Παῦλον δεύτερον, ὡς πῦρ φλέγοντα, εὐτόνως τὰς αἰρέσεις, καὶ πέλεκυν κόπτοντα, τὴν ἀθεότητα.

Νομίμως ἠγώνισαι προκινδυνεύων Θεσπέσιε, τοῦ Θεοῦ κηρύγματος, ὡς Ἱεράρχης πιστός· καὶ κατέπνιξας, νευραῖς τῶν σῶν δογμάτων, ὡς θῆρα τὸν Ἄρειον, τὸν ματαιόφρονα.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν

ἀνθρωπότητα, τὴν κηύσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μείναςαν, ἀδιαλώθητον.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Υιοθετηθεὶς χάριτι Θεία, τὸν φύσει Υἱὸν Μονογενῆ, εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Παῦλε τοῖς Παῦλε δόγμασι, τοῦ Θεοφόρου ἐπόμενος.

Στόματι καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, σοφίαν καὶ δύναμιν Θεοῦ, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Παῦλε Θεόφρον ὅσιε, τὸν δυσμενῆ φαυλίσας Ἄρειον.

Τῆς ὑπερουσίου ἐξουσίας, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον Θεοῦ, δι' οὗ Θεοποιούμεθα, κρίσει δικαία Πάισοφε, φύσει Θεὸν ἐδίδαξας, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ανάρχου Γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ Ἁγνῆ ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
• καὶ ἄφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
• Θεία δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ὁς τοῦ Σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὁμώνυμος Πάτερ καὶ μιμητῆς, κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως, καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην, κατέλαβες Ὅσιε, πανταχοῦ κηρύσσων, Τριαδος τὸ ὁμότιμον· ὅθεν καὶ τὸν δρόμον, ἐν Ἀρμενίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπειλήφας, ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον, καταισχύνας τὸν Ἄρειον. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἐνθεον ἐπικρατύνας, ῥῆμα ἄθεον ἐξοστρακίσας, Παῦλε Θεόφρον κατήσχυνας Ἄρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον**.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι! Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θείων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Γέρας πολυτίμητον σῆ κορυφῇ, τῆς ὁμολογίας τὸν σέφανον, ὡς νικηφόρῳ, ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὁ Πλαστουργὸς ἐπέθηκε, Παῦλε θεοφάντορ μακάριε.

Ωσπερ προηγώνισαι τῶν εὐσεβῶν, Πάνσοφε δογμάτων ἀπειλήφας, ταῖς ἀντιδόσεις, νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τετυχηκῶς μακάριε, Παῦλε θεοφάντορ θεσπέσιε.

Γῆν τὴν ἐπουράνιον χοροβατεῖν, ἦν πόδες πραέων χορεύουσι, κατηξιώθης, ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστής, τῆς ἀληθείας πάντιμε, Παῦλε γεγονῶς καὶ ὑπέρμαχος.

Θεοτοκίον.

Ομοουσιότητι τῇ τοῦ Πατρὸς, Σῶτερ ὡς Υἱὸς καθορώμενος, ἐκ τῆς Παρθένου, ὁμοούσιος ἡμῶν, σωματῶθεις γεγέννησαι, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νομὴν τῆς αἰρέσεως, καὶ σπηεδόνα ἔστησας, βαλὼν δραστηκώτατον θεόφρον, φάρμακον Πατέρα ὁμολογίαν τὴν σὴν, καὶ τῶν σῶν, δογμάτων τὸ λαμπρὸν, νοῦ τε καθαρότητα καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον.

Πλουσίως ἐκκέχυται, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις σου τοῖς χεῖλεσι Παμμακάρ, πρόμαχον ὄντως ὀρθοδοξίας στερρόν, εὐροῦσά σε καὶ προασπιστήν· ὅθεν κατεφώτισας, Ὀρθοδόξων συστήματα.

Αρείου τὸ ἄθεον, Μακεδονίου βλάσφημον, Παῦλε θεοπνεύστων σου δογμάτων, καὶ διδαγμάτων ἐκσφενδονίσας πλοκαῖς, Δαυὶδ ὡς ἀλλόφυλον τὸ πρὶν, τούτους ἀπηγχόνισας, καὶ στερρόως κατεδίκασας.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων αἰώνιος, νῦν ὑπὸ χρόνον γέγονε, σάρκα προσλαβόμενος Παρθένε, ἔμψυχον ἔννοον, Λόγος ὁ ἀναρχος, ἐκ σου ἀπειρόγαμε Ἀγνή, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσά σε, τὴν εἰρήνην δωρούμενος.

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Λαλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, τοῦ Θεοῦ ὁ Ἄρειος εἰς κτίσιν, καταγαγὼν ὑπὸ σαῦ ὁ δειλῆιος, Θεοφόρε κατακέκριται.

Ο ἄνους καὶ ἄθεος καὶ ἄφρων, ὁ ἀθετήσας Πάτερ, Μακεδόνιος τὸ θεῖον Πνεῦμα, διὰ τῆς σῆς καρτερᾶς ἐνστάσεως, θεοφάντορ κατατέβληται.

Νεκροῦται συρόμενον ὡς ὄφεις, τοῖς ζωτικαῖς σου λόγοις, προσβαλὼν αἰρέσεων τὸ στίφος, Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ πανόλβιε, θεορρήμον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν Παρθένε θεομήτορ, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τὴν σὴν ἀμόλυντον ἀγνεῖαν· καὶ γὰρ ἐν σοὶ, θαυμασὸς συνέδραμε, παρθενομία, τόκος ἄφθορος.

Ὁ Εἰρμός.

Ηλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με καταγιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αστράψας ἐν γῆ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ τρανῶς, βοᾷ σθε τὸ αἶμα πρὸς Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Ομολογίας στύλος ὑπάρχεις, καὶ ὁμώνυμος Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς γῆς, ὁμότροπός τε καὶ συναθλος, τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ βασιάζων ἐν τῷ σώματι, Παῦλε ἱερομύστα· καὶ ἐν αὐτοῖς ἐντρυφῶν, καὶ καυχώμενος πάντοτε, ἐνώπιον βασιλέων κακοδόξων ὠφθῆς ἰστάμενος, καὶ μὴ πτοούμενος, μᾶλλον δὲ δυναμούμενος. Ὅθεν τρανώτερον βοᾷ σθε τὸ αἶμα πρὸς Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος αὐχῶν ἀγχόνην,
Λυεὶ φάρυγγι ρευμάτων τὴν ἀγχόνην.

Οὕνεκα ὠμολόγει Παῦλος Θεὸν, ἀγγχεταὶ ἔκτη.

Παῦλος ὁ μέγας Ὁμολογητής, ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης, Νοτάριος γενόμενος καὶ ὑπογραφεὺς Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Διάκονος τῆς αὐτῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας· ὃν περ οἱ Ὀρθόδοξοι, μετὰ τὴν τελευτὴν Ἀλεξάνδρου, Πατριάρχην προχειρίζονται Κωνσταντινουπόλεως. Κωνσταντῆος δὲ ὁ βασιλεὺς, Ἀρειανὸς ὢν, ὑποστρέψας ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἐκβάλλει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ ἀντ' ἐκείνου εἰσάγει Εὐσίβιον τὸν Νικομηδείας. Ὁ δὲ, καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, εὗρε τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐκτεβλημένον κακῶν ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ οἰκείου θρόνου. Διὰ γραμμάτων εὖν τοῦ βασιλέως Κωνσταντος, ἀπολαμβάνουσι ἀμφότεροι τοὺς οἰκείους θρόνους· καὶ πάλιν ἐκβάλλονται παρὰ Κωνσταντίου τῆ τῶν Ἀρειανῶν συμβουλῇ. Τότε γράφει Κωνσταντῆος

πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖον, ὅτι εἰμὴ ἀπολάβετε τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐλεύσομαι μετὰ δυνάμεως κατὰ σοῦ. Ἀπέλαβεν οὖν τὸν θρόνον ὁ Δεῖος Παῦλος μικρὸν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον Κωνσταντος, ἐξορίζεται εἰς Κουκουσὸν Ἀρμενίας· καὶ ὑποκλεισθεῖς, ἐν οἰκῆματι λειτουργῶν, ἀπεπιγῆ παρὰ τῶν Ἀρειανῶν μετὰ τοῦ ἰδίου ὁμοφορίου, παραδούς τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας κατενεχθείσης κόνεως, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου.

Στίχ. Φλέγειν ἀπεικεῖς, ἀλλὰ πάλιν οὐ φλέγεις, Ὁργῇ κεράσας μακροθυμίαν Λόγε.

Τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοκρατορίας Λέοντος τοῦ μεγάλου, πέμπτη τῆ Νοεμβρίου μηνός, περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ἅπας ὁ οὐρανὸς συννεφῆς γεγωνῶς, τὴν συνήθη τῶν νεφελῶν μελανίαν εἰς πυρῶδη θείαν μεταβαλὼν, ἐδόκει τὰ πάντα καταφλέγειν. Ἡὶς τοσοῦτον γὰρ ἐξεπλήξεν ἀπαντας, ὡς τε καὶ ἐκ μόνης τῆς ὄψεως ὑπολαμβάνειν, ὡς εἰ καὶ βροχὴ κατενεχθεῖη ἐκ τῶν νεφῶν, πάντως πῦρ ἴσται καὶ φλόξ κατακαίουσα, ὡς πάλαι τὰ Σόδομα. Διὰ τὴν ἀμφίβολον οὖν ταύτην προσδοκίαν, πάντων τοῖς ἱεροῖς οἰκοῖς μετ' οἰκωγῶν, καὶ ἄλλης ἰκεσίας προσπεφυγόντων, ὁ Φιλάνθρωπος κερασάμενος, τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθότητα, ἐκίλευσεν ὕειν τοῖς νέφεισιν ἀσυνήθη ὑπέτον καὶ ξένον, καὶ φόβον ἐμποιοῦντα τοῖς ἀμαρτάνουσιν. Ἀπὸ γὰρ ἐσπερινῶν ὥρῶν ἀρξάμενος, παρετάθη μέχρι μεσουκτιῶ. Τὸ δὲ κατερχόμενον, κόνις ἦν μέλαινα καὶ σφοδρότασα ζέουσα, καὶ παραπλησία τῇ καμινιαίᾳ αἰθάλη, καὶ πλείστη, ὡς εὐρεθῆναι ὑπεράνω τῆς γῆς καὶ τῶν κεράμων ἐπιτεθείσα πλεονάνδρικῆς σπιθαμῆς. Κατέκαυσε δὲ καὶ κατέφλεξε τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνιάνα, βοτάναις τε καὶ φυτά. Ἐγένετο καὶ δυσέκπλυτος πᾶν, τὴν τε τοῦ Θεοῦ ἀγανάκτησιν ὑπερφαίνουσα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν εἰκονίζουσα. Πολλῶν γὰρ καὶ ραγδαίων ἄμβρων ἐπὶ πολλαῖς ὥραις καὶ ἡμέραις κατενηνεγμένων, μόλις ποτὲ ἴδυνήθη ἐκπλοθῆναι· δηλοῦντος τοῦ πράγματος, ὡς τῆς ἐν ἡμῖν ἀμαρτίας, καθάπερ πυρίνης καὶ μελαινης κόνεως ἐπικειμένης, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἀναστήματα κατεσθίουσης ὡς πῦρ, πολλῶν ἡμῖν δεῖ τῶν δακρῶν, σφοδρῶ τοῦ θρήνου κάτωθεν, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀβύσσου τῆς καρδίας, ἐν στεναγμῷ καὶ πικρῆ ψυχῆς ἀναδιδομένων· ἵνα τὴν τῆς κακίας φλογώδη αἰθάλην ἐκπλύναντες, τὴν καλὴν γῆν τοῦ νοῦς πιαυθεῖσαν, καρποφορεῖν τὰ θεία παρασκευάσωμεν, καὶ τὴν ἐν τῇ γείνητι τιμωρίαν ἐκφύγωμεν, καταφλέγουσαν τῶν ἐμπίπτόντων οὖν τοῖς σώμασι καὶ τὰς ψυχὰς, καὶ τῆς βασιλείας τῆς οὐρανῶν ἐπιτύχωμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ.

Στίχ. Ἀρεστά, Λουκᾶ, τῷ Θεῷ πράξας Λόγω, Τῆς εὐαρέστων ἐκθανῶν μαίρας γίνῃ.

Οὗτος ὁ μακάριος Λουκᾶς ἐκ πόλεως ἄρρητο Ταυρομενίας, τῶν Σικελῶν ἐπαρχίας· νέαν δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσεὶ χρόνων ὀκτωκαιδέκα, νουνεχῶν ἐσχόλαζεν ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Θεοῦ, τῶν θείων λογίων ἀκροατῆς καὶ ποιητῆς γενόμενος. Ὡς δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐβουλεύσαντο τοῦτον γυναικί συζευξάμεν, αὐτὸς νύκτωρ ἀναστὰς καὶ εἰς ἄβατον τόπον ἀναχωρήσας, μετὰ τῶν θηρίων ὄκει. Ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα διατελέσας ἄσιτος, θείας καὶ ἀγγελικῆς ἡξιώθη ὀψίως τε καὶ ἐπισκέψεως. Καὶ καταλαβὼν Μονὴν τινα, περιβάλλεται τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ σκληροτέρᾳ διαγωγῇ ἑαυτὸν ὑποβαλλόμενος (διὰ τριῶν γὰρ ἡμερῶν, γενομένου ἄρτου καὶ ὕδατος, καὶ

μηδὲ ὡς σωματικῶς ἀναπαυόμενος), διέτελεσε μῆνας δέκα καὶ ὀκτώ.

Ἐκείθεν ἀπάρας, ἔρχεται μετὰ τινος Μοναχοῦ ἐν τῷ τῆς Αἵτνης· ὄρει, ἐκ τῶν εὐρισκομένων βοτανῶν ἐκεῖσε τρεφόμενος. Καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην, ἐκάθευδε μὲν ὀλίγον κατακλιόμενος, μονοχίτων ὑπαρχὼν καὶ ἀπίδιλος. Ὅρος δὲ ἦν αὐτῷ καὶ κανὼν ἡκριβωμένος, μὴ ἐξιέναι τῆς κέλλης μέχρις ἂν τὸ ὄλον ἐπισυναψῆ Φαλτῆριον. Εἶτα τὸν κανόνα τῆς τρίτης ὥρας ἐτέλει. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας τοῦ ἔργου ἤπτετο, μέχρις ἂν ὁ τῆς ἔκτης ὥρας καιρὸς ἐπίσῃ. Καὶ μετὰ τὴν ἔκταν, τοῦ μικροῦ σιτηραιοῦ ἐφρόντιζε καὶ τῆς λοιπῆς Ἀκολουθίας.

Ἐν τούτοις ὧν, χάριτος ἡξιώθη δεῖθεν μεγίστης, καὶ διαλύσεως λόγων δυσνοήτων, ὡς καὶ τινες ἀποροῦντας λέγειν· Πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; Καὶ μετὰ ταῦτα τόπον τινα δι' ἀποκαλύψεως καταλαμβάνει, καὶ δώδεκα μοναχοὺς συναθροίσας, τούτων ἐπιμελεῖτο. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὸ Βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περιελθὼν τὰ τῶν Μοναζόντων οἰκίδια, καὶ τοῖς Πατράσι κοινωσάμενος, ὑποστρέφας ἀπήλθε μέχρι Κορίνθου· καὶ ἐν τινι κώμῃ οἰκήσας οὐ πλείους μηνῶν ἑπτὰ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Παῦλος, ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑποκριθεὶς ὁ Παῦλος ἐν γῇ μωρίαν, Χορῷ θανῶν σύνεστι τῶν θεοφρόνων. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει. Μεταδέβηκας θεόφρον πρὸς οὐράνια, Παῦλε σκηνώματα· καὶ προσπελάσας Θεῷ, μεθέξει θεόμενος, ἐνθεος γέγονας, ψάλλον Ὅσιε Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ναυθετούμενοι σοῖς λόγοις διδασκόμεθα, Παῦλε πανεύφημε, ὡς ἐν ἡλίοις τρισίν, ἀμέριστον ἄτρητον, σέβειν Θεότητα, ἧ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πανίερος ἡ θεία καὶ θεάρετος, ὁμολογία σοῖς ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρθεὶς, Θεῷ προσενηνεξαι, θῦμα εὐπρόσδεκτον, ἀγαλλάμενος, τῇ ἐκμιμήσει Ὅσιε, τῶν παθῶν τῶν τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Πᾶσι πρόξενος ἀνθρώποις ἐναπέφηνας, θείας λυτρώσεως, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ παντός, τεκοῦσα Πανάμωμε, ᾧ πάντες ψάλλομεν· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρέουσι πηγαὶ τῶν σῶν δογμάτων, καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν καταρδεύουσι· σῶ δὲ Πάτερ αἵματι, πάντας καθηγίαςας τοὺς ὀρθοδόξῳ πίστει σοι, ἀκολουθήσαντας, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ορμω γαληνῶ σὺ προσωμίσης, τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπώσαίμενος· εἶχες γὰρ ἰθύνοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν κυβερνήτην Κύριον, Παῦλε πανόλθιε, τὸν νεύματι τὰ πάντα ποιῶντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Φῶς τὸ τριλαμπές τῆς ὑπερθέου, Τριάδος ἐν σοὶ σκηνῶσαν φῶς σε δεύτερον, ἔδειξε φωτίζοντα, δῆμον μὲν ὀρθόδοξον, αἰρετικὴν δὲ φάλαγγα, Πάτερ ἀμβλύνοντα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις Προφητῶν ἀκολουθοῦντες, Παρθένε σέ Θεοτόκον καταγγέλλομεν· τέτοκας παιδίον γὰρ, πάντων ἀρχαιότερον, Ἐμμανουὴλ καλέμενον, ᾧ καὶ κραυγαῖζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσῶσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην
» ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμ-
» νεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ἄπας γηγενής.

Ολον ἑμαυτὸν, προσάγω Θεσπέσιε, τῇ Δείᾳ σκέπῃ σου· ὡς Ἱερομάρτυς δέ, τὴν ἐξουσίαν λύειν τὰ πταιίσματα, παρὰ Χριστοῦ δεξαίμενος, ἐμῶν σφαλμάτων σειρᾶς, διαρρήξας, σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ τῷ Δείῳ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Νέος πεφηνῶς, τῷ ζῆλῳ πυρούμενος, Παῦλος πανάριστε, τῶν ἐν Παραδείσῳ νῦν, ἀρρήτων λόγων Πάτερ ἀκήκοας· ὡς κοινωνὸς τῶν τρόπων γὰρ, τῆς ἀναρρήσεως, συμμετέσχεις, στέφανον δεξαίμενος, βασιλείας Χριστοῦ εὐπρεπέστατον.

Ὡς τις ἀριστεύς, ἐφάνης κατήγορος πάσης αἰρέσεως· τῆς ὀρθοδοξίας δέ, Ἱερομάρτυς Δεῖος συνήγορος, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, ἠγλαϊσμένος σαφῶς, καὶ τῇ αἴγλῃ, Παῦλε παναιδίμε, τῆς ἀκτίστου Τριάδος λαμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Σάρκα τὴν ἐκ σοῦ, ὁ Λόγος Πανάμωμε περιεβάλετο· σεσωματωμένος δέ, συνανεσράφθη κόσμῳ ὡς εὐσπλαγγνος, μεμενηκῶς ἐκ ἔλαττον, ὡς πρὶν ἀσώματος, καὶ τὸν πάλαι, πάντας τυραννήσαντα, Δεϊκῆ δυναστεία κατέβαλε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ἄ**πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπάδοχούμενος· πανηγυριζέτω δέ,

» αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρησα, τὴν ἱεράν πα-
» νήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή· αἰεπάρθενε.

Ἐξαποστελλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν κήρυκα τῆς Πίστεως, τῆς ἀνωτάτω σοφίας, τὰ δόγματα κατασπείρας, πάσας αἰρέσεις ἠμβλυνας, Ἱεραρχῶν ἀγλαῖσμα, Παῦλε μακαριώτατε· διὸ καὶ στῦλος ἐφάνης, ὀρθοδοξίας Δεόφρον.

Θεοτοκίον.

Θεὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες, Μαρία Θεονύμφευτε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν σέ ὑμνούντων ἐκ πόθου, καὶ σὴν εἰκόνα τιμώντων, καὶ τοῦ Υἱοῦ σε Πάναγνε, κολάσεως λυτρώσασθαι, καὶ ἀναγκῶν αἰωνίων, τοὺς σοὶ Δερωτῶς ἐγκειμένους.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος βαρὺς. Ἀνατολίου.

Ενέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας· κἀκείθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς Δείας γνώσεως, ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας, διδασκαλίας σου, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.** Οὐκέτι κωλυόμεθα.

Τεκοῦσα τὸν Δεσπότην μου κατὰ σάρκα, ἐξουσίας με, καὶ δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου λύτρωσαι Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ὡς ἐώρακεν ἡ Πανάμωμος, θρηνηδοῦσα ὑμνεῖ τὸ κράτος σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεοσύλλεκτον σύνταγμα, ἱερώτατον στρατεύμα, Ἐκκλησία ἐνθεος, δῆμος ἅγιος, φάλαγξ Μαρτύρων θεόπνευστος, ὡραία ὀμήγυρις, ἀρράγῃς συνασπισμός, ἀληθῶς ἀνεδειχθῆτε,

ἀξιάγαστοι, καὶ τῆς ἀνω πολίται ἐπαξίως, μητροπόλεως ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον, Ἀθανάσιον, Μάμαντα, Δεῖον τε Βαράχιον, καὶ Καλλίνικον, καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα, Λογγῖνον, Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ, καὶ Ξανθίαν, Θεόδουλον, καὶ Καλλίμαχον, καὶ Εὐγένιον πάντες συνελθόντες, σὺν τῷ Δεῖῳ Θεοδόχῳ, καὶ Ὁσρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον Ἰέρωνα, τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον, Μαξιμιανὸν ὁμοῦ, καὶ Δουλκίτιον, Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον, τὸν Δεῖον Γεγάντιον, καὶ Δωρόθεον πιστῶς, καὶ Θεόδοτον μέλψωμεν, καὶ Καστρίκιον, καὶ Ἀνίκητον ἅμα Θεμελίῳ, Εὐτυχίῳ τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τοὺς Μάρτυρας.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀπαθέμενοι.

Ο ἅλην ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν, καὶ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας ἀρετῆς κανὼν, Μοναστῶν ἔρεισμα, Ἀσκητῶν ἀγαλμα, τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα· καὶ νῦν τὸ ἀρρήτον, κάλλος ἐποπτεύων τοῦ Κτίστου σου, τρυφᾶς αἰεὶ ταῖς κάλλεσι, τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι· ὅθεν συνελθόντες, ἀσμάτων ἐμμελέσιν ἐν ὠδαῖς, τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανίερρον, μνήμην ἐορτάζομεν.

Υἄλης ἀχθοφόρημα, ἐκτιναξάμενος ἅπαν, καὶ σαρκὸς προσπάθειαν, καὶ γήινης σχέσεως πᾶσαν ἔφεσιν, ὑψηλῆς ὠδεύσας, παλιτείας τρίβον, εὐσταλῶς μεταρσιούμενος, καὶ ἀνυψούμενος, πάσης ἀρετῆς εἰς ἀκρόρειαν, καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον, αἴῳλον ἐχθρὸν ὕλη σώματος· ὅθεν τοῖς Ἀγγέλων, αἰῳλοῖς συγκατείλεξαι χοροῖς, Λάζαρε Πάτερ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπώσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα, καὶ τὰ πάθη Ὅσιε, μετὰ τῶν προλήψεων βδελυξάμενος, ἀκριβοῦς γέγονας, τηρητῆς Λάζαρε, προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου, καὶ φύλαξ ἄριστος· ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, μόνην ἐν σοὶ πεποιήται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, νέμει σοι πλουσίως, θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργόν, καὶ τῶν ἐν θλίψει δερμότατον, ρύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ο ἅσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως αὐτὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἠτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μόνην παρὰ σοὶ ἐποιήσα-

το· καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, Σεράπων γενόμενος, μεγαλοκῆρυξ Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λάμψον τὸν φωτισμόν σου ἐμοί, τῷ τῶν παθῶν σκότει δεινῶς ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἢ συλλαβοῦσα Θεόν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε· βυθοῦ ἀπογνωσεως, διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφαλοῦς βιωτεύσεως, ἐπιστήριζον, τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα. Δίκασον τοὺς ἀπαύστως με, πιέζοντας Δαίμονας· παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐλπίς τῶν περραίων, ἢ τῷ κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Στάσα ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, ἢ σὲ τεκοῦσα Σρηνωδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα· Οὐ φέρω τέκνον, προσηλωμένον ὄραν, ἐπὶ ξύλου ὄν περ ἀπεκύησα, ἐγὼ καὶ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἀνανδρος· καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἢ ἀμεμπτos; ἄρτι γὰρ οὖν πεπλήρωται, ὃ εἶρηκε Συμεῶν· ἄτι ρομφαίαν καρδίαν, ἐμὴν πικρῶς διελύσεται. Ἄλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ο ἅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὐρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων προσ Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὰ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα, μὴ παριδῆς τὸν πικρόν μου σεναγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν κρῖνη, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Επάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νεκρῶμαι, καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητός· ὡς δὲ Θεός, ὦ Μήτηρ, νεκροῦς ἐξαναστήσω, καὶ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὄχετοῖς δακρῶν, τὸν στύλον κατέβρεχες· καὶ τοῖς

ἐκ βάθων στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόρους ἔκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμὴν, τοῖς προσιοῦσι νέμων συγχώρησιν· Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων, οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Δόξα κροτείσθω Χριστὸς ἢ τῶν Μαρτύρων.

Ψαλμὸς Ἰωάννου Μοναχοῦ (*).

Ὡδὴ α΄. Ψαλμὸς β΄. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Δεῦτε πιστοὶ, ἅπαντες Χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγοις ἄσμασι, πανηγυρίσωμεν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, Χριστὸν δοξολογοῦντες, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ πλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον, ἢ ἀκαθαίρετος, τῷ Σταυροῦ πανοπλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι, στέφονται Μάρτυρες.

Εἶφος καὶ πῦρ, βόθρον σταυρόν τε καὶ θάνατον, τοῖς αἰδιμίμοις Μάρτυσιν, ἐπαντείνοντο, οἱ τοῦ Θεοῦ διώκται, ζωνὴν πρὸς τὴν αἰμίω, τούτους ἐνάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ἄρτον ζωῆς, τὸν ἐπυράνιον τέτοκας, σεσαρκωμένον Πάναγνε, τὸν πρὶν ἀσώματον, ἐνυπόστατον Λόγον, ὃν περ οἱ τῶν Μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα.

Λάζαρε μάκαρ, τοὺς ἐμοὺς ὕμνους δέχου.

Ὡδὴ α΄. Ψαλμὸς δ΄. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Λαμπτήρ θεαυγέστατε, φωτοειδέστατε Λάζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου, λαμπηδόσι με φωτὸς αὐγάσας θεῖου, ὅπως εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Ἀστράψας ὡς ἥλιος, φωταγωγεῖς τὴν ὑψηλίον, φωτὸς οἰκητήριον, φῶς θεῖον Λάζαρε, ἀνατέλλων τε, καὶ δύνων φωτοφόρος, γεννήσεως θαύματι, καὶ τῆς κοιμήσεως.

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, εἰκότως ἠλόγησας, τῆς ἐπικήρου ζωῆς,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἄλλους Κανόνας παρὰ τοὺς ἐνταῦθα. Καὶ ὁ μὲν τῶν Μαρτύρων, πρὸς τὸ Ὑγρὰν διοδεύσας, μελουρηθεῖς, φέρει Ἀκροστιχίδα, Σοφοῖς ἐπαίνων τόνδε Μάρτυσιν φέρω, Ἰωσήφ. Ὁ δὲ τῷ Ὁσίῳ, πρὸς τὸ, Δεῦτε λαοὶ, ἀκροστιχίζει οὕτω· Δέησιν ἄδω δευτέραν σοὶ τρησράκαρ.

μακρυνόμενος, σαρκίνης συγγενείας, Χριστῷ συνεκρούμενος, καὶ συζωούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἄγνὸν εὐραμένη σε, ἢ πανυπέραγνος Δέσποινα, πανόσιε Λάζαρε, ἐπιφοιτῶσα πρὸς σέ, ὡς εὐγνώμονα, οἰκέτην σε προσεῖπε· μεθ' ἧς τὸν φιλόανθρωπον, ἡμῖν ἰλέωσαι.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ΄. Ἐκ πέτρα με.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι Ἀθλοφόροι, τῷ πάθει σε τῷ θείῳ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολυθεὸν ἀθείαν, οὐκ ἔσι κρίζοντες, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ράνισι θεοῦ αἵματος καθαρθέντες, καὶ αἵμασιν οἰκείοις τελειωθέντες, θυσίαις οὐκ ἐχράνθητε Ἀθλοφόροι, δαιμόνων κρίζοντες, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ὀλον σε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα, τρανῆντες τὴν εὐσέβειαν ἀνεβόων, οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος, τιμῶντές σε, κραυγάζομεν τῷ Υἱῷ σε, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τοῦ Ὁσίου. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ρώννυμενος σθένει τοῦ Δεσπότου, νηπίων τοξεύματα σοφῆ, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα· οὐ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ἀποφυγεῖν μηχανήματα.

Ἐν σώματι ἄγγελος ἐδείχθης, Θεῷ σὺν Ἁγγελίοις λειτουργῶν, πάχους σαρκὸς καὶ φύσεως, ὑπερηρμένος Λάζαρε, θεουργικῶς λαμπόμενος, καὶ θαυμαστῶς κλειζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μεσίτρια σκέπη καὶ προστάτις, γενοῦ μοι Γεννήτρια Θεῶ, τὰ τῆς ζωῆς ἰθύνουσα, ἐξήρου ἀποτεριχίζουσα, καὶ συμπαθῶς με σώζουσα, καὶ σῶ Υἱῷ καταλλαπτουσα.

Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ψαλμὸς δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἰέρων ὁ ἐνδοξος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χερὶς, Μαρτύρων ὁ ἐνθεος, τῆς ἀθείας πυρᾶν, τοῖς αἵ-

μασι σθέσαντες, τὰς διαιωνιζούσας, ἀπολαύσεις κληροῦνται, καὶ τοὺς τῶν ἀσθενούντων, ἰατροῦσι πόνους. Αὐτῶν Χριστέ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Ψαλμ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν λαμπτήρα τὸν μέγαν καὶ φαιινόν, τὸν πραότατον ἅμα καὶ συμπαθῆ, τὸν φύσιν νικῆσαντα, καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσασα πάντα, αἰοίδιμον Λάζαρον, καὶ Χριστῷ ἀπειρω, τῷ πόθῳ λατρεύσαντα, καὶ συγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γενόμενος ἅπαντες, οἱ πισοὶ εὐφημήσωμεν, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρησα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογίζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμναὶς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύσασα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιςὼς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγχίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ ἅτὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εμιμήσαντο Κύριε, οἱ Ἀθληταί, τὸ πάθος σου τὸ θεῖον, ἑαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Γκετεύοντας Κύριε, τοὺς Ἀθληταίς, προσδέχου καὶ κινδύνων, καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον.

Σεσιώπηται Κύριε, δαιμόνων πλάνη ὄντως γὰρ Θεόν σε, ἀληθῆ οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυξαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σὲ σέβοντες, οἱ Ἀθληταί, Θεὸν σεσαρκωμένον, τὸν Υἱόν σου Δέσποινα καταγαγέλλουσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Απῆλλάγης ἐκ δουλείας, δολερῶς ἠρτημένης σοι, καὶ τῷ ῥυσαμένῳ, δοῦλος ὡς ἐγγνώμων ἐδούλευσας, συντονωτάτη ἀσκήσει, λυτρωσάμενος, τὴν ψυχὴν ἐκ δουλείας, παθῶν θεῖε Λάζαρε.

Καταρράττεται πρὸς Ἄδην, συρρήγνυμενος Λάζαρε, ἐπικρήμνοις πέτραις, σῶν ὑποδηκῶν ὁ παρήκοος, καὶ γλυκασμοῦ μελιτώδους, ἀντιδρέπεται, οἰκτροτάτου θανάτου, πικρίαν ὁ δειλαιος.

Ανῆνέχθης ὑπερτάτην, ἀρετῶν εἰς ἀκνώρειαν, ἐν ἀβάτῳ ὄρει, Πάτερ τῷ Θεῷ συγγεγόμενος, ὡς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, ὧν τὴν εὐκλειαν, ὡς τὸν βίον ζηλώσας, αὐτῶν ἐναπειλήφας.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη σου τὴν ποιμήνην, Θεοτόκε ἐπίφανον καταδυναστείας, πάσης καὶ δεινῆς ἐπιθέσεως, τῶν μηδαμῶς κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν κληρὸν σου, δίδου νικᾶν τὸν ὀρθόδοξον. Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Οραιοτάτην στολὴν, πεφοινιγμένην εὐσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῶ καὶ ἐξυφασμένην, τῇ χάριτι τῇ σῇ, σοῦ αἱ Ἀθλοφόροι, Χριστέ ἡμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στέφουσι, τοὺς Ἀθληταίς, πόθῳ καταλλήλως, τοῦ νέμοντος ἰσχύν· δι' ἧς νικηφόροι, ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ράβδον δυνάμεως, τοῖς Ἀθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν κατακυριεύειν, ἐποίησας αὐτούς· διό σου ὑμῆμεν, Χριστέ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Γερουργὸν ἐκ Δαυὶδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτοκας· ὅθεν Ἀγνή τῆς ἱερωσύνης, μετατιθεμένης, δικαίως καὶ νόμου, μεταθέσις γίνεται.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῷ κρείττονι Λάζαρε, τὸ χεῖρον καθυπέταξας, ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις, εἰς θεωρίας φθάσας ἀκρότητα· ὅθεν ἐν μεθέξει θεωθεῖς, θαύματα ἐξαίσια, αὐτουργῶν ἐναπέφηνας.

Οδοῖς ἐφεπόμενος, τοῦ Βαπτιστοῦ κατώκησας, ἔρημον εἰς ἀβάτον θεόφρον· οἰκειοῖς δ' αὐθις ἐπαναδέδειξαι, Πάτερ ὡς ἐκείνος, Ἰσραὴλ, παλαί τῷ ἀγνώμονι, ὀδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Υπῆρεισε Λάζαρε, στύλοις ἐπτά τοῦ Πνεύματος, Πάτερ ἐπταρίθμοις ἐπιπνοίαις, οἶνον οἰκείου σὲ ἡ ἐνούσιος, καὶ ζῶσα σοφία

τοῦ Θεοῦ, ᾧ ἐπανεπαύσατο, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στενούμενος θλίψεσι, καὶ πάθεισι χωννύμενος, σὲ τῶν οὐρανῶν τὴν πλατυτέραν, καδικετεύω Μήτηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς, ὕψος ἀπαθείας τε, ταῖς πρεσβείαις σου βράθευσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδή 5. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Σάλπιγγος ἤχος κροτεῖτω, πνευματικῆς ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδίας, ὕμνον ἐκπέμπουσα, καὶ μέλπουσα, τῶν Μαρτύρων τῆς ἄθλης.

Σήμερον ἡ οἰκημένη, φαιδρύνεται ἐν τῇ μνήμῃ, τῶν σεπτῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, πίστει δοξαζούσα, τὸν τῇ χειρὶ, στεφανώσαντα τούτους.

Τέτρωται καταπληγεῖσα, τῶν δυσμενῶν ἡ καρδιά· Χριστὸς γὰρ ἐντείνας τὸν Σταυρόν, ὡς τόξον ἀπέστειλε, τοὺς Μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα.

Θεοτοκίον.

Οντως σε Θεοῦ Μητέρα, οἱ Ἀθλοφόροι εἶδότες, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν, εἰς θάνατον, τὰς ψυχὰς προδιδόντες.

Τοῦ Ὁσίου. Τὴν θείαν ταύτην.

Ερρύσω κόρην καὶ ἔσωσας, ἀγνείας ἐραστήν ἀδιάφορον, ὡς καὶ ἀδούλωτον· διὸ καμὲ κινδυνεύοντα, ἀπαγωγῆς βιαίας, ρύσαι καὶ θλίψεων.

Μυστῶν δυάδα διέσωσας, γυναιῶν τῶν αἰσχυρῶν ἐπιθέσεων· τὸν μὲν φωνήματι, Πάτερ ἐγείρας τῆς πράξεως, τὸν δὲ σοφῷ τῷ ὄντι ἐπινοήματι.

Οστήσας ὕδασιν ὄρια, ὁ θρέψας δι' Ἀγγέλων θείων θείων, Ἀγγέλου ὕδατι, σὲ παραδόξως ἐπότισεν, ὑπερβαλλούσῃ δόξῃ, αὐτὸς ἐκτρέφων σε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦσι τάξεις Ἀγγέλων σε, δοξαζέει καὶ βροτῶν τὰ συστήματα, Θεογεννήτρια, ὡς ἀφανίσασαν δαίμονας, καὶ σωτηρίαν κόσμῳ, παντὶ βραβεύσασαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξαζόντες.

Κοντακίον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Χορὸς Μαρτύρων τηλαυγῆς καὶ φωσφόρος, ἐξανατείλας νοητῶς κατεφαίδρυνε, τὴν Ἐκκλησίαν σήμερον θουμάτων βολαῖς· ὅθεν ἑορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, αἰτοῦ-

μέν σε Σωτὴρ ἡμῶν· Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ἐλεήμων Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τεὸς ὑπὲρ φύσιν σου σοφὴ πόνος καὶ σκάμματα, αὐτοὶ οἱ Ἀγγελοι ἰδόντες κατεπλάγησαν, δι' ὧν εἴληφας θεόθεν καὶ τοὺς στεφάνους· Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῶζε περιστάσεων, ἵνα κραζώμεν· Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος ἐξ ἀνθρώπων, Θεοφόρε ἐγένου, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας· διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς ἀμιλλώμενόν σε θεωρῶν Ὁσίε, ἐξίσταμαι καὶ φόβῳ σοι κραυγαῖζω σχετικῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε κανὼν ἀπλανῆς μονοτρόπων· χαῖρε λειμῶν ἀρετῆς ψυχοτρόφε.

Χαῖρε πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε· χαῖρε χορευτὰ τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε.

Χαῖρε ὅτι σὺ ἐπλήθυνας τῶν θρεμμάτων τὸν χορόν· χαῖρε ὅτι σὺ διέσωσας ποιμνην εἴσω τῆς Ἐδέμ.

Χαῖρε τῆς ἀνταρκείας σὺν Θεῷ δεῖς τὸν ἄρτον· χαῖρε τῆς ἀθάδειας τῶν δαιμόνων διώκτη.

Χαῖρε πηγὴ θουμάτων ἀέννας· χαῖρε τρυφῆς μελλούσης ἐχέγγυε.

Χαῖρε λαμπτῆρ τῆς Ἀσίας ἀπάσης· χαῖρε φωστήρ Μοναστῶν ποδηγέτα.

Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριακοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ, Γέρωνος καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχοι.

Ὡ πῶς Ἱέρων οὐδὲν ἐξ εὐτολμίας,
Ἄτολμον εἶδεν, οὐδ' ἀγενὲς πρὸς ξίφος!

Διὰ ξίφους ἀνεῖλον ἄνδρας τρεῖς δέκα,
Ἄνδρες πονηροὶ, καὶ μίαν ξυνωρίδα.

Οὐδ' ἔλαθ' ἑβδομάτῃ Ἱέρων ξίφει αὐχένα
τμηθεῖς.

Οἱ οἱ Ἅγιοι ἠθλοῦσαν ἐπὶ Διοκλητιανῷ καὶ Μαξιμιανῷ τῶν βασιλέων. Ἦν δὲ οὗτος ὁ Ἱέρων ἀσθενοῦς κατὰ τὸ σῶμα, καὶ εὐσεβὴς κατὰ τὴν ψυχὴν, γεωργὸς τὸ ἐπιτήδειμα. Τοῦτον ἐν τινὶ τόπῳ κατέλαβον οἱ τῶν εἰδῶλων θρασκευταί· καὶ βουλέμενοι τοῦτον εἰλεῖν ληστρικῶς, σὺκ ἠδυνήθησαν. Οὗτος γὰρ, τοῦ γεωργικοῦ ἐργαλείου τὸ σιδῆριον ἀπὸ τοῦ στείλους ἐκβαλὼν, ὄπλῳ κατ' αὐτῶν τῷ ξίφει χρῆσάμενος, αἵματι περιρρέομενος καὶ ἰδρωτὶ, πάντας ἀπεδίωξε τρεψόμενος. Ἐκῶν δὲ παραγενομένοις εἰς τὸν Ἄρχοντα, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐρωτηθεῖς, εἶ-

αὐτοῦ τοῦ ἀγκῶνος τὴν δεξιὰν χεῖρα κόπτεται· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ γῆς ριφθέντες, βουνεύροις κατεξάινοντο. Τῇ δὲ ἑσπέρῃ πάλιν, ἐφ' ἰκανὰς ὥρας ραβδισθέντες τὰ σώματα, ἐξῶ τῆς πόλεως Μελιτινῆς τὰς κεφαλὰς ἀποτίμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἐτοίμασον τὸν κόλπον, Ἀβραάμ Πάτερ, οὐχ ὑστεροῦντι Λαζάρῳ σου Λαζάρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μελασίππου, Κασίνης, καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Οὐ σάρκες ἦσαν, ἀλλ' ἄσαρκός τις φύσις, Ὁ Μελασίππος πρὸς ξέσεις καὶ Κασίνη.

Σταῖς Ἀντώνιε, τὴν τομὴν χαίρων δέχου, καὶ δέξεταιί σε τῆς χαρᾶς Δεῖος τόπος.

Οὗτοι ἠθλήσαν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ πόλει, τὴν πίστιν ὄντες Χριστιανοί. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἐβλήθη εἰς φυλακὴν· Μελασίππος δὲ καὶ Κασίνη, κρεμασθέντες ἐξέιοθον, καὶ πυρὶ κατεφλίχθησαν. Εἶτα τίμνεται τοὺς μαστοὺς ἡ Κασίνη· ὁ δὲ Μελασίππος τοὺς πόδας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῶν γονάτων. Ὁ δὲ Ἀντώνιος ἀναρτηθεὶς ξίεται, διὰ τὸ ἐμπτύσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ τοὺς αὐτοῦ γεννητόρας μακαρίσαι, Μελασίππου καὶ Κασίνην, ἐτι ἐπὶ τῶν βασανιστηρίων ξύλων κρεμαμένους, καὶ τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς ἀποδόντες τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς ἀστραγάλους διαπερῶνᾶται, καὶ βάρει λίθων τοὺς πόδας ἀλγύνεται, καὶ ἐπὶ θρόνου σιδηροῦ ἐφιδρύνεται λίαν ἐκπυρωθέντος, καὶ περιάγεται, ἔχων λίθον ἀπρωρημένον ἐν τῷ τραχήλῳ. Καὶ αὐθις κρεμάται καὶ ξίεται, καὶ παραπέμπεται Ἀγριππίνῳ Δουκί· καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ θηρίοις βορὰ προτίθεται· ἐξ ὧν ἀβλαβῆς διατηρηθεὶς, τεσσαράκοντα ἀνδρας ἐπισπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετιμήθησαν. Ἐπειτα ἐπὶ κραββάτου πεπυρωμένῳ ἀπλοῦται, καὶ ράβδοις ἀνωθεν τύπτεται, καὶ τὰς χεῖρας τίμνεται· καὶ εἰς κάμινον βληθεὶς, ἀφλεκτός ἔμεινε· καὶ πολλοὺς τῷ θαύματι πρὸς τὴν πίστιν ἐφελκυσάμενος, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Αὔκτου, Ταυρίωνος, καὶ Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἐφεῦρον Αὔκτος, Ταυρίων εὐκτόν τέλος, ξίφει τμηθέντες, οἷα ταῦροι Κυρίου.

Φυγὴν κατακριθεῖσα Πατρῶου πέδου, Πέδον χλόης ὤκησε Θεσσαλονίκη.

Οὗτοι ἠθλήσαν ἐν Ἀμφιπόλει τῆς Μακεδονίας. Καὶ ἡ μὲν Θεσσαλονίκη, θυγάτηρ ἦν Κλέωνος τινός, ἱερώως τῶν εἰδώλων, ἀνδρὸς περιφανοῦς τὸν βίον καὶ πλούτῳ κωμῶντος. Ἀλλὰ ταῦτα τὴν παῖδα οὐκ ἐχαύνωσαν, οὐδὲ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀπίστησαν πίστει· πολλὰ γὰρ αὐτὴν λιπαρήσας ὁ ταύτης πατήρ, οὐδὲν ἔγνωσε. Διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα, ὡμοῖς δέρμασι τύπτεται ὑπὸ τεσσάρων, καὶ τὰς πλευρὰς θλάται, καὶ ἀλλοτριωθεῖσα τῶν προσόντων αὐτῇ πάντων, ὑπερέριός γίνεται. Καὶ τὸν Χριστὸν μὴ παυσαμένη ὁμολογεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ ὑπερορίᾳ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Αὔκτος δὲ καὶ Ταυρίωνος, πολλὰ κατεπιόντες τοῦ βαρβάρου ἐκείνου καὶ ὠμοτάτου, διαβάλλονται παρ' αὐτοῦ πρὸς

Θορύβιον Ὑπατικὸν ὡς Χριστιανοί· καὶ αὐτίκα τοὺς χιτῶνας ἐκδυθέντες τύπτονται ῥοβδοῖς, καὶ λίθοις βάλλονται, καὶ καμίνῳ σφοδρῶς ἐκκαυθεῖσθαι ἐναπερρίπτονται· καὶ ἀβλαβεῖς ἐξαλθόντες, τοξεύονται συχνότερως. Καὶ ὡς διμειναν ἀτρωτοί, ἐν τῇ παρακειμένῃ ἐκείσε λίμνῃ ἐναπερρίπτονται· ἀλλὰ καὶ πάλιν δεῖρα ῥοπή ἐπὶ τὴν ξηρὰν διεσώθησαν. Ὁ δὲ τύραννος ἀπορία κατασχεθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτιμήθη· ἐκέλευσεν ὁ γνομίνου, τίλος εὐραντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Στίχ. Ἐκ γῆς καλοῦσιν Ἀθηνόδωρον Νόες, πρὸς τὰς νοητὰς δωρεὰς τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος, ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς Θετταλῶν γῆς Ἀλέξανδρος φῦς κλάδος,

Ἀθλήσεως ἠπλωσεν ἐκτμηθεὶς κλάδος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείᾳ, ἐκ τῆς Θεσσαλονικίων ὁρμώμενος πόλεως. Παραστάς εὐν τῷ αὐτοῦ βήματι, καὶ κατὰ τοῦ βωμοῦ λαξ ἐντείννας, καὶ ἀνατρίψας τὰς ἐν αὐτῷ κειμένας τῶν δαιμόνων σκοπιάς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τιμωρίαν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσοῦς.

Σαρκῶν Δανιὴλ, οὐ κατίσχυσαν ποτὲ λεόντων χάσματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου· ἐν τῇ χειρὶ σου γὰρ Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, καὶ ἀνακραίξουσι χαίρουσαι· εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ φλόξ τοῖς τρισίν, ἐδροσίζετο Παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ· τοῖς Ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολύθεος, κατεμαραίνετο κάμινος· ὅθεν τὴν ἀπάτην ὀρώντες, τεφρουμένην ἐκραύγαζον· εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστέ, ἐκκαίόμενοι τῷ σῶ οἱ Ἀθλοφόροι σὺ, ὡσπερ ἀνάλητον περικείμενοι, τὸ τῆς σαρκὸς περιβόλαιον, βασάνων πικρῶν κατεφρόνουν, σοὶ ἐντροφῶντες καὶ λέγοντες· εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς εὐπλοκος ὦν, καὶ ὠραῖος ὁ χορὸς τῶν Ἀθλοφόρων σου, ἡ πολυπόθητος καὶ θεόκλητος, τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁμήγυρις, Πνεύματι τῷ σῶ κροτουμένη, ἐν ρυθμῷ ἀνακρούεται· εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νικᾶται ἐν σοὶ, πάσης φύσεως δεσμός καὶ ἐγκωμίων, μόνῃ Παρθένε ἀπειρόγαμε· σὺ γὰρ ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφθόρως τὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς τὸν αἰδίον· ὃν ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Συναγάλλου οὐρανέ, συνευφραίνέσθωσαν, ἀνθρώποις σήμερον, Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, βροτὸς ἐπουράνιος, Ἄγγελος γήϊνος, ἐορτάζεται, νῦν ὁ θεόφρον Λάζαρος, εἰς τιμὴν Θεοῦ τῶν ὅλων.

Υψιβάμων ἀρεταῖς ὑπερουράνιος, πάνσοφε Λάζαρε, τῇ πολιτείᾳ τελῶν, τὸ φρόνημα μέτριος, ὑπῆρχες καὶ ταπεινός, ὑπὲρ πάντας Θεόσσε καὶ ἀνύψωσεν, ὑπὲρ πάντας θαυμασίως.

Μετὰ πείραν φανεράν, ἠττάν τε πρόδηλον, Σατάν ὁ δόλιος, ἐκ δεξιῶν σε συλαῖν, ἐπεῖρα ὡς Ἄγγελος, ὑπούλως Λάζαρε, ὁ παμπόνηρος· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἤσχυνας, τὰς αὐτοῦ μηχανουργίας.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου ρύμην ἔστησας, σεμνή τῷ τόκῳ σου· τοὺς δὲ βροτοὺς πρὸς ζωὴν, Παρθένε ἀνήγαγες, τῷ Κτίσῃ μέλποντας· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἀρρήτῳ σοφία.

Μεμνηνότεν τυράννων, τὴν δυσκαίθεκτον ὄρμην καταβαλόντες, οἱ Ἀθλοφόροι μελωδοῦντες, διαπρυσίως ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανανήψατε πλάνοι, καὶ ἐπίγνωτε τὸν Θεὸν τὸν ὄντα, πρὸς τοὺς τυράννους οἱ Ἀθληταί, μελωδοῦντες ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήτορεύειν μηδῶλως, μελετήσαντες οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, Πνεύματος Θεοῦ δ' ἐμπλησθέντες φαιδρῶς ἀνεβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἀναρχον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ τῆς Παρθένου, εὐλογεῖτε ἀπαύστως τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή.

Οφίς ποτὲ τὸν γενάρχην Ἀδάμ, ἐξέωσεν ἐκ τῆς Ἐδέμ, ἀπάτη Εὐᾶς· σοὶ δὲ Σοφὲ προσβαλὼν, δολίως τῇ τῆς αἰσχροῦς ὄρμῃ Μοναχῆς, κατησχύνθη καὶ νενίκηται, τῇ καρτερᾷ ἐνστάσει σου· διὸ νῦν χαίρων βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υλὴν τὴν κάτω προσνεύειν αἰεὶ, φιλοῦσαν δὴ ὡς γεγραίν, εἰς πόλον ἔλκων τῷ σῶσιν συαναψώσας, ἐν στύλῳ βιβάζων αἰθερίως Σοφὲ, ὑπὲρ Κόσμου μεσιτεύων τε, ἐνθέρμως τῷ

Δεσπότη σου, καὶ σὺν Ἀγγέλοις βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκότους τὸν προστάτην καθεῖλες φωτὶ, τῶν θείων Πάτερ ἐντολῶν τοῦ σοῦ Δεσπότη· σὺ γὰρ τηρήσας αὐτάς, διώδευσας ἀληθῶς ὁδὸν τὴν στενὴν, εὐσχημόνως φωτιζόμενος, ταῖς ἀκτίσι ταῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ μέλπων διηνεκῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Δέξαι Παρθένε δεσμίῳ φωνάς· ἀνθ' ὧν τὴν πίστιν τὴν καθαρὰν, αἰρετικῶν οὐκ ἐμίαναν μολυσμῶ, καὶ δίδου ταῖς νίκας εὐσεβεῖ Βασιλεῖ· ἰκετεύει γὰρ ὁ δοῦλός σου, σὺν σοὶ καὶ φίλος Λάζαρος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς, τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**κουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ
• ὁ Γαβριήλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν
• ἀληθινήν· γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεῶ.
• Δια σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Υλομανήσασαν πάλαι, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, Χριστὲ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, καταφλέξας Μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας ἠθροίσας χοροὺς, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ρευστὴν οἱ Μάρτυρες δόξαν, καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, Χριστὲ καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλοῦτον, εὐρον τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ως ἐλευθέρα ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώπων ἢ πάλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγῷ, σοῦ τῇ σαρκώσει γεγένηται τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότη· ὃν ἐπιγνοῦσα κήρυκας τοὺς νῦν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, τὸν σὸν Υἱὸν ἰκέτευσον ἀγνή, πάντων ἡ μόνη ἐλπίς τῶν πιστῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Ευλογήσας τὴν ἄλω ποιεῖς, ἀκάρπου ἐκ καλάμης καρποδοτίν· θῆρας θανατοῖς τετολμηκότας, βεβρωκέναι σοφὲ, Μαθητῶν σου τὸ ὄναριον· ὅθεν ἀκαρπίας με ρῦσαι, θῆρας κατ' ἐμοῦ φονῶντας, σαῖς προσευχαῖς θανατῶν.

Χειροθήεις, ὡς ἄρνες ἐν σοί, καὶ λέοντες καὶ ἄρκτοι ὑπεχώρου, Λάζαρε κρηπίς καὶ ἐγκαλλώπισμα Ὀσίων· διὸ ἰκετεύομεν τὰ τέκνα σου, ὄρημα χαλίνωσον ἅπαν, πάντων τῶν λεόντων δίκην, ἐπεμβαίνοντων ἡμῖν.

Οὐ θαναεῖν ἀλλὰ ζῆν καὶ θανῶν, ζωὴν τὴν κρυπτομένην ἐπιστώσω, ταῖς διαταγαῖς καὶ μετὰ τέλος αὐτοχείροις, ταῖς σαῖς ἐνημειώσει πιστούμενος, Λάζαρε Πατέρων ἀκρότης· ὅθεν καὶ ἡμᾶς θανάτου, ῥῦσαι τὰ τέκνα σου.

Θεοτοκίον

Υπεφθάρη ποιμέσι πολλοῖς, ἡ ἄμπελος τῆς ποιμένης σου Παρθένε, πάναγνε Ποιμένα, τὸν καλὸν ἢ τετοκυῖα· αὐτῶν τῆς φθορᾶς ταύτην ἐξάρπασον, ἅμα τῷ ποιμένι Λαζάρῳ, πρέσβις ὑπὲρ ταύτης οὔσα, σεμνή καὶ ὑπέρμαχος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιθωτῷ, ψαυέτω μηδὰ
» μῶς χεῖρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν
» τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
» ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε
» Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ θρόνῳ παριστάμενοι, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, τρεῖς καὶ τριάκοντα πύργοι, τῆς ἀράγαοῦς Ἐκκλησίας, ἡμῶν πρεσβείαις Ἄγιοι, φρουρεῖτε κόσμον ἅπαντα, καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν ὑμῶν Ἀθλοφόροι, τελούντας πάμφωτον μνήμην.

Καὶ τοῦ Ὀσίου. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εκ μητρικῆς ἡγίασε, σὲ νηδύος ὁ Πλάστης, καὶ Πνεύματος εἰργάσατο, σκηνῶμα τοῦ Ἁγίου· ὅθεν φωστήρ ἀνεδείχθης, Μοναζόντων θεόφρον, ἐκ σκότους παραπτώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος, τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνταλμάτων Λάζαρε καὶ προσάγων, Χριστῷ, ὃν καθικέτευε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσαι.

Θεοτοκίον.

Οῖρος ποτὲ ἐώρακεν, ὁ Προφήτης σε Κόρη, ἐξ οὗ βροτείων ἀνευθεν, χειρῶν λίθος ἐτμήθη, καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δαιμόνων ταῖς στήλας, ἐλέπτυνε Θεόνυμφε· ὃν δυσώπει συντρίψαι, τὰ ἐμπαθῆ τοῦ νοός μου εἰδῶλα καὶ τὴν τούτου, εἰκόνα ἀνεγεῖραί μου, νοερῶς ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὀσίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο τοῦ Κυρίου τὴν ζωσαν ἐζωσμένος, μυρίπνοον νέκρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, Λάζαρος ἄλλος καὶ φίλτατος, ἐκ τῶν ἰδρώτων, αὐτῆ καὶ πόνων ἔτι ἀτμίζουσαν, ζολὴν περικείμενος νῦν ἡμῖν πρόκειται, εἰς πανδαισίαν ἀδάπανον, καὶ εὐφημίαν. Δεῦτε συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκονόμον πιστὸν καὶ θεράποντα, Μοναζόντων τὰ πλήθη, φιλεόρτων τὰ συστήματα.

Ως ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ, τῷ στύλῳ παρέμεινας, ὃ ἱερώτατε· κύκλῳ δὲ τούτου παρέστησας, ὡσπερ ἐνόπλοις, ὑπασπιστάς ταῖς πράξεις σου Ὄσιε, ἐναποτειχίζοντας παρεμβολὰς τῶν παθῶν· ἐν τῷ νυμφῶνι δὲ ἤλασας, τῷ θείῳ μάκαρ, ἐν παρρησίᾳ νῦν παριστάμενος, τῷ σῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐντροφῶν ὠραιότητι· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐξ ὀσφύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὁ Ὄσιος Λάζαρος τὸ τοῦ Χριστοῦ καθαρὸν, θῦμα καὶ θύτης γενόμενος, εἰς εὐωχίαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης νῦν συνεκάλεσε, τοὺς πάντας ἐν Πνεύματι εὐωδιαζῶν σαφῶς. Δεῦτε λοιπὸν καὶ συνδράμωμεν, καὶ εὐλογίας, ἐκ τῶν τιμίων τούτου μετάσχωμεν, θείων λειψάνων, καὶ δοξάσωμεν, τὸν ἐν ἀγίοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, θαυμαζόμενον ὄντως, καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοις, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεθόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχῶν ἁπλοῦν προσόμοια τοῦ Μιχαὴλ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστάτης φαιδρότα-
τας, Μιχαὴλ δεικνύμενος Ἀρχιστράτηγε,
μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἅγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος Ἅγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, βασι-
λεία μία φύσις, μία Θεότης καὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος
δαυμάσιον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε· τῇ αὐτῷ
γὰρ, φύσει διέρχη τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προσ-
τάγματα τοῦ τῶν ὄλων Ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν
ἰσχύϊ σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων
τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, σοῦ τῇ
ἀγία τιμώμενον.

Ο ποιῶν τῆς Ἀγγέλους σου, ὡς περ γέγρα-
πται πνεύματα, καὶ τῆς λειτουργούντάς
σαι φλόγα πύρινον, μέσον ταγματῶν πρωτεύον-
τα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν Ἀρχαγγελικῶν,
Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι, κα-
δυπεύκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισά-
γιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Τοῦ Γαβριὴλ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ πραιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον,
Γαβριὴλ σε μεθέξουσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα,
πᾶσαν οἰκημένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύ-
πτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον,
ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, Παρθενικῇ τὸν ἀσώμα-
τον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν
ἄνθρωπον.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος,
καὶ πλοσίως λαμπόμενος, ταῖς θεαῖς λαμ-
πρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεί-
θεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατῆντας
καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀγλῦος λύτρωσαι,
καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχι-
στράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἁγαρ
τῇ ποιμνῆ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα· κό-
πασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας· πρᾶυ-

νον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν· ρύ-
σαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε
γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχον-
τας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγχαίρητε ὑμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων
ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ἡμῶν,
καὶ ἡμέτερος προστατής, ὁ μέγας Ἀρχιστράτη-
γος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ
τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει.
Ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσω-
μεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύ-
γων σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Συγχαίρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων
χοροσασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ
μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον,
τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμέ-
νει, παραδόξως ἐποπτανομένη ἀγιάζει. Ὅθεν
κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν·
Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν
σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἰσόδος· τὸ, Φῶς ἰλαρόν· τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο, ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, ἀναβλέψας ^{Κεφ. 13.}
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἐ-
στηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ
ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆ, καὶ προσελθὼν Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναν-
τίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος
δυναμέως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ Ἰη-
σοῦς ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰ-
κέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς
Ἰησοῦν· Λύσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου·
ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' οὗ σὺ ἕστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἁ-
γίός ἐστι· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε ^{Κεφ. 11.}
Μαδιαμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐ-

(*) Τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν Γαβριὴλ Προσόμοια ἐλλείπουσιν ἐν
τῷ χειρογράφῳ· ὁμοίως καὶ τὸ Θεοτοκίον Συγχαίρητε, με-
τὰ τὸ ἐφεξῆς Δοξαστικόν. Ἀντὶ τοῦ β'. καὶ γ'. Ἀναγνώσμα-
τος, ἔχει ἕτερα ἐκ τῆς προφητείας Ἠσαίου καὶ Ζαχαρίου.
Ἀντὶ τῶν Προσομοίων τοῦ Ἀποστόλου, ἔχει τὰ τρία πρῶτα
Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς· τὰ δὲ λοιπὰ πέντε ἔχει εἰς τοὺς Αἴ-
νους. Ὁσαύτως ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα δευτέρου Κανόνος, ἔχει ἕ-
τερον ἀνώθυμον, εἰς Ἦχον πλ. δ'. καὶ αὐτὸν, πρὸς τὸ, Τῷ
ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσσει. Ἐκ δὲ τῶν Καθισμάτων οὐκ
ἔχει οὐδέν. Τοσοῦτον φειδωλὸν ὑπάρχει τὸ χειρογράφον Μη-
ναῖον εἰς τὴν λαμπρὰν τῶν Ἀσωμάτων ἑορτήν.

τοὶ ἐδόθησαν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρυῖν, τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθᾶ, τὴν τοῦ Ἰωαὴ· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυρούς ἐν ληνῶ, καὶ ἔσπενδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιαμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῆ ἰσχυῖ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριέ μου· καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ Πατέρες ἡμῶν, λέγοντες· Οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπίσασατο ἡμᾶς, καὶ παρεδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιαμ; Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχυῖ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιαμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν· Ἐν ἐμοί, Κύριε· ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινότερα ἐν Μανασσῆ, καὶ ἐγὼ εἶμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιαμ ὡσεὶ ἄνδρα ἓνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν· Εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὃ, τι σὺ λαλεῖς μετ' ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ οἶσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἶφι ἀλεύρου ἄζυμα· καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμόν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρῃ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτόν ὑπὸ τὴν δρυῖν, καὶ προσήγγισε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Λάβε τὰ κρέα καὶ τὰς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμόν ἐχόμενα ἔκχεε· καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἤψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους· καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἐστὶ, καὶ εἶπε Γεδεὼν· Οἱ μοι Κύριε, Κύριε! ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλε-

σεν αὐτὸ, Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ Βασιλέως Περσῶν, Κεφ. ι. 1.
 λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλταάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὄπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομαῖδος ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομαδῶν ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνῆρες ἓς, ἐνδεδυμένους βαδδὶν, καὶ ἡ ὄσφυς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσίῳ Ὠφαζ· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Θαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ, καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὄπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον· ἀλλ' ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὄπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθην ἐν ἐμοί ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκούσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ, ἤμην κατανευγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἀπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρὸς με· Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στήθι ἐπὶ τῇ στάσει σθ, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτόν πρὸς με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἐντρομος. Καὶ εἶπε πρὸς με· Μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σθ συνιέναι, καὶ κακώθηται ἔναντι Κυρίου τῷ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἤλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἤλθε βοηθῆσαι μοι, καὶ αὐτόν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἀρχοντος βασιλείας Περσῶν. Καὶ

ἤλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσῃ τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· ὅτι ἔτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγη. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου, ἤψατο τῶν χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε, ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλήσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοί ἰσχὺς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἤψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με καὶ εἶπέ μοι· Μὴ φοβοῦ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου, καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ ἴσχυσα καὶ εἶπα· Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· Εἰ οἶδας ὅτι ἤλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἄλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ ἐκ ἔσιν εἰς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Τῶν νοερῶν Δυνάμεων Ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Ὁ Ταξίαρχος τῶν ἄνω Δυνάμεων, Μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγματῶν, σήμερον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν, ὁ καθ' ἐκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πάντας, ἐκ πάσης τοῦ Διαβόλου περιστάσεως. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἀνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθάραις ἐννοίαις, καὶ συνειδότη εὐστάθμῳ, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν Σύναξιν τιμήσωμεν· αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς αὐλοῦ οὐσίας, τῶν νοερῶν Δυνάμεων προστατεύοντες, καὶ τῆς τρισηλίου δόξης ταῖς μαρμαρυγαῖς, φωτοδοτοῦντες τὴν οἰκουμένην, Ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτω φωνῇ, τὸν τρισά-

γιον ὕμνον ἐξάδετε· διὸ πρεσβεύσατε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῷ αὐτῷ θρόνῳ περικυκλοῦντες, νοεραὶ οὐσίαι, θεοὶ Ἀσώματοι, τὴν τρισάγιον φθῆν, τῷ πρῦτανι Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χεῖλεσιν ἄδετε· Ἄγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος· Ἄγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συναναρχος· Ἄγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀσώματοι χεῖλεσι, καὶ νοεροῖς στόμασι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι, τῇ σῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι Κύριε· καὶ νόες καθαροί, καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης, αἰνοῦσί σε Δέσποτα. Σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, καὶ πρωτοστάτης τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων ἐστίατῶρ ἡμῖν, σήμερον γέγονεν, τὰ τῶν ἀσωμάτων ἄσματα προτρεπόμενος ἡμᾶς ἄδειν, τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ Φιλάνθρωπε, ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ δ'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος τοῦ θείου φωτός, καταλαμπόμενοι Ἀρχιστράτηγοι, ταῖς τῶν αὐλῶν καταυγάζετε ταξιαρχίας· ὡς φῶς λευχειμονοῦντες ἐν ὑψίστοις, τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτου Θεότητος· ὅθεν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς τοῖς χεῖλεσιν ἀκαταπαύστως ἄδετε· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ, ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Ἄγγελος σου Χριστέ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ αἰεὶ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς ὑψίστοις ὑμνωδοὶ σου, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοί, ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Πυρίνοι χεῖλεσιν, ὑμνεῖ σε τὰ Χερυθίμ, Χριστέ ὁ Θεός· ἀσωμάτοις δὲ στόμασιν ἀσιγήτως, δοξολογεῖ σε τῶν Ἀρχαγγέλων ὁ χορός· Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιστράτηγος, τῶν ἄνω Δυνάμεων, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σου. Αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον κατηύγασε, πρὸς πανήγυριν φαιδρὰν, κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν τρισάγιον, τοῖς πηλίνοις χεῖλεσιν· ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ δι' αὐτῆ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Σήμερον ὁ Δεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α΄.
Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Αγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχοιμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατήρ ὁ οὐράνιος· ὁ συναΐδιος Λόγος Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεσῶς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς. Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγείας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης· σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁς ταξίαρχος καὶ πρέμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγός Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἐνδοξε· ἐναργῶς ὡς αἴγιος, τὸν αἴγιον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ Δεσπότητος δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσεῖληψε, σῶσαι βουλευθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωπήμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίστητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αἴγλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς, προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχοι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκείθεν λάμπεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποτα οἱ δοῦλοί σου, κρίζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὀρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερυθὶμ καὶ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῶν Ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν Ἐξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελαι Δυναμίεις τε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωπῆσι, σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην. Μὴ ὑπερίδης δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος, Χριστὲ πολυέλεε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυελεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψιβρόνων καὶ φρικτῶν τῆς θείας δόξης, Μιχαὴλ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγα, σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὡς Λειτουργοί, Δεσπότητος ὑπὲρ τῆς κόσμου διαπαντός, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεος καὶ χάριν εὐρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διασπλάγγνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους

συγχώρησιν, καὶ ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἕλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Αντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτῆ πνεύματα, καὶ τοὺς Λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ζῆτει τῆ β'. τῆς Πεντηκοστῆς. Ὁ Ν'. Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμον, προσασίας, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ ψάλλομεν Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος β'. Τῷ αὐτῷ θρόνῳ.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς σ'. καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἀσωμάτων εἰς η'.

Κανὼν πρῶτος τῶν Ἀσωμάτων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, τὴν πάσας διευθύνουσαν, τὰς αὐλοὺς τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας, Τριάδα τὴν ἀκτιστον, ἐκβοῶντες Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Εἴθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχὴν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, Ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἀχραντὸν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγέ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαὴλ τε ταγματῶν, αὐλῶν πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Θεοτοκίον.

Εὐα ἡ προμήτωρ τῆς ἀρχῆς, τὸ γένος καθυπέβαλε, τῆ παραβάσει ποτέ, τὸν τῶν ἀνθρώπων· σὺ δὲ Παρθένε Θεόνυμφε, ὅλον πρὸς εὐλογίαν μετηγάγου, τὸν Κτίστην τεκοῦσα.

Κανὼν δεῦτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοῖς Ταξιαρχαῖς τῶν ἀσωμάτων Νόων.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Κλήμεντος (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τοὺς νοερούς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χορούς ἐν ἄσμασιν, ὡς Λειτουργοὺς θείους, δεῦ-

τε εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας, καὶ τῆ μετανοία συγχαίροντας.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι, καὶ ταξιαρχαὶ φαῖδροι, τοὺς ἀσωμάτους Νόας, σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἑόρπον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, ὕμνον τῆ Τριάδι προσάγοντες.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ ὁ Γαβριὴλ αὐθις, νῦν εὐαγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν ἔνωσιν, καὶ καθαίρεισιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἰρέσεως, ἐν τῆ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Κυφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἄχραντε, ἐν σοὶ σκηνώσαντα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, δυοὶ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελήσειν ὄντα, ἐν ὑποστάσει δ' ἀτρέπτως μιᾶ, ἧς καὶ τὴν μορφήν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Τσχυρὴ κατέστησας Ἀθάνατε, δυνατοὺς ἐξανύοντας, τὸ πανάγιόν σου θέλημα, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, αἰεὶ παρεστῶτας.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως, τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστέ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου, ἐπικαλουμένους.

Αγγέλης ἐπέσησας φυλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὐσπλαγχνος, διακόνους τε ἀνεδειξας Χριστέ, τῆς σωτηρίας τῶν σῶν θεραπόντων.

Θεοτοκίον.

Αρρήτως συνέλαβες τὸν Κύριον, σωτῆρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένους.

Κανὼν δεῦτερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν Ἀγγέλων πρῶτιστος, καὶ τῆς Τριάδος φῶς δεῦτερον, ὠφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Αἴγλη θείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἐπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν, τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι καθοδον.

Ενωρὶς αἰοιδίμε, καὶ φωταυγῆς δυαὶς αὐλε, φῶτα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε.

Θεοτοκίον.

Ηἴσεν Ἡσαΐας σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἀγνή κύησιν· ἄδω κἀγὼ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

(*) Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκδοσις οὕτως ἐπιγράφει τὸν παρόντα Κανόνα. Ἔστι δὲ ὁ Κανὼν, κατὰ τὴν Ἀκροστιχίδα, ἑλλειπῆς τροπαρίων ἐξ.

Ὁ Ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς ἐφιέμενοι, ἀνευφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἀγιότητα, νεκρῶντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκὸς, αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουροὺς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτοὺς, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύτως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίῳ φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως· μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὤδῃ δ'. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Επέβης Ἀγγέλοις, ὡσπερ ἐφ' ἵπποις Φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσί σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς ἀπαύτως βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καλύπτει Ἀγγέλους, ἡ ἀρετὴ σου Φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς ἐνδόξου ἀναρχε θείας αἰνέσεως, σὺν αὐτοῖς σοι βοώσης· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εξῆλθες οἰκτίρμον, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριστέ· συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας Δυνάμεις σε, καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρθεσία σου, τοῖς πιζῶς σοι βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς ὡφθης Πάναγνε, ὡς Θεὸν τὸν αὐτόν τε καὶ ἄνθρωπον Χριστὸν τεκοῦσα, ὧ μετα δέους κραυγάζουσι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν δεῦτερος. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Τεριστῶ, ὡφθη δυνάμει Ἀρχιστράτηγος, πολεμοῦντι, παλαι Ἰησοῦ τῷ Ναυῆ, νικοπιῶν καὶ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν Ἀσωμάτων ὁ ἑξάρχος· ὑφ' οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ θειάπων Κυρίου, δορυάλωτον εἶλε τὸ φρούριον.

Αρχῶν ποτε, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμειων, ὡφθη φέρων, τέκνου εὐαγγέλια, τῷ Ζαχαρίᾳ τῷ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέγας, ὁ θεῖος ὄντως, Ἀρχάγγελος· διὸ φωνῆ τῆ Λόγου, γεννηθεὶς Ἰωάννης τῷ πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν.

Χαίρει χαρᾶ, πάντα τὰ πέρατα σήμερον, τὴν αἰσίαν, μνήμην ἐορτάζοντα, τῶν Ἀρχαγγέλων σου ὁ Θεός, Μιχαὴλ τοῦ θείου, καὶ Γαβριὴλ τῆ θεόφρονος· συγχαίρει δὲ καὶ πᾶ-

σα, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σώζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Μόνῃ ἀγνῇ, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν· μόνῃ ὡφθης, ἄνθρωπος θηλάζουσα τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι Ἁγίῳ, λαβόντα δεῖξ μορφήν καθ' ἡμᾶς, Παρθένε Θεοτόκε· οὗ τὴν θείαν τιμῶντες, τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὤδῃ ε'. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνώσιον.

Ανεπιστρέπτω τῷ πόθῳ, αἰεὶ πρὸς τὸ ἄνακτατον ἀπάντων τῶν ἐφετῶν, Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἀκαταπαύτως σε δοξάζουσιν.

Σὺ νοεροὺς κατ' οὐσίαν, ἀφθάρτους τῇ χαριτι τῇ σῆς Χριστέ κατέστησας, ὑμνωδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος, τοὺς Ἀγγέλους σου κατ' εἰκόνα, δημιουργήσας ἀκατάληπτε.

Σὺ ἀκλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σέ ἐγγυτητι Χριστέ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λειτουργούς· πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθύνεις, τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ημετὰ τόκον Παρθένος, μόνῃ ἀπειρόγαμε ἀγνῇ, Μαρία ἄχραντε, τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμισον, ἐκ κινδύνων ὀδηγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Κανὼν δεῦτερος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Απειθοῦντι τὸ παλαι, τοῦ Θεοῦ πρὸς ἄρρητα καὶ θεία θαύματα, Βαλαάμ τῷ Μάντει, ἐν ἀμφόδῳ ὁ Ἄγγελος ὄνω φανείς, φοβερῶς ἠλεγξε, καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἠμείψε γνώρισμα.

Σοσχεθέντι τῷ Πέτρῳ, καὶ εἰρική προσμένοντι ἄγγελος ὡφθη Θεοῦ, τῶν χειρῶν Ἡρώδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτρούμενος· διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς, ἐν θεοῦ, τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς εἰσεις, Ἀγγελοι Ἀρχάγγελοι θεῖαι Δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αἱρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα, ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεὸν αἰεὶ πρεσβείαις, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Εν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἕνα σε γινώσκομεν Θεὸν τῆς κτίσεως, ἐνεργεῖαις ἄμφω, καὶ θελήσειν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα· ἧς τὴν θείαν τιμῶμεν τοῖς πίναξιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥηθὴ 5. Τὸν Ἰωάν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, οὐσίας τῶν ἐπουρανίων, ἀθανάτων στρατιῶν, φωτειδεῖς αὐταῖς ἐργασάμενος.

Μύσται σεπτοί, τῆς Θεοῦ αἰνέσεως, γεγόνατε Ἀσώματα, πολῖται τῆς ἐπουρανίου, καὶ θείας ὄντως σκηνῆς, τῷ Ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Τῶν Ἀσωμάτων, τάξεις νοεραὶ σε, Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε, αἰνοῦσι ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολογοῦσιν, ὡς Ποιητὴν καὶ Κτίστην τοῦ σύμπαντος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις ἄχραντε, ἀνάργως συνεδρεύοντα, ἀγκαλαῖς σαῖς ἐπανακλῖναι ἠξίωσαι, ὃν ἡμῖν δίδου Ἀγνή, τοῖς δούλοις σου ἴλεων.

Κανὼν δεῦτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς ἀσωμάτους ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν νοῦν ἀνιπτάμενοι, ὑλαίοις ἐν χεῖλεσι, τοὺς αὐλοὺς φόβῳ, ἐν τοῖς ἄσμασι τιμήσωμεν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταγιγίδας Ἀρχάγγελοι, καὶ πύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα, τῆς πίστεως Ἅγιοι, τῆς Τριάδος ὄντες, Ἀρχιστράτηγοι πυρίμορφοι.

Αρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ ἕξαρχοι, τῇ παρρησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης αἰρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, καὶ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ὠφθης ἐκῶν, ἐξ ἀπειράνδρου σαρκούμενος, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεός, Χριστέ σαρκοφόρος δὲ, ὡς ἄνθρωπος πέφυκας· οὐ τῆς ἐμφορείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδες σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Ὁ Οἶκος.

Εφης Φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σε, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐνὶ μετανοῶντι, Ἀθάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, Ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνωστά, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἐκσίστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγγνον, οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίους κατάνυξιν, Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ

πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν, οἱ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Συναξίς τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων Ταγμάτων.

Στίχοι.

Ἐβουλόμην σοι, Μιχαὴλ, ἄσμα πρέπον Ἄσαι πρεπόντως, ἀλλ' αὐλον, οὐκ ἔχω.

Ὀγδόῃ οὐρανίης κυδαίνει τάξιός Ἀρχούς.

Εἰς τὴν Συναξίν τῶν ἐννέα Ταγμάτων, Σαραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυναμέων, Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων.

Στίχ. Ἐπάξιόν τι Ταγμάτων τῶν ἐννέα,

Τίς ἂν γόνος φθέγγεαιτο μηνῶν ἐννέα;

Μιχαὴλ ὁ διαπρεπέστατος Ταξίαρχος τῶν ἀσωμάτων Δυναμέων, ἐν τε τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ, ἐν τε τῇ νέα χάριτι, πολλὰς αὐτοῦ τὰς χάριτας καὶ εὐεργεσίας τῷ ἀνδρωπίνῳ γένει παρέδειξε τε καὶ παραδείκνυσιν. Ἐπεὶ γὰρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίπαλος καὶ πολέμιος, τραχηλιάσας κατὰ τοῦ κτίσαντος, καὶ, Τὸν θρόνον μου ἐπάνω τῶν νεφελῶν θύσσομαι, νειανεισάμενος εἶπεν, καὶ, Τῷ ὑψίστῳ ὁμοῖος ἔσομαι, καυχησάμενος, τοῦ Ἀρχαγγελικοῦ, ὡς φησὶν ὁ Κύριος, ἐξέπαιεν ἀξιώματος. Ἐδεώρου, φησὶ γὰρ, τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα, τὰ παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν τάγμα ἀλαζονευσάμενον πέπονθεν· οὗτος ὁ παναοίδιμος, τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην εὐγνωμοσύνην, ὡς πιστὸς οἰκέτης, διαφυλάττων, καὶ περὶ τὸ γένος ἡμῶν πολλὴν τὴν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καὶ Ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἐτάχθη παρὰ τοῦ Παντοκράτορος. Ἰδὼν γὰρ τὴν ἀποστάτην πεσόντα, συνήγαγε τοὺς τῶν Ἀγγέλων χοροὺς, καὶ εἰπὼν, Πρόσχωμεν, ὕμνησι μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ὄλων Κύριον, ὡσανεὶ λέγων· ὅτι πρόσχωμεν ἡμεῖς οἱ κτιστοὶ γηγόνετες, τί πεπόνθασι οἱ μὲθ' ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες, καὶ νῦν γενόμενοι σκότος. Ἡ τοιαύτη οὖν συγκρότησις ὀνομάσθη Συναξίς τῶν Ἀγγέλων, τουτέστι προσοχὴ καὶ ἀμένοια καὶ ἔνωσις.

Οὗτος οὖν ὁ μέγας προστάτης, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν εὐεργέτης, πολλὰς σωτηριώδεις εὐεργεσίας πρὸς πάντας πλειονάζων καὶ ἐξαπλῶν, πολλοῖς ἄπτανόμενος καταφαίνεται. Ὄφθη γὰρ τῷ Ἀβραάμ καὶ Λωτ ἐν τῇ τῶν Σοδὸμων καταστροφῇ. Ἐφάνη τῷ Ἰακώβ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ φεύγοντι. Προεπορεύετο τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι τῆς Αἰγυπτίων ἐλυτροῦντο καὶ ἠλευθεροῦντο κακώσεως. Ἐφάνη τῷ Βαλαάμ, τὸν Ἰσραὴλ ἀπιόντι καταράσασθαι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ ἔφη πυθόμενον· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου, νυνὶ παραγίγωνα. Οὗτος καὶ τοὺς ποταμοὺς, παρὰ τῶν δυσσιδῶν κατὰ τοῦ ἀγιάσματος καὶ τοῦ εὐκτηρίου ἀπολυθέντας, τελεία χωνεῖα παρέπεμψε. Καὶ πολλὰ ἕτερα ἐστὶν ἐν τῇ Σιοπνευστῇ Γραφῇ ἱστορούμενα περὶ αὐτοῦ. Διάτοι τούτο καὶ ἡμεῖς, προστάτην αὐτὸν καὶ φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν προβαλλόμενοι, τὴν πάνσεπτον αὐτοῦ πανήγυριν ταυῶν ἰορταζόμεν, ἐξαιτούμενοι, ταῖς προστασίαις καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν εὐρεῖν ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ ταξίως καταξιώθηναί. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ω παρειστήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργῶσαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, τοῦ προσώπου ὄραν μὴ φέρουσαι τὴν θεάν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσιν.

Φ ὦτα ἀνέδειξας Οἰκτίρμον, τῶν Ἀγγέλων σου τὴν αὐλὸν οὐσίαν, τοῦ ἀρρήτου φωτὸς πληρούμενα ἀπαύστως, Εὐλογητὸς εἶ κρᾶζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λ ὄγω σου τῷ ἐνυποστάτῳ, τῶν Ἀγγέλων τὴν πληθύν δημιουργήσας, ἀγιάσας δὲ θείῳ Πνεύματι, Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρεῖς ἐννοοῦντες ὑποστάσεις, ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα βοῶντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεῦτερος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν χοροῖς Ἀσωμάτων, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν σαφῶν Ἀρχαγγέλων Χριστοῦ, Εὐλογητὸς εἶ Θεέ, βοῶντες τῶν Πατέρων.

Ως φιλόξενοι παλαι, Ἀβραάμ ὁ θεόπτης καὶ Λωτὸς ὁ ἐνδοξος, ἐξένισαν Ἀγγέλους, καὶ εὖρον κοινωνίαν, σὺν Ἀγγέλοις κραυγαζόντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μανωὲ τῷ γενναίῳ, καὶ Ἰωβὶτ τῷ πανσόφῳ ὠφθησαν Ἀγγελοι, ἀμείβοντες τὰ ἄθλα, τοῦ βίου κατ' ἀξίαν· καὶ τῶν Παίδων ὁ Ἀγγελος, ἔσβεσε φλόγα ποτὲ, πυρὸς καμίνῃ ὄντως.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἡμέτερον ὄλον, ἐκ Παρθένου λαβόντα, δίχα τροπῆς Ἰησοῦ, ταῖς φύσεσι διπλοῦνσε, ἀλλ' ἓνα ὑποστάσει, πατρικῶς σε κηρύττομέν· ἧς καὶ τὸ εἶδος πιστῶς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ.

Τῶν Ἀγγέλων, ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ τὰς φρένας, περῶσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς αὐλῶς ἀναμείψωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται, χορείας οὐρανοῦ, οἱ τὸν θρόνον ἀμφέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεὸν τε πάντοτε στρεφόμενοι, Ἀγγελοι ὑμνοῦσι καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν αὐλὸν, πυρὸς ποιοῦσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει, ἀπαύστως λειτῶντας, καὶ τῆς Ἀγ-

γέλους πνεύματα δεικνύσαν, Τριάδα προσκυνῶμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ω ἐν πόλῳ, παρειστήκεισαν τρόμῳ, μυριάδες Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι· τούτῳ Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεῦτερος. Ἑπταπλασίως καμίνον.

Αρχῶν Ἀγγέλων πέφυκε, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότατα, ὁ μύστης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου μνήστῳ σεπτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων, στρατηγὸς ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλων, Γαβριὴλ ταῖς βοῶσι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδῶν, Ἰεζεκιὴλ προῖστορῶν ἐκήρυττεν· ἐν οἷς ἕξαπτέρυγα, τὰ Σεραφίμ παρίστανται, καὶ τὰ Χερουβίμ, πολυομοίως ἐκύκλουν· μετ' ὧν τοὺς Ἀρχαγγέλους, ἠλεκτρίνους ἑώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως φοβερὰν τὴν ἔλευσιν, τῆς δευτέρας καθόδου σου, ἐκδηλοποιῶν ὁ Δαυιδὴ προέλεγεν· Ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθισε· καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ παρεστῶσας, καὶ φωναῖς ἀσιγήτοις, βοῶσας τῇ Τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοσίως Λόγος ἐκὼν, ὠφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἐνώσεως· εἰς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἑκατέροις δεικνύται, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, καὶ μιᾷ ὑποστάσει· ἧς νῦν τῆς ἐμφερείας, τὸν τύπον προσκυνῶμεν.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ θ'. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σὲ τὸν ἀρρήτως ἐνώσαντα, τοῖς ἐπουρανίοις Χριστὲ τὰ ἐπίγεια, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν, ἀποτελέσαντα Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αγγελοὶ τε καὶ Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Ἐξουσίαι καὶ Κυριότητες, Ἀρχαί τε καὶ Δυνάμεις, Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκετεύσατε.

Πάντων προστάται δεικνύμενοι, Μιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριὴλ, ἐπισκέψασθε τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντας, τὴν πανέορτον ὑμῶν μνήμην, καὶ π-

στῶς ἀνυμνοῦντας, σῶζεσθαι παντοίας περιστασίως.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἀναρχον, φύσιν τὴν ἐμὴν, ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα, Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν δεύτερος. Κυρίως Θεοτόκον.

Νοσοῦντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὤφθητε, τῶν Ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

Δυναμέων καὶ Θρόνων, χοροῖς συγχορευῶν, ὡς Στρατηγὸν τῶν Ἀγγέλων καὶ μύστης Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι, Γαβριήλ πρέσβευε.

Ως φύλακες τοῦ κόσμου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυναμέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Συμφώνως Θεοτόκε, σέ δοξολογοῦμεν, ὅτι παθῶν καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς ἡμῶν ἰκεσίας, ἐπ' ἀγαθοῖς ἐκπληροῖς.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ως πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου σε γένους, καὶ προνομέα ἄριστον, Ἀρχιστράτηγε Δεῖτε, ἀνέδειξεν ὁ Ποιητὴς, καὶ Θεός, καὶ δόξη σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως, τοὺς προσφωνεῖν ἀνενδότης, τὸν τρισάγιον καὶ Δεῖον, ἐπινίκιον ὕμνον.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς Δεῖκαῖς ἐλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχη πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ Δεῖον πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τὴς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εξουσιῶν Δυναμέων, Ἀρχαγγέλων Ἀγγέλων, Κυριοτήτων Θρόνων τε, καὶ Ἀρχῶν πρωτοστάτης, ὑπὸ Θεοῦ κατεστάθης, Ἀρχιστράτηγε Δεῖτε, Μιχαὴλ ὑπερένδοξε· τῷ ἀστέκτω οὖν θρόνῳ, παρεστηκῶς, σκέπε φρουρεῖ φύλαττε σῶζε πάντας, τοὺς πίστευσε γεραίροντας, τὸν τοῦ κόσμου προστατήνη.

Θεοτοκίον.

Τμιωτέρα πέφυκας, Χερουβίμ τῶν ἐνδόξων, καὶ Σεράφίμ Πανύμνητε, τῶν φρικτῶν ἀσυγκρίτως, ἐνδοξοτέρα καὶ πάντων, τῶν Ἀ-

γίων Ἀγγέλων ἀγιωτέρα Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὄλων, σωματικῶς, ἀπορρήτως τέτοκας Θεοτόκε· ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλοντες Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῆ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστατήνη, φύλακα καὶ ῥύστην ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες πάσης φθοροποιῦ, ἀλγηδόνας ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Ο ταξιάρχης τῶν ἄνω Δείων Δυναμέων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν ταῖς χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρᾶν ἑορτήν, συγκροτῆσαι Συναξεως, αὐτῶν τῆς Δείας, καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμελῆσαι τὸν τρισάγιον.

Υπὸ τὴν σκέπην τῶν Δείων ἡμᾶς πτερυγῶν σου, προσπεφευγότας πίστευι, Μιχαὴλ Δεῖτε νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντὶ, καὶ ἐν ᾧρα Ἀρχάγγελε, τῆ τοῦ Θανάτου σὺ πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οπου ἐπισκίαση ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἐωσφόρος. Διὸ αἰτουμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῆ μεσιτείας σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιῦμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσεισον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἀπό τῶν Κανόνων ἡ γ'· καὶ 5' Ὠδὴ.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφαί, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεῖς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Κοινωνικόν.

Ο' ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρῶνης (*).

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια, τῶν Μαρτύρων.

*Ἦχος πλ. δ. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ μακάριε, Ὀνησιφόρε Χριστόν, τὸν Θεὸν ὠμολόγησας, ἐναθλῶν στερρότατα, ἀνομούντων πρὸ βήματος· πληγὰς μαστίγων, καὶ γὰρ ὑπήνεγκας, καὶ πυρακτώσεις, παντὸς τοῦ σώματος· ὅθεν στεφάνωσε, τῷ τῆς νίκης ἔσπεψε, ζωαρχικῆ, ὁ ζωαρχικώτατος, χειρὶ πανεύφημε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Πορφυρίε, ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς, σεαυτῷ προσεπέχρωσας, πορφυρίδα χάριτι, καὶ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἦν περ φορέσας, ὠφθης λαμπρότατος, συμβασιλεύων, τῷ βασιλεύοντι, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν, εἰς αἰῶνας ἔνδοξε· ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, ἱερῶς θανατούμενοι, ἐπ' ἐσχάρας χαίροντες, φλογίζουσης ἠπλώθητε, καὶ προσδεδέντες, ἴπποις συρόμενοι, τὸ θείον τέλος, καθυπεδέξασθε· ὅθεν δοξάζεσθε, καὶ συμμακαρίζεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, Λειμακαίριςοι.

Καὶ τῆς Ὁσίας.

*Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς σαρκὸς τὰ σικιτήματα, διὰ πόνων ἀθλήσεως, ἐμφιλοσοφώτατα καθυπέταξας· καὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, Ματρῶνα οἰκήσασα, Ἀσκητῶν πανευσεβῶν, μέσον κατασθενύουσα, ὑπεκκαύματα, ἡδονῶν θείοις ὄμβροις τῶν δακρύων, καὶ σφοδρότερον τὸν πόθον, τὸν πρὸς τὸν Κτίστην ἐξάπτουσα.

Γερὸν φροντιστήριον, εἰς πολλῶν περιποίησιν, τῷ Θεῷ ἀνήγειρας χρηματίσασα, ναὸς τοῦ Πνεύματος Πάνσοφε, ψυχῆς καθαρότητι· καὶ ὠδήγησας λαοὺς, πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, τῆς ἀσκήσεως καὶ προσήγαγες τούτους ὡς περ προῖκα, σεσωσμένους, τῷ Δεσπότη· μεθ' ὧν σε πίστει γεραίρομεν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐπιγράφει καὶ ἕτερας Ὁσίας ὄνομα, Θεοκτίστης τῆς Λαβρίας, εἰς ἣν ἔχει καὶ τρίτην Ἀκολουθίαν, ψαλλομένην ἐν τοῖς Ἀποδείκνυσι· ἀνώνυμος ὅμως ὁ Κανὼν αὐτῆς, καὶ ἄνευ Ἀκροστιχίδος. Ἐκ δὲ τῶν ἐνταῦθα δύο Ἀκολουθιῶν προσαίτεται ἡ τῆς Ὁσίας Ματρῶνης ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Αἱ νεαῖνιδες ἔστερξαν, τὸν νυμφίον καὶ Κύριον, τῇ διδασκαλίᾳ σου πειθαρχήσασαι, καὶ τῆς σαρκὸς παρωσάμεναι, τὸ χαῦνον ἐν πνεύματι, προθυμία τῶν παθῶν, εὐσεβῶς κατεκράτησαν, καὶ εἰσῆχθησαν, μετὰ σὲ εἰς νυμφῶνα τῆ Νυμφίου, τὸν οὐράνιον Ματρῶνα, διὰ παντὸς εὐφραίνόμεναι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσασα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σὲ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πανηροῦ ἐλευθέρωσον.

*Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἑώρα σε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μητήρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ, τί τὸ ὄραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότητε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ συγκαταθάσει σου Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις:

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκειται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

*Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Φέρεις ὄνησιν σοῖς ἐπαινέταις, Μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Φέρουσα ταῖς πίστει σε εὐφημοῦσιν, ὄνησιν θείαν ἡ σεπτῆ, ἐφέστηκε μνήμη σου, ἐν ἣ σε ἰκετεύομεν, Παμμακάρι ἡμῶν μνήσθητι.

Εχῶν παρρησίας μεμεστωμένον, τὸν σὸν γενναῖον λογισμόν, ἀλόγου προστάγματος, ἠλόγησας Θεόπνευστε, καὶ χαίρων μακάρι ἠθλησας.

Ρώμη δυναμούμενος ἕρανίῳ, Ὀνησιφόρε πρὸς δεινά, ἐχώρησας βάσανα, καὶ πᾶσαν κατεπαύλαισας, ἰσχὺν τοῦ παλεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Εστησας θανάτου τὴν τυραννίδα, ἀθανασίαν καὶ ζωὴν, τῷ κόσμῳ κηῖσασα, Χριστόν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν Παρθένε ἀπειρογάμε.

*Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸ τῆς Ματρῶνης προφρόνως ἄδω κλέος. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξεσιν οὐρανίαις, πάντοτε συνοῦσα καὶ μεθέξεσι, θεϊκαῖς θεουμένη, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε πρεσβείαις σου.

Ολη τῷ θεῷ πόθῳ, περικαιομένη ὑπεικασίματα, ἡδονῶν ψυχοφθόρων, ἐγκρατείας τοῖς ὄμβροισι κατέσβεσας.

Τίμιον τῷ Δεσπότη, σκευὸς ἀνεδειχθῆς ἐκαθάρασα, τὴν καρδίαν Ματρῶνα, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡκυήσασα κόσμῳ, θεῖαν σωτηρίαν καὶ ἀνάκλησιν, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς πιστῶς σοι προστρέγοντας Ἀχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν.

Ἰσον τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Λόγον ἐν σταδίῳ, ὁμολογοῦντες οἱ Μάρτυρες, τρικυμίαν τὴν τῶν βασιλέων, ἀνδρικῶς ἐναπεκρούσαντο.

Στήσας ἀσφαλῶς τῆς πόδας σε, Μάρτυς ἐπὶ πέτραν, ὁμολογίας καὶ πίστεως, ταῖς μάστιξιν Ὀνησιφόρε, τῶν ἀνόμων οὐ σεσάλευσαι.

Ολω τῷ νοῖ μακάριε, Μάρτυς ἐκδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ποθέμενον, οὐκ ἠσθάνθη τῶν ἐκ μαστίγων, ἀλγηδόνων παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Πάναγνε σωθῆναί με· τὸν γὰρ θεῖον Πνεύματι, τὸ πᾶν περιάγοντα, ἐσωμάτωσας Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Τῆς Ὁσίας. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ράβδῳ θείας πίστεως, παθῶν διέτεμες θάλασσαν, θεῖαις ψυχαῖς, προσδοκιοῦσα, τὴν ἐπιθεῖαν διάβασιν.

Οφθῆς ἐγκαλλώπισμα, Μοναζουσῶν σαφῶς Πάνσεμνε, καὶ Μοναστῶν βίον κτησαμένη, καθαρὸν καὶ ἀμώμητον.

Νείρωσιν ἐνδέδυσαι, φθοροποιῶν παθῶν Ἐνδοξε, καὶ τὸν ἐχθρὸν διὰ πολιτείας, εὐσεβοῦς ἀπεγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

Ἡνώται ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Πλαστουργὸς σαρκὶ Πάναγνε, μείνας ὃ ἦν, ὅπως τὸ εὖ εἶναι, τοῖς ἀνθρώποις δωρήσεται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων σοι
» **Κ**ύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πρὸ τοῦ θεϊκοῦ, ἀναπτόμενοι πόθου, πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, τῇ προσψαύσει οὐδὲως, μακάριοι ἐφλέχθητε, τὴν δὲ πλάην ἐφλέξατε·

καὶ συρόμενοι, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόροι, τὸ αἰοίδιμον, καθυπεδέξασθε τέλος, καὶ δόξης ἐτύχετε.

Δόξα, Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ανδρειοφρόνως λαβοῦσα τὰς τοῦ ἐχθροῦ, μεθοδείας Ματρῶνα πρὸς τὴν ζωὴν, χαίρουσα προσέδραμες, ἀληθῶς τὴν ἐν πνεύματι· καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον, θεόφρον τέλεσασα, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ τὰ ρεῖθρα, τῶν ἱαμάτων προχέεις, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι, τὴν σὴν μνήμην αἰοίδιμε, Μοναζουσῶν τὸ καύχημα. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χηρὰ ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθῆς σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, περασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρησα· ὅθεν ὡς ἐν μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθῆις τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμναὶς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀντίστασε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκθεσῶμεν· Σπλαγγνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ δ΄. Δι' ἀγάπῃσιν.

Ἡ ἀστράπτουσα τῶν πόνων σου φωταυγία, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, ἐφεικύσατο πόθῳ, πίστει συναθλήσασί σοι, τὸν θεῖον Πορφύριον.

Συνωθήσαντες ἐσχάρα πυρακτωθείση, προσεφαπλοῦσιν ἅμα, τῆς Χριστοῦ στρατιώτας, χαίροντας οἱ τύρανοι, καὶ ζέοντας πνεύματι.

Ἰερεῖα ὡς ὀλόκληρα Ἀθλοφόροι, καὶ καθαρὰ ἰθυσίαι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, χαίροντες προσήθη· διὸ μακαρίζεσθε.

Ναυνεχῶς σε ἀνακείμενον τῷ Δεσπότη, προσλαλιαὶ αἱ δόλια, ἀπατηῆσαι ἐδόλωσ, ἴσχυσαν Πορφύριε, θεόφρον πανόλθιε.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον, ὁμοιω-
σθῆναι Κόρη, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, βρο-
τοῖς εὐδοκήσαντα, πανάμωμε Δέσποινα.

Τῆς Ὁσίας. Εἰσακκήνοα Κύριε.

Σταλαγμοῖς τῶν δακρῦν σθ, ἤρδευσας καρ-
δίαν καὶ ἐγεώργησας, ἀρετῶν ἑκατοσεύον-
τα Μακαρία στάχυν θεία χάριτι.

Πρὸς Χριστὸν ἐπερείσασα, τὰς τῆς διανοίας
βάσεις διέμεινας, ἐπηρείαις ἀπερίτρεπτος,
πονηρῶν δαιμόνων Ἀξιάγαγε.

Ρωμαλέω φρονήματι, σύζυγον λιποῦσα καὶ
βίου τάραχον, τὸν ζυγὸν Χριστοῦ ἐπόθη-
σας, καὶ αὐτοῦ ὀπίσω ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Οὐ λιπὼν τὰ οὐράνια, ἄχραντε κενουταί
Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, καὶ μετρεῖται ὁ ἀμέ-
τρητος, τὰ ἀμέτρητά μου λύων πταίσματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Οἱ πύργοι τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας οἱ ἄ-
σειστοι, μοχλεύσει τῶν βασάνων, ἀπερί-
τρεπτοι σθένει, τοῦ Πνεύματος ἐδειχθήσαν.

Γὺδαλματα θεῶν, μιαρῶν ἐλεπτύνατε, καὶ
ῶφθητε εὐσεβείας, καὶ ἀνδρείας εἰκόνες,
σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Στρατεῖαν ἀληθῆ, ἐκ Θεοῦ διεζώσασθε, τὴν
πρόσκαιρον δυναστείαν, παρωσάμενοι πί-
στει, καὶ χαίροντες ἠθλήσατε.

Θεοτοκίον.

Ενώκησεν ἐν σοὶ, χωρηθεὶς ὁ ἀχώρητος,
καὶ ἔδειξεν οὐρανῶν σε, πλατυτέραν Παρ-
θένη· διό σε μακαρίζομεν.

Τῆς Ὁσίας. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Φορέσασα τὸ σχῆμα τὸ ἅγιον, ὦ Ματρῶνα,
ἐχθρὸν τὸν ἀλάστορα, ἀσχημοσύνην ἐνέ-
δυσας.

Ρεόντων ἀντηλλαῖξω τὰ μένοντα, καὶ συζύ-
γου, μνήστορα ἀθάνατον, φωτᾶγωγὸν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ολόνηκτον προσάγουσα δέησιν, τῷ Δεσπό-
τῃ Ματρῶνα ἐκοίμισας, τὰς ἡδονὰς τὰς
τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Νεκρῶν τε καὶ τῶν ζώντων Δεσπότην, ἀπο-
τεκοῦσα, τὰ Πάθη Πανάμωμε, τὰ τῆς
σαρκὸς μου θανάτωσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. ἤλθον εἰς τὰ βῆθη.

Πόνους αἰκισμῶν ἐγκαρτερήσας, Ὀνησιφόρε
Μάρτυς, δρόμον ἤνυσας τοῦ μαρτυρίου,
καὶ νικητὴς, γεγωνῶς ἀπειλησας, τὰ βραβεῖα
τὰ οὐράνια.

Αλλήλοις συνδούμενοι τῇ πίστει, προσδεδε-
μένοι ἄμφω, καὶ συρόμενοι λύσιν τοῦ
σκήνους, οἷα στερρόι, Ἀθληταὶ ὑπέστητε, τῷ
Κυρίῳ συναπτόμενοι.

Γῆποις προσδεθέντες καὶ βιαίως, διασυρθέντες
Ἰγνώμη, τῷ δικάζοντος βαιοστάτη, οἱ εὐκλεεῖς,
τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, θείου τέλους ἠξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Νόμων δίχα φύσεως Παρθένε, τὸν νομοδότην
τίκτεϊς, ἀναπλόιπτοντα τὴν συντριβεῖσαν,
φύσιν ἡμῶν· ὃν δυσώπει σῶσαί με, ἀμαρτίας
συντριβόμενον.

Τῆς Ὁσίας. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ος ὄρνις εὐκέλαδος ἐν τῷ ἄλσει, τῆς ἀσκη-
σεως ἠδὺ προσφωνοῦσα, ὡς νοητᾶ, ἐφειλ-
κύσω σρουθία, ἱερωτάτων γυναιῶν συνάθροισιν,
τὰ θήρατρα τοῦ δυσμενοῦς, διαδραῖσα Ματρῶνα
ἐν Πνεύματι.

Σαρκὸς μὲν φιλοσοφία κρατοῦσα, καὶ δα-
μάζουσα τὰ πάθη Ὁσία· τῆς δὲ ψυχῆς,
τὸ τερπνότερον κάλλος, περιφανῶς τῷ Χριστῷ
εὐτρεπίζουσα, ὠραία τε καὶ εὐπρεπῆς, ἐγνωρί-
σθης Ματρῶνα Θεόσοφε.

Αγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, ἐπεπόθη-
σας ὑμνοῦσα ἀπαύστως, τὸν δι' ἡμᾶς, ἐξ
ἀγίας Παρθένου, ὑπερβολῇ σαρκωθέντα χρη-
στότητος, τὴν φύσιν τε τῶν γυναικῶν, κατ' ἐχ-
θροῦ τοῦ δολίου νευρώσοντα.

Θεοτοκίον.

Δεδούλωτο ἀμαρτία ἡ φύσις, τῶν ἀνθρώ-
πων· ἀλλὰ ταύτην ἐρρύσω, τῆς πονηρᾶς
Θεοτόκε δουλείας, τὸν τῶν ἀπάντων Δεσπότην
κυσήσασα, τὸν δείξαντα πᾶσιν ἡμῖν, τῆς ζωῆς
τὰς εἰσόδους Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β'. Τὰ ὄνω ζητῶν.

Μαρτύρων δυὰς, ἀθλήσαντες στερρότατα,
ἐχθροῦ τὴν ὄφρυν, εἰς γῆν κατηδάφησαν,
ἐλλαμφθέντες χάριτι, τῆς ἀκτίστου Τριαδος οἱ
ἐνδοξοὶ· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων αὐτῇ, πρεσβεύου-
σιν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ὁσίας, ὁμοιον.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα, ἐν
μέσῳ ἀνδρῶν, Ματρῶνα κατοικήσασα,
προσευχαῖς σχολάζουσα, τὸν Δεσπότην ἐνθέως

ἐθεράπευσας· δι' ὃν πάντα κατέλιπες, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Ανοιβόν μου τὸ στόμα Χριστέμου, ἀνυμνησαι καὶ λέγειν τοὺς ἀγῶνας τῆς σῆς Ὀσίας φιλόανθρωπε· ὅπως τὰ πάντα καταλιπούσα, καὶ ποθήσασα μόνον σέ τὸν Νυμφίον, τὰ ἐπὶ γῆς ὡς φθαρτὰ ἐλογίσατο ἅπαντα· καὶ τὸν τύπον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ ἐν ἑαυτῇ τυπώσασα, δαιμόνων θράση κατήργησε, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισεν, ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου.

Στίχοι.

Ἴπποις Ὀνησιφόρε πρὸς Θεὸν τρέχων,

Ἔχεις συνιππεύοντα καὶ τὸν οἰκέτην.

Νύσσης οὐρανίης ἐπέβητ' ἐνάτη ὦ Ἀθληταί.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι, Πορφυρίου καὶ Ὀνησιφόρου, διωγμοῦ καταλαβόντες, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοί· καὶ ἀχθέντες ἐπὶ τοῦ βήματος, ἔστησαν ἰδραῖοι καὶ ἀπτῶτοι, ὁμολογοῦντες τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινόν, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς ποιητήν. Διὰ τοῦτον τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, μαστίγων πληγὰς διαφόρους ὑπέμειναν, καὶ πυρακτώσεις κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. Εἶθ' οὕτως, ἐπ' ἐσχάρας φλογιζούσης ἀνέπνεον. Ἐν πάσι δὲ τούτοις, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν ἐνοπτριζόμενοι τὴν ἀπόλαυσιν, εἰ καὶ ἔπασχον ὑπὸ τῶν ἀθίων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκουφίζοντο. Οἱ δὲ δεινοὶ καὶ δυσσεβεῖς ἐκείνοι, ἰδόντες τοὺς Ἅγιους ἀσινεῖς, εἰς μανίαν περισοστέραν ἀνήθησαν· καὶ δήσαντες τοὺς τιμίους αὐτῶν πέδας, ἀγρίοις ἵπποις προσέδησαν· καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν διωκόμενοι ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις οἱ ἵπποι, ἐν ἀκάνθαις καὶ τριβόλοις καὶ τραχέσι τόποις, τὰς σάρκας αὐτῶν κατέξαναν, οἱ καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέδωκαν. Τότε Χριστιανοὶ τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὰ ἅγια αὐτῶν λείψανα, κατέθιεντο ἐν κώμῃ Παγκλειῶν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Μητρός ἡμῶν Μαρτῶνης.

Στίχ. Ζωῆς μεκλούσης ἀξιοῦται Μαρτῶνα,

Ὡς ἐν βίῳ ζῆσασα ταύτης ἀξίως.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐκ Πέρσης τῆς Παμφυλίας. Καὶ συναφθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ μιᾷ παιδὸς μήτηρ γενομένη, ἀνέρχεται ἐν Κωνσταντινούπολει μετὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, δεκαπέντε ἐτῶν οὐσα. Καὶ γενομένη συνήθης παρθενεῦ τινας Εὐγενίας, καὶ τὴν αὐτῆς ζηλώσασα ἄσκησιν, οὐκ ἀφίστατο τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ διανυκτερεύουσα, νηστείας καὶ ἀγρυπνίας ἐσχόλαζε. Τὸν δὲ εὐσεβῆ περὶ Θεὸν ἔρωτα θερμότερον διανάφασα, παραδίδωσι τὴν θυγατέρα αὐτῆς γνωρίμῳ τινὶ γυναικί, τοῦνομα Σωσάνη· αὕτη δὲ παραγίνεται, ἀνδρικὴν στολὴν ὑποδυσμένη, εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ Μοναστήριον. Καὶ ὑποκριθεῖσα τὸ τῶν Εὐνούχων σχῆμα, ἐν τῇ εἰρημνῇ Μονῇ παραδέχεται, καὶ συνὴν τοῖς Μοναχοῖς. Τοῦ δὲ Ὀσίου Κασσιανοῦ δι' ἀποκαλύψεως μαθόντος τὰ κατ' αὐτὴν, παρεπέμφθη ἐν Ἐμέσῃ τῇ πόλει εἰς Μοναστήριον γυναικῶν· κατέβηεν εἰς Ἱεροσόλυμα μετα-

βαίνει· ἐπειτα εἰς τὸ Σίναιον Ὅρος· εἶτα εἰς Βηρυτόν, ἐνθα διὰ προσευχῆς ἐν ἀνδρῷ τόπῳ ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Ὑποστάσα δὲ πολλαῖς προσβολῶς δαιμόνων, ἔκτινος ἐπιφανείας ἀνῆλθεν αὐθις ἐν Κωνσταντινούπολει. Ὀφθεῖσα δὲ αὐθις τῷ Ἁγίῳ Κασσιανῷ, παρ' αὐτοῦ ἐπετράπη μένειν ἐν τῇ Μονῇ, ἧτις κατ' ἐπωνυμίαν αὐτῆς λέγεται, τὰ Ματρῶνης, μέχρι τοῦ νῦν. Βιώσασα δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη σχεδόν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὀσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Στίχ. Λέσβου τὸ θρέμμα, παρθένος Θεοκτίστη, Κτίστη Θεῷ πρόσσει νύμφη παγκαλή.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Μεθύμνης, τὸν βίον Μοναχῆ· καὶ παιδίθεν γὰρ παρὰ τῶν συγγενῶν ἰδῶθη εἰς παρθενῶνα, καὶ τὸ μοναχικὸν περιεβάλετο σχῆμα. Ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν δὲ γενομένη, εἰς τὴν πλησίον ἐξέδραμε κώμην, τὴν ἰδίαν ἀσπασμένην ἀδελφὴν. Ταύτη δὲ τῇ νυκτί ἐπιδραμόντες Κρήτες, ὧν ἡγεῖτο ὁ Νήσιρις ἐκεῖνος, πάντας τοὺς ἐγγωρῖους ἐκείνους κάκεινῃν συνέλαβον. Ἔωθεν οὖν προσώρμισαν τῇ νήσῳ Πάρῳ· καὶ προσαγαγόντες τοὺς αἰχμαλώτους, τὰ τιμύματα διετίθεντο. Ἡ δὲ Θεοκτίστη λάβρα πρὸς τὴν ὕλην χωρήσασα, ἀνεύρετος ἦν. Αὕτη οὖν ἔκτοτε ἐκεῖσε μέισασα, καὶ λιμῷ καὶ παγετῷ καὶ καύσῳνι πολλῷ προσπαλαίεσασα, θέρμοις καὶ λαχάνοις ἀγρίοις τρεφεμένη, καὶ ὑπ' οὐδενὸς βλεπομένη, διήρκεσεν ἔτη τριακοντα πέντε, Θεῷ μόνῳ προσομιλοῦσα (ὧ καὶ ἔζη), καὶ τῇ πανάγῳ Θεοτόκῳ.

Του δὲ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους τέλος ἔχοντος, κατὰ τινα θεῖαν οἰκονομίαν, κυνηγὸς τις θηρεῶν θήραν, εἶτα χωρίσας ἑαυτὸν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ, καὶ ἀνιχνεύων, εἰσῆλθεν ἐν τινὶ τῆς Θεοτόκου ναῷ ἰστορίας χάριν· ἔρημος γὰρ ἦν ὁ τόπος· καὶ εὐχάμενος, καὶ μικρὸν ἀνανεύσας, εἶδε κατὰ τὸ δεξιὸν τῆς ἀγίας τραπέζης μέρος, ὡσερ πρόκην ὑπὸ ἀνέμου ῥιπιζομένην, ἢ ὡς ἰστὸν ἀράχνης. Ὡς δὲ προβάς διαγνῶναι τὸ ζητούμενον καὶ φαινόμενον ἔβουλήθη, ἤκουσε φωνῆς λεγούσης· Στήθι ἀνθρώπε, καὶ μὴ πλησιάσης· αἰσχύνομαι γὰρ, γυνὴ οὐσα, θεῶν αἰ σοι. Αὐτὸς δὲ καταπλαγεῖς, καὶ τρέμῳ ληφθεῖς, ἐβούλετο φυγεῖν· ἀνωρθοῦντο γὰρ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀκάνθης ἦσαν ἐξυτέραί. Μολίς δὲ εἰς ἑαυτὸν γενομένος, ἤρώτα· Τίς, καὶ πόθεν εἶη. Ἡ δὲ, Ῥίψον, ἐφη, γιτώνιον, δέομαι, καὶ καλυψαμένη, λέγειν οὐκ ἐκνήσω. Καὶ ὁ μὲν τὸ κλειυσθῆν ταχέως ἐπέσπευ· ἡ δὲ, ὡς ἔλαβε τὸν ἐπενδύτην, τοῦτον περιεβάλετο, καὶ τῷ σταυρῷ ἑαυτὴν τειχίσασα, ἐφάνη τῷ κυνηγῆτι. Καὶ ἦν μὲν τὸ εἶδος γυναικείου, τὸ δὲ φαινόμενον ὑπὲρ ἀνθρώπων· ἡ θριξ λευκή, τὸ πρόσωπον μέλαν, δέρμα μόνον συνέχον τὴν τῶν ὀστέων ἀρμονίαν· τὸ δὲ ὅλον, σκιά ἦν. Ἐξείπευσα δὲ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα, προσέθηκε καὶ ταῦτα, ἀξιοῦσα τὸν κυνηγῆτην δι' ἱερίως κομίσασθαι αὐτῇ μερίδα τοῦ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ οὕτως ἀπῆλλαντο ἀπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι.

Ὡς δὲ πάλιν ὁ ἀνὴρ ἐπανῆκε οὖν ἱερῆ, φέροντι τὰ θεῖα μυστήρια, αὕτη ἐπευξάμενη, μετέλαβεν, εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμφασα. Αὐτὸς δὲ ἀπλεθὼν καὶ θηρεύσας, καὶ ταχὺ πάλιν εἰς τὸν τόπον ἐπανελθὼν, εὔρε κειμένην ταύτην νεκράν· καὶ ὡς αὐτῷ ἦν δυνατόν, ἀνορύξας τὴν γῆν, καὶ πολλὰ δευθεῖς, τὴν μακαρίαν ἐκείνην κατέθηκεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ κειμένην εὔρεν αὐτήν, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, Εὐστολίας καὶ Σωπάτρας.

Στίχ. Ὁλη καλή σὺ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς Εὐστολία'.

Σωπάτρα Πατρός Πνεύματός τε καὶ Λόγου
Θρόνω παρέστη, δοῦσα γῆ τὸ σαρκίον.

Η' Ἁγία Εὐστολία ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ βασιλέως, γονέων εὐσεβῶν, καὶ τὴν Ῥώμην οἰκούντων. Ἐν ἀπαλῇ δὲ τῇ ἡλικίᾳ σεμνείῳ ἑαυτὴν ἰκδοῦσα, νηστείαῖς καὶ ἀγρυπνίαῖς ἐσχόλαζε. Θεῶν δὲ πυρπολούμενη ἔρωτι, καταλιποῦσα τὴν Ῥώμην, τὴν Κωνσταντινουπόλιν καταλαμβάνει. Καὶ περιελθοῦσα τοὺς σεβασμίους οἰκούς, καὶ τὸν πόντον ἀφοσιωσαμένη, Σωπάτρα, τῇ τοῦ Μαυρικού θυγατρὶ, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου ἀπιούσα, περιτυγχάνει. Καὶ ἐπεὶ ἀρετῇ κρυβῆναι οὐ δύναται, ἰκίτευεν ἡ Σωπάτρα τὴν μακαρίαν Εὐστολίαν, ἔχειν αὐτὴν μητέρα πνευματικὴν, καὶ σώματος καὶ ψυχῆς φύλακα. Καὶ δὴ καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν, τὸν μονήρη βίον ὑπέδου, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πόνους ἐχώρησεν. Αἰτησαμένη δὲ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ βασιλέως τόπον τινα ἐπιτηδεῖον, καὶ δειμαμένη οἶκον εὐκτήριον, ἔεισε ἅμα τῇ Ἁγίᾳ Εὐστολίᾳ διήγε. Πολλὰ δὲ πρὸς αὐτάς φοιτῶσαι παρθέναι καὶ εὐσεβεῖς, σὺν αὐταῖς, τὸν σκληρὸν καὶ ἐπιπνον βίον μετήρχοντο. Ἡ δὲ μακαρία Εὐστολία πλείστοις ἔτεσιν ἀγωνισαμένη, πρὸς Κύριον μετ' εἰρήνης ἀνέρχεται, διάδοχον καταλιποῦσα τὴν μακαρίαν Σωπάτραν. ἦτις τὰ ὅμοια τῇ πνευματικῇ ἐπαγωνισαμένη Μητρὶ, καὶ εἰς ἄκρον ἀρετῆς φθάσασα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Στίχ. Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν Θεῖον ξύλοις.

Οἱ τὸ ξύλον τιμῶντες ὡς Θεὸν πλάνοι.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σύρων χώρας, λιθοτόμος τὴν τέχνην. Ἰδὼν δὲ τοὺς Ἕλληνας ἀπερχομένους εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ δύνοντας, παρήνευσεν αὐτοῖς ἀποσῆναι αὐτῶν. Ὡς δὲ οὐκ εἰσηκούσθη, λυπηθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ εὑρίσκει δοῦλον Θεοῦ ἀναχωρητὴν, ὀνόματι Τιμόθεον· καὶ σὺν αὐτῷ διατρίψας ἔτη δύο, καὶ λαβὼν τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, κατήλθε πάλιν πρὸς τὸν πεπλανημένον λαὸν τοῦ χωρίου αὐτοῦ. Καὶ εὐρῶν αὐτοὺς ἐορτὴν ἐπιτελοῦντας τοῖς Δαίμοσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν, συνέτριψε πάντα τὰ εἴδωλα· διὸ κρατηθεῖς, καὶ τυφθεὶς ἰσχυρῶς, ἀπῆλθεν εἰς Ἀπάμειαν τῆς Συρίας. Καὶ δειθεὶς τοῦ Ἐπισκόπου, τὴν κλῆσιν Ὀσίου, λαβεῖν ἐξουσίαν τοῦ κτίσαι ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἤρξατο κτίζειν. Καὶ τοῦτο μαθόντες οἱ ἐγχωρίται αὐτοῦ, νυκτὸς ἐπειλόντες, τοῖς ξίφεισι μεληδὸν τοῦτον κατέκοψαν, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Χριστοφόρος καὶ Μαῦρα ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πλάνην ἀμαυροῖ Μαῦρα καρθεῖσα ξίφει·

Χριστοῦ δὲ τμηθεὶς φῶς ὄρα Χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὀσιος Ἰωάννης ὁ Κολοβὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τόπος,

Ὅς, κ' ἂν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πράξιμ' ἀγάλῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὀσιος Ἑλλάδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ μετέστης Ἑλλάδιε, τοῦ βίου,

Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἔλεησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Εὐγενεστάτης ψυχῆς, τοὺς εὐγενεῖς σου τρόπους, ὑποδεικνύων ὠμολόγησας, τυράννων ἐνώπιον, Ὀνησιφόρε Μάρτυς, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τὴν δι' αἰῶνος θείαν, ἐλευθερίαν στέργων, τῷ σῷ δεσπότη ὡς εὐήκοος, οἰκέτης συνήθησας, καὶ σὺν αὐτῷ χορεύεις, Πορφύριε παμμάκαρ.

Ἄμασι θείοις ὑμῶν, τὴν ἐπηρμένην φλόγα, τῆς ἀθείας κατασβέσαντες, βοᾶτε Πανεύφημοι Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἴνα τῆς μακαρίας, καὶ ἀθανάτου δόξης, ἀξιωθῆτε τὸν μακάριον, ὑπέστητε θάνατον, θεοφγγεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, σὼν ἐξ αἱμάτων τίκτεῖς, βροτοὺς θεῶσαι εὐδοκήσαντα, Παρθένε τοὺς μέλποντας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὀσίας. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὅσπερ τρυγῶν ὠραιότητα, διετήρησας Θεῷ τὴν σωφροσύνην, εὐτεκνίαν, παθῶν στεῖρωσει Μακαρία, ὡς ἀληθῶς πλουτήσασα, διασοῦ τῶν σεσωσμένων.

Κόσμον σεμνὴ καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καταλείψασα ἐνθέω πεποιθήσει, ὑπερκόσμιον νῦν, κληροῦσαι κληρουχίαν, Μοναζουσῶν ὑπάρχουσα, ἀληθῶς Ματρῶνα κόσμος.

Θεοτοκίον.

Λέουσα Εὐας τὴν κατάραν, παναμώμητε ἐγέννησας Παρθένε, τὸν τῶν ὄλων Θεὸν, ἀφράστως συλλαβοῦσα, καὶ ὑπὲρ νοῦν κηύσασα, σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὁδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μέλη σπαραγμοῖς ἐνδεδωκότες, κατεσπαράξατε ἐχθροῦ, ἀσύνητον καρδίαν, μείναντες ἀσάλευτοι τὸν νοῦν, μεγαλῶνυμοι στεφανηφόροι.

Ἄμασιν ὑμῶν τὸ πῦρ ἐσθέσθη, τῆς ἀγνωσίας Ἀθηταί· πιστῶν δὲ κατηρδεύθη, πάντων καὶ καρδία καὶ ψυχὴ, ἀναθαλλουσα θεογνωσίαν.

Κύματα δεινῶν κολαστηρίων, τῇ κυβερνήσει τῆ Χριστοῦ, διήλθετε καὶ ὄρω, θείας βασιλείας οὐρανῶν, προσωρμίσθητε ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Ἀνθρακες πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, προσαναπτόμενοι σαφῶς, οἱ Μάρτυρες δειχθέντες,

ἔφλεξαν τὴν πλάην τοῦ ἔχθρου, καὶ ἐφώτισαν τὴν οἰκουμένην.

Θεοτοκίον.

Ρόδον ἐκλεκτὸν ἐν ταῖς κοιλάσι, Κόρη τῆ βίβη εὐρηκῶς, ἠράσθη σε τῆ κάλλης, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ σαρκωθείς, εὐωδίασε τὴν οἰκουμένην.

Τῆς Ὁσίας. Νικηταὶ τυράννου.

Εὐσεβείας τρόποις, τὴν ψυχὴν κοσμήσασα Ματρῶνα θεῖον, τῷ Χριστῷ προσῆξας, μελωδοῦντα πάνσεμνε χορὸν Παρθένων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὶ τῶν σῶν ἰδρωτῶν, ὄμβροι θεῖα χάριτι τῶν παθημάτων, τοὺς ὄμβρους Ματρῶνα, θολεροὺς ξηραίνουσι, καὶ τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς φοιτῶντων πάντοτε ἀρδεύουσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σεαυτὴν τοῖς ὄπλοις, πίστει καθοπλίσασα τῆς ἐγκρατείας, οὐκ ἐτρώθης βέλει, ἠδονῆς διάγουσα ἀνδρῶν ἐν μέσῳ· τὸν τὴν Εὐάν παλαι τρώσαντα δὲ ἐτρώσας, λόγχῃ σωφροσύνης, Ματρῶνα μακαρία.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς φησὶν ἐν Πνεύματι ὁ Ἡσαΐας, ἔσχεν ἐν κοιλίᾳ, τὸν ἡμᾶς ῥυσάμενον Ἄδου κοιλίας, εὐσεβῶς βοῶντας· ὕμνευτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι
» σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ 2. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ισχύσαν δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, νευρούμενοι, τοὺς ἀσάρκους μετὰ σώματος, καταπαλαῖσαι οἱ γενναῖοι, ἀδάμαντες, οἱ στῦλοι τῆς πίστεως, καὶ νῦν εἰς οὐρανοὺς συνευφραίνονται, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ος ἄρμα τῆ Λόγῃ ἱερόν, γενόμενοι, τοῖς ἀλόγοις προσεδέθητε, Μάρτυρες θεῖοι καὶ πρὸς νύσσαν, ἕράνιον ἐφθάσατε χαίροντες, καὶ νίκης τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σώματα ὑμῶν Παγκρατωνῶν, περιδοξος, νῦν κατέχει κώμη Μάρτυρες, θεῖους πλουτήσασα προστάτας, ὑμᾶς καὶ ἰατροὺς θεραπεύοντας, σωμάτων καὶ ψυχῶν ἀρρώσθημα, τῶν προσιόντων πίστει πάντοτε.

Ηθεῖα δυὰς καὶ φωταυγῆς, Πορφύριε, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε, Ὀνησιφόρε γενναίοφρον, Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ πρεσβεύσατε, εἰρήνην καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν, παρασχεθῆναι τοῖς ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὄλον ἐκ τῶν σῶν, προέρχεται, ὡς νυμφίος Παναμώμητε, θεῖων αἱμάτων ὁ Δεσπότης, καὶ γαλακτι ἐκτρέφεται ἅπασαν, τὴν κτίσιν διατρέφων βουλήματι, εὐλογημένη ἀειπάρθενε.

Τῆς Ὁσίας. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ως θεῖα σὺ περιστερά, ἀρετῶν κεχρυσωμέναις ταῖς πτέρυξι, Ματρῶνα ἐνδοξε, ἀνεκουφίσθης, καὶ νῦν κατέπαυσας, ἐνθα Ὁσίων οἱ χοροὶ, Δικαίων τὰ τάγματα, καὶ ἡ αἰώνιος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ ἀνεκλάλητος.

Στέργουσα τὸν ἐκ γυναικός, διὰ σπλάγγνα σοικτιρμῶν ἀνατείλαντα, ἄδυτον Ἥλιον, τὴν καυστικὴν τε καὶ δυσδιόδευτον, ῥαδίως ὠδεύσας Σεμνή, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, δαίμονας φλέγουσα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐκλεαίνουσα.

Ηθεῖα μνήμη σου ἡμῖν, τηλαυγέστερον, ἡλίου ἀνέτειλε, φωταγωγοῦσα ἡμῶν, τὰς οἰανοίας καὶ τὰ νοήματα· ἐν ἡ μνημόνευε ἡμῶν τῶν μνημονευόντων σου, Ματρῶνα πάνσεμνε, παρρησίαν πρὸς Χριστὸν ὄντως ἔχουσα.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Κόρη ταῖς χερσὶ, τὸν τὰ σύμπαντα τῷ νεύματι φέροντα, χερὸς με λύτρωσαι, τοῦ ἀλλοτρίου τῆ μεσιτεία σε· καὶ τῷ φωτί σου τὴν ἐμὴν, διάνοιαν φώτισον, καὶ ἀλλοτριώσον, τῶν παθῶν τῶν ἀναιδῶς πολεμούντων με.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πό γαστρός, γενόμενος ἀνθρώπος· διὸ τὴν
» ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοὺς Μάρτυρας τιμήσωμεν, τοὺς ἐν ἀθλήσει λάμπαντας, καὶ καταυγάσαντας κόσμον, μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις, Ὀνησιφόρον τὸν μέγαν, καὶ τὸν σεπτὸν Πορφύριον· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, αὐτῶν τελούντων τὴν μνήμην.

Καὶ τῆς Ὁσίας. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ολον ὑψώσασα τὸν νοῦν, τῆς σχέσεως τῶν γηίνων, ἀνεπιστρόφως Ματρῶνα, ὠδευ-

σας τρίβον θεόφρον, τῶν ἐντολῶν τῆ Σωτῆρος·
διὸ ἡμῶν ὑπερέυχου. Θεοτοκίον.

Γερωτάταις φωναῖς σε, σεπτοὶ Προφῆται Παρ-
θένε, κατήγγειλαν ἐσομένην, Θεοῦ Μητέρα·
διὸ σε, εἰδότες πίστει καὶ πόθῳ, γεραίρομεν
Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ὀλυμπᾶ,
Ροδίωνος, Σωσιπάρχου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ
Κουάρτου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὁρέστου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθὰ, αἰετοὶ ὑπό-
πτεροι, περιφανῶς περιθέοντες, Ἱεροκή-
ρυκες, τοὺς ἐζωγρημένους ὑπὸ ταῦ ἀλάστορος,
εἰλκύσατε πρὸς πίσιν ἀμώμητον· διὸ πρεσβεύ-
σατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέρτιον Σωσιπάρχου φωναῖς, ἱεραῖς τιμήσω-
μεν, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ Ροδίωνα, σὺν τού-
τοις Ἐραστον, τὸν ἱερομύστην, καὶ τὸν θεῖον
Κουάρτον, δοξάζοντας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
καὶ ἱκετεύοντας, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ε"θνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ Μακά-
ριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδο-
κῆσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ σταυρὸν καὶ
θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος πάνσοφοι· ὧ
νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος, ὁμοία (*).

Ορέστα πανόλβιε βαφαῖς, τοῦ ἰδίου αἵμα-
τος, σαυτῷ παρφύραν ἐπέχρωσας, ἦν στα-
λισάμενος, καὶ τῆς νίκης στέφος, ἐπαναδησάμε-
νος, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρίστασαι· ὃν κα-
θεκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σου Σοφέ, πλάνην κατε-
νέπρησας, καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵμα-
τος, ἐχθρῶν ἐβύθισας, παρατάξεις πάσας, καὶ

(*) Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος οὐχ ὑπάρχει ὅλως ἐν τῷ χει-
ρογράφῳ.

πιστῶν κατήρδευσας, καρδίας βλαστανούσας
εὐσέβειαν· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορθρος ἐξανέτειλας αὐγαῖς, καταστράπτων
ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἀθλῶν σου,
Ὁρέστα ἐνδοξε, Ἀθλητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς
ἀθεότητος, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι· διὸ
ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἀκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἁ-
γιον τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξ-
άλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστο-
μον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμουσα, τῷ ξένῳ
τόκῳ σου Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡ-
μᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέ-
σποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἐώρακεν, εἶδος
οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνηδοῦσα
ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδου γλυκύτατε; ποῦ
ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀστράπτουσα, τῆς
μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ
τῶν Ἁγίων τοὺς δύο παρόντας.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·
Θεοφόρους Μαθητὰς ὑμῶν συντόνωσ. Ἰωσήφ.
Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιᾶ.

Θεοὶ πεφυκότες Μαθηταί, τοῦ σαρκωθέντος
ἐδί οἴκτον Θεοῦ ἡμῶν, τῆτον δυσωπήσατε,
ἁμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν, τοῖς ἐπιτε-
λοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην Μακάριοι.

Εσοπτρα Θεῷ φωτοειδῆ, χωρητικὰ τῶν αὐ-
τοῦ διαδόσεων, ὠφθητε μακάριοι, πᾶσι πι-
στοῖς ἀγαθοδότης νέμοντες, τὰς σωτηριώδεις,
αὐγαῖς θεόπται Ἀπόστολοι.

Ηῦγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμὸν, ἀπαυγασμά-
των πηγὰς ἀρυσάμενοι, Ἐραστος καὶ Τέρ-
τιος, καὶ Ὀλυμπᾶς Ῥοδίων καὶ Σωσιπάρχου
ἅμα τῷ Κουάρτῳ, οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.
Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῇ, κυφορία Παρθέ-
νε ἀνέπλασας· Λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν
τοῦ Πατρὸς σάρκα θνητὴν φορέσαντα, καὶ ἀ-
θανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς σοὺς Ὁρέστα Μάρτυς, ἄθλους, αἰνεσῶ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Ταῖς θείκαις, καταστραπτόμενος πάντοτε,
μαρμαρυγαῖς Πανεύφημε, τὴν φωτοφόρον
σου, ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον, καὶ
σκότους δεινῶν ἀπάλλαξον.

Ο τοῦ Χριστοῦ, θεὸς σε πόθος ἐξέκαυσε,
καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν εὐκατάπρη-
στον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας,
Μάρτυς πανάριστε.

Υπομονῇ, καὶ καρτερίᾳ διηλεξας, τοὺς
παρανόμους σέβειν σε, καταναγκάζοντας.
Ἀθλοφόρε Ὁρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἀ-
ψυχα ξόανα.

Θεοτοκίον.

Σέ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρῶτατον σκῆνωμα,
καθικετεύω Ἄχραντε, τὴν σπιλωθεϊσάν
μου, ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν,
τῇ μεσιτείᾳ σου.

Τῶν Ἀποστόλων. ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ο λόγον ὡς λύχνον νοητῶν, προφέροντες Ἀ-
πόστολοι, θεοπειθῶς τὴν πᾶσαν κτίσιν
δηλήθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες, καὶ
υἱοὺς δεικνύοντες, τοῦ φωτὸς ἐν χάριτι, τοὺς
νυκτὶ ἀγνοσίας δουλεύοντας.

Ρημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξελη-
λυθε, τὴν οἰκημένην φθόγγος σωτήριος, καὶ
ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν ἐπέ-
δραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγόροι Κυ-
ρίου Ἀπόστολοι.

Ο ἰκῆσαν ψυχᾷς ὑμῶν σοφοί, τὸ Πνεῦμα τὸ
Πανάγιον, θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο·
ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι, ναοὺς κατέσρέ-
ψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ ἐκκλησίας
ἐδειμασθε.

Θεοτοκίον.

Υἰὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸ πρό-
τερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα,
Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς κηύσα-
σαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον Μα-
ρίᾳ Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Σθενούμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, πα-
ρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως, καὶ τοῦ-
τον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ, Παμμακάρι-
ῆσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν
Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Ο λόγος σε, τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βίος
σε, τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος, πολλοὺς πρὸς
φῶς μετήγαγον εὐσεβείας, Μάρτυς πολυάθλε,

μεθ' ὧν καὶ ἔφαλλες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν
σου Κύριε.

Υψούμενον, τὸν ἄνομον ἀπονοία κατέρραξας
ἀνδρεία καὶ καρτερίᾳ· ὑψώθης δὲ πρὸς
Κύριον ἀθλοφόρε, Ὁρέστα ἐνδοξε, καὶ ψάλλων
ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Συνελαβες, ἐν μήτρᾳ σε Θεομητορ, τὸν Πλά-
σῃν σε καὶ Κύριον τῶν ἀπάντων, καὶ τοῦ-
τον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμενον·
διό σοι κράζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν
σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

Εν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρὸς με·
ἠὺφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλλειν·
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εράστου Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου Τερτίου,
Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνήμην,
συμφώνως τιμῆσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζον-
τες· Θεοὶ Κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου,
τὰς ψυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασιάνου, εὐχαῖς
ὑμῶν ῥύσασθε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ
τοῦ πυρὸς τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυ-
ρικῶς ἠγωνίσαι πανόλβιε· σέφος ἀνεπλέξω δέ,
ἀφθαρσίας παμμακάρι, θρόνῳ παριστάμενος, τῆς
Ἀγίας Τριάδος· ἦν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι κακῶν,
Μάρτυς Ὁρέστα, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν με τὰ πλήθη, καὶ
τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξει-
πεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις
δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται,
καὶ τὴν τέτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ
Ἀγαθῇ, τέτωνμοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ κρεμάμενον ὀρώσᾳ σε Χριστέ, Οἱ μοι! πο-
θεινότετε, Ἰησοῦ ἀνεθόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος,
ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Τῶν Ἀποστόλων. ᾠδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.
Στηρίγματα τοῖς παλαιοῖς ἀστηρίκτοις γενό-
μενοι, ἀνεμοχλεύσατε ὑμῶν, θεοπαρόχοις

διδασκαίς, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, παντοδαπά, καὶ ἀφανεία δεδώκατε, θεοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μεγάλως Χριστοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες, τοὺς σμικρυνθέντας παντελῶς, μεγαλοκήρυκες βροτοῦς, μέγανως φωτίσαντες, περιφανεῖς τῷ μεγαλείῳ τῆς χάριτος, ἀπετελέσατε θεῖοι Ἀπόστολοι.

Αινεῖσθω ἐνθέοις Ὀλυμπᾶς μελωδήμασι, καὶ ὁ Ῥοδίων σὺν αὐτῷ, μεγαλυνέσθω εὐσεβῶς, τὸν δρόμον τελέσαντες, μαρτυρικῶς, σὺν Πέτρῳ τῷ θεοκήρυκι, ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὰς κάρας τεμνόμενοι.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα ἀπάντων πανάμωμε, τὸ ἐπὶ σοὶ καινεργηθὲν, θαῦμα ἐδείχθη ἐμφανῶς θεὸν γὰρ ἐκύησας, σωματικῶς, βροτοῖς δι' οἶκτον ἐνθήμενον, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Οὐκ ἔσεισαν, τῆς ψυχῆς σε τὸν πύργον σὺρρεύσαντες, βασάνων οἱ χεῖμαρροι, Μάρτυς Ὁρέστα μακάριε· πέτρα γὰρ ἐστήρικτο, τῆς τῆ Κυρίου ἀγάπης ἀξιάγαστε.

Ρημάτων σου, ἀντιβλέψαι τῷ φέγγει ὁ τύραννος, νυκτὶ πορευόμενος, τῆς ἀγνωσίας οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν καταικίζων σε, υἱὸν φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀπειργάσατο.

Ενεύρου σε, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς θεῖα χάριτι, βασάνοις θλιβόμενον, καὶ αἰκισμοῖς δαπανώμενον, καὶ κατατεινόμενον, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόρε παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σὲ Ἀχραντε, Ἀβθακούμ ὄρος γράφει κατάσκιον, ἐξ ἧς ἐπεδήμησε, μόνος ὁ Λόγος σαρκούμενος, ἀνθρώπος γενόμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγγίαις ὁ φιλόανθρωπος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Η σοφία τοῦ Πατρὸς, ἡ τὰ πᾶν οὐσιώσασα, διδασκαίλους εἰς τὸν κόσμον ὑμᾶς ἐξαπέσειλεν, ἐν σοφίᾳ Πνεύματος, καὶ ἀληθείας ἐπιδείξει, πάντας ἐνθέως φωτίζοντας.

Τὸ τοῦ λόγου ἐπιβαλλόντες Πάνσοφοι ἀγκίστρον, ἀνιμᾶσθε ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας ἐν χάριτι, τοὺς ἰχθύων πέλονται, ἀφωνοτέρους καὶ Κυρίῳ, πεπιστευκότας προσήξατε.

Αινέσωμεν Ὀλυμπᾶν, καὶ τὸν μέγαν Ῥοδίωνα, καὶ Τέρτιον καὶ Σωσίπατρον ἅμα καὶ Ἐρασσον, καὶ τὸν θεῖον Κέαρτον, τοὺς Χρισοκήρυκας καὶ πάντων, τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορας.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες διὰ λόγον τὸν Λόγον Πανάμωμε, καὶ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον γενόμενον ἀνθρώ-

πον, Θεοτόκε Δέσποινα· διό σε, λόγοις θεοπνεύστοις, διαπαντὸς μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τοῖς ῥαβδισμοῖς, συντριβόμενος μάκαρ ἅπαν τὸ σῶμα, ἔστης ὡς ἀδάμας εὐσθενεστάτην, τὴν καρτερίαν ἐνδεικνύμενος πίστει, καὶ κραυγᾶζων Ὁρέστα ἐνδοξε· Ἔτερον ἐκτός σου θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Αφανισμῷ, τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων σὺ παραπέμφας, ταῖς ἱερωτάταις σου πρὸς τὸν Κτίστην, εὐχαίς Ὁρέστα, αἰκισμοὺς καθυπέστης, σφοδρότατης καταικίζόμενος, καὶ τὴν τῆς σαρκὸς σου, δορὰν ἀφαιρούμενος.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν, τρισυπόστατον σέβων μίαν οὐσίαν, μίαν κυριότητα καταγγέλλων, τῆς ὑπερθεοῦ καὶ ἀκτίστου Τριάδος, ψευδωνύμους θεοὺς συνέτριψας, καὶ τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ανατολῆς τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης Μητῆρ ἐδείχθης, Κόρη ἐπὶ δύσιν τῆς ἀνθρωπίνης, γεγεννημένου ἀπωσμένης οὐσίας, καὶ τῆς πάντας καταφωτίζοντος, πάντας ἐκ νυκτὸς τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ε'. Ἐκύκλωσαν ἡμᾶς.

Γ᾽πέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι, ἐν γῆ κατεκυλίσατε, πρὸς εὐσέβειαν τοὺς γνώμη πονηρᾶ, λίθοις ἀναισθητοῖς ἐπιθύοντας, θεοειδεῖς, τοῦ Λόγου μύσται μακαριώτατοι.

Μονάδα ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον, ἀσύγχυτον κηρύττοντες, τὴν πολύθεον ἐξήρατε ἐκ γῆς, πλάνην ἀπλανεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ τοὺς δεινῶς, πεπλανημένης καθωδηγήσατε.

Νοήμασι τερπνοῖς ἀνοηταίνοντας, τοὺς ἀφρονὰς οἱ ἔμφρονες, ἐβεβαίωσαν θεῷ παμβασιλεῖ, μόνῳ προσανέχειν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θεῖκαῖς, φωτοχυσίαις καταφαιδρύνοντι.

Θεοτοκίον.

Ως ἄλλον οὐρανὸν τοῦ πρώην Δέσποινα, δεῖχθεισαν ὑψηλότερον, σὲ δοξαζόμεν τὸν Ἡλιον ἡμῖν, τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλασαν, καὶ τὸ βαθύ, τῆς ἀγνωσίας σκότος διώξασαν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Παντισμῷ τῶν πανσέπτων αἱμάτων σου, λύθρον ἐναγὲς ἀπεπαύθη τοῖς δαίμοσι, φρενοβλαβῶς φερόμενον, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναϊότατε.

Τῶν ψυχῶν ἰατρὸν καὶ σωματίων σε, Μάρτυς εὐμοιρήσαντες παθῶν λυτρούμεθα, καὶ

πειρασμῶν καὶ θλίψεων, εὐπροσδέκτοις καὶ
 θείαις πρεσβείαις σου.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἀνωθεν χάριτος, ἐν τῇ ἀπεκ-
 δύσει τῆ σώματος ἔνδυμα, ἀπολαβὼν ἐγύ-
 μνωσας δυσμενῶν παρατάξεις Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, τὸν ἀσυμπα-
 θῆ καὶ κακία κρατούμενον, καὶ ἠδοναῖς
 προκείμενον, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρημὸς.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυλιόμενος, τὴν
 • ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
 • ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
 • με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος ἀ. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, ἐκηρύξατε πίστιν, πο-
 λύθεον σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, εἰ
 μέσου ποιήσαντες, ταῖς σεπταῖς διδαχαῖς ὑ-
 μῶν ὅθεν εὐρατε, τὴν ἀμοιβὴν τῶν καμάτων,
 αἰωνίζουσαν, ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους, λα-
 βόντες Ἀπόστολοι.

Συναξάριον.

Τῇ Ι. τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀπο-
 στόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίω-
 νος, Σωσιπᾶτρος, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου.

Στίχοι.

Ἐξάδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμνῶ λόγους,
 Λόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.

Ἐξᾶς Ἀποστολέων δεκάτη βίον ἐξεπέρησεν.

Οὔτοι εἰσὶν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα· καὶ ὁ μὲν Ὀλυμ-
 πᾶς καὶ Ῥοδίω, ἀκολουθοῦντες τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ
 Πέτρῳ, ἀμφότεροι ἐν Ῥώμῃ τῇ πόλει ὑπὸ Νέρωνος τὰς
 κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Σωσιπᾶτρος, οὗ τινος πρὸς
 Ῥωμαίους γράφων ὁ Ἅγιος Παῦλος ἐν ἐπιστολῇ μέμνη-
 ται, Ἐπίσκοπος Ἰκονίου γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη·
 καὶ πολλὰ ἐστὶν εὐρεῖν πολλαχῶ τὸν Ἀπόστολον μνημι-
 μένον αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Ὁ δὲ Ἐραστός, οὗ καὶ
 αὐτοῦ μνημιται ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁ μακάριος Παῦλος, οἰκο-
 νόμος τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις Ἐκκλησίας γηγενώς, καὶ μετὰ
 ταῦτα Ἐπίσκοπος Πανιάδος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ
 Κουάρτος, Ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ γενόμενος, καὶ πολλὰ πα-
 θῶν ὑπὲρ ἐσθίας, καὶ πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρέ-
 ψας ἐπὶ Κύριον, ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Ὁρέστου.

Στίχ. Ἀθλητικῶν, Ὁρέστα, σῶν ἵππασμάτων,
 Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

(* Τὸ μὲν Συναξάριον διαλαμβάνει περὶ τῶν πέντε μόνων
 Ἀποστόλων, πλὴν τοῦ Τερτίου· ὁ δὲ Τμνωδὸς ἀναφέρει καὶ
 τοῦτον ἐν τῷ Κανόνι. Ὅθεν καὶ οἱ ἀνωτέρω στίχοι μετεπονή-
 ζησαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑξ, καὶ οὐχὶ τῶν πέντε.

Ούτως ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ πέλειος Τυάνων, χώρας Καπ-
 παδοκίας. Ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστὸν, ἐκρατήθη πα-
 ρὰ Μαξιμίνου ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ·
 καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παρρησίᾳ τὸν
 Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μετὰ ράβδων ἰσχυρῶς
 τοσαῦτον, ὥς τε τὰ ἔγκατα τῶν σπλάγγνων αὐτοῦ ἀποσπα-
 σθῆναι, καὶ φαίνεσθαι ἔξωθεν. Καὶ μετὰ τούτο ἀπήχθη
 εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων· τοῦ δὲ, ἐμφυσήσαντος εἰς τὰ
 εἰδῶλα, ἐγένοντο παραχρῆμα ὡσεὶ κενιορτές. Εἶτα παρε-
 δεθη τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας ταρίστη τῷ βή-
 ματι τοῦ Μαξιμίνου· καὶ πάλιν ἀναγκασθεὶς θῦσαι, καὶ
 μὴ πεισθεὶς, ἤλοις μακροῖς ἐτρυνήθη τὴν ἀστραγάλου·
 καὶ προσδεθείς ἀγρίῳ ἵππῳ, μετὰ ἀλύσειν ἑλαυνομένη βία
 πολλῇ, καὶ ἔλκυσθεὶς μίλια εἰκοσιτίσσαρα ἀπὸ τῆς πόλεως
 Τυάνων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Θεοστηρίκτου τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ
 Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νόννου Ἐπισκόπου, τοῦ
 κατηχήσαντος τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν
 Μαρτίνου Ἐπισκόπου.

Στίχ. Βίου διαστάς, οὗ βραχίς τις ὁ δρόμος,

Τὸν πρὸς πόλον Μαρτίνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
 Μίλου Ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐκτειναν ἐχθροὶ σὺν δυσὶ μύσαις Μίλον,
 Σφαγῇ μὲν αὐτὸν, τοὺς δὲ μύστας τοῖς
 λίθοις.

Ούτως ὁ Ἅγιος Πατὴρ τῶν Μίλος, ἐν μιᾷ πόλει τῶν
 Περωῶν τεγθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερά γράμματα
 ἐξημάνθανε. Μίλλοντα δὲ αὐτὸν στρατευθῆναι τῷ ἐκείῳ
 Βασιλεῖ, εἰς ἡλικίαν ἔλασαντα, ὀπτασία διεκώλυσε τοῦτον
 νυκτερινῇ καὶ φεβρᾷ· καὶ ἔκτετε ἐν παρθενίᾳ τὴν καὶ
 ἀσκήσει, ἐξελιγόμενος τὸν Θεὸν ὑπὲρ τε ἑαυτοῦ, καὶ παντός
 τοῦ γένους αὐτοῦ. Καταλιπὼν δὲ τὴν πόλιν αὐτοῦ μετὰ
 χρόνους τινάς, γέγονε Μενάχης· καὶ οἰκίσας ἐν ᾧ τῷ
 ὁ Προφήτης Δανιὴλ τὰς ἐπτασίας ἰώρακεν, ἀξιοῦται τῆς
 ἐπισκοπῆς τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, διὰ χειρὸς Γενναδίου
 Ἐπισκόπου, Ὁμολογητοῦ καὶ Μόρτυρος γενεμένου. Καὶ
 πολλὰ κενύσας ἐκεῖ ὁ Ἅγιος, ἐλίγμων καὶ ἔργων καὶ λό-
 γων τοὺς ἀνεμούντας. Εἶτα τυπόμενος ἐπ' αὐτῶν καὶ διω-
 κόμενος, ὡς ἔγνω ταύτους ἀδιορθώτους, προκηρύξας αὐτοῖς
 τὴν μέλλουσαν ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ἐργίην, ἀνεχώρησεν.

Ἦδη δὲ τριμηνιαίου παραδρομήντος καιροῦ, καὶ τῶν
 ἀρχόντων τῆς πόλεως αὐτοῦ, ἐξ ἀμαρτίας τινός, Συμῶ
 περιπεσόντων βασιλικῶ, τὴν μὲν πόλιν ὁ Βασιλεὺς στρα-
 τιώτας ἀποστείλας μετὰ τριακασίων ἐλεφάντων, τελείως
 κατέστριψε, τοῖς δὲ ταύτης οἰκίτορας σπένκειν ἐκ μα-
 χαίρα. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπῆλθε
 πρὸς Ἀρμώνιον, μαθητὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου· καὶ ποιῆ-
 σας ἐκεῖ χρόνους δύο, ἐπίστρεψεν ἐν Περούδι. Ἐν δὲ τῷ
 ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἦλθε πρὸς Μενάχην τινα, σπηλαιὸν οἰ-
 κοῦντα· καὶ ἰδὼν δράκοντα φεβεῖν, εἰσίστα ἐν ᾧ τὴν
 καὶ αὐτὸς σπηλαίῳ, τριάκοντα δὶ πύχων ἔντα, λέγει
 πρὸς αὐτόν· Ἐφθασε, δράκον, ἐπὶ σὲ ἡ ῥεμφαία τοῦ Κυ-
 ρίου· καὶ ὡς εἶπε, τὴν τοῦ τιμίου σταυροῦ σφραγίδα δε-
 ξόμενος ὁ δράκων, καὶ φευκθεὶς διεβρόχη.

Ὁ δὲ Ἅγιος, σπελθὼν ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, ὠκοδόμησεν
 ἐκκλησίαν, εἰς συγγεμίην τοῦ ἀπειθήσαντος λαοῦ, καὶ
 πικρῶ θανάτῳ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγέντος. Καὶ χρόνον ἐκεῖσε

ικανόν διαβιβάσας εἰς τὴν Κτησιφῶντα πόλιν ἀφίκετο· ἐν ἧ καὶ σύνοδον εὐρῶν Ἐπισκόπων, ἴστη ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλίγῳ τὸν Ἐπίσκοπον, δι' ὃν καὶ ἡ σύνοδος γέγονε. Τοῦ δὲ, ἐξευτελίζοντος τὸν Ἄγιον καὶ μυκτηρίζοντος, καὶ τοῖς αὐτοῦ προβλήμασιν ἐπὶ πάντων ἐγκαυχωμένου, ὁ Ἄγιος πρὸς αὐτόν· Ἐπειδὴ ἀδιόρθωτος, φησί, μένων, ἀλαζονεύη γαυριῶν κατὰ τῶν τοῦ Κυρίου μου Ἀρχιερέων, οὐς επισυνῆψε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἧδὴ ἐφθασεν ἐπὶ σὲ ἡ ἐργὴ τοῦ Κυρίου, ἡμίξηρόν σε ἀποκαθιστώσα ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, ἐφ' ᾧ διὰ σοῦ καὶ τοὺς λοιπούς σωφρονισθῆναι. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σκηπτὸς ἐξ οὐρανοῦ κατελθὼν ἀπὸ βροντῆς φρικώδους, ὡς εἶδος ἀστραπῆς, ἡμίξηρον αὐτὸν εἰργάσατο, καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα ἡμίξηρος. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν πόλιν ἐκείνην λιπῶν, πάλιν εἰς ἑτέραν πόλιν ἀφίκετο.

Ὁ γοῦν Ἄρχων τῆς πόλεως, χαλεπῆ μαστιζόμενος νόσῳ ἐπὶ χρόνοις δυοῖ, τὴν τούτου παρουσίαν μαθὼν, μνηστὰς, ἰκέτευεν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτόν εὐχῆς μεταδοῦναι, καὶ επισκέψασθαι νοσοῦντα δεινῶς. Καὶ ὡς κατήπειγε τὴν ἀφίξιν ὁ ἀποσταλεῖς, ὁ Ἄγιος πρὸς αὐτόν· Ἀπελθε, φησὶν, καὶ εἰπέ τῷ ἀποσειλαντί σε ἀσθενεῖ, μεγάλη τῆ φωνῇ· Ταῦτα ὁ Ἐπίσκοπος σοὶ δηλοῖ· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιός καὶ εὐτελής, ἀποβαλοῦ πάσαν περιέχουσάν σε νόσον, καὶ περιζωσάμενος τὴν ὄσφυν σου, ἐλθε τοῖς ποσὶ σου περιπατῶν, καὶ ὄψομαί σε. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ εἰρηκότος αὐτῷ κατὰ τὸν τοῦ Ἁγίου λόγον, ὁ Ἄρχων ἀναρρώσθεὶς καὶ ἐνδυναμωθεὶς, ὡς μηθῶτι οὐκ εὖ λείψανον τοῦ δεινοῦ νοσήματος περιφέρων, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἄγιον, οἰκείῳ βαδίζων ποσίν· οὐ τοῖς τιμίῳ εἰσὶν προσρίψας ἰχνεσίν, ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιβαλλόμενος, ἐκλυιδούτο καὶ κατησπάζετο, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, τῷ οὕτως αὐτόν δοξάσαντι. Τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο.

Ἐκείσε καὶ δαίμονας ἀπήλασεν ὁ Ἄγιος ἐξ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγους· καὶ γυναῖκα, κληνῆρη οὖσαν ἐπὶ χρόνοις ἐννέα παρρειμένην, τῆς χειρὸς κρατήσας ἀσίστησιν ὑγιῇ· καὶ ἀδίκως τινα παρ' ἐτέρου ὑφαιρούμενον, καὶ τὴν ἀδικίαν δι' ἔρκου καταφρονητικῶς διαβεβαιούμενον, καὶ τοὺς λόγους τῆ Ἁγίῳ παρ' οὐδὲν δέμενον, διὰ προσευχῆς τὴν τοῦ Γιεζῆ λέπραν κατ' ἔλεον τοῦ σώματος σχεῖν παρσευάσεν, εἰς διάρθωσιν τῶν πολλῶν. Ὡς ἐκ τούτου πλήθος οὐκ ὀλίγον τῆς πόλεως προσελθεῖν τῷ Ἁγίῳ, καὶ τὴν εἰς Χριστόν πίστιν ἀνακαλεῖσθαι· καὶ ἕτερα σημεῖα ἐν διαφόροις τόποις οὐκ ὀλίγα ἐποίησεν. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς, τούτων ἀκούσας, μετεστείλατο τὸν Ἄγιον· καὶ παραστήσας σὺν τοῖς δυοῖ μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτῶν ἀκλινῆ καὶ ἀσάλευτον, πάμπολλα εἰς αὐτοὺς πρότερον δεινὰ ἐνδειξάμενος, αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον ξίφος σπασάμενος, βάλλει κατὰ τοῦ στῆθους τὸν Ἄγιον· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βασιλέως, τῷ ἴδιῳ ἀδελφῷ συναιρόμενος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν Ἄγιον κατὰ τῆς καρδίας. Ὁ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀθλητῆς, ἐτι ἔμπνεῶν· Ἐπειδὴ συνεφωνήσατε, φησὶν, ἀναίτιον ὄντα με ἀποκτεῖναι, αὐριοῦ ταύτη τῆ ὥρα ἐκ χειρὸς ἀλλήλων τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται, καὶ ἡ μήτηρ ὑμῶν ἀτεκνὸς ἔσται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. Καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, εἰς δύο βουνοὺς ἀναγαγὼν ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς, τοῖς λίθοις συνέχωσε. Τῇ δὲ ἐξῆς ἐξελθὼν ὁ δυσσεβὴς, καὶ ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, εἰς Σῆραν, οὐδὲν λογιζόμενοι τὸ τοῦ Ἁγίου πρόσημα, ἔλαφον εὐμεγέθη καταφθάσαντες μονώτατοι, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐτῆς εὐρεθίντες, ἀφῆκαν τὰς λόγχας κατ' αὐτῆς· αἱ δὲ, ὡς ροίζω τι κατ' αὐτῶν ἐλθοῦσαι, ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμπεπήγασιν. Καὶ οὕτω τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀπορρήξαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν. Οἱ δὲ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες

ὑπὸ τῶν πιστῶν κηδευθέντες, τὴν ἀτελεύτητον καὶ αἰδίον ζῶσι ζῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καλλιωπίου, Νίρου, καὶ Ὠρίωνος.

Στίχ. Ζίφει τράχηλον, Καλλιώπιε, κλίνας,
Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.

Ἦπηρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλὴ σου, Νίρε,
Θεοῦ κεφαλὴ Μάρτυρος διὰ ξίφους.

Κὰν ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ὠρίων,
Ἦπερ τὸν Ὠρίωνα λάμπει τοῦ πόλου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ζ. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε. Σὲ ἱερὸν, οἰκονόμον Ἐραστε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, γράφων ἀνεκέρυττε, Παῦλος ὁ Ἀπόστολος· μεθ' οὐ τιμῶντές σε ψάλλομεν· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Υπομονῆ, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ διωγμῶν δοκιμασθεῖς, καὶ τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, ἐγκαλλιωπιζόμενος, Ἐραστε πανόλβιε, μεγαλοφώνως ἐκραύγάζεις· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νόμου καινοῦ, ἀνεδείχθης Κούαρτε, καταγυγελεύς τῆς παλαιᾶς, ἀνομίας προσαφισῶν, τοὺς ἀλλοτριόφρονας, καὶ πρὸς ἀνακαίνισιν, ζωῆς μετάγων κραυγάζοντας· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον συναῖδιον, ἐμφανισθέντα τοῖς βροτοῖς, ἐσωμάτωσας καὶ σαρκί, Κόρη ἀπεκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰκόνας χρυστῆς.

Αιμάτων κρουνοῖς ἀθείας τὴν πυρὰν ἐναποσθέσας, ὄμβροισ θαυματῶν Ἀξιάγασε, τοὺς ἐκτακέντας τοῖς πάθεσι, πάντοτε δροσίζεις βροῶντας, καὶ πιστῶς ἀναμέλποντας· Ἐυλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυματῶν βυθὸς, ἱαμάτων ποταμὸς κρήνη προχέουσα, πᾶσαν ὑγίαν πᾶσαν ἄφεςιν, τῶν λυπηρῶν ἀναδεδεικται, Μάρτυς ἀθλοφόρε Ὁρέστα, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου· ἢ προσκυνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Λυθεῖς τῶν παθῶν, τῶν τοῦ σώματος σοφῆ διαβασάνων, ζῶν δεσμεῖσαι ἀπαγόμενος, καὶ ὠμοτάτως συρόμενος· ὅθεν τῆς σαρκὸς ἀπελύθης, καὶ Θεῷ καθαρώτερον, καὶ τελειώτερον σαυτόν, Μάρτυς συνῆδασας.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει Θεός, φύσιν εἴληφεν ἐκ σοῦ Ἀγνή βροτείαν, καὶ σὰρξ ὠράθη ὑπὲρ ἔννοιαν, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, σῶσαι βουληθεὶς τοὺς ἀνθρώπους· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Ἐυλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ἡ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Οἱ ἀρραγεῖς πύργοι τῆς Χριστοῦ, δειχθέντες Ἐκκλησίας, κατέστρεψαν δυσσεβείας τεύχη, ἅπαντας πιστῆς, ὡς λίθους δομήσαντες, ἐπὶ πέτραν τοῦ θεμελίου Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθέται ὠφθητε ὑμεῖς, τοῦ Πνεύματος τὸν νόμον, ἐγγράφοντες ἐν καρδίαις, Παμμακάριστοι πιστῶν· δι' οὗ φωτιζόμενοι ἀνεβόων· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οραιωῆθης μάκαρ Ὀλυμπᾶ, καθ' ἣν ἡμέραν Πέτρος, ὁ μέγας τέλος ἐδέξατο, σαφῶς τελειωθείς, ἅμα τῷ Ῥοδίῳ διὰ ξίφους, Νέρωνος προστάξει ἀνόμου Βασιλέως, καὶ ταῖς οὐρανίαις, συνήφθητε χορείαις.

Θεοτοκίον.

Στάμνος παλαιοὶ φέρουσα Ἀγνή, ἐτύπου σε τὸ μάμμα· Χριστὸν γὰρ τὸν γλυκασμὸν, ἡμῶν ἐβάστασας γαστρὶ, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἐξαιροῦντας πάσης πικρίας ἀτόπων ἐγκλημάτων, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Υπὲρ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, τὴν αἰώνιον σοφὴ ἐπιποθήσας, τῆς θνησκούσης Ὁρέστα, καὶ φθειρομένης σαρκῆς, ἐδόλωσ ἐφείσω πανόλβιε· ὅθεν ταῖς βασάνους, ὑπέμεινας γενναίως.

Σὲ τὸ ἀρνίον τοῦ Χριστοῦ, ὡσπερ λύκος πονηρὸς κατασπαράττων, αἰκισμοῖς ὁ διώκτης, θῦμα δεκτὸν ἱερὸν, καὶ θεῖον εἰργάσατο σφάγιον, ἄξιον τῆς ἀνω, δεσποτικῆς τραπέζης.

Αρμα τοῦ Λόγου γεγονώς, ἐποχοῦμενον αὐτὸν ἔσχε Παμμακάκαρ· ὅθεν δεθεὶς ἀλόγοις ἀπαγωγῇ πονηρᾶ, συρμῶ τε βιαίῳ ἐξέπνευσας, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω, νύσσαν ἐφθασας χαίρων.

Θεοτοκίον.

Ιερωτάταις σε φωναῖς, προκατήγγειλαν Θεοῦ σεπτοὶ Προφῆται, ἐσομένην Μητέρα, ξενοπρεπεῖ τοκετῶ, τῆ πάντων κτισμάτων δεσπόζοντος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-

» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ισον δρόμον διανύσαντες, ἴσον πρὸς τοῦ Δεσπότης λόγον πλουτήσαντες, ἴσων δωρεῶν ἀξιοθέντες τοῦ Πνεύματος, καὶ βραβείων τῶν ἴσων ἐτύχετε, Ἀπόστολοι Κυρίου, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Οσπερ οὐρανοὶ κατάξεροι, θεοσημεῖαις πάσαν γῆν ἐφωτίσατε, σκότος τὸ βαθὺ τῆς ἀγνοσίας διώξαντες, καὶ ἡμέρας υἱοῦ ἀναδείξαντες, τοὺς παλαιοὺς δουλωθέντας, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἀλάστορος.

Στίφος δυσμενῶν ὠλέσατε, τῇ ἀπωλείᾳ πάλαι παραπεμφάμενοι, ἔθνη καὶ λαοὺς· δῆμον Θεῷ δὲ προσήξατε, σεσωσμένων πληθῦτι ἐνούμενον, Δυναμῶν αὐλῶν, πανευκλεεῖς σοφοὶ Ἀπόστολοι.

Ηρθη πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, ὁ Ὀλυμπᾶς ὁ μέγας καὶ ὁ Σωσίπατρος, Τέρτιος ὁμοῦ καὶ ὁ Ῥοδίῳ καὶ Κούαρτος, καὶ ὁ Ἐραστός ὁ ἱερώτατος· καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, τὸν Λυτρωτὴν καθικετεύουσιν. Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, ἐπιδρομῆς βαρβάρων ἡμᾶς λυτροῦμενος, καὶ ἀμαρτιῶν καὶ πειρασμῶν καὶ κολάσεως, αἰωνίου, εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, Παρθένου παναγίας, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νενικηκῶς τῆς τυράννης, μετὰ πλείστας βασάνους, μετῆλθεν πρὸς Θεὸν περιχαρῶς, νίκης βραβεῖα δεξάμενος, ὡς ὀπλίτης γενναῖος, ὡς μέγας ἀριστεὺς ὡς ἐκλεκτός, τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Ὁρέστα παμμακάριστε.

Εν ἕρανοῖς συγχορεύεις, τοῖς Ἀγγέλοις παμμάκαρ, καὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονικῶς· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ ὁμοούσιος Πατρί, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάς ἡ παντοδύναμος.

Συναγελάζων χορείαις, Ἀποστόλων Μαρτύρων, Ὁσίων Προφητῶν Ἱεραρχῶν, Μάρτυς σὺν τούτοις δεήθητι, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, δοθῆναι ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, Ὁρέστα ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ος τοῦ Κυρίου Μητέρα, Χερουβὶμ ὑπερτέραν, πανάχραντε Παρθένε δυσωπῶ· Τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, τὰ ἐπώδυνα πάθη, θεράπευσον καὶ ῥύσαι με πυρός, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὸν καταδίκης ἄξιον.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦγοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
βρῶσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

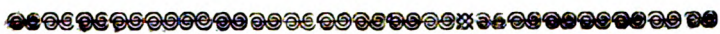
Ρ'οδίῳν καὶ Σωσίπατρος, καὶ Ὀλυμπᾶς καὶ Τέρτιος, καὶ Ἑραστος σὺν Κουάρτῳ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου· καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Στεφανίδος· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια, Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάθος Μηνᾶ ἐκμιμήμενος, τῆ ἀπαθῆς σεαυτὸν, ὡς ἀρνίον παρέδωκας, πρὸς σφαγὴν ἐκούσιον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε· θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας· σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρησας. Ὡ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως! δι' ᾧ πρὸς γῆν, Μάρτυς καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Μάστιξι καταξαινόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου ὡς πρὶν, ὁ Δεσπότης τεινόμενος, καὶ σιδήρῳ πάντοθεν, τὰς πλευρὰς δαπανώμενος, ἐκ ἐξηρνήσω Χριστῷ τὸ ὄνομα, πρὸς τῆτον ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα· ᾧ συντονώτατα, ἀτενίζων Ἄγιε, τὰ τῆς σαρκὸς, ἔφερες ἐπίπονα, Μηνᾶ μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ παναοίδιμε, σὺ τὴν τοῦ κόσμου ἀχλὺν, καὶ στρατεῖαν ἐπίκηρον, καὶ εἰδώλων σκότῳσιν, ἀσεβῶν τε συνεδρία, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες, στρατολογία συναριθμούμενος, τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ· ὅθεν καὶ

ἀήττητος, παναληθῶς, Μάρτυς ἀναδέδειξαι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν (*).

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Πάτερ ἀληθῶς φερώνυμε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεὰς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθῆσι Θεόδωρε· καὶ πλεονάσας μάκαρ τὸ τάλαντον, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον καλῆσης σε, τῆ νυμφῶνος· ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος ἐμφανιζόμενος.

Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε, σὺ Μοναζόντων πληθὺν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, σωτηρίας αἴτιος, γεγονῶς χριστομίμητος, διδασκαλίαις ἀγλαίζόμενος, καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος, στόμα δεικνύμενος, τοῦ Κυρίου πάνσοφε, προφητικῶς· ᾧ νῦν παριστάμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις δαψιλῆς τοῦ Πνεύματος ἱερομύστα σαφῶς ἐξεχύθη σοῖς χεῖλεσι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε, διδαγμάτων Θεόδωρε, τῆς εὐσεβείας δείξασα πρόμαχον, τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνηγόρον, στύλον ἐδραῖωμα, ὀρθοδόξου πίστεως, μοναδικῆ, βίβ ἀκριβέστατον, κανόνα πάνσοφε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωσῆρων ἀνέσειλε, Μηνᾶ τε καὶ Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι· διὸ τὸν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτοὺς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε μόνη Μήτηρ Θεοῦ, ἠξιώθης· ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντα σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου ὄρωσα, ὡς Συμεὼν πρόεφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ ἐτίτρώσκετο.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρ. προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τῷ πυρὶ τὸ σῶμά σου δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ ἐλλείπουσι τὰ παρόντα Προσόμοια τῶν Μαρτύρων· ἀντὶ δὲ τούτων, ἔχει τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις ἐνταῦθα ψαλλόμενα. Ἔχει δὲ καὶ ἕτερον αὐτῶν Κανόνα, πρὸς τὸ, Χοροὶ Ἰσραὴλ· ἀνώνυμον ὅμως, καὶ ἀνευ Ἀκροστιχίδος.

σωτήριον, ἔχ ἠττήθης λογισμῶ, οὐ ξοάνοις ἐπέ-
δυσας· ἀλλὰ γέγονας, ἐθελόθυτον θῦμα καὶ
δυσία, καθαρὰ τε καὶ τελεία, Μάρτυς Μηνᾶ
τῷ Δεσπότη σου.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις.

Οφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἐν ξύλῳ
κρεμάμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλο-
γιζόμενος, καὶ ἀπηνεία δικάζοντος, τὰ νεῦρα
τεμνόμενος, καὶ τῷ ξίφει κεφαλὴν, ἀφαιρούμε-
νος ἔχαιρες, Βίκτωρ ἐνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σω-
τῆρος, ὁ νικήσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις,
τῆ συνεργεία τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Εστεφάνωσε Κύριος, τῶν χαρίτων στεφάνω
σε, Στεφανὶς πολυάθλε· ἐκουσίως γάρ,
σαυτὴν βασάνοις ἐκδέδωκας, ψυχῆς γενναϊό-
τητι· προσδεθεῖσα δὲ δυσὶν, ἐμερίσθης τοῖς
φοίνιξι, καὶ ἐπέτασας, πρὸς Θεὸν ὡς στρωθίον
τὸ σαρκίον, ἐν χερσὶ καταλιποῦσα, τῶν θηρα-
τῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.
Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγ-
γέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμ-
πτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν
τὸν Θεόν, εἰρήνην αἶτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.** Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ
Δέσποινα, μὴ παρίδης, τὸν πικρὸν μου
στεναγμόν. Ἐν ὥρᾳ ὅταν κρῖνη, ὁ σὸς Υἱὸς
τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σέ κη-
σασα, ἀνεθόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυ-
στήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρ-
κὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε
καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστῆρ,
τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα,
Θεόδωρε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώ-
τισας· Λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκον-
ται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ πα-
ρόντες δύο τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τιμῶ σε, Μάρτυς Μηνᾶ, πίστεως λόγοις·

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς γενναίους·
ἀγῶνάς σου, Μηνᾶ παναοίδιμε, αἴγλην ἐξ-
ὑψους μοι, φωτοδοτίδα, πεμφθῆναι ἐκδυσώπει,
τὸ νέφος διώκουσαν τῆς ἀγνώστιας μου.

Ιδεῖν ἐφιεμένος, ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν,
θανεῖν τιμωρούμενος, Μάρτυς ἠγάπησας, τῆ
τὸν θάνατον, θανάτῳ καθελόντος, τὸ πάθος
μιμούμενος, Μηνᾶ μακάριε.

Μὴ φέρων Ἀοίδιμε, Θεὸν ὄραν ὑβριζόμενον,
ἐμάκρυνας ὄρεσιν ἐνδαισιτώμενος, καὶ πρὸς
ἀθλησιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας, γυμνάζων
οὐς ἤνυσας, γνώμης στερόρητι.

Θεοτοκίον.

Ος ἐμφυχος τράπεζα, ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς
ἡμῶν· ὡς βάτος βαστάσασα οὐ κατεφλέ-
χθης τὸ πῦρ· καὶ ὡς ἄμπελος, ἀπότιστος βλα-
στάει, τὸν βότρυν Πανάμωμε, τὸν ἀγεώργητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα·

Τὸν κλεινὸν Θεοδωρον ἐν ἄσμασι τοῖς δευτεροῦ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος,
καταλαμπόμενος, ὀλοαμπῆς στύλος, Πά-
τερ ἐχηματίσας, καθοδηγῶν θειασπίε, πρὸς
τὴν γῆν θεοφρόνως, ἐπαγγελίας τοὺς σπευδον-
τας, μύστα τῶν ἀρρήτων Θεοδωρε.

Ολοσχερῶς ταῖς ἀνευδότησις νεύσεσι, πρὸς
τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, πρὸ τελευτῆς ὠφθης,
ζωηφόρον νέκρωσιν, ἐνδεδυμένος Ὁσιε, καὶ ζωνῆ
τὴν ἀγήρω, νῦν ἐπαξίως ἀπειλήσας, Πάτερ
θεοφόρε Θεοδωρε.

Νενικηκῶς τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, ταῖς
τῶν τυράννων ὀρμαῖς, νεανικῶς μάκαρ,
πάσας ἐξεφαύλισας, πεπαρρησιασμένη ψυχῆ,
ταῦ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα, τιμᾶν διδάσκων Θεο-
δωρε, καὶ τὰ τῶν Ἀγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένη διανοία πάνσοφε, ταῖς θεο-
πνεύστοις Γραφαῖς, προσομιλῶν πλοῦτον,
ἀρετῶν συνήθροισας, καὶ εὐσεβείας δόγματα
θεωρίαν πλουτίσας, καὶ βίου μάκαρ λαμπρό-
τητα, λάμψας ἀμφοτέρωθεν Ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματαν, θαυδρικῶς κόσμῳ, συναναστρεφόμενον, ὑπερφυῶς πανάμωμε, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σεσοβημένος, τοῖς πανσόφοις σου λόγοις ὁ τύραννος, σὲ μαστιζεῖ ἀφειδῶς, ὡμοῖς βουλεύροις οἰόμενος, τέτοις κατακάμπτειν σε, Μηναῖ μακάριε.

Ενατενίζων, νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον, τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ, βασάνων βάρη ὑπέφερες, γνώμης γενναιότητι, Μηναῖ θαυμασίε.

Μὴ δειλιάσας, τῶν βασάνων τὰ λίαν ἐπίπονον, πνέων ζήλου θαυμάσιου, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, κράζων· Μὴ ζητούμενος, ἦλθον αὐτόκλητος.

Θεοτοκίον.

Αῶδου πυλῶν με, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἀνηγάγετο, ξύλη βρώσει πονηρᾶ, θαυδωθέντα Πανάμωμε, θάνατον ἐκούσιον, καταδεξάμενος.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Νευρωμένος τοῦ Χριστοῦ, Παμμακάρι τῆ παντευχία, τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας ὑπέστης, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ σκότει καθειργνύμενος· ὡς κοινωνῶς δὲ πάθους, καὶ βασιλείας γεγένησαι.

Θεοφορούμενος σαφῶς, καὶ ζήλω πεπυρσυσμένος, τὰς βεβήλης διδασχὰς τῶν ἀφρόνων, διαλέλυκας τὰς σαῖς, διδασκαλίαις Πάνσοφε· τὴν ἐκ Θεοῦ γὰρ χάριν, Θεόδωρε κατεπληθίσασ.

Εν θεωρίαις πρακτικὸς, ἐν πράξεσι θεολόγος, ἐχρημάτισας Θεόδωρε Πάτερ, ἀσκητῆς διδασκτικὸς, ἱερομάρτυς ἐνδοξος, ὀρθοδοξίας στύλος, τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα.

Θεοτοκίον.

Ο συναΐδιος Πατρι, καὶ Πνεύματι Θεός, Λόγος, ἀναπλάσαι βουληθεὶς τὸν γενάρχη, καθ' ὑπόστασιν αὐτὸν, ἐκ σοῦ Ἄγνη συνέλαβεν, ἀγιωτέραν πάντων, σὲ Θεομητορ εὐράμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** στερεώσας κατ' ἀρχαίς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
• ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
• Ἄγιος μόνε φιλόανθρωπε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικόν, ἰσαγγελόν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαιδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἄγγελαις σύσκηνος, θαυμάκαρ ὠφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ητὸ πρὶν ἀγνωσίας σκότει δεινῶ, κρατούμενη θαυδρον, Μάρτυς Μηναῖ, Αἴγυπτος ἀνέτειλε, σὲ φωστῆρα παγκόσμιον, ἀθείας νύκτα, συντόνως ἐλαύνοντα, τὰς βολίσι μάκαρ, τῶν θαυδίων ἀγῶνων σου· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν σου ἡμέραν, φαιδρῶς ἐορταζόντες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν· Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖα δόγματα καταπλουτήσας, πίστιν ἔσωσας ὀρθοδοξίας, προκινδυνεύσας ὑπὲρ ταύτης Θεόδωρε, ἐν ἐξορίαις ἀθλήσας καὶ μάστιξιν, ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κάκωσιν. Πάτερ Ὁσίε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σικνή τοῦ Λόγου, μόνη πάντα αγνε Παρθενομητορ, τῆ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γῆν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομητορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θαυσαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις θαυδίων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Ραντισμῶ σου τῶν αἱμάτων, κατεσθῆσθησαν ἄνθρωκες, τῆς πολυθείας· φάλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται· ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κατηρδεύθη δὲ, Ἀθλοφόρε παμμακάρι, Μηναῖ ἀξιάγαστε.

Τῆ ἐν ξύλῳ ἀναρτήσει, εἰκονίζεις τὸ πάθημα, τοῦ Σταυρῷ τὸν ὄφιν, Μάρτυς τὸν πικρὸν θαυδῶσαντος· τοὺς δὲ ξεσμοὺς ὑπομένεις, προξενουντάς σοι, ἀπολαύσεις τὰς ἐν οὐρανοῖς γενναιότατε.

Υπὲρ φύσιν ἀλγηδόνων, Ἀθλητὰ πείραν ἔλαβες· ὁ γὰρ θεῖος ἔρωσ, σοῦ κατακρατήσας τῆς φύσεως, λήθην Μηνᾶ ἐνεποίει ἐρεθίζων σε, ἐπεκτείνεσθαι, πρὸς αἰκισμὸς ἀγαλλόμενον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἀπορρήτως, τὸν Θεὸν ἀπεκύησας, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενον, τὸν ἐν δυσι ταῖς οὐσίαις καὶ θελήσει, γνωριζόμενον, θεοπρεπῶς Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμε, ταῖς πλυσίαις, χάρισι λαμπόμενον, ὡς τὴν πηγὴν, ἔχων ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμάτων, τῶν τῇ δε μάκαρ, Θεόδωρε· ἐντεῦθεν Διδασκάλων, Ἀσκητῶν καὶ Μαρτύρων, συγχορευεῖν τοῖς δήμοις ἠξίωσαι.

Ωτῆς στερέρας, καὶ καρτερᾶς σου ἐνστάσεως! ἡ τυράννων, θράσος κατεπάτησας· δι' ἧς σαφῶς, σὺ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τῆς ἀγαθαρχίας ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες Θεόφρον, ἀσωμάτοις συμπάλλον· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ρῆμα Θεῦ, σοὶ ἐνοικῆσαν φανότατα, τῶν δογμάτων, πάνσοφε Θεόδωρε, τοὺς ποταμούς, βρῦει δαψιλῶς· οἷς νῦν ἐντρυφῶντες, οἱ φοιτηταί σου θεόπνευσε, βοῶμεν εὐχαρίστως, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ολον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλως ὄλω, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ πατρικὸς, κολπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος· ὁ πλῆτῳ εὐσπλαγχνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν κόσμον Θεότητι.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου ἤσραψας, φαιδρῶς μαρμαρυγαῖς, ἀμαυρώσας τὴν ζοφεράν, ἀθεΐαν πάνσοφε, καὶ κατεφώτισας, τῶν Πιστῶν πληρώματα, Ἀθλητὰ Μηνᾶ πανεύφημε.

Ηφανίσθη ἅπασα, ἐπίνοια ἐχθρῶν, τῇ στερέρας σου ὑπομονῇ· οὐ λιμὸς οὐ μάστιγες, οὐδὲ κατάφλεξις, οὐ τριβόλων κάκωσις, σοῦ τὰ πρόθυμον ἠμαύρωσεν.

Θεοτοκίον.

Νευρῶν φθαρέντα με, τικτόμενος ἐκ σοῦ, ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτῆς, παλαιᾶς κατάρας με, ἐκλυτρωσάμενος, Θεομητορ ἄχραντε, ὃν ἐκέτευσ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ναῦν ψυχὴν τε καὶ σῶμα, λόγῳ καθηράμενος, ναὸς πανέντιμος, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων,

ἐχρημάτισας Πάτερ Θεόδωρε, εὐωδίας θυμα, ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, ἱερεὺς καὶ θυσίαν γενόμενος.

Ελλαμπόμενος μάκαρ, αἴγλη τῇ τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἀπήστραψας, θεολόγῳ γλώσση, τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον, τῆς σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ ἀπόρρητον Πάτερ μυστήριον.

Νοερῶς τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῶν παθῶν ῥυσθῆναι, καὶ κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας· καὶ τὴν σὴν τιμῶντας, πανευκλεῆ καὶ θεϊαν μνήμην, παμμακάριστε μάκαρ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ανεκφράστῳ Παρθένε, τρόπῳ ἐνοικῆσας σοι, ἄνθρωπος γίνεται, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψας τὸν δ' ἄνθρωπον, ἐκ φθορᾶς λυτροῦται, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν, ἐπανάγει ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Αναλγητος, διαμένεις πυρὶ δαπανώμενος, καὶ τριχίνοις, τὰς πλευραῖς προστριβόμενος ῥάκεσιν· ἡ γὰρ θεῖα χάρις, συμπαροῦσα Μηνᾶ σὲ ἐνίσχυσε.

Παρίστασο, πρὸ βημάτων τυράννων κρινόμενος, καὶ τὴν πλάνην, στηλιτεύων Μηνᾶ παναιδίμε· σεαυτὸν δὲ στηλὴν, εὐσεβείας πιστοῖς παρεχόμενος.

Ιδρωτί σου, τῶν ἀφώνων τὴν πλάνην ἐξήρανας, τῶν εἰδώλων σεαυτὸν δὲ ναὸν ὠκοδόμησας, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Ἀθλοφόρε Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ιάτρευσον, τὰ ἀνιάτα πάθη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τῇ μοτώσει τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγαθὸν Σωτῆρα, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν κόσμῳ κυήσασα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν, Θεόδωρε μάκαρ ἤνυσας, δικαιοσύνη σαφῶς, ἀνδρεία, φρονήσει τε, τερπνότατον ὄχημα, ἀρετῶν ἠρμόσω, σεαυτῷ θεόφρον Ὅσιε.

Μυρίζουσιν εὐπρεπῶς, δογμάτων οἱ θεῖοι λόγοι σου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, αἰρέσεων ἅπαντας, ἀνάγουσι Πάνσοφε, τῆς ὀρθοδοξίας πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα.

Αγέτειλέ σοι τὸ φῶς, καὶ τούτου Πάτερ ἡ σύζυγος, νῦν εὐφροσύνη σαφῶς· ὡς φοινῆξ γὰρ ἦνθησας, παμμακάκαρ Θεόδωρε, καὶ καθάπερ κέδρος, ἐπληθύνθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σωθείημεν διαὶ σοῦ, Θεογεννήτορ Πανάμωμε, καὶ τύχοιμεν ἀληθῶς, τῆς Δείας ἐλλάμψεως, Θεοτόκε ἄχραντε, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράσως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Εἰρμός.

«**Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλάι γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, τῆς ἐπικήρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, σέ ἀθλοφόρε κοινωνόν, Μηναῖ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Μεγάλης πρόξενος ἡμῖν, ὑπάρχει Δυμηδίας, ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων, κατὰ παθῶν ἀνδρίαν, καὶ ἀριστείαν κατ' ἑχθρῶν ἐπίδεικνυμένη, ἐν φαιδρᾷ· καὶ προσηγεῖ ὁμολογίας χάριτι. Δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ φιλέορτοι πάντες εὐφρανθῶμεν, τῆς προσκαίρου εὐφροσύνης, τὴν κρείττονα καὶ τελωτέραν, Μηναῖ τοῦ Ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελούντες, καὶ λαμβάνοντες παθῶν δῶρον τὴν λύσιν· τῆτων δέ δοτήρ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑπάρχει, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηναῖ τοῦ ἐν τῷ Κοτυσαίῳ.

Στίχοι.

Αἴγυπτος ὄντως, εἴ τέκη, τίθει μέγα·

Τμηθεὶς ἀληθῆς τοῦτο Μηναῖς δεικνύει.

Μηναῖς ἐνδεκάτη ἔτλη ξίφος γηθόσυνος κῆρ.

Ουτός ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, στρατιωμένος ἐν τοῖς Νουμέροις (στρατιωτικοῖς τάγμασι), τοῖς λογιμένοις Ρουταλικοῖς, ὑπ' Ἀργυρίσκῳ ἡγεμόνι, ἐν τῷ Κοτυσαίῳ Φρυγίας Σαλουταρίας (ὑγεινῆς). Μὴ ἀνεχόμενος δὲ καθορᾶν τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην παρρησιαζομένην, εἰς τὸ ὄρος ἀπῆλθε, νηστείας ἑαυτὸν καθαιρῶν καὶ προσευχαῖς. Ἰκανῶς δὲ στομῶσας ἑαυτὸν, καὶ τῷ Δεῖῳ πέθῳ τοῦ Χριστοῦ τὴν ψυχὴν ἀναφλέξας, ἐκ τοῦ ὄρους κατέβη. Καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν εἰδωλολατρῶν, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξεν. Ὅθιν αἰκισθεῖς, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τὰς σάρκας καταξανθεῖς, καὶ καυτῆροι προσομιλήσας πυρός, καὶ τριβόλοις, ἐν τῷ ἀφειδῶς ἔλκεισθαι, ἅπαν τὸ σῶμα διαλωθῆθεῖς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Διήγησις τινῶν ἐκ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Ποτε τις ἀπερχόμενος ἐν τῷ ναῷ τούτου προσεύξασθαι, εἰδέχθη παρά τινας εἰς μονὴν. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανδοχεὺς ἔγνω τὸν ὑποδεχθέντα ἐγκόλπιον φέρειν χρυσοῦν, ἀναστὰς ἐν μέσῳ τῆς νυκτός, φονεῖα χειρὶ τούτου ἐπέθετο· καὶ μελῆδόν κατακίψας, εἰς σπυρίδα ἐπέβαλε, καὶ ἀπῆρσησεν τὴν εἰς τὸν ἑσπέρου, ἡμεροῦς καὶ ἦν, λοιπὸν ἐναγώνιος, ὅπως τε

καὶ πῦ ἀπαγάγη, ἐν ἀφανεί τῷ κατακρύψαι βουλόμενος. Καὶ ὡς ἐν τούτοις τὴν ἡμελῆτη, ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, Ἴππος, ὡς ἐν τάξει στρατιώτου ἀναφανείς, περὶ τοῦ ἐκείσε καταλύσαντος ἠρεῦνα ξίνου. Τοῦ δὲ φονεῖας μὴδὲν γινώσκου διαβεβαιουμένου, τοῦ Ἴππου ἀποβάς εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἰκῆματι. Καὶ καταγαγὼν τὴν σπυρίδα, τί ἐστὶ τούτο φησίν; Ὁ δὲ, ὡς περ ἐκπληκτος γενόμενος ὑπὸ τοῦ δέους, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἁγίου πτόμα δεινὸν ἑαυτὸν κατέβαλε. Τὰ γοῦν κατατμηθέντα μέλη ὁ Ἅγιος συναρμολογήσας, καὶ προσευχόμενος, ἀνίστησε τὸν νεκρὸν, εἰπὼν· Δός δόξαν τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ, ὡς ἐξ ὑπνου ἀναστὰς, καὶ κατανοήσας ἅσα καὶ οἷα ἐπαθε παρὰ τοῦ ὑποδεξαμένου, εἰδέξασε τὸν Θεόν. Καὶ τῷ φαινομένῳ στρατιώτῃ εὐχαριστήσας, τὴν προσκύνουσι, ἐδίδου. Ἀναστάντες δὲ αὐτοῦ, ὁ Ἅγιος τὸν χρυσὸν ἀπὸ τοῦ φονεῖας λαβῶν, δούς αὐτῷ ἐφη· Τὴν δόδου σου πορεύου. Τὸν δὲ φονεῖα ἐπιστραφείς, τύψας ὡς εἰκός, καὶ κατηχήσας, προσίτι καὶ τὴν ἄφαισιν τοῦ ἐγκλήματος χαρισάμενος, καὶ ὑπὲρ ἐκείνου προσευξάμενος, τοῦ ἐπιφαινομένου πάλιν ἵππου αὐτὴ ἐπέβαλε, ἀπέστη ἀπὸ τῶν σφραλισμῶν αὐτοῦ.

Ἄλλος δὲ τις, δίσκον ἐξ ἀργύρου τῷ Ἁγίῳ ἐπαγγελίαμενος, παραβαλὼν τῷ τεχνίτῃ, δὴς τούτῳ κατασκευάσαι δίσκους ὑπέθετο, καὶ ἐπιγράψαι ἐν μὲν τῷ ἐνὶ τῷ τοῦ Ἁγίου ὄνομα, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὸ ἑαυτοῦ. Κατασκευασθέντων οὖν τῶν δίσκων, ἐπεὶ χαριστερέος τε καὶ λαμπρότερος ὁ τοῦ Ἁγίου εἰδέκνυτο, τῆς ἐπιγραφῆς μὴδοπωσοῦν μελήσας, ἑαυτῷ τούτον προσήρμοσε. Τοῖνον καὶ κατὰ θάλασσαν δια τὸ πλοῦς τὴν πορείαν ποιοῦμενος, καὶ ἐν τῷ νηὶ τοῦ δειπνεῖν δια τὸ ἔξυπηρετοῦντος αὐτῷ εὐτρεπισθέντος, τὰ παρατεθέντα ἐν τῷ τοῦ Ἁγίου δίσκῳ ἀτυποστόλως ἠσθιε. Μετὰ δὲ ταῦτα, τῆς τραπέζης ἐκ μέσου γενομένης, ὁ ἐξυπηρετῶν αὐτῷ δούλος, λαβῶν τὸν δίσκον πρὸς τὸ ἐκπλῦσαι τοῦτον, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβύθιζεν. Ἰπσοφρεῖς δὲ ὁ δίσκος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, πῶς ἀντίς εἶπῃ; ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβρίφη. Ὁ γοῦν δούλος, σύντρομος γενόμενος, καὶ δειλῖα καὶ φόβῳ συσχεθεῖς, εἰ τι καὶ καταναρκωθείς, ὑποχαυνώσας ἑαυτὸν, ἀπεβρίφη καὶ αὐτὸς κατὰ πόδας ἐν τῇ θαλάσῃ. Τοῦτο ἰδὼν ὁ κύριος αὐτοῦ, ἐλεεινολογούμενος, ἔλεγεν· Οὐαὶ μοι τῷ ἀθλίῳ· ὅτι ζηλώσας, τὸν τοῦ Ἁγίου δίσκον, προσὰπώλεσα οὖν αὐτῷ καὶ τὸν δούλον· ἀλλὰ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην πεποίημαι ἐνώπιόν σου, ὅτι εἰάν τὸ λείψανον καὶ μόνον τοῦ παιδὸς εὔρησω, δίδωμι τῷ Σεράποντι σου Μηναῖ καὶ τοῦτον τὸν δίσκον, καὶ τὴν τοῦ ἀπολεσθέντος διατίμησιν. Καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐπὶ τὴν ξηρὰν, ἀπέβλεπε πρὸς τὴν παράλιον, καραδοκῶν, καὶ ὑπορωόμενος ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι τὸ ζητούμενον· καὶ διὰ τοῦτο ἀγωνιῶν, εἰπως δυνηθεῖθα θεῶσασθαι τὸ τοῦ παιδὸς λείψανον. Καὶ ὡς προσεῖχεν ἐπιμελῶς, εἶδε τὸν δούλον ἐξερχόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετὰ τοῦ δίσκου, καὶ ἔφριξε· καὶ κραξάντος μεγαλῆ τῇ φωνῇ, ἐξῆλθεν ἅπαντες ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ ὡς εἶδον τὸν δούλον κατέχοντα τὸν δίσκον, ἐξίστησαν ἅπαντες, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Πυθθανομένων δὲ τούτων μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, διεσάφησεν ὁ δούλος λέγων· Ὅτι ἅμα τῷ ἀποβρίφῃναι με ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀνὴρ εὐειδῆς μετ' ἑτέρων δύο κρατήσαντές με, ὠδευσαν σὺν ἐμοὶ χθίς καὶ σήμερον μέχρι τῶν ὡδε.

Ἄλλα καὶ γυνή τις, ἀπερχομένη εἰς τὸν Ἅγιον, καὶ βιασθεῖσα παρὰ τινας εἰς αἰσχρὰν μίξιν, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο· ὁ δὲ οὐ παρῆσεν αὐτήν, ἀλλὰ τὸν βιαστήν παραδειγματίσας, ἀβλαβῆ ταύτην διεφύλαξε. Δήσας γὰρ τὸν ἵππον ὁ ἀνὴρ εἰς τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα, πρὸς τὴν γυναῖκα ἠσχολεῖτο. Ὁ δὲ ἵππος, ἀγριωθείς, κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου, οὐ μόνον εἰς περικοπήν τῆς αἰ-

χρᾶς μίξεως ἐγγόνει, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἔλκων κατὰ γῆς, ἄχρις οὗ τὸν τοῦ Ἁγίου ναὸν κατέλαβεν οὐκ ἴστη. Αὐτίκα δὲ μεγάλα καὶ πικρά ἐπιχρημέτισας, ἰκανὸς ἐξήγαγε πρὸς Σιωρίαν. Ἐορτῆς γάρ ἀγεμένης, πλῆθος λαοῦ ἐκεισε συνέτρην· Ὁ δὲ τοῦτο πεπονθώς, ἰδὼν τὴν τοῦ λαοῦ συνέλευσιν, τὸν ἵππον δὲ ἐπὶ πλείον ἀγριούμενον, καὶ ἑαυτὸν ὑπὸ μηδενὸς βοηθούμενον, πτοηθεὶς μήποτε ὀλεθριωτέρον τι ὑποσταίῃ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου, ἀνερευθριάστως ἐνώπιον πάντων ἱστηλίτευσε τὸ ἑαυτοῦ ἀνέμμημα. Καὶ εὐθὺς ὁ ἵππος παυσάμενος, ἴστη ἐν ἡμερότητι. Καὶ λυθεὶς ἐπιβάτης, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, καὶ προσπεσὼν ἐδέετο τοῦ Ἁγίου μὴ πλείω πειρασθῆναι ἔτι.

Καὶ χλωῦ ποτέ, καὶ ἐτέρας γυναικὸς ἀλάλου, παραμυόντων ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου μεθ' ἐτέρων πολλῶν πρὸς τὸ θεραπευθῆναι, μίσης νυκτός, πάντων ἐν τῷ ὕπνῳ ἀσχλουμένων, ἐφάνη ὁ Ἅγιος, καὶ φησὶ τῷ χλωῷ· Ἀπελθε, ἐτι ἡμερίας οὕσης, κράτησον τὸ παλλίον τῆς ἀλάλου, καὶ θεραπευθήσῃ. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ κρατήσαντος αὐτὸ, ἐκείνη σπασθεῖσα, ἀνέκραξι κατεγκαλοῦσα δῆθεν τοῦ χλωῦ, καὶ ἰάθη λυθείσης τῆς γλώττης. Ὁ δὲ χλωὸς αἰδεσθεὶς, εὐθὺς ἀνίστη, φυγῇ μέλλων χρήσασθαι. Καὶ ἐπιγυόντες ἀμφότεροι τὴν τοῦ Ἁγίου εἰς αὐτοὺς γενομένην θαυμαστοποίησαν, ἐδέξασαν τὸν Θεόν.

Ἑβραῖος δέ τις, ἔχων Χριστιανὸν προσφιλή, εἰς χώραν μακρὰν ἀποδημῶν, πολλάκις κατελίμπανεν αὐτῷ χρυσοῖον ἰκανόν. Τούτῳ ποτέ παραθέμενος βαλάντιον διακοσίων νομισμάτων, ἀπέδημησεν· ὁ δὲ Χριστιανὸς ἐμελίτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὴν παρακαταθήκην, ὁ καὶ πεποιήκειν. Ἐλθόντος γάρ τοῦ Ἑβραίου καὶ ζητήσαντος κατὰ τὸ εἰωθὸς, οὐκ ἐδίδου αὐτῷ, λέγων· Μηδὲν παρακατατίθηκας μοι τῇ φορᾷ ταυτῇ ὦν ἐπιζητεῖς. Ὁ δὲ Ἑβραῖος, ἀπροσδοκῆτως τοῦτο ἀκούσας, ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονε. Καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, φησὶ πρὸς τὸν Χριστιανόν· Ἐτέρου μὴ βλέποντος, ὄρκος διαλύσει τὸ ζητούμενον· καὶ ἐξήτει διὰ τοῦ Ἁγίου ἐλεγχθῆναι τὸν μὴ ἀληθεύοντα. Ἀφίκοντο οὖν, ὡς ἐκ συνθήματος, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ. Καὶ παρευθὺς ὁ Χριστιανὸς, μηδὲν μελήσας, δι' ὄρκου τὴν οἰκίαν ἑστασιν ἐβεβαίωσεν.

Ὡς δὲ, τοῦ ὄρκου ἀπαρτισθέντος, ἐξελθόντες τοῦ ναοῦ ἀμφότεροι, τῶν οἰκειῶν ἵππων ἐπίβησαν, ὁ τοῦ Χριστιανοῦ ἵππος κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου ἀτακτῶν ἦν· καὶ τὸν χαλινὸν ἐκδακῶν, πικρὸν ἠπέιλει τῷ ἐπιβάτῃ τὸν θάνατον. Καὶ τῶς μὲν ἔῤῥιψε κατὰ γῆς· διτηρήθη δὲ ἀσινῆς, μόνον τοῦ ἐγχειρίου (μανδηλίου) αὐτοῦ ἀπολεσθέντος, σὺν κλειδίῳ καὶ βουλλωτηρίῳ χρυσῶ ἐνί· εἴθ' οὕτω καὶ αὐθις ἐπίδασ, ἐπορεύετο, συνόντος αὐτῷ καὶ τοῦ Ἑβραίου, στυγνάζοντος καὶ ἐκ βαθούς στένοντος, καὶ τὴν ζημίαν μὴ φέροντος. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἑβραῖος λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐπί καὶ ὁ τόπος ἐπιτῆδείος ἐστίν, ὡ φίλτατε, καταθάντες τῶν ἵππων, ἀπολάβωμεν τροφῆς.

Ἀρξαμένων δὲ αὐτῶν ἰσθίειν, μετὰ μικρὸν ἀτενίσας, ὁ Χριστιανὸς, εἶδε τὸν ἑαυτοῦ δούλον ἐστῶτα, καὶ κατέχοντα τῇ χειρὶ τῇ μιᾷ τὸ τοῦ Ἑβραίου βαλάντιον, ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ τὴν ἀπολεσθεῖσαν κλεῖδα σὺν τῷ ἐγχειρίῳ· καὶ ἰδὼν ἐξεπλάγη, καί, Τί τοῦτο; πρὸς τὸν δούλον φησὶν· Ὁ δὲ, φοβερόστις ἐφιππος, ἀπεκρίνατο, εἰς τὴν κυρίαν μου ἐλθὼν, καὶ ἐπιδοῦς αὐτῇ τὸ κλειδίον μετὰ τοῦ ἐγχειρίου σου, πρὸς αὐτὴν εἶρηκεν· Ἐν σπουδῇ ἀπέστειλον τὸ τοῦ Ἑβραίου βαλάντιον, ἵνα μὴ ὁ ἀνὴρ σου κινδυνεύσῃ· καὶ ἰδοὺ λαβὼν τοῦτο ἦλθον πρὸς σέ, καθὼς ἐπέταξεν· Ὁ δὲ Ἑβραῖος περὶχαρῆς γενόμενος, ὑπέστρεψε μετὰ τοῦ Χριστιανοῦ πρὸς τὸν Ἅγιον. Καὶ οὗτος μὲν ἵκτεδολεῖ βαπτισθῆναι, ὡς ταυτέου θαύματος αὐτόπτης γενόμενος. Ὁ δὲ Χριστιανὸς συγχώρησιν ἤτει λαβεῖν, ὑπερὸ ὁ τοῦ Θεοῦ παρῶργισεν. Ἀμφότεροι σὺν λαβόντες,

καθὼς ἠτήσαντο, ἐ μὲν τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὁ δὲ τὴν συμπάθειαν, ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια χαίροντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίκτωρος.

Στίχ. Οὐ δειλιῶν ἦν οὐδὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος.

Πᾶσαν μακρὰν πθ καρδίας Δεῖς δειλίαν.

Ὁὗτος ἠγωνίσαστο ἐπὶ Ἀντωνίου βασιλέως Ῥωμαίων, καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ δουκὸς ἐν Ἰταλίᾳ. Ἀναγκαθεὶς γὰρ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, τοὺς δακτύλους πρῶτον θλάττεται, εἶτα εἰς κάμινον βάλλεται· καὶ διαρκίσας ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀδολογήσας. Καὶ δριπλήτρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκαζέεται· ὦν μηδὲν ἐνεργησάντων, ὁ ταῦτα κερασάμενος, τῷ Χριστῷ προσῆλθε πιστεύσας. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐκοπάται τὰ νῦρα, καὶ πυρωθῆντι· ελαίῳ ἐμβάλλεται. Καὶ ἀναρτηθεὶς, λαμπάσι καταφλέγεται· καὶ κονίαν μετ' ἐξουὺ ἀναγκαζέεται τῷ στόματι δέξασθαι· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται· καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς· εἶτα τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τότε τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου Διακόνου.

Στίχ. Βλῆθεις ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ φέρει.

Λυθεὶς δὲ φρουρᾷ σαρκικῆς, ἄνω τρέχει.

Ὁὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βικέντιος, ἐν Αὐγουστοπόλει τῆς Ἰσπανίας ὑπάρχων, καὶ διδάσκων τὸν λαὸν μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Ἰλαρίου (ἢ Οὐαλλερίου), Διακόνος ὦν, κρατηθέντες ἀμφότεροι, ἤχθησαν παρὰ τὸ Βῆμα Δατιανοῦ τοῦ ἄρχοντος. Ὅς αὐτίκα σιδήροις αὐτοὺς περιθεῖς, εἰς πόλιν Βαλεντιανὴν ἀχθῆναι κελεύει, καὶ δυσωδοστάτη φρουρᾷ καθειρῆσθαι. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας ἐξαγαγὼν τὸν Βικέντιον, κελεύει ξείσθαι, καὶ σταυρῷ καταπήγυσθαι, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεσθαι· ἐκείθεν τε ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται, καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευράς κατακαίεται. Ἐξαρβρος δὲ γενόμενος ὅλος, ῥάβδους σιδηρᾶς πυρωθείσας ἐπὶ τοῦ στήθους δέχεται. Καὶ ἀπορρίφεις ἐν τῇ φυλακῇ, βοηθείας Δείας καὶ ἀγγελικῆς ἀξιούται, καὶ αὐτίκα τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος.

Στίχ. Δένδροις Στεφανὶς προσδεθεῖσα φοινίκων, Τῶν Μαρτύρων ἠνθῆσεν ὡς φοινιξ μεσον.

Ἄστη, στρατευομένη τινὸς ὑπάρχουσα γαμετῇ, καὶ τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβομένη, ἐν τῷ βλέπειν τὸν Ἅγιον Βίκτωρα ὑπερ᾿ ἀνθρώπων πασχόντα, ἴδῃ τὸν ἀνδρα αὐτῆς ἀποβαλοῦσα, καὶ ἐν χρεῖα τυγχάνουσα, ἐμακάρισε τῆς καρτερίας, καὶ τῶν στεφάνων, ὧν ὁ Θεὸς ἐμελλε δωρῆσασθαι αὐτῷ· δι' ἣν αἰτίαν τῷ Ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ ἐπεὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν προαιώνιον ὡμολόγησεν, ἐκτείνεταί τας χεῖρας, καὶ δυοὶ φοινιξὶ βία καμφθεῖσι προσδεθεῖσα, ἀφίεται. Ὡν πρὸς τὴν ἰδίαν ἀποκλιναύτων ἐρμῆν, αὐτῇ διαιρεῖται, καὶ εἰς δύο μερίζεται τμήματα, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὴν ψυχὴν ἀποδίδωσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Πατρός ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου τῶν Στουδίου.

Στίχ. Πολλὰς ἀμοιβὰς, Θεόδωρε τρισμάκαρ, Βίου μεταστάς, ὡς βίους εὖ, προσδόκα.

Ὁὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κερωνύμου, γενεῶν εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης. Παιδεύθειν δὲ τὸν ἐνάρετον βίον ἐλόμενος, γράμμασιν ἐκπαίδευται, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς γνώσεως ἀ-

νήχθη. Τὸν μονήρη δὲ βίον ὑπελθὼν, καὶ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς κατορθώσας, χρίσματος τῆς ἱρωσύνης παρά τοῦ μεγάλου Ταρασίου ἀξιοῦται. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πλάτωνος τηνικαῦτα Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Στουδίου τυγχάνοντος, καὶ παραιτησαμένου, ὁ μακάριος οὗτος τὴν ἡγεμονίαν ἀναδίδεται, καλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον ὀδηγῶν, καὶ ἐπὶ νομᾶς σωτηρίους ποιμαίνων.

Οὗτος οὖν ὁ μέγας Θεόδωρος, καὶ Ταράσιος ὁ ἐν Ἀγίοις, ὁ μὲν ἀπωθείται τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ, μαστιχθεὶς, ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ περιορίζεται, παρά Κωνσταντίνου υἱοῦ Εἰρήνης τῆς Βασιλείσσης, διὰ τὸ τῶν μὲν νομίμως αὐτῷ συναφθῆσαν γυναῖκα ἀποβαλεῖν, ἀγαγίσθαι δὲ ἑτέραν, καὶ διελεγχθῆναι παρ' αὐτῶν. Ἐπιὶ δὲ Κωνσταντῖνος τυφλωθεὶς τῆς Βασιλείας ἀπερράγη, ἀνακαλεῖται τῆς ἐξορίας Θεόδωρος. Ἀλλὰ καὶ αὐθις ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ παρά Λέοντος Ἀρμενίου τοῦ Εἰκονομάχου. Ἐκείθεν τε πάλιν παραπέμπεται ἐν τῷ τῶν Ἀνατολικῶν Σίματι, ἐν ᾧ περὶ τὰς ἑκατὸν μάλιστα περὶ τὸν νῶτον δεξάμενος, γενναίως ἐνικαρτέρει. Καὶ αὐθις παρά τοῦ Στρατοπεδάρχου σφοδραῖς μάλιστα αἰκίζεται. Καί κειθεν ἐν τῇ Σμύρῃ παραπεμφθεὶς εἰρκτῇ δυσωδιστάτῃ ἐγκλείεται, καὶ τῷ βασανιστηρίῳ ξυλῶ ἐμβάλλεται. Ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς τῆς βασιλείας ἀπερράγη, καὶ Μιχαὴλ τὰ σκῆπτρα εἶδεξάτο, ἀνακαλεῖται τῶν δεσμῶν καὶ τῆς ἐξορίας ὁ μέγας Θεόδωρος. Καὶ μικρὸν ἀνθεὶς, τοῖς φίλοις συνῆν, εἶτα μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν κατάξηρος, ὠχρὸς τὴν ὄψιν, μισοπόλιος τὴν τρίχα, καὶ ἐπιφάλακρος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Συναπεβάλου ταῖς πληγαῖς, σοῦ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, τῆς ἀμαρτίας· καὶ στολήν, ἐνεδύσω μηκέτι παλαίωσιν, δεχομένην Μακάριε, ἣν ἐξύφανεν ἡ χάρις ἐπιφανεῖσα.

Τῇ πυρπολήσει τῶν πολλῶν, Μάρτυς καὶ σεπτῶν σε ἀγώνων, ἡ ἀκανθώδης πονηρὰ, ἀδεία τεφρῆται αἱμάτων τε, ταῖς ῥοαῖς ἀποσβέννυται, ἀγνωσίας ἐπηρμένη πυρὰ Παμμακάρι.

Εἴχων ἀφθότους δωρεάς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς τὴν σεπτὴν σου ἐορτήν, ἐκτελοῦσι Μηνᾶ ἀξιάγαστε, καὶ συμπράττεις τοῖς ψάλλουσιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρὸς σου, ὃν εὐλογῆσιν ἕρανῶν, αἱ Δυναμίεις βροτῶν τε συσῆματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρτας τῆς ἀρχαίας Εὐλογημένη.

Τοῦ Ὁσίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ιδῶν ὁ προγνώστης σου, τῆς διανοίας τὴν καθάρτητα, λογικῶν σε προβάτων, καθηγεμόνα Πάτερ προβάλλεται· ὧ νῦν παμμακάρι, κραυγάζεις Θεόδωρε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ θεῖον εἰκόνισμα, μορφῆς τρισμάκαρ τῆς ἀνθρωπίνης Χριστοῦ, προσκυνῶν διετέλεις, τοῖς θεομάχοις ἀντιταπτόμενος, μέχρι θανάτου, καὶ ψάλλων Θεόδωρε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο λόγος σου ἄλατι, διηρτυμένος ὡφθη Θεόδωρε, καὶ ὁ βίος σε Πάτερ, λελαμπρυσμένους αἴγλη τοῦ Πνεύματος· ὧ νῦν ἀστράπτων, βοᾶς ἀγαλλόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδού νῦν πεπλήρωται, Δαυὶδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόρρησις· λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῶ προσώπῳ Θεογεννητορ ἀγνή, οἱ κεντημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλογοῦσι Θεόν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Οραῖθης ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ, πυρᾶς ἀπτομένης ἐξαπτόμενος, θυμα ὡς ἀμώμητον, τέλειον ὡς σφάγιον, ὡς ἱερεῖον ἔμφυχον ὀλοκαυτούμενος, καὶ θεῖαν εὐωδίαν ἐκπέμπων, ἦν Θεὸς ὡσφράνθη, Μηνᾶ Θεοῦ θεράπον.

Συρόμενος Μάρτυς καὶ τριβόλοις, ὀξέσι κεντούμενος συνέτριψας, κέντρα τοῦ ἀλάστορος, ξίφει δὲ τεμνόμενος, ὡς ἐν ἐκτάσει πίστεως, ὅπλοις διέκοψας, ἀνόμων κεφαλᾶς Ἀθλοφόρε, μέλπων· Εὐλογοεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λυθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῇ τοῦ ξίφους, στοργῇ συνεδέθης τελεώτερον, Μάρτυς τοῦ Δεσπότου σου· πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, νῦν δὲ ὄρας θεούμενος, Μηνᾶ καὶ μέλπεις αὐτῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἰκεῖ ἐν γαστρὶ σου ὑπὲρ λόγον, ὁ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν· βρέφος καθ' ὁράται δὲ, σοῦ ἀποτικτόμενος, ὁ πρὸ αἰῶνων ἄχραντε, ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς, ὃν πᾶσα εὐλογεῖ καὶ δοξάζει, κτίσις Θεοτόκε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Σεσοθημένης ἔδειξας, θεοφόρε Θεόδωρε, τοὺς ἐφευρετὰς τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, διδάσκων τὴν ἄχραντον, τιμητικῶς εἰκόνα Χριστοῦ, σέβειν προσκυνεῖν τε, καὶ τιμᾶν θεοφρόνως, καὶ μέλπειν τῷ Δεσπότη· Ἱερεῖς εὐλογοεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διὰ παντὸς τοῦ βίου σου, θεοφόρε Θεόδωρε, τῆς ὀρθοδοξίας ὀδηγὸς γεγέννησαι, φωστῆρ

φαινότατος, Θεοειδής διδάσκαλος, τύπος Μο-
ναστών, καὶ ἀκριβὴς νομογράφος, διδάσκων
ἀναμέλπειν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ-
τε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, εὐσεβείας διδάσκα-
λος, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδῆς συνήγο-
ρος, Παμμάρκαρ γενόμενος· ἐν οὐρανοῖς δὲ Δῶ-
ρον Θεοῦ, τῆς δικαιοσύνης ἀνεδήσω στεφάνους,
τὸν δρόμον ἐκτέλεσας, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας,
Χριστὸν δοξολογήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσει τὸν νῦν ἐλάμπρυνας, σωφροσύνη τὴν
ἔφεσιν, καὶ τὸ θυμικὸν δὲ τῇ ἀνδρείᾳ ἔ-
ζωσας, ἰθύνας Θεόδωρε, δικαιοσύνη πάνσαφε,
ἱεροπρεπῶς τὰς ψυχικὰς σου δυνάμεις, συμφώ-
νως ἀναμέλπων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερ-
υψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας, τὰς οὐ-
λὰς ἐξάλειψον, Θεὸν ἢ κυήσασα, τὸν ἐπὶ πάν-
των Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου
νηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνεῖσι,
λαὸς ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

► **Ε**πταπλασίως κáμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
► Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
► καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
► τούτους ἰδὼν, Τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν
► ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
► τε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὡδὴ 5. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γῆ σου νῦν τὸ σῶμα τὸ στερρόν Μακάριε,
ἐναθλήσαν κατεκάλυψε· φέρει τὸ πνεῦμα
οὐρανὸς δὲ, σὺν πνεύμασι Μαρτύρων γηθόμε-
νον, καὶ φαιδροτάτη δόξη λαμπόμενον· ὅθεν σε
πάντες μακαρίζομεν.

Οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, ἰσάγγελον
πολιτείαν ἀσπασάμενος· βλέπεις νοῖ κε-
καθαρμένῳ, Μηνᾶ τὴν τοῦ Κυρίου τερπνότητα,
πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, φωτοχυ-
σίαις ἀξιάγαστε.

Ιδὼν τὸν ποθούμενον Χριστὸν, πανεύφημε,
ἀπολαύεις τῆς Θεώσεως· ἔσθης τοῦ πόθου
ἐπιφθάσας, Μηνᾶ τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον·
ἡμῶν δὲ μνημονεύεις τῶν πόθῳ σου, μνήμην τε-
λούντων τὴν πανίερρον.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν ἐκύησας, Θεὸν
Λόγον Μητροπάρθενε· ὅθεν κυρίως Θεο-

τόκον, καρδίᾳ σε καὶ γλῶσση κηρύττοντες, φω-
νήν σοι τοῦ Γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα, Χαῖρε
βωῶντες πάντων Δέσποινα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ροαῖς σου τῶν δακρῶν ὡς Ἀσκητῆς, καὶ
πηγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς Μάρτυς Χριστοῦ,
ἐκλάμπρυνθεῖς, λάμπεις ἐκατέρωθεν τηλαυγῶς,
δικαιοσύνην Ὅσιε, περιβεβλημένος ὡς Ἱερεὺς,
τῶν Θεῶν ἀνακτόρων, χορευῶν ἐνδοταίῳ, περὶ
Θεὸν Πάτερ Θεόδωρε.

Αγίως σου τὸν δρόμον διαδραμῶν, ἐν Ἀγίων
ἀγίοις σκηνώμασι, νῦν κατοικεῖς, στέφος
ἀφθαρσίας ἀπειληφῶς, καὶ βασιλείας ἐνδυμα,
μεγαλοπρεπές τε καὶ ἱερόν· ἐν οἷς ἠγλαϊσμέ-
νος, Θεόδωρε παρέστης, τῷ σῷ Δεσπότη ἀγαλ-
λόμενος.

Ιδεῖν κατηξιῶθης τῶν ἀγαθῶν, τὴν πηγὴν
Θεοφόρε Θεόδωρε, ὡς μετελθὼν, βίον ἐνθεώ-
τατον ἀληθῶς· καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως,
διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς, τὸν νοῦν ἐλευθερώ-
σας, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, γεγεννημένος ὠ-
φθης ἄριστος.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος Δῶρον Θεοῦ, ἐπὶ
πάσης ἠκούσθη πανεύφημε, οἷα βροντῆ,
ταῖς τῆς οἰκουμένης ἐσχατιαῖς· ὡς ποταμοὶ δὲ
βρύουσι, τῶν σῶν διδασμάτων αἱ διδασκαί·
Θεόδωρε διό σε, ὡς Θεῖον Θεηγόρον, νῦν ἐπα-
ξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ωραῖθης ὡ Παρθένε Μητὴρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύ-
σιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λό-
γον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦ-
ξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν
καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ
σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

► **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
► κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡ-
► φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
► στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
► νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
► πων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τοὺς οὐρανοὺς ἀστέρες, κατακοσμοῦσιν Οἰ-
κτίρμον, τὴν ἐκκλησίαν Μηνᾶς δὲ, Βί-
κτωρ, Βικέντιος κοσμεῖ, καὶ Στεφανίς, δι' ὧν
σῶσον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Τοῦ Ὁσίου.

Υπὲρ τῶν Θεῶν εἰκόνων, ὑπέμεινας πᾶ-
σαν θλίψιν, βασιάνους καὶ ἐξορίας· διό

διπλοῦν καὶ τὸ στέφος, ἐκ δεξιᾶς τῆ Ὑψίστου, ἐδέξω Ὅσιε Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ πανάχραντε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι, καὶ τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦσιν, ἔνθα χορεῖται Ἀγγέλων, καὶ πάντων Ἀγίων δῆμοι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Οὐκωήχου.

Εἶτα λέγομεν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Δεῦτε φίλαθλοι τὴν τρισαυγὴ τῶν Μαρτύρων τιμήσωμεν χορείαν, Μηνᾶν τε καὶ Βίκτωρα καὶ Βικέντιον ὅτι αἵματα ἔδωκαν, καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωὴν· διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν· οὐ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων· οὐ στρατευόμεθα βασιλεῖ θνητῷ καὶ γηίνῳ, ἀλλὰ τῷ ζῶντι βασιλεῖ στρατευόμεθα, τῷ αἰεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται.

Δόξα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Τὸν ἀριστερά τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶν τὸν αἰοδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοὶ, ἐγκωσμίαις μαρτυρικοῖς, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τὸν πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους πόλεμον ὑπέλθων, καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, αἰτεῖται τῇ οἰκουμένη εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, *Θεοτοκίον*. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνη ἐχρημάτισας, τῆ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· ὅθεν κραυγάζω σοι· τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως Ἀχραντε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον Χριστέ, ἡ Παρθένοσ βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλω κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆ Ἱεράρχου. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη θαυμασίε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου, Ὅσιε Δεσπότη· διὸ σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἁγίε· ἦν πίστει ἐορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περισώζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Σοῦ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοός τὴν εὐθύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἐνθεον, ὃ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρω σε σοφέ, καὶ τελειώσας, καὶ ποιμένης οἴακας, σαφῶς ἐγχειρισάμενος, ἦν πρὸς λιμένας ὠδήγησας, τῆ ἐνθέου θελήματος, Ἰωάννη θεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε· πάσας γὰρ ἐτήρησας, ταῖς νομοθεσίαις ταῖς σωτηριώδεις· τὸν γὰρ Θεὸν ὀλοσχερῶς, καὶ τὸν πλησίον θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρκεσας· διὰ τοῦτό σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἁγίε; ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ· ὀχετὸν τῶν τοῦ Θεοῦ, χορηγομένων δωρεῶν· πλημμύραν, διδασμάτων τῶν τῆς χάριτος· κρατῆρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως· προσεκτικὸν συντονώτατον· διδασκτικὸν πρακτικώτατον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ὅσιε; γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, παμμακάριστε φυτῶν· φυτουργὸν τοῦ νοουμένου, Παραδείσου τῶν πιστῶν· νομίμων, θεοσδότην ἐμπειρότατον· δογματῶν, θεοπνεύστων ἐπιστήμονα· ἐρμηνευτὴν εὐφύεστατον, καὶ παιδευτὴν ἱκανώτατον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω θαυμασίε; ὀριστὴν τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβευτὴν· παι-

δευτὴν τῶν Μοναζόντων, παρθενίας ὀδηγόν, δικαίως, ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα, ὡς πείρα, διελθόντα τὰ ἐκάτερα. Πολλὰ τὰ σὰ προτερήματα, καὶ ἔνθεός σου ἡ ἀσκησις. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, **Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.**

Ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, τοῖς ἐνδεέσι πλημμυρεῖ, εὐσυμπαθήτους οἰκτιρμούς, Ἰωάννης ὁ Χριστοῦ μιμητῆς, ὁ μέγας Ποιμὴν τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ φωστὴρ. Δεῦτε κορεσθῶμεν οἱ πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν ἰλαρότητα· φιλευσπλάγχῃ γὰρ στοργῇ, Χριστὸν ξενίσας διὰ τῶν πενήτων, ὡς πάλαι Ἀβραάμ, τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη, καὶ παρῶρησίᾳ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.** Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, Δέσποινα τῷ κόσμῳ προσοίσω; εἰμὴ δακρύων πηγὰς, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μου· ἀλλ' ἰλέω σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· λύσον, τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ὑλῶ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὀρώσα, ἡ ἀπειρογάμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμέ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ Προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχῃσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, **Στιχ. προσόμοια τῷ Ἱεράρχῃ.**
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ, τῆς οἰκουμένης τὸ περίθλεπτον καύχημα, τὸ κλέος Ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπίς, ἐγκρατείας στάθμη, καὶ ἀσκήσεως, λιμὴν τῶν ἐν ζαίῃ, κινδυνευόντων ἢ λύτρωσις, πύργος ἰσχύος, καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος, νόμος ἔμπρακτος, εὐποιῆς τὸ πέλαγος· δότης ὁ ἰλαρώτατος, ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα, νέμων πλουσίως Παμμακάρι, τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ τῶν πεινῶντων τροφεὺς, τῶν δεομένων παροχεὺς ἀφθονώτατος, ἡ βρύσις τῆς συμπαθείας, ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καταπονομένων ἢ ἀντίληψις, χηρῶν ὁ προστάτης, τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, γυμνητευόντων, ἀσφαλὲς περιβόλαιον, ἡ ὄξυτάτη, τῶν πιπτόντων ἀ-

νόρθωσις. Πάτερ ὑπερῤῥάνιε, ἐλέω σου ὄμματι, ἄνωθεν πρόσχες καὶ θείας, φιλανθρωπίας μεταδόσιν, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία τῆς νεότητος ἐνδοξε, τοῦ γήρως ἢ βακτηρία, τῶν πλανωμένων ποιμὴν, τῶν ἀμαρτανόντων ἢ διόρθωσις, λειμῶν εὐωδέστατος, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐποιῆς, ποταμὸς ὁ ἀένναος, καταγωγίον, τῆς Ἀγίας Τριάδος σεπτόν. Μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, ρυόμενος θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου κολάσεως, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος (*).

Δόξα, **Ἦχος πλ. β΄.**

Ὅσπερ Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ ταῖματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρῶρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ὅρώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κυήσασσα, θρηνωδοῦσα, ἀνεθόρα μητρικῶς Υἱέμου καὶ Θεέμου, γλυκύτατόν μου Τέκνον πῶς φέρεις πάθος ἐπονεϊδιστον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου, Πάτερ Ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, **Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.**

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, ὡς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τὴν οἰκουμένην λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.**

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων τὸν τόπον ἀναπληροῦσι τὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἀπόστιχα ἐν τῷ χειρογράφῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἐν τῇ Δ΄. Ὡδῆ. Ἰωσήφ.

Ὡδῆ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεικομένη τὴν ἄτομον.

Τῆ συμπαθεία τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος, καὶ τῆ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Πάτερ πυρσευόμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι, τῆ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρώτατον, Ἰωάννη γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Τὰ δι' αἰῶνος αἰεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῶ λογισμῶ, Πάτερ ἱερώτατε, ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἀφθαρτα, καὶ νῦν τῆς οὐρανοῦς περιπολεῖς, βῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ο τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα πρὶν, Ὅσιε διάνοιαν, ἠλέησε πολλοὺς, τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σου· ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε προμήθεια, Ἰωάννη πάνσοφε, θεόφρον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἰνα τοὺς κάτω, τοῖς ἄνω συνάψαι, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδου καὶ σαρκὸς, φανεῖς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας ζῶ μεσάτοιχον ἐλῶν, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ τῶν ἐβράθευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἀρδεὶ με Νεῖλος γνωστικῆ παγκαρπία.

Θεοφάνους.

Ὡδῆ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διαδεύσας.

Αρδείαις σου Μάικαρ ταῖς μυστικαῖς, ἀρδεύων πλουσίως, τὸν φυγέντα μου λογισμὸν, ὡς σάχυν τὸν ὕμνον σοὶ προσφέρειν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσον.

Ρημάτων ῥοαί σε ὡς ἐξ Ἐδέμ, πανόλθιε Νεῖλε, προερχόμεναι προφανῶς, τὸ πρόσωπον ἅπαν ἀενάως, τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δογματῶν καὶ λόγων ὁ ποταμὸς, τῶν σῶν Θεορρήμων, ταῖς καρδίας τῶν εὐσεβῶν, ἀρδεύων ποτίζει· δυσσεβῶν δὲ, καταποντίζει τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Εξήμεσεν Εὐας ταῖς ἀκοαῖς, ἰὸν ψυχαφθόρον, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής· Χριστὸν δὲ τεκοῦσα Θεομήτορ, τὴν τούτου βλάβην ἐθεράπευσας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδῆ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Εὐπρεπῆς ὡσπερ κόρη, ἐξ ἐλαιῶν στέφανον, ἐπιφερομένη, ἐπώθη σοὶ Ἀξιάγαστε, τοῦ Ἐλεήμονος, ἡ εὐσυμπάθητος χάρις, προσεφελομένη σε, πρὸς θείον ἔλεος.

Ἰερὸν ἐπὶ θρόνον, ψήφω Θεοῦ ἐνδοξε, Πάτερ Ἰωάννη, καθίσας καθάπερ Ἄγγελος, σὺ πεπολίτευσαι, εἰρηνικὰς ἀναφέρων, ἱεραῖς θυσίας τε τῷ Πανοικτίρμονι.

Τῆ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον, Πάτερ θεραπεύων, δι' οἴκτον σάρκα πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρικεσας, ξένους ἀστέγους συνήξας, πληρωτῆς προστάξεων θείων γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Επί σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντός αἴτιος, δι' ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας, θέλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἰνα τὰ χάρισματα, Πάτερ τοῦ Πνεύματος φέρῃ σου, ὁ λογισμὸς, τοὺς τῆς πονηρίας, λογισμοὺς ἀπεδίωξας.

Μύρον εὐδέστατον, τῆς προσευχῆς ἡμῖν ἐπνευσας, ἱεουργε, διὰ θεωρίας, πρακτικῆς ἐκτιθέμενος.

Εἴλυσας διδάγματα, σὺ ἐπουράνια Πάνσοφε, ὡς ἐκ πηγῆς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς τροφίμους ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Νείρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πάναγνε, ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀθανασίας, τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοὶ
» **Κ**ύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς φρυγανῶδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἱκεσίᾳ· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοὶ· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων ἐξισχύσει, Νεῖλε, εἰπεῖν τῆς πολιτείας τὰ ἄθλα, καὶ τοῦ βίου σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους, καὶ πολλοὺς κόπους σου, οὓς ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας; ἀλλ' ὅμως ἴδε, οὕτω σοὶ κράζω.

Χαίροις Θεοῦ ποταμὲ χαρίτων· χαίροις Χριστοῦ διδασκάλων πλημμύρα.

Χαίροις τῆς σοφίας κρατῆρ καὶ τῆς γνώσεως· χαίροις ἀθανάτων φυτῶν τὸ γεώργιον.

Χαίροις δόγμα πρακτικώτατον θεοπνεύστων λογίων· χαίροις νόμου ἐμπειρότατε θεοσδότη εὐρμηνεύς.

Χαίροις τοῦ νοουμένου Παραδείσου φυτουργεῖ· χαίροις τῆς παρθενίας φυλακτήριον μέγα.

Χαίροις τερπνὴ κιθάρα τῆ Πνεύματος· χαίροις παθῶν ῥιζοτόμος μάχαιρα.

Χαίροις ἀνδρῶν δικαίων τὸ ἔρεισμα· χαίροις πιστῶν γηγενῶν ὁ προστάτης.

Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε'λεήμονα γνώμην ἀναλαβῶν, εὐσυμπάθητος ὡφθης προσεπαρκῶν, πτωχοῖς ἐνδεέσι τε, Ἰωάννη θεόπνευστε· διὰ τοῦτο κλησιν, τῇ πράξει κατάλληλον, παρὰ πάντας μάκαρ, Ἁγίου ἐπλούτησας· ὅθεν ὁ δοτήρ σε, τοῦ ἐλέους μεγάλως, θεόφρον ἠλέησε, καὶ φαιδρῶς κατελάμπρυνεν. Ἱεράρχα πανόλβιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Καταλαμπρύνας σου τὸν νῆν θεωρίαις, θεολογίας ποταμούς ἐξηρεῦξω, καταρδεύων καρδίας Νεΐλε θεοφόρε, τῶν πίστει ἀρυομένων σῶν διδασχῶν, τὸ πόμα τὸ διαυγές τε καὶ καθαρόν, καὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν φωταυγῆ τε καὶ σεπτὴν, Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν, *Θεοτοκίον.*

Τῆ σταθηρᾶ σου Θεομητορ πρὸς τὸν Κτίστην, καὶ τῇ ἀλήκτῳ ἰκεσία τοὺς ἐν πίστει, τὸν πανάγιον Τόκον τὸν σὸν σεβομένους, ἐκ πάσης ῥύσαι ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς, καὶ δίδου πρὸς τὸν Υἱόν σου οἰκειακὴν, παρρησίαν ὡς δυνατὴ, ἐξευμενίσασθαι αὐτόν, εὐρεῖν ἡμᾶς διαλύσιν, ὧν ἐν βίῳ ἠμάρτομεν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὀρώσα τὰ σπλάγγνα ἠλγεις καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας· Οἶμοι! Τέκνον ἐμὸν, τίς ἢ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώσας τὸ πλάσμα σου; Ἀνυμῶ σου τὸ εὐσπλαγγχόν.

τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Καθαρόν καταγώγιον, ὡφθης τῆς Ἁγίας Τριάδος Ὅσιε, καὶ ναοῦ θείου κειμήλιον, καὶ Ἀρχιερέων ἀκροθίνιον.

Τῆ πολλῇ συμπαθείᾳ σου, Κύριος προσέχων ὁ συμπαθέστατος, τὴν ψυχὴν σου καθηγάσεν, Ἰωάννη Πάτερ ἱερώτατε.

Ε'ντολῶν ἀκαταίσχυντος, γέγονας ἐργάτης τοῦ Πανοικτίρμονος, καὶ ἐπλήσθης ἀγαθῶν αὐτοῦ, ἐν σκηναῖς ἁγίων αὐλιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Γ'ασαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας καὶ κατευόδωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ε'πανάγαγε Πάνσοφε, τῆς τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, ὡς ἀντίλυτρον, καὶ τίμημα, τῷ Θεῷ προσάγων τὰς ἐντεύξεις σου.

Γ'ερῶς ἀνατάξασθαι, τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σοφίας τὰ δόγματα, δοκιμάσας δι' ἀσκήσεως, σεαυτὸν Παμμάκαρ προεκθήρας.

Λογισμῶν ἅπαν ὑψωμα, Πάτερ ἐπαιρόμενον ἐταπείνωσας, τῇ πλημμύρᾳ τῆς σοφίας σου, ἀφανίσας τούτων τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ο' Πατρὶ συναΐδιος, καὶ ὡς Θεὸς Λόγος τὸ πρὶν ἀσώματος, ἐπ' ἐσχάτων σεσωμάτωται, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου Πανύμνητε.

τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ε'. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Τοῦ νεκρωθέντος δι' οἴκτον, νεκρωσιν ἐκούσιον, Πάτερ σοφὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, καὶ ζωῆς ὑπερκοσμίου, κατηξιώθης ἀξιάγαστε.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης, πρᾶος εὐσυμπάθητος, εἰρηνικὸς γεγόμενος, καὶ πεινῶντων ἄρτος ἀδαπάνητος, καὶ πενήτων χορηγία περιβολή τε γυμνητεύουσιν.

Θεῖαις μεθέξει Πάτερ, κατακαλλυνόμενος, οἷά περ Ἄγγελος, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱερούργησας, τοὺς πιστοὺς καταφωτίζων, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου, ταῖς φιληδονίαις τοῦ βίου, Ἀγνή πανάμωμε, τῷ φωτὶ τῷ σῷ ταύτην καταύγασον, ἢ τὸ φῶς Χριστὸν τεκοῦσα, τῆς ἀγνωσίας σκότος λύοντα.

τοῦ Ὁσίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Σοφίας ὀρεγόμενος Πάνσοφε, τῆς ἐνθέου, σπουδαίως κατέλιπες, τοῦ βίου πᾶσαν προσπάθειαν.

Γνωστῶς σὺ τὸν ἐπέκεινα γνώσεως, Θεοφάντορ, νοητῶς κατείληφας, ἐνώσει θεία μούμενος.

Νεφέλην σε τοῖς ὄμβροισ τῆς γνώσεως, Θεοφόρε, πᾶσαν κατακλύζουσαν, τὴν ἀγνωσίαν γινώσκομεν.

Θεοτοκίον.

Ως κρίνον ἀναμέσον ἐκλάμπουσαν, τῶν ἀκανθῶν, εὐρῶν ὁ νυμφίος σε, Παρθενομητορ ἠγάπησεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ 5'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Δείησει καὶ νησεῖα σχολάζων, καὶ ἀγρύπνωσ τὸν Θεὸν ἰκετεύων, ὀπτασιῶν, καὶ ὄρασεων θείων, κατηξιῶθης Θεόφρον πανόλθιε, μυέμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν, διανοίας σοφῆ καθαρότητι.

Ως Ἄγγελος μετὰ σώματος Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω, θυσίας εἰρηνικὰς, ἀναιμάκτους τῇ πίστει, συντετριμμένη καρδιά καὶ πνεύματι, μακάριε τῷ Ποιητῇ, Ἰωάννη προσφύρων γηθόμενος.

Οβίος σου ὑπὲρ Ἥλιον λάμπας, συμπαθείας ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας, τὸ σκοτεινόν, νέφος ἐξελαυνούσας, τῶν δεομένων πενίας πανόλθιε, θαλπούσας τε τοὺς τῷ κρυμῷ, τῶν δεινῶν κρατουμένους Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Νόησαντες θρηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Σοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμούμενος, καὶ τὸν βίον πολιτεία φαιδρύννας, ἱεουργὸς, ἐχρημάτισας θείος, τῷ Πλασθηγῷ μεσιτεύων καὶ πλάσματι, καὶ γέγονας περιφανῆς, καὶ περίβλεπτος Πάτερ διδάσκαλος.

Τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν προσήγγισας, καὶ τῷ θείῳ καλυφθεὶς Πάτερ γνώφω, παρὰ Θεοῦ, τῶν δογματῶν τὰς πλάκας, τὰς θεογράφους ἐδέξω πανόλθιε, καὶ δεύτερος ἡμῖν Μωσῆς, νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Ιέρευσας σεαυτὸν ἐκασίως, μυστικῶς ὡς ἐθελόθυτον θυμα, τῷ Πλασθηγῷ, παριστάμενος Νεῖλε, καὶ θεωρία καὶ πράξει κοσμημένος· μνημόνευε οὖν καὶ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ιδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τῆ φρικτῆ σε μυστηρίῳ τὸ βάθος, ὅτι Θεός, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσει, οἱ θρηγόροι Προφῆται προήγγειλαν,

Παναίωμε· καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες δοξάζομεν.

Ὁ Εἶρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ Ἄδη προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆ Ἱεράρχου. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκορπίσας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπειλήφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὰ τῆτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σε, τῆς ἐλεημοσύνης ὃ ἐπώνυμε.

Ὁ Οἶκος.

Ιδὸν κάλλος ἐνθεὶς τῇ ψυχῇ σου, τὴν γνησίαν ἀγάπην, καὶ τὴν ὠραίαν συμπάθειαν, Κόρην ὠραίως κεκοσμημένην, τὴν ἐλεημοσύνην, κλάδοις ἐλαίας ἐν τῇ νυκτί, ἀψευδῶς Ἰωάννη ἐώρακας, ἰλαρῶς σοι φθεγγομένην· Ἐὰν κτήση με φίλην καὶ σύνοικον, ἄξω σε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· καὶ πεισθεὶς, τοῦ σκοποῦ οὐ διήμαρτες, τῆς ἐλεημοσύνης ὃ ἐπώνυμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννη Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχοι.

Ἰωάννης πένησι δούς καὶ σκορπίσας,
Ὡ ποῖα Χριστῷ νῦν παρεστῶς λαμβάνει!

Ὡχετο ἀκτεάνων δυοκαδεκάτῃ Ἐλεητής.

Οὗτος Κύπριος ἦν τὸ γένος, Ἐπιφανίου τοῦ τῆς χώρας Ἀρχοντος υἱός. Γυναικὶ δὲ προσομιλήσας κατὰ βούλησιν τοῦ πατρὸς, καὶ παίδων πατὴρ γεγονώς, ἐπεὶ τὸν βίον ἢ τε γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἀπέλιπον, πᾶσαν τὴν ἔφειν αὐτοῦ πρὸς ἐπίδοσιν ἀρετῆς, καὶ Θεοῦ ἀρίσκειαν ἔτρεψε· καὶ διὰ λαμπρότητα βίου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καθίσταται, τοῦ τῶν Ἀλεξανδρίων δήμου τοῦτον παρ' Ἡρακλείῳ τῷ Βασιλεῖ αἰτήσαμεν. Ὅς, ἐπὶ τὴν λυχνίαν εὐαγγελικῶς τεθεὶς, δίκην πυρσοῦ τῇ οἰκουμένην ἐξέλαμψε, πρῶτος τὴν ἐν τῷ Τρισαγίῳ ὕμνῳ προσθήκη κωλύσας, προστιθέντων γνώμη κακούργων τινῶν, τῷ Ἁγίῳ Ἀθανάτατος, τὸ Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Διαπρίψας δὲ ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἔτη πολλά, καὶ πλείστα πεποιηκώς θαύματα, καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσας τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἀφθόνως, καὶ τὴν τοῦ Ἐλεήμονος ἐπίκλησιν ἐντεῦθεν λαθὼν, καὶ τοῖς πᾶσι, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀπίστοις, αἰδέσιμος καταστάς, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία καὶ βίβλος δηλοῖ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος· ἀλλὰ καὶ κτίσιν·
Λόγῳ κατάρδει, καὶ θανῶν, Νεῖλος μέγας.

Ούτος πολὺς ἦν ἐν λόγοις, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαυρικίου, Ἐπαρχος Κωνσταντινουπόλεως γνωριζόμενος. Σιμνή δὲ γυναίκεν συζυχθεὶς, καὶ δύο τέκνα ἄρρεν τε καὶ θῆλυ ἀποτικῶν, τὴν ἑαυτοῦ πίπεικε σύζυγον, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλιπεῖν, καὶ τοῖς Αἰγύπτου μοναστηρίοις κατασκηνῶσαι· μερίσασθαί τε τὰ τέκνα, καὶ τὸν μὲν παραλαβεῖν τὸν υἱὸν Θεόδουλον, τὴν δὲ τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα. Καὶ οὕτω ποιήσαντες, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. Καὶ ἴκει ὁ μακάριος Νεῖλος, τὸ Σίναιον ὄρος μετὰ τοῦ υἱοῦ κατελθὼς, συνῆν τοῖς Πατράσι, βάρβαροι τινες ἐξαίφνης ἐπελθόντες ὡς θῆρες, τὸν υἱὸν Θεόδουλον σὺν ἄλλοις πλείστοις αἰχμάλωτον ἔλαβον· ἐν ὧς αἰχμάλωτον θρηνηεῖ πλέον τοῦ καθήκοντος, καθὼς ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ συντεθέντι συγγράμματι ἐμφέρεται.

Τῆς θείας δὲ καταξιοθεῖς ἱερωσύνης, καὶ λόγου ἀσκητικούς πάσης σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ὠφελείας ἰκθεῖς, δυνάμει λόγου, καὶ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, πρὸς ἀσκησιν ἐπαλείφοντας, ἐπιστολάς τε καὶ κεφαλαια συνθεῖς πλείστα, καὶ πολλοὺς τῷ θείῳ ἔρωτι δι' αὐτῶν τῷ Χριστῷ προσεικειώσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Κεῖται δὲ, ὡς φασιν, αὐτός τε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος, μεθ' ἑτέρων Ἀσκητῶν, ἐν τῷ σιβασιμῷ ναῶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ Ὀρφανοροφίῳ, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου, ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ Βασιλέως κατατεθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ Θαυματουργοῦ, Ἐπισκόπου Φραγγίας.

Στίχ. Οὐκ ἦν ὁ κόσμος ἀξιόσ σου Μαρτίνε·

Ὅν καὶ λιπὼν ἀπῆλθες εἰς κόσμον μέγαν.

Ούτος ἦν ἐπὶ Τραϊανῷ τοῦ βασιλέως· καὶ καταστάς ὑπ' αὐτοῦ στρατηγός, πρὸς τὸν βαρβάρων ἐκπέμπεται πόλεμον· καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἐναντίων ἰδὼν, ἔδεισεν, ὡς εἰκός. Κατὰ δὲ τοὺς ὄνειρους, ἐκ θείας ἐπιφανείας, θάρσος λαθὼν, τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκης ἐπαγγελία, συμμίξας αὐτοῖς καὶ συμβαλὼν, πάντας ἐτροπώσατο· καὶ μεγάλης διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως τυχῶν δεξιώσεως, αὐτὸς μᾶλλον τῶ τῶν οὐρανῶν Βασιλεῖ εὐχαριστῶν διετίλει, ὡς τὴν ἀνέλπιστον νίκην παρασχομένῳ αὐτῷ δι' εὐποιίας μικρᾶς. Πρὸ γὰρ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου προῆλθεν αὐτῷ τις προσαίτης, καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποκλαιόμενῳ συμπάθησας ὁ Ἅγιος, μέρος τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ἀπορρήξας ἐπίδωκεν· ὅθεν ἔδοξε τὸν Κύριον ἐν τοῖς ὑπνοῖς παραστάντα λέγειν· Ἐπεὶ πεινῶντά με ἔθρεψας, καὶ γυμνητέοντά ἐνέδυσας, ἴσομαι μετὰ σοῦ καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν παρέξω σοὶ νίκην. Ἀνθ' ὧν εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν μηνῆρα βίον μετίθηκεν ἑαυτὸν. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ τῇ ἀσκήσει ἐγγυμνασάμενος, καὶ τὰς θείας ἐκμελιτῆσας γραφάς, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Κωνσταντίνης τῆς πόλεως, τῆς κατὰ Γαλλίαν κειμένης. Οὗτος τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι νεκροὺς ἀναστήσας, καὶ περισσεράν ζωσαν εἰς χρυσὸν μεταβαλὼν, ὡς ἂν τοῦ ἐπιδαγμένου βοηθήσῃ τῇ χρεῖᾳ, καὶ πάλιν εἰς ὃ τὴν ἀποκαταστήσας αὐτήν, καὶ ἕτερα πλείστα πεποιηκῶς θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήμειψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Προφῆτις Ἀχιά.

Στίχ. Ὅτι Προφήτης Ἀχιά, πρὶν τεθνήσκειν,

Ἰεροβοάμ μάρτυς, υἱὸς Ναβάτου.

Ούτος ἦν ἀπὸ Σηλωμ, ἐκ πόλεως Ἠλεί, ἔπευ ἦν ἡ ἀσκητὴ τὸ πάλαι. Οὗτος εἶπε περὶ Σολομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ Κυρίῳ· καὶ ἠλεγξε τὸν Ἰεροβοάμ, ὅτι δόλω πορεύεται κατὰ Κυρίου. Εἶδε καὶ ζεῦγος βεῶν πατούντων τὸν ναόν, καὶ κατὰ τῶν ἱερέων ἐπιτρεχόντων, ἐν

περ' ἰθύντες οἱ Βαβυλώνιοι, ταῦτον ἠροτρίασαν. Προεῖπε δὲ καὶ περὶ τοῦ Σολομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἰκοτῆσοι, καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ· καὶ ἀποθανῶν ἐν εἰρήνῃ, ἑτάφη ἐγγὺς τῆς δρυὸς Σηλωμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στίχ. Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ ὁ Μαρτίνος, Ἐἴληφεν, ὡς ἔλεον ἐνδεδυμένος.

Ούτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Σαβωρίας τῆς Ταφονίας, ἐπίσημος τῷ γένει, καὶ παρὰ τοῖς Ἰλλυρικοῖς μέγας γνωριζόμενος, καὶ ἀποστολικὸς ἐμπρίπων ἀξιωμασιν. Οὗτος ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν τὰ Ἄρειον φρεούντων, καὶ πολλάκις ὄντος τῆς τυφθείας, ἐξήλαθη· καὶ εἰς Μεδιόλανον ἀνελθὼν, τὰ αὐτὰ πίπειθεν ὑπὸ Ἀξεντίου τοῦ Ἐπισκόπου, Ἀρειανοῦ καὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντος. Ὅθεν ἀναγκασθεὶς, Ταλάρειαν τὴν νῆσον καταλαμβάνει, ἔρημον οὖσαν καὶ ἀσικον, καὶ τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει ἐγγίζουσαν, ῥίζαις μόναις βοτανῶν ἀρκοῦμενος. Ὅθεν ἴσπερον καὶ ἐπισκοπεῖν ἐπετραπή τὴν ἐν Ταρακίνῃ Ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῇ φιλοπτωχίᾳ ἐξήστραφεν, ὡς τε πρῶτον μὲν πάντα πένησι διαδοῦναι· μετὰ δὲ ταῦτα εἰ τύχοι αὐτὸν ἐνὶ περιβολαίῳ σκέπασθαι, καὶ ῥιγῶντα θεάσασθαι τοῦτο ἀπὸ τῶν γονάτων διακόπτειν, καὶ τῷ δεξιῷ ἐπιδιδόναι. Ἀλλὰ καὶ νεκρῶν ἰδὼν ἐκκεμιζόμενον περὶ, ἐπεὶ ὁ συκφάντης θάπτεσθαι αὐτὸν οὐ συνιχώρει, λίγων χρεωστῆσθαι παρ' αὐτοῦ χρυσίνων σταθμῶν, ἐκείνον μὲν ἀνίστησι· τοῦτον δὲ ψύσσειν ἐλεγχέντα, ἀποθανεῖν ἀντ' αὐτοῦ ἐκέλευσεν. Οὕτως οὖν θαρσεύων καὶ ἐπὶ τοιούτοις θαυμαστῶς βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀντωνίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ζεβινᾶν, Γερμανόν, Νικηφόρον, Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Οἱ τοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανῷ. Καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος ἦν τῆν ἡλικίαν πρεβιθετικῶς· ὁ δὲ Νικηφόρος, καὶ Ζεβινᾶς, καὶ Γερμανός νεοὶ ἔτι ἀκμάζοντες. Κατασχεθέντες δὲ ἐν Καισαρείᾳ, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησια ἐμολογίσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτίμνεται. Μαροθῶ δὲ ἡ παρθένος, ἐκ Σκυθεπόλεως οὖσα, ἐν πάσῃ τῇ πόλει θριαμβουθεῖσα γυμνή, πυρὶ παραδίδεται καὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Εργοῖς τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος, ἐβεβαίωσας, καὶ μακαριζομένων, συνετάγης χορῶν, ὑπάρξας ἐλεήμων, καὶ καθαρὸς τῷ πνεύματι, Ἰωάννη θεοφόρε.

Μέλιτος γεῦσις ἡδυτάτη, μετενήνεκται εἰς δόκιμον χρυσόν σοι· τῇ πλευσίᾳ σου γὰρ, προσέχων προαιρέσει, ὁ Ποιητὴς πλουσίας σοι, χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει Τριάδος ἀνεσπέρου, λαμπρυνόμενος θειάπων τῆς Τριάδος, τοὺς τιμῶντάς σε νῦν, φωτίζεις μελωδοῦντας· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοδοκίον.**

Μὴν τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ὑποστόσει μῖσθ, ὁράμε-

νον Παρθένε· ὦ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Καταρδόμενος Πάτερ, ὑετοῖς ἑρανοῖς, ὠφθης πολύφορος, καρπούς ὠραιοτάτης, προσάγων τῷ Δεσπότη, τῆς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ησὴ Παμμακάρι γλῶσσα, καταρράκτας ἡδονῶν, ἀναπετάσασα, αἰρέσεως τὴν πλάνην, συντόμως κατακλύζει, τοὺς πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα· Ὁ τῶν Πατέρων βοᾶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολιτεῖαν Ἀγγέλων, μετὰ σώματος Πατῆρ ἐν γῆ ἐβίωσας, καὶ θείαις θεωρίαις, τῶν ἄνω Θεαμάτων, ἐνετρύψας καὶ ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. **Θεοτοκίον.**

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ἡ Νικηταὶ τυράννου.

Φωταυγῆ ἀστέρα, ὁ Χριστὸς ἐν ὑψέσει τῆς Ἐκκλησίας, ἀναδείξας Πάτερ, διὰ σοῦ τοὺς μέλποντας, πίστει φωτίζει· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ελεήμων ὠφθης, πρᾶος εὐσυμπάθης, ἄκακος Πάτερ, πλοῦτος πενομένων, καὶ σολὴ καὶ ἔνδυμα γυμνητευόντων, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Μάρκου θρόνον, ἱερῶς ἐκόσμησας, ἔργοις ἐνθέοις, ἐξαιρέτως Πάτερ, ἐλεημοσύνη τε καὶ συμπαθεία· Ἐλεήμων ὄθην, ὑπὲρ πάντα κέκλησαι, τοὺς ἐν συμπαθεία, ἐκλάμπαντας Ἁγίους. **Θεοτοκίον.**

Ρεῖθρου ζῶντος ὠφθης, Παναγία σκηνώμα, ἐξ οὗ πίνοντες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Μουσικῶν ὀργάνων.

Αρετῆς ἀντίχρ τῆς τελείας, ἀγαθῶν τὸ πρῶτον ἀγαπήσας, καὶ ταῖς αὐτῆ νῦν ἀστραπαῖς, λαμπόμενος κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Γνωσικὴν πλουτήσας ἐπιστήμην, πρακτικῆς ἐπέβης εὐδοξίας, τῆς χάριτος μαρμαρυγᾶς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Κοσμικῆς θορύβης ἀποδράσας, ἡσυχίας ὄρωμω προσωρμίσθης, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐνέκρωσας κραυγάζων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ασφαλῶς γινώσκοντες Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεὸν Λόγον, ὑμνῆμέν σε πανευσεβῶς, οἱ πίσει μελωδῶντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» **Μ**ελῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῆ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν, εἰς
» πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Γδού σε μετὰ τέλος, μέσον συλλαμβάνει, δυὰς Ἁγίων Πατέρων ἐν μνήματι, ἱερωτάτην τιμὴν σοι, Πάτερ προσνέμουσα.

Ως ὀρθρος ὡς ἡμέρα, Πάτερ Ἰωάννη, ἡ φωταυγῆ σου ἐξέλαμψε κοίμησις, φωταυγούσα τοὺς πίστει, σὲ μακαρίζοντας.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Προφητῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων τε· μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ησὴ καὶ Ἁγίον λείψανον, πηγὴ θαυμάτων ὑπάρχει, τοῖς σοὶ προστρέχουσι. **Θεοτοκίον.**

Φανείσα πλατυτέρα, οὐρανῶν Παρθένε, τὸν λογισμὸν μου στενούμενον πλάτυνον, χωρητικὸν χαρισμάτων, θείων δεικνύουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ρηγγύντα προσπαθείας τῆς κοσμικῆς, τὰ δεσμά καὶ Θεῷ συγγινόμενον, σὲ καθορῶν, Πάτερ ὁ ἀλάστωρ βαρβαρικᾶς, σοὶ τρικυμίας ἠγειρε, λύειν σου νομίζων τὸ σταθιρὸν· τῆ θείᾳ δὲ προνοίᾳ, τὰς τούτου διεκρούσω, μηχανουργίας παναοίδιμε.

Πλουσίαις διαλάμπων μαρμαρυγαῖς διδάχαῖς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας, τῶν εὐσεβῶς, πίστει προσιόντων σοὶ τὰς ψυχὰς· καὶ γὰρ κρατῆρι πάνσοφε, Νεῖλε τῆς σοφίας τῷ καθαρῷ, τὰ χεῖλη προσπελάσας, ἐξήντησας ἀφθόνως, καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδεδώκας.

Γέρευσας προθύμως Πάτερ σαυτὸν, μυστικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον, τῷ Πλαστεργῷ, τοῦτον ἀγαπήσας εἰλικρινῶς· ἔ νῦν τῷ θρόνῳ πάνσοφε, Νεῖλε παριστάμενος ἐκτενῶς, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, τελούντάς σου τὴν μνήμην, ἐπιτυχεῖν σου τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ανώρθωσας Παρθένε τῆς γυναικός, τὸ ὀλίσθημα, Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερράγμενους ὡς ἀγαθὸν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον, τὸν δι' εὐσπλαγγχίας ὑπερβολὴν, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, καὶ σώσαντα τὸν κόσμον, τοῖς παθοκτόνοις αὐτοῦ πάθειςιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοκτίρμονος Θεοῦ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπὴν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρῶν ἀρδεΐαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας, Νεΐλε θεόφρον δυσώπει, ταῖς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῦναι, ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ, σὲ ἀνυμνούντων καὶ ζέσει.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσσε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἕρανοις, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας ταῖς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἶτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σῶση, ἅπαν γένος τῶν βροτῶν· καὶ γὰρ σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ ὁμολογοῦμεν Μητροπάρθενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμέμπτos ὡς εἶδὲ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου, καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, μὴ καταλίπῃς με τὴν δούλην σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγματίων.

Τὸν Βαπτιστὴν ἐμιμήσω, συνωνυμῆσας καλῶς, τῇ ἐγκρατεῖᾳ Πάτερ, καὶ Ἠλίαν τὸν μέγαν, νηστείας καὶ ἀγνείας, ζήλω τρωθείς, ἀμφοτέρων Χρυσόστομε, βασιλικῆς τυραννίδος κατατολμῶν, ὡς ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας Χρισθ'.

Θεῖα ἐμπνεύσει τῆ Δόγῃ, διαδραμῶν γραφικῶς, πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος, τῶν δογμάτων σου Πάτερ, ἐφώτισε τὸν κόσμον, ἀνοίξας ἡμῖν, τῆς μετανοίας τὴν εἴσοδον, τὴν τε πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, καὶ Χρισθ' τὸ Εὐαγγέλιον.

Τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀκηλίδωτον φῶς, ἡλιακῶς ἀκτῖνας, καταλάμπει τῷ κόσμῳ, δογμάτων εὐσεβείας, Πάτερ σοφέ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ τὴν ἀγλὴν ἐκδιώκει καὶ δαδουχεῖ, τὴν οἰκουμένην πρὸς εὐσέβειαν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Γέγονας Χρυσόστομε, θεόπνευστον ὄργανον, δι' οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐφώνησε· τῇ εὐσήμενίᾳ γὰρ βοῆ, διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου· καὶ μιμητὴς γενόμενος τῶν Ἀποστόλων Ὁσσε, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκεῖνον, ὃν ἐπόθησας. Πρέσβευε τῷ Κυρίῳ Παμμακάριστε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μητὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὀλῶν Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα'.

Σιάλπιγξ χρυσοειδής, λαμπρῶς ἀναβοῶσα, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, ἐδείχθης Ἰωάννη, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Νόμον ὡς Μωϋσῆς, ἐδέξω ἐν Κυρίῳ, Χρυσόστομε τὸν κόσμον, σοφίζων καὶ φωτίζων, τοῖς θείοις σου διδάγμασιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται .

Κήρυξ ὡς ἀληθῶς, τῆς θείας βασιλείας, ἐγένου Χρυσολόγε, βοῶν Μετανοεῖτε, βυθίζων τὴν ἀπόγνωσιν .

Δόξα. Ὅμοιον .

Τριάδος τῆς σεπτῆς, τὴν μίαν μοναρχίαν, ἐδίδαξας πιστεύειν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, Χρυσόστομε Πατὴρ ἡμῶν .

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον .

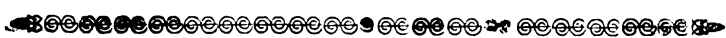
Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν Λόγον, δυσώπει Θεοτόκε, μετὰ τοῦ Χρυσολόγου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Νῦν ἀπολύεις . Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά .

Ἀπολυτίκιον .

Ἦ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρός .

Καὶ Ἀπόλυσις .

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Μετὰ τὸν Προομιακὸν, στιχολογῶμεν τὴν Ἀ. Στάσιν τοῦ Α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου .

Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά .

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν .

Τὴν χρυσηλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμὸς διδασμάτων μελιρρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν .

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτίσι φωτίζοντα, διδασμάτων ἀπασαν τὴν ὑψηλίαν· τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνωσεως αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἀμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν .

Ο ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἢ εὐλαλος, καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἢ πέτρα ἢ ἄρρηκτος, τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσις, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος .

Δόξα, Ἦχος πλ. β' .

Οσὶε τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστοῦ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν

προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον .

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράξως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος . Αὐτὸν ἐκέτευε, Σεμνή παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρόν, Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα .

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα .

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ· Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν . Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορευέσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς . Τιμιώτερα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν . Ἐκ γὰρ τῆς στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ . Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνά γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδὸς φυλάξει . Αἶ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλῃσι παρὰ Κυρίου . Διὰ τῆτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἢ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην . Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς . Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν . Νοήσατε τοίνυν ἀκακοὶ πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδεῦτοι ἐνθεσθε καρδίαν . Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνά γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά· Ὅτι ἀληθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμῆ χειλὴ ψευδῆ . Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες . Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοῦσι, καὶ ὀρθά τοῖς εὐρίσκεισι γνῶσιν . Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε πνεύματος .

(*) Τὸ παρὸν Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν μὲν τοῦ Σολομώντος ἐστίν, ὡς καὶ τὰ ἐφεξῆς δύο ἐκ τῆς Σοφίας τοῦ αὐτοῦ· οὐ συγκροτεῖται ὅμως ἡ ὅλη περικοπιὴ αὐτῶν κατὰ σειρὰν τῶν ἐδαφίων τοῦτου, ἢ ἐκείνου τοῦ Κεφαλαίου, ὡς σημειοῦνται ἐν ἀρχῇ, ἀλλ' εἰσὶν ἠρανισμένα ἐνθεν κακείθεν, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἐδαφίων, πρωθύστερον τὰ πολλὰ .

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 32.
 Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ρύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τῆς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρό τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν ταχέως ἀμέριμος ἔσται. Ὅτι τῆς ἀξίης αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστής ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἔστι τῆς τῆ Θεῷ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστι ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν παθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφᾶς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἔστιν ἀγαθὴ. Ὅτι ἀθανασία ἔστι ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὸ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσης ἐκ παιδῶν σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τί εὐαρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήση με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξη με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς.

Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισηφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 33.
 Ἐγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἔστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὡς ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἔστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτὴς· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον· ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τῆ Θεῷ. Αὕτη φίλος Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἔστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκειται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτήν, ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς· ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἔστιν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσει ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἢ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἔστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἔστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιοι τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρεῖ καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα·

λογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτούς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ἅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων, καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ρυόμενος ἐκ παντός κακοῦ· ὁ αἰκτίρων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδούς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῶ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ανατολίου.

Φωστὴρ Ἰωάννη, σῶμα χρυσεμφανές, ἐγκαλλώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐνδιαίτημα Γραφῶν μυσταρχικῶν, σὺ τοῦ παναχράντου Ἁγίου Πνεύματος, ἀκήρατος θησαυρὸς ἐ χρημάτισας· ὅθεν ἐπέυφρανας πᾶσαν Ἐκκλησίαν, σωτηριῶδες σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ. Παρρησίαν οὖν εὐράμενος πρὸς τὸν Θεόν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἄνω κληρουχίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ ἀγιώτατε.

Ὁ αὐτός.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνατοῦ, διέκοψας ταῖς γλωσσαλγίας τῶν αἵρέσεων. Καὶ νῦν μὴ παύση πρεσβεύων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ποιμένα, τὸν ἀκακὸν καὶ ὁσίον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸ χρυσίπνοον στόμα τῆς χάριτος, ἀνευφημῆντες πόθῳ δεόμεθα· Μεταῖδος ἡμῖν τῶν πρεσβειῶν σου Πάτερ, εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σε ἡ Ἐκκλησία, ὡς κόσμῳ χρυσῷ περικοσμηθεῖσα, Ἰωάννη Χρυσόστομε, νυμφικῶς χαίρησα· βοᾶ σοι· κενόρεσμα ἐκ σῶν χρυσοβρύτων ναμάτων, καταγλαῖσθεισα χρυσοφαέσι καὶ μελιχρῦσοις πόμασιν· ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι, διὰ τῶν πράξεων σου παραινήσεων· καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν νοητὸν νυμφίον ἐνῆμαι, συμβασιλεύουσα αὐτῷ. Διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σου κράζομεν· μὴ ἀποκάμης δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἴληφας Ἱεράρχα, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμῳ ἐγένεθ, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, σαφῶς

ἀνεδείχθης· καὶ ὧν αἰεὶ ἠνωμένος φωτὶ, φῶς προσελαμβάνων, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους. Πρέσβευε Χρυσόστομε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ρήμασι χρυσαυγεστάτοις, τὰ πέρατα σαφῶς κατήρδευσας, χρυσόρρυτον ἔχων, τὴν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα πανόλβιε· καὶ πάντα διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σε, χρυσεργε τῶν δογματικῶν σε, καὶ βίβλης συγγραψάμενος χρυσογραφικὰς, ἀνέπτῃς εἰς οὐρανούς. Διὸ βοῶμέν σοι· Χρυσόρροα καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Επρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, Ἰωάννην αὐχεῖν Ἀρχιερέα, ὡσπερ τινὰ κόσμον βασιλικόν, καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα, πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα, τὰ σωτήρια δόγματα, καὶ πάντας συναγείρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν ἁσμάτων θεοπρεπῶν· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Χρυσολόγε καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοδοκίον.

Σὲ τεῖχος κεντήμεθα, Θεοτόκε ἄχραντε, καὶ εὐδίων λιμένα καὶ ὀχύρωμα· διὸ δεόμεθα, οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι· Κυβέρνησον καὶ διάσωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσαυγὲς καὶ τερπνόν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ θεόπνευστον ὄργανον· ἡ γλῶσσα ἡ φιλανθρώπως, τῆς μετανοίας ἡμῖν, τοὺς ποικίλους τρόπους ὑπαγράφουσα· ὁ νοῦς ὁ χρυσύμορφος· χελιδὼν ἡ χρυσόστομος· περιστερά τε, ψαλμικῶς τὰ μετάφρενα, χρυσαυγίζουσα, ἀρετῶν ἐν χλωρότητι· ρεῖθρον χρυσοειδέεσσαν, προχέον τὰ νάματα· σῶμα τὸ θεῖον καὶ θείας, φιλανθρωπίας ἐχέγγυον. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις τῶν ὀρφανῶν ὁ Πατήρ· ἀδικουμένων ὀξυτάτη βοήθεια· πενήτων ἡ χορηγία· ἡ τῶν πεινῶντων τροφή· τῶν ἀμαρτανόντων ἡ διόρθωσις· ψυχῶν εὐστοχώτατος, ἰατρὸς καὶ σεμνότατος· θεολογίας, ὑψηλῆς ἡ ἀκρίβεια· ἡ σαφήνεια, τῶν Γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος· νόμος ὁ πρακτικώτατος· κανὼν ὁ εὐθύτατος· ἡ θεωρία καὶ πράξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱερωμένον σεαυτὸν ἀπετέλεσας· ἐν σοὶ γὰρ τὴν κατοικίαν, ὡς ἐν ἀγίῳ ναῶ, καὶ καθαρωτάτῳ Πατέρα ἔθεντο· σοφῶς κυβερνήσας γὰρ, ταῖς αἰσθήσεις τοῦ σώματος, ὡς ἐν ἀσύλῳ, θησαυρῶ διετήρησας, τὴν διάνοιαν, τῶν παθῶν καθαρῆυσαν· ὅθεν Θεοειδέσαστος, Παμμακάρι γενόμενος, τῆς Ἐκκλησίας προέστη, ἱεραρχία κοσμημένος, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδείχθης Χρυσορόημον Χρυσόσομε, χρυσουργῶν ταῖς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογματῶν σου Ὅσιε Πατέρα, καὶ κόσμου παντός τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο ποιητῆς, καὶ λυτρωτῆς μου Πάναγνε, Χριστός ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρτας, τὸν Ἀδάμ ἠλευθέρωσε· διὸ σοὶ Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βρωῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πατέρα Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὸς, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σε Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκῆσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύσασαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτῆρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Ἦχος πλ. δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθῶν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν

ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελάθης μακάριε. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζαλῇ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντομένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδίων, ἵνα πίστει κραυγαῖζω σοὶ· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δῶναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἐνθεὸν τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἱεράρχα Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, τοῖς δεομένοις ἐπαντλήσας τὸν ἔλεον. Πατέρα Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων, τῶν θεοπνευστῶν Γραφῶν, τῶν ἡμᾶς ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοὶ, ὡς διδασκόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὰ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφρατος τρόπος ὁ τῆς κηρύξεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται, Ἁγνή Ἀειπάρθε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξισᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσέοις λόγοις σου, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, ποτίζει ναίματα χρυσᾶ, καὶ ἰατρεῖει νοσήματα, τῶν σὲ ὑμνούντων, παμμακάρι Χρυσόστομε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Οὔτε ἔχθρα συνόδοι οὔσα παράνομος, οὔτε μῖσος Αὐγούστου, οὔσης παράφρονος,

ταῖς ἀρεταῖς ταῖς ἐν σοὶ Πάτερ κατέσβησαν· ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρὶ, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, τὴν παναγίαν Τριάδα ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.**

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράυνον, τῶν μεταίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὡς πάντα, ὅσα βούλει καὶ δύνασαι.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.
Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. **Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.**

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

Ὁ Ν΄. Δόξα, Ἦχος β΄.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου, τὴν μνήμην Γεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Ε'ξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοῦσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι,

Οἱ Κανόνες· ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς 5. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὤδῃ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἦγρὰν διόδευσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεθόα· Τῷ λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμαῖς, πρὸς σέ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μητέρα τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρηνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτήρα τεκουσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ε'ν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη Ἀγνή, ἀξιώσον, ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τοῦ Πνεύματος μέλπω σε τὸ χρυσοῦν στόμα.

Θεοφάνους.

Ὤδῃ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῆς μετανοίας γεγονώς θερμότατος, κήρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν πάλαι πταισμάτων, θεραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ὁλην τὴν αἴγλην τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ δεξάμενος, ὀλολαμπῆς ὠφθης, σύλος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε, φωτεινὴ τε νεφέλη, παμμακάρε ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν Ὀρθοδόξων συστήματα.

Υπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς Διδάσκαλος, θείᾳ διδάγματι, χρυσοειδεὶ γλώσσει, γνωμητε θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας· τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γὰρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὠφθης θεοφάντορ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος, θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγγνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος (*).

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδῃ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Ὀυρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
- » τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ, τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
- » ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ θεογεννητόρ Παρθένε· σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τὸν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

(* Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ δεύτερον Κανόνα τοῦ Ἁγίου εὐρυθρον καὶ γλαφυρόν, πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου· καὶ τῶν μὲν Τροπαρίων Ἀκροστιχίς ἐστὶ τὸ Ἀλφάβητον, τῶν δὲ Θεοτοκίων, Φιλοθέου· ἀναμφιβόλως Φιλοθέου τοῦ Πατριάρχου, τοῦ καὶ ἄλλων Κανόνων ποιητοῦ. Μετὰ τὴν γ΄ Ὤδην, ἔχει προσέτι καὶ δεύτερον Κοντάκιον, πρὸς τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ Οἴκον, πρὸς τὸ, Ἀγγελοσ πρωτοστάτης, ἀμφοτέρωθεν εὐκαταφρόνητα ὄντα, ἴσως τοῦ αὐτοῦ Φιλοθέου ποιήματα.

Κετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν ταραχόν, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατόν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσηροῖς πάθειν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπή σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε καὶ ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Νοῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτικῶς, σὴ καθαρά πολιτεία, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένεθ, συνεργὸς ὑψηγῆτης, δημηγόρος Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριῶδεις θεόπνευστε.

Εκ τῶν ἀσύλων θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀένναον πηγὴν, τῶν διδαγμάτων ἤρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, Ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Υλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῆ πανσόφῳ γεωργίᾳ τῶν λόγῶν, ἐξεκαίθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, τοῖς ἑρανοῖς ὄμβροισ, ταύτας ἐπάρδων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθένε, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀγαθῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἢ πάσα, ἀγιωσύνη Πανάμωμε.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νόματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήτητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόνῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ ἐμπρησμόν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὄδυρμόν, τὸν ἐλεεινότατον χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ὀμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρίξον, ψυχῆ μου καὶ στέναξον·

καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπέιχθητι, κατανύξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν μόνην Ἄγνην, δι' ἧς πταισμάτων, δίδοται ἢ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἔδοξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῶν παθῶν μου τὸν ταραχόν, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγγνίας τὴν ἄθυsson, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγγνὸν κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Οὐ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανάμωμε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Απολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων, σοὶ χαριστήρια, ἀναμέλπομεν ἐφύμνια, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Επι κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρώστιας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλαίγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Αἴλλον ἡμῖν, τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, ὁ προνοία, πάντων προμηθούμενος, ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστὸς, σὲ τῆς οὐρανόμουσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ θεῖον ὑποφήτην, μυστηρίων τῶν ἄνω, Ἰωάννη παμμακάρε Χρυσόστομε.

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ χρυσολόγον τιμήσωμεν, Ἰωάννην, πάντας τὸν χρυσώσαντα, χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας, καὶ κόσμον γλώσση φαιδρύναντα, χρυσοῦ λαμπροτέρα, καὶ φωτὸς πληρεστάτη, ἐκβρουύση τὴν χάριν τὴν ἐνθεον.

Οἴλος Θεοῦ, γέγονας κατοικητήριον· ὅλος ὤφθης, ὄργανον τοῦ Πνεύματος, ἀναφωνοῦν, πάσης ἀρετῆς, θεόπνευστον μέλος, καὶ σωτηρίας ὑπόθεσιν, καὶ κάλλος ὑποφαῖνον, οὐρανῶν βασιλείας, Ἰωάννη παμμακάρε Χρυσόστομε.

Σὺ τοῦ Θεοῦ, τὴν εὐσπλαγγνίαν ἐκήρυξας, μετανοίας, τρόπους ἐκτιθέμενος· καὶ τῶν κακῶν τὴν ἀποφυγὴν, ἀρίστα διδάσκων, παμμακάρε, καὶ τελεώτατα· καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων, παραινέσεις ὑφαίνων, πανσεβάσμιε Πάτερ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεόν, σέ' προστασίαν κεκτήμεθα· σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχρημάτισας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Δημιουργοῦ, τοῦ τὴν ἡμετέραν, μορφὴν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῆ δόξῃ τῆ θείᾳ δοξάσαντος.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλόνηρωπε.

Εμπλησον Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἣ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἄγνη, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λύσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ιᾶσαι Ἄγνη, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Τοῦ Ἁγίου. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Εκκλησίας φωστῆρα, πάντες σε γινώσκουμεν φωτοειδέστατον, καὶ ψυχῶν σωτῆρα, ἀναρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος, τοῦ θανατηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τὴν αἰώνιον Πάτερ αἰοῖδιμε.

Λύεις τὰς παρατάξεις, τῶν αἰρετιζόντων, σὺ περιφραξάμενος, εὐσεβείας ὄπλοις, καὶ ἀνδρεία ψυχῆς Ἱερώτατε· συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν Ὀρθοδόξων, ταῖς χορείαις συνδέσμῳ τοῦ Πνεύματος.

Πλήρεις ὡσπερ φιάλαι, ἀρωμάτων ἐνθέων αἰσιαγόνες σου, καὶ τὴν οἰκουμένην, νοηταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι, τῆ τῶν νοημάτων μυρεψικῆ μυσσαγωγία, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου Πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν συλλαβῆσαν, τὸν δημιουργόν τε καὶ κτίστην καὶ Κύριον, γενεαί σε πάσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἄγνη μακαρίζουσι· καὶ τῶν Ἄσωμάτων, αἱ νοεραὶ Ταξιαρχαί, ὡς Μητέρα Θεῶ σε δοξάζουσιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ

» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἔσωσεν, ἐαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουράν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείαις δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διὰ παντός· Τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι πανάμωμε.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Εν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατὰκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεόν, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σοφία πνευματικῆ, τὸν κόσμον ὅλον ἐπλήθησας, τοῦ λόγου διανομεύς, γενόμενος πλούσιος· πλοῖα γὰρ ἄνωθεν, Ἱεράρχα χάρις, ἐξεχύθη σου τοῖς χεῖλεσιν.

Εἰς πάσαν ὡς ἀστραπὴ, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου· ἡ δύναμις δὲ τῶν σῶν, ῥημάτων Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ πανεύσημος, οἰκουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα.

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν, χιτῶνα περιβαλλόμενος, Παμμακάρι τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος, ἀληθείας ὠφθης, περιδέξιον ἐδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ὁπαντοκρατορικῆ, δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα, τὸ ἀσθενές τῆς σαρκός, ἐκ σοῦ περιβάλλεται, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν ἀνθρώπων ὁ Φιλόνηρωπος.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Εκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν. Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεία σαφῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὅλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω, λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν Ὅσιον, ὃν ἀν-

τὸς ἐμεγάλυνε· φησὶ γὰρ τῷ Προφῆτῃ ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με. Ὁ οὖν ἐν τοῖς παλαιὸν τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν Ἱεράρχην· τὸ τάλαντον γὰρ ὃ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δοθῆναί μοι, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ἀνυμνῆσαι αὐτόν. Τῶν περάτων γὰρ ὑπάρχει καθηγητῆς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,
Ἀφῆκεν ἡμῖν ἄλλο ταῖς βίβλους στόμα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην σίγησεν χρύσεια χεῖλη.

Οὗτος ὁ μέγας φωστὴρ, καὶ διαπρύσιος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος, ἦν ἐκ τῆς μεγαλόπολεως Ἀντιοχείας, Πατρὸς Σικούνθου στρατηλάτου, καὶ μητρὸς Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Εὐθύς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτίησάτο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ, καὶ τῇ τῆς φύσεως ἐξύττητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετέπληξε, φοιτήσας παρὰ Λιβάνιον καὶ Ἀνδράγαθιον, τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ σοφιστὰς, εἶτα παρὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις. Μελετήσας δὲ καλῶς τὴν τε τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν Χριστιανῶν γραφὴν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἀγνεία καὶ καθαρῶν τὴν βίον κομησας, εἰς τὸ τοῦ Κληρικῶν ἀνάγειται σχῆμα παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Μελετίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, παρὰ δὲ Φλαβιανῷ Διάκονος, καὶ Ἡρεσδύτερος γίνεται.

Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους, κρείττους ἀριθμοῦ, περὶ τε μετανοίας καὶ τῆς ἐν ἡβῆσι κατασκάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν Σέπνυστον Γραφὴν ἐρμηνεύσας, ἐπεὶ Νεκτάριος ἐστὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἡρεσδύτης τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφω τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῇ τοῦ Βασιλέως Ἀρκαδίου προσταξί, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπεμφθεὶς, Ἀρχιερεὺς τῆς Βασιλίδος καθίσταται πόλεως, κανονικῶς τὴν χειροτονίαν δεξιόμενος. Ἐπίτινε δὲ πλέον τὴν ἐν ταῖς ἐρμηνείαις τῆς Γραφῆς σπουδὴν, καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν, δι' ἧς πολλοὺς πρὸς Θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε.

Τοσοῦτον δὲ αὐτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατεῖα, ὡς βραχίος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ κριθῆς χυλοῦ, καὶ ὕπνου μικροῦ· καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης, ἀλλ' ἵσταμενος, καὶ σχοινίοις τισὶ διαβασταζόμενος· εἰδὲ πεν ἐκλάσει, καθιζόμενος. Τῷ δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς δευτέρους φιλανθρωπίας, καὶ ἐτέραις πολλαῖς, εἰς τοῦτο καθίσταται τύπος· ὅθεν καὶ ἐν λόγοις ἐδίδασκε προσφυῶς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακεῖσθαι, καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι.

Διάτοι· τοῦτο καὶ Εὐδοξία τῇ βασιλίσει πρώτον προσέκρουσε, καὶ εἰς ἐχθρὰν κατέστη. Ἢ μὲν γὰρ ἤρπασεν ἀμπέλωνα χήρας τινός, καὶ ἡ χήρα ἐπεθεάτο ζητοῦσα τὴν αὐτῆς· καὶ ὁ Ἅγιος παρήγει, τε ἀλλότριον μὴ κατεχειν· καὶ μὴ πειθρομένην τὴν βασιλίδά διπλεγχε, καὶ τῷ κατὰ τὴν Ἰεζάβελ ὑποδείγματι ἐστηλίτευεν. Ἢ δὲ ἀπέθηριού-

ται, ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπέλωνος, καὶ τοῦ θρόνου ἀπελαύνει αὐτόν, τὸ μὲν πρῶτον δι' αὐτῆς, τὸ δὲ δεύτερον δι' Ἐπισκόπων, οἱ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον, ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἶτα πάλιν ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν Κευκουσῷ τῆς Ἀρμενίας ἐξοριθεὶς, καὶ θλίψει προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθιτο.

Ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, μετὰ τὴν τούτου ἀπὸ τοῦ θρόνου καθοδὸν καὶ ὑπερορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τούτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξετασθέντες δεινοῖς καὶ διαφοροῖς, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες, τῆς Εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρώτης ἀνομησάσης, καὶ τοῖς ἐπισκόποις γενεμένης ἀπολείας προξίνου. Φασὶ δὲ, ἐτι, μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτὴν, πρὸς ἕλεγον τῆς εἰς τὸν Χρυσόστομον ἀδικίας, ἡ λάρναξ, ἔνθα κατετίθη, ἐκινεῖτο ἐπεὶ χρόνοις τριακοντα καὶ ὄσο· ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ Χρυσοστόμου τίμιον λείψανον, καὶ ἀποτεθῆναι ἔνθα νῦν ἐστὶ, τῷ κλόνου καὶ τῆς κινήσεως ἔστη.

Ταῖς τοῦ Χρυσορρήμονος πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτε, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν φαλλόντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρα τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἦν προστάτιν ἀνεδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραγαζούσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μητὴρ ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγαζόντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπη σου τῇ θεῖα, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Τοῦ Ἁγίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Χριστότητας ὄψυσσον, καὶ εὐσπλαγγνίας μεμυημένος Θεοῦ, ἐγγυώμενος ὠφθης, τὴν σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμῶς, καὶ ὀλοψύχως Κυρίῳ κραυγαζούσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρυθμιζεις Χρυσόστομε, ταῖς διδασκαῖς σου πᾶσαν διάνοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπεύεις, τὰς ἀρρώστιας ὡς συμπαθέστατος, καὶ εὐδρο-

μῆσι συμπάλλεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υψώθης γενόμενος, ἐκλελεγμένος ὅσιος ἄκακος, ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, καὶ εὐφροσύνη κραυγάζων Πανόλβιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἄχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτου φθορᾶς· ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» **Τ**στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ταῖς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρούεις, καὶ σαρκὸς ταῖς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ ταῖς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν ταῖς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οἶνονεχῶς τοῖς λόγοις σε, ὁμιλοῦντες Χρυσόστομε, τῆς θεολογίας, τὸ σεπτὸν μυούμεθα, καὶ πᾶσαν καρπούμεθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν, καὶ τὴν τῆς κακίας, ἀποφεύγομεν βλάβην· κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου, βοῶν· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δεσπότην Χρυσόστομε, τῇ συμπαθεστάτῃ παρρησίᾳ χρώμενος, καὶ τῇ ἐλεήμονι, καὶ φιλανθρώπῳ Πάτερ στοργῇ· σὲ γὰρ τῷ Σωτῆρι, προβαλλόμεθα πίστει, μεσίτην καὶ προστατήν, καὶ θερμότατον πρέσβιν, θεόφρον Ἱεράρχα, παμμακάκρ Ἰωάννη.

Νεανικὴν τὴν ἔνστασιν, ἀταπεινώτων φρόνημα, πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας, βασιλεῖς ἐνδείξαι, θερμῶς προῖσαίμενος, ἀδικημένων Ὅσιε, καὶ τῶν ὄρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων, Πατὴρ γεγεννημένος, στοργικῇ διαθέσει, βοῶν· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ θεηγόροι γέννησιν, τὴν ὑπερφυᾶ καὶ θαυμαστήν σε Παρθένε· διό σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἄγνη, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ροὴν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃ, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε Χριστὸν κηύσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίω διαπρέψας ἀγγελικῶ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κτησάμενος, γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνόν, σωθῆναι θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ πίστει, διαφερόντως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγοι σου Ἑρισμάκαρ λόγοι ζωῆς, τὴν ζωὴν προξενοῦντες τὴν ἄληκτον· σὲ γὰρ πηγὴν, βρύουσαν ἀνεδείξεν ὁ Χριστὸς, καὶ ποταμὸν προχέοντα, θείων διδαγμάτων ἐπιρροαῖς, τρυφῆς ὄντως χειμάρρου, ἀφέσεώς τε ῥεῖθρον, καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Μεσίτης ἀνεδείχθης Ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρλαμπρος· σὺ γὰρ φωστήρ, ὠφθης εὐσεβείας θεοφεγγής· καὶ τῆς ἐνθέου γέγονας, ἐλεημοσύνης εἰσηγητής· διό σε Χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει, νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Αγνὴ δεδοξασμένη Μητὴρ Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περίσωζε, τῶν πειρασμῶν, ὄχλον διαλύουσα συμπαθῶς· ὡς γὰρ

Θεὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖν, ἀνύεις ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρθένε· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ταῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, φαιδρύνεται λαμπρύνεται, ὡς Χρυσόστομε Πάτερ· ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται, τῶν πιστῶν γεραίρουσαι, τὴν παναγίαν σου μνήμην· σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης, σωτηρίας ὁδηγός, καὶ κήρυξ τῆς μετανοίας.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας κήρυκα, τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων, τὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ χρύσειον καὶ εὐλάλον, τῶν Γραφῶν τὴν σαφήνεια, Ἰωάννην τὸν πάνσοφον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτῆ στηριχθέντες.

Θεοτοκίον.

Παρθένε παναμώμητε, Κυρία με καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσόσωμῳ, πειρατηρίων ῥύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνῶντάς σε, καὶ αἰώνιων ἅπαντας, ἀγαθῶν ἀξιῶσαι· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας· καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Οστύλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἐνθεός, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω Χρυσόστομος.

Ηλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστήρ φαεινότητος, λαμπρὰς φανοτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσσης, τῆ κοσμικῆ διαπαντός, χειμαζόμενος ἀπροσκαλούμενος, πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αδικῶς τῆς ποιμένης σου, ἀπελαθεῖς Πάτερ Ὄσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς

ἐξορίαις τε, ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· καὶ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Χρυσέοις ἔπεσι, καὶ θεοφθόγοις διδάγμασι κατακοσμήσας τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, πλουτὸν πνευματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σα θεοπαράδοτα λόγια· διὸ στέφανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθῶν, πλέξαμένη τοῖς ἄσμασι, τῆ ἱεραῶσθ προσφέρει μνήμη, πάγχρυσε τῆ ψυχῆ σὺν τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη Θεόσοφε· Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν Ὄσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδονται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ ε'. Ῥδὴ.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου

Ἀποστόλου Φιλίππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὀλην ἀποθέμενοι.

Πράξιν μὲν ἐπίβασιν, εἰλικρινοῦς θεωρίας, θεωρίαν τέλος δὲ, φιλοθέου πράξεως Μακαρ δέμενος, τὸν Χριστὸν ἠξίωσας, τῆ Πατρὸς τὴν δόξαν, ὑποδεῖξαι σοι τὴν ἄφραστον· καὶ γὰρ ἐφίεται, πᾶσα λογικὴ φύσις ἐνδοξῆ, Θεοῦ τοῦ ὑποστήσαντος· καὶ τοῦ ποθουμένου τετύχηκας, τοῦτε παραυτίκα, δεξάμενος σφραγίδα τὸν Υἱὸν· ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεαῖς ἀναβάσει, διαπαντός κεχηρημένος, ὡς Μωσῆς τὰ πρότερον, τὸν Θεὸν θεάσασθαι ἐπεπόθησας· καὶ γνωστῶς εἶδες δὲ, τὴν

αυτοῦ εἰκόνα, δεδεγμένους πρὸς ἐμφέρειαν. Πα-
τρὸς γὰρ σύντομος, γνῶσις ὁ Υἱὸς καὶ ἀπόδει-
ξις. Υἱὸς δὲ καὶ Γεννήτορος, μία ἡ οὐσία γνω-
ρίζεται, καὶ ἡ διὰ πάντων, ταυτότης ἀναφαί-
νεται σεπτῶς, καὶ βασιλεία καὶ δύναμις, δό-
ξα καὶ προσκύνησις.

Οργانون κρουόμενον, ταῖς θεϊκαῖς ἐπιπνοί-
αις, καὶ ταῖς ὑφηγήσεσι, τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος ἐχρημάτισας· καὶ τὸ ὑπερκόσμιον, με-
λωδῶν ἐν κόσμῳ, τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγελίον, πυ-
ρίνη γλώσση σου, πᾶσαν τὴν ἀπάτην κατέφλε-
ξας, ὡς ὕλην εὐκατάπρηστον, καὶ ὡς χόρτον
γῆς μαραινόμενον· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων, Δε-
σπότην τε καὶ Κύριον Χριστὸν, τῆ ὀικουμένη
ἐκήρυξας, Φίλιππε θεσπέσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Τοῦ μεγάλου Φιλίππου φωτὸς, ταῖς ἀσραπαῖς
πυρωθεῖς, παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστῆρ·
τὸν Πατέρα δὲ τῶν φώτων, ἐν Υἱῷ ζητήσας εὐ-
ρες· ἐν τῷ φωτὶ τὸ φῶς γὰρ εὐρίσκεται· καὶ
γὰρ οὗτος σφραγὶς ἰσότυπος, δηλῶν τὸ ἀρχέτυ-
πον. Ὁν Ἀπόστολε δυσώπει, τοὺς ἐσφραγισμέ-
νους τῷ θεῷ, περισώζεσθαι αἵματι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σοῦ τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
νογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν,
ἀφράδως σαρκωθεῖς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυά-
δα προσώπων τεμνάμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων
ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε σεμνῇ
Παμμακάριστε, ἐλεθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τὸ παραδόξον θαύματος (*).

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ τοὺς ἰχ-
θύας ποτέ, σαγηνεύων Ἀπόστολος, τῶν
ἀνθρώπων γέγονεν, ἀλιεὺς θεοπρόβλητος· λό-
γων σαγήνη, ἔθνη ἐζώγησε· Σταυροῦ ἀγκί-
στρω, κόσμον ἀνείλκυσε. Ὡς οἶον θήραμα, τῷ
Χριστῷ προσήγαγεν, ὁ θεουργός! οὐπὲρ τὸ μνη-
μόσυνον, νῦν ἐορτάζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπόσταλεις
ἐκ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, μέσον
λύκων πρόβατον, ἀπτοήτως νῦν πρόεισι, τοὺς
θῆρας ἄρνας, πίστει ἀνέδειξε· τὸν κόσμον

θεῖως, μετεστοιχείωσεν. Ὡς ἔργα πίστεως! ὡς
δυνάμεις ἀρρήτοι! οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον ταῖς
ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! φρέαρ πηγᾶ-
ζον ζωὴν, ἐν σοφίας ἀντλήματι, τοῖς ἐν
κόσμῳ πέφνηεν, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος· ἀ-
φ' οὗ περ ρεῖθρα, δογμάτων πρόεισιν· ἐξ οὗ
θαυμάτων, ρεύματα πίνομεν. Ὡς οἶα δεδρα-
κε, φοβερά τεράστια ὁ θεουργός! οὐπὲρ τὸ
μνημόσυνον, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος β'. Βύζαντιον.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠκολούθησας Χρι-
στῷ· καὶ σφραγισθεὶς τῷ ἐμφυσήματι
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπεστάλης ὑπ' αὐτοῦ,
εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα, ἐπιστρέφειν τοὺς
ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας, Φίλιππε, Ἀ-
πόστολε· καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ θείου σε-
πόθου, διὰ βασάνων πολυπλόκων, τὴν ψυχὴν
σου τῷ Θεῷ παρέδωκας. Αὐτὸν ἰκέτευε παμ-
μακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἁγιε Φίλιππε.
Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου
ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν εὐκλεῆ Φίλιππον ὕμνῳ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτίσι τῆς τοῦ Χριστοῦ,
θεϊκῆς λαμπρότητος, ἐνεδόμενος τρανώς,
θεοκήρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς, κατὰ μέθεξιν
αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Ο τοῦ Πατρὸς σοι τὴν δόξαν δι' ἑαυτοῦ, ὑ-
ποδειξας Φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν Μαθη-
τῶν, σὲ Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σὴν, προγνωσκῶν
ἀρετὴν, θεομακάριστε.

Νῦν οὐκ αἰνίγματι βλέπεις, οὐδὲ σκιαῖς,
οὐδ' ἐσόπτροις Πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν
ἀγαθῶν, ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστὸν, ἀλλὰ
πρόσωπον ὄρας, σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Θεοτοκίον.

Ε'κλειοπτότων Ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ
Ἰουδα Πάναγνε, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεός,
προελθὼν Ἡγούμενος τῆς γῆς, τῶν περὶ αὐτὸν
ἀληθῶς, νῦν ἐβασίλευσε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἐν ταῦθα μὲν ἔχει Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωή-
χου, εἰς δὲ τοὺς λίνους τὰ παρὰ τὰ προσόμοια· τὰ δὲ ἐκεῖ
προσόμοια ἐλλείπουσιν ὅλως.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Υπάρχων ἔμπλεως φωτός, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενομένῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιώθης Χριστῷ, λειτουργῆσαι, Φίλιππε θεσπέσιε.

Κρηπὶς δογμάτων εὐσεβῶν, ἢ σὴ μυσταγωγία, τοῖς πιστοῖς ἀνεδείχθη· δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Υἱόν, ἐπέγνωμεν συμφυῶς, ἠνωμένον, ὄντα τῷ Γεννήτορι.

Λυχνία γέγονας χρυσῇ, δαδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ αἶδιον φέγγος, καὶ φωτίζων τῇ αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει, Φίλιππε πανάριστε. **Θεοτοκίον.**

Επί σοὶ Πάναγνε σεμνή, πεποιθῶς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σέ προσδοκίας· ἀλλ' ὡς Μήτηρ συμπαθῆς, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Ὁ Εἰρμός.

- » Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
- » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
- » ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
- » τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ελάτῃρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθεὶς, καὶ φωστήρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθεὶς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα· καὶ ναὺς εἰδωλῶν, συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας Μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἐορτάζομεν, καὶ συμφώνως βρωμένοι· Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ὁμοιον.

Ομβροφόρος νεφέλη πνευματικῆ, ἀληθῶς ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτιζων ὡς ἄρβραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν· διαδραμῶν γὰρ τῷ λόγῳ, δροσίζει τὰ πέρατα, ὑετοῦς προχέων, τὰ μύρα τῆς λάρνακι· ὅθεν διαπνεύσας, ταῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὁσμὴν τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας· Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνει· ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ἐμαυτὸν κατερρύπων· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σε· Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι

τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοὶ τὸ, Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ῥδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ηλίου σκηνώμα, Χριστοῦ τοῦ ὄντως φωτός, καὶ ναὸς ἀνεδείχθης χωρητικὸς, τούτου τῆς λαμπρότητος, καὶ οὐρανοῦ δόξας Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις διηγούμενος.

Φθαρείσης πάθεσι, τῆς ἀνθρωπότητος, ἐμβληθεὶς θεῖον ἄλας παρὰ Χριστοῦ, ταύτης ἀπεξήρανας, τὴν σηπεδόνα τὴν δεινὴν, Θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Ισχυῖ Φίλιππε, Χριστοῦ ῥωννύμενος, τῶν δαιμόνων τοῦ στίφους καὶ δυσσεβῶν, ὥφθης δυνατώτερος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναβοῶν, ζωῆς θείας εὐαγγέλια. **Θεοτοκίον.**

Λιμένα εὐδίου, Χριστὸς ἀνέδειξε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σέ ἀληθεῖ, Δέσποινα πανάμωμε, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ῥδὴ ε'. Τῷ Θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ιὸν ψυχᾶλεθρον τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀλεξικάκοις σου, Θεορρήμον παλάμαις ἐξήρανας, τοὺς θανατηφόρῳ κεκρατημένους βυθῷ, χαλεπῆς ἀλγηδόνης ἀναρρῦόμενος.

Πυρίπνου ὅλος ἀναδειχθεὶς τῇ τοῦ Παράκλητου ἐπιδημίᾳ, καὶ χάριτι Φίλιππε, τοὺς ἀποφυγέντας ἐν ἀθείᾳ κρυμῷ, τῇ τῆς πίστεως θέρμη ἐζωοποίησας.

Πλησίον γέγονας τοῦ Χριστοῦ, τὰς ἐνδιδόμενας σοὶ λαμπηδόνας, ἀμέσως δεχόμενος, καὶ διαβιβάζων τοῖς σοὶ προστρέχουσι, φωτίζων καὶ προσάγων, τούτους τῷ Κτίστη σου.

Θεοτοκίον.

Ολόγω πάντα δημιουργῶν, καὶ σοφῆ προνοίᾳ κυβερνῶν, μόνος ὡς βούλεται Κύριος, ἄκρα εὐσπλαγγνίᾳ, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ, καὶ σὰρξ ἀνερμηνεύτως Πάναγνε γίνεται.

Ῥδὴ ς'. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Νεμομένην, καὶ λυμαιομένην, βλέπων τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, τὰ σὰ βέλη τὰ ἠκονημένα, τοὺς Ἀποσόλους τείνας ἐξαπέστειλας, καὶ διήνοιξας θώρακος πτύξιν, Χριστέ τοῦ δράκοντος, ἀπαντας τῆς αὐτοῦ, λύμης καὶ φθορᾶς Σῶτερ ἰώμενος.

Υπερτέρῳ, φέγγει καταλάμπων, ὥφθης καὶ θάπερ ἀστραπῆ, τῇ οἰκουμένη φαίνων, καὶ ὡς ὄρος γλυκασμῶν σαλάζον, ὡς Θεὸς ὄροσος

οὐρανόθεν πέπτουσα, ὡς Ἀπόστολος ἐκλελεγ-
μένος τὴν δωδεκάριθμον, φάλαγγα συμπλη-
ρῶν, τὴν τῶν Μαθητῶν Χριστοῦ Πανόλβιε.

Μυθεῖς σου, τὸ τοῦ μυστηρίου, βάθος ὁ
Θεὸς Μαθητῆς, ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἐ-
πιβλύζοντα τρυφῆς χειμάρρουν, ὡς ἐπικλύζον
κῦμα δόξαν ἔθνεσι, σὲ ἐκήρυξε μεγαλοφώνως,
καὶ τὴν σὴν ἐνδοξον, κένωσιν Ἀγαθῆ, τὴν ὑπὲρ
ἡμῶν εὐαγγελίσαστο. Θεοτοκίον.

Νεκρουμένους, καὶ ἀπολλυμένους, πάντας
θανάτῳ τοὺς βροτούς, σὺ τὸν Χριστὸν
τεκοῦσα, τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν, ἀνεκαλέ-
σω πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐφώτισας ἐσκοτι-
σμένους, καὶ ἠλευθέρωσας, λύσασα τὰ δεσμὰ,
τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις
» Σκητώεις Ἰωάνῃ σου γὰρ τὸν τύπον φέ-
» ρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ δοθέντος, ὡς
» ἐκ θαλάμῃ τοῦ θνήσκοντος ἀνέθορε· προσεφώνει
» δὲ τῆ κοστωδία· Οἱ φυλασσόμενοι, μάταια
» καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαί.

Ο μαθητῆς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητῆς τοῦ
πάθους σου, τῆ οἰκουμένη Θεὸν σε ἐκή-
ρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος. Ταῖς αὐτοῦ ἰκε-
σίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν
σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλε.

Ὁ αὐτός.

Ρεῖθρα λόγου παρὰ σχου μοι Κύριε, ὁ ὕδα-
των τὴν φύσιν, δευμάμενος· τὴν καρδίαν
μου στήριξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας
τῷ λόγῳ σου· καὶ φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ὁ
τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος· ἵνα λέγω
καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, καὶ ἀξίως ὑμνήσω
τὸν σὸν Μαθητὴν Πολυέλε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίπ-
που, ἐνός τῆς πρώτης χορείας τῶν Δωδεκά.

Στίχοι.

Ἀρθεῖς Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,

Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα Σῶτερ ἐκτίει.

Ἦρθης κἀκκεφαλῆς δεκάτη Φίλιππε τετάρτη.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Βυθσαϊδᾶ τῆς πόλεως, συμπολίτης Ἀν-
δρέου καὶ Πέτρου. Πολὺς δὲ ὦν τὴν σύνισιν, ταῖς
βίβλοις τῶν Προφητῶν προσκείμενος, παρθένος διὰ βίου
παντὸς, ἐγνωρίζετο. Τοῦτον εὐρών ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ Βά-
πτισμα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ προετίθειτο ἀκολουθεῖν. Ὁ δὲ,

μετὰ τοῦτο συντοχῶν τῷ Ναθαναὴλ, ἔφη· Ἐδὲ ῥήκα-
μεν Ἰησοῦν τὸν Τιδὸν Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Να-
ζαρέτ· καὶ ἄλλα πολλὰ ἔστιν ἰδεῖν ἐν τῇ Θεοπνεύστῃ
Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος οὖν τὴν Ἀσίατιδα γῆν
κληρώσει, τὸν Βαρθολομαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συνα-
πτόμενον τοῦ κηρύγματος. Σαρκικὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελφὴ εὐ-
σα ἢ Μαριάμνη, τοῦτοις ἀκολουθοῦσα διακόνει.

Ἐπεὶ δὲ τὰς τῆς Μυσίας καὶ Λυδίας διεβήσαν πόλεις
εὐαγγελιζόμενοι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πειρασμοῦς
καὶ ἄλλοις ὑπέμειναν, βαστιγούμενοι, βασδιζόμενοι, ἐγ-
κλειόμενοι, λιθαζόμενοι, κατέλαβον τὸν ἠγαπημένον Μα-
θητὴν καὶ Θεολόγον Ἰωάννην, κατὰ τὴν Ἀσίαν καρύτ-
τοῦτα τὸν Χριστὸν· ἅτε καὶ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γυνὴ Νε-
κάνορος ἐπίσταυσε, καὶ ἡ τοῦ Σταχυοῦς εἰκία ὑπὸ τοῦ Ἀν-
θυπάτου καὶ τοῦ δήμου κατεκαύθη. Ὁ δὲ Φίλιππος, ἐπὶ
τῆς πλατείας τῆς Ἱεραπόλεως συρεῖς, εἶτα τοὺς ἀστραγά-
λους τρυπήθει, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτήθη· καὶ οὕτως ἐξ-
εξιμένος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέπιετο. Αὐτίκα δὲ ἡ γῆ,
τρέμει ληφθεῖσα, καὶ ἦχον ἐκπέμφασα ἐσχίσθη, καὶ πολ-
λοὺς τῶν ἀπίστων κατέπιεν. Οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, τῷ
Βαρθολομαίῳ καὶ τῇ Μαριάμνη προσέειπον κρημαμένους
σοὶ καὶ αὐτοῖς. Καὶ λύσαντες αὐτοὺς, προσῆλθον τῇ ἀ-
ληθινῇ πίστει. Εἶθ' οὕτω συνίστασαν τὸ λείψανον τοῦ Ἀ-
ποστόλου, καὶ τὸν Στάχυν Ἐπίσκοπον ἐν τῇ πόλει κατα-
στησάμενοι, αὐτοὶ ἐν Λυκαονίᾳ ἐξέδραμον.

Ἐκ τῶν θαυμασίων τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαινότατος Ἀστὴρ, καὶ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀ-
πόστολος, ὡς ἐπ' αὐτὴν ἦει τὴν Γαλιλαίαν κηρύσ-
σων, ἐτι τῷ βίῳ περιῶν, γύναιον αὐτῷ προσπαντᾶ, ἐκ-
κομίζον παιδίον τεθνηκός, καὶ οἶα Μήτηρ, ἀμείτως ἐκό-
πτετο. Ταύτην ὁ κηρύσσων κατοικεῖρας, καὶ τὴν δεξιᾶν
τῷ τεθνηκῷ προτείνας, Ἐγχεῖραι κελεύει σοὶ δ.
ὑπ' ἐμοῦ κηρυττόμενος, ἔφησεν, Ἰησοῦς ὁ Χρ-
στός· καὶ ὁ λόγος ζωτικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἀνεγερσιν, καὶ
τῇ πνεύματι βακτηρίᾳ τὸν ἀναστάντα γενέσθαι πρὸς τὴν
οἰκίαν παρεσκευάσειν. Ἡ δὲ, τῶν ἰχνῶν τοῦ θαυματουργ-
οῦ δραξαμένη, Ὅν ἀνέστησας, ἔλεγε, δι' ὕδατος
ἀναγέννησον σὺν ἐμοί. Καὶ τυχεῖσα τῆς χάριτος,
Ἀπόστολος ἐγενόνη, πᾶσιν εὐαγγελιζομένη τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
τὴν ἀνάστασιν.

Ἦγει δὲ τοῦτον (ὁ Φίλιππος) καὶ ἐπ' Ἀθήνησιν· ἐμβα-
τὸ ἀπλοῦν τοῦ λόγου καὶ ἐτελείζειν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλου-
το, ἢ πράξις τῶν παραδόξων τοῦτοις ἀντιποσχῆν ἐπειθε.
Καὶ λοιπὸν τί δὴ πράττει ὀφείλομεν, ἔλεγον, ἡμεῖς οἱ πε-
ρὶ λόγους ἐσπουδακότες, τοῦτο τοῖς λόγοις ἠττομενοι; καὶ
γὰρ, ὡς ὁρᾶτε, ἀγροικος οὗτος καὶ ἀπολις, ἐν δὲ τοῖς ἔρ-
γαις ἡμῶν ἰγκρατῆς καὶ περιφανῆς ἀναδείκνυται. Τοι-
γαροῦν δὲ ἐπιστολῆς σηματοῦμεν τῷ Ἀρχιεπιγραμματεῖ τῶν
Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ δόξαν οὗτοι κρατῶ-
ντες, ἰκανὸν πρὸς τὸ λέγειν ἐξαποσταλλοῦσιν. Ὁ γοῦν
ἀποσταλῆς, ἔσω τῆς Ἱερουσαλήμ γενοῦς, μετὰ τὴν ἐ-
πίδοσιν τῆς γραφῆς, διὰ λόγων τοῖς Ἀρχουσίην ἐπετρα-
νωσε τὰ τῆς γραφῆς, λίγων· Τοῦνομα Φίλιππος, ἐκ τῶν
ᾧδὲ τις λέγων εἶναι, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς· ὃς ἀγροικου-
μὲν ἐπιφέρειται λόγον, σὲ μικρὸν δὲ τὴν ἡμῶν ἐπισείων
καρδίαν καὶ πατρίδα, καινὸν διαγγέλλον ὄνομα Ἰη-
σοῦν· ᾧ καὶ χρώματος ἐπὶ γλώττης, ἀποτρόπαιον ἔχει
δαιμόνων καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν. Ἀλλάγε σὺ
τοῦτοις, καὶ τοῦτο κατ' ἐκπληξιν ἐπράξεν. Ἀπολιπόντα
τινὰ τὸν βίον, καὶ πρὸς τὸν χῶρον τῶν τεθνητῶν με-
ταχωρήσαντα, τῆ τοῦ Ἰησοῦ προσηγορίᾳ ἀνίστησε. Λέ-
πεται τοιγαροῦν οἰχέσθαι τὰ ἡμῶν, καὶ τὰ τοῦτου ἀξιά-
νεσθαι, εἰμὴ τάχιόν τι πρὸς ἡμᾶς ἐξ ὑμῶν παραγίνα-
τε. Καὶ δὴ, ἐξ αὐτῆς μετὰ σοβαρᾶς καὶ ἀλαζονεῖας

φαντασίας τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀρχιεραματωὺς καταλαμβάνει, κατὰ Φιλίππου σφόδρα χαλεπαίνων. Καὶ μῆτις ἄρτου γυσάμνος, μῆτις τινός ἄλλου τῷ σώματι χαριζομένου, ὑψηλὸν αὐτῷ γενέσθαι βῆμα παρηγγυάτο. Καὶ τὴν ἔξαιλου τῆς ἀρχιερατικῆς χλαμύδα περιβαλὼν, εἰς τὸν δικαστικὸν περυσιωμένος ἔκκειτο θρόνον, πάντων τῶν ἔλλογιμων τῆς πατρίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγενομένων μετὰ διόους περιστηκόντων. Ὁμῶς προσκληθεὶς ὁ Ἀπόστολος μίσον, τῷ Ἀρχιερεὶ ἀπολογησόμενος ἴστατο. Καὶ πρὸς τὸν Ἀπόστολον ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτω προσήρητο. Οὐχ ἱκανῶς ἔχειν ἴδοξαι, τὸ μοχθηρῶς ὑπεισέλθῃν σὲ, ἀθλιώτατι πάντων ἀνθρώπων, τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Γαλιλαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ τοὺς ἐπ' αὐταῖς ἀφελιστέτους ἀποπλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν Ἀθηνῶν ὑπενοήσω, μεμελητηκῶς τὴν ἀπάτην, πεπικνωμένους ἄνδρας οἰόμενος ἀπατῆν; Καὶ ὡς ἱπατημῖνον καὶ κύτος καταφρονῶ σου τὸ παρόν· ἐπὶ δὲ τοὺς σοφοὺς, διδάσκων τὰ κατὰ σέ, τὸν λόγον ποιήσομαι. Ὁ τούτου Διδάσκαλος, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ παρατροπῇ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου γενόμενος, ὑφ' ἡμῶν σταυρῷ τιθέναι εὐλόγη νόμῳ κατεκρίθη. Καὶ γυμνός τῷ ἔξω ἀπῆρρημένος καταλειφθείς, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐπίσημον, τοῦ Πιλάτου, Ἰωσήφ τινος πλουσίου ἱκετηρία ἐπικαμφθῆντος, ταφῇ συγκιχῶρηται. Καὶ νόμῳ φιλίας οἱ τούτου κρατούμενοι μαθηταί, λαθραίως ἄωρι τούτου ἀποσυλοῦσιν, εἰς πολλῶν ἀπάτην ἐπιτεχνουσάμενοι τούτο, καὶ πανταχοῦ ἐπισπεύραντες ἐκ νεκρῶν ἐγηγέρθαι, τὸν ἑαυτῶν ἐπιφημίζουσι Διδάσκαλον. Ἐξ αὐτῶν αἷς ἴσται καὶ ὁ Φίλιππος οὗτος, οὐ περικρατῆς ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ γενέσθαι Ἀρχελάος, εἰς πολλῶν ἐκδικήσεων ἀπελεύων αὐτῶν. Ὁν περ, εἰ βούλεσθε, πρὸς αὐτὸν τὸ τάχος δέσμιον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπαγάγετε.

Καὶ δὴ τοῦ Ἀρχιερέως παύσαντος τὸν λόγον, οἱ παρεστῶτες ἐντένιζον τῷ Φιλίπῳ, τί πρὸς αὐτὸν ἀντερεῖ. Ἡρεμα δὲ πῶς τοῖς χεῖλεσιν ὑπανοίξας ὁ Φίλιππος, τῷ Ἀρχιερεὶ ἔφησεν οὕτως· Ὑψὲς ἀνθρώπου, ἵνα τί ἀγαπᾷς ματαῖότητα, καὶ λαλεῖς ψευδὸς; ἵνα τί ἐπὶ ματαίῳ τὴν καρδίαν σου βαρύνεις; οὐ χρυσοῦ οὐ τῶν φυλάκων τὰς χεῖρας ἐπλησας, εἰς τὸ πλάσασθαι τῆς ἐγέρσεως συκοφαντίαν; οὐκ οἶδας ὡς ἐναπίθου σφραγίδας τῷ μνήματι; αὐταῖς σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σπηλιτεύσουσι τὸ ἀνόμημα. Ταῦτα τὸν Ἀρχιερέα μεγάλως ἐτάραξαν· Συμικρῶς δὲ ὀρμήσας διαχειρίσασθαι τὸν Ἀπόστολον, οὐκ ἐδύννηθη· παρευθὺς γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπημαυρώθησαν, καὶ τὸ περιλαίπον σῶμα, ἄχρηστον ἐγένετο. Τότε τοῖς παρατυχοῦσι τὸ γεγονός γοητεία προσδοκᾶτο. Ὁμῶς κατὰ τοῦ Ἀποστόλου ὀρμήσαντες, καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πείραν ἔλαβον. Ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἠγωνεῖτο τῷ Ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἄνοια, ὅτι ἐπικρατεία τῶν δαιμόνων ἔνεστι τούτοις· ἐπὶ τούτῳ οἰμώξας μέγα, Δυσωπύθητι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος, Κύριε, ἔλεγγε, καὶ ἀμφοτέρων ἴσαι τὰ συντρίμματα, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μεταποίησον. Κάτωθεν οὖν τοῦ Ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιούτος, οὐρανῶθεν ἡ βῶσις τοῖς πληγείσιν ἐχαρίζετο· καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναβλέψαντες, τὴν νοσητὴν τῆς ψυχῆς ἐπέζητην ὑγείωσιν. Ἀλλ' ἐπεὶ πολλάκις τῶν ἀστηρίκτων ἐμμετάβολον τὴν γνώμην οἶδεν ὁ Ἀπόστολος εἶναι, τὸ φῶτισμα τούτοις οὐκ ἐπίνευσεν. Ἐκτενέστερον δὲ τοῦ Ἀποστόλου προσευξαμένου, θεία δύναμις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατιοῦσα, τὰ καθιδρύματα τούτων πάντα κατέρραξε, καὶ τοὺς ἐμφωλεύοντας ἄρδην ἀπόλωσε δαίμονας, καὶ κλένος βίαιος τότε τὴν γῆν κατεῖχε, καὶ πάντες καταφυγὴν τὸν Ἀπόστολον ἐτίθουν, μεγάλη κραζόντες τῇ φωνῇ· Ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶν ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττέμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστακτῶς πιστεύομεν, καὶ χαίροντες τὸ λουτρὸν κερμιούμεθα. Καὶ ἀρξάμενος πάντας ἐδάπτισεν· μέ-

νος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀποσπασθέντας ὡς εἶδε τοὺς ὑπ' αὐτὸν, τῇ τοῦ δολίου ὑποβολῇ κατὰ τοῦ πλάστου δυσφημα ἐβλασφήμει ῥήματα. Καὶ τούτου μὴ φέρουσα τὴν παράνοιαν ἡ γῆ, πάντων ὀρώντων, ὡς ἐπὶ Δαθίαν καὶ Ἀβερῶν, βιαίως τούτον ἐνδον αὐτῆς κατασχεθῆναι ζῶντα συνώθησε. Τότε τοὺς φωτισθέντας ὑποστηρίξας, καὶ Νάρκισσόν τινα τούτοις Ἐπίσκοπον καταστήσας, οὐ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, αὐτὸς πρὸς Πάρθους ἀφίκατο.

Καὶ κλίνας γόνυ, ἐπίσκεψιν οὐρανῶθεν ἐζήτηι. Καὶ αὐτίκα σχῆμα τούτῳ ἰδεικνυτο αἰτοῦ, ὑπὸ χρυσοῦς πτύρυγας, τὸν Χριστὸν εἰκονίζουσας ἴσταυρωμένον. Ὅθεν ἀναρρώσοις, πάλιν εἶχετο τοῦ κηρύγματος· καὶ τὰς τῶν Κανδάκων πόλεις διαδραμῶν, ἐπ' Ἀζωτον ἔπλει, νηὸς ἐπιβάς. Καὶ σφοδρᾶς καταιγίδος κλυθωνίζούσης τὴν ναῦν, φωτοφανῆς αὐτίκα σταυροῦ τύπος ἐπ' αὐτῆς τῆς ὀκνάδος, τῆς νυκτός τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε. Καὶ ἀποδάντες τοῦ πλοίου, ὑπὸ Ἀζωτίδος τινός ἐν μεσογαίῳ οἰκῆματι καταχθίς ὁ Ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἑσπέραν διαληγουσῆς, τὴν εὐχὴν παρέτεινε. Τὸ γούν θυγάτριον τοῦ ξενοδόχου, ἐν χρῶ τῆς σύνεγγυς θυρίδος καθιστάμενον, ὠδύνατο τὸν ὀφθαλμῶν· οὕτω δὲ τοῖς λόγοις τοῦ Ἀποστόλου ἤδύνετο, ὡς καὶ τῆς ὀδύνης ἐπιλαθέσθαι. Ἐῖτα, προσελθούσα τῷ οἰκίῳ πατρὶ, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν αἰσχύνην σὺν τῇ ὀδύνη ὡς ἀμεληθεῖσα προσενεκαλει· Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν, Ὑψέρ σου τάχα, τέκνον, ἔφη, προθύμως ἂν καὶ τὴν ψυχὴν προτίμην, εἰ τοῦ σου ὀφθαλμοῦ τὸ δυσεῖδος ἠδύνατό τις διορθώσασθαι. Καὶ ἡ παῖς χαριεντιζομένη, Ἔστι πᾶτερ, εἰ βούλει, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ παθους θεραπευτής. Καὶ ποῦ τέκνον, ἔφη; Ἐν τῷ μεσογαίῳ οἰκῆματι, ἡ παῖς ἀντεπάγει, ὃν ἐκ τοῦ πλοίου τῇ χθὲς ἐψέσθιντα καθυπεδέξω. Καὶ παρευθὺς τὸν Ἀπόστολον προσκληθῆναι κελεύει. Καὶ τούτοις τὸν ἠδύν τῆς ἀληθείας, ὁ προσκληθεὶς ἐνείραῖμος λόγου, πανοικί καταθέλξας ἐδάπτισεν. Τῆς δὲ κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιζητούντος τὴν ἴασιν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἔφη ὁ Ἀπόστολος· Σοὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς ὑγείας χαρίσομαι, καὶ πᾶσι τοῖς προσδεξαμένοις, τὸ χάρισμα τοῦ Βαπτίσματος. Πρωτὰς ἀναστᾶσα, ὦ κόρη, τῷ πάσχοντι ὀφθαλμῷ σου, τὸν Χριστὸν ἐνεμάσασα, τὴν χεῖρα ἐπίθες, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλμὸς γενήσεται. Οὕτως ἡ μαθήτρια ποιήσασα, ὡς ὁ διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκτεῖον ἐθεράπευσε πάθος. Καὶ ἕκτοτε ἡ σοφὴ Χαριτίνα, συνεργεῖα τοῦ πατρὸς αὐτῆς Νικοκλείους, ὁπαδὸς τοῦ Ἀποστόλου ἰγίετο, δοξαζέουσα σὺν αὐτῷ καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν.

Τὴν δὲ Ἱεράπολιν καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, ἐδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ, μὴ ἐκκακεῖν τοῖς πειρασμοῖς. Καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐγχώριοι θολοφονῆσαι τούτου ἐβούλοντο ὡς ἀπατεῶνα, προφάσει μὴ καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας ἀπατηθῆναι, ὡς περ καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἦρωος δὲ τις τῶν πολιτῶν, τὴν τύχην αἰδισιμώτερος, ἐξᾶραι θέλων τοῦ λιθασμοῦ τὸν Ἀπόστολον, πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ πιθανολογούμενος, οὕτω πῶς ἔφη· Ἄνδρες πολῖται, τὸ ὑπ' ἐμοῦ βουλευόμενον μαθεῖτε· μηδὲν ἡμῖν ἄδικον καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρὶ· ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν δοκιμάσωμεν, εἴγε εἰς ψυχικὴν περιποίησιν ἕσται· καὶ ὡς ἐπισήμῳ τῷ Ἦρωϊ ἀντεπειν οὐκ ἐτόλμησαν. Καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ Ἀποστόλου δραξάμενος, ἐδυσώπει τὸν Ἄγιον εἰς τὴν εἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαι. Καὶ ἀμφοτέρων ἀφικόμενων, Μάρκελλα, ἡ τοῦ Ἦρωος γαμητή, ἐδυσώπει κατὰ τοῦ συνεύου, κῦσιν τοῦ συνοικιστοῦ ζυτούσασα, καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προικῆς, εἰμὴ τῆς οἰκίας ἐξὼ βάλῃ τὸν Φίλιππον. Ἐπεὶ δὲ ἐναγώνιεν ὁ Ἀπόστολος τὸν Ἦρωα ἐώρακει, αὐτὸν παρβαρῶνεν ἐπιμένειν τῇ πίστει. Αὐτὸς δὲ γόνυ κλίνας καὶ προσευξάμε-

νος, τὴν πρὸ μικροῦ χαλεπαίνουσαν, οἰκίτιν τοῦ ταύτης ἀνδρὸς παρεσκευάσιν, Ὁ ἄνερ γλυκύτατι, λίγουσαν, πόθεν ὁ Σαυμαστός οὗτος ἐγένετο ἄνθρωπος; ὡς ἦδύς ὁ τοῦτου λόγος, καὶ ἡ τῶν ἠθῶν κατάστασις! Μεγάλου Θεοῦ, ὁ Ἡρῶς ἔφησε, καταγγελεύς οὗτος, ὦ γυναῖ, καὶ αἰώνιου βασιλείας προξενητής· καὶ εἰ δοκεῖ, ἀνευδοιάστως προσέλθωμεν τῷ τούτου Θεῷ. Καὶ ἄμφω προσπεσόντες τῷ Ἀποστόλῳ, πανοικί λαμβάνουσι τὴν ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν. Ἐκ δὲ τούτου πολλοὶ τῆς περιεικίδος χώρας πρὸς Κύριον μετετάξαντο.

Ἄλλ' ὁ τῆς κακίας ἐφευρητής, ὡς ἑαυτὸν ἠττώμενον εἶδε, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐζωγρημένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ Ἡρῶς ἠγείρει. Καὶ γνοὺς τῷ πνεύματι ὁ Ἀπόστολος, ἀτρόμως ἐξείσι πρὸς αὐτούς· ὄν ἀνημέρωσ κρατήσαντες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτήριον ἠγάγον. Ἐμβριθῶς δὲ τῷ Ἀποστόλῳ Ἀρίσταρχος ὁ Ἐξαρχος τοῦ βουλευτηρίου προσχών, Οἰδά σε ταῖς μαγείαις ἐναμβρυνόμενον, ἔλεγεν· ἀλλ' εἰ μὴ ἀποθίμενος ταύτας ἔση, λιθασμῷ πικρῶσε ἀπολίσω· τὰ γὰρ περὶ τοῦ σταυρωθῆντος Θεοῦ σου εὐκαίρως πιζητήσωμεν λόγῳ. Καὶ τῆς Ἀποστολικῆς δραξάμενος κόμης, ἀθῶν αὐτὸν προσεπηλάκιζεν. Ἀριστάρχου δὲ τὸ ἀτακτον ἐπιτεχνευσάμενος σφρονοῖσαι ὁ μακάριος Φίλιππος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρτυγχάνοντας, ἵνα γνῶσιν ὅτι δυνατοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὑπηρετής, εἰς ἐπήκοον πάντων οὕτω πῶς ἐξεφώνησεν· Ὁ τὰς καρδίας ἡμῶν πλάσας καταμόνας, καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συνιῶν τρεπομένας, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ὡς ὀργῆς ἀμίτοχον, ἀναγόμενον λόγον, ἔργῳ πλήρωσον Κύριε, καὶ γενέσθω πάσι σφρονομισμός. Ἡ προταθείσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἧς ἠγίασας κεφαλῆς, παρεθῆτω. Ἐπηκολούθει δὲ τῷ λόγῳ ἢ τοῦ ἀτάκτου διαστροφῆ τῶν μελῶν. Παρευθὺς γὰρ ἢ τούτου ἀπεξηράνθη χεὶρ, καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν ἐφθαλμὸς ἀποτετύφλωτο, καὶ κατ' ἄμφω κεκώφωτο τοῖς ὤσι. Τούτο τοὺς συνειλεγμένους ἐξίστησε, καὶ μετὰ δέους ἐκέτευσεν δὲ ναι συγγνώμην τῷ πλημμελήσαντι. Καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς αὐτούς· Αἱ τῶν μελῶν διαστροφῆ ἀνθρωπίνης βοήθειας ἐπαποροῦσιν· ὁ γὰρ τούτων διαθρωπῆς εἰς ἐστὶν, ὁ ἐκ χόδς καταρχάς διαθρωπῆς τὸν ἄνθρωπον· ὦ εἰ μὴ προσέλθητε, καὶ αὐτὸς ὁ παθὼν οὐ τεύχεται τῆς ἰάσεως.

Καὶ πρὸς τούτῳ, τεθνεῶς τις ἐξεκομίζετο πρὸς ταφήν· καὶ κατασχόντες τὴν κλίνην αἱ συμπρόντες Ἀριστάρχῳ, χλευάζοντες ἔλεγον τῷ Ἀποστόλῳ· Εἰ τούτου ἐγερέεις, πάντες σὺν Ἀριστάρχῳ προσκυνήσωμεν τῷ Θεῷ σου. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς οὐρανοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνείσας, προσνύξατο ἐφ' ἱκανόν· καὶ πρὸς τὸν βεβλημένον τῇ κλίνῃ πραεῖα τῇ φωνῇ λέγει· Θεόφιλε· καὶ εὐθὺς ἀνεκάθισε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπανέψξε. Καὶ προσθεὶς ὁ Ἀπόστολος, εἶπεν· Ὁ Χριστὸς σοι κελεύει, ἀνάστηθι, καὶ ἀκωλύτως προσομίλει. Ὁ δὲ, ἀπαβάς τῆς κλίνης, τῷ Ἀποστόλῳ προσέειπε λίγων· Εὐχαριστῶ σοι, Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ πολλῶν κακῶν ἐρύσω με τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ὑπὸ δύο γὰρ ζεζοφωμένον καὶ δυσειδῶν καὶ ἀσπλάγχχνον ἐξιλκόμενος βιαίως, ἐτι μικρὸν εἰ σὺκ ἔφθασας, ἀπερρίφην ἂν εἰς τάρταρον δυσειδῆ καὶ ἐλεθριον. Τότε τὸ παράδοξον τούτο ἐξίστησε πάντας, λέγοντας· Πῶς, ὄν οὐδέποτε εἶδεν, ἐξ ὀνόματος φωνήσας ἀνίστησιν; ἐπ' ἀληθείας, ὄν ἰσχυρῶς καὶ λέγει καὶ κηρύττει, καὶ Θεὸν καταγγέλλει, δυνατὸς καὶ ἀληθής ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἀδιστακτικῶς προστρέχομεν, καὶ πιστεύομεν.

Καὶ τῇ χειρὶ ὁ Ἀπόστολος καταπιγῆσας τὸν θέρυβον, διακελεύεται τῷ Ἡρῶι· Ἐπὶ Ἀριστάρχῳ τῇ χειρὶ σου σταυροῦ τύπον ἐπιχαράξας, τῷ τῆς ἀγίας Τριάδος ὀνόματι, τῶν μελῶν τὰ βλαβέντα ἐκ τῆς αὐτῶν ἀφελείας ἀνέρθωσον. Καὶ τούτο ποιήσας ὁ Ἡρῶς, τὸν Ἀριστάρχου

ἐπιτέλειεν ἄριον. Ἐπὶ τούτῳ πάντες τῷ Ἀποστόλῳ προσπίπτουσι, ἐν οἷς καὶ Πρέφευκτος, ὁ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος γενέτης, τὰ πρῶτα ἐπὶ πᾶσι φέρων τοῖς συνειλεγμένοις, σὺν τῇ γαμετῇ προσῆλθε τῷ Ἀποστόλῳ. Καὶ τῆς κατηχήσεως εὐμαρῶς τὸν λόγον δεξάμενος, εἰς βεβαίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἐνδειξιν, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σθεδομένους δώδεκα χρυσοῦς Διούς, τῶν ἐνδειῶν εἰς διανομήν τῷ Ἀποστόλῳ γενέσθαι προτίθησιν. Οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ περιλιφθέντα καλῶς οἰκονομήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστακτικῶς εἶχετο πίστεως. Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀπόστολος τοὺς ἐκεῖσε πάντας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, τὸν Ἡρῶα τούτοις χειροτονήσας Ἐπίσκοπον, καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ἐξ αὐτῶν· ἐτι δὲ καὶ ναοὺς προστάξας γενέσθαι, καὶ τούτους καθιδρύσας, καὶ πάντας κατηχήσας, καὶ ἐπευξάμενος, αὐτὸς ἐν Φρυγίᾳ προσέβαλεν, ὅρα τῇ Λυκαονίᾳ καὶ τῇ Ἀσίᾳ, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστὸν ἢ ἡ δέξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ω'ς φέγγος ἐξαπεστάλης, βολίδος δίκην Ἀπόστολε, σελασφόροις βολαῖς καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλουσίαις φωτοχυσίαις, τοῦ θείου Μάκαρ κηρύγματος, διαλάμπων φαίδρως τοὺς ἐν σκότει, μελωδεῖν κατεφώτισας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρήτόρων ἀδολεσχίαν, καὶ λόγων πᾶσαν δεινότητα, τῷ συντόνῳ λόγῳ ἐκνικήσας, τῷ τῆς πίστεως ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ούσίαις ὑπερουσίως, Παρθένε δύο γεγέννηκας, ἠνωμένας Ἀγνή ἀσυγχύτως, τῷ Χριστῷ, ὃ κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Νόμων πατρῶων.

Φῶς σε τοῦ κόσμου ἀπετέλεσε, τὸ πατρικὸν φῶς, Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἐκλεξάμενος Ἀπόστολον, ἐκ τοῦ κόσμου Τρισμίκταρ· καὶ καθοπλίσας, θεία δυναστεία τῇ αὐτοῦ, ἐπαφῆκεν ἀήττητον, ὡς ὀπλίτην βοῶντα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη τῇ θείᾳ δυναμούμενος, ταῖς ἀντιπάλους τάξεις ὑπερενίκησας, τὴν ἀτίθασσον παράταξιν, τὴν αὐτῶν καταλύσας· τὴν γὰρ εἰρήνην, κληρον ἀναφαίρετον λαβὼν, εἰρηναίαν κατᾶσασιν, ἐφύτευσας τῷ κόσμῳ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολω τῷ πόθῳ προσεπέλασας, τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ Θεοῦ Ἀπόστολε, μαθητής

τούτου γενόμενος, καὶ θεῖος ὑπρέτης, καὶ μυστολέκτης· ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλεῖς, εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἴλος ἠνώθη ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναλλοιώτως ὅλη τῇ ἀνθρωπότητι, ὃ ὑπέρθεος ἐν μήτρᾳ σου, Παναγία Παρθένε· ὅθεν ἐν δύο φύσεσι, γνωρίζεται Χριστός, εἰς ὑπάρχων ἀμφοτέρα, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**όμων πατρῶν οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλώνι Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημένοι ὧ οὐκ ἔχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Δ΄. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Νῦν ἀπορρήτη δόξης, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἠξιομένος ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος, ὑπάρχει εὐφροσύνη, ἔνθα ἡ χαρὰ ἡ ἀληθὴς, ἐν ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων ἔνθα, δικαίων αἱ σκηναὶ, πάντων Χριστιανῶν ὑπερέχου, Φίλιππε πάνσοφε!

Οραϊσμένος κάλλει, νοητῆς εὐπρεπείας, καὶ βασιλείας στέφος περικείμενος, θεόφρον καὶ πλουσίας, Φίλιππε περιχεόμενος, φωτοδοσίαις, τῆς τοῦ ὑπερουσίου, φωτὸς μαρμαρυγῆς, χαίρων τῷ τοῦ Δεσπότη σου θρόνῳ, μάκαρ παρίστασαι.

Σὺν Ἀποστόλοις πᾶσι, σεπτοῖς τε καὶ Προφήταις, καὶ σὺν Ἀθλοφόροις Φίλιππε Ὀσίοις, Ἱεράρχαις Δικαίοις, σὺν τῇ Θεοτόκῳ πρέσβευε, λύσιν πταισμάτων, καὶ τῶν ἀμπλακημάτων, δοθῆναι ἰλασμόν, πίπτει τοῖς τὴν φωσφόρον καὶ θεῖαν, μνήμην τελοῦσί σου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, ὑπερφυῶς Παρθενομήτορ τέτοκας· διόσε Θεοτόκον, πάντες εὐσεβῶς κηρύττομεν ἀληθεστάτην, σοὶ τὴν προσηγορίαν, ἀρμόζοντες Ἀγνή· σὺ γὰρ τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, ρίζα καθέστηκας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,

» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἑξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Δρόμον ὠραίων σου ποδῶν, Φίλιππε ἀναστρέψας, πορείαν τὴν οὐράνιον, ἀνελήλυθας χαίρων· καὶ τῇ Τριάδι παρεστῶς, ἐν Πατρὶ τεθέασαι, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θεῖαν, ἐορτάζομεν μνήμην.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πνεύματος Θεοῦ ἀκτίνα, Θεσπέσιε δεδεγμένος, καὶ κόσμον καταφώτισας, τῷ φθόγγῳ τῶν σῶν ῥημάτων, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει, τὸν Κύριον τοῦ σωθῆναι.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία Παρθένε, δέησιν νῦν τῷ Υἱῷ σου, ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Φιλίππῳ, τῷ θεῷ καὶ θεηγόρῳ, προσφέρουσα ἐκ παντοίων, κακῶν περίσωζε πάντας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τῆς γῆς παμμάκαρ, διεχύθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογμάτων· δι' ὧν τὸν Υἱόν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογοῦντες Ἀπόστολε μυστικῶς, ὁμρούσιον δοξάζομεν.

Ος ἑωσφόρον σε πάντες τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαινὸν λαμπτήρα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρήμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σε πανεύφημε.

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, δεινυκῶς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως· μεθ' ὧν εἰσελθὼν, εἰς τὰ ἄνω Βασιλεία, συμπαραδρεύεις Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν κόσμῳ, αἱ σιαγόνες σου σοφὲ, ὤφθησαν Ἀπόστολε Φίλιππε περικιρνώσαι τοῖς πιστοῖς, πόμα τὸ ζωοποιόν· πράξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπίθασιν ἐσηκῶς, Χριστοῦ ὁπαδὸς ἐχρημάτισας· τὴν στεῖραν καὶ ἄτεκνον ἐθνῶν Ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, κατεποίκιλας διδαχαῖς· ἦν καὶ νῦν δυσώπει λυτρωθῆναι, δεινῶν καὶ ἀναγκῶν· δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ, πολλὰ ἐγγίζων αὐτῷ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'. καὶ ε'.
Ω'δη.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικόν, **Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.**

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τῆς αὐριον ἀρχόμεθα σὺν Θεῷ τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων.

Τῆ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν
Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τέσσαρα,
δευτεροῦντες δύο ἐξ αὐτῶν.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αβίβος ὁ πάνσοφος, καὶ Σαμωνᾶς ὁ θαυμασίος, καὶ Γουρίας ὁ ἔνδοξος, κοινήν συστησάμενοι, τοῖς πιστοῖς χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν συγχορεύουσιν ἡμῖν, οἱ Ἀθλοφόροι καὶ συνευφραίνονται· ψυχαῖς ταῖς τῶν Μαρτύρων γὰρ, παρὰ Θεοῦ τοῦτο δέδοται, τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, νοερῶς ἐνοπτριζέσθαι.

Πόνους ὑπομείναντες, τῶν ἀφορήτων κολάσεων, καὶ γενναίως ἀθλήσαντες, Τριάδος ἰσαριθμοὶ, Σαμωνᾶ Γουρία, καὶ Ἀβίβε μάκαρ, τῆς αἰωνίου καὶ τερπνῆς, κατατρυφᾶτε νῦν ἀπολαύσεως, καμάτων τὴν ἀντίδοσιν, ἀντιμετροῦντος ὑμῖν Χριστοῦ· ὃν θερμῶς ἰκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ὁμολογήσαντες Ἅγιοι, τῶν Ἑλλήνων ἐλύσατε, πολυθεον φρόνημα, καὶ μωρὰν σοφίαν, τῇ νομιζομένῃ, μωρία εἶναι παρ' αὐτοῖς, Σταυροῦ δυνάμει μακαριώτατοι· ὑφ' οὗ ἐνδυναμούμενοι, τὰς χαλεπὰς τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε μᾶστιγας, θαρσαλέω φρονήματι.

Ορμον πρὸς ἀκύμαντον, καὶ πρὸς ζωὴν ἀστασίαστον, καὶ λιμένα τὸν πανευδίου, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, προσκεχωρηκότες, τὸ διακωνίζον, τῆς ἀπαθοῦς διαμονῆς, καὶ διαρκούσης νῦν ἀντηλλάξασθε, τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν, καὶ τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα, ἐκ Θεῆ κομισάμενοι, ἐπαξίως μακάριοι.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἰκασίας Μοναχῆς.

Ἡ Ἐδεσσα εὐφραίνεται, ὅτι ἐν τῇ σορῶ τῶν Ἁγίων ἐπλουτίσθη, Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου· καὶ τὸ φιλόχριστον ποιμνιον, συγκαλουμένη βοᾷ· Δεῦτε φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρᾶ· Δεῦτε ὦ φιλέορτοι φωτίσθητε· Δεῦτε ἴδετε φωστῆρας οὐρανίους, ἐν γῆ περιπολεύοντας· Δεῦτε καὶ ἀκούσατε, οἶον θάνατον πικρὸν, οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν· Διὸ καὶ ἐγγυηταὶ ὄντες τῆς ἀληθείας, κόρην διέσωσαν ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην· καὶ τὸν τούτης ἀθετήσαντα παμμίαρον, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκαν, ὡς φονέα καὶ ἀνελεήμονα· καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦσι, τὴν παναγίαν Τριάδα, τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, τὴς ἐν πίσει ἐκτελεῖντας, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Γί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, Δέσποινα τοῦ κόσμου προσάξω, εἰμὴ δακρύων πηγᾶς, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πεπραγμένων μοι; Ἀλλ' ἰλέω σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· λύσον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπαλλάξον τὸν δούλόν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐὕλω, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὀρώσα, ἡ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βέλει, εἶπέ τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θαῦμα θαυματῶν ἀξίως θαυμασιώτερον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, τὸ ὑμέτερον θαῦμα, Μάρτυρες Κυρίου, ἀπὸ δυσμῶν, τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν Κόρη ποτέ, ταφῇ δοθεῖσαν ἀδίκως, ταῖς μητρικαῖς, διεσώσατε ἀγκαλαῖς ὑμεῖς.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Μαρτυρικῶς ἐναθλοῦντες, θεομακάριστοι, τὰς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας, ὡς περ χάριν πλουσίαν, ἐδέξασθε προθύμως· καὶ ὀρεκτῶν, γερῶν ἀπολαύσεως, ἠλογηκότες τῶν θείων τῇ ἐκλογῇ, ταῖς ποιναῖς οὐ κατεκάμφθητε.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Γουρίαν πάντες τὸν μέγαν, καὶ γενναϊότατον, σὺν Σαμωνᾶ τῷ θεῷ, καὶ Ἀβίβῳ τῷ πάνν,

τῶ ὄντι ἐν Λευΐταις, ὕμνοις πιστῶς, εὐφημήσω-
μεν σήμερον· ὅτι θερμότατοι πάντων προασπι-
σταί, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσιν (*).

Δόξα, Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τοῦ Χρι-
στοῦ ἀριστεάς, ὕμνοις τιμήσωμεν, Γουρίαν
Ἀβιβον καὶ Σαμωνᾶν, ὅτι παραδόξως ἐνεργῆσι
τοῖς θαύμασιν· ὄρκω γὰρ οὐ παρεῖδον μετα-
ναστεῦσαι Κόρην, ἀλλ' ἐκπληροῦντες τὸ αἶτημα,
τὴν παῖδα διεσώσαντο, παρανόμῳ Γόθῳ, ἄμυ-
ναν ποιήσαντες. Δι' ὧν Χριστὸς ὁ Θεός, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως
ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενό-
μενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διό
δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀ-
πάλλαξον· ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθείαν, τρί-
βον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζῶν Παρ-
θένε φέρουσαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Γβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυ-
ροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν,
βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγῃσα· Ὑπερ-
ύμνητε Κύριε, Υἱέ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμήσαι
θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν
σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ,
καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖ-
χος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χρι-
στὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλαῖς ἐθνῶν
διασκεδάσον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κρα-
ταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωή-
γου, καὶ τῶν Ἁγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριαδὸς τὴν μοναρχίαν Ἁγιοι, θεολογοῦντες
σεπτῶς, πολυαρχίας ἄστατον ἀχλὺν, εὐ-
μαρῶς διελύσατε, Ἀνατολῆς πολὺφωτοι, ὡσπερ
ἀστέρες ἀνατείλαντες.

(*) Ἐλλείπουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ τὰ ἀνωτέρω τῶν Ἀπο-
στιχῶν Προσόμοια.

Οἱ τρεῖς ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι, καταλαμ-
πόμενοι τῆς ἀρχικῆς Τριαδὸς ἐμφανῶς,
τὸ τῆς πλάνης πολυθεον, καρτερικὴν τὴν ἐν-
στασιν, ἐπίδεικνύντες ἐξηφράσαν.

Υμᾶς πρὶν υἱοθετήσας Ἐνδοξοι, θέσει ὁ φύ-
σει Υἱός, τῆς νῦν αὐτῷ δοθείσης ἐκ Πα-
τρὸς κληρουχίας ὡς εὐσπλαγχνος, συγκληρο-
νόμους ἔδειξε, καὶ βασιλείας συμμετέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, σκηνὴ Παν-
αίμωμε· τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν,
παναχράντων αἱμάτων σεμνή, οἰκοδομεῖν εὐδό-
κησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐθελουσίως καὶ
δειναῖς μάστιξιν, οἱ τοῦ Χριστοῦ παρεδω-
καν, ὁμολογηταὶ καὶ θεράποντες.

Ρυσθῆναι τῶν χαλεπῶν, τῆς ἀμαρτίας λογι-
σμῶν Ἁγιοι, τοὺς τὴν ὑμῶν ἄθλησιν, πί-
στει ἀνυμνοῦντας πρεσβεύσατε.

Εν ξύλῳ καρτερικῶς, ἀναρτηθέντες οἱ σε-
πτοὶ Μάρτυρες, πανευσεβῶς ἄτρωτον, τὴν
ὁμολογίαν διέσωσαν.

Θεοτοκίον.

Γάσεών σε πηγὴν, ὃ τὴν σὴν μήτραν ὑποδύς
ἔδειξε, Μήτηρ Θεοῦ πάντα γενε· τὴν ἐμὴν ψυ-
χὴν οὖν θεράπευσον.

Ὁ Εἰρμός.

• Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
• Εστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
• καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριαδὸς τῆς σεπτῆς, καταγγέλλοντες πίσειν,
πολύθεον Σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἀν-
δρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίσεως πρόμαχοι· Κό-
ρην ζῶσαν δέ, κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ, διεσώ-
σατε, θανατηφόρη κινδύνῃ, ὑμᾶς μακρίζησαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Σταυρῷ ὀπλισθέντες τῷ τοῦ Χριστοῦ,
ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχύν, ἀν-
δρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι,
τὴν ἀθείαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέγξαντες, καὶ
τὴν Τριαδὰ Ἁγιοι, προθύμως κηρύξαντες· ὅθεν
ἐπαξίως, παρ' αὐτῆς τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης
ἐλάβετε, ὡς νομίμως ἀθλήσαντες. Ἀθληφόροι
Πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορ-
τάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλο-
βοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ
ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν

ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μὲ, ὅταν μέλλω παρίσασθαι, πρὸ προσώπου τῆς Κτίσεως μὲ. Δέσποινα Θεοτόκε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωρεῖσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μὲ φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνουῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σταθιρὰν τὴν καρτερίαν οἱ Ἀθλοφόροι, ἀνηλεῶς στρεβλούμενοι, ποικίλαις βασάνοις, πᾶσιν ἐπεδείξαντο, συμφώνως κραυγάζοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι στεφανῆται, τρισοφεγγεῖ λαμπαδί, τοὺς νῦν ἐκτελοῦντας, μνήμην τὴν πανίερων, αὐτῶν καταυγαῖσσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύοντες.

Μετ' εὐλαβείας προσδράμωμεν τῇ φωσφόρῳ, καὶ φωταυγεῖ θεόφρονες, Σήκη τῶν Μαρτύρων· βρῦει γὰρ ἰάματα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ομολογοῦντες τῆς Θείας οἰκονομίας, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, γλώσσαις θεολόγοις, πᾶσαν ἀθεότητα, οἱ θεῖοι καὶ πάνσοφοι, Ὁμολογηταὶ κατηδάφισαν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἔννοιαν ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν. Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς κυφορίας σου, Μήτηρ αἰειπάρθενε ἄχραντε.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπρότησι σαφῶς, τῶν ἀγῶνων ἐκλάμποντες, ἐφάυλισαν τῶν τυράννων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῆς πίστεως οἱ πρόβολοι.

Εἰς πάντα προφανῶς, οἰκημένης τὰ πέρατα, τὰ θαύματα τῶν Μαρτύρων, διεδόθη καὶ πάντας, τῇ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Τῆ ὡσπερ ἀγαθῆ, τὰ τῆς χάριτος σπέρματα, δεξάμενοι πολιτεία, φιλοπόνῳ πλουσίως, οἱ θεῖοι ἐγεώργησαν.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος ἀγαθός, καὶ πελάγει χρηστότητος, τὰ σύμπαντα Θεομήτορ, συγκρατῶν σαῖς ἀγκάλαις, κρατεῖσθαι κατηξίωσεν.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, ὡς καλοὶ στρατιῶται Θεόφρονες, ἐγκρατευσάμενοι πάντα, καὶ τρανῶς τὴν πίστιν τετηρηκότες, τὸν τῆς Θείας, δικαιοσύνης ἤρατε στέφανον.

Τὸ πρὶν μὲν, ὁ Ἀββακούμ μετάρσιος αἵρεται, τῇ ταῦ Δεσπότη προστάξει· δι' ὑμῶν δὲ Κόρη τυραννομένη, Θεηγόροι, τῇ θρεψαμένη ἀποκαθίσταται.

Αξράπτει, ἡ σορός τῶν Μαρτύρων τοῖς θαύμασι, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζει, ἰαμάτων πᾶσι τοῖς προσιούσι, καὶ τοῖς πίσει, τὴν αὐτῶν καρτερίαν θαυμαζουσι. **Θεοτοκίον.**

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν. **Ὁ Εἰρμός.**

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὑψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς, προΐστασθε πανεύφημοι· διὸ Κόρην Ἄγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσασθε· ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρὰ. **Ὁ Οἶκος.**

Τῆς τοῦ ἐχθροῦ δουλείας με ῥῦσαι, Ἰησοῦ ζωοδότα, ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν ἐντεύξεσι δυσωπήμενος· ὅπως, ἀδούλωτον κεκτημένος τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἀνευφημῶ τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην βοήθειαν· προφθάσαντες γὰρ, τοῦ θανάτου ἐρρύσαντο κρίζουσαν τὴν Κόρην, ἣν περ παρέθετο ἐκβοῶσα ἡ μήτηρ τοῖς Μάρτυσιν· Ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε Ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρὰ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γερσία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβη. **Στίχοι.**

Ξίφος τελειῶ Σαμωνᾶν καὶ Γουρίαν,
Καὶ φλόξ Ἀβιβον, οἷς χαρὰ φλόξ καὶ ξίφος.

Πῦρ πέμπτη δεκάτῃ Ἀβιβον πέφνε, χαλκὸς ἐτάρους.

Τούτων, ὁ μὲν Σαμωνᾶς καὶ Γουρίας, ἤβλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Ἀντωνίνου δουκός, Γουρίας μὲν ὀρμώμενος ἀπὸ Σαργωκητίας κώμης, Σαμωνᾶς δὲ ἀπὸ Γανάδος. Διεβλήθησαν δὲ, ὡς ἀναπειθόντες τοὺς ἀνδρῶπους μὴ θύειν εἰδώλους. Καὶ εὐθύς ἀναρτῶνται ἀπὸ μιᾶς χειρὸς ἑκάτερος, τῶν ποδῶν αὐτῶν κάτωθεν λίθω βαρυνομένων. Καὶ ἔμειναν ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἑκτῆς κρεμάμενοι. Εἶτα κατανεχθέντες, ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἐναπορρίπτονται· καὶ τῷ ξύλῳ τοὺς πόδας περισφιγγθέντες, ἔμειναν ἐκεῖ, λιμῶ καὶ δίψει καὶ δεσμοῖς πιεζόμενοι, τετραμηνιαῖον χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξαγαγόντες αὐτοὺς πάλιν οἱ διώκται, τὸν μὲν Ἁγίου Σαμωνᾶν ἀναρτῶσι τοῦ ἐνὸς ποδός· καὶ τὸ γόνα ἐξαρθρωθεῖς, κατὰ κεφαλῆς ἀπὸ ὥρας δευτέρας ἕως πέμπτης κρεμάται· τὸν δὲ Ἁγίου Γουρίαν ἐώσιν, ὡς ἡμίθνητον ὑπάρχοντα, καὶ νεκροῦ οὐδὲν ἄμεινον εἰκότα· καὶ τῇ ἑσθῇ ἐξαγαγόντες, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν οἱ διώκται ἐπιφέρουσιν.

Ἄβιβος δὲ, Διάκονος ὢν τὴν τάξιν, ἐπὶ Λικινίου τοῦ Βασιλέως διαβλήθεῖς, ὡς διδάσκων εἰς τὰς χώρας καὶ κώμας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, κρεμασθεὶς τύπεται· καὶ ἀφθεὶς πάλιν ἐρωτᾶται· καὶ μὴ εἶξας τῷ θανάτῳ τοῦ τυραννοῦ, τῷ πυρὶ παραδίδοται, ἰμάντα ἔχων ἐπὶ τοῦ σώματος δίκην φονεύς. Καὶ οὕτως ἐτέλεσεν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυντιριανοῦ, Ἐπισκόπου Σελευκείας· καὶ μνήμη τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, Ἰουστίνου καὶ Θεοδώρας· καὶ τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρομένην,
Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μετρομένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐλπιδίου, Μαρκέλλου, Εὐστοχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Πῦρ Ἐλπίδιε σὺν δυσὶ στέγειν φίλοις,
Ἢ τῶν ἐπάθλων ἔλπις ἠρέθιζέ σε.

Ο μακάριος Ἐλπίδιος, εἰς τῆς Συγκλήτου Βουλῆς ὑπάρχων, καὶ τὰ μυστικὰ πιστεύμενος πράγματα, καὶ νόμους γράφων, Χριστιανὸς ἐγνωρίζετο. Παραστάς οὖν τῷ ἀποστάτῃ Ἰουλιανῷ, τρίχινον ἰμάτιον περιβάλλεται, σιδηροῦς τριβόλους ἐμπαραμένους ἔχων, ᾧ, πίσεως καχλάζουσῆς ἀνωθεν ἐπαλειφομένης, οἱ σιδηροὶ τρίβολοι ἤδραι οὖντο. Εἶτα τύπεται κατὰ πᾶν μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ ταῖς τῶν τριβόλων ἀκίσαι τὰς σάρκας καταπιέρεται. Καὶ βόθρῳ βληθεὶς, καχλάζονται ὕδατι ἐπιχέεται, καὶ τὰς σάρκας κατακαίεται. Καὶ ἐκ πίσεως, καὶ στέατος, καὶ ἐτέρων τοιοῦτων, κολλητικῶν ἅμα καὶ καυστικῶν φαρμάκων, κρᾶμα ἐνσκευασάμενος ὁ παράνομος, καὶ σφόδρα ἐκκαύσας, ἐπαντλεῖσθαι τὰς κατατακείσας αὐτοῦ σάρκας προστάττει, καὶ δοριμεῖς ἐτέρους χυμοὺς, μετὰ καὶ θείου ἀπύρου καὶ ἀσφάλτου συγκεκραμένους, ἐγγέσθαι κατὰ τοῦ σώματος. Ἐπειτα ἵπποις ἀγρίοις καὶ ταύροις, σὺν ἅμα Εὐστοχίῳ καὶ Μαρκέλλῳ, δεσμεῖται πρὸς τὸ διασπασθῆναι· τὰ δὲ ἀκίνητα ἔμειναν. Καὶ ῥοπαλοῖς ἀγρίοις τὰ μέλη συντριβόνται· καὶ πυρὶ ἐναρρίφθεντες, ἀφῆκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Λέγεται δὲ μετὰ ταῦτα, ἐν τῷ Καρμηλίῳ μὲν ὄρει τεθῆσθαι αὐτῶν τὰ σώματα· βροντῶν δὲ καὶ ἀστραπῶν εὐθὺς γενομένων, τὸν Χριστὸν μετὰ δυνάμει ἀγγελικῆς παραγενέσθαι, καὶ τοὺς Μάρτυρας ἀσπάσασθαι. Καὶ Εὐστόχιον μὲν καὶ Μάρκελλον μεταθῆναι εἰς ἓν εὐδόκησε

τόπον· τὸν δὲ Θαυμαστὸν Ἐλπίδιον, ζωῶσαι τε αὐθις καὶ παραβαρρῦναι, καὶ πρὸς ἀγῶνας δευτέρους παραπέμψαι· καὶ Ἰουλιανόν, θρασυάμενον αὐτὸν, ἐκπλαγῆναι, καὶ ἐκ τεσσάρων μὲν ἀπλωθῆναι προστάξαντα, ἀνευδότως δὲ μαστιζέσθαι, ὀξάλμητε καταντλεῖσθαι, καὶ τρίχινος ὑφάσμασι τοὺς μωλωπας ἀνατρέψεσθαι, καὶ ἐπὶ ἀνθρακίας ζεούσης ἀπλωθῆναι, καὶ ἄνθρακας ἀπτομένους ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ ἐπὶ τοῦ βασανιστηρίου ξύλου ἀναρτηθῆναι, καὶ θυρεῶ σιδηρῶ, ἔχοντι κατὰ τὸ μεσαίτατον ὀπήν, τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ κόρακι σιδηρῶ κατὰ κεφαλῆς τύπτεσθαι, καὶ σῶρευμα πυρὸς ἐπιτεθῆναι, ὡς τὰ αἰσθητήρια καθῆναι. Καὶ τῶν γενομένων, καὶ ἀβλαβῆς διαμείναντος τῷ Ἁγίῳ, πιστεῦσαι πολλὰς ἐπὶ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἰδῶλα συντριβῆναι, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθῆναι, ἐν ᾗ τελευταῖον ἀφῆκε τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δημητρίου.

Στίχ. Ὁ Δημήτριος, χειρὶ τμηθεὶς δημίῳ,

Δήμοις ἀθλητῶν συγχορεύει Κυρίου.

Ούτος, κατασχεθεὶς ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνοιο τῶν βασιλέων, καὶ Πουπλίου ἄρχοντος, πολλὰς βασάνους διὰ Χριστὸν ὑπέμεινε· καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐπιθῆ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Αβραμιαίους, ἐν τῇ καμίνῳ ὁ ῥυσάμενος, οὗτος καὶ τὴν ξένην Κόρην τῆς χαλεπῆς, περιζήσεως διέσωσε, τῇ μεσιτεῖᾳ νῦν, τῶν αὐτοῦ θεραπευόντων ὡς εὐσπλαγγνος.

Ιταμωτάτης, ἀπανθρωπίας δίκην ἔδωκε, πάντων τῶν κακῶν ἀθρόως ἀπαιτηθεὶς, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος, κρίσει δικαίᾳ σου, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Νενευρωμένη, τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι Ἐνδοξοί, Κόρη καθειργμένη τάφῳ μετὰ νεκρῶν, προσδοκίας οὐ διήμαρτεν, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου βοῶσα καὶ Κύριος. **Θεοτοκίον.**

Ὡς νεόσμηκτον, καὶ φωταυγείας πέμπον ἔσοπτρον, αἴγλην θεικῆς Παρθένης μαρμαρυγῆς, προσβαλοῦσάν σοι ἐχώρησας. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ἐπιθῆ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν, λαμπρὰ πανήγυρις, ἡ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, περιευγάζουσα χάριτι, τῶν θαυματῶν τοὺς προστρέχοντας, καὶ χαρμονῇ πνευματικῇ, πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ραδίως οἱ Ὁμολογηταί, τῆς σῆς Θεότητος, πᾶσαν κατήργησαν, τὴν ἀθεότητα Δέσποτα, τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι, τὰς ἀπειλάς, ἀλλ' εὐσθενῶς ἀνακραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ πάνσοφοι Ὁμολογηταί, οἱ προϊστάμενοι, τῷ **Θ**εῷ δόγματος, ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας τρέπονται, διὰ **Ξ**ίφους ἀναιρημένοι, νίκην παράδοξον σαφῶς, καὶ διαλάμπουσιν δεδειχότες· πίπτοντες τοὺς ἐναντίους γὰρ ἠττησαν (*).

Θεοτοκίον.

Φύσεσιν ὀρώμενον διτταῖς, Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν μίαν φέροντα, σαφῶς ὑπόστασιν σύνθετον, ἀνθρωπότητι Θεότητος, συνεισδραμούσης ὑπὲρ νοῦν, ὄντως καθ' ἑνωσιν· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν **Μαρία** Θεοῦνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας **Δανιὴλ**, λεόντων χά-
 » **Σ**ματα, ἐν **λάικῳ** ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
 » **Ναμιν** ἐσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
 » **σεβείας** ἐρασταὶ **Παῖδες** κραυγάζοντες· **Εὐ-**
 » **λογεῖτε**, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ρήσεσιν ἐπόμενοι **Θεοῖς**, καὶ **Θεοπνεύστοις** τοῦ **Σωτῆρος**, Ὁμολογηταὶ **Θεοφεγγεῖς**, σταυρὸν ἐπ' ὤμων χαίροντες ἤρασθε, τοῖς ζωηφόροις ἔχουσιν, ἀκολουθοῦντες ἀξιάγαστοι.

Ὡς τῷ φωτὶ τῆς **Τριάδος**, μετ' εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι, Ὁμολογηταὶ προσχωροῦντες, τὰ τῶν ἀγῶνων γέρα κομίζονται, ταῖς Ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἀξιοθέντες συναυλιζέσθαι.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ ὁρᾶτε, τῶν μακαρίων τὰς ἐλπίδας, Ὁμολογηταὶ τοῦ **Σωτῆρος**, τῆς ἀληθείας μᾶλλον δὲ πάνσοφοι, τὸ κάλλος ἐνοπτρίζεσθε, στεφανηφόροι πανσεβάσμιοι.

Ὡς τῆς ὑπερθέου **Τριάδος**, σαφῶς ἰσαριθμοὶ φανέντες, Ὁμολογηταὶ **Θεηγόροι**, τῇ ταύτης αἴγλῃ καταλαμπρύνεσθε, ὡς δι' αὐτὴν ἀδλίσαντες, ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδηῆσαι **Θελήσας**, ὁ διακοσμήσας πάντα **Λόγον**, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ **Θεοτόκον** ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας **Μητροπάρθενε**.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 » **σου Παρθένε**, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,

(*) Τοῦ Τροπαρίου τούτου τὸ τέλος οὕτω διορθοῦσι τινές· Ἐν γὰρ τῷ πίπτειν τοὺς ἐναντίους πάντας κατέβαλον· πρὸς ἀποφυγὴν δὴθιν τοῦ ῥήματος ἠττησαν ὡς ἀχρηστοῦ εἰς ἐνεργητικὴν φωνήν. Ἄλλ' ἐνῷ ἡ διορθωσις αὐτῆ φθεῖρει τὸ ῥημα τὸν ρυθμὸν διὰ τῆς ἀυξήσεως συλλαβῶν τῶν ἐπιπέδων, καὶ αὐτὸ ἐστὶ τὸ ῥημα ἡ τ τ ἄ ω οὐκ ἐστὶ παντά- ῃωον ἔχρηστον, εἰ καὶ σπάνιον. Μάρτυς δὲ τοῦ **Εὐριπίδου** παλαιῆς Σχολιαστῆς, λέγων οὕτως· « Οἰκτρὸν γὰρ δῆγμα μο- νομαχοῦντας ἀδελφοὺς ἦν ἰδεῖν, οἷς καὶ τὸ ἡ τ τ ἄ ν καὶ τὸ ἡ τ τ ἄ σ θ α ι οἰκτρὸν ἦν » (Φοίν. Στίχ. 1380).

» **Χριστὸς** συνάψας, τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
 » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ **Θεοτόκε** μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς πάλαι διεσῶσατε, πικροῦ **Θανάτου** Ἁ- γιοι, **Κόρην** ἐν τάφῳ βληθεῖσαν, τὸν δὲ παράνομον **Γότθον**, **Θανάτῳ** παρεδώκατε, καμὲ τῶν ἀκαθέκτων μου, παθῶν νῦν ἐκλυτρώσασθε, ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον, μνήμην φαιδρῶς ἐορτάσω.

Θεοτοκίον.

Ὡς πάντα τῇ **Θεότητι**, πληρῶν ὡς ἀπερί- γραπτος, ἐκ σοῦ **Θεός** ἀπορρήτως, ἐσωματώθη **Παρθένε**, δι' οἶκτον ἀνορθούμενος, τὸ τοῦ Ἄδαμ παράπτωμα, νέος Ἄδαμ γενόμενος· ὃν ὡς **Υἱόν** σου δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν **Θεοτόκε**.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΣ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἀποστόλης καὶ Εὐαγγελιστοῦ **Ματθαίου**.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὡς ἐμβατεύων καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὅτε σου τὴν ἐνθεον γνώμην Ἀπόστολε, **Θεῖα** προγνώσει ἐώρακε, καὶ ἐκ τοῦ κόσμου, τῆς ἀδικίας σὲ ἐλυτρώσατο· τότε σε παγκόσμιον, φῶς ἀπειργάσατο, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καταφωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκελευσάμενος· οὐ καὶ τὸ **Θεῖον** **Εὐαγγέλιον**, ἠξιώθης σαφῶς ἀναγράψασθαι· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς ἐκ τελώνου κληθεῖς εἰς μαθητεῖαν, ὅτε σε ὁ ἀναρχος **Λόγος** ἐφώνησεν, ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνίαν, τῆς βασιλείας ἐπαγγειλάμενος· τότε **Παμμακάριστε**, πάντων ἀφέμενος, καὶ ταραχῶδους συγχύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συντόνως ἐπηκολούθησας· καὶ νῦν **Θεόπτα** ἐμφορούμενος, τῆς ἀφράστου αὐτοῦ **Θεωρίας** τρανῶς καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητικὴ τις σαφῶς ὀξυδερκία, πάλαι μὲν σε Ἁγιον, λίθον τεθέαται, ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον, καὶ τῆς ἀπάτης, τὰς ἐλεπόλεις καταλειπόντα· ὁ **Λόγος** δὲ πάνσοφε ὁ ἐνυπόστα-

τος, φῶς σε τοῦ Κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης, καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε, λελαμπρυσμένον ταῖς λαμπρότησι, τοῦ τρισηλίου φωτὸς Πανσεβάσμιε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος δ'.

Καλῶντι Χριστῶ, πρὸς μαθητείαν οὐράνιον, προθύμως ἠκολούθησας Θεόληπτε, πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γηίνης, ὑφ' ἐν παρωσάμενος· ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἄνω βασιλείας, γνώμην εὐπειθῶς ἀναλαβόμενος, τῆς χαμαιζήλου πολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης, Εὐαγγελιστῆς ἀπὸ Τελώνου γενόμενος, φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας, καὶ πεπλανημένων ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν· νῦν δὲ πρεσβευτῆς παντὸς τοῦ κόσμου θερμότατος, καὶ τῶν σὲ γεραιόντων Ματθαῖε, φύλαξ σωτήριος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου, θεομακάριστε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφους. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, Λόγον ἀφράστως Ἄγνη, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ τοῦ τόκου σου· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτέ, δι' ἧς σκέπε καὶ σῶζε, τοὺς ἐν πίστει σὲ δοξάζοντας.

Εἰς τὸν Στιχόν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τῶν λόγων σου σάλπιγγι, τοὺς ἀνθρώπους συνήθροισας, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν Παναοίδιμε, καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα, ἐκ γῆς ἀπεσόβησας, καὶ εἰς μίαν τοὺς πιστοὺς, τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας, καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο ἐν γλώσση πυρίνη σε, καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, κραταιὸν ἀνέδειξε πολεμήτορα, κατὰ τῆς πλάνης Ἀπόστολε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, παρ' οὗ ἔλαβες λαμπρά, τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει πρὸς τοῖς ἄνωτέρω καὶ δύο ἔτερα Προσόμοια. Ἀπόστιχα δὲ ἔχει τῆς Ὀκτωήχου· ἐκ δὲ τῶν ἐνταῦθα Ἀποστιχῶν τὰ δύο πρῶτα, μεθ' ἐνὸς τρίτου ὁμοίου, τάττει εἰς τοὺς Αἴνους· τὰ δὲ τῶν ἐνταῦθα Αἴνων ἐλλείπουσιν ὅλως ἐκεῖ.

Εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, διακύψας Ἀπόστολε, πλοῦτον τὸν ἀκένωτον κατενόησας· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, ἡμῖν εὐαγγελικῶς, πᾶσι ταύτην διένειμας· καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς αἰετὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, Ματθαῖε πανεύφημε· τοῦ γὰρ καλύψαντος οὐρανοὺς ἀρετῇ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριστοῦ ἀκολουθήσας τοῖς ἔχνεσι, μιμητῆς διαπυρος ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην, ζωὴν καὶ σωτηρίαν, ταῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς τοῖς θείοις προσάγμασιν· ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον, εὐαρεστοῦντας τῷ Κτίστη, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου τὰ παρόντα.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Πλουσίως μετὰδος μοι, τῆς ἐνοικουσύνης σοι χάριτος, Ματθαῖε πανένδοξε, καὶ ὑπέρτα Χριστοῦ, καὶ βοήσομαι, λαμπρῶς ἀνακηρύτων, καὶ μέλψω γηθόμενος, τὰ σὰ θαυμάσια.

Τελείως κατέλιπες, τῶν ἐπιγείων τὴν σύγχυσιν, τοῦ Λόγου ὡς ἤκουσας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς· καὶ τῆς χάριτος, ἐδείχθης οἰκονόμος, καὶ κήρυξ θεόληπτος, Θεομακάριστε.

Αυτόπτης γενόμενος, καὶ ὑπέρτης διέπρεψας, τοῦ Λόγου Ἀπόστολε, τοῦ πρὸ αἰώνων Πατρός· καὶ διέδραμες, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, εὐαγγελιζόμενος, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καθαίρεσιν, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν καταλυσιν, ζωῆς τε φανέρωσιν, εὐηγγελίσω Σοφέ· τῆς Παρθένου γὰρ, ἐν μήτρᾳ ἐνοικήσας, ὁ ἀπεριόριστος, κόσμον ἀνέπλασεν.

Ὦδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Τοὺς σοὺς Ἀποστόλους Θεοῦ Λόγε, φωστῆρας ἀνεδείξας ζωῆς, τὸν ζόφον ἀπελευθέρωντας, τῆς ἀθείας Δέσποτα, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Τῇ σῇ καθοπλίσας παντευχία, Ματθαῖον τὸν ἄριστον Σωτῆρ, τυράννων δυνατώτερον, τοῦτον εἰργάσω Δέσποτα, καὶ καθαίρεττον ἔδειξας, εἰδῶλων πλάνης φιλάνθρωπε.

Γλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμούς, Ματθαῖε τὸ θεότευκτον, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον, δι' οὗ Χριστὸς κηρύττεται, ὁ Λόγος ὁ ἐνυπρόστατος.

Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ θεολόγος φεγγομένη, συντόνως ἐφώτισε λαούς, Ματθαίου τοῦ θεόφρονος, τὴν τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν, τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ Πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
• καὶ ἀφθονος πηγῇ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
• θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Οπρῶτος τὸ Χριστοῦ, εὐαγγέλιον γράψας, καὶ πᾶσαν δαδουχῶν, τὴν ὑψηλίον κτίσιν, Ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ Χριστοῦ μύστης ἄριστος, νῦν τιμώμενος, ταῖς ἱεραῖς μελωδίαις, πᾶσαν ἄφεισιν, ἀμαρτιῶν ἐξαίτεται, τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς, Ματθαῖε Ἀπόστολε, τῶν περάτων ἔδειχθης φωστῆρ· καὶ ἐκ Τελώνου ὠφθης, Ἀπόστολος ἐνδοξος, μαθητῆς γενόμενος, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως. Ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἐορτάζομεν, μελωδοῦντες καὶ λέγοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.**

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς εὐίας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεισις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τῆτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμά-

των ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ὦδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῷ ἐνυπρόστατῳ σου Λόγῳ Θεέ, μεμαθητευμένος διέλυσε, κόσμῳ σοφίαν, ὁ θεόπτης Μαθητῆς, μεγαλοφώνως κράζων σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῷ μεμακαρισμένῳ ὑπὸ Χριστοῦ, ποίαν εὐφημίαν προσεείπωμεν, σοὶ Θεηγόρε; οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτὸς, τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν σοι, λόγῳ ἐξείπειν ἀξιάγαστε.

Σοῦ τὸν ἀκηλίδωτον καὶ ἀκραιφνῆ, νοῦν τετραμαμένον ὁ Ὑψίστος, ὡς περ λαμπάδα, εἰς λυχνίαν ὑψηλὴν, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν, πᾶσι Θεοφάντορ προτέθεικεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τεταπεινωμένην φύσιν βροτῶν, ἡ εὐλογημένη ἀνύψωσας, τὴν τοῦ Ὑψίστου, ὡς κηύσασα ἰσχύν, ὑπερφυῶς πανάχραντε, Μήτηρ, ὡς Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

Ὦδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα ἔδειχθης, θείως διδάξας θεογνωσίας τὸ φῶς, πιστευθεῖς τὰ δόγματα Χριστοῦ, γράμμασιν ἐκτίθεσθαι, ὡς αὐτόπτης θεόκτιτος.

Η γλώσσά σου κάλαμος, τοῦ Παρακλήτου γέγονεν, ἐνθέως τοῦ λύτρωσιν δίδόντος, τοῖς ἐπιγνοῦσι τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ, καὶ ταῖς σοφῶν ἐμπνέοντος ψυχαῖς, γνῶσιν ἐπουράνιον, ὡς Ματθαῖε πανέντιμε.

Αστράπτοντα θαύμασι, καὶ ἰαμάτων χάρισι, σὲ Χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ κόσμῳ, τὴν τῶν δαιμόνων καταπατῆντα ἰσχύν, καὶ ψυχὰς φωτίζοντα πιστῶν, πάντων τῶν ὑμνούντων σε, τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα. **Θεοτοκίον.**

Παρθένος γεγέννηκεν, Υἱὸν τὸν προαιώνιον, φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων, ὡς ἐκδιδάσκων ὁ Θεηγόρος φησὶ, καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς, πάθει τῷ τοῦ σώματος, καὶ Παρθένος διέμεινε.

Ὦδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Εὐαγγελιστῆς ἀπὸ τελώνου, ὡς ἠκολούθησέ σοι, μετεσκευάσται ὁ θεηγόρος, τῇ παναλκεῖ Παντουργέ δυνάμει σου, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ρυθμίζεται τοῦ εὐαγγελίου, τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις, τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη, πρὸς ἀρετῶν ὑψηλὴν ἀκρότητα, ὡς Ματθαῖε παμμακάριστε.

Ματθαίου ζωρεΐται θεοπλόκοις, τοῦ Μαθητοῦ δικτύοις, τὰ συστήματα τῶν πιστευόντων, διὰ παντός πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, εὐεργέτα ποδηγούμενα. Θεοτοκίον.

Παρθένον τεκούσαν ἀναγράφων, εὐαγγελίζεται σε, τὸν τὰ σύμπαντα πεποικηκότα, ἄνευ σποράς καὶ φθοράς Πανάμωμε, ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἦ**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με καταγιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθοράς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ραθύμων ἠγειρας ψυχάς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως. Ὁ αὐτός.

Ἦ' τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς βιάζεται ἀπλήστως, καὶ τῆς ψυχῆς μου ὄλον τὸν σπόνρον καθαρπάζει, Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπόνρον τῶν εὐχῶν σε δεδωκώς, πρὸς σὴν θυλείαν κάρπωσον, καὶ δεῖξον ὑμνωδόν σου σμικρότατον, καὶ ὑφηγητήν με τῶν πολλῶν σου καὶ μεγάλων κατορθωμάτων, καὶ τῆς πρὸς Χριστὸν σου σχέσεως· πῶς πάντα παρευθὺς ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμῶς τῷ κεληκῷ, πρῶτος γεγονὼς εὐαγγελιστῆς ἐν τῷ κόσμῳ, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Στίχοι.

• Ζῶζεις Ἰησοῦ καὶ τελῶνας· σοὶ χάρις ».
Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ πυρός μέσου.

Ἀκάματον Ματθαῖον πῦρ δεκάτη κτάνεν ἔκτη.

Οὕτως ἐπὶ τὸ τελώνιον καθήμενος, τοῦ Κυρίου ἀκούσας πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, Ἀκολούθει μοι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀναστάς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ποιήσας αὐτῷ δοχὴν μεγάλην, καθὼς φησι τὸ εὐαγγέλιον, τοῖς Ἀποστόλοις συναριθμεῖται. Οὗτος, τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δύναμιν δεξάμενος, καὶ σοφισθεὶς τὰ θεῖα, τὸ κατ' αὐτὸν εὐαγγέλιον συνεγράψατο, καὶ τοῖς Ἰουδαίσις ἀπίστειλε. Πάρσους τε καὶ Μηδούς διδάξας, καὶ Ἐκκλησίαν συστησάμενος, καὶ πολλά ἐργασάμενος θαύματα, ὕστερον ὑπὸ τῶν ἀπίστων διὰ πυρὸς τελειούται.

Οὗτος, ὡς τὴν λαχοῦσαν ἔκαστος τῶν Μαθητῶν διατρέχων εὐηγγελίζετο γῆν, ἐπὶ τὸ ὄρος ὁ Ματθαῖος ἀνέδραμε, καὶ ἐν αὐτῷ μονοχίτων διακαρτέρει καὶ αἶθριος.

Μετὰ δέ τινος χρόνου διάστημα, ὁ ἐκ χορῆς διαβρώσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς παιδίον ἐν τῷ ὄρει τῷ Ματθαίῳ ὄπτανεται· καὶ τούτῳ προτείνας τὴν δεξιάν, βακτηρίαν αὐτῷ ἐπιδίδωσιν, εἰρηκώς· Δίξαι ταύτην, καὶ τοῦ λόφου κατὰ βῆθι, καὶ παραβαλὼν τῇ Μυρμύρη, πρὸς τὴν φλιάν τοῦ ἐκείσε ἀγιασματος αὐτὴν καταφύτευσον. Καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ ἐμῇ ρίζωθείσα καὶ ἀνυψωθείσα, δένδρον πολύκαρπον γενήσεται, καὶ γλυκασμὸς ἀπ' ἀκρων αὐτοῦ καταβήσεται μέλιτος, καὶ πηγὴ ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ ἀναδοθήσεται· ἐξ ἧς ἀπολουσάμενοι οἱ τῆς πείλειος ἄνδρες θηριόγνωνμοι, καὶ τοῦ γλυκασμοῦ μεταλαβόντες, τὴν αἰσθησὴν ἠδυνθήσονται, τὸ παρανομεῖν καταλιπόντες.

Τότε ὁ Ματθαῖος, τὸ δοθὲν εὐλαβῶς ἐκ χειρὸς Κυρίου δεξάμενος, τὴν λοφίαν ἀφείς, πρὸς τὸ προκείμενον ἦγετο. Ἦ' τοῦ Βασιλέως οὖν ὁμόζυγος Φουλβάνα, τῷ Ἀποστόλῳ συναντήσασα σὺν τῷ υἱῷ καὶ τῇ νύμφῃ, πονηροῖς δαμαζομένοις πνεύμασι, φωναῖς τε τραχείαις καὶ συστροφαῖς τὸν Ἀπόστολον δονούντες προύλεγον· Τίς σε καὶ τοῖς ἡμέτεροις προσβαλεῖν κατηνάγκασιν; ἢ τίς σοι καὶ τὴν ράβδον εἰς ἡμέτερον δίδωκεν ὄλεθρον; Ὁ δὲ πρᾶεῖα τῇ φωνῇ τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι ἐπιτιμήσας, τοὺς ἀτακτοῦντας ἴασατο, καὶ σωφρόνως ἐπακουλουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπάσατο. Τὴν τοῦ Ἀποστόλου δὲ παρουσίαν μαθῶν ὁ τότε Πλάτων Ἐπίσκοπος, ἐξιών σὺν τῷ Κλήρῳ προσυπάντα, καὶ ἄμφω ἐν τῇ πόλει γενόμενοι, ἐπ' ὅψει πάντων, ὡς ὁ ἀντεϊλάμενος ὑπέβητο, πρὸς γῆν ὑπερείσας τὴν βακτηρίαν, τὸν ὡς παιδίον ἐπιφανέντα εὐλόγησε. Τότε ρίζωθὲν τὸ ξηρόν, αὐτίκα κλάδους καὶ καρπὸς περκαζόντας ἔφερε, τοῦ μελίτος τὴν ποιότητα ἀποστάζοντας, καὶ πρὸς τῇ ρίζῃ πηγὴν ἀποβρέουσιν, ὡς ἐκπλαγῆναι τοὺς παρατυχέντος ἐπὶ τῷ ξίνῳ θεάματι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ παράδοξον τὸ πλήθος συνεδεδραμήκει, τῆς ἐκ τοῦ δένδρου μεταλαμβάνον ἠδύτητες, τὴν προτίραν εἰτόμῳ ἀπέπτουον ἀγριότητα.

Ὡς δὲ καταφανὲς ἦν καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸ γενόμενον, ὡς ἐκ τούτου πλέον καὶ τὸ τῆς συνένου ὑγιὲς ἔτεκμήρατο, καὶ πρὸς μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀγαθύνας, ὑπὸ σκαίου πάλιν ἀνεφλέγετο Δαίμονος, ποιῆσαι πυρὸς παρανάλωμα τὸν Ἀπόστολον, διὰ τὸ μηδὲ τὴν ὁμόζυγον διαιρεῖσθαι ὅλως τοῦ εὐεργίτου. Ἀλλὰ πάλιν ὁ Σωτὴρ νυκτὸς ὄπτανεται τῷ Ἀποστόλῳ, εἰρηκώς· Κἂν πονηρὰ κατὰ σοῦ τῷ Βασιλεῖ μεμελέτηται, αὐτός, Ματθαῖε, μὴ δέδοιθι, ἔχων με μετὰ σοῦ. Ταύτην εἶν τὴν ὄπτασίαν ὁ τοῦ Θεοῦ Μύστης τῷ Ἐπισκόπῳ κεινωσάμενος, εὐχαριστῶν διετελεῖ. Καὶ δὴ εἰς τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν τέσσαρις ἀπειτάλησαν, κελεύσει τοῦ κρατοῦντος· καὶ ἀγλύϊ περιχυθέντες κατ' ὀφθαλμῶν, τὸ γεγονός τῷ ἀποστείλαντι ἀνακάμφαντες λέγουσι, τούτου τῆς φωνῆς, προσθέμενοι, ἐμιλυντος ἐπακρωμένοι, ἰδοῖν, ἢ συλλαβεῖν αὐτὸν σὺ δύναμεθα. Ἐπὶ τούτοις ὁ Βασιλεὺς περιμανῆς γενόμενος, ἐτέρους δέκα προσαποστέλλει, οὕτως εἰπὼν· Εἴ καὶ κωλύσω ὑμᾶς τις παραγίνηται, ξίφει τοῦτον διαχειρίσασθε. Ὡς οὖν ἐγγίζειν λοιπὸν ἐμελλον οἱ ἀποσταλέντες, καὶ Ἰησοῦς ὁ Θεὸς παρῆν, ὡς παιδίον ὠραῖον τότε φανεῖς. Οὐ τὴν βολὴν τοῦ φέγγους μὴ φέροντες ὀρᾶν, τῶν ἐπλων ἀφ' ἑαυτῶν τὴν περιβολὴν ἐκτινάξαντες, στραφέντες ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ τὸ συμβάν. Τότε ὑπὸ τοῦ τῆς κακίας ἐφευρετοῦ ἀναβρασθεὶς ὁ κρατῶν, αὐτέχειρ τὸν Ἀπόστολον διαχειρίσασθαι παραγίνεται. Ὡς δὲ πλησίον ἐγένετο, περιῆει χειραγωγῷ προσδεόμενος, καὶ ἐκλιπαρῶν τὸν Ἀπόστολον οὐκ ἐπαύσατο, Σύγγνωθί μοι, λέγων, τῇ ἀβουλίᾳ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν σκοτόμαιναν ἀπέλασεν. Δυσωπηθείς οὖν ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς διατυπώσας, τρανῶς αὐτὸν ὄρᾳν παρεσκεύασε. Καὶ τῆς χειρὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἀποστόλου λαβόμενος, ὡς ὄθην αὐτὸν πρὸς τὰ βασιλεῖα εἰλ-

κιν. Ἀλλὰ πονηρὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ Σίμενος πρὸς τὸν Ἀπόστολον οὐ δέλαθε. Τούτῳ δὲ σκλητεύσας τὰ ἐγκάρδια, πρὸς φόνον διήγειρε τὸν ἀσύνητον· καὶ παρευθὺς τοῖς στρατιώταις συλλαβίσθαι διακελεύεται τὸν Ἀπόστολον, καὶ χεῖρας τούτου καὶ πόδας εἰς γῆν καταπαίρει. Εἶθ' οὕτω, φορητὸν τούτῳ καταστηγάσαι, ἐκ δελφιναίου ὑγραυθέντα ἐλαίου, καὶ ἀσφάλτῳ καὶ πίσσῃ τὴν σορὸν ἄνωθεν ἐπὶ-ραντίζεσθαι, πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ κληματίσι τὴν φλόγα ἐπεριθῆσαι. Καὶ Σάττον οἱ φονεῖς ἀρπάσαντες τὸν Ἀπόστολον, εἰς τὸν ἠτοιμασμένον ὡς ἰερεῖον βωμὸν ἤγαγον. Καὶ τῇ γῇ προσηλώσαντες, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὕλην ἀνάπτουσι. Τότε ἡ συρίζουσα δρόσον ἐνέξατο κάμινος σῶμα τὸ ἱερὸν τὸ παράπαν μὴ φλίξασα. Τοῦτο τοὺς ὀρώντας ἐξέπληξεν, ἀπίστους ὄντας, καὶ τὸν τοῦ Ἀποστόλου ἀνευφημουν Θεὸν, ὡς ἐκ τῆς κραυγῆς καὶ τὸν Βασιλέα ταραχθῆναι, καὶ τὸ θρῦλλούμενον διαπυθάνεσθαι. Ὅς καὶ τὸ γεγονός ἀναμαθῶν, Ἐναργίστερον, ἔλεγε, τοῦ ἀνδρὸς τὴν εὐσείθειαν ἀποδείξει βούλομαι, εἴγε ἀληθὲς τὸ γινόμενον. Καὶ πολλὴν ἀνθρακίαν ἐκ βαλανείων συλλέξας, καὶ φρυγάνων καταδέσμους συναγαγῶν, καὶ τοὺς χρυσίνους αὐτῷ θεοῦ ἄνωθεν τῆς καμίνου, τῆς τὸν Ἀπόστολον ἰχούσης, περιθῆις, καὶ κύκλῳ τῆς καμίνου ἑτέρους ἀνδριάντας παραστήσας, καὶ τῇ ξηρᾷ ὕλῃ τὴν ἀνθρακίαν ἐπιρράνας, εἰς βοήθειαν τούτους ἐπικαλεῖτο. Τοῦ Ἀποστόλου δὲ κάτωθεν προσυχομένου, τέρας ἐξαισίον δεικνύεται. Τὸ γὰρ ἐπικυρτωθῆναι πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἀνδριάντας πῦρ, ὡς ξηρὰν ὕλην τούτους ἀποτεφρῶσαν, τὸν ἀλαξόνα φεύγοντα ἐδίωκεν. Ὁ δὲ, ὑποουστήσας πρὸς τὴν κάμινον, δεδοικῶς μὴ καταληφθῆ, καὶ τὸν Ἀπόστολον εὐρῶν προσευχόμενον, τοῦ πυρὸς ἐζήτει διαδράναι τὸν κίνδυνον. Καὶ ὅς, ἐν αὐτῇ τῇ καμίνῳ πάλιν προσευξάμενος, καὶ τὴν φλόγα βροντοειδῶς ἐλκύσας πρὸς ἑαυτὸν, καὶ, εἰς χεῖρας σου, Κύριε, προσειπὼν, τὴν ψυχὴν παρατίθωμι, τὸν Βασιλέα τοῦ κινδύνου ἐρρύσατο. Τότε κλίην βασιλικὴν προσαχθῆναι κελεύει, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἀφανιστὸν ἀνακομισθῆναι λείψανον ἀποτιθῆναι προστάττει, καὶ μεγιστάνων ὅμοις φερόμενον ἀπαγαγεῖν πρὸς τὰ βασίλεια.

Ἄλλ' ἐπιείπερ οὐκ ἄρτιον, ἀλλὰ χωλεύουσαν ἔτι τὴν πίστιν ἐκίκτητο, σιδηροῦν ὁ Βασιλεὺς προστάσσει γενέσθαι γλωσσόκομον. Καὶ τούτου γενομένου, τὸ ἱερὸν ἐν αὐτῷ τοῦ Ἀποστόλου ἀσφαλίσαιμενος λείψανον, οὕτω πως πρὸς τὴν Σύγκλητον ἔφη· Ὁ ὑπὸ τούτου ἡμῖν Θεὸς ἀναγνωρισθεῖς, εἰ ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, ὡς ἐκ πυρὸς τηρήσει πάλιν ἀμίτοχον, κραταῖός τις ἐστίν, καὶ τῶν στοχείων ἀνώτερος· ὅθεν τοὺς θεοὺς ἡμεῖς, μὴ δυνηθέντας ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ρύσασθαι, καταλείψαντες, αὐτὸν σέβειν πάντες ἀδιστακτικῶς ἐφείλομεν. Τοῦτο εἰπὼν, ποντωθῆναι τὴν σιδηρὰν λάρνακα προστάσσει. Ὡς δὲ πῖρας εἶχε τὸ πραττόμενον, νυκτὸς ὁ Εὐαγγελιστὴς τῷ Ἐπισκόπῳ ὄπτανται, πρὸς ἀνατολὴν, λέγων, τοῦ παλατίου γενόμενος, θεία δύναμις τὸ ἐμὸν λείψανον σὺν τῷ γλωσσόκομῳ εὐρήσεις φερόμενον. Τότε σὺν τοῖς λογάσις ὁ θρηπόλος τὸν δηλωθέντα αὐτῷ τόπον καταλαβὼν, τὴν σορὸν, ὡς ἐν ἀκατίῳ φρεμμένην, ἰωρακῶς, ἐπινικίσις φωναῖς τὸν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος ρυόμενον ἐπευφήμησε Κύριον. Τοίνυν καὶ ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀπιστίαν ὅλην ἀπορρίψας, συγγνώμην ἤτει, καὶ τὴν δι' ὕδατος καθάρσιν. Τοῦτο δὲ τὸ διάπυρον ὁ Ἰερεὺς θεοσάμενος, τὰ συνήθη πρότερον ἐπειπὼν, καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ὀλετήρος ἄρκισμούς, ἐπιθεῖναι προστάσσει τοῦ ὕδατος. Ἐν τούτῳ τῆς κορυφῆς ἀψάμενος, ἄνωθεν ἐπιφερομένης ἀκούει φωνῆς· Μὴ Φουλβιανόν, ἀλλὰ Ματθαῖον τούτῳ ὀνόμασον. Τότε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ τοῦ Ἀποστόλου ἀναγεννηθεῖς, ὄνομα, μετὰ τὴν ἑπταήμερον καθάρσιν, τὰ ὑπ' αὐτὸν πάντα ἀπὸ ψυχῆς συνέτριψεν εἶδωλα καὶ τῆς σοροῦ καλῶς ἐπιμνησάμενος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν πάντας ἐπέισε τῷ φωτισμῷ

προσελθεῖν. Αὐτὸν δὲ τὸν Βασιλέα, Πρεσβύτερον χειροτονθῆναι, καθ' ὕπαρ ὁ Ἀπόστολος τῷ Ἐπισκόπῳ φανείς ἐπίσκηψε, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Διάκονον· καὶ μετὰ τριῶν ἰνιαιτῶν περαίωσιν, ἔσται σοι πρὸς Χριστὸν ἡ ἀνάλυσις, καὶ σὺ διάδοχος ἔσται Ματθαῖος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἀναγεννηθεῖς· καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ Πλάτων πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸν θρόνον ὡς Ἰερεὶ καταλείψει, καὶ πάλιν αὐτὸς τῷ υἱῷ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου διάταξιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Εχρημάτισας τοῦ πρώτου ἀπαυγάσματος, θείον ἐκτύπωμα, ὡς Μαθητὴς ταῖς αὐτοῦ, ἀκτίσι πυρσούμενος, ὃ ψάλλων ἔλεγες· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως διάκονον τῷ λόγῳ Παμμακάριστε, θείοις σκηνώμασιν, ὅπου Χριστὸς κατοικεῖ, ἐκεῖ σε κατώκισεν, ὡς σοὶ ὑπέσχετο, ὁ ὑπέρθεος, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς μόνος τῶν ὅλων.

Τὰ νοσήματα Ματθαῖε φυγαδεύονται, καὶ δραπετεύουσιν, ἢ τῶν δαιμόνων πληθὺς, τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐν αἷς ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανῦμνητον Παρθένον ἐξισόρησας, τοῖς θείοις λόγοις σου, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, τεκούσασαν Ἀπόστολε, ὃ πάντες ψάλλομεν· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεύσεις πρὸς σὲ ταῖς ἀνευδότης, Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεούμενος, θέσει χρηματίσας τε, φύσει ὅπερ πέφυκας, τὴν οἰκημένην Δέσποτα, εἴλκυσε ψάλλειν σοὶ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡσπερ ἀστραπὴν τῇ οἰκουμένη, ὁ Λόγος τὸν Θεολόγον ἐξαπέσειλε, ζόφον μὲν διώκοντα, ἔθνη δὲ φωτίζοντα, θεολογίας δόγμασιν· ὅθεν καὶ ἔψαλλε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ καθαρῷ καὶ διανοίᾳ, Θεῷ σοὶ προσομιλήσαι ἐξεγένετο· ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες, τούτῳ προσεπέλασας, καὶ συνεκράθης Ἐνδοξε· ὅθεν καὶ ἔψαλλες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Επ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Λόγος σωματωθῆναι κατηξίωσε· πύλην Παρθενίας γὰρ, ὠδευσεν ὁ Κύριος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξε.

διό κραυγάζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- » Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
- » τῆς Θεοτάκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
- » πουμενος· νῦν δὲ ἐνεργήμενος, τὴν οἰκουμένην
- » ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑ-
- » μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
- » τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή 9. Ἄπας γηγενής.

Καλλους νοητοῦ, ἐδέξω διαδήμα, θεῖον Ἀ-
πόστολε· καὶ τῆς βασιλείας δέ, εὐπρε-
πεστάτῳ στέφει κεκόσμησαι, χειρὶ τοῦ Παντο-
κράτορος, καὶ διαλάμπεις σοφέ, σὺν Ἀγγέλοις,
θρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ
παμμακάριστε.

Ελου τῆς ζωῆς, ἀξίως τετύχηκας. Κήρυξ
τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εὐαγγελισάμενος, ζωῆς
τῷ κόσμῳ θεῖαν ἐπίσκεψιν· τῷ γὰρ φυτῷ τῆς
γνώσεως, οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν, διαμείνας, ἄ-
σειστος ἀκράδαντος, Ἐκκλησίας κρηπὶς παμ-
μακάριστε.

Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, ἐνθέως ἐκόσμησας, Εὐαγ-
γελίῳ σου, ὡσπερ διαδήματι, τὴν Ἐκκλη-
σίαν θεομακάριστε· καὶ νῦν τὴν θεῖαν μνῆμν
σου, πανηγυρίζει φαιδρῶς· ἣν ῥύσθηται, πάσης
περιστάσεως, καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευς.

Θεοτοκίον.

Κρῶλων οὐκ ἐκστάς, ἀνάρχου Γεννήτορος,
Λόγος ὁ ἀναρχος, ὡς εὐαγγελίζεται, Ματ-
θαῖος γράφων, Θεὸς σεσάρκωται, ἐκ σοῦ Ἀγνῆ
πανύμνητε, τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφὴν, ὀλοτρό-
πως, πᾶσαν ἐνδυσάμενος, καὶ τὰ ταύτης λαβὼν
ιδιώματα.

Ὁ Εἰρμός.

- » Ἄπας γηγενής, σικιρτάτῳ τῷ πνεύματι,
- » λαμπαδοχοῦμενος· πανηγυρίζετῳ δέ,
- » αὐλῶν Νῶν φύσις γεραίρησα, τὴν ἱεράν πα-
- » νήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτῳ· Χαίροις
- » παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνῆ αἰεπαρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγόν, ἀπορρίψας ἐμφρό-
νως, Χριστῷ κατηκολούθησας, ὡς Ματθαῖε
θεόφρον· τοῖς ἴχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ, θαυμαστῶς
ἐπόμενος, ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτοῦ βα-
σιλείας, καὶ τῆς δόξης κοινωνός, καὶ μύστης
τῶν ἀπορρήτων.

Θεοτοκίον.

Τὰς παναγίας χειράς σου, Θεοτόκε Παρθέ-
νε, αἷς τὸν κτίστην ἐβάστασας, ἔπαρον
εἰς πρεσβείαν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, ὅπως

ῥύσθηται ἡμᾶς, πάσης πείρας Δαιμόνων, καὶ τῆ
τυχεῖν Πανάμωμε, τῶν μελλόντων ἐκείνων, ἀ-
γαθῶν ἀξιώση.

*Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλ-
ομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες
τὸ πρῶτον.*

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ελαμψας Ἀπόστολε, φωτειδῆς ὡσπερ ἡ-
λιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, καὶ
πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ
θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας ἀγλὺν, πολυθείας
Ματθαῖε πάνσοφε· διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ
ἀξιάγαστον σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, ὡς
πηγὴν ἀγιασματος.

Εν ὕψει καθήμενος, θεογνωσίας Ἀπόστο-
λε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν αἴγλην
φανείσάν σοι, τοῦ πυρός ἐν εἶδει, καὶ γλώσση
πυρίνη, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσε-
βείας ὕλην πολύθειον· διό σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ
θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου σήμερον,
ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Εβρόντησας πάνσοφε, τῇ οἰκουμένην διδάγ-
ματα, ἱερά καὶ σωτήρια, καὶ πᾶσαν ἐκά-
θην, εἰδωλομανίας; τὴν κτίσιν Ματθαῖε, καὶ
κατεφώτισας λαούς, Εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμ-
ψιν· εἰδῶλων τὰ τεμένη δέ, καταστρεψάμε-
νος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ
ῥηκοδόμησας.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι σήμερον πιστοὶ, ἐπὶ
τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ Ἀποστόλου, καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου· οὗτος γὰρ ῥίψας τὸν
ζυγόν, καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ τελωνίου, ἠκολού-
θησε Χριστῷ, καὶ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου θεῖος
ἐχηματίσεν· ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγ-
ος αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ πρεσβεύει
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη. Καὶ Ἀπόλυσις.

*Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ
Κανόνος ἡ γ'· καὶ 5'. Ὡδή.*

Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοί, λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ
Κύριον, οὐ καταισχυνηθήσεται.

Ζῆτει τῇ γ'· τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν
ἄνθρωπον καθήμενον.

Ζῆτει Σαββάτῳ 6.

Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῆ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου,
Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τῆ Θαυματουργῆ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦ-
τες αὐτά.

Ἦχος πλ. δ' Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσω Γρηγόριε; πρακτικόν, ὅτι
τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῶ· θεωρόν,
ὅτι ἐδρέψω, τῆς σοφίας τὸν καρπὸν· ἐνθέου,
ὄπτασίας ἀξιούμενον, καὶ δόγματα, οὐράνια
μουύμενον· ἱεουργὸν ἱερώτατον, θαυματουρ-
γὸν ὑπερθαύμαστον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε Ὅσιε; ὁδηγὸν τῶν πλα-
νωμένων, καὶ νοσούντων ἰατρὸν· χορηγὸν
τῶν πρὸς τὴν χρεῖαν, τοῖς αἰτούσι δαψιλῆ· διώ-
κτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρώτατον· ἀλείπτειν,
τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος· προφητικῶς δια-
λάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιάγαστε. Ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω Γρηγόριε; καθαιρέτην
τῆς ἀθέου, δυσσεβείας καρτερόν· ὀριστήν
τῆς εὐσεβείας, καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν· εἰρήνης,
βραβευτήν ἀκαταμάχητον· πολέμων, καταλύ-
την ἀκαθαίρετον· ἐν ὅρεσι διαιτώμενον, καὶ βλέ-
ποντα τὰ ἐν πόλεσιν. Ἰκέτευε, τῆ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. *Δόξα., Ἦχος πλ. β'.*

Εἰς βάθος θεωρίας ὑπελθῶν πανσόφως, Ἱε-
ράρχα Χριστοῦ, τὴν θείαν ἐμυήτης τῆς
Τριάδος φανέρωσιν· καὶ πνεύματι προσβλέπων
ἀκλινωῶς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῶν θαυμα-
των ἀβυσσον πηγάζεις ἡμῖν· τὴν ὑγράν ὑδάτων
φύσιν, εἰς λιθώδη μεταποίησας, καὶ νεωκόρον
πλάνης ἀπαλλάξας ζωφερᾶς, τοὺς δαιμόνας ἐ-
πεισας πιστοῦσθαι τὴν ἀλήθειαν· καὶ στύλος
εὐσεβείας ἀρετῶν ὄφθεις αὐτοῖς, τῶν θαυμα-
των ὑποφήτης ἀνηγορεύτης. Διὰ δυσωποῦμέν
σε, μὴ παύση ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα δυσω-
πεῖν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, *Θεοτοκίον.* Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῇ τοῦ
πλάνου, ἀπάτη Θεόνημφε, πρὸς τὴν ὑπερ-
θαύμαστον εὐσπλαγγνίαν σου, καὶ θερμὴν δέη-
σιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος·
Δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλί-

ψεων, καὶ σῶσόν με πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν
ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνωῶ
καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν
ἀιμακαρίστον. *Ἡ Σταυροθεοτοκίον.*

Ὑλῶ σε κρεμάμενον, μέσον ληστῶν καθο-
ρῶσα, ἢ χωρὶς ὠδίνων σε, καὶ φθορᾶς κυή-
σασα, Μητροπάρθενος, χαλεπῶ βέβληται, τὴν
ψυχὴν Κύριε, βέλει λύπης καὶ σπαράττεται,
πικρὰ σενάζουσα, σπλάγγνα καὶ καρδίαν τὴν
ἄχραντον· καὶ ξέουσα τῆς ὀνυξίν, ἀφειδῶς τὰς
ὄψεις καὶ πύρινα, δάκρυά κενοῦσα, μετ' οἰμω-
γῆς σοι κέκραγε Σωτήρ· Οἴμοι γλυκύτατον
σπλάγγνον μου! πῶς ἀδίκως πάσχεις νῦν;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα., Ἦχος πλ. β'.

Γρηγόρησι Θεοῦ, ἐδόθη σοι σοφὴ κατὰ τὸν
Δανιὴλ· ὡς περ γὰρ ἐκείνω τὸ ἐνύπιον,
οὕτω τὸ τῆς πίστεως μυστήριον ἀπεκαλύφθη
σοι· διὸ σωθῆναι πρέσβευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν
Ὅσιε Πάτερ. Καὶ νῦν, *Θεοτοκίον.*

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερου-
βικὸς θρόνος ἀνεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκά-
λαις ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.
Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κυή-
σασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυστή-
ριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ
κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμά-
των ἐργασίας ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν
ἐκτίσω τὰ κατορθώματα· ἀλλὰ πρέσβευε Χρι-
στῶ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἀμαρτίαις·
εἰς θάνατον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ πα-
ρῶν, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τῷ τερατουργῷ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίνω.
Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε θείαν
ἐνέργειαν, περιφανῶς Πάτερ, καὶ τανῦν
ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ρύόμενος, τῶν πται-
σμάτων με μάκαρ, καὶ σὴ φωτίζων λαμπρό-
τητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ος ἐντρεχὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς, τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν προέκρινας, τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι' ὧν ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται Θεῶ πλησιαίζουσα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενον, ὡς συνεργὸν τῶν καλῶν, σὲ καθορῶν ὄφεις, ὁ δεινὸς Γρηγόριε, σοὶ τοὺς βασικίους ἤγειρεν· οὓς κατήσχυνας Πάτερ, μακροθυμίᾳ τὸ γύναιον, πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Επί τῆς ξένης διατρίβων Ὅσιε, πᾶσιν αἰδέσιμος, δι' ἀρετὴν ὠφθης, εὐσεβὴς φιλόθεος, θαυματουργίας χάρισμα, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος, δι' ἧς γνωρίζη ὡς ἥλιος, λάμπας ἐν τῷ κόσμῳ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ρίζης Ἀγνῆ βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ Βασιλέα Χριστὸν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σε αἱμάτων, διττὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Ανακαθάρας σε τὸν νῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, καὶ πανσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπὲς, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης Γρηγόριε.

Τῆς θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας παμμακάρι, καὶ ποιικίλης πολιτείας ἰδέαν, ἐκλεξάμενος σοφῶς, ἐν ἀρετῆς εἰκόνισμα, ἐν σεαυτῷ θεόφρον, ἀπηκριβώσω Γρηγόριε.

Ο θεοφάντωρ μυηθεὶς, τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυῆ τε σέβειν, ἀκτιστον καὶ συναΐδιον.

Υπὸ Θεοῦ ὀδηγηθεὶς, ὡς πόθῳ τοῦτον ζητήσας, τὴν ἀγνὴν καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ τὸν γόνον τῆς Βροντῆς, μυσταγωγὸς ἐκέκτησο, τὸ τῆς Τριάδος φέγγος, σὲ θεορρήμον διδάσκοντα.

Θεοτοκίον.

Ράβδον βλαστήσασαν Χριστὸν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας καὶ χρυσὸν θυμιατήριον πάντες, σὲ γινώσκουμεν Ἀγνῆ, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἀνθρακᾷ θεομακάριστε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας κατ' ἀρχαίς, τοὺς οὐρανοὺς
 » ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
 » ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
 » λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
 » ἅγιος μόνε φιλάθρωπε.

Κάθισμα, ᾠδὸς γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Γρηγόριε· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμη σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σικηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα αγνε Παρθενομήτωρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελῶν ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναίμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θρασυαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱμοὶ Τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θείων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Γὴν τὴν καλὴν, Πάτερ θεόφρον ἐζήλωσας, καὶ τοῦ λόγου, σπόρον εἰσδεξάμενος, εἰς ἑκατὸν εὐαγγελικῶς, πολυπλασιάζεις, εἰσέτι καὶ νῦν Γρηγόριε, προσάγων διδαχαῖς σου, τοὺς πτωχῶς μελωδοῦντας· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ος ἀστραπή, Πάτερ ἐκλάμπας ὁ βίος σου, τῶν δαιμόνων, πλάνην ἐφυγάδευσε· τῷ γὰρ φωτὶ τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκότος, προσομιλήσαι οὐκ ἴσχυσε· διὸ ὁ νεωκόρος, ψυχοφθόρου ἀπάτης, κυλισθεὶς ὡσπερ λίθος φωτίζεται.

Γνόφον φωτὸς, τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι, ἡξιώθης, νόμον τε θεόγραφον, ὡς Μωϋσῆς, Πάτερ εἰληφῶς, τῆς θεολογίας, τὸ ἀκριβὲς ἐκπεπαίδευσαι· ἐντεῦθεν νομοθέτης, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀνεδείχθης θεόφρον Γρηγόριε.

Ρητορικὴν, ἐρεσχειλίαν ἐξέκλινας, καὶ τῷ λόγῳ, Πάτερ τῷ τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς, ἀποστολικὴν, ὄντως ἐξουσίαν, κατὰ δαιμόνων ἐπλούτησας· τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει, ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, ὁ τοῦ σκότους προστάτης Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Η κιβωτὸς, πόρρωθεν σὲ προετύπωσε, δεξαμένη, νόμον τὸν θεόγραφον, τὴν ἐν γαστρὶ τὸν ζωαρχικόν, Λόγον συλλαβοῦσαν, ἀνερμηνεύτως Πανάμωμε, τὸν τρέφοντα πλου-

σίως, τὰς ψυχὰς τῶν βωόντων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὤδη ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία σῶν λόγων, τὰς κεχερωμένους καρδίας ὠμάλιας, καὶ τὸν θεῖον σπóρον ἐν αὐταῖς Ἱεράρχα κατέβαλες, καὶ καρπὸν πολύχουν, τῷ Λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν, τῶν πιστῶν θεορρήμον προσήγαγες.

Θεοῦ παραστάτης, ζήλω πυρακτούμενος ὀχρίει σε Φαίδιμος, Ἱερέα Πάτερ, τῷ Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι, εὐσεβῶς θαρρήσας, καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτείᾳ, πεποιθῶς θεορρήμον Γρηγόριε.

Ροαῖς τῶν σῶν δογμάτων, τὰς εἰδωλικὰς πυρπολήσεις κατέσβεσας, καὶ ταῖς διδασκαῖς σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, Πάνσοφε, ἀναθὰς εἰς ὕψος, ὡς Σαμουὴλ ταῖς θεωρίαις, καὶ ὡς δένδρον φανεῖς τοῖς διώκουσιν.

Ἱεράρχα θεόφρον, ταῖς σαῖς ἱεσῖαις δεινῶν με λυτρούμενος, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, τὸ χειρόγραφον Πάτερ διαθήξον, Ἱερεὺς ὑπάρχων, καὶ ἐκ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰληφῶς ἀφιέναι τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Ῥαιώτης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Ἐύας, περιέστειλας αἴσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκῆσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

Ὤδη ς΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν λίμνην θαυματουργῶν, ἀδελφοκτόνον ἐξήρανας, καὶ ποταμοῦ ταῖς ὀρμαῖς, ἀνέστειλας Πάνσοφε, τὴν ῥάβδον πηξάμενος, τὴν καὶ παραχρήμα, δεινῶς νεύματι.

Ὀζήλος ὁ τοῦ Θεοῦ, κατέφαγέ σε Γρηγόριε· μὴ καρτερῶν γὰρ ὄραῖν, Θεὸν ὑβριζόμενον, λαὸν ματαιόφρονα, ταῖς σαῖς ἱεσῖαις, θεορρήμον ἐξωλόθρευσας.

Νενέκρωται βουληθεῖς, ἐξουθενεῖν σε ὁ δειλαῖος, Ἑβραῖος, ὁ δυσσεβὴς, Θεοῦ σε δοξάζοντος, θεόφρον Γρηγόριε, τῶν αὐτοῦ δογμάτων, πληρωτὴν ἀναδεικνύμενον.

Θεοτοκίον.

Επῆλθε τὸ πανουργόν, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκλήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν, ἀνεκδιηγῆτως, διαμείνας ἀναλοῖωτος.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαί μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας, τῶν ἀνθρώπων, πάνσοφε Γρηγόριε· διὰ καλῆ θαυματουργός, τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνειν ὁ θαλάσ, καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα; Ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ Ὀσίου ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω· πάντα γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει ὁ ἐνθεὸς βίος αὐτοῦ. Ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυνηθῶμαι· ὑπὲρ τὴν ψάμμον γὰρ ὑπάρχουσι· διὰ τοῦτο ἀκούει θαυματουργός, τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Γρηγόριος, θαυματουργῶν καὶ πάλαι,
Θεῷ παραστάς, θαυματουργεῖ τι πλεον.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας θάνε θαυματουργός.

Ὁυτός ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανῶ τοῦ βασιλέως ἐξ Ἑλλήνων γεννητόρων· τῇ δὲ τῶν κριττόνων μερίδι εὐθὺς προσθεῖς ἑαυτὸν, τὴν ἀληθῆ κατὰ Χριστὸν πίστιν ἐπέγνω· καὶ προΐουσης τῆς ἡλικίας, τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνουζάμετο· Μεγίθει δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων, ἃ κατεργάσατο, ἐπώνυμον ἴσχειν ὁ λέγεται. Ἔτι γὰρ τῇ σχολῇ συνήθως φοιτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἑταιρικὸν γύναιον ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προσελθόν, τῶν συμφοιτητῶν εἰς τοῦτο αὐτὴν παρακινήσαντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθῆναι, καὶ εἰς γῆν σπαρattόμενον, ἴασατο διὰ προσευχῆς. Οὗτος ποτὶ τὴν Ἱπεραγίαν Θεοτόκον ἄμα Γωάννη τῷ Θεολόγῳ εἶδε καθ' ὑπαρ, μυῶντας αὐτῷ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον. Καὶ μετὰ τὸ Ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ Φαιδίμου τοῦ Ἀμασίας Προέδρου, ἐν τῷ ἀπείναι εἰς τὴν λαχοῦσαν Ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα, καὶ μείζονα πίστεως θαύματα πεποιηκέναι λέγεται.

Λίθον γὰρ βουνοῦ παραπλήσιον διὰ προσευχῆς ἐκίνησε, καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος. Καὶ ἐν τινι εἰδωλεῖ ὁ Ἅγιος κατὰ πάροδον εἰσελθὼν, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαιμόνια· ὑποχωρήσαντος δὲ, εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν οὐκέτι ἠδύναντο. Τοῦτο μαθὼν ὁ νεωκόρος, κατὰ τοῦ Ἁγίου ἐργίζετο· Τοῦ δὲ Ἁγίου ἐν χάρτη γράψαντος, Γρηγόριος τῷ Σατανᾷ, Εἰσελθε· καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ θέντος τοῦ νεωκόρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ τοιοῦτῳ θαύματι ὁ νεωκόρος καταπλαγεῖς, ἀντὶ τοῦ λατρευτῆς εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητῆς εὐθὺς ἀναδεικνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθὼν Γρηγορίῳ. Καὶ λίμνην, θαλάσση κυμαίνουσαν ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερήσας τῇ προσευχῇ, ἀνικμον καὶ χέρσον ἀπέδειξε, τῶν δύο ἀδελφῶν ἀντιποιημένων τῆς λίμνης τὸν κατ' ἀλλήλων συνα-

ποξηράνας θυμόν, πολυμικῶς καὶ ἀδιαλλάκτως ἰχόντων. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φοράν ἐπίσχε, τῶν προσοίκων αὐτοῦ διηθύντων, κατὰ τῆς διαβρόχου γῆς καὶ συρφετώδους ἐρείσας τὴν βακτηρίαν, καὶ προσθεὶς τῷ θαύματι θαῦμα· τό, τε γὰρ ῥεῖθρον ὄραται ἀναχαιτιζόμενον, ὡπερ διδοίκες προσπαῦσαι τῇ ῥάβδῳ, καὶ ἡ ῥάβδος, ἤδη οὔσα ξηρά, καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἄμοιρος, εἰς εὐθαλὲς ἐγένετο δένδρον. Καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος λυμητῷ θαύματι γίγονεν, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς φασί, τοῦ ποταμοῦ τὴν εἰς τὰ πρόσω φύγοντος πρόοδον, καὶ τοῦ δένδρου τοσοῦτος ἐξαρκῶντος ἔτισιν, ἢ τοῦ Χριστοῦ δύναμις διὰ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου κηρύττεται. Καὶ πρὸς τοῦτους, ὁ ὑποκριθεὶς Ἑβραῖος τὸν νεκρὸν, ἐν ὑπέρφω καὶ ἐκτεταμένῳ σχήματι, διὰ προσευχῆς αὐτοῦ, αὐτὸ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν γέγονεν, ὅπερ ἐσχηματιζέτο. Ἐνομήθη δὲ ποτι, ἐν τῷ ὄρει ἰστώς καὶ προσευχόμενος, δένδρον τοῖς διώκουσιν. Καὶ λοιμὸν τοῖς ἀπίστοις ἐπήγαγε, καὶ προσελθόντας τῇ πίστι, τοῦ θανάτου ἀπέλλαξεν. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, εὐχαριστηρίους ἀφηκε φωνάς, ὅτι τῶν πάλιν αὐτοῦ πολυάνθρωπον οὔσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ ἀσθεῖα καὶ ἀπιστίᾳ πληθούσαν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν. Ὅσους γὰρ εὗρε τοὺς παραδειξάμενους τὴν πίστιν, τοσοῦτους τοὺς παραμιμνηκώτας τῆ ἀπιστίας κατέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λαζάρου τοῦ Ζωγράφου.

Στίχ. Οὐ ζωγραφεῖ σε Λάζαρος καὶ νῦν, Λόγε,
Ἄλλὰ βλέπει σε ζῶντα, μὴ ληπτὸν χρόαις.

Οὗτος νηπιόθεν τὸν μονήρη βίον υπέρχεται, καὶ ζωγραφικὴν ἐπιστήμην ἐκπαιδεύεται, καὶ πρὸς τῇ σκληρὰ γῶγιά καὶ ἐγκρατεῖα, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιμελεῖτο· διὸ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα δίδεται. Ἐντυθεὶν κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων ἀποδύεται· καὶ τοσαύτας θλίψεις, ὅς μόνον παρὰ τῶν τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου φρονούντων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀθίῶν Εἰκονομάχων υπέμεινεν, ὅσας οὐδὲ ἴστιν ἐκείν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην στίλλεται, τῷ Πατρικῶν καὶ Ἀποστολικῶν υπέρμαχῶν δογματῶν. Καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑποστρέψας, αὐθις, τῶν αὐτῶν ἕνεκεν ὑποθέσεων ἐπὶ Ῥώμην ἀπαίρει. Καὶ περὶ τὰ μέσα πευ τῆς ὁδοῦ, ἀνωμαλίας τινὸς αὐτῷ περὶ τὸ σῶμα γινομένης, τελευτᾷ ἐν Χριστῷ. Καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἀνακομισθὴν, ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ευάνδρου κατετίθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Ζαχαρίου τοῦ Σκυτοτόμου, καὶ Ἰωάννου· καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Ἀνὴρ τις τῶν κατὰ κόσμον περιφανῶν, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης, πάντων καταφρονήσας, καὶ τὸν λιτὸν μετρχόμενος βίον, ἐργῶ τὴν τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπάσατο μετουσίαν, ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, καὶ νήφων τοῖς ἐπίπροσθεν αὐτῷ κατορθώμασιν. Ὡς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου παννουχίζειν ἀπαραίτητον ἦν αὐτῷ, μιᾶ τῶν νυκτῶν ἀφίκετο πρὸς τὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας ναόν, τὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Καὶ τὰς πύλας ἦδη κεκλεισμένας εὕρων, ἐν τῷ πλησίον σκάμῳ κειμηκῶς ἀνεπαύσατο, ὑπεψιθυρίζων τὴν ἐκ τύπου αὐτοῦ Ἀκολουθίαν. Καὶ ὡς ἐν τευταῖς ἦν, λαμπηδόνας φωτὸς ἐξωθεν ἐρχομένην ὄρα· Ἐπιστήσας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν, ἄνδρα τινὰ σιμνὸν ἐπέμεινον τῷ φωτὶ κατείνεσι. Καὶ περιχαρῆς ὡς περ ἐπὶ τῷ θεάματι γεγονῶς,

συνίστειλε μᾶλλον ἑαυτὸν, γινῶναι θεῶν τοῦ ἐρχομένου τὸ ἀποτίλεσμα. Ὡς δὲ λοιπὸν ἐκείνος ἦδη, τοῦ φωτός πορευομένου, πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἀφίκετο, ἐπ' αὐτῇ τῇ φιλῆ προσκλιθεὶς, καὶ ἰκανῶς προσευξάμενος, ὑψὸς τὰς χεῖρας μετεωρήσας, τὸ χριστοφόρον σημεῖον ταῖς πύλαις διαγαράττει, καὶ παραυτίκα σὺν τῷ φωτὶ ἀκωλύτως εἰσῆλθε. Καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἰδαφει καταβαλῶν ἑαυτὸν, ἐν ᾧ ἀνωθεν ἡ τῆς Θεομήτορος εἰκὼν ἐκτετύπεται, καὶ ἀναστάς, ὁμοιοτρόπως καὶ ταύτας τὰς πύλας ἠνέψχε. Καὶ ἀναλθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι πρὸς τὰς ἀργυρίας πύλας, ἰκανῶς, ὡς ἶδοξε τῷ ὄρῳντι, προσήνευξοτο. Καὶ πάλιν ὄρα τὸν αὐτὸν, διὰ τῆς σφραγίδος, καὶ ταύτας τὰς ὤραιας ἐπανοίξαντα πύλας, καὶ φωτῶν εἶλον ἐν τῷ σептῷ ναῷ ἀσερχόμενον, καὶ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ ναοῦ ὑψὸς τὰς χεῖρας διάραντα, καὶ τὸν Θεὸν ἐξευμενιζόμενον. Ὅτε δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπιδότο, πάλιν νοστήσας, τὸ ἴσχατα τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει προαύλιον, τῶν πυλῶν πάλιν ὑπὸ τῆς θείας ἐνεργείας ἀποκλεισθεῖσων. Ἰστατο εὖν ὁ ἱερεὺς ἐκείνος ἀνὴρ ἀποσκοπῶν, ὡς ἔλεγεν, ὅποι τὴν πορείαν ἔχει ὁ τοῦ ναοῦ ἐξελθὼν. Ὡς δὲ λοιπὸν τὴν κατ' εὐθείαν ὁδὸν ἐβάδιζε, μὴ ὀκλάσας ὁ Ἀβραμιταῖος ἐκείνος ἀνὴρ, ἐπηκολούθει καταμαθεῖν βουλόμενος, ποῦ ἄρα ὁ τοῦ Θεοῦ ἱερεὺς ἀποκρύπτεται μαργαρίτης. Ὡς δὲ τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑποκλίνας ὁ φαινόμενος, πρὸς τὸ κάταντες τοῦ Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τῶν βαθμίδων ἐγένετο, πρὸς τι σμικρότατον τῶν ἐκείσε εἰκῆμα ἐπιστάς, καὶ τὸ τῆς ἰνδον εὐσης γυναικὸς ὄνομα, Μαρία, σιγηρᾶ τῇ φωνῇ καλίσας καὶ τῇ χειρὶ κρούσας εἰσῆλθε, τότε τὸ περιεστράπτον φῶς τῶν ἄνδρα κατὰ τὴν ὁδὸν, ὑπεξίων ἀνεχώρει, καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἐκείνοις ἡ οὔσα νύξ ἐγνωρίζετο. Ἀλλὰ τὸ γυναιὸν ἐπιδραμὲν μετὰ τῆς φωταγωγοῦ λυχνίας τῷ εἰσελθόντι ἀνδρὶ προσήνευγεν. Ὁ δὲ, μὴδὲ τῇ κλίνη προσκλιθεὶς, μὴτ' ἄλλως πως τὸ σῶμα διαναπαύσας, πρὸς ἔργασίην ἐτραπή· σκυτοτόμος γὰρ ἦν, καὶ δερμάτων διαρραφίης.

Τότε ὁ ἐπακολούθῶν αὐτῷ ἀξιωματικῶς Ἰωάννης, ἀνερυθρίαστος τῇ κέλλῃ προσέβαλε, καὶ τῇ γῇ προσκλιθεὶς, τοῦ αἰοδίμου δάκρυσι τοὺς πόδας κατεβρεχε, Μὴ ἀποκρύψης ἀπ' ἐμοῦ, λίγων, ὅς τις εἰ, καὶ τίς σου ἡ ὑψηλὴ ἐργασία ἢ εἰς τὸν Θεόν, δὲ οὐ τὰς ἐξαισίους δυνάμεις, ἅς εἶδον, πεποίηκας. Καὶ ὁ ταπεινῶφρων ἐκείνος· Συγχώρησον, γέρων, διὰ τὸν Κύριον· ἀμαρτωλὸς εἰμι ἄνθρωπος, μὴδὲν ἀγαθὸν ἐργασίας ἐπιφερόμενος· τίς γὰρ, εἰ μὴ ἰδιώτης ἐγώ; ἢ πόθεν μεμάθηκα, τυποῦσθαι τισι καὶ κλονίζειν, ἐπιδεῖς ὢν, καὶ οἰκτρᾶς ἐργασίας ἐπιλημμένος; Πηπλάνησαι ἄνερ, πεπλάνησαι, φάντασμα μᾶλλον ἰδὼν, καὶ οὐκ ἀλήθειαν. Τότε ὁ γέρων τοῖς δάκρυσι προσέθηκε δάκρυα, μὴ ἰνδοῦς, ὀρκίζων εἰς τὸν Θεόν, εἰπεῖν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ τὸ περίδεξον. Εἰ μὴ γὰρ ἔργον τοῦτο τῆς προνοίας ἦν, τοῦ γνωσθῆναι τὰ κατὰ σέ, ἔλεγεν, οὐκ ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος θεωρὸς τειούτων μυστηρίων ἠξιώθην γενεσθαι. Τότε ὑπὸ τῶν ὀρκῶν ὡς περ στενοῦμενος ὁ ἀνὴρ, ἀναστάς θέν ἐκάθητο, καὶ μετάνοιαν πρῶτον τῷ γέροντι ποιησάμενος, οὕτως ἤρξατο λέγειν·

Οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς κατορθῶμα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, κέκτημαι ἀδελφίμου, σιγῆρῶν, εἰ μὴ τὸ ταῖς ἀμαρτίαις μου συμφύρεσθαι, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν περὶ πολλοῦ ποιῆσθαι. Ἐκ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητος, ἐψέποτε τῆς γέννησ τὸν φόβον λογισάμενος, ταύτην ἦν ὄρας ἀδελφῆν, γυναῖκα ποτὲ προσαγόμενος, τὸ κατὰ τὸν τῆς σαρκὸς οὐκ ἐμέλυνα, ἀλλ' ἐξίσου τῇ ἀγγελίᾳ στοιχίσαντες, ὡς στεριουούση ταύτη, τὸ πρᾶγμα τοῖς γνωρίμοις ἐνεπικρύψαμεν, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο, διὰ τὸν πόθον τοῦ πλάσαντος, τῆς σαρκικῆς μίξεως καθαριούμεν. Προσθίσω δὲ σοι καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοῦ ὀρκου ἀσφάλειαν. Ὁ ἐμὸς ἅπας βίος οὐδὲν πλῆρον, μὰ τὴν ἀλήθειαν,

εὐμὴ τριμήσιον ἐν (*)· καὶ τοῦτο μεταχειριζόμενος δέρμασι, κοπιῶ ἐργαζόμενος· καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσδοον ἰσοτάλαντον τίθημι, τὸ πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ Χριστῷ, τῇ δὲ ἡμετέρα χρεία τὸ δεύτερον. Καὶ οὕτως αἰ συντηρούμενος, τὸν κριτὴν καθ' ἑκάστην, καὶ τῶν φορολόγων πνευμάτων τὰς ἐφόδους φαντάζομαι.

Καὶ συμπεράνας ὡδε τὸν λόγον, ἀλλήλους κατασπασάμενοι, καὶ πρὸς γῆν κατανεύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς κίλλης ὁ ἱερός ὑπανεχώρει ἀνὴρ. Καὶ ἐ μὲν, ἀπειθὼν ἐν ᾧ τὴν ξενίαν ἐκείνητο, τῷ Θεῷ νῦν χαρίζεται ἐν οἷς τιβιάται μεγαλείοις. Ὁ δὲ Θαυμασιος ἐκείνος σκυτεὺς, καὶ ἀληθῶς ἀφιλόκαμπος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φεύγων τὸ δέλεαρ, μετανάστης τῆς κίλλης ἐγένετο, ἄγνωστος πᾶσι τὸ παράπαν γενόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Λογγίνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχεις Ἀθλητὴν, Χρισέ, Λογγίνον μέγαν·
Ἐχεις δὲ καὶ Λογγίνον Ἀσκητὴν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γεννάδιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γεννάδιος εὔρε τὴν Ἐδέμ στέφος,
Φανεὶς νοσητὴν πρὸς παλαιστραν Γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάξιμος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μάξιμος ὠδίνησε, καὶ τεκῶν τέκνα,
Πράξεις ἀγνάς, ἀπεισιν ἀγνὸς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἰουστίνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει,
Ἰουστίνος, τὸ Θαῦμα τῶν ἡσκηκότων.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Πατέρων τὸ καύχημα, καὶ Διδασκάλων τὸ σεμνολόγημα, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος, σὺ καθωράδης, κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αστράψας τοῖς Θαύμασι, τὴν οἰκουμένην ἐφωταγωγῆσας· διὰ τοῦτο Θεόφρον, συναδραιοσθέντες σὲ μακαρίζομεν, οἱ τῶν σῶν λόγων, τρυφῶντες καὶ ψάλλοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιάματα Πάνσοφε, τοῖς ἀσθενούσι πᾶσιν ἐπήγασας· ἐξεχύθη γὰρ χάρις, δαψιλεστάτη σὺ ἐν τοῖς χεῖλεσι, Θαυματουργίας, δι' ἧς ἀνακραζόμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Ἡ λέξις Τριμήσιον, λατινικῆ οὔσα, γράφεται ἀκριβέστερον Τρεμίσιον, ἢ Τρεμίσις λέγεται (Tremisium, et Tremissis). Δηλοῖ δὲ τὸ τρίτον μέρος τοῦ Ἄσσου (as, ἢ assis), πρῶτου νομίσματος ἐκ χαλκοῦ τῶν Ῥωμαίων, ἀφ' οὗ καὶ τὸ Ἀσσίριον, τὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν (Ματθ. ἰ. 29-Λουκ. β. 6). Ἐκ δὲ τοῦ δεκαπλασιασμοῦ τοῦ Ἄσσου ἐγένετο τὸ Δηνάριον, ἕτερον νόμισμα τῶν αὐτῶν (Ματθ. κ. 2), καὶ τὸ δεκάχαλκον ἐκαλεῖτο Δηνάριον (Πλούταρχος).

Θεοτοκίον.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὠμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πιστεὶ κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οὐκ ἐπὶ σοῦ πλουτήσαντες, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, τῆς ὁμοουσίου, καὶ σεπτῆς Γρηγόριε, τὴν σὴν νῦν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντες χάριτι, Θαυματουργικῆ, καταλαμφθῆναι αἰτοῦμεν, βοῶντες· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεοφανὲς ὡς ἔσοπτρον, δεδεγμένος πανόλβιε, τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς ἀρχικῆς Θεότητος, τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἀντανακλάσεις πέμπων φωτὸς, τοῖς μελωδικῶς, ὀρθοδοξία βοῶσιν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ Θεοῦ σκεπόμενος, εὐσεβείας ὑπόθεσις, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐφρουρήθης πάνσοφε, εἰς ὄρος ἰστάμενος, ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων, Γρηγόριε κραυγάζειν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε, ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀσπράπτουσα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ῥδὴ θ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αρίστης πολιτείας λάμψας φωτὶ, νῦν φωτὶ τῷ μεγάλῳ παρέστηκας, Θεουργικαῖς, Θαυματοποιαῖς ὡς νικητῆς, κατεστεμμένος Ὅσιε, Πάτερ Ἱεράρχα Θαυματουργέ, Γρηγόριε Θεόφρον, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ὀρθοδόξων ἐγκαλλώπισμα.

Εθύνεσθαι δυσώπει σαῖς προσευχαῖς, τὸ βασιλείον νῦν ἱεράτευμα, τὸ ἐκλεκτόν, καὶ ἡγιασμένον Θαυματουργέ· καὶ τοὺς πιστῶς

τὴν μνήμην σου, νῦν ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν, τῆς ἄνω βασιλείας, Γρηγόριε θεόφρον, ἀξιοθῆναι καθικέτευε.

Νικήσας τῶν δαιμόνων τὰς προσβολάς, καὶ σαρκὸς ὑποτάξας τὸ φρόνημα, καὶ ἱερεὺς, ἀκακος καὶ ὄσιος γεγονώς, δικαιοσύνης ἐνδυμα, περιβεβλημένος θαυματουργέ, παρίστασαι τῷ θρόνῳ, τοῦ πάντων βασιλέως, νῦν παρῆρσία παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ωράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέυξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαί μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν Ἱεράρχην, ἀναφανέντα δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ, θείαις εὐφημησωμεν μελωδίαις, Γρηγόριον φιλέορτοι· ὅπως ταῖς τούτῃ πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Οτῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος, καὶ τῆς Ἐδέμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Θεολογίαις σαφῶς, ἱερωτάταις ἱερωῶς σεμνυνόμενος· ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας· ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς· τὸ τοῦ Παράκλητου θείου ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· ἡ καθάρα τοῦ Πνεύματος· ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ ἀρνίον πραότατον· κρήνη ἀναβλυστάνουσα, δογμάτων τὰ ναμάτα, καὶ ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα, ἱερομύστα Γρηγόριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονή· τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγές καταγωγίον· ἡ στάθμη τῆς Ἐκκλησίας· ἱερωσύνης κανὼν· ποταμὸς ναμάτων θείων ἔμπλεως, ἐξ ὧν καταρδεύεται, ἡ ὑφή-

λιος ἅπασα, πρὸς εὐκαρπλίαν, ψυχικὴν καὶ σωτήριον, καὶ αἰρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος. Ἀνθρώπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἀγγελε, στόμα τὸν νόμον τὸν θείον, ἐμμελετήσαν Γρηγόριε, Θεοῦ κληρονόμῳ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ομβροῖς σῶν ἱερῶν προσευχῶν, λίμνην ἐξήρανας ποτὲ μάχης πρόξενον· καὶ ρεῖθρον τῇ δεινῶθεισῃ, ῥάβδῳ ἀτάκτως σοφῇ, ἐπικλύζον εἵργεις θεία χάριτι· βωμοὺς κατηδάφισας, τῶν δαιμόνων Γρηγόριε· τῆς ἀπιστίας, τὸν χειμῶνα διέλυσας, θερμότητάις σου, πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι· θαύμασιν ἐβεβαίωσας, ψυχὰς καὶ προσήγαγες, τῷ Εὐεργέτῃ τῶν ὄλων, παρ' ἃ τὸν ἀξίον εἴληφας, μισθόν· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν Ἱεράρχην, καὶ τὰ ἀψυχα αἰδούμενα, παραδόξως μεταβάλλετο· λίμνη γὰρ ἐχερσοῦτο, ἀδελφούς νοθετοῦσα· ῥάβδος δὲ ἐδεινῶτο, ποταμὸν χαλινοῦσα· λίθος λόγῳ μετετέθη, μεταφέρων τοὺς ἀπίστους πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν· δι' ἧς τὸ μέγα ἔλεος, παράσχου ὁ Θεὸς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἠσκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, βλέπουσα σαρκὶ κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, Ἀμνάς ἢ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένης, λύπη συνείχετο δακρύουσα.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχ. τῆς Ὀκτωήχῃ.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἰερωσύνης τὴν ψῆφον, θεόθεν δεξάμενος, καὶ τὸ θεῖον δέρας ἐξ ὑψους περιβαλόμενος, τοὺς πρὶν τῆς ἀπιστίας υἱούς, τέκνα φωτός, καὶ κληρονόμους ἀνέδειξας Θεοῦ, σοφίας χάριτος, ἐκχυθείσης ἐν χεῖλεσί σου, παραδόξων πραγμάτων αὐτουργέ, παμμακάριε Γρηγόριε· διὸ καὶ νῦν ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἴτησαι Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σε φυλάττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σταυρούμενον βλέπουσα, ἡ παναμώμητος Δέσποινα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως,

θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ μοι θεῖον τέκνον! πῶς φέρεις ὀδύνας, θεὸς ὑπάρχων ἀπαθής; Ἀγγέλων τάξεις τρόμῳ ἐξέστησαν, ὀρῶσαι τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἀφάτου σταυρώσεως, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος
καὶ Ῥωμανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία

Τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πλήρης γενναίου φρονήματος, τὴν τῶν μελῶν ἐκκοπήν, καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, ἀνδρειοτάτη γνώμη ὑπέφερες, τὴν δι' αἰῶνος ἀποκειμένην σοι, δόξαν θηρώμενος, τὴν μὴ διαπίπτουσαν, καὶ προορῶν, τὴν διαιωνίζουσαν, μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβαῖς τὴν αἴσθησιν, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, μεταθεῖς τὴν διάνοιαν, λογισμῷ θεόφρονι, καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι, τῆς εὐτελείας καὶ ταπεινότητος, τῶν ὀρωμένων καταπεφρόνηκας· ὅθεν ξεόμενος, καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀνδρικώτατα, διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον, καὶ διωκτῶν τὰς ὀρμαῖς, καταλύσας τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω Πανόλβιε, τῆς ἀκηράτου ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφράστου καταξιούμενος, θείας ἐλλάμψεως· ἔνθα νῦν γενόμενος, ἀμαρτιῶν, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Καὶ τρία τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆ ἀσκήσει πυρούμενος, τῇ ἀθλήσει στομούμενος, ταῖς πολλαῖς κολάσεσι λιπαινόμενος, ξίφος γεγένησαι δίστομον, συγκόπτον τὰς φαλαγγας, τῶν δαιμόνων Ῥωμανέ, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, θεῖον καύχημα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, ὠραιότης, τῶν ἐν αἵματι ἰδίῳ, τελειωθέντων πανεύφημε.

Αναρτήσῃ ξεόμενος, καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενος, καὶ τὴν γλώσσαν ἐνδοξε ἀφαιρού-

μενος, καὶ παρειὰς συντριβόμενος, καὶ τέλος μακάριος, τῇ βιαίᾳ πνιγμονῇ, Ἀθλοφόρε δεχόμενος, ἀπερίτρεπτος, ἀταπείνωτος ὠφθῆς συνεργεία, Ῥωμανέ Πνεύματος θείου· ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Πῆτορεῦει τὸ νῆπιον, καὶ ἐκπλήττει τοὺς ἄφρονας, καὶ σεπταῖς ἐνστάσεσιν ὠραΐζεται, καὶ τελειῶσει λαμπρύνεται, πλουτήσαν τὴν εὐκλειαν, τῶν Ἁγίων ἀθλητῶν, ὧν τὸν ζῆλον ἐκτήσατο, ἀξιάγαγε, Ῥωμανέ γενναίοφρον· μεθ' ἧ λύσιν, ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσι, καταπεμφθῆναι ἰκέτευε. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Φοβερὰ καὶ παράδοξα, τὰ τρόπαια Κύριε τῷ Μάρτυρός σου· τῶν γὰρ ἀλιέων ζηλώσας τὴν παρρησίαν, καὶ τὴν σκηνοδόξου θεολογίαν, τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν Στωϊκὴν φλυαρίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέρραξε· ἀποδαρεῖς δέ, καὶ τὴν κάραν ἐκτμηθεῖς, τῇ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτοῦ, τὸν ἐχθρὸν ἀπέπνιξε. Ἀλλ' ὦ Μαρτύρων τὸ κλέος, ὁ παρρησία κηρύξας τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα, αἴτησαι θαυματουργέ, Πλάτων παμμακάριστε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου ὀρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγγνα Σῶτερ διετέρωτο.

Εἰς τὸν Στίχ. τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὦ Πλάτων, μέλπω πλάτος.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῆς αἰωνίου βασιλείας Ἐνδοξε, τὸ καθαρῶτατον, χοροβατῶν πλάτος, ἀπὸ πάσης θλίψεως καὶ πειρασμῶν στενώσεως, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον, ἀνεπιστρόφως ὀδεύοντας, τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον φέρουσαν.

Οχυρωμένος εὐσεβείας πρόβολος, καὶ πύργος ἀσειστος, ἀναδειχθεῖς Πλάτων, πᾶσαν ἀγριότητα, τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας, καὶ τὰς τῶν ἀλγηδόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας, θεία πλατυνόμενος χάριτι.

Νεανικὴν ἐπιδεικνύς τὴν ἔνστασιν, τὸ τῆς νεκρώσεως, καὶ τῆς φθορᾶς πάχος, διὰ τῆς ἀθλήσεως, ἀπετινάξω Πάνσοφε, καὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας, χιτῶνα περιβαλλόμενος, χαίρων τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι. **Θεοτοκίον.**

Σεσαρκωμένον τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον, μονογενῆ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας, εὐλογημένη Πάναγνε· Θεοτόκον διό σε, ὄρθα φρονοῦντες κηρύττομεν, καὶ πανευσεβῶς σε δοξάζομεν (*).

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

ᾠσπερ ἀνάληγτος πυρὸς, τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην, καρτερώτατα Παμμακάαρ ὑπέστης, εὐσεβείας προφανῶς, τῷ ζῆλῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ πυρὶ τῷ Θεῷ, πεπυρσευμένος τῆς πίστεως.

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, παμμακάαρ ἠγωνισμένος, οὐρανίους δωρεάς ἐκομίσω, καὶ στεφάνους παρ' αὐτῆ, τῆς αἰεὶ διαμένοντος· καὶ στεφηφόρος ὄφθης, Πλάτων Θεόφρον μακάριε,

Ἐπί τοῦ ξύλου σου ταθὲν, τὸ καρτερώτατον σῶμα, κατεξαινετο δεινῶς ταῖς αἰκίαις· ἀλλ' ἀντέχε τῆς ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμήμενος, τῷ τοῦ Δεσπότου φίλτρῳ, καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτὸς φωτιστικαῖς, τῆ Πνεύματος δαδχιαῖς, λαμπρυνθεῖσα Θεοτόκε ὑπάρχεις· διὰ σὲ γὰρ πρὸς ἡμᾶς ὁ Λόγος κατελήλυθε, καταφωτίζων πάντας, Θεῷ φωτὶ τῆς ὑμνῶντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ὁ** στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
- » ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
- » ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρῳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
- » Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν ἀγῶνων τῷ πλάτει Μάρτυς σοφέ, πλατυνόμενον πίστει παντευκλεῶς, ἐχθροῦ ἀπεσένωσας, μηχαναῖς καὶ ἠφάνισας· καὶ καλῶς τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἐνθεον, Παραδείσου πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας· ὅθεν Ἐκκλησία, πλατυσμῷ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον, ἐορτάζει τὴν μνήμην σου, καὶ βοᾷ σοι Μακάριε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ ἕτερον Κανόνα τοῦ Ῥωμανοῦ, φέροντα τοιαύτην Ἀκροστιχίδα· Ἀθλητικοῖς σε, Ῥωμαγιε, στέφω κρότοις· ἀνώνυμον μὲν, μελουρηγηθέντα δὲ πρὸς τὸ, Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Δόξα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ᾠραῖος πεφυκῶς, νεανίας Παμμακάαρ, ἐχθρὸν τὸν παλαιόν, πτεριστὴν ἐτροπώσω, τοῖς πόνοις τοῦ σώματος, καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος· ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία συμφώνως, Πλάτων ἐνδοξε, ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνουσα. Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.**

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρῃ με τῆ φοβεῆ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

ᾠθάματα, φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κατὰ κριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται.

ᾠδὴ δ΄. Σύμου ἰσχύς, Κύριε.

Ἀνακραθεῖς, ὅλος ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, οὐκ ἠσθάνου, πόνων τῶν τοῦ σώματος, τὴν ἔμπαθῆ, σάρκα καὶ θνητὴν, καὶ τοὺς δερματίνους, χιτῶνας ἀποδυσάμενος· τὸ δὲ τῆς σωφροσύνης, καὶ τὸ τοῦ σωτηρίου, ἐνδυσάμενος Πλάτων ἰμάτιον.

Ἰεροουργός, Θεῖος ἐδείχθης ὡς ἄμωμον, ἱερεῖον, ἄρσεν τε καὶ τέλειον, ὀλοκαυτῶν, Μάρτυς σεαυτὸν, τῷ ὑπὲρ τῆς πάντων, τυθέντι ἀπολυτρώσεως· ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας, τοῦ Δεσπότου τῷ φίλτρῳ, φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας.

Νέους τοὺς τρεῖς, ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος, τὸ παμφάγον, πῦρ οὐκ ἐδειλίασας, ἀλλὰ στερρόως καὶ νεανικῶς τούτου ἐκαρτέρεις, τὴν φλόγα, τὴν ἀκατάσχετον· διό σε δροσοβόλος, σὺν ἐκείνοις ἀξίως, ὑπεδέξατο θάλαμος Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

ᾠς ἐκ φυλῆς, τῆς βασιλίδος ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὄλων, κατεξουσιαζόντα, Λόγον Θεοῦ, τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μέναντα ἀναλλοίωτον· διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις, ὑπνον δὲ σοῖς ὄμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας, ἕως οὗ τὸν ὑπνον, τὸν μακάριον καὶ ὀφειλόμενον, τοῖς Θεὸν ποθοῦσιν, ἀγαπητοῖς ὑπνωσας Πλάτων, διὰ ξίφους τὴν κάραν τεμνόμενος.

Οσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ, σώματι Πανεύφημος, πάσχω ἠγωνίῃσαι, ὡς ἀθλούντων ἄλλων, θεατῆς σὺ γενόμενος ἠθλησας· τῷ γὰρ θεῷ πόθῳ, πυρποληθεὶς τῶν προκειμένων, αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας ἔνδοξε.

Πλοῦτον εὖρες καὶ δόξαν· πλοῦτον ἀναφαιρετον, δόξακ ἀμάραντον, ἐν ἐπουρανίοις, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων σκηνώμασι, καὶ τῆς ἀκηραίου, καὶ διαρκοῦς ἀθανασίας, γεγονώς ἐν μεθέξει Παναρίστε. **Θεοτοκίον.**

Λύσιν ἀμαρτημάτων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις παράσχου ταῖς δούλοις σου, ῥυομένη τούτους, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς τῶν βλασφημιῶν, αἰρετικῶν ἐπικρατείας Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ῥδὴ ε΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ανώτερος τῶν παθῶν, καὶ τῶν βασάνων γενόμενος, τὰς τῆς σαρκὸς ἐκτομὰς, ὑπέφερες ἔνδοξε· Χριστὸν γὰρ συλλήπτορα, σύνεργόν τε εἶχες, ἐν ἀγῶσι καὶ ῥωννύντα σε.

Τῷ τῆς ψυχῆς νοερῷ, τῇ εὐπρεπείᾳ τοῦ κτίσαντος, ἐνατενίζων αἰεὶ, καὶ κατοπτριζόμενος, τὸ κάλλος τὰ ἀρρήτων, τῆς τῶν ὀρωμένων, εὐτελείας κατεφρόνησας. **Θεοτοκίον.**

Ος ἔμφυχος κιβωτός, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας· ὡς ἁγίας δὲ ναὸς, ἐδέξω, τὸν Ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν ἀνθρώπων Ἀειπάρθενε. **Ὁ Εἰρμός.**

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσάν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ος ἀστέρα μέγιστον, ἡ Ἐκκλησία, Ῥωμανὲ πανεύφημε, σὲ κεκτημένη ἀληθῶς, φωταγωγεῖται τοῖς ἀθλοῖς σου, τὴν φωτοφόρον δοξαζούσα μνήμη σου.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Η ἀγία μνήμη σου, τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου· ἔνθα νῦν, μετ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, ἄσμασι, σὰς ἀριστείας Πλάτων ὑμνοῦμεν, καὶ ἐν πίστει ἐκβοῶμεν· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε. **Ὁ Οἶκος.**

Τῶν Ἑλλήνων λιπῶν ἅπασαν τὴν ματαιότητα, τῶν Χριστοῦ Μαθητῶν τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα ἠγάπησε λῖαν Πλάτων ὁ θεόφρων· διὸ καὶ ὦφθη πᾶσιν αἰδέσιμος, καὶ ἄγ-

κυρα πίστεως ἐν τῇ πατρίδι, ἧς καὶ ἡ κληῖσις σαφῶς Ἄγκυρα ὑπάρχει. Καλῶς γὰρ τέτον ἐκθρεψαμένη, βεβαίαν σκέπην κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν ἐν πολέμοις εὐρίσκει, καὶ ἐκάστην ἐκβοῶσα πρὸς αὐτόν· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Στίχοι.

Μικροῦ λαθῶν, παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων,
Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.

Ὀγδοάτηδεκάτητε Πλάτωνα ἀορκατέπεφνε.

Οὗτος ἐκ χώρας ἐκ τῶν Γαλατῶν, Ἀγκύρας τῆς πόλεως, ἀδελφὸς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντιόχου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, προσήχθη Ἀγριππίνῳ τῷ Ἡγεμόνι, υἱὸς ὢν τὴν ἡλικίαν. Καὶ τύπτεται ὑπὸ δώδεκα στρατιωτῶν, καὶ ἀπλοῦται ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ πυρωθέντος, ραβδιζόμενος ἄνωθεν· καὶ σφαίραις πεπυρωμέναις τὰς μασχάλας καὶ τὰς πλευράς διακαίεται· καὶ ἀπὸ τοῦ νώτου, ἐν σχήματι λώρου, τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται, καὶ τὰς σάρκας ξίεται, καὶ τὰς πλευράς ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀλλοιωθῆναι τὴν ὄψιν· καὶ τότε τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Στίχ. Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανὲ πᾶς θαυμάσει·
Σὺ χαρμονῇ γὰρ πνιγμονὴν ἐκαρτέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείας· καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγάπην, εἰσελθεῖν βουλόμενον τὸν Ἐπαρχὸν Ἀσκληπιάδην εἰς τὸν τῶν εἰδῶλων ναόν, κατέσχευεν, οὐκ εἰσὶ, λέγων, τὰ εἰδῶλα θεοί. Τύπτεται οὖν τὸ στόμα, καὶ ἀναρτηθεὶς, ξίεται τὰς παρεῖας. Ἡνέχθη δὲ καὶ παιδίον, τοῦτο τοῦ Ἁγίου αἰτησαμένου, εἰς ἔλεγχον τοῦ Ἐπάρχου. Καὶ ἐρωτηθὲν, Ποῖον δεῖ σέθειν Θεόν; Τὸν τῶν Χριστιανῶν, εἶπε. Τυπτόμενον δὲ τὸ παιδίον, παρεστῶσης ἐκεῖσε καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐδίψησε καὶ ἐζήτησεν ὕδωρ. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ, εὐσεβῆς καὶ θεοφιλῆς οὔσα, εἶπε αὐτῷ· Μὴ πίης τέκνον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἀλλ' ἀπειθε καὶ πίε ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος. Καὶ διὰ τὸ ἐλέγχειν τὸν τύραννον, τυφθὲν αὐθις, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ῥωμανός, τὴν γλωτταν τέμνεται, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν φέγγεται παραδόξως, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Διαγνωσθέντος οὖν τοῦ κατὰ τὸν Ἅγιον παραδόξου θαύματος καὶ τῷ βασιλεῖ Μαξιμιανῷ, προστάξει αὐτοῦ διὰ πνιγμονῆς ἐν τῇ εἰρκτῇ τῆς προσαίρου ζωῆς ἀπολύεται, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ Ἅγιον νήπιον, ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, Ποῖον δεῖ σέθειν Θεόν, καὶ εἶπόν, Τὸν Χριστόν, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κόλπους Ἀβραάμ νήπιον λαχὸν ξίφει,
Τοῖς Βηθλεέμ συνέδρου ὦφθη νηπίοις.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ρώμανοῦ Διακόνου, τοῦ Παλαιστίνου.

Οὗτος, ἐκ Παλαιστίνης ἔλκων τὸ γένος, καὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ παροικίας ὧν Διάκονος καὶ Ἀφορκιστής, ἤθλησεν ἐπὶ Δικηλιτιανοῦ ἐν πόλει Ἀντιοχείᾳ. Οὗτος πολλούς, τῶν κολάσεων τὸ ἐπίπονον δεδοικίας, καὶ καταμαλακίζομένους πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἐπέλειπε πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Διὸ καὶ αὐτόκλητος τῷ δικαστῇ παρίστη, καὶ αὐτίκα πυρὶ καταδικάζεται. Ὅπερ γνοὺς ὁ βασιλεὺς Δικηλιτιανὸς, τοῦ μὲν πυρὸς ἀπήγαγε, τὴν γλώτταν δὲ αὐτοῦ ἐκτραπήναι κελεύει. Ἄλλ' ὁ Μάρτυς τὴν γλώτταν ἀφαιρεθεὶς, γεγωνότερον ἐλάλει, καὶ παρρήσια τὸν Χριστὸν ἐκήρυττε. Καὶ μετὰ ταῦτα εἰρκτῆ βάλλεται, καὶ ἐν πέντε κεντήμασι τοὺς πόδας διατεινεται, καὶ βροχῶ περιβληθεὶς, ἀναιρεῖται ἀποπνιγείς.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ζακχαίου, Διακόνου τῆς ἐν Γαδείροις Ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

Στίχ. Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὃ πρὶν ἡμίση· Ὁ νῦν δέ, Σωτὴρ, αἷμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους.

Ἀλφαῖε καρτέρησον, εἰ τέμνη κάραν, Καὶ κλῆρον ἔξεις τὴν ἄτμητον Τριάδα.

Αγγεται ὁ Ζακχαῖος οὗτος ἐπὶ τοῦ Βήματος, σιδηροῦν καὶ βαρὺν κλοιὸν φέρων ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Καὶ ἐρωτηθεὶς, δειναῖς καὶ ἀπανθρώποις ὑποβάλλεται τιμωρίαις· καὶ δεσμοῖς ληφθεὶς κατὰ τὸ δεσμοκτήριον, ταῖς κατὰ διάστημα τέσσαρσιν ὑποδηρημέναις ὁπαῖς τοῦ ξύλου ἐμδάλλεται. Καὶ νυχθημέροις τέσσαρσι κατατεινόμενος, γενναίως ἑκαρτέρει. Μετὰ τοῦτον ὁ Ἀλφαῖος, πλήρης Πνεύματος Ἀγίου, προσάγεται. Καὶ μάλιστα ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθεὶς, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαεὶς, τῷ συναγωνιστῇ τὰ ὅμοια πεισόμενος, τῇ εἰρκτῇ κατακλείεται· καὶ τῷ κολαστηρίῳ ξύλῳ καὶ αὐτὸς νυχθήμερον ταυνοθεὶς, τῇ ἐῶθεν τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν, ὁμοίως καὶ ὁ Ζακχαῖος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ' Θεοῦ συγκατάβασιν.

Νομίμως ἀθλήσαντα, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου καταπατήσαντα, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ, ὁ ἀθλοθέτης σὲ ἐζεφάνωσε, μεγαλοφώνως βοῶντα καὶ λέγοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς τὸν αἰεὶ σοι πάλαι ποθοῦμενον, οὗ τὸ ἄχραντον πάθος, τὸ σωτηρίας ἀνθρώποις αἴτιον, γεγεννημένον μιμούμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέστησαν ἅπασαι, τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως, οὐρανῶν αἰ Δυναμίεις, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες· ὑπερφυῶς γὰρ ἐβόας τεμνόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αυθέντες Πανάμωμε, τῷ θείῳ τόκῳ τῆς παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου,

καὶ τῆς κατάραις τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, σὲ Θεοτόκον φρονῶντες κραυγαζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η' Ἑπταπλασίως κάμνον.

Περιφανεῖς ἀγῶνας μὲν, ἠγωνίσω Πανεύφημε· περιφανεστέραν δὲ πολλῶ τὴν εὐκλειαν, Χριστὸς σοι δεδώρηται, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν, ἐν ἐπουρανίοις, σὲ σκηναῖς κατοικήσας, προθύμως μελωδοῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς πρεσβευτὴν πιστότατον, ὡς προστάτην θερμότατον, τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Ποιητῇ τῆς κτίσεως, σὲ νῦν προβαλλόμεθα· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παρρήσια πρεσβεύων, τῶν σὲ ὑμολογούντων, καὶ πιστῶς μελωδούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβεῖν ἠξίωσαι, βασιλείαν ἀσάλευτον, διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργουῦς σου πίστεως, ὡς σοὶ ἐπηγγείλατο, ὁ ἀψευδὴς δίδοναι Θεός· ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, παρεδωκας κραυγαζών· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχόν, καὶ Πατρί συνουούμενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος πατρικῶ βουλήματι, τὸ πᾶν συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· διὸ σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονοῦντες, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττανι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ' Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Αγγελία δὴ τὸν θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, τὸν ἐξαπλώσαντα, τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ τὰ κλήματα· τῆς γὰρ ἀμπέλου τῆς ζωῆς, φυτεία γενόμενος, καρπὸν προβάλλεται, κατανύξεως ἡμῖν οἶνον βρῦοντα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, τῶν Μαρτύρων καθοράται ὁ θάνατος· τῆς αἰδίου γὰρ, καὶ ἀνωλεθρου γίνεται πρόξενος, παναληθέστατα ζωῆς· καὶ κλῆρον ἀθάνατον, καὶ δόξαν ἀφθάρτου, καὶ πλουσίαν χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

Ο λην σε Μάρτυς τὴν ζωὴν, τῷ Δεσπότη καὶ Θεῷ ἀφιέρωσας, καὶ ὡς εὐάρεστον, ζῶσαν θυσίαν σαυτὸν προσήγαγες· διὸ τρυφῆς τὴν ὑπὲρ νῦν, Πλάτων κατηξίωσαι· ἀλλὰ δυσώπησον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σ ῶσόν με Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτῆρά μου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν τὴν φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν, μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρὸς, ἐκ σοῦ δὲ ἀπάτορα, καὶ ἀναλλοίωτον· διὸ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε** φριξε πάσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
• συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος, ἐκὼν
• κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
• πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὰ τὴν
• ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ο ρῶν σε τὸ αἴτητον, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, ὁ τύραννος πρὸς πλειόνων, βασιάνων πεῖραν ἐχώρει· ὃν καταπτύσας χάριτι, Χριστοῦ ὑπερενήθλησας, μέχρι θανάτου πάνσοφε· διὸ καὶ νῦν στεφηφόρος, συμβασιλεύεις τῷ Κτίστῃ.

Θεοτοκίον.

Μ αρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γέγονας ὄντως· ἐν ᾧ Πατὴρ νυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκίασαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία,

Τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δ οχεῖον τοῦ Πνεύματος λαμπρόν, Ἀβδίου γενόμενος, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, θεοειδέστατον, Προφητείας τρόπον, καὶ μελλόντων πρόγνωσιν, καὶ γνῶσιν ἀληθείας ἐπλήτησας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ε ἰς χαρακτηρίζεται Θεός, πρώτοις ἰδιώμασι, καὶ κατ' οὐσίαν γνωρίσμασι· τούτων οἱ

ἔνδοξοι; καὶ σεπτοὶ Προφῆται, μετοχῇ καὶ χάριτι, δευτέρως κατὰ θεῶν μετέχουσι, καταλαμπρύνοντός, τοῦ Κυρίου τοὺς θεράποντας, τοὺς οἰκείου, ἰδέα λαμπρότητι.

Α ὕτου πληρούμενος φωτὸς, καὶ δόξαν θεώμενος, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ παριστάμενος, τῷ Δεσπότη πάντων, Ἀβδίου μακάριε, καὶ θεῶς ὑποφήτης γενόμενος, αὐτὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Α νδριάντος στερρότερος, καὶ χαλκοῦ δυνατώτερος, καὶ σιδήρου γέγονας ἰσχυρότερος· παραχωρεῖ γὰρ τηκόμενον, καὶ θάπτον λυόμενον, ταύτων ἕκαστον πυρὶ, βία τούτου νικώμενον· σοῦ δὲ ἀκαμπτος, δεξιὰ τεταμένη τῶν ἀνθρώπων, φλεγόμενη παραδόξως, περιεγένετο Πάνσοφε.

Γ ερεὺς ὡσπερ πέφηνας, καὶ Θεῷ παριστόμενος, καὶ αὐτῷ Μακάριε προσερχόμενος, οὐκ ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι, οἰκίῳ δὲ μάλιστα, καὶ χειρὶ μαρτυρικῇ, εὐωδίας θυμίαμα προσεσήνοχας, οὐ δαιμόνων ἀπάταις, τῷ Χριστῷ δὲ, τῷ Σωτῆρι καὶ Δεσπότη, καὶ εἰσαεὶ βασιλεύοντι.

Γ ερέα προσάγοντα, καὶ ἀμνὸν προσαγόμενον, τὸν αὐτὸν ἀμφοτέρω Πανεύφημε, περιχαρῶς ὀνομαζόμεν, ὡς ὄντα ἑκάτερα· σεαυτὸν γὰρ τῷ Θεῷ, ὡς πανάμωμον σφάγιον, ὠλοκαύτωσας, τῷ πυρὶ τῶν βασιάνων· ὃν δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας, τὴν παναιοῖδιμον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Φ ωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότη ὑπάρχουσα, καὶ φωτὸς νεφέλη θεοχαρίτωτε, τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατειλαντος, νηδύος πανάμωμε, φωταγωγήσον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τοῦ δολίου, τῇ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λογισμόν ἡμῶν στήριζον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω 'ς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανίστων τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανὸνα τῆς Ὀικτιώχου, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸ τοῦ βλέποντος Ἀβδίου μέλπω κλέος.

Θεοφάνους.

Ὦδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, προφητικῇ παρεστῶς, νῦν παρρησίᾳ καθικέτευε, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, καταλαμπρύνεσθαι, Ἀβδίου τῆς πίστει σε, καταγεραίροντας.

Ὅτα πάντα σαφῶς, προγνωστικῶς θεωρῶν, τῆς σῆς καρδίας τὸ ἀθόλωτον, καὶ καθαρὸν καὶ φωταυγές, μάκαρ θεώμενος Προφήτην θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται.

Τὰς ὁράσεις ἰδὼν, τὰς ἀληθῶς ἐκ Θεοῦ, σοὶ δεικνυμένας προηγόρευσας, τῶν δυσσεβήτων ἀδελφῶν, πανωλεθρίαν δεινὴν, καὶ τούτων τὴν ἔνδικον, Μάκαρ ἀπώλειαν. Θεοτοκίον.

Οἱ σωθέντες τῷ σῶ, Θεογεννητορ ἀγνή, ἀσπόρῳ τόκῳ δυσωποῦμέν σε· Τῆς κοσμηκῆς περιφορᾶς, ἡμᾶς διάσωσον, συμφώνως κραυγάζοντας, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς καρτερούς σου, Βαρλαάμ, μέλπω τόνους.

Θεοφάνους.

Ὦδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι, περιλαμπόμενος ἡμᾶς, τοὺς πίστει τιμῶντας, τὴν μνήμην σου περισώζε, Βαρλαάμ ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὅτὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας, θεοσεβείας ἀκριβοῦς, πυρὶ θεοπνεύστῳ, τιμάσθω μελωδήμασι, Βαρλαάμ ὁ θαυμασίος.

Ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἠγωνισμένος, στεφανηφόρε Βαρλαάμ, στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν, ἀξίως τετίμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι.

Σθένος σοι δεδώρηται ὁ Δεσπότης, κατὰ ποιηκίλων αἰνισμῶν, Πανόλβιε Μάρτυς· ἐντεῦθεν καὶ νενίκηκας τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἐδείχθης οὐρανομήκης, δι' ἧς ὠμίλησεν ἡμῖν, ὁ Λόγος παρθένε· ἦν πάλαι προεώρακεν, Ἰακώβ ὁ προπάτωρ σου.

Τῷ Προφήτῃ. Ὦδὴ γ΄. Δυναμίει τῷ Σταυρῷ σου.

Ὑδάτων μυστικῶν ποταμός, ἐκ τῆς ἀβύσσου σου προερχόμενος, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, Ἀβδίου μάκαρ γεγένησαι.

Βουλῆσει καὶ προνοία Θεοῦ, προαγορεύειν τὰ ἐσόμενα, καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα, προεβλήθης Ἀξιάγαστε.

Λαμπόμενος τῷ θείῳ φωτί, καὶ οὐρανίῳ προηγόρευσας, τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσι, σωτηρίαν Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ὁ Λόγος ἐν σοὶ, Παρθενομητορ· διασώζει δέ, τοὺς Θεοτόκον φρονούντάς σε, μεσιτεία σου πανάμωμε.

Τοῦ Μάρτυρος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἄπας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἡ ἀρμονία, σοῦ τῶν μελῶν διελύετο· ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιάρρηκτος.

Ρύμην εὐθενῶς ὑπήνεγκας, τῶν διορυττόντων σοῦ τὰς πλευράς Παναοίδιμε, καρτερίαν ἀκμαιοτάτην, σταθερῶς ἐπίδειξάμενος.

Τίς σου τὸ στερρόν καὶ εὐτονόν, καὶ τῆς διανοίας, τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαίνοις ἐγκωμιάσει, κατ' ἀξίαν Παμμακάρισε;

Θεοτοκίον.

Ἐση τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος, τῆς ἐνυποστάτη, διὰ σαρκὸς ζωῆς Πάναγνε, τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης, ἐκ γαστροῦ σου Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὅ μέγας Ἀβδίου, ἐπιλάμψεσι θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος θεσπίζει, τὰ μέλλοντα Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ φθεγγόμενος· τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱεραὴν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας φωτίζουσαν.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀκατάπληκτος, καὶ τροπαιοῦχος ἀληθῆς καὶ ἀήττητος, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα Πανένδοξε, στέφος τὸ ἀμάραντον, οὐρανῶθεν ἐκτήσω· χαίρων σὺν Ἀγγέλοις δέ, καὶ χορευῶν ἀπαύσως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστῶς, ἀνευφημοῦντας τὴν θείαν σου ἀθλησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅ ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν,

ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα σε Χριστέ, Οἴμοι! ποθεινότερα Ἰησοῦ, ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε Μακρόθυμε.

Τῆ Προφήτου. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προφητείας τὴν χάριν, παθῶν ὡς προκαθάρσας τὴν ψυχὴν, διὰ Πνεύματος Ἁγίου εὐληφῶς, ἀνεβόησας· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ο Προφήτης ὁ μέγας, Πνεύματος Ἁγίου ἀστραπῆ, δαδουχούμενος, ἐφώτισεν ἡμᾶς τῆ κραυγᾶς σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Νυμφοστόλος ἐδείχθης, τῆς Ἐκκλησίας Μάρκαρ ἐκ Σιών, προθεσπίσας τὸν Σωτῆρα προσελθεῖν, ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Πατρί συνἀναρχον, καὶ συναΐδιον Λόγον καὶ τῷ Πνεύματι, ἀπεγέννησας Ἁγνὴ θεοπρεπῶς, ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάρτυρος. Τοὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετῆ σου.

Ρήτορικὴν ἀδόλεσχίαν ἀπώσάμενος, διδαχὰς δὲ Ἀποστόλων προσηκόμενος, τῆς ἀληθείας ἐνδοξε, Μάρτυς ἀληθῆς ἐχρημάτισας.

Ο τοῦ πυρὸς εὐτονωτέραν τὴν προαίρεσιν, κεκτημένος τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, καταβαλῶν ἐκραυγάζεις· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Υπὲρ Χριστοῦ μέχρι θανάτου Καρτερόφυγε, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀνθιστάμενος, μεγαλοφώνως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συντόνωτάταις προθυμίαις Παμμακάρισε, κεκλημένος τὴν πλάνην κατεπάτησας, καὶ θεοφρόνως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σωματῶθεις ἐκ τῆς Παρθένου ὁ ἀσώματος, τοῖς ἀνθρώποις ἐπεδήμησε· διὸ ἐν πίστει κρᾶζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ε'. Ὁρθηρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορθηρίσας πρὸς τὸν Κύριον εἴληφας, οὐρανόθεν, τὴν χάριν τῆ Πνεύματος, τῆ Παναγίου Θεόπνευστε.

Συλλήπτορα τὸν βίον τὸν ἐνθεον, κεκτημένος, ὄραν κατηξίωσαι, τὸν ἀοράτως νοούμενον.

Ανέτειλέ σοι φῶς Παμμακάριστε, ὡς Προφήτη, καὶ ἡ τούτε σύζυγος, σοὶ εὐφροσύνη δεδώρηται.

Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὰ σύμπαντα Πάναγνε, ὁ ποιήσας, ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται, τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπερθεός.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ο γεγωνῶς τῶν Χρισθ, μιμητῆς παθημάτων, καὶ Μάρτυς ἀναμέλπει· Δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Υπομονῆς σοι πολὺς, ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης, ὁ στέφανος ἐπλάκη, Δόξα σοι μέλποντι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Βέλη ῥημάτων τῶν σῶν, τῶν ἐχθρῶν ἐν καρδίαις, κατέπηξας κραυγάζων· Δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱέ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Αγιον ἔρος Ἁγνὴ, καὶ ὡς σκηνὴ Ὑψίστου, φρονούντες σε Παρθένε, Δόξα σοι κραυγάζομεν, Θεοτόκε ἡμῶν ἢ ἐλπίς.

Τῆ Προφήτου. Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Δυνάμει Θεοῦ Πνεύματος, εἴρας Προφήτα τὰ μέλλοντα, τοὺς τύπους δεχόμενος, τῶν θείων ἐμφάσεων, ὡς ἐν κατοπτρῷ, τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι.

Γλέωσαι τὸν Κύριον, Προφήτα παμμακάκαρ πρεσβείαις σου, τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου, τελοῦσιν αἰτούμενος, τὴν τῶν πταισμάτων, δωρήσασθαι συγχώρησιν.

Γλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν, παράσχου Φιλάνθρωπε, ἔχων δυσωποῦντά σε τὸν σὸν Προφήτην, κόσμῳ σε προαγγείλαντα.

Θεοτοκίον.

Οουσιώσας ἅπαντα, τῷ λόγῳ τῆς θείας δυνάμεως, ἀγκάλαις βαστάζεται, ταῖς σαῖς Ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ράπιζέσθω, δεξιᾷ πυρουμένη τὰ πρόσωπα, τῶν δαιμόνων, τῶν πιστῶν δὲ καρδίαι σκιρτάτωσαν, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ χορεῖαι φαιδρῶς εὐφραίνεσθωσαν.

Λαμπρύνεται, τῶν καλῶν σου ἀγῶνων τὰ τρόπαια, καὶ ταῖς νίκας, καὶ τῶν ἄθλων ὀρώσα τὰ ἔπαθλα, ἢ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴ καὶ φωσφόρος ὁμήγυρις.

Ανάστητε, οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ Μάρτυρος, τὴν εἰκόνα, ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίαις λαμπρύνετε, τὸν ἀγωνοθέτην, ἐν αὐτῇ προφανῶς ἐγχαράττοντες.

Θεοτοκίον.

Αγάλλεται, ἐπὶ σοὶ Θεομήτορ πανάμωμε, ἢ Προμήτωρ, τῆς ἀρχαίας κατάρτας τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερωθεῖσα, τοῦ θανάτου πικρᾶς κατακρίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρί-
» μερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν Δυναμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου.

Στίχοι.

Ἐφησεν ἄν τι μέλλον Ἀβδίου πάλιν,
Εἰ μὴ τελευτὴν εἶχεν αἰδεῖσθαι τάχα.

Ἐννεακαιδεκάτῃ βίον Ἀβδίου ἐξεπέρησεν.

Οὗτος, δεῦλος Κυρίου ἑρμηνεύεται, ἢ ἐξομολογούμενος. Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Συχίμ ἀγροῦ Βηθαχαράμ· ἰδοὺ-λενε δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑβραίων Ἀγαάβ, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ Ὀχοζία, ὅτι ἀπίστευεν Ὀχοζίας πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον μέγαν Προφήτην Ἠλίαν τοῦς δύο πεντηκοντάρχους, εἶπεν αὐτῷ, κατελθεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς αὐτόν, καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ Προφήτου, κατεκάησαν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν, πεισντος πυρὸς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ καταφαγόντες αὐτούς. Ἀπίστευε τρίτον καὶ τοῦτον τὸν Προφήτην Ἀβδίου, ἵνα καλέσῃ αὐτόν, καὶ ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ τρίτος πεντηκοντάρχος, οὗ ἐφείσατο Ἠλίας. Ὁ, ἀπελθὼν πρὸς τὸν Προφήτην, εἶπεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖθαι αὐτῷ, ἵνα μὴ κατακαῆ, καὶ κατέβη πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἀπὸ τότε καταλιπὼν τὸν βασιλέα, ἠκολούθει τῷ Προφήτῃ Ἠλίᾳ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητῆς, καὶ προφητεύσας πολλά, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῶν Πατέρων αὐτοῦ (*).

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Στίχ. Σὺν λιβανωτῷ, Βαρλαάμ, τὸ πῦρ φέρων,
Εὐοσμον ὠφθῆς λιβανωτὸν Κυρίῳ.

Βαρλαάμ, ὁ Μάρτυς, ἐπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας. Γέρον δὲ ὦν τὴν ηλικίαν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν προσήχθη τῷ Ἀρχοντι. Καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τύπτεται βουλεύροις, καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκρίζεται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθεὶς, βιαίως τὴν χεῖρα ἠπλώθη, καὶ πῦρ ἐπ' αὐτῆ καὶ λιβανωτὸν δίχεται· ἐνόμισε γὰρ ὁ Ἀρχων, ὅτι, εἰ τοὺς ἀνθρακας μετὰ τοῦ λιβανωτοῦ τῷ βωμῷ ἐπιρρίψῃ, δόξει θυσίαν προσαγαγεῖν τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ ἀνένδοτος ἴστατο καὶ ἀτρεπτος, εὐτονωτέρας αὐτῷ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως τὴν ὑποκειμένην σάρκα τὸ πῦρ δαπανῆσαν, εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε, διατρυθείσης αὐτοῦ τῆς χειρός. Καὶ οὕτω τούτου αἰρετισαμένου κατακαῆναι τὴν χεῖρα, ἢ ποσῶς παρασαλευθείσης, δόξει λιβανωτὸν τῷ βωμῷ ἐμβαλεῖν, μετὰ γυναιίου καὶ στερρόυ τοῦ φρενήματος ἢ αὐτοῦ ψυχῆ ἐν χεροῖ Θεοῦ παρατίθεται. Τοῦτον καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, ἐγκωμίαις ἐτίμησαν.

(*) Ὅσα περὶ τοῦ Προφήτου τούτου καὶ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολογίῳ. Νοεμβρίου 19.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀζῆ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Διψητικὴ τις ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ,

Ἄζης ὁ Μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐκ τῆς τῶν Ἰσαύρων χώρας ὀρμώμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν. Καταλιπὼν οὖν τὴν στρατίαν, ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις· καὶ πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἱπιτελῶν, ὑπότινων κυνηγετῶν μνηύεται. Καὶ παραστὰς τῷ Διοκλητιανῷ, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, παρεδόθη Ἀκυλίῳ τῷ Ἐπάρχῳ μετὰ ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήφει αὐτοῦ σταλέντων, πεπιστευκότων ἤδη καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ, θαυματουργήσαντος τοῦ Μάρτυρος ἐν τῷ ἐπανιέναι αὐτούς, καὶ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξαγαγόντος, καὶ διψῶντας αὐτούς ποτίσαντος. Τοῦ δὲ Ἐπαρχοῦ κατὰ τὸν τόπον γενομένου, καὶ τὸν Ἅγιον Ἀζῆν, εἰς ἐκπληξιν πολλῶν, οὐκ ὀλίγαις νιφάσις ὑπεβαλόντος πληγῶν, καὶ ἐν τροχῷ ἀναρτήσαντος, καὶ σπηδροῖς ὄνυξι ξέσαντος, καὶ ἐμβαλόντος εἰς κάμινον πυρὸς, ἐπεὶ ἡ φλόξ ἀπεσβέσθη, καὶ ὁ Ἅγιος ἔμεινε ἀδραβής, ἕτε γυνὴ καὶ θυγάτηρ τοῦ Ἐπαρχοῦ τῇ πίστει προσῆλθον. Τότε ὁ Ἐπαρχος ἀποτμηθῆναι πρότερον τὰς κεφαλὰς τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιωτῶν προσέταξε, μεθ' ὧν καὶ τῆς αὐτοῦ γυναίκας, καὶ θυγατρὸς· ὕστερον δὲ τὸν Ἅγιον τύψας σφοδρῶς, καὶ αὐτὸν διὰ ξίφους τελειωθῆναι ἐκέλευσε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τετμημένας τρεῖς, Χριστὲ, πεντηκοντάδας,
Τριττῆ στεφῶν γέραιρε πεντηκονταδί.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι δωδεκα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. « Στρατεύομαι σοι σήμερον διὰ ξίφους »
Τῷ Παμβασιλεῖ, δωδεκαὶς στρατοῦ λέγει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου.

Στίχ. Κἄν ἐσπαράχθην Ἀγάπιος θηρίοις,

Τὴν πίστιν ἀσάλευτος εἰμί σοι, Λόγε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡλιοδώρου, τοῦ ἐν Μαγιδῷ τῆς Παμφυλίας.

Στίχ. Ἡλιοδωρος Χριστὸν Ἠλίον βλέπων,

Ἀνώτερος πέφηνε βασιάνων σκότους.

Επὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἠγεμονεύοντος Ἀετίου ἐν Μαγιδῷ πόλει τῆς Παμφυλίας, ὁ μακάριος οὗτος Ἡλιοδωρος, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὦν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύττων, διαβάλλεται τῷ Ἀρχοντι. Καὶ παραστὰς, ἐπεὶ μετὰ πολλὰς τὰς κολακείας οὐκ ἐπεισθῆ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, κριμάται καὶ ξίεται, καὶ τῆς δριμύτητος τῶν κολάσεων ἱκανῶς καθαφαμένης τοῦ Ἁγίου, καὶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει μοι, προσειπόντος εὐθέως ἐξ οὐρανοῦ φωνὴν γέγενε λέγουσα· Μὴ φοβεῖ μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι. Ταύτης τῆς φωνῆς οἱ τὰς λαμπάδας κατέχοντες ἀκούσαντες, προσεῖτε καὶ τέσσαρας ἰδόντες Ἀγγέλους, κωλύοντας αὐτούς τῆς τῶν κολάσεων ἐπιφορᾶς, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν· καὶ τὸν ἀρχοντα ἐλέγξαντες, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρρίψθησαν, τοὺς στεφανους τῆς νίκης ἀναδυσάμενοι.

Τότε κελύει βούν χαλκοῦν ἐκκαῆναι, καὶ ἐν αὐτῷ βληθῆναι τὸν Μάρτυρα· καὶ βληθὴντος, ψυχρὸς παραυτίκα διὰ προσευχῆς ὁ σπινθηρεσθῶν βούς γέγενεν. Ὅτι δὲ

καὶ ψάλλοντος τοῦ Ἁγίου ἔσωθεν τοῦ βωῆς ἡ ἀρχὴν ἤθετο, ἐξίστη· προσεγγίσας δὲ τῷ χαλκουργήματι, καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ πρὸ μικροῦ σπινθηροβολοῦν εἰς ἄκραν ψυχρότητα αἰφνυδὸν μετετρέπη, φησὶ πρὸς τὸν Ἅγιον· Ἄνοσσία κεφαλῆ, καὶ τῆ πυρὸς κατίσχυσαι αἰμαγεΐαι σου; Καὶ ὁ Ἅγιος, Αἰμαγεΐαι μου, ὁ Χριστὸς ἐστίν, εἶπεν· ἀλλὰ δὸς μοι τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν, ὅπως καθ' ἑαυτὸν σκέψωμαι τί ὀφείλω ποιῆσαι. Ὁ δὲ Ἅγιος λαβὼν τὴν ἄνεσιν, ἀπῆλθε λάθρα ἐν τῷ Πανθίῳ· καὶ προσευξαμένου, ἀθρόον πάντα τὰ εἶδωλα καταπεσόντα συνετρίβησαν.

Τούτο μαθὼν ὁ Ἄρχων, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ τὸν Ἅγιον· καὶ θυμοῦ πληθεὶς, κρεμασθῆναι αὐτὸν κελεύει, καὶ ἤλους πεπυρωμένους ἐμβαλεῖν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ὡς δὲ τῆς δριμείας ταύτης ὀδύνης ἤσθετο, τὸν Θεὸν καὶ αὐτὸς εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε ὁ Ἄρχων, ἰδὼν ἔτι εὐκυριεύεται ὑπὸ τῶν κολάσεων, δεσμευθῆναι τοῦτον προστάξει, καὶ βαρείας ἀλύσεις ἐπιτεθῆναι αὐτῷ, καὶ πρὸς τὴν Ἀτταλείων πόλιν ἄγεσθαι. Καὶ ἀχθέντος ἐν τῇ δηλωθείσῃ πόλει τοῦ Ἁγίου, παραστήναι τοῦτον ἐκέλευσε· καὶ εἰς λόγους ἀμφοτέρων ἐλθόντων περὶ τῆς εἰς τὰ εἶδωλα θυσίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμετάθετον, κατεδίκασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὁπὰς ξύλου τὰς τε χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Εἶτα τήγανον σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐν τούτῳ τὸν Μάρτυρα ἐνέησι. Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος μέσον τοῦ τηγάνου ἰστώτος καὶ προσευχομένου, ἔτι δὲ καὶ τοὺς παρεστώτας προτροπομένου εἰσελεῖν ἐν αὐτῷ καὶ ἀβλαβεῖς διατηρηθῆναι, εἰσῆλθον καὶ αὐτοί· καὶ πολλοὶ τῶν παρατυχόντων ἐπίβησαν εἰς τὸν Κύριον, λέγοντες· Ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ἡγεμὼν, ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν τοῦ Ἡλιοδώρου Θεόν, φοβηθεὶς, μήποτε ἀρπάσωσιν, αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἐκέλευσεν πάλιν ἄγεσθαι αὐτὸν ἐν Μαγιδῷ. Καὶ λαβόντες ἐπορεύοντο, αὐτοῦ προσευχομένου καὶ ψάλλοντος. Καὶ φθάσαντες ἕστησαν πάλιν τὸν Ἅγιον εἰς ἐρώτησιν. Καὶ μετὰ τὸ πολλὰ διαλεχθῆναι, κελεύει τὴν γλώτταν αὐτοῦ τμηθῆναι, καὶ κρεμασθέντα σπαθίζεσθαι ἐπὶ ὥραις δυοῖ. Καὶ κημὸν ἔθεντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἴλκον ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ νεύσας ὁ Ἅγιος τῇ χειρὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἔλκοντας αὐτὸν, ἕστη εἰς προσευχήν· καὶ πληρώσας τὴν εὐχὴν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνθίμου, Θαλλελαίου, Χριστοφόρου, Εὐφημίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν· καὶ τῆ Ἁγίας Παγχαρίθ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Υπερυψῆς ἀληθῶς, τῶν Προφητῶν τῶν σῶν ἡ δόξα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετά Θεοῦ κατοικεῖν, ἠξιωμένος ἀναμέλπεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν τοῖς Προφήταις τοῖς σοῖς, τὴν Δεῖαν χάριν σε δεικνύεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αελυτρωμένοι τῷ σῷ, Παρθένε τόκῳ μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Μετά Μαρτύρων χοροῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς, κατηξιώσαι Χριστῷ, μεγαλοφώνως, κραυγάζειν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετά λαμπάδων φαιδρῶς, εἰς τὸν Δεῖον νυμφῶνα, εἰσεληλυθας Χριστῷ, Μεγαλομάρτυς κραυγάζων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εύτονωτέραν πυρὸς, δεξιᾶν κεκτημένος, παραστάτης δεξιός, τῷ σῷ Δεσπότη κραυγάζεις· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αελυτρωμένοι τῇ σῇ, παναχράντῳ γεννήσει, ὑμνήμεν σε πιστοὶ, ἀκαταπαύστως βοῶντες· Εὐλογημένος Ἄγνη, ὁ σῆς κοιλίας καρπός.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐκ Πατρός.

Παρά Θεοῦ φωτισθέντες, οἱ Προφῆται προθεσπίζουσι, τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, θεοφρόνως ἀνακράζοντες· Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅσπερ πυρσὸς ἐν πελάγει, τοῖς ἐν σκότει μάκαρ ἔφανα, ταῖς Δεῖκαῖς φρυκτωρίαις, Ἀβδὶ καταυγαζόμενος, Τὸν Χριστὸν κραυγάζων, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κατὰ τὴν Δεῖαν οὐσίαν, τῷ Πατρί σου ὁμοούσιος, ἡμῖν ὁμόφυλος ὦφθης, σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· διὸ σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Πᾶσαν καθεῖλες τοῦ ἐχθροῦ, τὴν πανοπλίαν Βαρλαάμ ἀξιάγαστε· ἔφλεξας εἰδωλικὴν πανοπλίαν, κραυγάζων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁραϊσμένος εὐπρεπῶς, Χριστῷ παρέστης ἄθλητᾶ παναοίδιμε· αἵματι μαρτυρικῷ, βεβαμμένην πορφύραν φορῶν, τὸν Δεσπότην, ὑμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς εὐσεβείας τῷ πυρὶ, πεπυρσευμένος ὡς αἰκάνθας κατέφλεξας, πᾶσας ταῖς δαιμονικαῖς, φαντασίας κραυγάζων· Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁὲ εὐλογοῦντές σε πιστῶς, ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται Πανάμωμε· τίκεις γὰρ τὸν εὐλογῆντα, τὴν κτίσιν Δεσπότην· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.
 Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, ἐν Βαβυλῶνι
 τῆς παιῆδας τῶν Ἑβραίων, διασώσαντα

» Θεόν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας..

Τοῦ Προφήτου.

Ῥδὴ δ'. Σε τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Λόγῳ θεϊκῷ, καὶ πράξει κοσμούμενος, ἐ-
πτερώθης τῷ πνεύματι, Ἀβδίου δεσπέ-
σιε, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν κατηξίωσαι.

Ενθα Προφητῶν, χορεῖται σκηνοῦμενος, καὶ
Ἁγίων λαμπρότητες, δυσώπει τὸν Κύριον,
τοῦ σωθῆναι τοὺς πίστει εὐφημοῦντάς σε.

Ολος τῷ Θεῷ, θερμῶς ἀνακείμενος, καθα-
ρῶς προσωμίλησας, ταῖς θεῖαις ἐμφά-
σεσιν ὧν καὶ νῦν ἀπολαύεις Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σε τὴν τοῦ φωτός, λυχνίαν ὑμνοῦμεν Ἁγνή·
σε καὶ πλάκα τῆς χάριτος, τὸν Λόγον
σαρκούμενον, δεξαμένην εἰδότες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μάρτυρος.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Νόμος ἐγκωμίων ἠττάται, τῷ τῶν ἀγῶνων
σε μεγέθει· μόνος ὁ Δεσπότης σε Χριστός,
δοξάζειν οἶδε θεῖα λαμπρότητι ὄν ἐκτενῶς δυ-
σώπησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ολον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, θυσίαν ζῶσαν
προσενέγκας, ὅλος τῆς αὐτοῦ βασιλείας
συγκληρονόμος ὦφθης καὶ μέτοχος· καὶ σὺν
αὐτῷ γηθόμενος, νῦν βασιλεύεις Παναοῖδιμε.

Υπὲρ τῆς σῆς Σῶτερ ἀγάπης, αἵματος μέ-
χρι καὶ θανάτου, ξίφει καὶ πυρὶ καὶ
βασάνοις, ὁ θεῖος Μάρτυς ἀντιταξάμενος, τῆς
παρα σὲ φιλάνθρωπε, ἀθανασίας ἀντελάβετο.

Θεοτοκίον.

Σε τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου, καὶ θεομή-
τορα Παρθένον, πάσης τῆς ζωῆς μου προσ-
τάτιν, καὶ σωτηρίαν χαίρων προβάλλομαι·
σὺ γὰρ Θεὸν γεννήσασα, σώζεις ἰσχύεις τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὰ Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ εἰσόδου τῆς Ὑπερ-
αγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου· καὶ
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρ-
χιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν ἡ Προεόρτιος αὕτη ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ
Σαββάτῳ ἰσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν Στι-
χολογίαν τοῦ α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, Ἦχος
δ'. Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός. Καὶ νῦν, τὸ α'.
τοῦ Ἦχου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα
τοῦ Ἦχου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Διῦτε πάντες
οἱ πιστοί. Ἀπολυτίκια, Ἀναστάσιμον καὶ τῶν Προιορ-
τίων. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Κανόνες,
ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Προιορτίων. Εἰς τοὺς Αἵνους,
Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν
καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Αἱ δὲ Ἀκολουθίαι
τῶν Ἁγίων καταλιμπάνονται.

Ἐὰν δὲ τύχωσιν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τὰ Προεόρτια, ἡ Ἀ-
κολουθία ψάλλεται, καθὼς ἴστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προ-
εορτίων.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι, τὴν Ἀειπαρθενον,
φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄν-
τως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ,
ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ
δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβαίχεται.

Επαγγελίας ἀγίας καὶ ὁ καρπὸς εὐκλείης,
ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ,
ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἢ εὐσεβῶς, προσαγομένη
ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων
ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θείῳ Πνεύματι.

Επ' ἡρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πισῶς,
ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ,
ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· ὃ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς
καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι
μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ὁμοία.

Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν εὐφροσύνῃ θι-
κῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις Πάτερ, παρεστῶς
παύρησία, τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου, ταῖς ἐπὶ γῆς,
ἐκτελεῖσι τὴν μνήμην σου, τῶν ἐγκλημάτων τὴν
λύσιν, καὶ τῶν παθῶν, δωρηθῆναι καθικέτευε.

Τῶν προσευχῶν τῆ δρεπάνη, Πάτερ Γρηγόριε, τὰς τῶν παθῶν ἀκάνθας, ἐκτεμῶν καὶ νεώσας, ἀρότρῳ ἐγκρατείας, τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβάλῃ τὰ σπέρματα, τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ, δι' ὧν ἡμῖν, ἐκβλαστάνεις ἰαμάτων καρπὸς.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, καλοῦμεν Ὅσιε, ὡς ἡσυχίας φίλον, ἀγρυπνίας ἐργάτην, καὶ στηλὴν σωφροσύνης, καὶ προσευχῆς, ἐνδιαίτημα ἄσυλον, καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτὴν, τῶν τιμώντων σε Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῶ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρ. προσό. τῆ Ἁγία Πρόκλε, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Δογματῶν φαιδρότητι, καὶ τῆ τοῦ βίβ λαμπρότητι, εὐσεβῶς κατεκόσμησας, Πρόκλε παναοίδιμε, τὴν ἱεραρχίαν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, στύλος ἐδείχθης ἀληθῶς, καταφωτίζων πάντας τοῖς λόγοις σου. Διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς τε καὶ ᾄσμασι, τὴν ἀγίαν καὶ πάνσεπτον, ἐορτάζομεν μνήμην σου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δαμπρῶς ἐδογματίσας, καὶ θεοφρόνως ἐκήρυξας, Θεοτόκον τὴν ἄχραντον, Κόρην ὡς κηύσασαν, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, Κτίστην καὶ Δεσπότην, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γενόμενον θελήματι, καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως· καὶ Νεστόριον ἡσχυνας, ἀσεβῆ καὶ παράφρονα.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.

Ναμάτων ἐξήντησας, τῶν χρυσαυγῶν παναοίδιμε, τοῦ σοφοῦ Θεοκλήρυκος· οὐπερ καὶ διάδοχος, καὶ τῆς εὐσεβείας, ὠφθης καὶ καθέδρας, ἐπιστηρίζων διδασκαίς, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ τὸ ποίμνιον· καὶ τοῦτο τὸ ἀγνότατον, καὶ πανσεβάσιμον λείψανον, ὡσπερ κόσμον τερπνότατον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῶ προσενηχθεῖσαν, τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτό-

κον. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σπὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαράν προμνηστεύεται, σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπαρθένον· ἦν περ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθόμενη, τῷ Ναῶ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως ναὸν, τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν.

Καὶ Ἀπολυαίς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αινέσατε παρθένοι, καὶ μητέρες ὑμνήσατε, λαοὶ δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ νηπιέζουσα Ναῶ, τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη, ὡσπερ ναὸς Κυρίου ἀγιώτατος. Διὸ ἐορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακράζωμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαυτὸ προοδοποιήσον, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδαν ἡμῶν, καὶ ταύτη ἐκβόησον· Εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως· εἴσελθε, ἧς ἡ δόξα κεκρωμμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάζειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον μέχρι τῆς ἐβδόμης ᾠδῆς.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρευξομαι, τῇ
» Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
» Εἴσοδον.

Αγίων εἰς Ἄγια, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, οἰκῆσαι προέρχεται, Ὑπεραγίου Θεοῦ,

ἔπως γένηται, ναὸς ἡγιασμένος, καὶ ταύτης προτρέχουσι, κόραι νεάνιδες.

Βουλὴ προαιώνιος, τοῦ πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν, εἰς πέρας προέρχεται, προερχομένη σου, ἀνατραφῆναι, εἰς Ἅγια Ἁγίων, εἰς Λόγου κατοίκησιν, Κόρη πανάμωμε.

Ιεννήτορες ἔνθεοι, σὲ τοῦ Θεοῦ τὴν Γεννήτριαν, γεννήσασθαι μέλλουσαν, ἀνατιθέασιν, εἰς τὰ Ἅγια, τραφῆναι τῶν Ἁγίων, εὐχὴν ἣν περ ἠΰξαντο, πληροῦντες Πάναγνε.

Δυναμίωσον Δέσποινα, τὸ ἀσθενὲς τῆς καρδίας μου, καὶ στήριξον πάθεισι, περιτρεπόμενον· ὅπως πίστευσε, καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν Ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραώ.

Νενεκρωμένην ἠδοναῖς τοῦ σώματος, τὴν ταπεινήν με ψυχὴν, σαῖς προσευχαῖς Πάτερ, ζώωσον Γρηγόριε· ζῶν γὰρ νῦν ἀπέλιπας, τὴν ἀγήρω, νεκρώσας, τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ἔνδοξε, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.

Κατακρατήσας ἠδονῶν τοῦ σώματος, νοῦ γενναϊότητι, ἐκ νεαρᾶς Πάτερ, ἡλικίας ὄργανον, τοῦ Πνεύματος γεγένησαι, ταῖς αὐτοῦ ἐνεργείας, περιφανῶς εἰσδεχόμενος, καὶ θεοειδῆς γνωριζόμενος.

Εῤωτι δεῖω τῆς σαρκὸς τοὺς ἔρωτας, ἐναπεμάρανας, καὶ σεαυτῷ Μάκαρ, ἐμνηστεύσω σύζυγον, ἀγνεῖαν ἐξ ἧς τέκνα σοι, ἐγεννήθησαν πᾶσαι, αἱ ἀρεταὶ παναοίδιμε, τέκνον σε Θεοῦ ἐργασάμεναι. *Θεοτοκίον.*

Η ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν διήκουσα, κλίμαξ οὐράνιος, δι' ἧς Θεοῦ Λόγος, τοῖς βροτοῖς ὠμίλησεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Θεοφάνους. Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Πράξει τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νοερῶν Ἀρχαγγέλων γενόμενος, σύμμορφος θεόληπτε, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ιᾠχεσιν ἐπόμενος σοφέ, τοῦ Χρυσορρήμονος Πάτερ αοίδιμε, τούτου τὸ σεβάσιμον, ἱερωσύνης θεῖον ἔνδυμα, κληρὸν ὡς πατρῶον, ἀπέλιπας ἀξιάγαστε.

Πάλαι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ Ἡσαίου βρωῶντος· ἐν πνεύματι, ἤξειν ὁ Νεστόριος, φρενοβλαβῶς διαβάλλων τὴν σάρκωσιν, ὑπὸ σοῦ Τρισμακάρα, συνοδικῶς καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Λόγοις θεοπνεύστοις τὴν φρικτὴν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐτρένωσας σάρκωσιν, Πρόκλε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Θεοτόκον ταύτην ἐκήρυξας, δόγμασι πανσόφοις, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενος.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ τῆ σεπτῆ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Εξάρχουσαι κόραι τῆς Παρθένου, λαμπάδας κατέχουσαι φαιδρῶς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσιν· ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως, λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Ζηλοῦσα τὴν πάλαι θεοφρόνως, ἡ Ἄννα εὐχὴν ἀποπληροῖ, καὶ σὲ προσανατίθεται, τῷ Ἱερῷ Πανάμωμε, ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔξειν καὶ γέννησιν.

Ηλιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὀρῶν τὴν νεφέλην τοῦ φωτός, ἐφαπλουμένην νεύματι, Θεοῦ ἔνδον εἰς Ἅγια· ἐξ ἧς ὀμβρήσει ἄφεις, ταῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασι.

Θεοῖ με Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἶκτον πανάχραντε Ἄγνη, κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτη τῆ τοῦ ὄφους, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἀφθαρτον, πάλιν τρυφήν ἀντιδίδωσιν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Οὐρανιας ἀψίδος.

Αῤετῶν ἐν τῷ ὄρει, ἀναδραμῶν Ὅσιε, γνόφον θεωρίας ὑπῆλθες, καὶ κατενόησας, ὅσον ἐχώρησας, τὸν ἀκατάληπτον φύσει, φωτισμοῦ ἀνάπλεως, Πάτερ γενόμενος.

Ο τεχθεῖς ἐν σπηλαίῳ, διὰ βροτῶν λύτρωσιν, πάλαι σε σπηλαίῳ, παμμάκαρ ἐνδαιτιώμενον, φέγγει κατήστραψεν, ἐπουρανώ ὡς Παῦλον, φωταυγῆ δεικνύων σε, Πάτερ Γρηγόριε.

Η οὐράνιος πύλη, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀχραντος, Μητὴρ προσβολαῖς σε, Δαιμόνων περικλυόμενον, Πάτερ ἐπτέρωσε, καὶ δυνατὸν ἐν ἰσχυῖ, κατ' αὐτῶν εἰργάσατο, Πνεύματος χαριτι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντός Κύριον. Χαῖρε τὴν ζῶν τῶν ἀνθρώπων, ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Φωτὸς τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὁ μόνος εἰδώς, ὡς τὸ ἐκ φωτός θεοπτικῶς, Παμμάκαρ προσλαβόμενος, τῆ Ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημάτισας· διὸ καὶ φῶς σοι θεῖον ἀνέτειλε, νοη-

τῶς ὡς γέγραπται· ὧ καταλαμπτόμενος, τοὺς ὑμνοῦντας φωτίζεις τὴν μνήμην σου.

Σαλπίσας δογμαίων τῇ βροντῇ, ὡς τεῖχη καταβέβληκας, Ἰεριχούντια τῶν αἰρέσεων, τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα· καὶ νικήσας τρόπαια, ἀνεστήσω σάρκωσιν, τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου κηρύξας τραυῶς.

Πηγῇ τῆς σοφίας προσβαλὼν, τὸ στόμα σου θεόληπτε, καὶ τῆς τῆ Πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφίας Πρόκλε τὰ θεῖα ναίματα, θολερῆς κτέκλυσας, ποταμὸς πανόλβιε, Νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα. **Θεοτοκίον.**

Ο ἄνω Πατρὶ μονογενῆς, ἀφράξως συννοούμενος, μονογενῆς ἐκ σοῦ κάτω ἄχραντε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται, καὶ θεοὶ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ παναμώμητε, Θεοτόκε Παρθένε ἀνύμφευτε. **Ὁ Εἰρμός.**

Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
 » τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
 » μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
 » τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῇ θεῖα λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, Γρηγόριε αἰοῖδιμε· ἠρῆης πρὸς ἀπαθείας, καθαρῶτατον ὕψος· ἠστραψας παραδόξως, ἰαμάτων ἀκτῖνας, σκηνώσας εἰς ἄδυτον φῶς, τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Πρόκλου, ὁ αὐτός.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῶς σε ἔθετα, ὡς περ ἀστέρα φαεινὸν, φωταγωγοῦντα τῆς ψάλλοντας· Πρόκλε τὸ κλέος Πατέρων αἰοῖδιμε.

Καὶ νῦν, **Προεόρτιον, ὁ αὐτός.** Κατεπλάγη Ἰωσ.

Ο ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ πολυτίμητος πασῶν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ λαμπάδων φαεινῶν, ἐν εὐφροσύνῃ προέρχεται τοῦ εἰσαχθῆναι. Καὶ χαίρει ἐπ' αὐτῇ, ὁ Ζαχαρίας ὄρων, τὴν δῆλωσιν τραυῶς, τῶν ἱερῶν προφητῶν, ἀπαρχομένην ἤδη περαιοῦσθαι, καὶ γηθασύνως βοᾷ πρὸς αὐτήν· Χαράν μηνύει, ἡ πρόοδος σε, Κόρη παρθενομητορ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ
 » τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, καταναῶν
 » ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γεραὶ προήγγειλαν γλώσσαι Σεμνῇ, ἔσεσθαι, χωρίον σε φύσεως, τῆς ἀχωρήτου· διὰ τοῦτό σε χοροὶ, παρθενικοὶ προπέμπουσι, λαμπραδηφοροῦντες εἰς Ἅγια.

Κλέος ἀπηνέγκαστο Ἰωακείμ, Ἄννη συμβαδίζων καὶ φέρων σε, μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν, ναὲ Θεοῦ πάναγνε, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Λύεται ἀπόφασις προγονική· ἠνθησεν ἰδοῦ γὰρ ἡ ἄμπελος, ἥτις τὸν βότρυ, τὸν ἀκῆρατον ἡμῖν, καρπογονήσει φέροντα, οἶνον εὐφροσύνης τοῖς πέρασι.

Μόνην σε πανάμωμον ὁ πλαστοουργὸς Λόγος εὐρηκῶς κατεσκηνώσε, σοῦ ἐν νηδυί, ἐργαζόμενος ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν Ἄχραντε, χάριτι δι' ἄφατον ἔλεος.

τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ο δι' ἡμᾶς, ξένη καθόδω Γρηγόριε, χρηματίσας, ξένος ἀγαθότητι, σὲ δι' αὐτὸν, ξένον καθορῶν, τῆς ἐνεγκαιμένης, γενόμενον ἠγκαλίσαστο, καὶ θεῖον κληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀρεταῖς λαμπρυνθέντα εἰργάσαστο.

Διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ παιδίον, Ὅσιε γενόμενον, παιδῶν σχολῆ, δέδωκας σαυτὸν, νήπιος κακία, θεόφρον Πάτερ γενόμενος, καὶ θεῖα ταπεινώσει, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, ἐταπεινώσας μάκαρ Γρηγόριε.

Ο μβροῖς τῶν σῶν, Πάτερ δακρυῶν Γρηγόριε, ὡς περ δρόσω, θεῖα ἀρδευόμενος, πᾶσαν ἐβλάστησας ἀρετὴν, πᾶσαν εὐκαρπίαν, δικαιοσύνης ἐξήνθησας, ὡς ξύλον καρποφόρον, διεξόδοις ὑδάτων, φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τραύματα θεράπευσόν, τὰς ἡδοναῖς, σβέσον τῆς σαρκός· τὴν ἐσκοτισμένην, καρδίαν με φωταγωγήσον· εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης, καὶ ἐχθρῶν ἐπιτηρείας με λύτρωσαι.

τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Χρυσίον καθάπερ ἐν πυρὶ ἱερώτατε, τῆς ἐγκρατείας σου σοφέ, σῶμα καθάρας τὸ σεπτὸν, ὠραῖον ἀπέδειξας, τῷ Ποσιτῇ· ἱερωσύνης ἐντεῦθεν σοι, καταστολὴ αἰωνίως κεχαρίσται.

Ρημάτων ὁ φθόγγος, καὶ δογμαίων ἡ εὐηχος, τῶν διδασκαλιῶν σου βροντῇ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, σοφῶς καταθέλγουσα, αἰρετικῶν ἀποσοβεῖ τὴν θρασυότητα, ἱεροφάνταρ Πρόκλε παναιοῖδιμε.

Γνώσεως τῆς Θείας, ἐν μυσταίᾳ γεγόμενος, ὡς Ἱεράρχης ἱερός, ἀγαθοδότης ἐφεξῆς, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, τοῦ φωτισμοῦ, καὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Αἴθρακα τὸν Θεῖον, ἐν νηδύϊ Πανάμωμε, εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, οὐ κατεφλέχθης ἀληθῶς· ἡ βίατος γὰρ πόρρωθεν, συμβολικῶς, τὴν σὴν λοχεῖαν εἰκονίζεν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Προεόρτιος. ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσό-
» δω σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
» ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, ὡσπερ
» καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν
» εἰρήνην βραβεύουσα.

Νεφέλαι βανάτωσαν, δικαιοσύνην σήμερον· ὡς ἐν οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται, Θεία νεφέλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· ἥτις ἀποστάξει γλυκασμόν, πᾶσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν πικρίαν ἐξαίροντα.

Ξένησου ἡ σύλληψις, ξένησου καὶ ἡ γέννησις, ξένησου ἡ πρόοδος Παρθένε, ξένη ἡ ἔνδον τοῦ ἱεροῦ ἀγωγή· ξένα καὶ παράδοξα, τὰ σά, λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διάνοιαν Ἀχραντε.

Οἴλην σε ἠγίασε, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἔνδον τοῦ Ναοῦ διαιτωμένην, καὶ τρεφονην τροφῇ ἰν οὐράνιον· Νύμφη τοῦ Πατρὸς περικαλλῆς ὅθεν ἐχηρημάτισας, καὶ τοῦ Λόγου Γεννήτρια.

Πρὸς σέμου τὴν ἀπασαν, ἐλπίδα Κόρη τίθημι, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω· βλάβης δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον, τὴν καταπεσοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ ἐξασθενήσασαν, ἠδονῶν ἐπικλύσει.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Γεωργία τοῦ λόγου, ἄμπελος κατάκαρπος ἐδείχθης Ὅσιε, ἀρετῶν πεπεύρους, καὶ μεγίστους προσφέρουσα βότρυας, σωτηρίας οἶνον, πνευματικὸν βλύζοντας Πάτερ, καὶ πιζῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα.

Ηπερίδοξος Ῥώμη, Πάτερ ἐξ Ἐώας σε λαμπτήρα ἄδυτον, δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι· τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες, ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος, τοὺς ὀρώντας σε Πάτερ αὐγάζοντα.

Τὸν ἐφέρποντα ὄφιν, καὶ παρατηροῦντά σου πτέρναν Γρηγορίε, ἐγρηγόρει Θεία, ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος, ὡς Θεοῦ θηράπων,

ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης, ἐθανάτωσας σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Προστασία τοῦ κόσμου, Μήτηρ ἀειπαρθένε σύ με κυβέρνησον, καὶ ὀδήγησόν με, εἰς εὐθεῖαν ὁδὸν καὶ κατεύθυνον, πρὸς δικαιοσύνης, τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνουσα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Φωτοφόρος ὡς λυχνία παμμακάρι γεγόμενος, τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος, καὶ Θεοῦ ἐτρανώσας, τὴν ἐκ Παρθένου Παναγίας, γέννησιν ἀτρέπτον Ἐνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν τῆ Θεῆ ἐκ Παρθένου τὴν ἔνδοξον, τῶν δογμάτων ἐν σφενδόνη ἐνθεῖς ὡς ἀλλόφυλον, Γολιάθ κατέβαλες, τοῦ Νεστορίου τὴν θρασείαν, γνώμην ὡς παλαιὸς Θεῖος Δαυὶδ.

Τῶν τοῦ Παύλου διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, καὶ τὴν τέτου κατιδῶν ὀπτασίαν Πανάριστε, Ἐλισσαῖος δεύτερος, ἐναπεφάνθης χρίσμα Θεῖον, ἱερωσύνης χρισθεῖς μυστικῶς.

Θεοτοκίον.

Οὐ σύγχυσιν, οὐ φερμόν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο, τῆς Παρθένου ὁ Θεὸς ἐν σαρκὶ προερχόμενος· ἀλλ' ὃ ἦν μεμένηκε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἀτρέπτως, ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Προεόρτιος. ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελού-
» τες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτο-
» ρος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Ρῶσθέντες τῇ Θεῖᾳ χάριτι, οἱ Θεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες, ταύτην ὡς ἄμωμον, περιστερὰν εἰς τὰ Ἁγία, ἀνατραφῆναι πόθω ἀνατιθέασιν.

Σοῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωτοειδῆ πρὸς Θεῖον Ναὸν χορεύουσαι.

Τὸ πλήρες δόξης παλαίτιον, τὸ μέγα Προφητῶν περιήχημα, θρόνος ὁ ἅγιος, ἔνδον εἰς Ἁγία τίθεται, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὄλων ἐτοιμαζόμενος.

Υμῶ σου Κόρη τὴν σύλληψιν, ὑμῶ σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν, ὑμῶ τὴν σκέπην σε, βλάβης δι' ἧς πάσης ῥύομαι, ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην κατεπειγόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῆ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, θεόμενος Ἱερώτατε, θεωριῶν μουσικῶν, καὶ θεῶν ἐλλάμψεων,

Προφήτης ὡς ἔνθεος, ὡς Θεοῦ θειάπων, ἠξιώθης θεία χάριτι.

Ησύχως σου τὴν ζωὴν, διατελέσας Γρηγόριε, θορύβων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτερος, παθῶν ὑψηλότερος, καὶ τῆς γῆς ἀπάσης, ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

Ως ἔσοπτρον καθαρὸν, τὴν θείαν αἴγλην ἐπλήθησας· ὡς σκευὸς δὲ ἱερὸν, ναὸν κατεκόσμησας, τῶν ἀνω Γρηγόριε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας. **Θεοτοκίον.**

Μαρία τὸ καθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, γενόμενόν με ληστῶν, ἀκάθαρτον σπήλαιον, εὐχαῖς σου καθάρασα, τοῦ ἐκ σου τεχθέντος, ναὸν ἅγιον ἀνάδειξον.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλῃς ἐπιβάσι καθέδρας Ὅσιε, μεγίστοις μακτορθώμασι, κατεκόσμησας αὐτὴν θεοπρεπῶς· ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε, Ἀρχιερεῦ, μεγαλοφώνως Πρόκλε αἰοῖδιμε.

Ως ἄλλην κιβωτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὸ σῶμα τοῦ παμμακάρος, Χρυσοστόμου ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς, Πρόκλε παραινέσεις καὶ εὐφρανας, τῶν εὐσεβῶν, χοροστασίας τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς θῆρας ἐξεδίωξας, αἰρέσεων τῆς ποιμνῆς Χριστοῦ, τοὺς προμάχους ἐν τῇ ράβδῳ νοητῶς, τῶν σῶν διδαχῶν Πρόκλε μακάριε, πρὸς δὲ νομῆν, ὀρθοδοξίας τὴν ποιμνὴν ἴθυνας. **Θεοτοκίον.**

Ωράθης Χερουβὶμ θεοχαρίτωτε, Παρθένε ὑπερέχουσα· τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ ὀχούμενον αὐτῶν, ἄχραντε ἀγκάλαις σε ἐβάσασας· ὅθεν αἰεὶ, σὲ θεοτόκε πάντες δοξάζομεν. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις,

Κοντάκιον Προεόρτιον,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἢ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμενῃ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγαζούσα· αὕτη ὑπάρχει σικηνὴ ἐπουράνιος. **Ὁ Οἶκος.**

Οτῶν ἀπάντων Ποιητῆς, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, ἀρρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ καμπτόμενος, καὶ μόνῃ φιλανθρωπίᾳ τῇ αὐτοῦ, ὄν περ ταῖς οἰκείαις κατεσκευάσα χερσίν, ἰδὼν πεσόντα ὦκτειρε, καὶ ἀναστήναι τοῦτον εὐδόκησε, πλάσει θειοτέρα, καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ,

ὡς ἀγαθὸς φυσεὶ καὶ ἐλεήμων. Διὸ τὴν Μαριάμ μεσίτιν λαμβάνει, ὡς παρθένον καὶ ἀγνήν, τοῦ μυστηρίου, ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς ἠβλήθη. Αὕτη ὑπάρχει σικηνὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Χάραξ κύκλω σου, καὶ μετὰ ζωῆς τέλος,
Ἡ ζωσα, Γρηγόριε, τοῦ Θεοῦ χάρις.

Εἰκάδι Γρηγόριος κεκλήσατο εἰς πόλον εὐρύν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἐν Ἰσαυρίῃ Δεκαπόλεως, υἱὸς Σεργίου καὶ Μακαρίας, ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσεβῶν Εἰκονομάχων. Ὀκταετῆς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων δίδοται. Καὶ τούτων πλήρης γεγονὼς, ταῖς Ἐκκλησίαις ἐσχολάζει. Τῆς ἠθῆς δὲ αὐτῷ ἐπαυθούσης, πρὸς γάμον τῶν γονέων ἐκδοθῆναι παρεσκευάζετο. Ὁ δὲ, λαθρα φυγὼν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, περιτῆρχετο τέπρον ἐκ τέπρου, τοὺς Μάρτυρας κατασπαζόμενος, καὶ τὴν ὠφέλειαν παρ' ἑαυτῷ θησαυρίζων· τῇ ἐγκρατεῖα δὲ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλὼν, πολλαῖς κακώσεσι, καὶ μάλιστα δαιμονικαῖς, ἐπάλαισιν· ἔθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη.

Οὗτος καὶ τὴν Ἀσίαν κατέλαβε, καὶ πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπεδήμησε, τῆς ἑμολογίας ἔχων ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν. Ἐκείθεν πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπέβη, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑσπερίαν περιουστησάμενος, καὶ θαύμασι καὶ τέρασι πολλοὺς καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔρχεται· εἶτα πρὸς τὸ τοῦ Ὀλύμπου μέρος μετέστη, καὶ εἰς τὸ ἕρος ἀνήλθει· καὶ πᾶν ἔκτακτος καὶ ὑδριάσας, τῇ φωνῇ μόνῃ τοῖς εἰδόσιν ἐγνωρίζετο. Πάλιν οὖν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατελθὼν, τὴν Θεσσαλονίκην κατέλαβεν. Ἐκείθεν τε προσβαλὼν τῷ Βιζαντίῳ, καὶ Συμεῶνα τὸν Ὁμολογητὴν καὶ Θεοφῶρον ὑπὲρ τῶν Ἁγίων εἰκόνων εὐρῶν ἐγκεκλεισμένον, καὶ πολλὰ καθικεύσας καὶ προσκυνήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, πολλὰ καὶ διάφραρα νοσήματα ἐξ ἀνθρώπων ἀπέλασας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· ὃς ἐχρημάτισε μαθητῆς τῷ μακαρίῳ Ἰωάννου τῷ Χρυσοστόμῳ, καὶ τοῦ θρόνου διάδοχος.

Στίχ. Ἐχει σε Πρόκλε ἢ οὐράνιος νύσσα,

Χαίροντα ἔνδον καὶ σὲ σὺν Χρυσοστόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρος Δασίου, τοῦ ἐν Δοροστόλῳ.

Στίχ. Ἐμέλλε καὶ Δάσιος, ἀθλήσας ξίφει,

Ἀθλητικὸν στέφανον εὖρεϊν ἐκ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανῷ, ἐν πόλει Δοροστόλῳ, τῷ πλησιαζούσῃ τῷ Ἰστροῦ ποταμῷ. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει τοιοῦτου ἔθους ἦν τοῖς Ἑλλησιν, ἐπιτελεῖν τῷ Κρόνῳ ἑορτὴν ἑτησίως. Πρὸ γὰρ τριακοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυσάρως ἑορτῆς, ἐπελεγόντο τινα τῶν στρατιωσῶν νέον καὶ εὐειδῆ, καὶ νῦτρίπιζον αὐτὸν εἰς θυσίαν· ἐνδύοντες τε αὐτὸν ἱμάτια βασιλικά, προίτρεπον ἀποπληροῦν πᾶσαν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ὡς μετὰ τριακοντα ἡμέρας μέλλοντες αὐτὸν ἐπισφάξει τῷ βωμῷ τοῦ Κρόνου. Ἐλθόντος δὲ τοῦ κλήρου καὶ ἐπὶ Δάσιον τὸν στρατιώτην, καὶ τῶν συστρατιωτῶν παρι-

επ' αὐτῶν αὐτῶ καὶ πρὸς τὰ ἕμοια ἐκθιαζομένων, ἐκείνες ἀγαθῶ λογισμῶ χρησάμενες, ἐσκόπησε τὸ συμφέρον, εἰπὼν· Ὅτι, ἐπεὶ μέλλω θανεῖν, κρείττον μοι ἐστὶν ὡς Χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ μου ἀποθανεῖν. Ὅθεν παραστάς τῷ τοῦ Ἀρχοντος βήματι, παρῆρξία τὸν Χριστὸν ὠμολόγησε. Διοκλητιανοῦ δὲ καὶ Μαξιμιανοῦ τοῦτο μαθόντων, πρὸς αὐτοὺς ἦχθη· καὶ παρῆρξιασάμενος τὴν εὐσεβείαν, προστάξει τούτων, πολλὰ τιμωρηθεὶς, τελευταῖον τὴν διὰ ξίφους ἐδίξαστο τελευταίην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νιρσᾶ Ἐπισκόπου, καὶ Ἰωσήφ μαθητοῦ αὐτοῦ, καὶ ἑτέρων σὺν αὐτῷ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Στίχ. Θνήσκουσιν ἄμφω Νιρσᾶς, Ἰωσήφ ἄμα,
Φόνῳ μαχαίρας, ὡς Ἀπόστολος λέγει.

Σὺν Ἰωάννῃ καὶ Σαβωρίῳ, λίθοις
Ἰσάκιον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.

Τὸν Γεῖθαζέτ καὶ συνάθλους τρεῖς ἄμα,
Λόγχαις κατακτείνουσιν ἐχθροὶ Τριάδος.

Θέκλαν, Βαουθᾶν, Δεναχίδα παρθένους,
Ἄθλος ξίφους ἔδειξεν ἄθλοπαρθένους.

Τούτων ὁ μὲν Νιρσᾶς Ἐπίσκοπος ἦν, ἐτῶν ὀγδοήκοντα· ὁ δὲ Ἰωσήφ, καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ἔξουσία τιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἐννέα. Μεθ' ὧν καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποι τε καὶ Ἱερεῖς, καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες Ἀσκήτριαι, διαφόρως δοκιμασθέντες, καὶ ἐν διαφόροις κλάσεσιν ἑτασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀπηνέγκαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐσταθίου, Θεσπεσίου καὶ Ἀνατολίου.

Στίχ. Κάρας τριῶν τέμνουσι νεκρῶν οἱ πλάνοι,
Οὐδ' εἰς νεκροῦς δεικνύντες οἶκτον· ὦ πλάνης!

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, πατρίδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν Γαλατῶν, πόλιν δὲ Γάγγραν, Φιλοθείου καὶ Εὐσεβείας ὄντες τέκνα· ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ὄρμητο, ἡ δὲ μήτηρ ἐκ Νικομηδείας, τὴν Θρησκείαν ἀμφοτέροι· Ἕλληνες. Τεχνόντων οὖν τούτων, καὶ καλῶς ἀνατρεφομένων, ὁ μὲν Εὐστάθιος γράμμασιν ἐσχόλαζεν· ὁ δὲ Θεσπίσιος καὶ Ἀνατόλιος τὸ τοῦ πατρὸς μετήρχοντο ἐπιτήδευμα· βεσιτιπράτης γὰρ ἦν (ὃ ἐστὶν, Ἰματιοπώλης). Ἐπεὶ δὲ Φιλοθέος μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἀνατολίου, ἐξ Ἀνατολῶν πορείαν πρὸς τὴν Νικομηδείαν ἐποιοῦντο, καὶ Λουκιανῶ τῷ πρεσβυτέρῳ καὶ διδασκάλῳ κατὰ τὴν ὁδὸν συνῴδευσαν, ταῖς αὐτοῦ παραινέσεσιν εἰξάντες, ἐπίσθησαν, καὶ ἀμφοτέροι ἐβαπτίσθησαν. Καταλαβόντες δὲ τὴν Νικομηδείαν Εὐστάθιος καὶ Θεσπίσιος, καὶ εἰς ἐμίλιαν τοῦ μακαρίου Ἀνθίμου γενόμενοι, ἐβαπτίσθησαν καὶ αὐτοί. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτῶν Φιλόθεος Πρεσβύτερος, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Εὐστάθιος Διάκονος χειροτόνηται.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίσῳ, καὶ τῶν γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλονται τῷ Μαξιμιανῶ ὡς Χριστιανοί· καὶ τυφθέντες βάκλοις, φρουρᾷ ἐγκλείονται· ἐν ἧ Ἀγγέλου θεία ἐπιστάσια τῶν δεσμῶν ἀφίθησαν, καὶ βρώσεως μετέσχον. Τῇ δὲ ἑωθεν, θηρίοις διαφόροις προσπαλαίσαντες, διέμειναν ἀτρωτοί. Ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτοὺς λαβὼν ὁ κόμης Ἀντώνιος, καὶ τὴν Νίκαιαν καταλαβὼν, ποικίλαις ὑπέβαλε κολά-

σείσιν. Ἀναρτῶνται γὰρ ἐπὶ ξύλου, καὶ σιδηροῖς ὀυξίν ἐπὶ τοσοῦτον ξένονται, ὡς τὴν γῆν πᾶσαν τῷ αἵματι μολυνθῆναι, καὶ εἰρκτῇ ἀπορρίπτονται· καὶ πάλιν θεία καὶ ἀγγελικῇ ἐπιφανείᾳ, καὶ ὁ πόνος τῶν πληγῶν ἠφανίσθη, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῆ ἀποκατίστη. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἰμοβόρος ἐκείνος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἀπεφάναστο κατ' αὐτῶν· καὶ ἐρχόμενος ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, αἰφνιδίως τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ ἀπέδωκεν· ὅθεν οἱ δῆμιοι, φόβῳ διὰ τὸν τύραννον συσχεθέντες, νεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων, τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θεοκτίστη, ὃς καὶ Πατρίκιος καὶ Εὐνούχος ἦν ἐπὶ Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
» παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
» λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες, ἔψαλ-
» λον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φωτοφόρον σε ὡς ἥλιον εἰσδέχεται, ναὸς ὁ ἄ-
γιος, ἔνδον ἀστράπτουσαν, ἀκτῖνας τοῖς
πέρασι, σωτηριῶδεις ἀγνῆ, ὑπεράγιον, ναὸν γε-
νέσθαι μέλλουσαν, τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες κροτήσατε λυτρώσεως, σύμ-
βολα φέρουσαν, τὴν Ἀπειρόγαμον, ὀρῶντες
Ἀγγέλῳ γὰρ, χειρὶ ἐκτρέφεται, τὸν ἐράνιον, ἄρ-
τον ἡμῖν ὡς μέλλουσα, ἀπορρήτως ἀποτίκτειν.

Ψυχὰὶ ἅπασαι Δικαίων ὑποχθόνιοι, εὐαγ-
γελίζεσθε· περιζερά ἢ χρυσῆ, κατάπαυ-
σιν φέρουσα, κατακλυσμοῦ νοητοῦ, πεφανέρω-
ται, καὶ εἰς Ἁγίων Ἄγια, εὐσεβῶς περιχορεῖται.

Ὡς ὠραία τὸν ὠραῖον ἀπεκύησας τὴν ἀ-
μορφίαν ἡμῶν, προσεπανάγοντα νῦν, εἰς
πρώτην ἐμφέρειαν, Κόρη πανάμωμε· ὦ καὶ
ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δακρύων προσχύσεσι, τῆς ἀμαρτίας τὸ πῦρ
κατέσβεσας· ἀπαθείας δὲ ὕδωρ, καὶ ἰα-
μάτων καθαρὰ νάματα, τοῖς μελωδοῦσι πηγάζεις
Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίνῳ ἐν ἄρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ
τελειότητος, ἐπιθαῖς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνε-
κομίσθης ἐν ᾧ ἐκέκτησο, τὸ σὸν κραυγάζων
Θεόφρον πολίτευμα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Παθῶν κατεκοίμησας, τὰς τρικυμίας ἀγρύ-
πνοις στάσεσι· κοιμηθεὶς δὲ τὸν ὕπνον,
τὸν τοῖς ἀγίοις Πάτερ ἀρμύζοντα, πρὸς φῶς

μετήληθες κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Νεκρὸν χρηματίσαντα, τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ ἀπολλύμενον, τὴν ζωὴν ἢ τεκοῦσα, ἀγνή Παρθένε ζώωσον, σῶσόν με, καὶ τῆς γενένης ἐξάρπασον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Σὲ νοπτήν, Θεοτόκε.

Σῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας, τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, Ἱεράρχα Πρόκλε σοφέ· ὅθεν ἔδογματίσας, σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Θεόν, δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι, ἡμᾶς ἀναδεξάμενον.

Πῦρ νοπτόν, ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου, τὴν φρυγανώδη καὶ σαθράν, Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς, αἴρεσιν κατέφλεξας· ὅθεν σου δεόμεθα, ταῖς φρυγανώδεις ἡμῶν ἡδοναῖς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις, συμπλέξας ἀποκάθαρον.

Σὺ πρὸς Χριστὸν, κεκτημένος Ἁγίε, τὴν παρρησίαν τοὺς ἐν γῆ, εὐφημῆντας μελωδικῶς, μνήμην σου τὴν ἐνδοξόν, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἱκέτευε, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν Πρόκλε Θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις Θεὸν, σάρκα περικείμενον ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἁγνή, ὡσπερ Θρόνος Χερουβικὸς φέροντα τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυναμείως· ὧ μελωδοῦμεν καὶ λέγομεν· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Προεόρτιος.

ᾠδὴ ἢ ἡς ἢ Ἀκροστιχίς κατὰ Ἀλφάβητον.
Ἐχει δὲ ἐν ἑκάστῳ τῶν τροπαρίων αὐτῆς στοιχεῖα τέσσαρα.

Ὁ Εἰρμός.

- **Α**"κουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δη
- **Α**ὐτὸν Γαβριὴλ, βουλήν Ὑψίστου ἀρχαίαν
- ἀληθινήν· γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη Θεῷ·
- διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βῶ· Εὐλογεῖτε,
- πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον·

Α"κουε σύνες πρεσβύτα σοφέ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἄννα φησί· Βουλῆσαι θεῖα ἦν ἔσχον παῖδα σεμνήν, Γενναίᾳ ψυχῇ ὑπόδεξαι· Δι' αὐτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις· καὶ εἰς ναὸν τὸν ἅγιον, ἀνάθου ταύτην βῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς μόνος Κύριος, ἐβόησεν ὁ ἱερεὺς· Ζωῆς εἰσόδους νῦν ὑπεμφαίνεις σαφῶς, Ἡμῖν φανερώσας ὅπερ μέλλει οἰκεῖν, Θεοχώρητον παλάτιον, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ παν-

τός· πρὸς ὃν βῶ· πάντα γῆ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ιδοὺ πρεσβύτα σοφώτατε, ἢ Ἄννα ἔφησεν εὐλαβῶς, Καλλίστην παῖδα, ἣν δεδωκέ μοι Θεός, Λαμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφήτευσέ, Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα, προφέρειν τὰ κηρύγματα, μεθ' ὧν βῶ· Προφητῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν ἔγνω γύναι σαφέστατα, προφρόνως ἔφη ὁ γηραιὸς, Εὐλὸν ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλαστάνει ναοῦ· Ὅπερ ἐξανθήσει θεῖον ὄντως καρπὸν, Παραδείσῳ εἰσοικίζοντα, τοὺς βρώσει ἐξωσθέντας φθορᾶς, ἀναβοῶντας χαρᾶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρῆτὸν ἀρρήτων μυσέων, ἢ σὴ ψυχὴ Κόρη σεμνή, Σαφῶς ὑπάρξει ὁ Πρέσβυς ἔφη τρανῶς· Τὸν θεῖον ἰδοὺ Παρθένε οἰκεῖ ναόν· Ὑπ' Ἀγγέλου τρεφομένη γὰρ, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελὸν κηύσεις, ὧ μελωδῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωνήν σοι ἀδομεν Κόρη ἀγνή, περιχαρῶς τοῦ Γαβριὴλ· Χαῖρε τῆς πάντων αἰτία μόνη χαρᾶς· Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριο· ὡς κηύσασα τὴν καθαρσιν, ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, τῶν μελωδούντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόμως χρησάμενος, εἴληφας Παμμάρκαρ, τὸ πιστῶς αἰτουόμενον· νυκτὸς γὰρ καθευδόντι, ἐπιφανεῖς σοι Ἄγγελος, μάχαιραν φλογίνην, ἐπιδίδωσαι πάθη, ἐκτέμνουσαν καρδίας, καὶ πυρί σε ἀύλω, καθαίρουσαν καὶ δόξη, φωτίζουσαν ἀρρήτως.

Ολολαμπῆς ὡς ἥλιος, νοπτῶς ἀνατέταλκας, φέγγει ἀρετῶν, περιφανῶς Γρηγόριε, θαυμαμάτων τε λάμπησι, περιαιυγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελωδούντας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνωδίας Γρηγόριε, ἐτι ἐνδημῶν, ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι· ὑφ' ἧς τὰς αἰσθήσεις σε, ταῖς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἠδυνθεῖς, καὶ θεοειδῆς καὶ φωταυγῆς ἐγνωρίσθης, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ητὸν Κριτὴν καὶ Κύριον, ὑπὲρ λόγον κηύσασα, τοῦτον ὡς Υἱὸν σου, Παναγία αἰτήθησαι, ἐν ὧρα τῆς κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρὸς, σκότους ἀφεγγοῦς, καὶ τοῦ βρυγ-

μου τῶν ὀδόντων, λυτρώσασθαι τοὺς πίστει, εὐσεβῶς μελωδοῦντας. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆ Ἀγ. Πρόκλου. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ.

Ὡς χωνεῖα τῆ φωτολαμπεῖ, Πανένδοξε ἀγνεῖα, τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, ἀποκαθαίρας ὡς χρυσός, τοῖς πᾶσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὀργάνῳ Μάικαρ τῆς σεπτῆς, σὲ γλώττης θελγομένη, τῷ φθόγγῳ ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς, σωτήριον κáθοδον ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα τρανῶς καὶ ἐκβοῶσα. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρα θεῖα ὠφθης ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα, τοῖς πίστει προσδεχομένοις, τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, σωτήριον σάρκωσιν, θεῖε Πρόκλε, Πάτερ παμμαίκαρ, καὶ τὴν τοῦ Νεσορίου, δυσσεβῆ ματαίαν, φωνὴν ἀποσοβοῦσα.

Θεοτοκίον.

Συντηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς, Παρθένη παρθενίας, ἀλώθητα ὁ Δεσπότης, προεληλυθε Χριστός, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν εἰς τὸ σῶσαι, τοὺς βοῶντας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν καμίνῳ παῖδες, Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθάρωτερον χρυσοῦ, ἀπέξιλον λέγοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Προεόρτιος. ᾠδὴ δ' ἡς ἡ Ἀκροστιχίς. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἄπας γηγενῆς, σιρτάτῳ τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, αὐτῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανηγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἰδε τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἔνδον εἰς τὰ Ἁγία, βαδίζει λιθὸς ἐξ ἧ τμηθήσεται, καὶ τῆς βωμῆς καὶ ξόανα, δαιμονικὰ λεπτυνεῖ, τοὺς βροτοὺς δέ, ἑαυτῆ ἐργάσετε, καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγῶγια.

Ὡμοσε Θεὸς καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε, φυλῆς Ἰουδα ἡμῖν, δὲ τὴν ἀειπάρθενον ἡς ἡ κοιλία ξύλον βλαστήσει ζωῆς, θανατηφόρου βρώσεως, ἀπολυτρώμενον, τῆς τῆ πτώσει ταύτης ὑποκύψαντας, καὶ κλαπέντας ἀπάτη τῆ ὄψεως.

Στόματι λαμπρῷ, ἡ Ἄννα ἐβόησεν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ. Σοὶ προσανατίθημι, ἦν

μοι παρέσχου παῖδα ὡς Δέσποτα· ἐξ ἧς δι' οἰκτον ἄφατον, σωματοφόρος ὄφθεις, διασώσεις, κόσμον ὄν περ ἔπλασας, μεγαλύνων αὐτὴν ὡς μητέρα σου.

Ἡ ὕγασεν ἰδοῦ, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν· πύλη ἐπουράνιος, ναοῦ τὰς πύλας ἀναπετάσασα, μετὰ λαμπάδων πρόεισιν, ἔνδον εἰς Ἁγία, ὑφ' ἀγίας, τρέφεσθαι δυνάμει, εἰς ἀγίαν Θεοῦ κατασκήνωσιν.

Φώτισον Ἀγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς ἡ κυήσασα, ὅπως μὴ ἐπέλημοι, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψη με τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὴ με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θεοῦ θελήματος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς, ἀμαρτίας ἐναπέσθεσας ἀνθρακας· καὶ οὐρανόθεν σαφῶς, πυρὸς ἐν εἶδει χάριν εἰσδέδεξαι, οὐ καταφλέγουσαν Σοφὴ, μᾶλλον δὲ δροσίζουσαν, καὶ ἐν ἰσχυίσει, δυνατόν κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν.

Ὡς ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, Πάτερ ἀνθήσας κοιλίῃσει Γρηγόριε, ὡς κρίνον εὖοσμον· διὸ πηγάζει μύρον ἠδύπνοον, τὰ σὰ ὅστέα δαψιλῶς· ὁσμῆς ζωῆς πλήρεις γάρ, αἱ σιαγάνες σου, ὡς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν.

Σήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν, Ἀσκητῶν τε καὶ Ὀσίων εὐφραίνεται, Πατριαρχῶν Προφητῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῆ Γρηγόριε· συνεορτάζουσιν ἡμῖν, Ἀπόστολοι Μάρτυρες· μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν τιμώντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε.

Ἡ θῆκη ἔνθα τὸ σεπτόν, καὶ πολυάθλόν σου σῶμα κατάκειται, θαυματῶν χάριν ἡμῖν, ἀναπηγάξει Πάτερ Γρηγόριε, καθαγιαζούσα ἡμῶν, ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πλητησάντων σε, καὶ προστατήν καὶ θερμόν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοὶ τὴν τῆ Γαβριὴλ, οἱ πιεσοὶ περιχαρῶς πρόσφθεγγόμεθα. Χαῖρε Παραδείσει, ζωῆς τὸ ξύλον ἀναβλαστήσασα. Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀράς, Μαρτύρων στεφάνωμα, Ὀσίων καὶ χημα, καὶ ἀνθρώπων εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Τύπης καὶ σκιάς παρέδραμες, καὶ τὴν ἀλήθειαν Χριστὸν κατενόησας, ἀναγεννηθεῖς, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, ἱερεὺς τε χρισθεῖς ἱερώτατος· ὅθεν καὶ Θεοτόκον, τὴν τοῦτον τέξασαν ἐκήρυξας.

Τροποὺς ἱεροὺς καὶ δόγματα, τοῦ Χρυσόστομου μάικαρ ἐνστερνιασάμενος, ζῆλόν τε αὐτοῦ, τὸν ἱερόν τὸν τῆς πίστεως, ἐξηρεύεω

δογμαῶν σου πέλαγος, αἰρέσεως χειμάρρους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι.

Στῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, καὶ ἀπέλασον, τὸν πειρασμόν καὶ σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κίκωσιν, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Ωτῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμαῶν σου! τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας, ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα. **Ὁ Εἰρμός.**

» Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν,
» κατασθέσαι αἰτοῦμεν τὴν κἀμινον· ἵνα σε
» Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ νοί σου, καὶ ἤσκησας Θεόφρον μεγαλοφρόνως· ὅθεν καὶ μετάρσιος γενόμενος, ἀντανακλάσεις ἔλαβες, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ως ἀρετῶν ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσόστομου, καὶ τοῦ ἐκείνου γέγονας, θρόνου ἔνδοξε Πρόκλε, διάδοχος Θεοκλήρου· καθελῶν Νεστορίου, τοῦ δυσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν, Θεοτόκον κυρίως, καὶ ἀληθῶς, τὴν Ἄγνην ἐκήρυξας καὶ Παρθένον· μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσάπει.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον, τῶν Χερυβίμ ὑπάρχισαν, τὴν ἀγνὴν Θεοτόκον, εὐτρέπισον Ζαχαρία, τοῦ ναοῦ τὰς εἰσόδους, τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία, ὑποδέξασθαι ταύτην· καὶ σὺν ἡμῖν, ἄδε προεόρτιον τῇ Παρθένω, ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθείς κόσμον σώζει.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαῶν.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ὠδαῖς τιμῆσωμεν, τὴν ἐκ μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, Θεόνυμφον Μητέρα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, προσυπαντήσωμεν ταύτη ἐν τῷ Ναῷ, εἰσιούση εἰς τὰ Ἁγία.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθ' ἅπερ ἀνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοσητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς,

τῇ Παρθένω συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον τοῦτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐτρέπιζέσθωσαν πύλαι καὶ ἀνοιγέσθωσαν, αἱ τοῦ Ναοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνην ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν, ὑποδέξασθωσαν χαίρεισαι, καὶ Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνεῖτωσαν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α΄. Γεωργίου Νικομηδείας.

Αγαλλιάσθω σήμερον, ὁ ἕρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην βανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἴδὲ γὰρ ἡ πύλη, ἢ κατὰ Ἀνατολὰς βλέψασα, ἀποκυνηθεῖσα ἐκ στερείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ, κρούων τὴν κινύραν. Ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέευστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῷ Ὁρθρῷ, καὶ Ἀπολύσει.

Τῆ κα΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ ἐν τῷ Ναῷ εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκης.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογεῖται τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, ὅλον τὸ Κάθισμα. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἑορτῆς ε'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικίον, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς δις.

Εἰς τὸν Ὁρθρῶν, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λειτουργία τῆς Ἑορτῆς, τὸ Ἀξιόσιον ἐστίν, κτλ. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Πολυελείου, Κάθισματα τὰ Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν τῆς Ἑορτῆς. Εὐλογητάρια οὐ λέγονται, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Ἀκουσον θυγατερ. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. χύμα. Δόξα, Σήμερον ὁ Ναὸς ὁ ἔμψυχος. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν τῆς Ἑορτῆς. Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας, ἡ δ'. Ὁδή τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος β'. Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη — Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ παρούσα Ἑορτῇ, φάλλεται ἢ ταύτης Ἀκολουθία μόνῃ, ὡς κεῖται ἐφεξῆς.

✠✠✠✠✠✠

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Εκ τοῦ Κυρίου λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπὸν, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, εὐπρόσδεκτον θυσίαν, ἐν τῷ Ναῶ, προσενήνοχαν σήμερον, καὶ Ζαχαρίας ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς, εὐλογήσας ὑπέδεξάτο.

Η τῶν Ἀγίων Ἀγία, ἐν τοῖς Ἀγίοις οἰκεῖν, ἀξίως προσηνέχθη, ὡς θεοδέκτον θυμία· καὶ ταύτης αἱ παρθένοι ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκοσμούμεναι ἔμπροσθεν, λαμπαδουχοῦσαι προσέφερον τῷ Θεῷ, ὡσπερ σκευὸς ἱερώτατον.

Εξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου Ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ ἔνδον λαβὼν, Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Ο Δαυὶδ προανεφώνει σοι Ἀχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῶ, ἐν ἣ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε. Τὴν γὰρ πρὸ τόκου Παρθένον, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἀφθορον, Μητέρα τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ εἰσερχομένην, ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβὼν σε Δέσποινα· καὶ τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾠδαῖς ἐκβοῶμέν σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Πύλαι τοῦ Ἱεροῦ, εἰσδέξασθε Παρθένον, εἰς Ἅγια Ἀγίων, ἀμόλυντον σκηνήν τε, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Παρθένοι τὴν ἀγνήν, προπέμψατε Παρθένον, φαιδρῶς λαμπαδουχοῦσαι, εἰς Ἅγια Ἀγίων, ὡς Νύμφην τοῦ Παντάνακτος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Αρτον ἢ λογικῇ, παστάς Θεοῦ τοῦ Λόγου, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, δέχεται κατοικοῦσα, Ἀγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τρίλαμπές, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Ἀπολυτίκιον. Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

✠✠✠✠✠✠

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Μετὰ τὸν Προομιαικόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιν τοῦ α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιᾶζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραϊνόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἢ μόνῃ ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη Ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῶ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· καὶ χαίρει σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελωδῆσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἢ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μητηρ Θεῶ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῶ τοῦ Κυρίου προελευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν Ἀγίων εἰς Ἅγια, ἢ Ἅγια καὶ ἄμωμος, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἀγιώτατος ναὸς, τῷ Ἁγίῳ Θεῷ ἡμῶν, τῷ τὰ σύμπαντα, ἀγιασάντος ταύτης εἰσοικῆσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἰ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἀγίων ἱερώς, προδηλοῦσαι

τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἀρρήτον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψειν καὶ φωτίσειν, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Πηθομένη ὑπόδεξαι, **Ζαχαρία** ἐβόησεν, "Ανα ἡ πανεύφημος, ἣν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφήται ἐν Πνεύματι· καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν, ἱερῶς ἀνατρέψεσθαι, ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, Θεῖος Θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγές ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῶ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεσάλη πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφήν κομίζων σοί. Ἐὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρώντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῶ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἵσodos. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μί. 1. **Ε**λάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων· Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσίοις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν, καὶ θήσεις τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιαῖν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψη τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἀγιασσεις αὐτήν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἅγια. Καὶ ἀγιασσεις τὸ Θυμιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυμιαστήριον Ἅγιον τῶν Ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτήν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η'. 1. **Ε**γένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομὼν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκλήσασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ· αὕτη ἐστὶ

Σιών. Καὶ ἦσαν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν, καὶ τὸ Σκήνωμα τοῦ Μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἐμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ· καὶ εἰσφέρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ Δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. Ὅτι τὰ Χερουβίμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβίμ ἐπὶ τὴν Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐν Χωρηβ, ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ Ἱερεῖς ἐκ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλησε τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ'. 27. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλέψσης κατὰ Ἀνατολᾶς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς, τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἠγουμένος οὗτος καθήσται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Λίλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιομελᾶ.

Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Αγαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παραδόξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς βλέπουσα, ἀποκυθηῖσα ἐκ στερείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγγαλιάσθω ὁ Δαυὶδ, κρούων τὴν

κινύραν. Ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σικνηῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοικήσιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐν Πατρὸς ἀρρέυστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων Ἄγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. *Ὁ αὐτός.*

Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν· τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν· τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, *Ἦχος πλ. α'. Λέοντος Μαΐζορος.*

Επέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μεύασα, ἐν Ναῷ ἀγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως· Ἠγγικεν ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ ἀγίῳ ὡς ἀγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοικήσιν τοῦ Παντάνακτος. Εὐφραίνεσθω Ἰωακείμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιᾶσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέωξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν νοσητὸν πορευόμενον, ὀρῶντες εἰς δεῖον οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον. Πρὸς ἣν ἐκπληπτόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τοῦ Ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε· ἔγνω γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἦδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Αννα ἡ δεῖα χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἀγνήν· Ἀειπαρθένον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς νεανίδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· Ἄπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἅδυστα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἐτοιμάζου γενέσθαι τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὠραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, Νεανίδές τε αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σκιρτᾷ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν. Ἦτις περιχορεύουσα, εἰς δεῖα σικηνώματα, καὶ τρεφομένη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ πανάμωμος, Χριστοῦ ὥφθη Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, *Ἦχος πλ. β'.*

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ τὴν Θεοπαῖδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικήτήριον τῷ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὄλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύσατε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσιμον πρόσδοον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τῷ Θεῷ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἀπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῷ τῷ Θεοῦ τρανώς ἡ Παρθένος δεικνυται καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Ἐκ τρίτου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱεὺς Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἄγνη, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθῆς νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ Δεῖῳ δὲ Ναῶ, ὡς Δεῖος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀνατεθεῖσα ὠφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ Δεῖου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἢ πρόοδος σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπαρθενε.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ ὕμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία, ἢ φωτοφόρος Δεῖα λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱὸς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε Δαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν, τῆ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἀκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Ὁ Ν'. Εἶθ' οὕτω. Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐν Ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι εἰς Δεῖαν κατοίκησιν. Λαοὶ ἀγαλλιάσθε.

Καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός,

Καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελον, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν·

Ὁ Ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς μέχρι τῆς Ζ'. Ὠδῆς.

Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

Ποίημα τοῦ κυρίου Γεωργίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ
» Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
» Εἴσοδον.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρῦουσαν, πηγὴν ἀένναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμέν σε ρανίδας, ἐπὶ ὀμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε αἰεὶ.

Γ'πέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς Δεῖαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἢ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμήσαι, πανηγυριν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Η' πύλη ἢ ἔνδοξος, ἢ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ Δεῖα θαυμασία, κατατρύφῃσαι αὐτῆς.

Κανὼν δεύτερος, Ποίημα τοῦ κυρίου Βασιλείου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶντες ἐν ἄσμασι, καὶ πανηγυρίζωμεν, πνευματικὴν ἑορτήν· ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶρον προσφέρεται.

Ω'δαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐνδοξον πρόοδον· τῷ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται προφητικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Η' Ἄννα ἢ ἄμεμπος, ἠγαλλιάτο, ὡς δῶρον πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ ναῷ μητρικῶς· Ἰωακείμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Δαυὶδ ὁ προπάτωρ σε, ὕμνησε πάλαι, Παρθέγε Θεόνυμφε, θυγατέρα λέγων σε, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· ὃν καὶ τεκοῦσα μητρικῶς, βρέφος ἐθήλασας.

Σαρκὶ τριετίχασα, ἢ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσάγεται· Ζαχαρίας ταύτην δὲ, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ Ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορευσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξατε σήμερον, καὶ μητέρες ἄσατε, τῇ βα-

σιλίδι Μητρί, προσερχομένη τῷ Ναῶ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ.

Δόξα.

Τριαὶς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν αἰλουργίδα, φρέσας Πανάχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεός, τὸ γένος ἅπαν τῶν βρωτῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Ῥοδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθοнос πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμφυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Δαυτὸ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένη Ἀχραντε, παρισαμένην πάναγνε, ἐν τῷ Ναῶ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Εξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βρωτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἠνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσὶ σε σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Κανὼν δεῦτερος. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Πανηγυρίζομεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἀγία Ἐορτῇ, εὐχολούμενοι σήμερον, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ιὼακείμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετιζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Πανάμωμον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν Ναῶ ἀγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τριετιζουσα, καὶ αὐτῆς λαμπαδουχῆσαι, αἱ παρθένοι προτρέχουσιν.

Η τοῦ Θεοῦ ἀμνάς ἡ ἄσπιλος, ἡ περιστέρα ἡ ἀμόλυντος, ἡ δεοχώρητος σκηνη, τὸ τῆς δόξης ἀγίασμα, ἐν σκηνώματι ἀγίῳ, κατοικεῖν ἠρετίσατο.

Η τριετιζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετὴς ἐν τῷ πνεύματι, ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ὡδαῖς ἡ Θεόνυμφος.

Τῆς Θεοτόκου ἑορταίζοντες, τὴν ἐν τοῖς αἰδύτοις προέλευσιν, λαμπαδουχοῦντες νοσητῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις, τῷ Ναῶ πλησιαίσωμεν.

Οὐ Ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρώς, ταῖς εἰσόδους παρέχοντες, θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ Ἅγια.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον· ὡς γὰρ Ἡλίου ἐξ ἐνός, ἡ Τριαὶς ἀπαστράπτουσα, θείκῶς λαμπαδουχοῖ, καὶ συντηρεῖ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Σε οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, κιβωτὸν Σεμνῆς ἀγιάσματος, θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ λυχνίαν καὶ τράπεζαν· καὶ ἡμεῖς ὡς δεοχώρητον, σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε.

Καταβασία.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυτὶδ, τίς ἡ παροῦσα Ἐορτή; ἢ ἀνύμνησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον; Ἀπενεχθήσονται, εἰπὼν, τῷ Βασιλεῖ μυθικῶς, παρθένοι ὅπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς· καὶ θαυμαστὴν ἐργάζεσθαι καὶ παγκόσμιον, τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν· Ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ῥοδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πιλην ἀδιόδευτον ὁ τοῦ Θεοῦ, οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον, ἔπαυσε Νόμου, τὴν λατρείαν καὶ σκιάν· Ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κρίζων ταῖς ἐν γῆ, ἡ ἀλήθεια.

Ο ρος τὸ κατάσκιον, ὃ προορῶν, πάλαι Ἀβρααμὸς προεκήρυξεν, ἔνδον χωρῆσαν, τῶν ἀδύτων τοῦ ναοῦ, ταῖς ἀρεταῖς ἐξήγησε, καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

Γ ὶδωμεν παραδόξα πᾶσα ἢ γῆ, ξένα καὶ ἐξαισια πράγματα· πῶς ἡ Παρθένος, δι' Ἀγγέλου τὴν τροφήν, εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

Ν αὸς καὶ παλαίτιον καὶ οὐρανός, ἔμψυχος ὀφθεισα Θεόνυμφε, τοῦ Βασιλέως, ἐν Ναῶ τῷ νομικῷ, ἀφιέρουσαι σήμερον, τούτῳ τηρουμένη πανάχραντε.

Κανὼν δεύτερος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Π ροφήτα Ἡσαΐα, προφήτευσον ἡμῖν ἡ Παρθένος τίς ἐστίν, ἡ ἔχουσα γαστρί; Ἡ ἐξ Ἰούδα τῆς ρίζης ἀναφυεῖσα, καὶ γεννηθεῖσα ἐκ Δαυὶδ τοῦ Βασιλέως, σπέρματος ἀγίου καρπὸς εὐκλείης.

Ε ξάρξατε παρθένοι, καὶ ἄσατε ὡδαίς, ταῖς χερσὶ κατέχουσαι, λαμπάδας τῆς Ἀγνῆς, καὶ Θεοτόκου τὴν πρόσδοκον εὐφημοῦσαι, νῦν ἀπιούσης ἐν Ναῶ τῷ τοῦ Κυρίου, ἅμα σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσαι.

Γ ῶακείμ καὶ Ἄννα, εὐφραίνεσθε νυνὶ, ἐν Ναῶ προσάγοντες, Κυρίῳ τὴν ἀγνήν, Θεοῦ Μητέρα Χριστὲ τοῦ παμβασιλέως, γενησομένην, ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν, οἷον τριετίζουσαν δάμαλιν.

Α γία τῶν Ἀγίων, ὑπάρχουσα σεμνή, ἐν Ναῶ ἠγάπησας, ἀγίῳ κατοικεῖν· καὶ τοῖς Ἀγγέλοις Παρθένε προσομιλοῦσα, προσεκαρτέρεις παραδόξως οὐρανόθεν, ἄρτον δεχομένη, τροφὴ τῆς ζωῆς.

Τ εκόντες παρ' ἐλπίδα, τὴν ἀχραντὸν Ἀγνήν, εὐσεβῶς ὑπέσχοντο, προσάξειν τῷ Θεῷ· καὶ ἐκπληροῦσι παρέχοντες ὡς περ Δῦμα, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ αὐτῶν Ἰωακείμ τε, σήμερον καὶ Ἄννα ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ε βλάστησεν ἡ ράβδος, ποτὲ τοῦ Ἀαρῶν, προτυπῶσα Ἀχραντε, τὸν θεῖον τοκετόν· ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθαρήσῃ, καὶ μετὰ τόκον παρθενεύουσα ὀφθήσῃ, βρέφος γαλουχοῦσα τὸν πάντων Θεόν.

Π αρθένοι τῇ Παρθένῳ, Μητέρες τῇ Μητρί, εὐσεβῶς προσδράμετε, τιμῶσαι σὺν ἡμῖν, τὴν γεννηθεῖσαν ὡς ἄμωμον ἱερεῖον, καὶ τὴν τεκοῦσαν ὡς Θεῷ καρποφορῶσαν· πάντες οὖν φαίδρῶς ἑορτάσωμεν. Δόξα.

Τ ριαδά τοῖς προσώποις, Μονάδα τῇ μορφῇ, εὐσεβῶς δοξάζωμεν, Θεὸν ἀληθινόν, ὃν ἀνυμνοῦσιν Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, ταξιαρ-

χίαί, ὡς τῆς κτίσεως Δεσπότην, ἅπαντες πιστῶς προσκυνοῦντες αἰεὶ. Καὶ νῦν.

Γ κέτευε ἀπαύτως, πανάχραντε Ἀγνή, ὃν σαρκὶ ἐκύησας, Υἱόν σου καὶ Θεόν ἐκ πολυτρόπων παγίδων τῆ διαβολῆς, καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καταβασία.

Ρ άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος, ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρου ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος· ἤλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε** ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ ὡς περ καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Α γίασμα ἔνδοξον, καὶ ἱερόν ἀνάθημα, σήμερον ἡ πάναγνος Παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τῷ παμβασιλεῖ ὑμῶν Θεῷ, μόνῳ εἰς ἐνοίκησιν, συντηρεῖται ὡς αἶδεν αὐτός.

Τ ὁ κάλλος Πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτὲ, πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα· σὺ εἶ τὸ λύτρον· σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ· σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

Ω τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, θαυμαμάτων σου Πανάχραντε! ξένα σου ἡ γέννησις ὑπάρχει· ξένος ὁ τρόπος ὁ τῆς αὐξήσεως· ξένα καὶ παραδόξα τὰ σά, πάντα Θεονύμφευτε, καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

Λ υχνία πολύφωτος ὑπάρχουσα Θεόνυμφε, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου, καὶ καταυγαζεῖς ἡμᾶς, τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν ἀγνή, τοῖς τῶν θαυμασίων σου, Θεοτόκε πανύμνητε.

Κανὼν δεύτερος. Τὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Λ αμπροφορήσωμεν οἱ Ὀρθόδοξοι, πάντες συντρέχοντες, καὶ δοξάζοντες, τὴν Θεομήτορα, ὅτι Κυρίῳ, σήμερον προσφέρεται, ὡς Δῦμα εὐπρόσδεκτον.

Α γαλλιάσθωσαν οἱ Προπάτορες, σήμερον Δέσποινα, καὶ εὐφραίνεσθω ἡ τεκοῦσά σε, σὺν τῷ πατρί σου· ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῶν, Κυρίῳ προσάγεται.

Τ ἡν πολυώνυμον καὶ περιδόξον, ἄμωμον δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν, τὸν θεῖον μόσχον, πάντες ἀνυμνήσωμεν, πιστῶς ἑορτάζοντες.

Τὰ τῆς νυμφεύσεως ἀπογράφονται, θεῖα συμβόλαια, τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου, ἄγνη Παρθένε, σήμερον ἐν Πνεύματι, ἀγίω ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Εΰξανοιγέσθωσαν τὰ προπύλαια, δόξης Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα, ὡς περ τριετίζουσαν, ἀμίαντον, δάμαλιν.

Τὸ πολυτίμητον, καὶ κατάσκιον, ὄρος ὑμνήσωμεν, τὴν ἀειπάρθενον, Θεοῦ Μητέρα γενομένην· αὐτὴ γὰρ ἐξήστραψε, τὸ φῶς ἐν τοῖς πέρασιν.

Δόξα.

Τὴν ὑπεράρχιον καὶ αἰδίων, μίαν Θεότητα, δοξολογῶντες προσκυνήσωμεν, τρισὶ προσώποις, φύσει ἀδιαίρετον, καὶ δόξῃ ἰσότιμον.

Καὶ νῦν.

Λιμένα εὐδίων καὶ ἀπόρθητον, τεῖχος κεντήμεθα, τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιστάσεσι, Θεοκυήτορ, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καταβασία.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελῶντες
» ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος
» δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
» τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ο πάντα φέρων, τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν Δικαίων ἐπήκουσε· διὸ στερώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὐσπλαγγνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν τούτοις δεδώρηται.

Γνωρίσαι θέλων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆ τὸ σωτήριον, τὴν Ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρελάβε, καταλλαγῆς σημεῖον καὶ ἀναπλάσεως.

Ὡς οἶκος οὖσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀπορόρητου Θεοῦ, οἰκονομίας Πανάχραντε, ἐν τῷ Ναῷ μετέσχες τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

Διαδήμᾳ σε βασιλείων, δεξάμενος Ναὸς Θεο-
νύμφευτε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει
τοῖς κρείττοσι, τῶν προρρήθέντων βλέπων ἐν
σοὶ τὴν ἔκθασιν.

Κανὼν δεῦτερος. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Εορτάσωμεν Πισοί, ἑορτὴν πνευματικὴν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς· ὑπάρχει γὰρ, ἀγιωτέρα τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Εν ὡδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν πισοί, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προερχομένη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ.

Η ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἄγνη περισερὰ, προσ-
νήχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ,
ἢ ἄμωμος προορισθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Εν Ναῷ τῷ νομικῷ, τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ,
ὁ ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἢ οὐράνιος σκηνὴ, ἐξ
ἧς ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς ἐξέλαμψε.

Νηπιάζουσα σαρκί, καὶ τελεία τῇ ψυχῇ, ἢ
ἀγία κιβωτός, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, εἰσ-
έρχεται, κατατρυφήσαι τῆς θεῖας χάριτος.

Εκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυ-
χικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέ-
χοντας εἰς σέ, πανύμνητε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις,
Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Ο Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
εὐθές, τρισυπόστατε Μονάς, καὶ ἀχώρι-
στε Τριάς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ
θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν.

Εν γαστρὶ σου χωρητὸς, ὁ ἀχώρητος παντὶ,
θεομήτορ γεγονώς, προεληλυθεν ἐκ σῆ, παν-
άχραντε, διπλῆς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Καταβασία.

Σπλάγγνων Ἰωάνν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
λιος θῆρ αἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐ-
νοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διεληλυθε
φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύ-
σεως, τὴν τεκοῦσα κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτήρος, ἢ πο-
λυτίμητος παστᾶς καὶ Παρθένος τὸ ἱε-
ρὸν θησαυρίσμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον
εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συν-
εισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ· ἣν ἀνυμνοῦ-
σιν Ἄγγελοι Θεοῦ. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπου-
ράνιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀπορόρητων τοῦ Θεοῦ καὶ θεῖων μυστη-
ρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ τὴν χάριν δη-
λουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω,
καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ, τὸν ξένον
καὶ ἀπορόρητον· πῶς ἐκλελεγμένη ἢ ἀχραντος
μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν
ὄρατὴν καὶ τὴν νοημένην. Διὸ, ἀνευφημεῖν βε-
λόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν
τε καὶ λόγον· ὁμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ
μεγαλύνω· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς Θεομήτορος.

Στίχοι.

"Ἐνδον τρέφει σε Γαβριήλ ναοῦ, Κόρη·
"Ἦξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ, Χαῖρέ σοι λέγων.

Βῆ ἰσρὸν Μαρίη τέμενος παρὰ εἰκάδι πρώτῃ.

Αὕτη ἡ ἐν τῷ Ναῶ τῆς Θεομήτορος εἰσοδος, ἐαρτήν τοῖς εὐσεβέσιν εἰργάσατο θαυμαστὴν καὶ παγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως λαβοῦσα τὴν ἀφορμὴν. Ἡ γὰρ παναοίδιμος Ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν βίον ἔλον ἐν ἀπαίδειά διήνυε, καθικέτευε, μετὰ τοῦ σώφρονος Ἰωακείμ, νηστεύσας καὶ δεήσασαι τὸν Δεσπότην τῆς φύσεως, εἰκτον τῆς αὐτῆς ἀτεκνίας λαβύντα, παῖδα χάρισασθαι αὐτοῖς, ἐπαγγελλομένη, εἰ τῆς αἰτήσεως τύχοιεν, τὸ τικτόμενον παιδίον εὐδύς αὐτῷ ἀναθῆναι. Καὶ δὴ, τεκοῦσα τὴν πρόξενον τῆς σωτηρίας τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλαγὴν τε Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ αἰτίαν τῆς ἀναπλασεως τοῦ πεπτωκότος Ἀδάμ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀνεγέρσεως, καὶ θεώσεως, τὴν Παναγίαν Θεοτόκου Μαρίαν, ταύτην, τρίτον ἤδη χρόνον ἄγουσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γεννήσεως, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἄγουσι πρὸς τὸ Ἱερόν, καὶ τοῖς Ἱερεῦσι παραδιδάσκειν. Ἦν καὶ λαβόντες οὗτοι, τάχα βουλήσει Θεοῦ ὑπηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ἔσον οὐπὼ ἐξ αὐτῆς τίκτεσθαι· ἐπὶ διορθώσει καὶ σωτηρίᾳ τοῦ παντός, εἰς τὸ ἐνδότατον τοῦ ναοῦ ἐμβιβάζουσι, χρόνους ὀλοκλήρους δώδεκα ἐκάσε διατρίβειν αὐτὴν μόνην, ὅπου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅπαξ τοῖς Ἱερεῦσιν εἰσιέναι ἀφόριστο. Ἡ καὶ διὰ παντός πρὸς τὸ τοιοῦτον ἄδυτον ἐνδιατωμένη, καὶ τροφὴ οὐρανίῳ ὑπὸ Ἀγγέλου ξημοπρεπῶς διατρεφόμενη, διεμίειν ἕως τοῦ θεῖου Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῶν ὑπερφυῶν μηνυμάτων, Θεὸν σαρκῶσθαι τῶν διδασκόντων, ὑπὸ φιλανθρωπίας εὐδοκῆσαντα, κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. Ἐν ταῦθα οὖν ἐνηυλίζετο καὶ ἐνδιητάτο, θεῖας ἐπιφανείας ἀξιουμένη, καὶ τροφὴν οὐρανίαν ἀδιδρασίμως δεχομένη, Ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης, ὡς ἔφην, ἀποστολῇ καθυπηρευούσας, εἰς δόξαν Θεοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
» παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
» λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλ-
» λον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ιδὲ σήμερον, ἐπέλαμψε ταῖς πέρασιν, ἔαρ εὐφρόσυνον, καταφαιδρύνον ἡμῶν, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ νοῦν τῇ χάριτι, ἡ πανήγυρις, τῆς Θεοτόκου σήμερον· μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορεῖτωσαν, σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ Βασιλίδι Μητρί, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἡ πληθὺς, καὶ βοάτωσαν· Ἐν τῷ Ναῶ εἰσάγεται, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Ο τοῦ γράμματος, παρέδραμεν ἐξέλιπε, νόμος καθάπερ σκιά, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, εἰσαχθείσης σου Παρθενομήτορ Ἀχραντε, εἰσαεὶ εὐλογημένη.

Υποτέτακται, τῷ τόκῳ σου Πανάχραντε, ὡς Ποιητῇ καὶ Θεῷ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν, ὅτι Κύριος, ὁμολογεῖ ἐπέφανεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν δευτέρος. Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο.

Χορεύσωμεν φιλέοργοι σήμερον, ὑμνήσωμεν τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον ὁ λέγων ἐν Πνεύματι· Ἀχθήσονται παρθένοι ὀπίσω σε, ἀπενεχθήσονται σοι, εἰς Ναὸν τῇ Βασιλίδι Μητρί.

Ἡγάλλοντο Ἀγγέλων τὰ τάγματα, κηφραῖνοντο Δικαίων τὰ πνεύματα, ὅτε Θεοῦ ἡ Μητὴρ εἰς τὰ Ἅγια προσήγετο.

Καὶ σώματι καὶ πνεύματι ἔχαιρε, σχολάζουσα Μαρία ἡ ἄμωμος ἐν τῷ Ναῶ Κυρίου, ὡς περ σκευὸς ἱερώτατον.

Λαμβάνουσα τροφὴν τὴν οὐράνιον, προέκοπτε σοφία καὶ χάριτι, ἡ γενομένη Μητὴρ, κατὰ σάρκα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Εἰσέφερον Ναοῦ εἰς ἐνδότατον, οἱ σώφρονες Πατέρες σε Ἀχραντε, ἀνατραφῆναι ξένως, εἰς κατοίκησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

Δοξάζωμεν Τριάδα ἀχώριστον, ὑμνήσωμεν τὴν μίαν Θεότητα, σὺν τῷ Πατρί, τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Καὶ νῦν.

Γέτευε, ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὐσπλαγγνον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, Θεογεννήτορ σῶσαι, ταῖς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καταβασία.

Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβεῖς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν ἐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὤδὴ ἡ. Ἡς ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ ἀλφάβητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὴ
» ὁ Γαβριήλ, βουλὴν Ὑψίστου, ἀρχαίαν
» ἀληθινὴν· γενῆ πρὸς ὑποδοχὴν, ἐτοίμη Θεῷ·
» διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συνανα-
» στρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Α"χραντον ναόν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προσάγουσα Ἄννα ποτέ, Βοῶσα ἔφη, ἐν πίστει τῷ Ἱερεῖ· Γονὴν τὴν ὑπὸ Θεοῦ, δοθεῖσαν καί μοι, Δεδεγμένος νῦν εἰσάγαγε, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ε"φησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτέ, ἐν πνεύματι ὁ Ζαχαρίας· Ζωῆς Μητέρα, εἰσάγεις ἀληθινήν, Ἦν περ τηλαυγῶς οἱ Προφῆται Θεοῦ, Θεοτόκον προεκήρυξαν· καὶ πῶς Ναός χωρήσει αὐτήν; διὸ θαυμάζων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέκεις Θεοῦ κατέστην ἐγὼ, ἀντέφησεν Ἄννα αὐτῷ, Καλοῦσα τοῦτον, ἐν πίστει καὶ προσευχῇ, Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδίνος καρπὸν· Μετά τόκον δὲ τὸ κῆμα, προσάγειν τῷ παρέχοντι· διὸ σκιρτῶσα βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νόημα ὄντως τὸ ἔργον ἐστίν, ὁ Ἱερεὺς ἔφη αὐτῇ· Ξένον δὲ πάντῃ, τὸ πρᾶγμα κατανοῶ, Ὅρων τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ, Παραδόξως ὑπερβαίνουσα, τὰ Ἅγια τῇ χάριτι· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρώννυμαι, ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῷ, μανθάνουσα ἅπερ λαλεῖς· Συνεῖς γὰρ ταῦτα τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ, Τρανῶς τὰ τῆς Παρθένου ἐκήρυξας· Ὑποδέχου οὖν τὴν ἀχραντον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωσφόρος ἡμῖν ἀνήψε λαμπὰς, ἐβόησεν ὁ Ἱερεὺς, Χαράν μεγίστην ἐκλάμπουσα ἐν Ναῷ· Ψυχὰὶ Προφητῶν συνευφραίνεσθωσαν, Ὡς παράδοξα θεώμεναι, τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, καὶ ἐκβοάτωσαν νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν δεῦτερος.

Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Εὐφραίνεται σήμερον, φαιδρῶς Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, Κυρίῳ τῷ Θεῷ, προσφέρει θυσίαν τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, ἐξ ἐπαγγελίας, ἀγίαν θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ Ἅγιοι, Δαυὶδ καὶ Ἰεσσαί· Ἰούδας σεμνύνεται· ἐκ ρίζης γὰρ αὐτῶν, ἐβλάστησε γόνος, ἡ Παρθένος ἀγνή, ἐξ ἧς ἐγεννήθη, Θεός, ὁ πρὸ αἰῶνων.

Μαρία ἡ ἀχραντος, καὶ ἔμφυχος σκηνή, προσφέρεται σήμερον, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ δέχεται ταύτην, Ζαχαρίας χερσίν, ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον Κυρίου.

Ὡς πύλην σωτήριον, καὶ ὄρος νοητὸν, ὡς κλίμακα ἔμφυχον, τιμήσωμεν πιστοὶ, τὴν ὄντως Παρθένον, καὶ Μητέρα Θεοῦ, τὴν εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Προφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ πάντες γηγενεῖς, τιμήσωμεν ὑμνοῖς, τὴν Παρθένον ἀγνήν, ὡς εὐλογημένην, Μητέρα τοῦ Ὑψίστου.

Ναῷ σε προσέφερον, πανάχραντε Ἄγνη, οἱ θείως τεκόντες σε, ὡς θυμία καθαρόν· καὶ ξένως αὐλίζη, ἐν ἀδύτοις Θεοῦ, προετοιμασθῆναι, εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Υμνεῖσθω τρισάγιος, Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀμέριστος Μονάς, ἢ μία Θεότης, ἢ κρατοῦσα δρακί, τὴν σύμπασαν κτίσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἀναρχος ἀρχεται, ὁ Λόγος ἐν σαρκί, τεχθεὶς ὡς νυδόκησε, Θεός τε καὶ βροτός, ἐκ Κόρης Παρθένου, ἀναπλάττων ἡμᾶς, τοὺς πρὶν πεπτωκότας, δι' ἄκραν εἰσπλαγχνίαν.

Καταβασία.

Θαύματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς εἶδεν πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένος ἢν ὑπέδην νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄.

Ἡ' ἡ Ἄκροσιχίς, κατ' ἀλφάβητον ἀντιστροφῆς.

Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Πανάγνης, ὀρῶντες ἐξεπλήττουτο, πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ὡ**ς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδὰ
» μῶς χεῖρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν
» τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
» ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Ὅντως
» ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Πανάγνης, ὀρῶντες ἐξεπλήττουτο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὡς ὑπέρλαμπρον Θεοτόκε ἀγνή, Ψυχῆς τὸ καθαρόν ἔχουσα κάλλος, Χάριτος Θεοῦ δ' ἐμπιπλάμενη οὐρανόθεν, Φωτὶ αἰδίῳ καταυγάσεις αἰεὶ, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Υπερίπταται Θεοτόκε ἀγνή, Τὸ Δαῦμά σου τὴν δύναμιν τῶν λόγων· Σῶμα γὰρ ἐν σοί, κατανῶ ὑπὲρ λόγον, Ῥοῆς ἀμαρτίας ἀνεπίδεκτον· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν Εἴσοδον τιμῶμεν, ἔτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου Ἄγνή, ὁ Νόμος σε σκηνήν καὶ θείαν σάμνον, Ξένην κιβωτόν, καὶ καταπέτασμα καὶ ράβδον, Νχὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ· ὅθεν ἐκδιδάσκει σοὶ κράζειν· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς θαυμάσιως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Μελωδῶν σοὶ προεκελεύει Δαυὶδ, Λαλῶν σε θυγατέρα Βασιλέως, Καλλεὶ ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν παρισταμένην, Ἰδὼν τοῦ Θεοῦ πεποικιλμένην σε· ὅθεν προφητεύων ἐβόα· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι ακιρτήσατε σὺν Ἁγίοις, Παρθένοι συγχερέυσατε· ἢ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Θεοδόχαν προθεωρῶν Σολομῶν, Ἠνίξατό σε πύλην Βασιλέως, Ζῶσαν τε πηγὴν ἐσφραγισμένην, Ἐξ ἧς τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν· θαυμάσιως γὰρ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Δανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σὴν, Γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου, Βρύουσα ζωὴν, τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος, Αὐτὴ περιέπουσα καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοᾷν σοι· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην.

Μεγαλυνάριον.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερῶν.

Σημείωσις.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰ ἑφεξῆς Τροπάρια, μέχρι τοῦ Δοξαστικοῦ.

Εκ τῶν Δικαίων προῆλθεν, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπὸς ἢ Θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτόν, σαρκί

νηπιάζουσα προσφέρεται, Ἱερῶ ἐν ἀγίῳ, ὡς Ἄγία, εἰς τὰ Ἅγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, εὐφημῶμεν ὕμνοις· ἐν τῷ Ναῷ τῷ νομικῷ, Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, τῶν Δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικός.

Σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὰ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, ἀναβοήσωμεν πιστοί· Χαῖρε πάγκαλε Νύμφη· χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ, ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκοτει ἀγνοίας, καθημένοις· χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Υμνον ἐπάξιον πᾶσα, τῇ Θεοτόκῳ ἡ κτίσις, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριὴλ, ἀνακράζει βοῶσα· Χαῖρε ἡ Μητὴρ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν πανάμωμε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, γεγονότες ἀφθαρσίας κοινωνοί.

Ητῶν Ἁγίων Ἄγία, καὶ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἰκεσίαις σου Ἄγνή, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἰρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πιστῶς προσκυνῶντας, τὴν εἰκόνα, τῆς ἀγίας σου μορφῆς.

Τῶν Χεραυβίμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφίμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένε, ὡς τὸν ἀχώρητον παντὶ, ἐν μήτρῃ χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράξως ὃν δυσώπει, ἐκτενωῶς ὑπὲρ ἡμῶν. Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τῆς Τριουποσάτου, καὶ ἀδιαίρετου Θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὕμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Τριάδα ἀχώριστον δοξαζώμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνῶντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐδοξοτέραν, τῶν ἄνω Στρατευμάτων.

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνῶντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννητορ ὡς Θεὸν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον θρόνον Χεραυβικὸν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ην παλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ συλλογος, ζάμνον καὶ ράβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ἄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιζῶς ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἀνατραφῆναι Κυρίῳ.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Αμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιουῖσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενηκῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ε'παγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Δεῖῳ Πνεύματι.

Ε'πυρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτω πιζῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· οὗ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, πρηνηστεύθη τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ε'ξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ Θεοδόχου Ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ Θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβὼν, Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Λέοντος Μαῖστορος.

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆν ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἀγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη, ἐν γυναίξιν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ελαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ τῶν Κανόνων, ἡ γ' καὶ δ' Ὡδή.

Κοινωνικόν· Ποτήριον σωτηρίου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ιστίον, ὅτι ἡ παροῦσα Ἑορτή, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν νηστείαν, ἑορτάζεται πέντε μόνον ἡμέρας, ἀπὸ τῆς σήμερον δηλαδὴ, μέχρι τῆς κί. τοῦ παρόντος μηνός, καθ' ἣν ἀποδίδεται.

ΤΗ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλῆμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀπφίας, Ἀρχίππου, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! προὔπογράφεται νῦν, τὸ ἐσόμενον ἀρρήτον, ἐν συμβόλοις σήμερον, ὁρατοῖς τὰ νοούμενα· ἡ φῶς γὰρ κόσμῳ, Δεῖον ἐκλάμπησα, νυμφαγωγεῖται, πρὸς Ναὸν ἔνθεον· ἦν εὐφημήσωμεν, ὡς ναὸν Θεότητος ὑπερφυῆ, ἅγιον αἰείφωτον, τοῦ φωτοδότου Χριστοῦ.

Οντως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, Ἰωακείμ ὁ σοφός, σὺν τῇ Ἄννῃ προσήνεγκαν, τῷ καταξιώσαντι, Δεῖον δεῖναι καρπὸν αὐτοῖς, τὴν Θεόπαιδα, κόρην Μαρίαν σαφῶς, δι' ἧς τῆς λύπης, ἐλύθη ὄφλημα· ἦν ἀνυμνήσωμεν, εὐσεβῶς γηθόμενοι· τῆς γὰρ χαρᾶς, πρόξενος γεγένηται παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῇ.

Δεῦτε μουσικῶς συνδράμωμεν, καὶ προσεξάρξωμεν νῦν, ταῖς λαμπάσι τῆς πίσεως, καταλαμπρυνόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν πρόοδον· Ναὸν Θεοῦ γὰρ, δόξη εἰσέρχεται, προμνηστευθεῖσα, σαφῶς τῷ Πνεύματι· ἧς ἑορτάσωμεν, τὴν τερπνὴν πανήγυριν, Δεοπρεπῶς πάντες εὐωχοῦμενοι, ἐν τῇ Εἰσόδῳ αὐτῆς.

Καὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλήμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἔνδοξε Φιλῆμον ὑπάρχων, οἶνον ἀπέσταξας, Δείας ἐπιγνώσεως, ταῖς ἐν ὀδύνῃ ψυχαῖς, καὶ καρδίας ἐπεύφρανας, ταῖς σκυθρωπαζούσας, πλάνης ἀμαυρότητι, περικειμένους τε, ζόφου τῆς εἰδωλομανίας· ὅθεν, γηθασύνως τὴν μνήμην, σοῦ τὴν Δεαυγῆ πανηγυρίζομεν.

Πόλις τῶν Γαζαίων σε τιμᾶ, φῶς τῆς ἐπιγνώσεως Μάικαρ, διὰ σοῦ βλέψασα· ἡ Κολασσαέων δέ, τὸ Δεῖον σῶμά σου, ὡσπερ ὄλθον κατέχουσα, τρυγᾶ τὰς ἰάσεις, καὶ τὴν ἀναβλύζουσαν, χάριν ἐκάστοτε· ὅθεν, ἐκτελεῖ σου τὴν μνήμην, περισωζομένη κινδύνων, ἔνδοξε Φιλῆμον, τῇ πρεσβείᾳ σου.

Πίστει, σὺν Ἀπφία τῇ σεμνῇ, Ἀρχιππον σοφὸν ἱεράρχην, ἀνευφημῶμεν, μέλποντες Φιλήμονα, καὶ τὸν Ὀνήσιμον, ἱερούς θεοκήρυκας, σεπτούς διδασκάλους, πλάνην τὴν πολύθεον, τοὺς ἐκριζώσαντας, λόγῳ, καὶ φυτεύσαντας πᾶσι, γνῶσιν ἀληθείας· καὶ τούτων, εὐσεβῶς τὴν μνήμην ἐορτάσωμεν.

Δόξα, τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε συμφώνως ἀνυμνήσωμεν, τοὺς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ μύστας τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, Φιλήμονα καὶ Ὀνήσιμον, Ἀπφίαν καὶ Ἀρχιππον, τοὺς Ἀποστόλους Χριστοῦ· Χαίρετε, ἐκβοῶντες αὐτοῖς, τοῖς οἰκουμένης φωστῆρες, Κολασσαέων πρόβολοι· Χαίρετε, Ἀγγέλων ὁμοδίαιτοι, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἀνδρικῶς καταστρεψάμενοι, καὶ Χριστὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλλάξαντες· Διὸ ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος, πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος α΄.

Αγγαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην βράναιωσαν, ἐπὶ τὰς λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς βλέψασα, ἀποκηθεῖσα ἐκ στεῖρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθείσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται· Ἀγγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ κρούων τὴν κινύραν· Ἀπενεχθήσονται, φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τῆ Θεοῦ, ἕνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἀρρέυτως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, εἰ βέλει, εἰπέ Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας Κικιλίας (*).

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσθιν.

Σῶμα ἀκλήιδωτον, καὶ λογισμὸν ἀπαράδεικτον, ἡδονῶν διετήρησας, καὶ νύμφην ἀκλήρατον, τῷ πεποιηκότι, σεαυτὴν προσῆξας, πεποικιλμένην ἱερῶς, τῷ μαρτυρίῳ Ἀειμακάριστε· διό σε προσελάβετο, πρὸς φωτεινότετον θαλάμον, καὶ νυμφῶνα ἀκλήρατον, Κικιλία πανεύφημε.

(*) Τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Ἁγίας Κικιλίας, καὶ ὁ ἐφεξῆς αὐτῆς Κανὼν οὐκ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χειρογράφῳ· Ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀνωτέρω Δοξαστικὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, οὐδὲ τὰ εἰς τοὺς Αἶνους Προσόμοια τῶν αὐτῶν.

Ρόδοις ἡδυπνόοις σε, εὐωδιάσας ὁ Κύριος, αἰσθητῶς Σεμνοπάρθενε, ζωγρεῖ μεσιτεία σου, ἀδελφῶν δυάδα, ἐνοσφρησαμένην, τούτων εὐχῆ σου ἐκτενεῖ· ὅθεν λιπόντες δυσῶδες σέβασμα, τῆς πλάνης ἠξιώθησαν, τοῦ ἐκ Παρθένου νεανίδος, μύρου θείου δι' ἄφατον, κενωθέντος χρηστότητα.

Πλούτε κατεφρόνησας, τὸν ἐπουράνιον στέργισσα· καὶ μνηστῆρος ἠλόγησας, παρθένων ἐν τάγμασι, σεαυτὴν πανσόφως, ἀριθμησαμένη· καὶ προσενήνοχας σαυτὴν, τῷ οὐρανίῳ νυμφίῳ πάνσεμνε, ἀθλήσασα στερρότατα, καὶ τὴν ὄφρυν τοῦ ἀλάστορος, ἀνδρικῶς συμπατέσασα, ἀθλητῶν τὸ ἀγλαίσμα.

Εἶδὲ μὴ, τὰ παρόντα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σήμερον ψάλμικῶς, τὰ στίφη τῶν παρθένων, ἀνάφαντα λαμπάδας, φαιδρῶς ὁδοποιῶσι, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ορος τὸ νοητὸν, τὴν τράπεζαν τὴν θείαν, τὴν γέφυραν τὴν στάμον, Προφῆτα ὑποδέχου, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνη.

Πύλας τοῦ ἱεροῦ, διάραις Ζαχαρία, Προφῆτα ὑποδέχε, Θεῷ τὴν θείαν πύλην, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

Σήμερον τῷ ναῶ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένο, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφῆς. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων εἰσάγεται· Ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξίν εὐλογημένη.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος γ΄. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος β΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αινέσατε παρθένοι, καὶ μητέρες ὑμνήσατε, ἄλοοι δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογῆσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ ἠνεπιόζουσα Ναῶ τῷ τοῦ Νόμου προσηθέντι, ὡσπερ ναὸς Κυρίου ἁγιώτατος· Διὸ ἐορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακράζωμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαυτὸ προοδοποιήσον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὴν Βασιλίδαν ἡμῶν, καὶ ταύτη ἐκβόησον· Εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως· εἴσελθε, ἧς ἡ δόξα κεκρυμμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάσειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγεται εἰς Κανῶν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανῶν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστὸν φιλοῦντα δοξάσω σε, Φιλῆμον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Χοροβατῶν, χαρμονικῶς τὰ οὐράνια, Ἱερουργε σκηνώματα, χάριν παράσχου μοι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐνθέως ἀνυμνοῦντι· σὺ γὰρ δεδόξασται.

Ρεῖθροις τῶν σῶν, λόγων καρδίας κατήρδευσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, μάκαρ νοήματα, παρεσκευάσας πίστει, Ἀπόστολε Φιλῆμον, ἀξιοθαύμαστε.

Ιερουργῶν, τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐφώτισας, λυτρωσάμενος σκότους, τῆς εἰδωλομανίας, σοφὲ Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Σε προφητῶν, πάλαι ὁ Δεῖος καταλόγος, πολυειδέσιν Ἀχραντε, συμβόλοις πόρρωθεν, προεχάραξεν ὄντως, τὴν μόνην τὸν Δεσπότην, ἀποκηύσασαν.

Ὁ Κανῶν τῆς Ἁγίας.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ πανάγιον τέμενος, Χριστοῦ φωτεινὸς ἐνδιαίτημα, Χριστοῦ ναεὶ καθαρῶτατε, ἐνδοξε Κικιλία, Μάρτυς σεμνή, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, φωταγωγήσον ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνούντας σε.

Χριστοῦ τὸ κάλλος ποθήσασα, Χριστῷ κραταιωθείσα τῷ ἔρωτι, Χριστοῦ προσταγαῖς πειθήσασα, κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, Μάρτυς σεμνή, πᾶσιν ἐνεκρώθης, καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου κατηξίωσαι.

Ψυχὴν ἀμόλυντον φέρουσα, καὶ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀγνότατον, Χριστῷ τῷ Θεῷ νενύμφευσαι, ἀμωμόν σε τηροῦντι, καὶ καθαρὰν, Μάρτυς εἰς αἰῶνας, εἰς νυμφῶνα νοητὸν Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ρυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην· ὃν ἐκ τῶν σῶν, Πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Τῶν Ἀποστόλων. ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν κηρύττων ἀνέστησας ὡς ἐκ τάφου, ἀπιστίας καὶ νεκρώσεως τοὺς ἀνθρώπους, Φιλῆμον ἀξιάγαστε.

Ονήσιμον τὸν Δεῖον καὶ Φιλῆμονα, Ἀπφίαν καὶ Ἀρχιππον τοὺς ἀστέρας, τοὺς φωτίζοντας τὰ πέρατα, ἱεραῖς μελωδίαις εὐφημήσωμεν.

Νοὸς τὸ ὀπτικὸν ἀνακαθαίραντες, τῆς Δείας ἐτύχετε Δεοπτίας, καὶ καρδίας ἐπεστρέψατε, πλανωμένους, πρὸς γνῶσιν Ἱερώτατοι.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα καθαρὰ καὶ πανακήρατος, ἐδέξω ἐν μήτρᾳ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν καθάραντα τὴν φύσιν ἡμῶν, ῥυπωθεῖσαν Παρθένη ἀτοπήμασιν.

Τῆς Μάρτυρος. Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων.

Τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντα ἀφράστως Χριστὸν τὸν Θεὸν, καθαρωτάτη διανοία, ἐκζητοῦσα ἐβόας αὐτῷ· Σοῦ ὀπίσω Δέσποτα, προσεκολληθῆν, καὶ σοῦ τῆ στοργῆ, φυγὴν μου συνέδησα.

Εχουσα πασαῖδα, ἐπθράνιον προῖκά τε μένουσαν, τῆς ἐπιγείου ὡς προσκαιροῦ, καὶ φθαρτῆς Κικιλία, ἀγνή Μάρτυς κατεφρόνησας, τὴν παρθενίαν τηροῦσα Χριστῷ, ἄσπιλον ἀμείωτον.

Ερωτι αὐλῷ, τοὺς ἐνύλους ἐμάρανας ἔρωτας, καὶ τὸν μνηστῆρα ζωηρόν τοις, καὶ πανσόφοις σου λόγοις, σὺν σοὶ παρθενεύειν ἐπεισας· μεθ' ἧσιν ἁγίων Ἀγγέλων χοροῖς, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Η ἀγεωργήτως, ὡς κατάκαρπος ἄμπελος Ἀχραντε, καὶ συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα, τὸν ἀκήρατον βότρυ, Χριστὸν οἶνον ἀπόσταζοντα, Θεογνωσίας αὐτὸν ὡς Θεὸν, αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε..

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Φιλῆμονος.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου καλλιεργῶν, χερσῶν Δείσας καρδίας Ἱερουργε, τὴν Δεῖαν ἐπίγνωσιν, γεωργεῖν παρεσκευάσας· καὶ καθελῶν τεμένη, εἰδώλων ἀνήγειρας, Ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν τοῦ Κτίστου σου· ὅθεν συνελ-

θόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Φιλήρον δοξάζομεν, ἱερῶς φωτιζόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας Κικιλίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν κεκτημένη, νυμφίου σαρκικοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον· καὶ τοῦτον προσενήνοχας, τῷ Θεῷ διαπίξως, ἐναθλήσαντα, σὺν σοὶ στερρῶς Κικιλία, καὶ τὸν στέφανον, ἀπολαβόντα τῆς νίκης· μεθ' οὗ ἡμῶν μέμνησο.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας· ταύτην ἅπαντες, οἱ γηγενεῖς μετὰ πόθου, πιστῶς μακαρίζωμεν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ῥδὴ δ΄. Ὑμῶν σε, ἀκοῆ.

Γστῖν τοῦ Σταυροῦ πτερούμενος, διεπέρασας ἀχειμάστως, τὸ χαλεπὸν πέλαγος, τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου, Μάκαρ πολλοῦς, κυβερνήσας θαλαττεύοντας, πρὸς σωτηρίας ὄρμον θεία χάριτι.

Λαμπτήρας φωταυγεῖς προβάλλεται, θεία πόλις Κολασσαέων, τὸν ἱερόν Ἀρχιεπίσκοπον, Φιλήμονά τε καὶ Ἀπφίαν σαφῶς, καὶ Ὀνήσιμον τὸν ἑνδοξον, φωταγωγοῦντας κόσμου τὰ πληρώματα.

Ο θείος ποταμὸς ἀνέβλυσε, τῆς καρδίας σου Θεορρήμον, καὶ ποταμοὺς ἔστησε, καὶ ρεύματα τῆς ἀθείας· ψυχὰς ἐκτακείσας δὲ τῷ καύσωνι, τῆς ἀγνωσίας ἤρδευσε ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Υμῶν σε ἀληθῶς Πανύμνητε, ὑπερύμνητον Θεὸν Λόγον, ὑπερφυῶς τέξασαν, καὶ δέομαι· τῆς ταπεινότητος ψυχῆς, τὰ νοσήματα θεράπευσον, ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα Θεόνυμφε.

Τῆς Μάρτυρος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Αγγελος φωτὸς σοι παρεστῶς, καὶ φύλαξ δεδομένος σοι, φωτὶ σε θείῳ κατελάμπρυνε, ρυόμενος ἐκ παντός, ἐναντίου ἑνδοξοῦ, ἀφθορον ἀγνήν διατηρῶν τε, εὐαρεστοῦσαν Χριστῷ, πίστει Κικιλία καὶ χάριτι.

Θεῖαις σε πεισθεῖς ταῖς διδασκαίαις, εἰδῶν τὸ βαθύτατον, ὃ Κικιλία σκότος ἔλιπε, Βαπτίσματι θειουργῶ, προσελθὼν γηθόμενος, Βαλλερειανὸς ὁ γενναϊόφρων· καὶ φωτισθεῖς τὴν ψυχὴν, φέγγος μαρτυρίου ἀπήστραψε.

Θάλαμον θαλάμου καθαρὸν, ἠλλάξω τὸν οὐράνιον, τοῦ ἐπιγεῖν ἀξιάγαστε· εἰς ὃν οἰκεῖς ἐν χαρᾷ, παρθενίας κάλλεσι, καὶ μαρμαρυγαῖς ταῖς τῆς ἀγνείας, ἠγλαῖσμένη φαιδρῶς, Μάρτυς Κικιλία θεόνυμφε.

Θεοτοκίον.

Ράβδος σε Παρθένε Ἀαρὼν, ἀνίκμως ἐκβλάστησασα, προεξεκόνισεν ἀνθήσασαν, τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός· ὃν δυσώπει πάντοτε, πάντων εὐσεβῶν ταῖς διανοίαις, τὸν φόβον τὸν ἑαυτοῦ, Δέσποινα φυτεῦσαι πανάμωμε.

Τῶν Ἀποστόλων. Ῥδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νεοσηκίους ὄρων, τῆ σπηεδόνι τῶν δεινῶν ἑνδοξε, τῷ δραστηκῶ λόγῳ σου ἰάσω, Φιλήμον τῆς ποτὲ, εἰδωλομανίας, σφοδρῶς κινδυνεύοντας.

Τὰς οὐρανίους ὁδοὺς, τοῖς πλανηθεῖσι χαλεπῶς ἔδειξας, ὡς ἀπλανῆς ὁδηγὸς Φιλήμον, καὶ μόνην τὴν ὁδὸν, Χριστὸν ἀγαπήσαι, ὁσίως ὠδήγησας.

Αγγελὸν φαιδρᾶν ἑορτήν, Κολασσαέων ἢ σεπτῆ σήμερον, περιχαρῶς Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὸν θεῖον Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ τὸν θειουργόν, τιμῶσα Φιλήμονα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα σῶσον ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῶ κλύδωνι, τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν ἀνημέρων, Βαρβάρων ἐκδρομαῖς, καὶ ταῖς τῶν δαιμόνων, δειναῖς ἐπιθέσεσι.

Τῆς Μάρτυρος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Λουτρόν σου τὸ θεῖον, Βαλλερειανέ, ἐκζητοῦντος ὠράθη σοι Ἄγγελος, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σου, φωτίζων ἱερῶν, λογίων ἀναπτύξει, καὶ πείθων οὐρανίαις, συναφθῆναι χορείαις, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενον.

Τηροῦσι παρθένον, καὶ σῶμα καὶ νοῦν, συνδουμένους τε θείῳ ἐν Πνεύματι, στεφάνους ὁρατοῦς ὑμῖν, ἀπέστειλε Χριστός, ἐκ ῥόδων ἠδυπνόνων· αὐτοῦ γὰρ εὐωδία, καὶ τῆς πίστεως ὄντως, Πανευκλεέστατοι γεγόνατε.

Δυσώδη Τιβούρτιε, πλάνην λιπῶν, ἀντελάβου ὁσμῆς θείας γνώσεως, καὶ τρίβον τὴν ἀπάγουσαν, ζωὴν πρὸς ἀληθῆ, προθύμως ἐπορεύθης, πιστεύσας ὀλοψύχως, τῇ Τριάδι καὶ ταύτης, ὑπεραθλήσας προθυμότητα.

Θεοτοκίον.

Αγγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἀγνή, ὑπερέχουσα ὠφθης κύησασα, Βελῆς μεγάλης Ἄγγελον, Θεὸν Ἐμμανουήλ, βροτοῦς ἐπουρανίους· αὐτοῦ τῇ καταβάσει, ἐργαζόμενον Κόρη, δι' εὐσπλαγγίαν ἀδιήγητον.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδή 5. Ἐν ἀβύσσῳ.

Οὐρανὸς ὠφθης πᾶσι φθειγόμενος, δόξαν τὴν σωτήριον, τοῦ σε δοξάσαντος, καὶ Μαθηταῖς συντάξαντος, Ἐβδομήκοντα Μάικαρ πανόλβιε.

Ξενωθείς τῆς πατρίδος τῷ ξένῳ σου, λόγω ξενωθέντας, Θεοῦ ἐσαγήνευσας, καὶ τῆς Σιών οἰκήτορας, Ἱεράρχα Φιλῆμον ἀνέδειξας.

Αρεταῖς ἱεραῖς ἀπαστράπτουσα, καὶ περικριανῶς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα, πρὸς οὐρανοὺς ἀνέδραμες, σὺν Ἀγγέλοις Ἀπφία χορεύουσα.

Θεοτοκίον.

Σωματοῦται ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δι' εὐσπλαγγίαν, γκωρίζεται ἄνθρωπος, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃται Κόρη πανάμωμος.

Τῆς Μάρτυρος. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Χεῖρας πρὸς Θεὸν, προθύμως ἐπάραντες, τοὺς εἰδωλικοὺς ναοὺς κατέρραξαν, καὶ συνέτριψαν, καὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν, τῶν δαιμόνων ταῖς ἐπάρσεις οἱ στερότάτοι· νίκης, ὅθεν ἐκομίσαντο, εὐπρεπῆ καὶ φαιδρὰ διαδῆματα.

Αρνες λογικοὶ, ὑπάρχοντες ἅγιοι, Σπριῶν ὄρμας οὐκ ἐπτοήθητε, οὐκ ἐνειμάτε, ἀλογώτατον σέβας τοῖς δαίμοσιν, οὐ θυδιάν προσηνέγκατε ὀλέθριον· μάλλον, ἑαυτοὺς δὲ θυμάτα, καθαρὰ τῷ Θεῷ προσηγάγετε.

Πόθος σε Θεοῦ, καὶ ἔρως ἐγκάρδιος, καὶ θεία στοργή, ὄλην ἀνέφλεξε, καὶ εἰργάσατο, μετὰ σώματος Ἐνδοξε Ἀγγελον ὑποκλίνεις γὰρ ἀχένα προθυμώτατα, ξίφει, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, καὶ ψυχῇ τὸν αἴρα ἠγίασας.

Θεοτοκίον.

Εστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος· ζῶν γὰρ Χριστὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρέμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀγαλλίασιν· τοῦτον, Παναγία αἵτησαι, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

- » Σπλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐ-
- » ναλίος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
- » δὲ ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν,
- » διεληλύθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ
- » ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀ-
- » πήμαντον.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Κικιλίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν νυμφευθεῖσαν, τῷ Χριστῷ ἐκουσίως, καὶ στολισθεῖσαν, ἀρεταῖς τὴν καρδίαν, θεο-

πρεπῶς ὑμνήσωμεν Πιστῶν ἢ πληθὺς· αὕτη γὰρ κατήσχυνεν, Ἀλμακίου τὸ θράσος, λάμψασα ὡς ἥλιος, μέσον τῶν ἐκζητούντων· καὶ μετὰ ταῦτα ὠφθη τρεῖς ἐν γῇ, στήριγμα θείον, τὴν πίστιν κρατύνασα.

Ὁ Οἶκος.

Αρχὴ ἐλπίδος ἀγαθῆς, ἐδόθη τοῖς Ἁγίοις ἐξαιρέτα τὸ πράττειν, κατάπληκτα μεγάλα, ἅπερ καὶ θαύματα, ἐστὶ θαυμαζέσθαι ἀξίως· μεθ' ὧν καὶ τὴν τῆς παρθένου Κικιλίας ἀρετὴν, καὶ ἄσπιλον λαμπρότητα, πῶς ἀπεκδυσάμενη, τὸν ἄρχοντα ἔφυγε τοῦ σκοτούς· καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν πάλιν τοῦ ἐχθροῦ, ἐστη ἐρρώμενη ἀπτοήτως· καὶ ἡμεῖς τοῦ θαύματος τούτου γεγονότα ἀληθῆ πράγματα, φώμεν· πῶς διὰ Χριστὸν, ἐπτέρωκε τὸν Βελίαρ, τὴν πίστιν κρατύνασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἐβδομήκοντα, Φιλῆμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ Ὀνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχοι.

Χριστοῦ καλοῦντος, ὠφθητε δρόμῳ ξένῳ,
Χριστῷ μαθηταί, δραμόντες πρὸς τὴν κλῆσιν.

Εἰκάδι δευτερίῃ Φιλῆμονα ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Βασιλέως, μαθηταὶ γεγονότες τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ἐμαρτύρησαν δὲ ἐν Κολασσαῖς, πόλει τῆς Φρυγίας, πλησίον τῆς Λαοδικείας. Τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἰορτὴν ἀγόντων τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῷ ταύτης ναῷ τῷ ἐν Κολασσαῖς, αὐτοὶ τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀνέφερον ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Ὡν τῇ τῶν εἰδωλολατρῶν ὑποκχωρηκότων ἐφόδῳ, οὗτοι μόνοι μετὰ τῆς Ἀπφίας, πιστῆς καὶ αὐτῆς οὐσης, ἐναπλειόθησαν, ποθῶντες τὸ κατὰ Χριστὸν μαρτύριον. Συσχεθίντες οὖν, ἤχθησαν πρὸς Ἀνδροκλίαν τὸν ἡγεμόνα Ἐφέσου. Τύπτονται οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ εἰδῶλι τῷ καλουμένῳ Μηνᾷ, εἰς βόθρον ἐμβάλλονται μέχρις ὀσφύος· καὶ οὕτω λιθολευστοῦνται, πρότερον ὑπὸ παίδων ραπίσι κατακεκτυθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ, καὶ Τιβουρτίου.

Στίχ. Λουτροῦ φέρεις ἔκκαυσιν, ὦ Κικιλία,
Λοῦν δὲ λουτρον αἵματος διὰ ξίφους.

Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἄμα
Κτείνει ξίφος, βάλλοντας ὕβρεσι πλάην.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Καὶ ἢ μὴν Κικιλία ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ρώμης, προσήγουσα ἔχουσα λαμπρούς. Μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, τούτου ἐπὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως μετηγάγετο, καὶ ἐν ἀγνείᾳ διάγειν ἔπεισεν. Ὁ δὲ Βαλλεριανὸς τὸν Τιβούρτιον, ἀδελφὸν αὐτοῦ γνήσιον ὄντα. Εἰς τοσαύτην δὲ ἀρετὴν ἀνήχθη ὁ Τιβούρτιος, ὡς καὶ Ἀγγέλοις καθ' ἑκά-

στην προσομιλείν. Οὗτοι οὖν τὰ λείψανα τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων θάπτοντες, διαβάλλονται τῷ Ἀλμακίῳ Ἐπάρχῳ τῆς πόλεως. Καὶ ἀχθίντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, ἐκδίδονται τῷ Καπηλαρίῳ Μαξίμῳ, ἀποτμηθησόμενοι τὰς κεφαλὰς. Ὅς μετὰ τὴν τῶν Ἁγίων ἐκτομὴν, Θεασάμιος Ἀγγέλου προπέμποντας καὶ δορυφοροῦντας τὸς ψυχὰς τῶν Μαρτύρων, ἰπίστευσε καὶ αὐτός. Ἡ δὲ Ἁγία Κικιλία, ἐν Βαλανεῖῳ βληθεῖσα, σφοδρῶς ἐκκαίεντι, καὶ μὴ συγχωρουμένη τὴν ἔξοδον, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις παραμείνασα, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευταίην ἐν αὐτῷ τῷ βαλανεῖῳ, τοῦτο τοῦ Ἐπάρχου ἀποφθναμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου Μάρκου.

Στίχ. Τμηθεὶς ξίφει Στέφανε, σὺν Μάρκοις δύο, Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους λαμβάνεις.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλείῳ, καὶ Μάγνου ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Ἀντιοχείας τῆς Πισιδείας. Κατασχεθέντες δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, καὶ πλείστα ὑποστάντες βασάνους, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Πρὸς τὴν τομὴν ὥρμησεν, οἷα πρὸς πάλιν, Καὶ Προκόπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μενίγνου τοῦ κναφεῶς.

Στίχ. Κνάραν, κναφεῦ Μένιγνε, τμηθεὶς ἐκ ξίφους, Κνάπτεις σεαυτὸν· καὶ ῥύπους εἶχες, πλύνη.

Οὗτος ὥρμητο ἀπὸ Κολωνίας τῆς Ἑλλησπόντου, ἐκ πόλεως Παρείου. Καὶ ἀκούσας στρατιωτῶν τινῶν ἐν ἀγορᾷ, βωόντων, ὅτι ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς, νυκτὸς ἔλθων, ἔκλειψε τοὺς δεσμίους ἡμῶν, ὑπερξέσας τῷ πνεύματι, πολλὴν φροντίδα ἐτίθειτο τοῦ μαρτυρίου τυχεῖν. Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ πέλει τοῦ Ἁγίου, πολλῶν Μαρτύρων ὑπὸ τῶν φυλάκων κατακλιθεῖντων ταῖς φυλακαῖς ἰσφραγισμένων τῶν θυρῶν οὐσῶν, οἱ Ἅγιοι ὑπὸ Θεοῦ Ἀγγέλου τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν· ὅθεν μὴ εὐρῖσκομένων αὐτῶν, μεγάλως οἱ διώκται ἐταράχθησαν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Μένιγνος, καὶ Θείας φωνῆς καλούσης αὐτὸν, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας διεγειρούσης ἤκουσεν, οὐκ ἀνεβάλετο, ἀλλ' ἀποδοὺς τὰ ἱμάτια τοῖς δεσπότηται (κναφεῦ γὰρ ἦν)· καὶ τὰ παρὰ τῶν τυράννων τιθέντα γράμματα διαρρήξας, τύπτεται ὑπὸ τῶν δημίων ἀφειδῶς· καὶ ἐπὶ γῆς ῥηφαίς, λαξ ἐντείνεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς ἕστηκε· καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποτέμνεται· καὶ τοῖς τυράννοις ἀχθεὶς, καὶ θύειν ἀπαρνησάμενος, τὴν ἐπὶ θάνατον κατακρίνεται· καὶ τῷ ξίφει παρὰ τοῦ δημίου κρουσθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέβητο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀββᾶ.

Στίχ. Ἀββᾶν, τὸν ἐκτύπωμα ὄντα Ἀββᾶδων, Τιμῷ πρεπόντως, ὡς τεκνίων Πατέρα.

Οὗτος ἦν ἐκ γίνους τῶν Ἰσραηλιτῶν. Καταλειπὼν δὲ γονεῖς, καὶ πατρίδα, καὶ πλοῦτον, ἠκολούθησεν Μοναχῷ τινι, ἐνδυσάμενος τὸ μοναδικὸν σχῆμα, καὶ ἦν σὺν αὐτῷ ἐπὶ χρόνους τινάς. Εἰθ' οὕτω λαβὼν αὐτὸν ὁ ἐπι-

στάτης αὐτοῦ, σὺν αὐτῷ ἀπῆλθε μαθητευθῆναι παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐσεβίῳ τῷ ἀγωνιστῇ· οὐ κοιμηθέντος, ἔμεινεν οὗτος παρ' αὐτῷ τῷ τόπῳ. Ὀκτῶ δὲ καὶ τριάκοντα διατελείσας ἐκεῖσε χρόνους, αἰὲ ἐπεξετείνετο, ὡς ἀρχὴν ἔχων. Ἰ' ποδήμασι μὲν οὐδέποτε τοὺς πόδας ἐκαλύψεν· ἐοθίῳ δὲ βραχεῖᾳ, καὶ ὅσα βραχεῖαν ἐντίθεισι δύνανται, περιττῆν ἤγειτο καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρείαν. Σιδηρῶ δὲ τὴν ὄσφυν ἐξωσμένος, ἐκάθητο μὲν ὀλιγάκις, τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸ πλείστον ἐστηκώς, ἢ ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενος, τὴν τῆς εὐχῆς τῷ Δεσπότηι λειτουργίαν προσέφερε. Τῆς κατακλίσεως δὲ τὴν χρείαν, ἀναγκαίαν ἤγειτο οὐδαμῶς· οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ποτε κατακλιθεῖντα ἐθέασατο. Ἀλλὰ καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Μοναχῶν κορυφαῖος γενόμενος, καὶ προστατεύειν λαχὼν, ἀρχέτυπον ἑαυτὸν τῆς φιλοσοφίας τοῖς ὑπηκόοις ἅπασιν προῦθηκεν. Οὕτω βιωὺς, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ Εὐφημία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν Εὐφημίαν σοὶ συνευφημεῖν ἔγγων, Σοὶ συσφαγεῖσαν, χριστόφρον Χριστοφόρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ Ἀνθιμος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θαλλέλαιος τ' Ἀνθιμος ἐκτετμημένοι, Ἀειθαλῶς ἀνθοῦσιν ὡς θεῖα ξύλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Κάλλιστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κάλλιστος ἐχθρόν τὸν κακίστον πτερνίσας, Φίλος Θεῷ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθεὶς, καὶ κατὰ πρανοῦς ἀφεθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Κατὰ πρανεῖς Θαδδαῖον ὁ τροχὸς στρέφει· Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ, ψαλμὸς λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀγαπίωνος, Σισινίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου.

Στίχ. Ἀπῆλθε, θηρσί μὴ βλαβεῖς, Ἀγαπίων· Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.

Εἶχες θύτην με, νῦν δὲ καὶ θύμα ξένον, Ἔχεις με Σισίνιον, ἐκ ξίφους, Λόγε.

ὑπὲρ Θεοῦ, ταθέντος ἐν τῷ Κρανίῳ, Εἶφει σὸν, Ἀγάπιε, τείνεις κρανίον.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Ὁ ῥαῖοι οἱ σοὶ, ἐχρημάτισαν σεπτοὶ Φιλήμον ποδες, τρίβους συντόνως βηματίσαντες, Εὐαγγελίου καὶ ἅπασι, τοῖς πολεμηθεῖσιν εἰρήνην, ἱεράν καταγγέλλοντες, καὶ τῶν Δαιμόνων ταῖς ὁρμαῖς ὑποσκελίσαντες.

Σὼν λόγων φωτὶ, τῶν Γαζαίων τὸ βαρὺ σκότος ἠλάθη· Ἱεουργὸς γὰρ ἱερώτατος, ἐν τούτοις γέγονας ἄριστα, τοὺς πάντας ποι-

μάνας και μέλπειν, ἐκδιδάξας Ἀπόστολε· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν πρώτοις τῶν σῶν, ἐκοινώνησε καλῶν
Γαζαίων πόλις· αὐτῆς γὰρ ὄφθης και
πρωτόθρονος, και Ἱεράρχης σωτήριος, ὡς ἱερο-
φάντης Φιλῆμον, ἐκβοᾶν προτρεπόμενος· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φιλῆσας Χριστὸν, τὸν φιλήσαντα βροτοὺς
δι' εὐσπλαγχνίαν, τοὺς τῆ φιλίας τοῦ ἀ-
λάστορος, μεμισημένους τυγχάνοντας, φίλους
ἀπειργάσω Φιλῆμον, τοῦ Θεοῦ ἀναμέλποντας·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ισχύς ταπεινῶν, και λυχνία φωτεινὴ και
θεία τράπεζα, ὄρος και πύλη ἀδιόδευτος,
θρόνος Θεοῦ και παλάτιον, ράβδος Ἀαρὼν τε
και στάμνος, χρυσαυγίζουσα πέφυκας, Χριστὸν
τὸ μάννα τῆς ζωῆς, Παρθένε φέρουσα.

Τῆς Μάρτυρος. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Τὴν κάμινον εἰς δρόσον Νεανίαί, εὐσεβῶς με-
τέβαλον· δροσιζομένη δὲ λουτρῶ, Κικιλία
τῆ Βαπτίσματος, τὸ φλογίζον τῆ λητρῆ ἔφερε
ψάλλουσα· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τιβούρτιος τὴν πλάνην ἀπλανέσι, διδαχαῖς
σου Πάνσοφε, καταλιπὼν θεϊαν στολήν,
ἀφθαρσίας ἐπενδύεται, και Χριστοῦ τοῖς Ἀθλη-
ταῖς συναριθμεῖται βρωῶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Τρισήλιον ἀκτίνα ὑπερθέου, Ἀθληταὶ Θεότη-
τος, ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς, τὴν πολυθεον
σκοτόμαιναν, ἐσκεδάσατε φωστῆρες χρηματί-
σαντες, φωταγωγοῦντες, Πιστῶν τὰς διανοίας.

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν κυησάση, τὴν χαρὰν
Πανάχραντε, και τῆς ἀράς πάντας ἡμᾶς,
ρύσαμένη μεσιτεία σου, ἀπειρόγαμε ἀγνή τοὺς
ἀναμέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν κάμινω.

Λόγον ὡς λύχνον φαεινὸν, ἐπανάπτοντα, τῆ
σῆ καρδία φέρων, τοὺς τὸ πρὶν ἐσβεσμέ-
νοὺς, και ἐν σκοτίᾳ πολλῇ, κειμένους ἀγνωσίας
Ἐνδοξε, πρὸς θεογνωσίας ἐξήγειρας ἡμέραν.

Ηἱερά σου πρὸς Θεὸν, ἐκδημία ἱεραῖς ἐ-
μεγαλύνθη, προπομπαῖς Ἀποστόλων, και
ἁσσωμάτων Νόων· ὧν ἔσχες ἐν γῆ τὸ πολίτευ-
μα, ὡς ἱερομύστης, Φιλῆμον θεηγόρε.

Μύρον ἠδύπνοον σαφῶς, ἀποστάξας ἱερῶν
θαυμάτων μάκαρ, εὐωδίασας φρένας,
και λογισμοὺς εὐσεβεῖς, και πάθη δυσώδη ἀ-

πήλασας, τῶν ὑπερυψούντων, Χριστὸν σοφὴ Φι-
λήμον.

Οἶα ἀστέρες φαεινοὶ, στερεώματι αἰεὶ τῆς
Ἐκκλησίας, διαπρέπουσιν ἅμα, Ἀρχιπ-
πος ὁ θαυμαστός, Ἀπφία Φιλήμων Ὀνήσιμος,
και τὰς διανοίας, ἡμῶν φωταγωγοῦσι.

Θεοτοκίον.

Νέος Παραδείσος ἡμῖν, ἡ γαστήρ σου ἀλη-
θῶς Ἀγνή ὠράθη, ζωῆς ξύλον βλαστά-
νων, και τοὺς θανέντας καρπῶ, τοῦ ξύλου
πάλιν πρὸς Παραδείσον, ζωοποιηθέντας, εἰσά-
γων Θεοτόκε.

Τῆς Μάρτυρος.

Θαύματος ὑπερφουῶς.

Θεῖαις ἐπομβρήσει τῶν σῶν θαυμάτων, τῶν
παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις, τοὺς τα-
κέντας καύσωνι, ἀληθόνων Μάρτυς σεμνή, ἀ-
ναψύχεις Κικιλία παναοίδιμε, βρωῶντας ἐν πί-
στει και κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις
πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ζεούση τῆ προθυμία γενναιοφρον, τὴν πα-
φλάζουσαν εἰσηλθεσ φλόγα· οὐκ ἐφλέχθης
ὄλως δὲ, ἀλλ' ἐξῆλθες ὡς ἐκ λουτροῦ, ἀφθαρ-
σίας Κικιλία ἀναμέλπουσα, Χριστῶ τῶ τῶν ὀ-
λων βασιλεύοντι· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα
τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Θεῖου Βαλλεριανοῦ τὴν καρτερίαν, κατε-
πλάγησαν Ἀγγέλων δῆμοι· ράβδισμοῖς
γὰρ πάντοθεν, και κηράσι τῶν αἰκισμῶν, πιε-
ζόμενος ὑπέφερε στερρότατα, συντρέβων ἐχ-
θροὺς και μέλπων ἄριστα· Εὐλογεῖτω ἡ κτί-
σις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς Θεό-
τητος ἔγνωμεν Κόρη, κηρωτὸν και τράπε-
ζαν, και λυχνίαν θρόνον Θεῶ, και παλάτιον και
γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θεϊαν ζωὴν τοὺς
ἀναμέλποντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν
Κύριον, και ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αύματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικό-
• νισε κάμινος τύπον· ἔ γὰρ οὐς ἐδέξατο
• φλέγει Νέης, ὡς ἐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρ-
• θένου ἦν ὑπέδη νηδύν. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνα-
• μέλψομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
• ριον, και ὑπερυψούτω εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Πρωτάτη χορεία, ἱερῶν Ἀποστόλων, ἐμπρέπων κατοικεῖς τοὺς οὐρανοὺς, θεία μεθέξει θεούμενος, καὶ φωτὶ ἀπαστραύπτων, ἀρρήτου καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, Ἱεράρχα Φιλῆμον, διηνεκῶς πληρούμενος.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ τρόπος! ὡς καλὸς ὡς ὠραίος ὁ βίος! ὡς περιδοξὸς ἢ σὴ, κοίμησις μάκαρ Ἀπόστολε! ὡς φαῖδρα ἢ ἡμέρα! ἐν ἧ ἀπολιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, οὐρανίων ἀψίδων, ἐπέβησ ἀγαλλόμενος.

Σήμερον τέρπεται πᾶσα, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐόρτιον χαρὰν πνευματικῶς, συστησαμένη τῇ μνήμῃ σου· ἦν ἀκλόνητον σῶζε, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, Φιλῆμον ἱερώτατε.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θῆκη, ἱαμάτων σταγόνας, ἐκβλύζει τοῖς φοιτῶσιν ἱερώς, μαρτυρῶν Φιλῆμον Ἀπόστολε· καὶ νοσήματα παύει· καὶ πάντων ἀγιάζει τὰς ψυχὰς, τῶν τὴν θείαν σου μνήμην, ἐορταζόντων πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ τὸν τρέφοντα τρέφεις, τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐδαμῶς, ἐπισταμένη Πανάμωμε· ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, Ἀγγέλους καταπλήττον καὶ βροτῆς, ταὺς εἰδότας σε μόνην, Παρθένον Θεομήτορα.

Τῆς Μάρτυρος. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ἡ ἦπος κεκλεισμένος πέφυκας, πηγὴ ἐσφραγισμένη, κάλλος ἀπόθετον, νύμφη ἐκλεκτή, φωτειδὲς ἐνδιαίτημα, εὐανθῆς τε καὶ θεῖος Πυχράδεισος, θεόφρον Κικιλία, τοῦ Βασιλέως τῶν Δυναμέων.

Ὀρμον γαληνὸν ἐφθάσατε, τῆς εὐσεβείας φόρτον ἐλιμενίσαντες· καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καταυγαίξεσθε· θέσει θεούμενοι γενναῖοι, Ἀθλοφόροι, πανευκλεεῖς θεομακάριστοι.

Τριαδικόν.

Νέμοις τοῖς πιστῶς αἰτοῦσί σε, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριάς ἀμέριστε, θεῖον φωτισμὸν, ἀμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν, τῶν σοφῶν σου Μαρτύρων ἐντευξέσιν, ἵνα σε κατὰ χρέος, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου, ἡ ἀπώσθεισα φύσις, ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ νυκτὸς, ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σκοτώδους συγχύσεως· διό σε ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου πυρπολοῦμένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀπόστολοι δεικνύμενοι, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, Ἀρχιππε ἱερώτατε, σὺν Ἀπφία Φιλῆμον, καὶ Κικιλία Μάρτυρι, ἱκεσίαν τῷ Κτίστη, ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε, τῶν τελούντων ἐν πίστει, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, λύσιν λαβεῖν πταισμάτων· ὑμᾶς γὰρ προβαλλόμεθα, πρέσβεις πρὸς τὸν Δεσπότην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερωῶ.

Ἡ δάμαλις ἢ ἄμωμος, ἢ πανάγαθος Κόρη, ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως· καὶ ταύτης προπορεύονται Ἀσωμάτων τάγματα, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλήθους παρθένων· ἦν ὁ θεῖος Ἱερεὺς, ἐνηγκαλίστατο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὡς περ ἀκτῖνα πολύφωτον, Φιλῆμον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσιν, καὶ φωτίζουσιν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσία, καὶ παθῶν ἐπικρατεία, ἱεροκήρυξ πανόλβιε.

Καθαρόν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι ὠραῖσασα, τὴν σὴν καρδίαν αἰοίδιμε, Ἀπφία καὶ λάμψασα, εὐσεβείας φωτισμὸν, τῆ ἡλῆς φαιδρότερον, μυθηῖσά τε, πᾶσαν μύησιν θείαν· διὰ τοῦτο, τῷ χορῷ τῶν Ἀσωμάτων, συνεπαγάλλη θεόληπτε.

Σὺν τῷ θεῷ Φιλῆμον, εὐφημήσωμεν Ἀρχιππον, τὸν ἱεροκήρυκα, καὶ Ὀνήσιμον, ὡς Ἱεράρχας θεόφρονας, μεγίστους ὡς Μάρτυρας, Ἀποστόλων τοὺς σοφοὺς, καὶ τῆς ἀνω λαμπρότητος, συμμετέχοντας, καὶ τῷ θρόνῳ τῆς δόξης παρεστῶτας, καὶ ἡμῖν ἐξαιτουμένους, ἀμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναὸς, ἢ Θεοτόκος ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων, Ἄγια, ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων

μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὃ Κύριος μετὰ σοῦ, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Ἀίνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῦ.

Εἴδον τοῦ ἱεροῦ, Ἄγιαν τῶν Ἀγίων, τὴν Θεοτόκον ἔσαν, ὧ Ζαχαρία δέχου, Ἄγιων εἰς τὰ Ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ρίζης μὲν ἐκ Δαυὶδ, ἐβλάστησας Παρθένη· Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα· Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγκε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὕγε τῆς ἱεράς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· ὑφ' ὧν Ἄγνη τεχθεῖσα, προσήχθη νῦν τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, αὐγάσαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἅγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Γρηγορίου τῆ Ἀκραγαντίνων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Γνώμην αὐτεξούσιον, καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, τῶν παθῶν κληρωσάμενος, τῷ κρείτοσι δέδωκας, νουνεχῶς παμμακάρα, τὴν ἡγεμονίαν, κατὰ τοῦ χειρόνος ζυγῶ, δικαιοτάτῳ Πατέρη χρησάμενος· ἐντεῦθεν ἐπιτηδεῖς, πρὸς θεοπτίαν γεγένησαι, καὶ Θεοῦ κατανόησιν Ἱεράρχα θεόπνευστε.

Βρόχους διεσκεδάσας, καὶ ταῖς ἐνέδρας διέλυσας, τῶν αἰρέσεων Ὅσιε, δογμάτων ὀρθότητι, καὶ θεολογία, τῇ ἀκριβεστάτῃ, καὶ τὴν διαίρεσιν φυγῶν, καὶ τὴν κακίστην Πάτερ συναίρεσιν· ἐν ὅροις δὲ διέμεινας, τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, ἐν Μονάδι Θεότητος.

Τέχνη σοφισάμενος, τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα, τὸν ἐκείνου παρέδραμες, υἱὸν ἀπροσκύνητον, συνετῶς διδάσκων, ὡς ἀπροσκυνήτου, παρορωμένου τοῦ Υἱοῦ, ἀγανακτήσει Πατὴρ θερμότατα, ὃ τοῦτον προαιώνιον, ἐκτετοκῶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀπαθῆ καὶ ἀσώματος, ὡς -ρητὸς οἶδεν Ὅσιε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱερέ Γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῶ, ἀνετέθης κολλώμενος, ἀνενδότοις νεύσεισι, τὸ τὰ πάντα ποιήσαντι. Καὶ δὴ πρὸς τούτου, καταλαμπόμενος, παθῶν διεβῆς, νύκτα καὶ ἤστραψας, φέγγος ἰάσεων, καὶ θαυμάτων χάριτας, ἀποσοβῶν, ποικίλα νοσήματα, καὶ πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θαυμαστὲ Γρηγόριε, φωτοφανείαις τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν παθῶν ἐκοίμισας, πολυκύμαντον θαλάσσαν· καὶ ἀπαθείας περιῦπτάμενος, καθαρωτάταις πτέρυξιν ἔφθασας, ἔνθα τὸ ἀφραστον, κάλλος καὶ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Πάτερ Πατέρων Γρηγόριε, ἱερωσύνης κανῶν, σωφροσύνης εἰκόνισμα, Μοναζόντων στήριγμα, Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, ἀγάπης λύχνος, θρόνος αἰσθήσεως, πηγὴ θαυμάτων, καὶ γλωσσοπύρινος, σόμα ἠδύλαλον, σκεῦος θείου Πνεύματος, καὶ νοητὸς, γέγονας Παραδείσος, θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ΄.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Απενεχθήσονται φάσκει ὃ Θεοπάτωρ Δαυὶδ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι, ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὀπίσω σου Παρθένη μετὰ παιδρῶν, τῶν λαμπάδων χορεύουσαι, καὶ εἰς τὰ Ἅγια φέρουσαι σε Ἄγνη, ὡς ἀγίαν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς, τῇ

Παρθένω συμπλέξωμεν, καὶ μεθεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στιχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εξανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ θειοτάτου ναοῦ, καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον, τὴν οὐράνιον πύλην, καὶ πανηγυρίζετω φύσις βροτῶν, καὶ σκιρτάτωσαν Ἄγγελοι, συνεορτάζοντες ἅμα φαιδρῶς ἡμῖν, τῆς Θεομήτορος τὴν Εἴσοδον.

Δόξα, καὶ νῦν, *Ἦχος πλ. α΄.*

Επέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος· Σήμερον γὰρ ἡ πρό τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῶ ἁγίῳ προσάγεται· καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως· Ἦγγικεν ἡ προστασία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῶ ἁγίῳ ὡς Ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ παντάνακτος. Εὐφραίνεσθω Ἰωακείμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσιν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχαίрте, παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέφξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ΄.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, *Τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπολύσις.*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ,

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθισμα,

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα; ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Καθισμα,

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἄγνη, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θεῷ δὲ Ναῶ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὠφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Εἰτὰ λέγονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο.

Οἱ Κανὼν τῷ Ἁγίῳ Ἀμφιλοχίῳ, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν τὴν πλάην λοχῶντα μέλπω ποιμένα.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοὺς λόγους τῶν δυσσεβῶν αἵρέσεων, καὶ τὰ φρυάγματα, ὀρθοδοξίας αἴγλη λαμπρυνθεῖς, εὐμαρῶς διεσκέδασας, ἐν ἧ τούς σέ γεραίροντας, Ἱεροφάντα περιφρούρησον.

Ο πάντων τὴν σωτηρίαν Κύριος, αἰεὶ βουλόμενος, τῆς ἱεράς σε ποιμένης ὁδηγόν, Ἱεράρχα προβάλλεται, λόγω καὶ βίῳ λάμποντα διαφερόντως θεασάμενος.

Νομίμως ὑπεραθλεῖν ἐλόμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῇ παντευχίᾳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, σεαυτὸν περιέφραξας, καὶ νικητῆς τῇ χάριτι, καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναῖδιον, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἀνερμηνεύτως Ἀπειρόγαμε.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, φέρων Ἀκροστιχίδα ταύτην·

Τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον θαυμάσω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσι, πυρσευόμενος τὸν νοῦν, ἱερεῖ Γρηγόριε, καὶ φωταυγῆς ἀστῆρ γεγενημένος, ὅλον με καταύγασον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ο προγνώστης τῶν ἀπάντων, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, θεοσδόταις λάμψεσιν, ἀπὸ σπαργάνων σε καθαγιαίνει, θεῖαις ἀρεταῖς ἐμπρέπειν μέλλοντα, Πάτερ καὶ θαύμασι.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων, ῥαθυμίας ἐκβαλὼν, λύχνος ἐγρηγόρσεως, καθωράθης θεοφόρε δεῖξας, πράγματι τὴν κλησίν σου Γρηγόριε, ἐπαληθεύουσιν. *Θεοτοκίον.*

Θεοτόκον σε κυρίως, ἀληθῶς ὁμολογῶ· τέτοκας γὰρ Κύριον, ἀνερμηνεύτως ἐν δυσίν οὐσίαις, ἄχραντε Παρθένε καὶ θελήσει, κατανοούμενον.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται.

Η θεῖα καὶ φωταυγῆς τῶν σῶν δογμάτων λαμπηδῶν ἔσθεσε, τὴν δυσσεβῆ φαλαγγα, τῶν αἰρετικῶν Ἀμφιλόχιε.

Ναμάτων ζωοποιῶν, ὡς ποταμὸς ὢν ἐκ Θεῆ ἔμπλεως, Ἀρχιερεὺς γέγονας, οἷς οἱ εὐσεβεῖς ἀρδευόμεθα.

Πλυσίαισ μαρμαρυγαῖς, καταλαμπόμενος τὸν νῦν ἥστραψας, τὴν μυσικὴν Ὅσιε, τῶν σῶν διδαγμαίων εὐπρέπειαν. **Θεοτοκίον.**

Λυχνίαν σε φωτεινὴν, καὶ ψυχοτρόφον ἀληθῶς τράπεζαν, καὶ κιβωτὸν Πάναγνε, πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τὸν δὲ αὐτὸν σε προσδεξάμενος Πάτερ κόπον, ὁ Κτίστης γέροντι στοιχειοῖ σε, ἐν ἐρήμῳ σέ μνοῦντα Γρηγόριε, ἀπάσης Γραφῆς σαφήνειαν.

Ολὴν ἐφέλκων ἐβδομάδα ἄσιτος Πάτερ, ἐτρέφου βρώσει ἐπουρανίῳ, σῶν δακρῶν νιφετοῖς ποτιζόμενος, καὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

Υπὸ Θεῆ σοι Ἱεράρχα χύμα καρδίας ἐδόθη· ἐβλυσας γὰρ πλυσίως, διδαγμαίων καθαρῶτατα ναίματα, καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις Κηρύκων θεηγῶρων ἀπεπληρώθη· ἰδοὺ γὰρ ἔτεκεν ἡ Παρθένος, νέον βρέφος τῆ Ἀδαμ παλαιότερον, καὶ σύνθρονον τῆ Γεννήτορος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Ἦχος β'. Τα ἄνω ζητῶν.

Ηθεῖα βροντή, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ Πνεύματος, πιστῶν φυτουργε, καὶ πέλεκυς τῶν αἰρέσεων, Ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, τῆς Τριάδος θεράπον μέγιστε, σὺν Ἀγγέλοις πέλων αἰεὶ, πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τῆ αὐτῆ, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Λαμπρύνεις τὰ πέρατα, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ σοφέ· τὸ σῶμα ἐμβλύζει σου, τῶν ἰαμάτων πηγὰς, Ἀμφιλόχιε ἐνδοξε· ὅθεν καὶ ἀσθενείας, ἀπαλλάττεις παντοίας, πίσει τῆς προσιόντας, τῷ σεπτῷ σου τεμένει. Καὶ νῦν πταισμάτων, τὴν λύσιν, αἴτησαι πᾶσιν ἡμῖν.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ σπαργάνων Κυρίῳ ἀνατεθείς, ὡς ὁ πάλαι πανένδοξος Σαμὴλ, ὡσαύτως καλοῦντός σε, τοῦ Σωτῆρος ἀκήκεας· καὶ ψυχὴν καθάραι, καλῶν ἐπιδόσεις, Ἱερωσύνης χάριν, ἀξίως ἀπέληφας· ὅθεν ἐπὶ χλόην, ἐπιγνώσεως θείας, ποιμένας τὸ ποίμνιον, Ἰαμάτων ἀπήστραψας, ἐνεργείας Γρηγόριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφείσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πτόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Αγαλλιᾶσθω ὁ Δαυὶδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάϊς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῶ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαίρει θάυμα παγκόσμιος.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Αμφιλοχίου τοῦ θείου καὶ θεηγῶρου, τὴν ἱεράν πανήγυριν θεόφρονες δεῦτε, πίστει συγκροτήσωμεν, τοῖς τούτου διδάγμασι, καὶ θεολογίαις νευρούμενοι.

Νυμφαγωγός Θεοφόρε τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐν Χριστῷ γενόμενος, τῷ κάλλει τῶν λόγων, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ τῇ ὠραιότητι, τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαιδρυνας.

Ηθεολόγος σου γλῶσσα καὶ θεηγῶρος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος τὸ μονόσεπτον κράτος, πᾶσι διετράνωσε, καὶ μίαν Θεότητα, σέβειν ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Νέαν σκηπὴν σε Παρθένε κατανοοῦμεν, καὶ καθαρὸν ἀγίασμα τοῦ πάντων Δεσπότου· τοῦτον γὰρ ἐγέννησας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, συνδεδραμηκότα Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἀκήκοα Κύριε.

Γῆ ὡς καλὴ ἦνθησας, ἐκατοστειύοντα Πάτερ στάχυν, καὶ τῇ δρεπάνῃ τῶν σῶν διδαχῶν ἐξέτεμες, αἰρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ, Συνοδου πρόμαχος ὀφθείς, Ὅσιε Γρηγόριε.

Ουράνιος ψῆφός σε, Ἀρχιερέα Θεοῦ θεράπον, ἀποδεικνύει καλῶς, ὀδηγεῖν τὸ ποίμνιον· ὅπερ ἐκτίησας αἵματι Χριστῷ, ὁ προειδώς σου τῆς ψυχῆς, μάκαρ τὴν λαμπρότητα.

Ναὸς Θεῆ γεγονός, κεκαθαρμένος παθῶν κηλίδος, καὶ ἐν ναῷ ἱερῷ παρεσῶς, τῷ Πνεύματος τὴν ἐπιφοίτησιν, δεδεξαὶ σαφῶς, εἶδει σεμνῆς περιστερᾶς, Χριστοῦ σε δοξάσαντος.

Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν σέσωσται, τῇ ὑπὲρ νῦν σε κυφορία, καὶ οἱ ἐν σκότει φθορᾶς, Παναγία Δέσποινα, εἶδον τὸ φῶς, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ γαστρός, σου τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, Κόρη ἀναπλάσεως.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπόμενος φωτὶ, Τρισηλίου Θεότητος, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, τῆς Ἀρχιερωσύνης, θεόφρον Ἀμφιλόχιε.

Ο λόκληρον σαυτόν, τῷ Θεῷ καθιέρωσας, καὶ γέγονας θεοκήρυξ, μεγαλόφωνος Πάτερ, παμμακάρ Ἀμφιλόχιε.

Χαρόσυγνος ἡμῖν, ἑορτῇ καὶ πανίερος, ἐφέστηκεν ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ σοφοῦ Διδασκάλου, τὸν κόσμον ἀγιάζουσα. **Θεοδοκίον.**

Ω πάντων τῶν Πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπισμα, πανάχραντε Θεομητορ, τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μη.

Ρήματί σου καθαίρεις, εἰδεχθοῦς ἀσθενείας λελεπρωμένον ποτέ, τὸν προσελθόντα σοὶ πίσει· θεόθεν γὰρ ἐδέξω, χάριν θαυματῶν σοφῆ, ὡς Ἐλισσαῖος ὁ Θεῖος, θεόφρον Γρηγόριε.

Η νέφξας εὐχῆ σου, μογιλάλου στόμα καὶ ὦτα Γρηγόριε, τῶν ἰαμάτων παμμακάρ, ἐνέργειαν πλετήσας· καὶ ἐξηρεύξω βυθὸν θεολογίας, θαλάσσας ἀθέων ξηραίνοντα.

Γεώδους προσπαθείας, καθαρεύσας Πάτερ ὡς Πέτρος ὁ πρόκριτος, τῶν Ἀποστόλων σκιαῶ σου, ἰάσεις ἐπετέλεις, συνεχομένους δειναῖς, ἀσθενειῶν καταγιγίνιν, ἐνθέως ἰώμενος.

Θεοδοκίον.

Ο κόλπους τοὺς πατρῶους, μὴ κενώσας ἐν τῷ σαρκῆσθαι Πανάμωμε, σὲ ἐν κόλποις ἑδράται, κρατούμενος ὡς βρέφος· ὃν ἐξιλέωσαι, τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσι, Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ 5'. Θύσω σοι.

Νεκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαίζηλον φρόνημα, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν, ἐστολίσω Πάτερ ἱερομύστα, καὶ πανάγνοις, διδαχαῖς τὴν Τριάδα ἐκήρυξας.

Τῷ φόβῳ, στοιχειωθεῖς τῷ Θεῷ θεόληπτε, καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθαράν τηρήσας θεολογίας, ἀνεδείχθης, ἱερώτατον ὄργανον Ὅσιε. **Θεοδοκίον.**

Αγνόν σε, καὶ καθαρὸν γινώσκοντες σκῆνωμα, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ ναὸν καὶ θρόνον τοῦ πανυψίστου, δυσωποῦμεν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Πανύμνητε.

Τῷ Ἁγίῳ Γρηγορίῳ. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Ρώννυται κόρη τὸ σῶμα, παρειμένη ἐντεύξει σου Ὅσιε, ἐν ἔτεσι πλείοσι, πιστῶς προσελθοῦσά σοι, καὶ τὸν αἴτιον, πάντων μεγαλύνει Χριστόν.

Ιχνηλατῶν τοῦ Δεσπότη, πολιτεῖαν τὴν ἄμωμον ἐνδοξε, ἀδίκως θλιβόμενος, καὶ συκοφαντούμενος, ἀταπεινώτος, ἔμεινας Γρηγόριε.

Οὐκ ἐπὶ τῇ κακίᾳ συζῶντες, σὲ τὸν ἄκακον ἄρνα ὡς ἄγριοι, θῆρες διαρπαζόντες, φρου-

ραῖ κατεδίκασαν, τὸν φρουρούμενον, Πάτερ θεῖα χάριτι. **Θεοδοκίον.**

Νοῦς ἐννοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορεῖ τοῦ σοῦ τόκου μυστήριον· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, Ἄειπάρθενε, τὸν ἀπερινόητον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ω** ἴς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ μέ τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ωσπερ μέγας ἥλιος, ἀνατολαῖς τῶν θαυματῶν, καταυγάζεις ἅπασαν, τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν· ἔσωσας ταῖς σαῖς πρεσβείαις πολλοὺς ἀνθρώπους· ἤλασας τοὺς κακοδόξους ἐκ τῆς σῆς ποιμνῆς· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, θεόφρον Πάτερ, σοφῆ Γρηγόριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίης.

Στίχοι.

Σταλεῖς, Ἀμφιλόχιε, νεκρῶν ἀμφίσις,
Λόχους σκεδάζεις καὶ νεκρὸς νοουμένους.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θάνατος λάβεν Ἀμφιλόχιον.

Οὗτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας πάντα βαθμὸν Ἐκκλησιαστικὸν παραλλάξας, καὶ ἀσκήσει καὶ θεῖα γνώσει διαλάμπων, ψήφῳ τοῦ κοινοῦ προχειρίζεται Ἐπίσκοπος τῆς Ἰκονίῶν πόλεως, ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλεντιανοῦ καὶ Οὐαλεντος τῶν βασιλέων, παρατείνας τὴν ζωὴν μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ὅς καὶ Διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως γεγονώς, καὶ κατὰ τῆς Ἀρείου λύμης στερβῶς ἀντιταξάμενος, πολλοὺς διωγμούς καὶ θλίψεις ὑπέμεινε παρά τῶν ἀσεβῶν, συναγωνιστῆς γεγονώς τῶν μακαρίων Πατέρων κατὰ τῆς Εὐνομίου βλασφημίας. Οὗτος καὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Συνόδῳ τῶν ἑκατὸν πενήκοντα Πατέρων εἰς ὑπάρχων, τὰ πλείστα διηγωνίσαστο κατὰ Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου καὶ τῶν φοιτητῶν Ἀρείου. Μετὰ δὲ τὸ κρατῆσαι τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τὸν μέγαν, καὶ τὴν τῆς Ἑσπέρας πᾶσαν ἀρχὴν αὐτῆς τῷ Οὐαλεντιανῷ παραδοῦναι τῷ νέῳ, τὸν τύραννον Μαξιμὸν καταστρέψαντα, καὶ νικητὴν ἐπανελθεῖν, προσελθὼν ἠντιβόλει ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος τὸν βασιλεῖα Θεοδοσίου ἀπώσασθαι τὰς Ἀρειανὰς. καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις ἀνεῖναι τὰς ἐκκλησίας. Ἐπεὶ δὲ ὁ Βασιλεὺς παρητήτετο, ἐξέυρε μηχανὴν ὁ θαυμασιός· καὶ παρελθὼν εἰς τὰ βασιλεῖα, τὸν μὲν βασιλεῖα Θεοδοσίου ἠσπάσατο, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ Ἀρκάδιον καταλιπὼν ὑφειμένως οὐκ ἠσπάσατο. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς δυσχεράνας, οἰκίαν ὕβριν ἐκάλεε τὴν τοῦ παιδὸς παρ' αὐτοῦ ἀτιμίαν. Ὁ δὲ σοφώτατα ἐκκαλύπτει τὸ δράμα, καὶ φησιν· Ὁρᾶς, ὦ Βασιλεῦ, πῶς εὐφέρεις σὺ τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, ἀλλὰ χαλεπαίνεις; πιστευσον οὖν, ὅτι καὶ τοὺς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ βλασφημοῦντας, ὁμοίως καὶ ὁ Θεὸς ἀποστρέφεται, καὶ μισεῖ. Τότε συνεῖς ὁ Βασιλεὺς, νόμους ἔγραψε, τοὺς τῶν αἰρετικῶν συλλόγους κωλύοντας. Οὗτος ὁ ἀσίδιμος ἀνὴρ, ἐπὶ πλεί-

στοις χρόνους ποιμένας τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, καὶ λόγους ὀρθοδόξους συντάξας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου τῆς Ἀκραγαντίνων Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐξ Ἀκραγαντίνων πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Τὸν ἀκραγῆσκρίνοντα, παμμάρκαρ Πάτερ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανῦ τοῦ ῥινομητύου, ὀρμώμενος ἐκ Πόλεως Ἀκράγαντος, τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότῃς γέννημα, ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζώντων, καὶ πάσῃ ἀριετῇ κεκοσμημένων. Οὗτοι, τῇ Διοσιβεΐᾳ προσκείμενοι, δκταετῆ ὑπάρχοντα τὸν παῖδα, παρέδωκαν τοῖς ἱεροῖς γραμμασιν ἐκπαιδεύεσθαι. Ὁ δὲ παῖς ἐγένετο πάνυ σπουδαῖος καὶ ἀσκνος ἐν τῇ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλήψει, ὡς τε ὑπὸ πάντων θαυμάζεσθαι. Ὀκτωκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, σφραγίζεται Κληρικὸς παρὰ τοῦ ἐν Ἀγίοις Ποταμίωτος, καὶ τὴν κόμην κείρεται, ἐπιτηδέιος ὑπάρχων ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι, τῇ τῆς φωνῆς καλλιπειᾷ.

Τούτου οὖν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑπνοῦντος, ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ Ἀρχιδιακόνου Δαμιανοῦ, κίχληκεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τρίτου, καθὰ καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰσηκούσθη ἡ δέησις σου· λοιπὸν τάχυνου, καὶ πορεύθητι. Ὁ δὲ, μὴ μελήσας, ἐξῆλθε, καὶ κατέλαβε τὴν Καρθαγένην· καὶ εὐρῶν ἐκείσε τὸν παρα τοῦ Θεοῦ πεμφθέντα αὐτῷ Μάρκον Μοναχὸν πνευματοφόρον, παρ' αὐτῷ ἔμεινε χρόνους τέσσαρας. Κακῶθεν μετ' αὐτοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀνήλθε, καὶ μεγάλως θαυμαστωθεὶς, ἐκείθεν ἐκ Δείας ἐπιφανείας, ἀνήλθε προσκυνῶσων εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ Διάκονος γίνεται ὑπὸ Μακαρίου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. Εἶτα κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἔμφανισθεὶς τῷ τῆνικαῦτα Γεωργίῳ Πατριάρχῃ· ἐν οἷς καὶ Σύνοδος κατὰ Σεργίῃ καὶ Πύρρῃ καὶ Παύλῃ συνεκροτήθη.

Τούτοις οὖν συμπλακίς ὁ Γρηγόριος, καὶ ἰκανῶς διελίξας τὴν αὐτῶν φρενοβλάδειαν, καὶ μέχρι τῶν τοῦ Βασιλέως ἀκοῶν τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης διαδραμαούσης, πάλιν εἰς τὴν Πρεσβυτεράν Ῥώμην ἐξώρμησε, καὶ τῆς οἰκείας πατρίδος Ἀκραγαντίνων τοὺς οἰκίας ἐγγειρίζεται, μεγάλως διαλάμφας καὶ διαπρέφας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, καὶ τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης κατακοσμήσας ἀξίωμα. Ἐξ οὗ οἱ περὶ τὸν Σαβῖνον καὶ Κρησκεντῖνον φθόνῳ βαλλόμενοι, μυρίους ἐπήγαγον πειρασμούς· καὶ ἐγκλήματα κατ' αὐτοῦ συρράψαντες, πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης αὐτοῦ κατηγόρου.

Ὁ δὲ, τοῖς τούτων ἀπατηλοῖς λόγοις δολεασθεὶς, ἐγκατήκλειστον αὐτὸν ἐν φρουρᾷ καθίστησιν, ἐπὶ χρόνους δύο καὶ ἥμισυ. Καὶ αὐθις τούτου ἐκείθεν ἐξάγει προστάξει βασιλικῇ, μετὰ τῶν αὐτοῦ κατηγόρων δικασθησόμενον. Ὅτε καὶ τὰ παραδοξότατα ἐκεῖνα σημεῖα, τῶν τε ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων ἐπετελέσθη, τοῦ Θεοῦ τὸν ἴδιον Σεράπυντα ὑπερδοξάσαντος, καὶ γνώφῳ μέλανι τῶν ἀνοσιῶν ἐκείνων καὶ ἀνιέρων, κατεκαλύφθη τὰ πρόσωπα, καὶ κατεζοφώθη, ὡς τε καὶ μέχρι τῆς σήμερον οὕτω φαίνεσθαι κατὰ γενεάν. Ἡ, τε ὑπ' αὐτῶν φενακισθεῖσα κόρη, ὀλεθρίῳ δαίμονι αὐτάρκως παιδευθεῖσα, παρὰ τοῦ Ἁγίου ἔμπροσθεν παντός τοῦ λαοῦ, ἴαθη. Καὶ ὁ Ἅγιος αὐθις εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα μεγαλοπρεπῶς ἐπανήλθε, μείζονα τῶν προτέρων ἐπιτελῶν σημεῖα καὶ τέρατα. Οὗτος, πλείστα ἐπιβιώσας Διοκριτῶς ἔτη, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα τὸν βίον ἀπέλιπε, πρὸς Κύριον ἐκδημήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισινίου τοῦ Μάρτυρος.

Στίχ. Πολλὰς ὑποστάς ἐν βίῳ πρῶτον βίας,
Μετῆλθε Σισίικος ἐκ βίας βίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Ἀλεξάνδρου Ἡγεμόνος, ἐκ πόλεως Κυζίκου ὀρμώμενος. Καὶ Ἀλεξάνδρῳ διαβληθεὶς τῷ Ἡγεμόνι, ἵπποις ἀγρίοις προσδίδεται, καὶ τρίχειν ἀναγκάζεται, καὶ ἀφειδῶς τύπτεται, καὶ διὰ τῶν μυχτῆρων ἐξος δριμύ δέχεται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτεται. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους καθυπομείνας, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, ὑπερον μέσον Συνόδου ταῖς νευραῖς τῶν αὐτοῦ δογμάτων τὸν Ἄρειον ἀπηγγόνησεν, ὁμοούσιον ἀποφηνάμενος τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν. Οὕτω καλῶς καὶ Διοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος Ἰσχυρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζῶν Ἰσχυρίων, ἰσχὺς ἦν Ἐκκλησίας,

Ἦν περ νοητῶς καὶ θανῶν ἐμισχῦει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐλενος, Ἐπίσκοπος Ταρσοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ταρσοῦ πρόεδρος Ἐλενος Σηηπόλος,

Ταρσοῖς ἀνεῖσι ψυχικοῖς ἕως πῶλου.

Διήγησις ὄπτασις Ἰωάννου τινὸς, πάνυ ὠφέλιμος.

Εγένετο τις ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ Βασιλέως, ὃς καὶ γνωστὸς ἦν αὐτῷ διὰ τινος ἐπιστήμης γνωρίζομενος. Οὗτος, αἰμίμως τὸν ἑαυτοῦ βίον μετερχόμενος, τὴν γένναν οὐποτε ἀνετυπώσατο. Ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον πάντα καλῶς οἰκονομῶν Κύριος, δι' ὄπτασις τούτῳ τὴν διόρθωσιν πραγματεύεται.

Ἐδοξε γὰρ ποτε τὸν ἀνδρα βλέπειν καθ' ὕπαρ, τῆς οἰκείας ἐπιστήμης εἶδος προσαγαγεῖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μετὰ ταῦτα προσομιλεῖν ἀλλήλοισι καὶ συναγάλλεσθαι. Εἶθ' οὕτως ἰδοξεν ἀπογυμνωσάμενος τὸν Βασιλεῖα μάχαιραν, καὶ τὴν κόμην συναγαγεῖν τοῦ ἀνδρὸς εἰς ἓνα ἐπίδεσμον, καὶ περιᾶσθαι τέμνειν ταύτην ἀνηλιῶς· καὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸν αὐχένα συχνῶς ἐπικλίνοντος, καὶ τῷ δοκεῖν πρὸς τὸν Βασιλεῖα ἐπιγελῶντος, ἐμβριθῶς τὸν Βασιλεῖα πρὸς ἐκείνον φθιγγασθαι. Ὅτε σου τὰς τρίχας ἢ μάχαιρα καταφάγεται, τότε σου καὶ τοῦ αἵματος ὁ τράχηλος ἐμπλησθήσεται. Προσεπιτούτοις, τῇ καταφορᾷ τῆς μάχαιρας, καὶ αὐτὸς ὁ τράχηλος ἔδοξεν ἀποτμηθῆναι· καὶ πλησίον τοῦ Σώρακος τῆς μάχαιρας ἐλθούσης, ὁ ἀνὴρ ἀγωνιῶν, βοήθειαν ὄθεν δῆποτε προσεκαλεῖτο. Ἐκ δὲ τοῦ δέους καὶ τοῦ φόβου, καὶ τοῦ φρικώδους ἐκείνου ἀγῶνος, πρὸς ἑαυτὸν ὄλως ἐκθάμβος ἐγγόνει· καὶ τῷ Σταυρῷ ἑαυτὸν σημειωσάμενος, Εὐχαριστῶ σοι, ὄνειρε, εἶλεγεν, ὅτι μοι τὸν φοβερόν τούτον ἀγῶνα εἰς φάντασμα ἀπέτελεσας. Καὶ πάλιν, ὡς οἶμαι, ὁ αὐτὸς μεμίνηκεν ἀδιόρθωτος.

Μετὰ δὲ τινα χρόνον, ὁ αὐτὸς περιουθεὶς νόσῳ, ἐκ Θεοῦ τὴν βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε πάλιν οὐκ ἐν ἐνείροις, ἀλλ' ἐν ἐκστάσει ἦδη γενόμενος, ὅρᾳ ἑαυτὸν ἐπὶ τινος σκερτικῆς παρεστῶτα καθέδρας, ἢ μᾶλλον δικαστικῆς καταστάσεως, καὶ ταύτης προκαθεζόμενος ἐβλεπε τινα φοβερώτατον Βασιλεῖα, στολὴν ἠμφιεσμένον Ἀρχιερατικὴν καὶ Βασιλικὴν. Ἐξ ἐκατέρων δὲ τῶν τούτου μερῶν, καθῆσθαι ἔβλεπε κακῶθεν ἱεροπρεπεῖς τινὰς κατενοεῖ· ἐστάναι δὲ ἑαυτὸν κάτῳθεν ὑπελάμβανεν ἦδη τῶν φαινομένων ἐκείνων. Πρὸς τὰ

δεξιὰ δὲ τοῦτο εὐειδέεις τινὰς ἐστῶτας εὐνούχους ὑπετόπα-
 ζεν· ἐξ εὐνούμων δὲ τινὰ ταπεινότερον ἄλλον καὶ προση-
 νέστερον ἐβλεπε· βίθρον δὲ τινὰ σκοτεινὸν ἐπισθεν καὶ φο-
 βερὸν κατενόει, ὀδύνην μεγάλην τῷ βλέποντι παρεχόμε-
 νου. Καὶ οὕτως ἐαυτὸν ἐστάναι σὺν τρόμῳ ὑπετόπαζε,
 καὶ φησι πρὸς αὐτὸν ὁ προκαθήμενος Βασιλεὺς· Ἀράγε οἴ-
 दाς, ὅς τις ἐγὼ, ὦ νεανία; Κάκεινος· Γενώσκω Δέσποτα
 ὅτι σὺ εἶ ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός,
 ὡς αἱ καθ' ἡμᾶς Γραφαὶ περιέχουσι. Καὶ πάλιν ὁ Βασι-
 λεὺς πρὸς αὐτόν· Καὶ εἰ ἀπὸ τῶν Γραφῶν, ὡς σὺ φης,
 ἐμὲ διέγνως, οὐδὲ τοὺς συγκαθέδρους ἀγνοεῖς· καὶ πῶς
 ἐπελάθου τῆς ἀπειλῆς, ἧς σοι πάλαι Κωνσταντῖνος ὁ Βασι-
 λεὺς ἠπειλήσατο; ἢ ἀγνοεῖς τὸ λεγόμενον; Οὐκ ἀγνοῶ,
 φησί, Δέσποτα, ἀλλ' εἰσέτι καὶ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν
 τῇ ψυχῇ περιφέρω. Καὶ ὁ Βασιλεὺς· Καὶ εἰ τοῦ φόβου τὰ
 λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρετε, πῶς ἐπιμένετε τοῖς ὀλε-
 θραίοις; Ὅμως μάθε διὰ πείρας, ὅτι περ καὶ πρώην ἐγὼ,
 καὶ οὐχὶ Κωνσταντῖνος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην πείραν τῆς
 βασιάνου ἐπήγαγον. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδοξε νεύσει μόνῃ
 τοῖς παρεστώσι κελύσαι, ἀκοντίσαι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν ἐπι-
 σθεν αὐτοῦ ἐπιφαινόμενον βίθρον· ὁ δὲ γερωῶς τὴν τῆς
 Θεοτόκου ἐπικαλεῖτο βοήθειαν. Ἐδοξε δὲ κάκεινην μέσον
 εὔρεθῆναι, καὶ φωνῆς ἀκούσαι λεγομένης· Ἀρετε τοῦτον
 ἀπελθεῖν διὰ τὴν τῆς Μητρὸς θέου.

Καὶ ὡς ὁ τῆς ὀπτασίας λόγος τὸ πέραν εἴληψε, σύντρο-
 μος ὁ ἀνὴρ γεγονώς, καὶ πρὸς ἐαυτὸν ἐπανελθὼν, τὸ φανὲν
 παράδοξον τινὶ τῶν εὐλαδῶν Μοναχῶν διηγήσατο. Καὶ ὁ
 Μοναχὸς πρὸς αὐτόν· Δός δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι τοιαύτης
 διδασκαλίας κατηξιώθης· καὶ διεγέρθητι ἀδελφέ, μὴ καὶ
 σὺ πάθῃς τὰ παραπλήσια, ἃ μέλλω σοι διηγήσασθαι. Κατὰ
 γὰρ τὴν σὴν ὀπτασίαν, τοιοῦτόν τις ἐθεάσατο· ἀνδρα τινὰ
 τῶν ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ σκερίτου πρωτεύοντα, Γεώργιον
 τοῦνομα, βιαίως ἀπαγόμενον δέσμιον ἐν τινι φοβερῷ χά-
 σματι, καὶ ἀπορρίπτεσθαι μέλλοντα. Ἐν ᾧ τις εὐπαρρη-
 σιάστως τοὺς ἀπάγοντας ἐπικατασχὼν, τοῦτον ἀφεθῆναι
 προσῆτι μέχρις ἡμερῶν εἴκοσι, παρεγγυόμενος αὐτοῖς τὴν
 τοῦτου διόρθωσιν. Ὡς δὲ λοιπὸν ὁ ἀνὴρ, τῇ βοηθείᾳ τοῦ
 ἐγγυωμένου, ἐγένετο ἄνετος, ὁ ταῦτα βλέπων, ἀναύψας,
 καὶ συνείς τὸ βλέπόμενον, ἀναγγεῖλαι τὸ ἔρκμα πρὸς αὐτόν
 τὸν Γεώργιον ἔπεισεν· ἦν γὰρ καὶ γνωστὸς αὐτῷ· ὁ δὲ
 τούτῳ ἀκούσας, καὶ αὐτ' οὐδενὸς λογιζάμενος, ἔμεινεν ὁ
 αὐτός. Καὶ τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν διελθουσῶν, ἀνάρπαστος
 γέγονεν ὁ Γεώργιος, τὴν ὀφειλὴν πάντως ἀποδώσων, ὡς
 ὑπέσχετο.

Ταῦτα, κατὰ προσθήκην τοῦ Μοναχοῦ συνεύρατος, ὁ
 ἀνὴρ ἀκούσας, καὶ ἐν νῷ βαλὼν ὧν ἐθεάσατο, τὰ ἐαυτοῦ
 ἀνευθριάσως δημοσιεύσας, καὶ τὸν βίον πρὸς κρεῖττονα
 μεταβολὴν μεταρρυθμίσας, ἤρκεσεν ἐπὶ πολὺ διαρέστως
 βιώσας· καὶ μεταστάς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰώνιους μονὰς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
 σον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μυσιχωτάταις, Θεογορίαις ταῖς σαῖς προσ-
 ἔχοντες, πόθῳ τὴν Ἀρείου Πάτερ κα-
 ταταμῆν, τῆς Θεότητος ἐκφεύγομεν, Τριάδα
 ἄκτιστον, ὁμοούσιον πίστει δοξάζοντες.

Εληλεγμένον, ταῖς διδασχαῖς σε Μακεδόνοιον.
 Πάτερ καθορῶντες Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, τῷ
 Πατρί τε καὶ Γεννήματι, συμπροσκυνούμενον,
 καὶ συνυπάρχον πίστει δοξάζομεν.

Αγάθῳ τρανώσας, τὴν ὑπὲρ λόγον Λόγῳ σαί-
 κωσιν, σέβειν ἐν δυσὶν οὐσίαις Θεόν, Θεο-
 φρόνως ἐξεπαίδευσας, καὶ τὴν διαίρεσιν, καὶ τὴν
 σύγχυσιν φεύγειν Θεοληπτε. **Θεοτοκίον.**

Πάντες προθύμως, τὴν Θεοτόκον εὐφημή-
 σωμεν, δεῦτε οἱ σωθέντες πίστει τοῦ ἐξ
 αὐτῆς, γεννηθέντος ἀνακραζόντες· Εὐλογημένη
 σὺ, ἐν Γυναίξιν ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ δι' Ἀγγέλου Παῖδας.

Θαυματουργεῖ ὁ Κτίστης κρινομένη σε μάκαρ·
 τὸ πορνικὸν γὰρ γύναιον, φορᾷ ληφθέν
 δαιμόνων, πᾶσιν ἔδηλου, καθαρὸν σε Γρηγόριε.

Ακτινοβόλοι θεῖοι, μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος,
 σοὶ ἐπιστάντες Ὅσιε, πεπεδημένον ξύλω-
 λούσι σε, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι.

Υπομονῇ σε Πάτερ, ὁ Δεσπότης, προσέχων,
 θαυματουργίαις μείζοσι, σὲ ἱερώς λαμπρύ-
 νει, τῶν νοσημάτων, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα.

Θεοτοκίον.

Μητροπρεπῶς τὸν πάντων, ἀπεκύησας Κτί-
 στην, καὶ ἐν χερσὶν ἐθάστασας, χερου-
 βικὸς ὡς θρόνος, τὸν συνοχέα, τοῦ παντός Ἀ-
 πειρόγαμε.

Τῆς Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὡδὴ η'. Χείρας ἐμπετᾶσας.

Ωραιωθήσαν ἀσματικῶς αἱ σιαγόνες σου,
 θεολογοῦντος τρανῶς, Τριάδα ἀναρχον
 ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑπαστάσει
 τρισί, Πάτερ θεόσοφε· ἢ βωῶμεν· Πάντα τὰ
 ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πλοῦτόν σοι καὶ δόξαν ἀκραιφνή, ἢ ἐνυπό-
 στατος, Σοφία δέδωκε, θεολογήσαντι.
 Πάνσοφε, εὐσεβῶς καὶ τῶν αἱρέσεων, καταβα-
 λόντι τὴν ὄφρυν, καὶ πόθῳ ψάλλοντι· Εὐλογεῖ-
 τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οπᾶσι παρέχων τὴν ζωὴν, ὡς Ἱεράρχην
 πιστὸν καὶ θεορρήμονα, ἐν Ἐκκλησίᾳ
 σε Ὅσιε, πρωτοτάκων εἰσφωκίσατο, ἱεουργοῦν-
 τα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλποντα· Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. **Θεοτοκίον.**

Ιδοὺ νῦν ἐκλέλοιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰουδα φυ-
 λῆς, ἀρχῶν ἠγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε
 τέτοκας, ᾧ τοπρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδο-
 κίαν τῶν ἐθνῶν Χριστὸν, ᾧ ψάλλομεν· Εὐλο-
 γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Απολύεται μᾶστιγος, δαιμανικῆς φοβεραῆς,
 προσευχῇ σου Μάκαρ, ἢ τῇ κακίᾳ παρα-
 νόμων ἀνδρῶν, συκοφαντήσασά σε τὸν δίκαιον
 κόρη, καὶ συνόδου μέσον σε δοξάζει, ὁ ἀγωνα-
 ζέτης, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σκοτεινῆς ἀμαυρώσεως, οἱ πονηρὰ κατὰ σέ, βουλευθέντες Πάτερ, ἀποπληροῦνται καὶ ἐκλάμπει ἡ σὴ, φωταυγῆς βίωσις, ἐναντίον Γρηγόριε Πατέρων ὧν τῇ παρυσία, ἀνθρακας κατέχων, χερσὶν ἐθαυματουργεῖς.

Ως ἀστήρ φαεινότητας, ἀναφανεῖς ἀληθῶς, ἐν τῷ ὕψει Πάτερ τῆς Ἐκκλησίας, καταυγάζεις ἡμᾶς, ἀρεταῖς πάντοτε, καὶ θαυματῶν ἀκτίσι, τῆς ὑμνῶνταί σε τὴν φωτοφόρον, μνήμην Ἱεράρχα, Γρηγόριε Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ο παραδόξος τόκος σε, ταῖς διανοίαις ἡμῶν, καταπλήττει μόνη εὐλογημένη· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα προσέλαβεν, ὅπερ ἦν, διαμείνας Θεοτόκε, ἀτρεπτος τῇ φύσει· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα Χριστέ·
» **Ο** τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν· σέ ὑμνεῖ ἥλιος, σέ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα ἡ κτίσις
» τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Ὡδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν, πανευσεβῶς θεολογήσας, τὴν παμβασιλίδα Τριάδα, τὴν Θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον, νῦν ὑπ' αὐτῆς τιμήσαι, ἱεροφάντορ Ἀμφιλόχιε.

Εχων πρὸς Θεὸν παρρησίαν, ὡς ἱεράρχης Θεοφόρε, τῶν τὴν ἱεράν καὶ φωσφόρον, τελούντων μνήμην, σὲ παμμακάριστε, διὰ παντὸς μνημόνευε, τῷ σῷ Δεσπότη παριστάμενος.

Νέμοις μοι τὴν ἀφθονον χάριν, τῷ τοὺς ἐπαίνους σοι Θεόφρον, πλέξαντι προθύμῳ καρδίᾳ, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος, ὡς ἱερεὺς πιστότατος, Ὅσιε Πάτερ Ἀμφιλόχιε.

Θεοτοκίον.

Αδάμ μὲν ἀπόγονος ὄφθης, τῆ δὲ Θεῆ Μήτηρ ἐδείχθη· σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, αἰγιωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, εὐλογημένη Παναγνε· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Γδε λαμπρὰ πανηγυρις, ἴδε μνήμη ἱερά, ἴδε χάρις πᾶσι, συνελθοῦσι πιστοῖς, ἀφθόνως ἰσίσαις πηγάζουσα· προσελθωμεν βρῦει γὰρ ἡμῖν, ἡ Γρηγορίου θήκη, φωτισμὸν ἀένναον, καὶ ἀθανασίαν.

Ως ποταμὸς πεπληρωσάτω, τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ· ὡς ἐλαία ἐλαίον πηγάζεις ζωῆς· ὡς φοινίξ ὑψώθη Γρηγόριε· ὡς ἀμπελος βότρυας ἡμῖν, τῶν ἀρετῶν σου φέρεις, ἐξ ὧν ποτιζόμεθα, αἶναν ἀφθαρσίας.

Συνευφραινέσθω σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ σου ἡμῖν, Ἱερέων δῆμος, καὶ Ὀσίων πληθὺς, καὶ πάντων Ἀγγέλων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν παρεστῶς τῷ Ποιητῇ, πεπυρσευμένος Πάτερ, μνήσθητι τῶν πόθω σε ἀνυμνολογούντων.

Ηγιασμένον γέγονας, Πάτερ σκηνώμα Χριστοῦ, Ἐκκλησίας στῦλος, καὶ λιμὴν τῶν πιστῶν, καὶ μάχαιρα πλάην ἐκτέμνουσα, πηγὴ ἰαμάτων καὶ βυθὸς, ἐνθέων νοσημάτων, καὶ πυρσὸς ἀκοίμητος, καὶ ποιμὴν ποιμένων.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα ἄχρονον, τὸ ἐκλάμπαν ἐκ Πατρὸς, φώτισόν μου Κόρη, τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νῆν, μακρὰν ἀπ' ἐμέ ἐκδιώκουσα, τὸ σκότος Παρθένε τῶν παθῶν· ἵνα σε μακαρίζω, τὴν ἀιμακάριστον τῶν πιστῶν ἐλπίδα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέφατο
» ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
» μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἱεραρχῶν.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ως Ἱεράρχαι ὅσοι, Θεοφόροι Ποιμένες, ὀφθέντες ἀληθέστατοι, τοῦ Ἄμνου καὶ Ποιμένος, Ἀμφιλόχιε ὄσιε, καὶ Γρηγόριε μάκαρ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων, τῶν ὑμῶν ἐκτελέντων, μνήμην ρύσθηναι κινδύνων, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως· ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ Θείου Ἀγγέλου, ὡς αἰγία κιθωτός, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰῶνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ηρῆθη τὸ τοῦ φραγμοῦ, μεσότοιχον τῇ θείᾳ, τῆς ὄντως Θεοτόκε, Εἰσόδῳ καὶ οἱ κάτω, τοῖς ἄνω νῦν συνήθημεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ηδον παρθενικαί, χορεῖται θείον ὕμνον, προπέμπουσαι ἐν οἴκῳ, Θεοῦ λαμπαδηφόρον, τὴν μόνην Παναμώμητον.

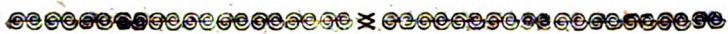
Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ενδον τοῦ Ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἁγίων, τὴν Θεοτόκον οὔσαν, ᾧ Ζαχαρία δέχου, Ἀγίων εἰς τὰ Ἁγία.

Δόξα, και νυν. ^{Ἦχος πλ. β'.}

Σήμερον τὰ στίφη τῶν Πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, και τὴν Θεόπαιδα Παρθένου και Θεοτόκου ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαι ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ πάντανακτος Χριστοῦ, και Θεοῦ τῶν ὄλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀσιπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσιμον πρόδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, και τῆς χάραξ τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς συνήθες, και Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν και Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, και Πέτρου Ἀλεξανδρείας (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5' και ψάλλομεν Στιχηρ. προσόμ. τῆ Ἁγίας Κλήμεντος, Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλήμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Πάτερ πεφυκῶς Ἱεράρχα, ὠραίους ἠνεγκας, βότρυας ἐν πνεύματι, δογματῶν πάνσοφε, ἀποστάζοντας πάντοτε, σωτήριον οἶνον, Δείας ἐπιγνώσεως, και κατευφραίνονταίς, πάντων εὐσεβῶν ταῖς καρδίαις, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμῶντων, Κλήμη θεοφόρε παμμακάριστε.

Πέτρου, Κορυφαίου μαθητῆς, Πάτερ γεγινῶς ἐπὶ πέτραν, τούτου ἐδόμησας, λίθον ὡσπερ τίμιον, σαυτὸν πανεύφημε· και μοχλεύσει τῶν λόγων σου, κατέστρεψας πᾶσαν, δόμησιν πολυθεῶν· ναοὺς δὲ ἠγειρας, Δείους εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος, μάκαρ ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, και τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληφας.

Ωσπερ, φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν, ἥλιος ἀνέτειλας Πάτερ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, τῶν μὲν Ἱερομαρτύρων τούτων τὴν μνήμην, κατὰ τὴν κε. τοῦ παρόντος μηνός, τῆς δὲ Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἐν ταῦθα. Μετετέθησαν δὲ οὕτως ἐναλλάξ εἰς τα τετυπωμένα Μηναῖα κατ' αἰτήσιν, ὡς λέγουσι, τῶν Συναϊτῶν, ἵνα ἡ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης μνήμη συνεορτάζηται λαμπρότερον μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς.

αἶγλη τῶν δογματῶν σου, και τῶν στιγμάτων φαιδρῶς· ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν, Ἐώας τρισμάκαρ, ἔδους θανατῶμενος, και ἐξανέτειλας, Κλήμη, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν, λάμπησι πλουσίαις ἀπαύστως, Δείαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

^{Ἦχος α'.} Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Υπερουσίου Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, διεκδικῶν Παμμακάκαρ, ὡς ἀκτίστου Μονάδος, Ἄρειον καθεῖλες, δείξας ἡμῖν, τοῦ Υἱοῦ τὸ ἀμέριστον, ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ Πατρὶ, και τῷ Πνεύματι θεότητος.

Τῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μαιφόνος ὁρμή· ἡ τῶν αἱμάτων χύσις, νυν εἰς φρεῖδον κατέστη, ἄμφω σφραγισθέντα, Πέτρε σοφέ, τῷ ἱερῷ μαρτυρίῳ σου, ὡς τοῦ παιδὸς Μωϋσέως ἔσθη ῥυέν, τῇ ψηφίδι τῆς Σεπφόρας ποτέ.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων στέφος λαβῶν, ἐκατέροις κοσμουμένης, ἱερωσύνη και πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, Ἦχος πλ. β'.

Τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως ἀπασχολήσας τὸν νοῦν, περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἱερωτάτε Κλήμη, ἀσχολεῖσθαι πεποιήκας· διὸ σὲ, διὰ Πέτρου τοῦ τῶν Ἀποστόλων ἐξάρχοντος, ὅς σε τὰ Δεία μεμύηκε, και αὐτοῦ διαδοχὸν καταλέλοιπεν ἄξιον. Μεθ' ὃν τὴν Ἐκκλησίαν πάνσοφε, καλῶς διαγαγὼν, μαρτυρικῶς τέλει πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας, οἷα Θεός, Θεῷ τῷ ὄντι ἀκραιφνῶς συγγινόμενος· οὐ τῆς θεώσεως, και ἡμᾶς ἀκαταπαύστως τυχεῖν καθικέτευε, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε.

Και νυν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῶ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφεῖναι εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε και Γαβριὴλ ἀπεσταλὴ πρὸς σὲ τὴν Πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τα οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ και ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

^{Ἦχος α'.} Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, ὕμνοις τιμήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκου, τὴν ἀγνήν και Παρθένον, Παρθένοι γηθοσύνας, λαμπάσι φαιδραῖς,

τὴν Παρθένον καὶ ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῶ εἰσαχθεῖσαν τοῦ Ποητοῦ, γηθοσύνης λιτανεύσατε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Διανοιγέσθωσαν πύλαι· πιστῶς εἰσδέξασθε, Παρθένοι λαμπαδοῦχοι, εἰς ναὸν ἀφιχθεῖσαν, τὴν ἄχραντον Μητέρα, καὶ πάντων χαρὰν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κράζουσαι· Εὐλογημένη ὑπάρχεις ἐν γυναιξί, Θεοτόκε αἰειπάρθενε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Επαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἢ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Πέτρου, Ἦχος δ'. Ανατολῆς.

Χεῖρι Θεοῦ χρισθεῖς εἰς Ἱερέα, τοῦ Κορυφαίου συνώνυμε, καὶ ἔργοις συμμετοχε, τὰ λογικὰ πρόβατα, τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐξέθρεψας λειμῶσιν, ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινὸς Ποιμὴν· καὶ Μάρκου διαδόχος, ἀξίως ἀναδειχθεῖς, τῷ ἀθλητικῷ αἵματι, τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας, τοῦ λαοῦ προθυάμενος, καὶ Χριστῷ συμμορφούμενος. Ἡρέσθευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Τῆς Ἑορτῆς,**

Ἦχος πλ. δ'.

Ο Δαυὶδ προανεφώνει σοι Ἀχραντε, προορών τὴν ἀφιέρωσιν τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῶ· ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορταίζοντα, δοξολογοῦσί σε πανῦμνητε· ἢ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἀφθορος, Μητέρα τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον εἰσέρχη ἐν τῷ Ναῶ. Ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβὼν σε Δέσποινα· καὶ τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾧδαῖς ἐκβοῶμέν σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. **Στιχολογίαν, Κάθισμα,**

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἢ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπαντα, ἐν τῇ εὐσήμεῳ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος.

Μετὰ τὴν β'. **Στιχολογίαν, Κάθισμα,**

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἢ Θεοτόκος Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἢ Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι λαμπρῶς, καὶ πάντες οἱ Πιστοί, μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτη, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Ἡμῶν ἢ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Μετὰ ταῦτα λέγομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς παρόντας δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Θείας σε Κλήμα, Μάρτυς, ἀμπέλου σέβω.

Ἰωσήφ (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καὶ θείαις λαμπόμενος, Πάτερ λαμπρότησι τὴν ζοφώδη με, καταύγασον καρδίαν, ὅπως τὴν φωσφόρον σε, ὑμνήσω καίμησιν.

Εἰς βᾶθη τοῦ Πνεύματος, μετὰ τοῦ πνεύματος Ὅσιε, ὁσίως ἐνέκυψας, καὶ κατενόησας, ὡς ἐχώρησας, τὸν ἀκαταληψία, νοούμενον Κύριον, μακαριώτατε.

Ἰστίῳ πτερούμενος, τῷ τοῦ Σταυροῦ διεπέρασας, τοῦ βίου τὸ πέλαγος, Μάρτυς πανάριστε, καὶ τὸν εὐδίων, κατέλαβες λιμένα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Κλήμη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Αγίασον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν μου διάνοιαν, ἢ τὸν ὑπερούσιον, Λόγον κηύσασα, καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἀγιωτέρα, τῶν ἄνω Δυναμέων, θεοχαρίτωτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ἐγκωμιάζω τὸν τρισόλβιον Πέτρον. **Θεοφάνης.**

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων σκηνώμασι, φωτισμὸν μοι παράσχου, ταῖς πρεσβείαις σου Πέτρε πανόλβιε.

Γινώσκει μεμυημένος, καὶ ἱερωσύνη λαμπρυνόμενος, παμμακάριστε Πέτρε, τῷ Χριστῷ προσπηνέχθη δι' αἵματος.

Κόσμος πεποικιλμένος, καὶ πολυτελὲς ὡσπερ ἀνάθημα, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς Θεοῦ ἐδωρήθης Μακάριε.

(* Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα εἰς τὸν Ἅγιον Κλήμεντα πρὸς τὸ, Ἰγρὰν διοδεύσας, ποίημα Θεοφάνους, χωρὶς ὁμῶς Ἀκροστιχίδος. Ἐλλείπει δὲ ἐκ τοῦ χειρογράφου

Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἢ σσαρκωμένον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέρθρον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τελοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σὲ πρὸς τὸ φέγγος, τῆς τῆ Θεῆ ὠδήγησε γνώσεως, ὃ τῆ κόσμος διαυγής, καὶ καθαρώτατος ἥλιος, Πέτρος ὁ θαυμασίος, Θεομακάριστε.

Σταγόσι θείων, διδαχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρδίαν σου, τῶν τοῦ Πέτρου ποταμὸς, ναμάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος Μάρτυς ἐχημάτισας, Θεομακάριστε.

Εν χεῖλεσί σου, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ὅθεν ἔβλυσας κρουνούς, Θεογνωσίας Ἀοίδιμε, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε, ἢ Θεὸν ἀπορόρήτως κηύσασα, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντός αὐτὸν δυσώπει σωθῆναι με, πάθεισιν ἐκάστοτε, περιαντλούμενον.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ανῆλθες ὀχούμενος τῷ σῶ αἵματι, ὡς ἐν ἄρματι Ὅσιε, πρὸς τὰ οὐράνια, ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν, Χριστὸς εἰσεληλυθεν, ὃ μόνος ἀναμάρτητος.

Ζωὴν τὴν ἐπίκτητον καταλέλοιπας, καὶ ζωὴν τὴν αἰκήρατον εὗρες Μακάριε, ἔνθα στεφανηφόρος, χορεύων ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς φοινῆξ ἐξήνησας εὐφορώτατος, ὡς ἐλαία κατάκαρπος ὠφθης Θεόπνευστε, ἐν αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, ὡς σμύρνα καὶ λίβανος, ὡς μύρον εὐωδέστατον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀπείρανδρε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ὀ**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξα-
» σμένε Κύριε.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Πέτρου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνας, ὑπὲρ ταύτης ἠθλησας, Θεομακάριστε Πέτρε, Ἄρειον τὸν ἀποστάτην καταδιώξας· ὅθεν σου τὴν παναγίαν μνήμην τελούντες,

καὶ τὸ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Δοξαστικῶν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος ὡσαύτως καὶ τὸ τῶν ἀμφοτέρων Κοντάκιον.

ὀρθοδόξως ἐκβοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἢ πέτρα τῆς πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Επὶ τὴν θαυμαστὴν Ἀλεξάνδρειαν σπεύδοντες πορευθῶμεν τῷ νοῖ, καὶ κατιδῶμεν πράγματα μεγάλα καὶ ξένα ἐκεῖσε τελεσθέντα· πῶς εἰς θυσίαν ἑαυτὸν τίθησιν ὡς πρόβατον ἄνακον, ὃ Ἱεράρχης καὶ μέγας πρόβολος Πέτρος, ὃ νυνὶ συγκαλεσάμενος ἡμᾶς ἐνταῦθα, καὶ τὴν ἀγίαν κίραν προθέμενος αὐτοῦ, καθάπερ ἔδεσμα σεπτὸν· ἢ τρυφήσαντες νῦν, ὀρθοδόξως αὐτῷ βοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἢ πέτρα τῆς πίστεως.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πολύφορον κλῆμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπλωθεὶς τῶν βασάνων κατατομῆ, ὠραίους ἐξήνησας, ἀξιάγαστε βότρυας, σωτηρίου γλεῦκος, αἰεὶ ἀποστάζοντας, καὶ καρδίας πάντων, πιστῶν κατευφραίνοντας· ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες. Ἱεράρχα πολυάθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἑορταίζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ὅμοιον.

Εκ τῆς ἄνωθεν ψῆφου τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡγησάμενος ποιμνῆς ἐπὶ νομαῖς, εὐζῶους ἐποίμανας, τῶν πανσόφων δογμάτων σε, ἀπελάσας Ἄρειον, ὡς λύκον ἀνήμερον, ἐπιβάντα ταύτης, ἀθέοις διδάγμασιν· ὅθεν τὴν ψυχὴν σε, δεδωκῶς ὑπὲρ ταύτης, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, ὡς ὁ Κύριος ἔφησεν. Ἱεράρχα μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἑορταίζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθῆ τῷ Θεῷ· καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης, νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς θείος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὠφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μαγάλη ὄντως, ἢ πρόοδος σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος.

Αμπρυνθεὶς σου τὴν καρδίαν, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, εὐσεβέσι λόγοις, πάντων τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνας· τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ

σκότης τὸ βαθύτατον, ἀπεδίωξας, τῶν εἰδωλομανῶν ἱερώτατε.

Η κατακάρπος ὡς κλῆμα, ἐκπλαστάνει σε ἄμπελος, Ἰησοῦς Παμμακάαρ, φέρον ἐπιγνώσεως βότρυας, ἐν τοῖς ληνοῖς μαρτυρίου οἴνον βλύζοντας, ταῖς καρδίας πάντων πιστῶν τὸν εὐφραίνοντα.

Μεμακάρισαι γνησίως, μαθητεύσας τῷ κήρυκι, μεμαθητευμένῳ, Λόγῳ μακαρίσαντι Πάισοφε, τοῦτον ἀξίως λαβόντα ἀποκαλύψιν, ἐκ Πατρὸς ἑρανίη σαφῶς, ὡς θερμότατον.

Θεοτοκίον.

Αναπλάττεις συντριβεῖσαν, καὶ φθορᾶ ὑποκύψασαν, τὴν βροτεῖαν φύσιν, Ἄχραντε Θεὸν σωματώσασα, καὶ ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἀπειρόγαμε· ᾧ κραυγαζόμεν· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Τὴν τῶν ἀρετῶν ὁδεύων τρίβον Πάτερ, ἐφύσασας μοναῖς ταῖς ἄνω θεοφόρε, ἱερωσύνης τῷ χρίσματι διαπρέπων, καὶ μαρτυρίου λαμπρῶν αἵματι.

Ομβροῖς καὶ κρουνοῖς τῶν σῶν αἱμάτων Μάκαρ, ἔσθεσας ἡμῖν, τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ διωκόντων ἠφάνισας τὴν ὁμίχλην, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Νέος τις Πέτρος ἐδείχθης ἡμῖν ὄντως, ἀποστολικοῖς, χαρίσμασιν ἐκλάμπων, ἱεουργός τε καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ Δεσπότη σου Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἀγία Θεοτόκε. Χαῖρε ἡ χαράν, κηύσασα τῷ κόσμῳ. Χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων. Χαῖρε τὸ πάντων περιτείχισμα.

Τῆ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς ἐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου αἵματι φοινίξας ἱερός, τὴν στολὴν σου τὴν ἱεράν, λαμπροτέραν Ἐνδοξε, ἐναπετέλεσας· μεθ' ἧς εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων προσεχώρησας.

Αναιμάκτους ἔθυσας, θυσίας τῷ Χριστῷ, τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ τυθεῖς προσήνεξαι, τούτῳ ὡς σφάγιον, καθαρὸν καὶ ἄμωμον, Ἀθλητᾶ θεομακάριστε.

Ρώμης προεδρεύσαντα, ὡς Πέτρου φοιτητὴν, καὶ τὴν ποιμνὴν τὴν ἱεράν, ἱερός ποιμάναντα ᾧ ἱερώτατε, ἡ Σιών ἡ ἄνω σε, νῦν πολίτην προσελάβετο.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλοπὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ· ταῖς ἐνθέοις πράξεσι

καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Τῇ πέτρα ἐρείσθεις τῇ τῆς πίστεως, Ἀθλοφόρε, ἀκλινὴς διέμεινας, ἐν πειρασμῶν περιστάσεσι.

Ρομφαία τῇ φλογίνῃ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα, Ἄρειον τὸν βλάσφημον, τῇ θεῖα ψήφῳ κατέσφαξας.

Ισχυῖ κρατυνόμενος Ἐνδοξε, τοῦ Σωτῆρος, τῆ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἰσχὺν κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλυδῶνα, τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κηύσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Τῆ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Υποβάθραν, καὶ θεμέλιον Πέτρου τὰ λόγια, κεκτημένος, σεαυτὸν ἐδομήσω ὡς ἔμψυχον, τῆς Τριάδος οἴκον, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέρραξας.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὡσπερ λίθος κεκύλισαι, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα ὅλον συνέτριψας, Ἱεράρχα Κλήμη, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Απείληφας, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενος, ὡς νικήσας, τοῖς ἀγῶσιν ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα, Ἱερομαρτύρων, ἱερόν καὶ σεπτὸν ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Μεμύηται, Ἡσαΐας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου, καὶ Παρθένον, ἐν γαστρὶ σου ἐκήρυξεν ἔχουσαν, τὸν δι' εὐσπλαγγίαν, σαρκωθέντα ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τῷ Θεῷ, σὺ πολιτευσάμενος τέλος μακάριον, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω Παμμακάριστε.

Ολόκληρον θυσίαν καὶ δεκτὴν, σεαυτὸν προσεσήνοχας, Πέτρε θεσπέσιε, τῷ θυσίᾳ διὰ σέ γενομένῳ Θεῷ.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος πλησθεῖς, Πνεύματι κινούμενον, ὄργανον γέγονας, μελωδῶν Θεοφάντορ τὰ ἀπόρρητα.

Θεοτοκίον.

Νάόνσε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'κκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, στύλοι, ὡς ὄντες κραταιοί, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας. **Ὁ Οἶκος.**

Α'περιτρέπτω καὶ στερόν σептῆ ὁμολογία οἱ λάμπαντες ἐν κόσμῳ, καὶ φαίνοντες ἀρρήτως, σήμερον χαίρουσι καλῶς, Κλήμης, τὸ ὠραῖον ὄντως κλῆμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ τρέφον κόσμον βότρυσι τοῖς τῆς Θεογονσίας Πέτρος τε, ἡ ἑδραία καὶ ἄθραυστος πέτρα τῶν δογμάτων τοῦ Σωτῆρος. Ἀμφότεροι τῆς Θείας χάριτος οἱ λατρευταί, καὶ μύσται τῆς ἀρρήτου σοφίας, καὶ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας οἱ προστάται οἱ θερμοὶ, οἱ βοηθοῦντες, τοῖς κάμνουσι παντοίοις δεινοῖς, καὶ σώζοντες τοὺς βρωῦντας Ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ὑμῶν Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ῥώμης.

Στίχοι.

Βληθεὶς ὁ Κλήμης εἰς βυθὸν σὺν ἀγκύρᾳ,
Πρὸς Χριστὸν ἦκει, ἀγκυραν τὴν ἐσχάτην.

Κλήμης, ὁ μακάριος καὶ σοφώτατος, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος ἐκ βασιλικῶν καταγόμενος γένους, Φαύστου καὶ Ματθιδίας υἱός, πᾶσαν παιδίαν τῆς Ἑλληνικῆς γνώσεως μετελθών. Ἐκ ναυαγίου δὲ ποτε διασωθεὶς παραδόξως, καὶ τῷ Κορυφαίῳ τῶν Ἀποστόλων Πέτρῳ περιτυχών, τὴν κατὰ Χριστὸν ἀληθῆ πίστιν ἐκπαιδεύεται παρ' αὐτοῦ. Κηρὺξ δὲ τοῦ Εὐαγγελίου γεγονώς, καὶ τὰς τῶν Ἀποστόλων διατάξεις συγγραφάμενος, κατίστη καὶ Ῥώμης Ἐπίσκοπος. Ἀλλὰ παρὰ Δομετιανοῦ κρατηθεὶς, τιμωρεῖται. Καὶ μὴ πειθόμενος τοῖς αὐτοῦ προσταγμασιν, ἐν ἐρήμῳ πόλει, παρακειμένη τῇ Χερσῶνι, ἐξορίζεται. Ἐκείθεν τε πάλιν, δεθείς πρὸς τὸν αὐχένα αὐτοῦ ἀγκυραν σιδηρᾶν, ῥίπτεται ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω τελειοῦται.

Ὁ δὲ τῶν θαυμασιῶν Θεός, δεξάων καὶ μετὰ θάνατον τὸν οἰκείον θανάτου, θαυματουργεῖ τε μέγα καὶ ὑπερφυεὶς τεράστιον. Ἐκτοτε γὰρ ὑποχωροῦντος τοῦ ὕδατος μίλια τρία καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου μνήμῃ, καὶ ὑποδεχομένου διὰ ξηρᾶς τοὺς ἐκεῖσε φοιτῶντας ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, μεγάλη ἦν τῆς ἑλπιτικῆς ἐπὶ Κυρίου εὐφροσύνη. Καὶ ποτε τῆς θαλάσσης ὑποχωρησάσης, καὶ τοῦ λαοῦ ἐισελθούσης, ἔτυχε παιδίον ἐκεῖσε καταλειφθῆναι ομικρότατον κατὰ λήθην τῶν γονέων αὐτοῦ· οἱ πινες αὐτὸ, οἷα εἰκός, ἀποκλαυσάμενοι, καὶ θρήνους καὶ ὀδυρμούς εἰς ὅσπασαν τὴν πόλιν κινήσαντες, εἰς τὸν μετέπειτα ἐνιαυτὸν, πάλιν τοῦ κύματος ἀνακεχωρηκίως, προσελθόντες εὗρον τὸ παιδίον ὑγιές, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου λάβρακι παρακαθήμενον. Ὅπερ διερωτήσαντες, ἔμαθον παρὰ τοῦ κειμένου ἐκεῖσε Ἁγίου διατρέφεσθαι τε, καὶ τῶν ἐναλίφω τῆς βλάβης περιφυλάττεσθαι. Καὶ τοῦτο ἀναλαθόμενοι, καὶ τῷ Ἁγίῳ τὰ εἰκότα εὐχαριστήσαντες, οἷκαδε ἀνεχώρησαν, δεξαζόντες τὸν Θεόν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἀρρήκτος ἦν τὴν πίσιν ὁ τμηθεὶς Πέτρος,
Ὅς εἶδε Χριστοῦ τὴν στολὴν ἐρρήγημένην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων, ὑψηλῆς. Ὅς, ἐν τῷ μέλλειν τὴν κεφαλὴν τέμνεσθαι, διὰ τὸ προστάξει τοῦτο τὸν βασιλέα, μαθόντα τὰ κατ' αὐτὸν, προσκειμένου τοῦ Ἀρείου, καὶ τὴν συγχώρησιν ἐξαιτουῦτος, καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς δυσωποῦντος, ἀκαμπτος ὢν, οὐκ ἐνεῖμεν αὐτῷ συγγνώμην, ἀλλ' ἀπέπεμψατο, ἐπαρασάμενος αὐτὸν, εἶναι κεχωρισμένον καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Ἐφη γὰρ τὸν Κύριον ὄναρ ἰδεῖν ἐν σχήματι παιδίου νεογνοῦ, ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἀστράπτοντα, περικείμενον χιτῶνα διερρήγημένον ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν· παρ' οὗ μαθεῖν, ὅτι Ἄρειος ἦν ὁ διαρρήξας αὐτὸν· ἐν συμβόλῳ δηλοῦντος τὴν ἐκ τοῦ Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ κατὰ τῆ ὁμοουσίον δαίρεισιν, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀσεβοῦς δόγματα καὶ βλάσφημα ῥήματα. Οὗτος οὖν ὁ ἐν Ἁγίοις Πέτρος ἐτελειώθη, κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, τὴν κέραν ἀποτμηθεὶς.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάλχος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατέπτησαν νόες,
Ψυχὴν ἀπάξει Μάλχε τὴν σὴν Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Καρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεὸς πάντα πόρρω Καρίων ψυχῆς κέραν,
Ἦθλησε νῶ νήφοντι μέχρι καὶ τέλους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐρμογένης, Ἐπίσκοπος Ἀκραγαντίνων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπάρας Ἐρμογένες ἀνθρώπων γένους,
Κατήσχυνας φρούραγμα δαιμόνων γένους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Φιλούμενος καὶ Χριστοφόρος ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Φιλούμενον τέμνουσιν καὶ Χριστοφόρον,
Αὐτῷ φανέντας πράγματι Χριστοῦ φίλους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Εὐγένιος, ἐν ὀπῇ τείχους βληθεὶς, τῆς εἰσόδου πηλῷ ἀναφραγείσης, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιγν ὀπῇ ὡς κλεῖθρα τὸν πηλὸν φέρεις,
Εὐγενίῳ γὰρ πρὸς Θεὸν τρίβος γίνῃ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Προκόπιος καὶ Χριστοφόρος ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ὁ Προκόπιος « Ὡς ἐγὼ Χριστοφόρε,
Θεὸς καὶ σὺ, φησί, εἰς τομὴν τὸν αὐχένα ».

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κορίνθῳ· καὶ τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ ἐν τῇ Χρυσῇ Πέτρᾳ ἀσκήσαντος, ὃς ὠρμητο ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν, καὶ ἔλθων κατώκησεν ἐν τῇ ῥηθείσῃ Πέτρᾳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Στίχ. Δῶρον Θεοῦ τέμνουσι Μάκαρ σε ξίφει,
Δῶρον Θεῷ φέροντα αἷμα τραχήλου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, κρατηθεὶς ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Ἀποστά-
του, παρὰ Σαλλουστίου τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἠρπάγη ἀπὸ
τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ἀκοῦσαι τὸν Ἰουλιανόν, ὅτι, καθ' ὃν
καιρὸν ἢ μεταθεὶς τῶν ἐν τῇ Δάφνῃ ἀποκειμένων λει-
ψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βαβύλα τε καὶ τῶν σὺν αὐ-
τῷ, κατὰ πρόσταξιν τοῦ ἀσεβοῦς τούτου Ἰουλιανοῦ, ἐγε-
γόνει, ἀδομένων δαυτικῶν ὕμνων παρὰ τῶν ἐκφορούντων
Χριστιανῶν τὰ τίμια λείψανα, ἐπιφθεγγόμενων καθ' ἕνα
στίχον τὸ, **Αἰσχυρὴ θήτωσαν πάντες οἱ προσκυ-
νοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, εἰς ἣν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Μάρ-
τυρ Θεόδωρος.** Διὸ καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς, βουνεύροις
τὰ νῶτα κατεξάνθη, καὶ ὄνυξι τὰς πλευράς διωρύχθη, καὶ
σιδηροῖς δεσμοῖς ἐναποληφθεὶς, τῇ εἰρκτῇ πεπεδῆθη.

Τῇ ἑσθῆν δὲ ὁ Ἰουλιανὸς ἀναδιδαχθεὶς παρὰ τοῦ Ἐπαρ-
χοῦ τὴν τοῦ Νέου καρτερίαν, καὶ ὅτι τῶν πασχόντων Χρι-
στιανῶν διὰ τὸν Χριστὸν τὸ μέχρι τέλους ἀνένδοτον, εἰς
ἦπταν μὲν τῶν διωκτῶν λογίζεσθαι, εἰς εὐκλειαν δὲ καὶ χα-
ρὰν ταῖς διωκομένοις, πεισθεὶς ὁ Θεμιστής, ἐκέλευσε τὸν Ἀ-
γιον τῆς εἰρκτῆς ἀφεθῆναι. Οὗτος ὁ γενναῖος τοῦ Κυρίου
ἀγωνιστής, ἐρμείων τινῶν, εἶπερ ἤοθετο ὀδύνας, τὰς πικρὰς
ἐκεῖνας ὑπομείνας βασάνους. Τὴν μὲν ἀρχὴν, ἔφη, ὀλίγης
ἀλγηδόνος αἰσθάνεσθαι· εἶτα ἐπιφανῆναι αὐτῷ τινα, ἐθό-
νη ἀπαλή τε καὶ ψυχρᾶ τοῦ προσώπου ἐκματτόμενον τὸν
ἰδρωτᾶ, καὶ περηγνόμενον θάρρειν. Διάτοι τούτο καὶ
τῶν δημίων παυσαμένων, οὐχ ἠσθῆναι, ἀλλὰ λυπηθῆναι,
ἔφη· συναποστῆναι γὰρ ἔλεγε καὶ τὸν τὴν ψυχαγωγίαν
αὐτῷ ἐμποιοῦντα. Τοιαῦτα δεδρακώς ὁ παράνομος Ἰου-
λιανός, αὐτὸς μὲν πικρῶ καὶ ἐπνευδίστῳ θανάτῳ τὸν βίον
ὑπεξῆλθεν ἐν τῇ γῶρᾳ τῶν Περσῶν· ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδω-
ρος ἐν Κυρίῳ ἀγάλλεται· ἀναπαυσάμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πυρακτῆμενος τῷ ζῆλῳ τῷ τῆς πίσεως πῦρ
ἀπετέφρωσας, τῆς ἀθείας Σοφῆ· πιστοὺς
δὲ ἐφώτισας, φέβῳ κραυγάζοντας· Ὑπερῦμνη-
τε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Εκ τῆς Ῥώμης ταῖς ἀλύσεις περικείμενος,
ὥσπερ ὀρμίσκους χρυσοῦς, διὰ θαλάσ-
σης ἀθλῶν, Χερσῶνα κατέλαβες, ἐνθα διήνυσας,
τὸ μαρτύριον, καὶ τοὺς στερόρους ἀγῶνάς σου,
τοῦ Χριστοῦ Ἱερομύστα.

Λύρα ὠφθης τὸ σωτήριον πανόλβιε, μέλος
ἄφωσῶσα ἡμῖν, καὶ καταθέλγουσα, καρ-
δίας πρὸς ἐνθεον, τῶν μελωδούντων πιστῶς,
Μάρτυς ἔρωτα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο τοῖς πᾶσι παρεχόμενος βουλήματι, τὸ
εἶναι Πάναγνε, ἐκ σοῦ ἀρχὴν χρονικὴν,
λαμβάνει καὶ τίκτεται, λύων τὰ χρόνια, πα-
ραπτώματα, τῆς συμπεσοῦσης Ἀχραντε, τῶν
βροτῶν βρευστῆς οὐσίας.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Παῖδες Θεοσεβεῖς.

Βίῳ Θεοπρεπεῖ λελαμπρυσμένος, καὶ Δεῖῳ
φωτὶ καταλαμπόμενος, οὐρανίων ἀδύτων,
ἐπέβης γηθόμενος, καὶ βοῶν Σοφῆ τῷ ποιήσαν-
τι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γνα περιφανῶς εὐαρεστήσης, Χριστῷ τῷ Θεῷ
Θεομακάριζε, ταῖς χερσὶ τῶν ἀνόμων, σαυ-
τὸν παραδεδωκας, ἐκκσίως ψάλλων πανόλβιε·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολος πεφωτισμένος ἠξιώθης, ἰδεῖν τὸν Χρι-
στὸν σοὶ προμηνύοντα, τὸν αὐτοῦ τὸν χι-
τῶνα, δεινῶς διαρρήξαντα, ὑφαντὸν τὸν ἄνωθεν
Ὅσιε, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τὴν σὴν ὑπέδου Θεοτοκίε, ὁ οὐρα-
νοὺς οἰκῶν καὶ περιέχων· καὶ ἐτρέφε-
ται γάλα, μαζῶν σου ὁ τρέφων νῦν, πνοὴν πᾶ-
σαν νεύματι, ψάλλουσαν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ η. Λυτρωτὰ τῷ παντός.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδυ-
σει πηλίνου τοῦ σώματος, περιεβάλου ἐν-
δοξε, ἀφθαρσίας χιτῶνα, καὶ εἰς τὰ ἄνω κα-
τοικεῖς, Ἱεράρχα βασιλεία.

Συνετάφη σοὶ Μάρτυς πολυάθλε, τὰ κλοιά
αἰλάστορος, Ἱεράρχα κραυγάζων· Πάντα τὰ
ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εμερίσθη ὑγρά ἢ ἀμέριστος, καὶ ὁδὸν εἰσι-
οῦσιν ἢ ἄβατος, θαυματουργία κρείτ-
τονι, δωρουμένη ὠράθη, ἐνθα τὸ Δεῖον, Ἱεράρ-
χα σοῦ σῶμα κατάκειται.

Βυθισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσιν, ὁ βυ-
θὸν κατοικῆσαι ἐλόμενος, μετὰ ταφήν
καὶ νέκρωσιν, ἐπανάγαγε Μάρτυς, ταῖς ζωη-
φόροις καὶ σεπταῖς καὶ ἐνθέοις δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ωφρικτοῦ καὶ ἀρρήτου θαύματος! ἐν γα-
στρὶ κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος, καὶ σὰρξ ἀ-
τρέπτως φαίνεται, καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον· καὶ
τὴν τεκῆσαν, μετὰ τόκον φυλάττει ἀγενεύουσαν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ!

Νεμομένην, ἀνέστειλας τὴν λύμην, τῆς Ἀ-
ρείου, κακίστης βλασφημίας, τῆς τῶν
πιστῶν ἐκκόψας ὀμηγύρεως, καὶ ἀποδιώξας,
τῶν τῆς Ἐκκλησίας, Θεόφρον περιβόλων.

Πρωτοστάτης, χοροῦ τῶν Ἀποστόλων, Πε-
τρος ὠφθη, ὁ Δεῖος Κορυφαῖος· στύλος
Μαρτύρων, γέγονας δὲ πάνσοφε, Πέτρε Θεο-
φόρε, καὶ ἱεουργός τε, τῶν Δείων μυστηρίων.

Εμνήθης, ἐκ θείας ἐπιπνοίας, τῶν μελλόντων, τὴν γνῶσιν θεορρήμον, καὶ τὴν ἐκ γῆς προέγνωσ σου μετάστασιν, διὰ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις, Θεὸν Πέτρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον, Παρθένο διαμένεις, ὡς πρὸ τόκου, Παρθένο Θεοτόκε, τὸν Πλαστοργὸν τῆς κτίσεως γεννήσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῆ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδοὺ σε χοροὶ Πατριαρχῶν συνόμιλον, Κλήμη ἔνδοξε δεξιόμενοι, πόθῳ ἀγάλλονται ἀπαύστως· μεθ' ὧν συνευφραίνονται Μάρτυρες, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Δίκαιοι, οἱ ἀπ' αἰῶνος ἀξιάγαστε.

Ωριμὸν σε βότρυν τῆς ζωῆς προσήγαγε, γεωργία τῆ τοῦ Πνεύματος, Πέτρος ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου, ὑπάρχων Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ αἶνον εὐσεβείας ἀπέσταξας, τῆς ἀθείας μέθην παύοντα.

Σοφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς ἀνέβλυσας, διδαγμάτων Πάτερ ἄβυσσον, καὶ ἰαμάτων θεία ρεῖθρα· δι' ὧν τοὺς ποταμούς τῶν παθῶν ἡμῶν, ξηραίνεις ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, Κλήμη Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Η θεοφεγγῆς καὶ ἱερά καὶ εὐσημος, καὶ ἁγία καὶ περίβλεπτος, καὶ εὐκλεῆς καὶ φωτοφόρος ἐφέσηκεν ἡ μνήμη σου Ἐνδοξε, καρδίας καὶ ψυχῆς κατευφραίνουσα, τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε. Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν Θεὸν ὡς πύρινος, Παναγία θρόνος ἄχραντος, φύσιν βρατεῖαν εἰληφότα, καὶ ταύτη συμπλακέντα καθ' ἑνώσιν, ἀπόρρητον δι' αἶκτον ἀμέτρητον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Τὸν προδηλωθέντα.

Τὸν προορισθέντα ἀγίως ἱερατεύειν, καὶ ἱερωσύνης τέλος εὐκλεῶς εἰληφότα, καὶ Χριστοῦ μιμησάμενον πάθος, Πέτρον τὸν δεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ράβδῳ στηριχθέντα δυνάμει τοῦ Κυρίου, καὶ ἱεουργήσαντα, καὶ ἱεουργηθέντα, καὶ Χριστῷ προσαχθέντα θυσία, Πέτρον τὸν δεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ολὴ συγκραθέντα τῇ αἴγλῃ τῆ τῆς Τριάδος, καὶ τῷ φανατάτῳ ταύτης ἐνηδόμενον φέγγει, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτοῦντα, Πέτρον τὸν θεόληπτον ὑμνήσωμεν.

Νέμοις μοι ἀφθόνως ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν· ὡς γὰρ Ἱεράρχης ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ λύειν, καὶ δεσμεῖν τῶν πταισμάτων εὐθύνας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος. Σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρέχόντων· σέ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Νῦν εὐσημος ἐπέφανεν, ἡμῖν ἡμέρα φέρουσα, τῆς εὐκλεῆς διαδόχου, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, Πέτρον ἅμα καὶ Κλήμεντα, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, καὶ ἀπητῆτους Μάρτυρας· ὧν τὴν ἐτήσιον μνήμην, πιστῶς τελέσωμεν πάντες.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ην παλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος· στάμνον καὶ ράβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων, ἀνατραφῆναι Κυρίῳ. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνόν, τοῦ θείου Πνεύματος Σοφὴ καταγωγίον· τὸ κλῆμα τὸ ταῖς ἀρδείαις, ταῖς μυστικαῖς γεγονός, εὐθαλὲς παμμακάρι καὶ πολύφορον· ἐξ οὗ ἐναπέσταξε, διδαγμάτων σωτήριον, γλεῦκος ποτιζόν, καὶ εὐφραῖνον ἐκάστοτε, τῶν τιμώντων σε, ταῖς καρδίας πανόλβιε. Μάρτυς ἀκαταγώνιστε, οὐράϊκε ἀνθρώπε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ στύλος, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχῆς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ τῶν δογμάτων πηγὴ, ὁ τῶν ἀβρήτων ἑρμηνεὺς γραφικώτατος· ἡ γνῶσις τῶν ἀποκρύφων· τῆς Ἐκκλησίας στερρότος, στύλος τε καὶ βᾶσις ἀπερίτρεπτος· κανὼν ἀκριβέστατος· μυστογράφος σοφώτατος· εὐστομος

γλώσσα, πᾶσαν αἵρεσιν τέμνουσα, ὡσπερ μάχαιρα, ὄξυτάτη καὶ δίστομος· ὄργανον τὸ ἡδύφθογγον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· Κλήμη Μαρτύρων τὸ κλέος, τῶν ἱεράθλων ἐδραῖωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴχων τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, διαφερόντως, τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ὑπέστης ἀπεριτρέπτως, τὴν διὰ ξίφους πικράν, τελευταίην Παμμάρκαρ καὶ τὸν θάνατον· δι' οὗ τῆς ἐν-θέου, μακαριότητος ἔτυχες, καὶ τῆς γλυκειάς, τοῦ Σωτῆρος μεθέξεως, καὶ τερπνότητος, ἀπολαύειν ἠξίωσαι. Πέτρε μακαριώτατε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, κλέος τῶν θείων Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν ἐγκαλλώπισμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Λάμπων ἱερωσύνης στολῆ, καὶ μαρτυρίου τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος, παρέστης Χριστῷ τῷ πάντων, Ἀρχιερεῖ καὶ Θεῷ, καὶ ἀναδειχθέντι πρωτομάρτυρι, διπλοῦν κομισάμενος, παρ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔπαθλον· ὃν ὠμολόγησι, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, καὶ συνανάρχον τῷ τεκόντι καὶ σύνθρονον, Ἄρειον τὸν δυσώνυμον, ἐκκόψας πανόλβιε, καὶ ἀπορρήξας εἰσάπαν, τῆς τῶν πιστῶν ὁμηγύρεως· καὶ νῦν ἐκδυσώπει, Πάτερ κόσμῳ ζωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σήμερον, ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορταζόντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Φῶς σε τὸ τριλαμπές, αὐγάσαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ρίζης μὲν ἐκ Δαυὶδ, ἐβλάστησας Παρθένη· Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβρά· Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὕγε τῆς ἱεράς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· ἀφ' ὧν Ἀγνή τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, εἰσδέξασθε Παρθένον, Μαρῖαν ἀπειράνδρος, Ἀγνήν τὴν Θεοτόκον, ἐξ ἧς βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπολύσεως.

Τῆς Κε. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης καὶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται καὶ ἡ Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εάν ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογούμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, ὅλον τὸ Καθίσμα. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸ τεχθῆναι αἶσε. Καὶ νῦν, τὸ ἀ τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας, εἰ βούληται ὁ προσετώς. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Βίον αἴδιον ἐξ ησκημένη. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τὸ εἰς τὴν Λιτὴν τῆς Ἁγίας Δοξαστικόν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα, Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυίλεον, Κάθισμα τῆς Ἁγίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Τὸ, Ἀναστασιν Χριστοῦ. Ο' Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὰ λοιπὰ Ἀναστάσιμα. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας. Ἀντὶ τῆς τιμιωτέρας, ψάλλεται τῆς Ἑορτῆς ἡ δ'. Ὡδή. Ἐξαπσειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόσολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίου, κτλ. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου Ἀκολουθία καταλειπύεται. Ἐάν δὲ ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται, ὡς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, σιχολογοῦμεν τὴν ἁ.
Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ
ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἀγίας γ'.

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ
ὑμνοῖς, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ
τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον
κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν·
προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νη-
πιάζουσα· καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας
δέχεται, εὐφραίνόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κα-
τοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης,
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναι-
ξίν, εὐλογημένη ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῷ,
τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· καὶ χαί-
ρου σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύ-
ματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδου-
σι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μη-
τέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων
δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάν-
των τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μη-
τηρ Θεῶ· διὰ γὰρ σου τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν.
Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου
προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλ-
μικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ
πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Τῆς Ἀγίας, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Σήμερον τέρπεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ
σπάργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ ναῷ
σου, κατέχουσα προφρόνως· διὸ καὶ ἡμεῖς, εὐ-
σεβῶς ἑορτάζομεν, Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου
τὴν σεπτὴν· ὑπερέυχου τῶν τιμῶντων σε.

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην νῦν ἑορτάσωμεν·
αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς
δυνάμεις, ἐν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καθεῖλε στερ-
ρῶς, καὶ Ῥητόρων τὴν ἔνστασιν. Ἀλλὰ δεήσεσθι
ταύτης ρῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἰρέσεων.

Χαίροις πανένδοξε Μάρτυς Αἰκατερίνα σε-
μνή· ἐν τῷ Σινᾷ γὰρ ὄρει, ἐν ᾧ εἶδε τὴν
βᾶτον, Μωσῆς μὴ φλεγόμενην, ἐν τούτῳ Χρι-
στός, τὸ θεάρεστον σκηνός σου, νῦν μεταθείς
σε φυλάττει ἕως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρου-
σίας αὐτοῦ.

Δόξα, Τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς Θεοσόφου
Μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδραμόμεν ὡς
φιλομάρτυρες, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς
ἀνθεσι καταστέψωμεν, Χαίροις βοῶντες αὐτῇ,
ἢ τῶν φληνάφων Ῥητόρων, τὴν δραсуστομίαν
ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων, καὶ του-
της πρὸς πίσιν θείαν χειραγωγήσασα. Χαίροις
ἢ τὸ σῶμα πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα, δι'
ἀγάπην τοῦ Ποιητῆ σε, καὶ μὴ καταβληθεῖσα,
ὡς ἄκμων ἀνάλωτος. Χαίροις, ἢ ταῖς ἀνω μο-
ναῖς, ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ
δόξης αἰωνίᾳ κατατρυφήσασα· ἧς ἐφιέμενοι οἱ
ὑμνωδοὶ σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσοιμεν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα,
παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατρα-
φῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ὡς ἡγιασμένη.
Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπέσταλη, πρὸς σέ τὴν παν-
άμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάν-
τα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν
σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἢ ἐν οὐ-
ρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μητὴρ Θεοῦ,
σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, εἰ βούληται ὁ
Προεστῶς· ζῆτει ταῦτα τῇ κγ'. Ἀπριλίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Δόξα, Τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσε-
νήνοχας τῷ σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, Αἰκα-
τερίνα ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴλη-
φας στέφος ἀφθαρτον, παρ αὐτοῦ ἀξιάγαστε.
Ὅθεν καὶ Ῥητόρων τὴν δραсуστομίαν ἀπήμ-
βλυνας, καὶ τούτης πρὸς θεογνωσίαν ἐφείλκυ-
σας, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομί-
σαντο, σὺν Βασιλίσῃ τῇ σοφῇ. Διὸ πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν
Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας
ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἀγίων
Ἅγια ἀγαλλόνται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων,
μυστικῶς πανηγυρίζει· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορ-
τάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσω-
μεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὰ παρόντα
τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Συμμαχία τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόρε Μερκούριε, καταγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως, μυριάδας νοητῶν, Αἰθιοπῶν διέκοψας· καὶ τελέσας σε τὸν ἀγῶνα νομίμως μετὰ πάντων, Ἀθλητῶν ἐξεφανώθης, Μεγαλομάρτυς πανόλβιε.

Στίχ. Δίκαιος, ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Οὐρανόθεν σοι Ἄγγελος, τὰς πληγὰς σε ἰώμενος, ἀπεστάλη νεύματι. Δεῖου Πνεύματος· ὑφ' οὗ ῥώσθεις ἀξιάγαγε, ταῖς σθβλαῖς κεντούμενος, πυρωθείσαις δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρεμάμενος, καὶ τεινόμενος, καὶ δεσμούμενος λίθῳ βαρυτάτῳ, καὶ ταῖς αἵμασί σου Μάρτυς, περιρρέόμενος πάντοθεν.

Στίχ. Τοῖς ἐν Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Βασιλεῖ στρατευόμενος, ἐπιγείῳ Μερκούριε, ὑπ' αὐτοῦ τε δαίμοσι κελευόμενος, Δύειν Θεόφρον μακάριε, βασάνους ὑπήνεγκας, καὶ κατάφλεξιν πυρός, καὶ τὸν βίαιον θάνατον· καὶ ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος, καὶ συνήφθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν Μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Δόξα, **Τῆς Ἁγίας, Ἦχος β'. Βαβύλα.**

Βίον αὐλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβούσα, ἕξης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή ἀνηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν, **Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β'.**

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ τὴν Θεοπαῖδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐκ Ναῶ Κυρίε προσαγομένην εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκληθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τῆ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τῆ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Τῆς Ἁγίας.

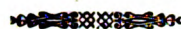
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν θεῖαν καὶ πολιᾶχον Σινᾶ.

τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν· ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς, τοὺς κομψοὺς τῶν ἀσεβῶν, τοῦ Πνεύματος τῇ μαχαίρᾳ, καὶ νῦν ὡς Μάρτυς ξεφθεισα, αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, **Πάλιν τὸ τῆς Ἑορτῆς.**

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μολοῦσα εὐθαρσῶς, πρὸς ἀγῶνας τρισμάκαρ, ἀνδρείως τὸν Χριστὸν, ὠμολόγησας Μάρτυς, καὶ τύραννον ἠλεγξας, δυσσεβῆ καὶ παράφρονα, καὶ κατήσχυνας, ῥητορευόντων τὰ σίφη, καὶ ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις· διό σε δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.**

Δικαίων ὁ καρπὸς, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἄπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η παρθένος καὶ σεμνή, Αἰκατερίνα ἡ σοφὴ, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ἐπιρῥώσθεισα ἀληθῶς, ἀγαλλομένη εἰσέρχεται ἐν σαδίῳ· καὶ τύραννον ὠμόν, καταβαλοῦσα στερρῶς, καὶ πᾶσαν τὴν πληθύν, τῶν δυσσεβούντων ἐχθρῶν, μετ' εὐφροσύνης ἔψαλλεν, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Χριστέ μου δόξα, Σωτήρ καὶ ῥύστα, σὺ οὖν δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Δόξα, καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.**

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθῆς τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θεῷ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὠφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θεοῦ Φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἡ πρόδοός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυελεον, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Αλέξανδρέων ἡ λαμπρὰ καὶ θεῖα πόλις ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου σεμνή πανηγυρίζει, καὶ γεραίρει τοὺς ἄθλους σοῦ Αἰκατερίνα, οὓς ἔτλης γενναιοφρόνως ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ μέγα βρενθυομένη σοὶ ἐκβοᾷ. ὦ Παρθένε πολυάθλε,

εἰς οὐρανίους σκηναίς, συνοῦσα νῦν τῷ Κτίστῃ σου, χαῖρε Μάρτυς πανθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. *Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.*

Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προήλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῶ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν, τῆ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιωθή ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις. **Ο Ν΄.**

Δόξα, Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β΄.

Βίον ἄϋλον ἐξησηχημένη, *Ζῆτει εἰς τὸν Στίχον.*

Μετὰ τοῦτο λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἢ ἡ Ἀκροσιχίς· Αἰκατερίναν τὴν παναοίδιμον ἄσμασι μέλπω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, τὸ ζοφερόν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδούς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

Ιθυνομένη τοῦ Δεσπότη πάνσοφε, θείοις προσταύμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ φλεγόμενη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων τὰς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Κυβερνωμένη τῇ παλαίμῃ ἐνδοξε, τῇ κραταίᾳ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλέουσα, τοῦ Σταυροῦ τῷ ἰστίῳ, καὶ θείαις αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Αγαλλομένη παρθενίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφῇ, καὶ θεϊκὴν γνῶσιν, οὐρανόθεν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶτας κατήσχυνας, τούτους κατὰ κράτος νικήσασα.

Θεοτοκίον.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἀχραντε, πάσης αἱρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκυῆτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἶδιον.

Ο΄ Κανὼν τῆς Ἁγίας Μερκουρίας, ἔχων Ἀκροσιχίδα· Μερκουρίου με τὸ σθένος φυλαττέτω.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας Μερκούριε, τῶν ἀγαθῶν τῇ πηγῇ, χαίρων παριστάμενος, καὶ θείας ἡδονῆς, αἰοῖδιμε πληρούμενος, τοὺς πόθῳ τὴν πανήγυριν τὴν σὴν, τελοῦντας περιφύλαττε, τῷ Κυρίῳ ἄδοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εθελουσίως ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας Σοφῆ, σθένει κραταιούμενος, Χριστοῦ τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, τὰ πάθη τὰ σωτήρια, θελήσει ὑπομείναντος σαρκί, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ρῆμα τυράννου σαφῶς ἐξεφαύλισας, ὁμολογία Χριστοῦ, μακάρι σεμνυόμενος, καὶ πᾶσαν ἀλγειῶν, ἰδέαν ἀγαλλόμενος, ὑπέμεινας Μερκούριε βοῶν, τῷ σὲ ἐνδυναμώσαντι· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Κόρης Παρθένου ὠράθη σαρκούμενος, ὁ δι᾽ ἡμᾶς καὶ ἡμᾶς, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ Μάρτυρα πιστὸν, παθῶν οἰκειῶν δείκνυσι, Μερκούριον γενναῖον ἀθλητὴν, αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Ἁγίας. ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας.

Εθελουσίαις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκούσιον Χριστοῦ μιμουμένη· καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκράτορα, σεφανηφόρος ὠφθης, Αἰκατερίνα θεόληπτε.

Ρωμαλεότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράννους, ἀθείας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ῥητορεύουσα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, θεία σοφία Μάρτυς, λαμπρυνομένη πανεύφημε.

Ισοθεῖαν ταῖς ὡσὶ, τῆς Εὐσας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἀπαλῆς νῦν πατεῖται· τῷ γὰρ ὀπλῷ τῆς Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἤσχυεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τοῦτον καυχώμενον.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ

κόσμῳ, διανάστησον οὐλαῖς, καὶ τύπους ἐξάλειψουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογεννητορ Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ολος πυρακτούμενος τῇ θείῃ στοργῇ Ἐνδοξε, πῦρ καὶ δεσμά, ξίφη καὶ βασάνους, ὡσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Υμνεῖς τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν δειναῖς μάστιξι, Μάρτυς σοφῆ, καὶ τὴν θεραπείαν, τῶν μωλώπων δεχόμενος.

Ράβδῳ δυναμήμενος, τῇ θείῃ ἐχθρῶ φρύαγμα, ὡς ἀθλητῆς, Μάρτυς γενναϊόφρον, εὐσθενῶς ἐταπείνωσας. **Θεοτοκίον.**

Ινα προτυπώσῃ σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἁγνὴ κύησιν, βάτος πυρὶ, ὠφθη καιομένη, οὐδαμῶς φλεγόμενη δέ.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στόματος Μάρτυς τῷ Μιχαήλ, λαβοῦσα πανεύφημε καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε, τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τοὺς Ῥήτορας ἐπτηξας, τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμείωσας· ὅθεν καθορῶν σου, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισχύων σε, Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι· οἱ θησαυροὶ γὰρ σε μένουσι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Μερκούριος, ἀγωνισάμενος, τὸν δόλιον ἤσχυνε, καὶ στεφανίτης στερρόος, Χριστοῦ ἐχρημάτισεν· ὅθεν ταῖς οὐρανίαις, νῦν συνήθη χορείαις, δόξης ἀδιαδόχου, ἐπαξίως μετέχων· διὸ τὴν ἱεράν αὐτοῦ, μνήμην τελοῦμεν πιστῶς.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι φαιδρῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοὶ, μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις ΠανάχαρANTE.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Αθλητικῆν, Αἰκατερίνα τὴν ἔνθασιν, ἐπεδείξω, Μάρτυς παναοίδιμε, τῷ δυσμενεῖ, λίαν καρτερῶς, ἀντικαταξάσα, καὶ τοῦτον καταπα-

τήσασα, ποσὶν ὠραῖσμένοις, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, Ἀθληφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Νύμφη Χριστοῦ, Αἰκατερίνα πανόλβιε, καθωράθης, θείας ὠραιότητος, φωτοειδέσι μαρμαρυγαῖς, ἀγλαίζομένη, καὶ κάλλει περιεστράπτουσα· διὸ καὶ γηθομένη, μελωδεῖς τῷ Δεσπότη· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τυραννικῆν, ἀλαζονείαν ἐφάυλισας, καὶ τῷ θείῳ, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς ἀπατηλῆς, δεισιδαιμονίας, τοὺς πλανωμένους ἐξήρπασας, διδάσκουσα κραυγάζειν, τῷ Χριστῷ μελωδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Η εὐκλεῆς, καὶ φωτοφόρος πανήγυρις, τῆς ἐνδόξου, μνήμης σου Πανεύφημε, τῆς καρτερῶς, θράσος τοῦ ἐχθρῶ, καταπατησάσης, ὡς ἥλιος ἀνατέταλκεν· ἐν ἡ μεγαλοφώνως, τῷ Δεσπότη βωῶμεν· Τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε. **Θεοτοκίον.**

Νῦν τὴν ἰσχύν, τῶν ἀθετούντων κατάβαλε, τῆς εἰκότος, Κόρη τὴν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαίδρυνον μόνη Πανύμνητε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οικειώθης (*) τῷ Κτίσῃ σε, θείᾳ μαρτυρίου Θεόφρον πάθει, καὶ λαμπροῦς σεφάνους ἐνδοξε, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω ὡς ἀήττητος.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος ἱμάτιον νῦν ἐνδέδυσαι, τῆς φθορᾶς καὶ τῆς νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Μάρτυς ἐκδυσάμενος.

Μέχρις αἵματος Ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀγωνισάμενος, νικηφόρος ἀναδέδειξαι, καὶ τῆς ἄνω δόξης κατηξίωσαι. **Θεοτοκίον.**

Επὶ σὲ ὁ σωτήριος, Λόγος καταβέβηκεν Ἀειπάρθενε, ὡσπερ ὄμβρος καὶ ἐξήρανε, τῆς πολυθειᾶς τὰ ὄμβρηματα.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Πόθῳ πυρπολούμενη, Μάρτυς παναοίδιμε τῷ τοῦ Δεσπότη σου, καὶ ζητοῦσα τούτου, τὸ ἀμήχανον κάλλος θεάσασθαι, αὐθαιρέτω γνώμη, τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν παρέσχες, παρθενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν.

Αθλοῖς ἱερωτάτοις, Κόρη καλλιπάρθενε καταλαμπρύνασα, σεαυτὴν προφρόνως, ἀ-

(*) Οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα τὸ Οἰκειώθης, ἀντὶ τοῦ, Ὀκειώθης, ὡς διορθοῦσι τινές· ἀλλ' ἐτέθη οὕτω τὸ ῥῆμα, ἀνευ τῆς συνήθους αὐξήσεως, διὰ τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος, ἥτις ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ο, καὶ οὐχὶ Ω.

νελήλυθας πρὸς τὴν οὐράνιον, τοῦ Χριστοῦ πα-
σταδα· καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῶ Νυμφίῳ, γηθο-
μένη συνήφθης πανόλβιε.

Νεάνις φαιδροτάτη, ὠφθης ἀγαπήσασα, μό-
νον ἐράσιμον, καὶ ὀπίσω τούτου, συντονώ-
τατον δρόμον διήνυσας, εἰς ὄσμην τοῦ μύρου,
σοῦ νοητῶς τοῦ κενωθέντος, ἐκβοῶσα δραμου-
μαι Νυμφίε μου. Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε,
πάνταγγε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέν-
τα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν
οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξουσίαις, γνωριζόμενον
Κόρη Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁρθηρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τεινόμενος καὶ λόγχῃ Μερκούριε, ἀνευδῶ-
τως, τεμνόμενος ἔφερες, θεραῖς ἐλπίσι
νευρούμενος.

Οπέτρα νοητῆ στερεώσασου, τὴν καρ-
δίαν, λίθῳ βαρυνόμενος, οὐ παρετράπης
Μερκούριε.

Συμμέτοχος παθῶν τοῦ Δεσπότη σου, χρη-
ματίσας, δόξης ἐκοινωνήσας, τούτου καὶ
θείας λαμπρότητος. Θεοτοκίον.

Θανάτωσον Παρθένε τὴν ζῶσάν μου, ἀμαρ-
τίαν, ζῶν ἢ κηύσασα, τὴν θανατώσα-
σαν θάνατον.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ 5. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Οπλουσαν περικαλλῆ, παρθεσίας ἀπάστρά-
πτουσαν αἴγλη, μαρτυρικοῖς τε Κόρη,
φοινηθεῖσαν ἐν αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀγαθός,
Λόγος καὶ ἄχραντος, ἐν θαλάμοις, ἐπουρανοῖς
κατεσκηνώσεν.

Ισχυσας διὰ Σταυροῦ, τῶν Τυράννων κατα-
λύσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμητικῆς σοφίας,
διελέγξαι τὸ μάταιον, θεοπνεύστου διδαχῆς,
βρύουσα δόγματα, μεγαλόφρον, Αἰκατερίνα
παναοίδιμε.

Δόλω πρώην τὸν Ἀδάμ, Παραδείσῃ τῆς τρυ-
φῆς ἐκβαλόντα, τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους,
καρτερῶς ὑπομείναςα, καταβέβληκας εἰς γῆν,
Μάρτυς πανένδοξε, καὶ σεφάνοις, τῆς βασιλείας
ἐστεφάνωσαι. Θεοτοκίον.

Ιλεών μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε
Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέ-
ρα τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μη-
τερ ἀπέργασαι· σοὶ γὰρ μόνη, τὰ τῆς ἐλπίδος
ἀνατίθημι.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Εσαν ιδέαυ βασιάνων, Μάρτυς σοφέ, ὑπο-

μένοντα βλέπων, καὶ δι' Ἀγγέλου θαρρῆν σοι
προσέταπτε, Μερκούριε καὶ μηδαμῶς, τῶν Τυ-
ράννων πτοεῖσθαι τὴν ἔνστασιν.

Νενέκρωται, ὁ πολύμορφος ὄφις, καὶ ποσὶ
καταπατεῖται ὠραίοις, τοῦ Ἀθλητοῦ, καὶ
γενναίου ὀπλίτου· ἐθελουσίοις ὀρμαῖς γὰρ ἐχώ-
ρησε, πρὸς βάσανα, πρὸς αἰκισμούς, καὶ πρὸς
θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

Ολόκληρον, τῷ Δεσπότη προσήξας, τῆς καρ-
δίας τὴν προαίρεσιν Μάκαρ· καὶ δι' αὐτὸν,
ὑπομείνας στρεβλώσεις, ὡς νικητῆς παρ' αὐτοῦ
ἐστεφάνωσαι· καὶ τούτῳ νῦν ἐν οὐρανοῖς, μετὰ
πάντων Μαρτύρων παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Συνελαβες, τῇ φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν βου-
λῆς μεγάλης Ἄγγελον Κόρη· καὶ ἐκ τῶν
σῶν, παναγίων αἱμάτων, σεσαρκωμένον πανά-
μωμε τέτοκας, τὸν δείξαντα πᾶσι ζωῆς, τὰς
εἰσόδους δι' ἄφατον ἔλεος.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγει-
ρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰ-
κατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν
ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ῥητόρων τὴν
γνώσιν καταπτύσασα. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα παιδόθεν ἢ
Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶ-
σαν μεμάθηκε· γνωῦσα δὲ ἐκ ταύτης τὴν τῶν
στοιχείων κίνησιν τε καὶ ποιήσιν κατὰ λόγον,
καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα,
αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα
προσέφερε· τὰ δὲ εἰδῶλα καθεῖλε, καὶ τοὺς
ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, Ῥητόρων τὴν
γνώσιν καταπτύσασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχοι.

Αἰκατερίνα, καὶ σοφὴ καὶ παρθένοσ·

Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς· ὦ καλὰ τρία!

Εἰκάδι πέμπτη ἄορ κατέπεφνε ρήτορα
Κούρην.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Βασιλικῶν
τινῶν, τοῦνομα Κωνστού, κάλυ εὔσα ὠραία, καὶ τῷ
κάλλει ἀμίμητος, ὑπερμεγέθης τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τῷ σώμα-
τι ἀστεία, ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. Αὕτη, πᾶσαν παιδείαν Ἑλ-
ληνικὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν ἄκρως ἐγγυμνασθεῖσα, Ὁρῆου
τε καὶ Βιργιλίου τοῦ Ῥωμαίων μεγίστου Ποιητοῦ, Ἀσκλη-

ποιού τε καὶ Ὑποκράτους καὶ Γαληνοῦ τῶν Ἱατρῶν, Ἀριστοτέλους τε καὶ Πλάτωνος, Φιλοστράτου τε καὶ Εὐσεβίου καὶ Φιλοσόφου, Ἰαννῆ καὶ Ἰαμβρῆ τῶν μεγάλων Μάγων, Διονύσου καὶ Συβίλλης, καὶ ὅση Ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ κόσμῳ, οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ πᾶσα λέξις γλωσσῶν μεμαθηκυῖα, εἰς ἐκπλήξιν ἔφερεν, οὐ μόνον τοὺς ὀρῶντας αὐτήν, ἀλλάγε καὶ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παιδείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μαξεντίου πολλῶν βασάνων πείραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πενήτην κόντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Αἰ πρὶν πλάνης Ῥήτορσιν ἀνδράσι γάσεις,
Εἰς πῦρ θανοῦσι, τῶν στεφάνων εὐρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Βασίλισσα, ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος Βασιλέως,
Ἄφθαρτον εὔρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ὁ Στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν τῷ στρατῷ σε, Πορφύριε, πρὸς ξίφος
Πρόθυμος ἦκεις, οἷά περ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Στίχ. Εἰ καὶ πατάσῃ, Μερκούριε, τῷ ξίφει,
Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίε.

Ὁὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐκ γῆς Ἀνατολῶν, κατελειγμένος τῇ στρατιᾷ τῶν Μαρτησίων, Γορδιανοῦ τινός, τὸ γένος Σκύθου, τυγγάνων υἱός. Ἀριστεύσας δὲ ποτε κατὰ τῶν Βαρβάρων, προσφθέντος αὐτῷ Ἀγγέλου, καὶ θάρσος ἐμβαλόντος, τὴν τοῦ Στρατηλάτου παρὰ τοῦ Βασιλέως τάξιν λαμβάνει. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, παραστάς Δεκίῳ, μαχαίραις τὸ σῶμα κατατίμνεται· καὶ ἐπὶ τέσσαροι πάλοις δεδεῖς, καὶ ὑποκάτωθεν ἀποτιμνόμενου πυρός, τοῖς ὄχετοῖς τῶν αἱμάτων σθεννυμένου, αἰκίζεται· καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται, λίθου βαρίου ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τοῦτο φραγγελοῦται τετραφραγγέλω χαλκῷ· καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἀχθεῖς, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται. Ἦν δὲ ὁ Μάρτυς, ὅτε τοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐτῶν εἰκοσιπέντε, εὐμεγέθης τὸ σῶμα, τὴν ἔψιν εὐπρεπῆς, τὴν κόμην ξανθὸς, συνεπιπρέποντος αὐτῷ τῇ ὄψει, τοῦ κατὰ τὰς παρεΐας ἐρυθήματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Ἡσυχῶς βίου τὸ πέλαγος ἀνύσας,
Πρὸς ἠσυχίον, Πέτρε, λιμένα φθάνεις.

Ὁὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Πέτρος, ἐν τῷ Πόντῳ γεννηθεὶς παρ' εὐσεβῶν γονέων, ἐπταετίαν πληρώσας σὺν αὐτοῖς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ κατεδάπανησεν. Ἐν Γαλατίᾳ μὲν γὰρ πρῶτον ἠσκησεν· εἰς Ἰστωρ, ἱστορίας ἕνεκα, τὴν Παλαιστίνην κατέλαβεν· εἰς κέθ' ἔτι πανταχῶς προσευχόμενος, κατήχθη εἰς Ἀντιόχειαν.

Καὶ κελίῳ τινὶ καθείρξας ἑαυτὸν, προσεῖχεν ἑαυτῷ, τῷ Θεῷ αἰεὶ διαλεγόμενος, μηδὲν ἄλλο ἐσθίων, πλὴν ἄρτου σταθμοῦ τινος ὀλίγου δι' ἡμερῶν δύο, καὶ ὀλιγοστοῦ ὕδατος. Οὗτος κατὰ δαιμόνων ἔλαβεν ἐξουσίαν· καὶ γάρ τινα, τοῦ νομα Δανιῆλ, τοῦ Δαίμονος ἐλευθερώσας, τοῦτον τε κατηχῆσας, ὁμόζηλον καὶ συνασκητὴν πεποίηκε. Καὶ ὀφθαλμοὺς πεπηρωμένους ὑγείωσε, καὶ νοσήματα διάφορα ἰεράπευσε, καὶ πολλὰ τὰ τούτου κατορθώματα, τὰ μὲν ὡς γραφέντα, τὰ δὲ καὶ ἐξ ἀκοῆς ἀδόκιμα. Οὗτος, μέγας καὶ ὑψηλὸς γενόμενος ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ πόλει, καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, καὶ ἐννετήκοντα ἔνια χρόνους διαρκίως ἐν τῷ θνητῷ σαρκίῳ τούτῳ, Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνησιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶς δέκα,
Μεθ' ὧν καὶ ἄλλης ἀνδρας ἐπτόκις δέκα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῆς εὐσεβείας μύστης γεγένησαι, τῷ λαμπρῷ σου Νυμφίῳ, Μαρτύρων δῆμον προσαγαγοῦσα Χριστῷ· μεθ' οὗ κραυγάζεις πανεύφημε ψάλλουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο λόγος σου Πάνσοφε, πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐξήρπασεν, ἐξ εἰδωλομανίας, καὶ φωτοφόρης ἔδειξε Μάρτυρας, μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακραζόντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεᾶνις ὀπίσω σου, ἀκολουθοῦσα σοὶ προσενηνέκται, διὰ ξίφους τμηθεῖσα, σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἄχραντον, καὶ σοὶ τῷ Κτίστη βοῶσα καὶ λέγουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Ἀγίων ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ ἀγίως κατασηκηνώσας ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ γεγέννηται, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φέγγει τῆς ἀνω φρυκτωρίας, ἀυγαζόμενος γενναῖε Στρατιώτα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε νῦν, φωτίζεις μελωδοῦντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υμνεῖς τὸν πάντων εὐεργέτην, πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τούτου Μάκαρ, καὶ πυρὶ αἰσθητῷ, φλεγόμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λίθος προσάγοντες τὸ σέβας, οἱ τὴν αἰσθησιν λιθῶδη κεκτημένοι, λίθῳ Μάρτυς τὸν σόν, βαρύνουσιν αὐχένα, κραυγάζοντος Μερκουρίου· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἵματι αἷμα συγκεράσας, σοῦ τὸ τίμιον Δεσπότη φιλανθρώπου, κοινωνὸς τῶν αὐτοῦ, εἰδείχθης παθημάτων, ἀναβοῶν Μερκούριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀγγέλων καταπλήττει, μυστηρίου σὺ τὸ βάθος Θεοτόκε· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σῆ, σαρκούμενος ὠράθη· ὧ μελωδοῦμεν Πάναγνε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ἁγίας. ᾠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κείμενον.

Σαῖς διδαχαῖς Βασιλίσσα, πειθαρχῆσα προσέδραμε, τῇ Θεοσεβείᾳ· καὶ στερόνως ὑπέμεινε, τῶν πόνων τὴν αἴσθησιν, καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχου, προφανῶς ἠξιώθη, βοῶσα· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γένοιτο, τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα· ἡ γὰρ Ἀθληφόρος, τῷ Χριστῷ παρίσταται, αἰτῆσα τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας πρόξενα, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτὴν αὐτῆς μνήμην, προθύμως ἐκτελέσει, καὶ πιστῶς μελωδῆσι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αναπετάσας δέχεται, ὁ Νυμφίος σε Πάνσοφε, πύλας Παραδείσου, καὶ πασαῖδα πάνσεμνον, οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ βασιλείας μετοχόν, ὡς συγκοινωνόν, τῶν παθημάτων δεικνύει· ὧ νῦν παρισταμένη Βασιλέων θυγάτηρ, λαμπρῶς πεποικιλμένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλαῖθη.

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειράτο ὁ τύραννος, ὑπὸ πειθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρησάμενός, ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν, τὴν σὴν ἐλπίσας Ἐνδοξε· ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βουλομένη, ἐβόας· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τῶν Ἀθλητῶν προσθήκη σε, ὁ χορὸς ὑπεδέξατο, καθωραϊσμένον, καὶ φαῖδρον γενόμενον, σεπταῖς ὠραιότησι, τῶν ὑπερτίμων ἄλλων σὺ, καὶ τῆς εὐσεβῆς σὺ, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας· καὶ νῦν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβοφρόνως Ἐνδοξε, τὸν ἀγῶνα διήνυσας· καὶ γενναιοφρόνως, τὸν ἐχθρὸν κατήσχυνας· καὶ νίκην οὐράνιον, ὡς κηκῆτις ἀραίμενος,

ταῖς Ἀγγελικαῖς, νῦν συναγάλλη χορείαις· μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελειωθείς πανόλβιε, διὰ ξίφους Μερκούριε, καὶ ἐπιτυχῶν τοῦ προκειμένου τέλους σοι, τὴν γῆν μὲν τοῖς αἵμασι, τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἤρδευσας· τὸ δὲ νικηφόρον, καὶ μακάριον σῶμα, λευκότερον χιόνος, ἐναπέδειξας ψάλλων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁς τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσαν, ἀναπλάσεως Ἀχραντε, ἅπαντες αἰτίαν, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε. Θεὸν γὰρ παναίτιον, ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας, τὸν τὴν συντριβεῖσαν, τῇ κακίᾳ εἰκόνα, οἰκεία εὐσπλαγχνία ἀναπλάσαντα μόνη, ὑπερευλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη.

Τῆς Ἁγίας. ᾠδὴ δ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς, νυμφικοῖς κοσμουμένη στολίσμασι, παρθενικῆν, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἑτέρᾳ φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου κεφαλὴν· Καὶ νῦν παρισταμένη, Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφίῳ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Εδέχθη σου Θεόφρον ἡ προσευχὴ· τοὺς γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομάζοντας, κλησιν σεμνῆ, σῶζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρατμῶν, καὶ εὐρωσίαν δίδωσι, νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· διό σε γεγηθότες, Αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

Λίμενι καθωρμίσθης νῦν γαληνῶ, εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν θαλάσσαν, τὴν κοσμικῆν, Μάρτυς διελθοῦσα τρικυμιῶν, μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε, πλῆτον πολυποίκιλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα Παρθένε, τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, Αἰκατερίνα παμμακάριστε.

Παστάδων οὐρανίων ἔνδον τανῦν, σὺν παρθενῶν χορεία χορεύουσα, μαρτυρικαῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, Αἰκατερίνα πάνσοφε, λύσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειραῖς, προθύμως δυσωποῦσα, τὸν πάντων Εὐεργέτην, δι' ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας.
Θεοτοκίον.

Ὁράθης ὧ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξατο πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Γχώρες νῦν μαρτυρικοῖ, εὐωδίαν ἀναμύμπυσι χάριτος, καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν, ἀρρήτῳ λό-

γω, πάθη διώκουσιν· ἀναπηγάξει τὰ ὄσπᾶ, ἰάσεων νάματα, καὶ καταρδεύει ψυχὰς, τῶν ὑμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ως μέγαν πύργον τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας ἱερῶς σε γεραίρομεν, ὡς στύλον ἀσειστον, ὡς τεῖχος Μάρτυς, ὄντως ἀπόρητον, ὡς στρατιώτην δυνατὸν, Θεοῦ τοῦ Παγτάνακτος, ὡς καθαιρέτην ἐχθρῶν, ὡς φωστῆρα νοητὸν καὶ πανκόσμιον.

Σύνδρομον Ἄγγελον φωτὸς, πρὸς τὴν ἄθλησιν θεόφρον κεκλήρωσο· ὄθεν στρεβλούμενος, καὶ ταῖς λαμπάσιν ὑποκαιόμενος, καὶ συγκοπτόμενος δεινῶς, καὶ ξίφει τεμνόμενος, οὐκ ἐδειλίασας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναϊότατε.

Ημέρα πλήρης φωτισμοῦ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν, ἡ θεία μνήμη σου, τοῖς σέ τιμῶσι, Μάρτυς Μερκούριε· ἐν ἡ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττουσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἀγίας.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ενεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὡ παρθένε, Αἰκατερίνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἡ δόξα· καὶ Φιλοσόφων ἀνοιαν, ἐν Θεῷ διηλεγξας, ὡς λῆρον ἔσαν καὶ μῦθον, τὴν Πανάμωμον ὄντως, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τοῦ Ἀγίου, ὅμοιον.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Μερκούριε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστη σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας· διασώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, σκανδάλων τοῦ ἀλλοτρίου.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως· ἐν αἷσι τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, ὡς ἀγία Κιβωτὸς, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Ἐἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'· Ἐδωκας σημείωσιν.

Μνήμην τὴν πανίερων, Αἰκατερίνα πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονὴν σοι καρτεράν, καὶ νικηφόρον σε ἀναδείξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτοῦντα τοὺς ῥήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, καθωράθης τὸν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθειᾶς, θεογνωσίας φωτισμῶ, καταβαλοῦσα, καὶ θεία χάριτι· ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας· καὶ λογισμῶ καρτερικῶ, τὴν τῶν τυράννων ὀφρὸν κατέσπασας· καὶ κάλλει τῷ τῆ σῶματος, τὴν ψυχικὴν ὠραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος β'.

Βίον ἄῦλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβούσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, ταῖς φληνάφους ῥήσεις πολυάθλε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ' αὐτός.....

Σήμερον τῷ ναῶ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφῶ. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἀγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ Ἄγγελος. Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξίν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆς Κανόνος τῆς Ἑορτῆς ἡ γ'. Ὡδὴ, καὶ τῆς Ἀγίας, ἡ ε'.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀλυπίου τῆ Κιονίτου, καὶ Νίκωνος τοῦ, Μετανοεῖτε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσὸν. Τῆ Ὁσίῃ Ἀλυπίου, Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμακάρε Ἀλύπιε τὴν σπὴν, ἐκ παιδὸς ἀνέθηκας, ζωνὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὑφ'.

οὐ σθενούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῶ ὑπέταξας, τὸ χειρὸν ὑποτάττων τῷ κρείττονι· διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἀλύπιε φωστήρ, καθωράθης μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυματῶν λάμπησι, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλος ἐχηματίσας σοφῆ, Μοναστῶν Ἀλύπιε, ὑπερθεν στύλου ἰστάμενος, καὶ πιεζόμενος, καύσωνι καὶ κρύει, καὶ πολλαῖς ἀσκήσεσι· διὸ καθυπεδέξω τοῦ Πνεύματος, θεῖα χαρίσματα, ἰατρεύειν ἀρρώστηματα, καὶ διώκειν, πάθη χαλεπώτατα.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι (*).

Υψωσαν τὸ σῶμά σου, πόνοι καὶ πόνων οἱ τρόποι, καὶ τῶν τρόπων ἔλλαμψις· ἢ τῷ θεῷ Πνεύματι ἀπαστράπτουσα, ὑπὲρ νοῦν ἀπαντα, τῇ ἰσχυῖ ἠύγασε· θαυμαστῶς ἐμεγαλύνθη γὰρ, ἡ θεῖα νάματα, βλύζουσα πιστοῖς, ξένον θεάμα! πῶς τάφος οὐκ ἐπέδησεν, ἢ λίθος κατέσχε τὴν δύναμιν· ἀλλ' ὡς καὶ πρὸ τέλους, μετανοίαν ἐκραύγαζες ἡμῖν, ὡσαύτως νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἔλκεις μετὰ θάνατον.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λαὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὅπου τὸ πανάγιον, σκῆνος τεθησαύριται τῷ παμμακάρο· ὃ τερπνοῖς ἄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπάσι, λιτανεύοντες βοήσωμεν· Ἄγιε πρόφθασον, καὶ τῆς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον, καὶ κλύδωνος ἐξάρπασον, καὶ τῆς καταιγίδος τῶν θλίψεων, ἵνα τὴν τερπνὴν σου, καὶ πάντιμον δοξάζωμεν σορὸν, καὶ τὴν εἰκόνα σεβώμεθα, μύρον ἀναβλύζουσαν.

Πλουτοῦ ἀναφαίρετον, ἔχει σε πόλις Λακωνῶν, μάκαρ ἀξιάγαστε, φαιναῖς ἀνυγάζοντα ταῖς λαμπρότησιν· ἢ καὶ νῦν βράβευσον, τὴν εἰρήνην Νίκων, καὶ τροπαίων αὐτὴν ἔμπλησον, ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν, καὶ παρεμβολὰς κάμψας βέλεσι, σῶν πρεσβειῶν Πατὴρ ἡμῶν· καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως, πλήσον ταῖς καρδίαις, ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως

(*) Τὰ παρόντα προσόμοια, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκλουθία τοῦ Ἁγίου Νίκωνος, οὐκ ὑπάρχει ἐν τῷ χειρογράμῳ.

τεχομένην σε· ὃ σεμνὴ Πάναγνε, σὺ γὰρ ὠφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος· Διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμπηως, θεῖας κοινωνόν με ἀναδείξον, Κόρη τῆς Υἱοῦ σε, καὶ ζάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κρινθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροῦς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ· καὶ Πιλᾶτῳ σε παρέδωκαν, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέψα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἢ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνη Πολυέλεε.

Εἰς τὸν Στίχ. τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι· Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, τῷ Ὁσίου Νίκωνος. Ἦχος γ'. Θεῖας πίσεως.

Χαίρει ἔχουσα ἡ Λακεδαιμῶν, θεῖαν λάρνακα, τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πάτερ ἐκ πίστεως· Νίκων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου, οὗ ἡ Ἀκλουθία· Χαίρων ἐπαινῶ τοὺς Ἀλυπίου πόρους.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριτος πεπλησμένος, χαρᾶς μου πλήρωσον, τὴν ψυχὴν ἐπαινῆσαι, τὸν βίον σου Ἀλύπιε, καὶ τὴν πολιτείαν σου, δι' ἧς πάντας ἠύφρανας, ἰσαγγέλωσ ἀγωνισάμενος.

Αλλον ὡς Σαμουὴλ σε, Θεὸς ἠγίασε, μητρικῆς ἐκ κοιλίας, Ἀλύπιε μακάριε, καὶ βλέπων τὰ ἔμπροσθεν, ὡς Προφήτην ἐνθεον, ἀπειργάσατο ἀξιάγαστε.

Γνα Θεός δηλώση, τὴν σὴν λαμπρότητα, ἣν περ ὕστερον ἔσχεις, κάλῳς ἀγωνισάμενος, φωτὸς Θεοῦ ἐπλησε, σοῦ τεχθέντος Ὅσιε, τὸ δωμάτιον ὑπὲρ ἔννοιαν. **Θεοτοκίον.**

Ρῆσις σεπτοῦ Προφήτου, πέρας ἐδέξατο· Ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, σαρκὶ Θεὸν ἐκύησε, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, συντριβέντας πρότερον, ἀμαρτίας πλημελήμασιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Τῆς οὐρανόθεν πατρίδος τῷ ἔρωτι, κατασχεθεὶς τὴν ψυχὴν, καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐπιποθήσας εὐκλειαν, ἐπιγείου πατρίδος, καὶ γεννητόρων ἐμάκρυνας, Νίκων σεαυτὸν παναοῖδιμε.

Τόπον ἐκ τόπου διαμεΐβων πέφευγας, τὰ παρατρέχοντα, τὴν κοσμικὴν σχέσιν, ταῖς ἀποχωρήσει, σαφῶς ἀποκρουόμενος, καὶ μηδὲν τῶν προσύλων, τὸ εὐγενὲς ἐνυβρίσαι σου, μάκαρ τῆς ψυχῆς ἀνασχόμενος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διόσε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῆ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ῥδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Ος λύχνος ἐπὶ λυχνίαν, στάσεως κρείττονος, ἐπιτεθειμένος ταῖς σελασφόροις σου, Πάτερ ἀρεταῖς πᾶσαν ψυχὴν, πιστῶς σοι προσιοῦσαν, εὐσεβοφρόνως κατελάμπρυνας, σκότους ἀμαρτίας λυτρούμενος.

Νοός σου ταῖς ἱεραῖς, κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τηρήσεις Θεῶν, νόμων τοῦ Πνεύματος, Ἄγγελος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Ἄγγέλων πολιτείαν, μετὰ σαρκὸς ἀναλαβόμενος, Πάτερ Θεοφόρε Ἀλύπιε.

Εμφρόνως τῶν ὀχληρῶν, τοῦ βίου αἰοῖδιμε, μετανάστης ὡφθης, καὶ προσεχώρησας, πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς, τὰ σκάμματα προθύμως, τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον, Ὅσιε δεικνύων τοῦ Πνεύματος. **Θεοτοκίον.**

Παρθένε τὸ καθαρὸν, τοῦ Λόγου παλάτιον, τὴν ψυχὴν μου δεῖξον, οἶκον τοῦ Πνεύματος· ὕδατος πηγὴ ζωαρχικοῦ, πότισόν με τῇ καύσει, τῆς ἀμαρτίας φλογιζόμενον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οὐρανόθεν ἀψίδος.

Εξ Ἐώας εἰς Δύσιν, διαδραμῶν ἅπαντας, τῷ τῆς μετανοίας κηρύγματι κατεπύρ-

σευσας· ὅθεν κατάλληλον, τῇ πράξει εὖρες τὴν κλῆσιν, μετανοίας Ὅσιε δειχθεὶς φερώνυμος.

Τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ θεμελιώσας, Πάτερ τὴν δευτέραν ἐν κόσμῳ, Χριστοῦ ἐμφάνειαν, προανεκήρυττες, καὶ μετανοίας ἀξίους, ἐκ καρδίας ἔλεγε, καρποὺς ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τῶ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον Ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανόθεν ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ, τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Συμεῶν ἡμῖν ὡφθης ἄλλος σοφέ· τὸ γὰρ σῶμα ὑψώσας στύλω ἐκ γῆς, ὡς Πάτερ Ἀλύπιε, τῶν δαιμόνων ταῖς φαλαγγας, ἐτροπώσω Θεόφρον, πικρῶς κατοιμῶζοντα, καὶ εἰς ἀθάτους τόπους, αὐτοὺς ἀπεδίωξας· ὅθεν καὶ ἐδείχθης, ἐγκαλλώπισμά Θεῶν, Πατέρων τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ στήριγμα. Διὸ πίστευε βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν ζῆλον τὸν σεπτὸν, Βαπτιστοῦ ἐμιμήσω, καὶ κόσμῳ τὴν φρικτὴν, καὶ δευτέραν τοῦ Κτίστου, ἐμφάνειαν ἐκήρυττες, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκραύγαζες· Νῦν ποιήσατε, καρποὺς ἀξίους Κυρίῳ, μετανοίας τε, ἀπὸ καρδίας τελείας, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπώλειας πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φεβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορουντῶν δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οσαύματος φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὃ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, ὡς κατακρίτης, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

Τὸ Ὅσ. Ἀλυπίου. Ὡδὴ δ'. Τὴν θεϊανέννοήσασθ.

Αγάπην ἀληθῆ καὶ συμπάθειαν, πίστιν ἐλπίδα ἀρράγῃ, καὶ πολιτείαν ἀνόθευτον, ἀνάλαβόμενος Πάτερ, θεράπων τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας.

Ιστάμενος ἐν στυλῷ ἀκλόνητος, ταῖς ἐναντίας προσβολαῖς, δαιμόνων στίφος ἐκλόνησας, καὶ κλονουμένοις ἐγένεθ, Παμμάρκαρ ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Ναμάτων θεῶν ἔμπλεως γέγονας, καὶ καταδρόσισας ψυχὰς, κατατακείσας τῷ καύσωνι, τῆς χαλεπῆς ἀμαρτίας, Ἀλύπιε θεόφρον πανόλθιε.

Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, καὶ φωταγωγήσον τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν μου Δέσποινα, ἢ φωτοδότην τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αληθῶς ἐφιέμενος, γνώσεως Μακάριε, πράξιν τέθεικας, θεωρίας σου ἐπίβασιν, τοὺς Ἑλλήνων λήρους παρωσάμενος.

Τῆς καρδίας τὰ ὄμματα, πράξιν ἐνθέοις προκαθηράμενος, προεμήνυες τὰ μέλλοντα, ὀπτικήν διάνοιαν προσκίτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Ιλασμόν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ολος ἀνακείμενος, τῷ Παντοκράτορι, χρονίαν στάσιν ὑπαιθρος Πάτερ, νιφετοῖς καὶ καύσωνι, σφοδρῶ προσπαλαίων, προθύμως ἐκαρτέρησας.

Υμνοῖς καὶ δεήσεσι, σχολάζων Ὅσιε, τῆς τρισηλίου ἀγῆς τὴν χάριν, νοὸς καθαρότητι, ἐδέξω καὶ φέγγος, ἰάσεων ἀπήστραψας.

Σῶμά σε τῷ κίονι, περιγραψάμενος, τὸν νῆν βαδίζειν ἀνεμποδίστως, πρὸς τὸν σοὶ ποδούμενον, Πάτερ ἐπαφῆκας, φωτὸς ἀποπληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Αγιον ἐκύησας, Θεὸν γενόμενον, βροτὸν δι' οἶκτον, ἀγία Κόρη, τὸν καθαγιαζόντα, τοὺς αὐτὸν ἐν πίστει, καὶ φόβῳ ἀγιαζόντας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι,

Πληγέντα τὸν εἰς σέ παροινήσαντα, θελάτως, ταῖς εὐχαῖς ἀνέρόωσας, καὶ σέ τιμᾶν παρεσκεύασας.

Ναὸν πανευκλεῆ ἀνεστήλωσας τῷ Σωτῆρι, ναὸς ζῶν καὶ ἔμφυχος, προχρηματίσας Θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας ἀχραντε, Θεοτόκε, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ζωοποιούντα τὰ σύμπαντα.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὡδὴ ς'. Μαινομένην.

Αἰθίοις σε τὰ πνεύματα, τῆς κακίας, βάλλοντα σαφῶς, ποιούμενον στάσιν ἐν τῷ κίονι, τῆς ἀρράγους, πέτρας οὐδόλως ἐσάλευσαν.

Υπομένων Ὅσιε, ὑπέμεινας, τὸν ὑπομονήν, ἀληθῆ σοι Κύριον δωρθέμενον, καὶ ἐκ πάντων, τῶν δυσχερῶν σε ρύόμενον.

Παραδόξως Ὅσιε, φῶς ὠράτο, ὑπερθεν τοῦ σοῦ, καθ' ἐκάστην κίονος φωτίζον σε, διαπαντός, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Ισχυράν παράκλησιν, οἱ ἐν θλίψει, ἔχομεν ἀγνή, καὶ βεβαίαν πάντες σε ἀντίληψιν. Μήτηρ Θεοῦ, κινδύνων σῶζε τοὺς δούλου σου.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εδόξασέ σε Θεός, ὁ δοξασθείς σου τοῖς μέλεσιν, ἐν τέρασι θαυμαστοῖς· διὸ καὶ τῷ κίονι, ὅπως χρηματίση σοι, ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ, τὸ ἐλλείπον ἀνεπλήρωσας.

Ως ἄλλον σε Μωϋσῆν, ἢ Λακεδαίμων ἐγνώρισε, τὴν Αἴγυπτον τῶν παθῶν, πιέζοντα μάσιξιν, ἐνθέοις διδάγμασι, τοῖς τῆς μετανοίας, καὶ κακίας ἐξαιρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τυχοῖμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμπews, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ως ἀρετῶν ὑπόθεσιν, καὶ Ἀσκητῶν καλλώπισμα, ἢ Ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον, καὶ ἀνυμνεῖ σε Ἀλύπιε· ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου, τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὰ παλαιίσματα, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν, ὡς ἐπώνυμος.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος,

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Τὴν Ἀγγελικὴν μιμούμενος πολιτείαν, κόσμου τὰ τερπνὰ ὡς σκύβαλα ἐλογίσω, μετανοίας τὴν τρίβον δεικνύων ἡμῖν, θεοφόρε Νίκων Ὅσιε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν, ἐκτε-

Λούντες νῦν τὴν μνήμην σου· ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς, ἰαμάτων πηγή.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.

Στίχοι.

Ἀνεΐχεν Ἀλύπιον ὄρθιος κίων,
Πρὸς οὐρανοὺς ζητοῦντα βαίνειν, οὐ μένει.

Εἰκάδι ἔκτη ἄλυπον, Ἀλύπιε, βῆς ἐπὶ οἶκον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Παφλαγόνων χώρας, καὶ πρὸ τῶν ὠδίνων τῆ μητρὶ, διὰ τινῶν δεξιῶν συμβόλων, ὁποῖος ἀποθῆναι ἐμελλε, προγνωσθεὶς, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ τότε καὶ νῦν Σεάματι καὶ ἀκοῇ καὶ καρτερίᾳ καταπλήξας. Καὶ γὰρ ἰδοῦσεν ἡ μήτηρ, τοῦτον ἐγκυμονοῦσα, ἀμνὸν ὠραῖον, ἐν τοῖς κέρασιν ἀνημμένας ἔχοντα λαμπάδας, ἀποφέρεισθαι ὅπερ σύμβολον τῆς ἐσώτερον λαμπρότητος καὶ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός. Οὗτος οὖν διὰ παντοίας ἀσκήσεως ἠγωνίατο, καὶ θαύματα κατεργάσατο, καὶ τῆ καρτερίᾳ πάντας ὑπερέβαλεν. Ἐπὶ γὰρ κίονος αἰθρίας ἴσθη ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ πεντήκοντα. Ἐπὶ δὲ καὶ τραύματι αὐτὸν ὁ πονηρὸς, κατὰ τὸν Ἰωβ, ἔτρωσεν, ἐν αὐτῷ τῷ κίονι ἐφ' ἑνὸς κατακλιθεὶς πλευροῦ, διήρκεισεν ἑτη δεκατρία, μὴ μετακλιθεὶς πρὸς ἄτερον μέρος, ἕως οὐ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν παρέθηκε τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ πᾶς τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἑτη ἑκατόν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Στίχ. Οἱ Λακεδαίμων, οὐδαμῶς Δοσίμων λάκοι.

Σοβεῖ γὰρ αὐτὸν τοῖς τεραστίοις Νίκων.

Οὗτος ἐκ τῆς τῶν Ἀρμενίων ὠρμητο χώρας, Μεγιστάνου τινος υἱὸς ὑπάρχων. Τῆς Σείας οὖν φωνῆς ἀκούσας τῆς λεγούσης· Πᾶς ἐς ἀφῆκε πατέρα, ἡ μητέρα, καὶ τὰ ἐξῆς· καταλιπὼν πάντα, παραγίνεται ἐν τινὶ μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀσκήσιν ἐπεδίεξετο, καὶ πάντες τοῦ, πρὸ αὐτοῦ τῆ ἀκρα σκληραγωγία ὑπερίβη. Ἐπει δὲ εἰς γνῶσιν ἦλθε τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ, ἀνηρευῶντο παρ' αὐτοῦ τὰ τῶν μοναστῶν καταγωγή. Αὐτὸς δὲ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν, περιήρχετο πᾶσαν Ἐφῶν, τὸ Μετανοεῖτε, βοῶν. Ἐντυθεὶν καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχε τοῦ Μετανοεῖτε. Περιελθὼν δὲ καὶ τὴν τῶν Κρητῶν νῆσον, καὶ τὴν Πέλοπος, καὶ πᾶσας πόλεις καὶ χώρας περιουσιάζαμενος, ὑστερον παρεγένετο ἐν πόλει Λακωνῶν. Ἐν ἡ παντοία θαύματα ἐνδείξάμενος, ναὸν ἀνιστήλωσε Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Ἐν ᾧ μονάσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς ἐν ἐπέθει, τὸν στέφανον τῆς ἀσκήσεως εὐλοφῶς παρ' αὐτοῦ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος.

Στίχ. Ἀσκήσεως πέπτωκεν ὁ στέρρὸς στῦλος·

Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον καταστρέφει.

Οὗτος ἐκ μητρὸς ἀγιασθεὶς, γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἰκητήριον. Τὸν γὰρ προσόντα αὐτῷ πλοῦτον σκορπίσας τοῖς πένησι, καὶ τὸν μοναστὴν ὑποδύς βίον, πάντας ὑπερέβαλεν ἀσκήσει ἐπιπόνῳ καὶ σκληραγωγίᾳ. Εἰθ' οὕτω τὴν ἔρημον κατέλαβε, καὶ σπηλαιον ὑποδύς, ὑπὲρ Σείου Ἀγγέλου τροφήν ἐδέξατο, ποικίλων παθῶν ἀνιάτων ἰατῆρ γινόμενος. Ὀπηνίκα γὰρ ὁ φθεροποιὸς θάνατος, διὰ

τῆς τῶν νεογνῶν συνέξως, ἀτεκνοῦσας τὰς κοῦσας ἀπέτελει, τὸ τοῦ Ἁγίου ἔνομα αἱ μητέρες ἐπικαλοῦμεναι, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ χρωματουργοῦσαι εἰκόνημα, πρὸς τεκνογονίαν αὐθὺς μετεσκευάζοντο. Θανῶν δὲ, ἐν τῇ τῶν Παφλαγόνων χώρα κατετίθη, ἰάσεις πολλὰς καὶ θαυματουργίας ἀποτελῶν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι.

Στίχ. Κακὸν φυγῶν πᾶν Ἀκάκιος ἐν βίῳ,
Καλοῖς ἀπειροῖς ἐν τρυφᾷ λιπῶν βίον.

Οὗτος ἦν ἐν τινὶ τῆς Ἀσίας Μονῆ· καὶ νίαν ἔτι τὴν ἠλικίαν ἄγων, τὸν ἀσκητικὸν βίον μετήρχετο. Εἶχε δὲ ἐπιστατοῦντα αὐτῷ γέροντα ἀκλόαστον πανυ καὶ ἡμελημῖνον (*). Καὶ τοιαῦτα δεινὰ παρ' αὐτοῦ ὑπέμενον ὅλα τοῖς πολλοῖς ἴσως καὶ ἀπίστα εἶναι δοκοῦσι. Ποτὲ μὲν γὰρ εἶχε τὸν ὀφθαλμὸν μιμελανωμένον, ποτὲ δὲ τὸν τράχηλον, ποτὲ δὲ τὴν κεφαλὴν πεπλημῖνην. Ἐπει δὲ, διαβιάσας μετὰ τοῦ ἀνηλιεὺς ἐκείνου γέροντος χρόνους ἐννέα, ἐπορεύθη πρὸς Κύριον, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων ἐν τῷ κοιμητηρίῳ, ἀφίκετο ὁ τούτου ἐπιστάτης πρὸς τινα γέροντα μίγαν τὸν αὐτόθι, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁ Ἀδελφὸς Ἀκάκιος ἐτελεύτησε. Τοῦ δὲ μὴ πεισθέντος, λέγει πρὸς αὐτὸν ἐκ δευτέρου· Ἐρχου καὶ ἴδε. Ἠλθον οὖν ἀμφότεροι εἰς τὸ κοιμητήριον, καὶ ὡσπερ ζῶντι ὁ τίμιος γέρον ἐφώνησε πρὸς τὸν τελευτήσαντα, καὶ φησὶν· Ἀδελφε Ἀκάκιε, ἀπέθανες; Ὁ δὲ εὐγνώμων ὑπήκοος καὶ μετὰ θάνατον ὑπακοὴν ἐπεδείκνυτο, καὶ φησὶ πρὸς τὸν μίγαν· Πῶς, Πάτερ Ὁσίε, ἀνθρώπον ὑπακοῆς ἐργάτην ἀποθανεῖν δυνατόν; Τότε ὁ γέρον, ὁ πρὶν αὐτοῦ ἐπιστάτης, ἔμβροδος γινόμενος ἐπὶ τῷ θαύματι, ἐπὶ πρόσωπον σὺν δάκρυσιν ἔπεσε, καὶ πλησίον τοῦ μνήματος ἐκείνου κελλίον ποιήσας, ἐκείσε ὁσφρόνως τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διήνυσεν, λέγων αἰεὶ τοῖς Πατράσιν, Ὅτι φόνον πεποίηκα.

Ὁ μὲν οὖν Σεῖος Ἀκάκιος, ἐν τοιοῦτοις ἀγωνίσμασι τὴν μακαρίαν διανύσας ζωὴν, οὕτω μακαρίως τοῦ βίου μεθίσταται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, τῆς φυσικῆς ἀνώτερον διαλύσει, Σεῖα δυνάμει τηρούμενον, εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους εἶναι καὶ ἐλέκληρεν ἐφυλάττετο. Καὶ ποτε τῶν τῆν Μονῆν ταύτην οἰκούντων Μοναχῶν, ἐξεληθέντων εἰς τὸ ἀμῆσαοθαι, ἀτε τῆς ὥρας πρὸς τοῦτο καλοῦσης, καὶ δύο καταλειφθέντων ἐν τῇ Μονῇ, τοῦ μὲν ἀσθενεὺς, τοῦ δὲ πρὸς φυλακὴν τῆς Μονῆς, συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἀσθενῆ. Ὁ δὲ ἕτερος μόνος ὢν, καὶ μὴ ἰκανὸν πρὸς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ κηδεῖαν, τὸ τοῦ θαυμαστοῦ Ἀκακίου μνήμα ἀνοίξας, ἔβηκε τὸν τελευτήσαντα ἀδελφὸν μετὰ τοῦ Ἁγίου. Καὶ τῆ ἐπαύριον παραγενόμενος, εὐρίσκει ἐν ἔβηκε μετὰ τοῦ Ἁγίου, ἐξω ἐρρίμμενον· εἶτα τίθησι πάλιν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι. Ὡς δὲ καὶ αὐθὺς τὸν αὐτὸν τρόπον εὗρεν αὐτὸν ἐξωθεν ἐρρίμμενον, ἐδικαιολογεῖτο μετὰ τοῦ Ἁγίου, λέγων πρὸς αὐτὸν· Ἠκουσταί μοι, ἅγιε Ἀκάκιε, ἔτι σοι, ὡς οὐδενὶ ἑτέρῳ, ἡ ὑπακοὴ ἐσπευδάσθη, ἀλλὰ νῦν, ὡς ὄραν ἔχω, ἀνήκοος ἐγένεο καὶ ὑπερέφανος, ὡς καὶ τὸν ἀδελφὸν μὴ παραδέχεσθαι, ἀλλ' ἀπερρίπτειν αὐτὸν· ἢ ταῖνον ἴασον αὐτὸν κείσθαι μετὰ σοῦ, ἢ, εἰάν ἔτι τοῦτο ποιήσης, οὐκ ἀνέξομαι σοῦ, ἀλλ' ἐκβαλῶ σε ἐκ τοῦ μνημείου. Θεῖς οὖν αὐτὸν πάλιν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἁγίου, ἀπῆλθε.

(*) Τὸ ἀκλόαστον ἐνταῦθα σημαίνει τὸ μὴ ἀγχειν τὴν πρωτόνοϊαν, ἔστι τὴν πρώτην τοῦ λογισμοῦ προσβολὴν, καὶ μὴ κολάζειν τὰς ἀλόγους ὁρμὰς τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἐφ' αὐτὰς προβαίνειν εἰς ἔργον· καὶ γὰρ θυμῷ ὁ γέρον, καὶ ὀργῇ ἀλόγῳ ἐκέρητο.

Καὶ τῇ ἐπαύριον ἔλθων, τὸν μὲν παρ' αὐτοῦ τεθέντα ἀδελφόν, εὔρε κείμενον ἐν τῷ τάφῳ, τὸν δὲ Ἅγιον οὐχ εὔρε. Καὶ νῦν ἐστὶν ἰδεῖν τὸν τάφον κενόν, τὴν ἐπωνυμίαν σώζοντα τοῦ Ἁγίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ὁ Ἰακώβος ἀναχωρήσας κόσμου,
Νῦν τὴν ὑπερκόσμιον οἶκει πατριδα.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰακώβος, καταλαβὼν τὸ ὄρος, τὸ ὄν ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τοῦ ἄστεος (τῆς πόλεως Κύρου) ἐνεκαρτέρει, οὐκ αὐτρὸν ἔχων, οὐ σκηνὴν, οὐ καλύβην, ὡς διὰ τῶν τοιούτων τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως ἀποκρούσασθαι. Καὶ ταῦτα λέγω, οὐ παρ' ἄλλου μαθὼν, ἀλλ' αὐτόπτης γεγόμενος· κοιλιακόν γὰρ νόσημα ἐπελθὼν αὐτῷ ποτὲ, μόλις ἐπίεισεν ἀφιέναι τοὺς προσιόντας οἵκαδε παλινοσθῆσαι· διδάσκων γὰρ ἦν αὐτοὺς τὸν περὶ εὐσεβείας λόγον. Ἀλλὰ καὶ ὑποχωρησάντων, ἕως ἑσπέρα κατέλαθεν, ἑαυτὸν ἐβασάνιζε, καὶ τοι τῆς φύσεως κατεπειγουσῆς. Οὗτος, ὡς ἔφημεν, τὸν οὐρανὸν ἔχων ὄροφον, πρὸς ἅπαντα καρτερῶν ἦν, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ ἀγωνιζόμενος σῶματι. Τὸ δὲ σῶμα σιδήροις κατασφαλίσαστο ἐνδοθεν, φέρουσι περὶ τὸν τράχηλον δύο κύκλους, καὶ δύο σχήματα τοῦ γραμμματος Χ ποιούσιν ἔμπροσθεν τε καὶ ὀπισθεν· εἰς δὲ τοὺς βραχίονας ἀνά ἕνα. Γροφὴ δὲ αὐτῷ πρὸς ἑσπέραν, φακός διάβροχος.

Ἐκ τούτων δὲ τῶν πόνων τὰ τῆς θείας χάριτος ἰδρέφατο δῶρα. Ὅτι παιδίον ἀπονεκρωθὲν, τοῦ πατρὸς ἀποδουρομένου, καὶ λέγοντας πρὸς τὸν Ἅγιον, « Οἶδα, δεῦτε τοῦ Θεοῦ, ὅτι δύνασαι, μόνον μὴ κατοκνήσῃς προσεύξασθαι », ἰδὼν ὁ Ἅγιος, καὶ τοῖς δάκρυσι τοῦ Πατρὸς ἐπικαμφθεὶς, τὸ γόνυ κλίνας, καὶ τὸν Θεὸν ἐπικαλεσάμενος, τὸν παῖδα ἀνέστησε, καὶ παρέδωκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑγιή. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ τοῦ Ἁγίου ἀνδραγαθήματα, ἀλλὰ διὰ τὸ πλῆθος τὰ πολλὰ παραλείψαντες, ἐνός ἐπιμνησθώμεν.

Οὗτος, πολλὰ πειρασθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων, εὐχῇ καὶ μόνῃ τούτους ἀπεκρούσαστο. Ἀπεκόμιζε δὲ τις τὸ ὕδωρ αὐτῷ μήκροθεν δις τῆς ἑβδομάδος· καὶ σχηματίσας ὁ διάβολος ἑαυτὸν εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου ὁμοίωμα, ὑπὴντα κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τὸν διακονητὴν, καὶ λαμβάνων τὸ ὕδωρ, ἀπέστειλεν αὐτὸν οἵκαδε. Τοῦτο ποιῶν, ἔσπευδεν ἐξ ἀνυδρίας ἀπάγξαι τὸν Ἅγιον. Ποτὲ δὲ καὶ παρὰ καιρὸν ἔλθων ὁ διακονητὴς, διέλαθε τὸν κακὸν συμμεριστὴν· καὶ λέγει ὁ Γέρον, ἰδὼν τὸν τὸ ὕδωρ διακομιζόμενον ἄνθρωπον· τί τοῦτο τέκνον; πολὺς καιρὸς διήλθεν, ἐξ ὅτου ὕδωρ οὐ διεκόμισας, καὶ εἰς ἀγανάκτησιν οὐ μικρὰν ἤλθομεν ἐξ ἀνυδρίας. Ὁ δὲ, Ἀείποτε Πάτερ, φησί, κατὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν καὶ ἡμέραν ἀποκομίζω τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ συναντῶν μοι ποτὲ μὲν εἰς τὸν δεξιὸν τὸν τόπον, ποτὲ δὲ εἰς τὸν δεξιὸν, οὐ συνεχώρεις μοι ἔλθειν ὧδε. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ἀπὸ τοῦ νῦν, κἂν μυριάκις με ἴδῃς συναντῶντά σοι καὶ κωλύοντά σε, ἢ ἐπιτιμῶντά σοι, τέκνον, μὴ μοι δὲς τὸ σκεῦος, ἕως εἰς τούτον ἀφίκη τὸν τόπον. Οὕτω καλῶς ἠγωνίσαστο, καὶ μέγας θαυματουργὸς γεγόμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον εὐφραίνόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σίλου, Ἐπισκόπου τῆς Περσίδος.

Καὶ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐν τῷ Κυπαρίσσῳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ο καρτερικώτατος, καὶ στέρρὸς Ἀλύπιος, χρόνοις ἐπὶ πλείοσι, κρῦει πιεζόμενος, τῷ Πνεύματι τῇ θάλλει, ἐθάλλετο παραδόξως.

Υψος πρὸς οὐράνιον, ἔχων τὸ πολίτευμα, σώματος, ἠλόγησας, ὡς φθίρεσθαι μέλλοντος, καὶ τούτου σηπομένου, οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, Πάτερ ἀρνησάμενος, τῷ κρῦει καὶ καύσωνι, παλαίων ἐνήθησας, αἴθριος ἀναμέλπων· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ο ἀπεριόριστος, σάρκα ἀνελάβετο, ἔννου τε καὶ ἔμφυχον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, τοῦ σῶσαι τοὺς βρωῦντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ως ἐν ἄρματι Πάτερ, ἀρετῶν τετρακτιῦ σὺ ἐποχοῦμενος, ἀνέδραμες, εἰς ὕψος, Ἡλίας ὡς περ ἄλλος, μελωδῶν τῷ Σωτηρί σου· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζηλωτὴς ὡς περ ἄλλος, τοῖς ποθοῦσί σε Πάτερ τὸ ράκος ἔλιπες, ἐν ᾧ σου τὸ σαρκίον, ἐκτρύχων καὶ πιέζων, τὴν ψυχὴν διανέπαιες. Ὁ τῶν Πατέρων βρωῦν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας, καὶ δυνάμειος θείας ἢ ἐνυπόστατος, Σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τῆς ἐν πίστει σοὶ ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντηργῷ.

Νέος Σαμουὴλ, προθεωρῶν τὸ μέλλον, νοὸς καθαρότητι, ὠφθης Ἀλύπιε, πᾶσι προλέγων, ὡς ἔνθεος Προφήτης, τὰ ὑπὸ Κυρίου, δηλούμενά σοι Πάτερ.

Ο φωταειδής, τῆς Ἐκκλησίας στύλος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, τείχος τὸ ἀρρήκτον, πάντων ἀνθρώπων, Θεῷ πεπιστευκότων, ὁ Χριστοῦ θραύπων, Ἀλύπιος τιμᾶσθω.

Υπνωσας καλῶς, ὕπνον δικαίοις Πάτερ, πᾶσιν ὀφειλόμενον, κοιμίσας πρότερον, πάθη ποικίλα, ἐντεύξεσιν ἀγρύπνοις· ὅθεν σε προστατὴν ἀγρυπνον νῦν πλουτοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Σοῦ ὁ τοκετὸς, τὴν τικτομένην βλάβην, κακία τοῦ ὄφους, νῦν ἀπεστείρωσε, μόνῃ κατάρας, ἀναίρεσις Παρθένε· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Τὸ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον, τῆς ψυχῆς περιβόλαιον, τὸ καρτερικόν, καὶ ἀπαθὲς σαρκίου

σου, ὡς Θεῖον θησαύρισμα, ἡ Λακεδαιμῶν φέ-
ρυσσα, καὶ σωματικῶν, καὶ ψυχικῶν ἀλγημάτων,
τὴν ῥώσιν ἐξαίτεται, μελωδοῦσα σύμφωνως·
Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Τῶν ἰαμάτων χάριτας, ἡ σορὸς ἀναβλύζου-
σα, πᾶσαν νοσημάτων, καὶ παθῶν ἐπή-
ρειαν, παντοίαν τε κἀκωσιν, καὶ μαλακίαν ἄ-
πασαν, πάντων θεραπεύει, τῶν πιστῶς μελω-
δόντων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Υπὲρ ἡμῶν ἰλέωσαι, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον,
τῶν καταφευγόντων, τῇ σῆ σκέπῃ· Ὅσιε,
ὡς νίκης ἐπώνυμος, καὶ Θεῶ παριστάμενος, πά-
σης λυτρωθῆναι, τῶν ἐχθρῶν κακουργίας, δαι-
μόνων ἐπηρείας, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου, τοὺς
πίστει σε ὑμνῶντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐξεπεῖν οὐ δύναται, τὸ φρικτὸν τῆς
λοχείας σου, πῶς καὶ παρθενεύεις, μετὰ
τόκον ἄχραντε· ὡς μόνος ἐπίσταται, ὁ τῶν ἀ-
πάντων Κύριος· ὃν ἰλεουμένη, μὴ ἐλλίπης Παρ-
θένε, σωθῆναι τῆς ἐν πίστει τῷ Υἱῷ σου βοῶν-
τας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παπλασίως κἀμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν· Τὸν δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεθόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας·

Τῷ Ὅσιε Ἀλυπίε. ᾠδὴ Δ΄. Ἡσαΐα χόρευε.
Γερὸς ὁ βίος σου, ἐκ σπαργάνων, ὠφθη τῷ
Θεῷ, λαμπόμενος ἀρετῶν, μάκαρ τῷ φωτέ·
τίμιος ὁ θάνατος, ἐναντίον γέγονε Χριστοῦ,
Πάτερ Ἀλύπιε, Μοναζόντων ἀκροθίνιον·

Ὁς φωστὴρ ὑπὲρλαμπρος, καταυγάζεις ἄ-
πασαν τὴν γῆν, ἐλαύνων τὴν πονηρίαν,
νύκτα, τῶν παθῶν, καὶ λύων σκοτόμαιναν, τῶν
Δαιμόνων, καὶ φωταγωγῶν, θείαις λαμπρότη-
σιν, ἰαμάτων πάντα· Ὅσιε·

Στάσιν ἐπὶ κίονος, ἐποιήσω, ἔτεσι σοφῆ, πεν-
τήκοντα πρὸς τρισίν, οἷα Ἀθλητῆς, ἀθλῶν
προθυμότατα, καὶ τῷ κρύει, καὶ τῷ παγετῷ,
Πάτερ καὶ καύσωνι, ἀνευδότως πιεζόμενος·

Ἡ ἀγία μνήμη σου, τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι ἡ-
μας, καθαγιαζέει σοφῆ, ταύτην ἱερῶς, τε-
λοῦντας καὶ πίστει σε, ἀνυμνοῦντας, Πάτερ ἐν
αὐτῇ, ὡς ἀντιλήπτορα, καὶ προστάτην τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν·

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν μοι δώρησαι, τῷ ἐν σκότει ὄντι
τῶν παθῶν, καὶ ῥῦσαι με πονηρῶν, ἔργων
καὶ φλογός, ἐναποκειμένης μοι, τῷ ἀθλίῳ καὶ
ἁμαρτωλῷ, Ἀχραντε Δέσποινα, προσασία τῶν
ὑμνούντων σε·

Τοῦ Ὅσιε Νίκωνος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ·

Αμέσως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς
ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ
διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ μεταβάς μακάριε,
Νίκων πρὸς αὐλοῦς διαμοναίς, σωθῆναι Θεοφό-
ρε, δυσώπει τοὺς ἐν πίστει, ἐν τῷ ναῷ σου
προσεδρεύοντας·

Αγάλλη σὺν Ἀγγέλοις ἐν οὐρανῷ, τῷ τῶν
ἄλων Θεῷ παριστάμενος, καὶ ἐπὶ γῆς,
βρῦει σου ἡ θήκη τὰς δωρεάς· ἐν ἡ σεπτῶς
κατόκειται, σῶμά σου τὸ ἅγιον καὶ σεπτὸν,
τοῖς πόθῳ προσιοῦσι, καὶ φόβῳ ἀπτομένοις,
Νίκων παμμακάρε τῶν λειψάνων σου·

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ τῆς παρθενίας τὸ καθαρὸν, ἐτηρή-
θη Μαρία πανύμνητε· σὺ γὰρ Θεόν, μό-
νη συλλαβῆσα ἄνευ σποράς, σεσαρκωμένον τέ-
τοκας, μείνασα Παρθένος παναληθῆς· διὸ σε
Θεοτόκον, κυρίως ἀνυμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦ-
μεν καὶ δοξάζομεν·

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
» στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
» νῶν· διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
» πων, ταξιαργίαι μεγαλύνουσιν·

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀγίου Ἀλυπίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγῶνας ὑπὲρ ἀνθρώπων, μετήλθες Πάτερ Ὅ-
σιε, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυναστείᾳ· πενήκον-
τα πρὸς τρισὶ γὰρ, ἔτεσιν ἐπὶ κίονος, ἔξης σο-
φῆ Ἀλύπιε, πάντοθεν πιεζόμενος, καὶ νῦν τὸ
ἔσχατον μάρκαρ, τῶν ἀγαθῶν πάντων εὔρες·

Τοῦ Ἀγίου Νίκωνος. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἁατροῖς·

Ἡ θήκη ἐνθα σου κεῖται, τὸ εὐκλεέστατον
σῶμα, χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι, τῶν
ἰαμάτων δαψιλῶς, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει,
Νίκων αἰεὶ Θεοφόρε·

Θεοτοκίον.

Αἰ τῶν Ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ Ἀρχαγγέλων
χορεῖαι, ἀνευφημοῦσί σε Κόρη, Μήτηρ
Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γέ-
νος, δοξολογοῦμέν σε πόθῳ·

μενον δι' αγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. Διό
δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀ-
πάλλαξον, ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθειαν, τρί-
βον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζῶν Παρ-
θένε φέρουσαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο "τε, ἡ ἀμίαντος ἀμναῖς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον
ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα
ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν
σπευδεῖς με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο
πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὁμως,
ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ
λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ε 'θαυμαστώθης Ἰάκωβε, ἐν ταῖς βασινοῖς
πάσαις μακροθυμίας· τῶν γὰρ δακτύ-
λων καὶ τῶν χειρῶν, καὶ βραχιόνων ἐκκοπέν-
των σου, ὁμοίως καὶ ποδῶν καὶ κνημίδων σου,
μέχρι μηρῶν ἐκαρτέρησας· λοιπὸν εὐχομένου
σε, καὶ τὴν σεπτὴν σε κίραν ἀπέτεμον. Μάρ-
τυς πολυάθλε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ Χριστοῦ
δεόμενος ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, *Θεοτοκίον*, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χ αίροις ἡ καλλονὴ Ἰακώβ, ἣν ἐξελέξατο
Θεός, ἣν ἠγάπησεν· ἡ θύρα τῶν σωζο-
μένων· ἡ φλογοφόρος λαβίς· τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις
παντευλόγητε· γαστήρ θεοχώρητε· πεπτωκό-
των ἀνόρθωσις· ἀγιωτέρα, Χερουβὶμ καὶ τῆς
κτίσεως, ὑπερέχουσα· δυσθεώρητον ὄραμα· ἀ-
κούσμα τὸ καινότερον· ἀνέκφραστον λάλημα·
ἄρμα τοῦ Λόγου νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν ἥλιος,
Χριστὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν σκότει καὶ πα-
ρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Α "ρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμναῖς, ποτὲ ὀρώσα,
πρὸς σφαγὴν ἐπειγόμενον, προθύμως κα-
τηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· Ποῦ πορεύῃ
Τέκνον με γλυκύτατος; Χριστέ τίνας χάριν, τὸν
δρόμον τοῦτον πεποίησαί; μή τιγε γάμος, ἐν
Καναῶ παλιν ἕτερος, οἶνον ὅπε πρὶν, ἐξ ὑδάτων
τετέλεκας! Δός μοι λόγον τῇ δουλῇ σε, Υἱέ μου
παμφίλτατε· μή με παρίδῃς οἰκτίρμον, σιγῶν
ἐμέ τὴν τεκοῦσάν σε, Θεέ ὑπὲρ λόγον, ὁ δωρού-
μενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος,

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο' Μάρτυς σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

*Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·*

Τὸν Πέρσην Ἰακώβον ἐν ἄσμασι Μάρτυρα μέλπω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τ ῶ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενος,
στεφανηφόρος ἐνδοξε, Μάρτυς Ἰακώβε,
φωτοφόρον μοι αἴγλην, καὶ χάριν οὐρανόθεν,
δίδου πρεσβείαις σου.

Ο "ρθρος ἡμῖν, ἔλαμψας ὡσπερ πολὺφωτος,
Ἀνατολῆς ὀρμώμενος, καὶ κατελάμπρυ-
νας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, λαμπρότητι τῶν
ἄθλων, μάκαρ Ἰακώβε.

Ν εανικὴν, ἐνστασιν ἐπιδειξάμενος, ὡς νικη-
τῆς ἠξίωσαι, τῆς ἀναρρήσεως, καὶ τελείων
ἐπάθλων, καὶ δόξης αἰωνίου, Μάρτυς Ἰακώβε.

Θεοτοκίον.

Π ροφητικαί, σάλπιγγες σέ προηγόρευσαν, τὸ
ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, μυσταγωγέμεναι, Θεο-
τόκε Παρθένε, καὶ πόρρωθεν ὀρώσαι, τὰ σα
θαυμάσια.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ε 'γένου ἐκλεκτὴ Χριστοῦ ὡς ἄμπελος, δρε-
παίνη βασιάνων καθαιρουμένη, καὶ πολὺν
τὸν καρπὸν φέρουσα, τοῖς ληνοῖς τοῦ Σωτῆρος
προσαγόμενον.

Ρ εόντων τὸ φθαρτὸν καὶ εὐδιάλυτον, πα-
ρείδες ἐμφρόνως Στεφανηφόρε· ὡς ἀγχι-
νους δὲ προέκρινας, τῶν αἰεὶ προσμενόντων τὸ
ἀσάλευτον.

Σ τεφάνης σοὶ λαμπροὺς κατατεμνόμενον, τὸ
σῶμα ὠμότητι τῶν τυράννων, προεξένησεν
Ἰακώβε, καὶ τρυφῆς Παραδείσου τὴν ἀπολαυσιν.

Θεοτοκίον.

Η λέπται σαφῶς διὰ τῆ τόκου σου, τοῦ θείου
Παρθένε ἡ ἀνθρωπότης, ἐνωθεῖσα καθ' ὑπό-
στασιν, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων Θεόνυμφευτε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ** τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε 'νατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον Ἰακώ-
βον, καὶ αἰοίδιμον Μάρτυρα, δι' αὐτοῦ τὸν ζέ-
φον, τῆς πλάνης ἀπήλασε, καὶ τοῖς πιστοῖς

τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος ἔλαμψαν· ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἑορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες· Ἀθλοφόρε πολυάθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύναις ὁ μισθός, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμχυτὸν κατερρύπωσα· καὶ ἐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν Πανάχαρτον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σου τὸ ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σέ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέης, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκισα Κύριε.

Νευρωμένος Ἐνδοξε, τῇ ἐκ Θεοῦ δοθείσῃ πανοπλίᾳ, πυρσολατρῶν πᾶσαν, πλάνην κατέφλεξας.

Γλασμὸν ἡμῖν αἶτησαι, τοῖς τὴν σεπτὴν σου μνήμην ἐκτελοῦσι, παρρησίαν ἔχων, Μάρτυς Ἰάκωβε.

Απαρρέοντος αἵματος, οἱ ὄχετοὶ τῶν σῶν μελῶν Τρισμάκαρ, τὴν τῆς πλάνης φλόγα, πᾶσαν κατέσβησαν. **Θεοτοκίον.**

Κυβέρνησόν μου Πάναγνε, τοὺς λογισμοὺς πρὸς εὐδίων λιμένα, τῆς σῆς ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χωρηγός.

Ὡσπέρ τις γῆ ἀγαθὴ, καὶ καρποφόρος ἀληθῶς γέγονας, τῷ τῶν πικρῶν, βασάνων ἀρότρῳ, τεμνόμενος Σοφὲ, πολὺχουν τῷ Κτίστη, προσφέρων γεώργιον.

Βέλη πανάριστε, πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβησας, λύθρῳ τῶν σῶν, κοπέντων Τρισμάκαρ, σώματος μελῶν· ἐλπίδι γὰρ ὠφθης, καὶ πίστει φραττόμενος.

Ὀλοκαρπούμενος, ὡς ἱερεῖον τῷ Χριστῷ Πάνσοφε, τῶν σῶν μελῶν, δεινῶς κοπτομένων, καταλλήλον ὠδὴν, καὶ πρόσφορον ὕμνον, ἐκάστῳ προσέφερες.

Νέμοις καθάρσιον, τῶν τῆς ψυχῆς μου μολυσμῶν ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς σὰς ἀγληδόνας, ἀντίλυτρον διδούς, καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, κρουνοὺς σου πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Επαληθεύουσαν, τῷ σεβασμίῳ καὶ φρικτῷ τόκῳ σου, καὶ τὴν φωνὴν, καρδίᾳ καὶ γλώσσει, προσάπτοντες τρανῶς, σὲ νῦν Θεοτόκον ἀγνὴν ὀνομαζόμεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νουθεσίαν ἐμφρόνως δεξάμενος, τῶν οἰκειοτάτων σου χαίρων ἐχώρησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Ἐνδοξε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἀπέιληφας.

Αλλοτρίῳ καθάπερ ἐν σώματι, πάσχων ἐκαρτέρησας Μάρτυς Ἰάκωβε, καὶ μεληδὸν κοπτόμενος, τῷ Δεσπότη τὸν ὕμνον ἀνέπεμπες.

Σωτηρίου προδήλως ἱμάτιον, καὶ τῆς εὐφροσύνης, χιτῶνα δι' αἵματος, τοῦ σοῦ βαφέντα Πάνσοφε, νικηφόρος ὡς Μάρτυς ἐνδέδυσαι.

Μαρτυρίου τὸν διαυλον ἤνυσας· ὅθεν ἱερόνικον, στέφανον εἴληφας, καὶ νῦν Μαρτύρων τάγμασι, συγχορεύεις Ἰάκωβε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαικονίζεις, Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεῖς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερόν, κριτήριον φοβούμενος, τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα, καὶ τὸν φόβον, Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἀνεδείχθης Μάρτυς θαυμαστός, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Απὸ ψυχῆς στενάξωμεν πάντες, δάκρυα ἐκχέοντες, καθιρῶντες πικρῶς τὸν Μάρτυρα μελιζόμενον· δίκην κυνῶν γὰρ ὠρυσμένων συνελθόντες οἱ δῆμιοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον τοῦ θαυμαστοῦ καὶ γενναίου ἐν Μάρτυσι Μάρτυρος. Τίς οὖν ὑπάρχει; εἰ δοκεῖ, μικρὸν ὑπο-

μείνατε, καὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδῆς, πῶς ὡς θῦμα Κυρίῳ προσήνεται, τὸ σῶμα, ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τῆ Πέρσου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς μελιδόν, καὶ σφαγὴν Πέρσης φέρων,
Ψυχὴ σεσώσθω, φρουδὰ μοι μέλη λέγει,

Εἰκάδι Πέρσης ἐβδομάτῃ σφάγι ἐκμελεῖσθεῖς.

Ο ἴστος ἦν ἐπὶ Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλείων, Χριστιανὸς ὢν ἐκ προγόνων, οἰκῶν ἐν Βηθλαβᾷ τῇ πόλει, ἐν χώρᾳ τῶν Ἑλουζησίων, γένους ἐντίμου καὶ περιφανοῦς, καὶ πάνυ παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰσδιγέρδου τιμώμενος. Διὰ δὲ τοῦτο, τῷ παρὰ τοῦ βασιλέως σφόδρα φιλεῖσθαι Περσῶν, ἐπέστη τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως, καὶ συνεφιλικύσθη τῷ βασιλεῖ πρὸς τὴν ἀπόλειαν, ἀπαρνητῆμος τὸν Χριστόν. Ἐπὶ δὲ ἤτε μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ γαμητὴ ἠλλοτρίωσαν ἑαυτὰς τῆς κοινωνίας αὐτῆ, καθίτι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τὴν τοῦ Βασιλέως προειρημίαν, καὶ, διὰ πρόσκαιρον δόξαν, αἰωνίαν, αἰσχύνην ἠλλάξατο καὶ κατάκρισιν, καὶ τοῦτο αὐτῷ διὰ γραμμάτων ἐμήνυσαν, πληγείς τὴν ψυχὴν, ἀπίστη τῆς ματαίας τοῦ βασιλέως θρησκείας, καὶ ἀπεκλαίετο ἐφ' αἷς ἐξήμαρτεν, ἀποστάς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο καθίσταται εἰς ἐξέτασιν, τοῦ Βασιλέως λίαν ἐν τούτῳ χαλεπήσαντος. Ὅθεν τὸν πικρὸν ὑπέστη θάνατον, κατὰ μίαν ἐκάστην τοῦ σώματος ἀρμονίαν κατατμηθεὶς, τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, καὶ βραχιόνων, ὡς περιλειφθῆναι μόνον αὐτῷ μετὰ τῆς κεφαλῆς τὴν κεφαλὴν· εἴθ' οὕτω καὶ ταύτην μαχαίρᾳ ἀφαιρέθῃναι.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πινύφριος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Πινούφριος ἀρετῶν πολλαῖς χροαῖς

Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς ἶρις νέα.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ναθαναὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. « Ἀφεῖσα κόσμον, πρὸς Θεὸν ψυχῆ τρέχε », Ναθαναὴλ ἔκραζε, μέλλων ἐκπνεεῖν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Στερρότητι νοῦ, καρτερίᾳ τε ψυχῆς κατατεμνόμενος, Μάρτυς τὸ σῶμα ἀπερίτρεπτος, καὶ ἀρράγῃς διετελέσας, πίστει στηριζόμενος θείᾳ, καὶ κραυγαζὼν Ἰακώβε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιθύνας τοὺς σοὺς, λογισμοὺς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ ταῖς βασιάνοις καταντλούμενος, οὐ κατεκλύσθης, ἀλλ' ἔφερες, ῥᾶον τὰς πληγὰς τῶν ἀνόμων, καὶ τεμνόμενος

ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε, νενικηκότι τὴν ἀτίθασσον, τῆ πονηροῦ ἀγριότητα, καὶ τὴν τοῦ τυράννου μακίαν, καὶ προθύμως κραυγαζόντι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Αῦτου φωτὸς, καὶ λαμπάδος θεικῆς καὶ ἀπαυγάσματος, ὠφθῆς λυχνία χρυσαυγίσσα, καὶ κόσμον ὅλον αὐγαζούσα, αἴγλη τῆς σεπτῆς παρθενίας, καὶ τὴς ψάλλοντας σώζουσα· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ῥδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Ρώμη Θεοῦ κραταιωθείς, πονηρῶν τὰς συστροφὰς καὶ παρατάξεις, διεσκέδασας μάκαρ, καὶ κατὰ κράτος ἐλθὼν, τῆς νίκης τὸν στέφανον εἴληφας, κρίζων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀφαιρέσεις τῶν μελῶν, ὡς προσθήκας ἀγαθῶν Μάρτυς ἐώρας, οὐ τοὺς νῦν βλέπων πόνους, ἀλλὰ τὸ μέλλον σκοπῶν, Μαρτύρων ὠραῖον στεφάνωμα, παρὰ τοῦ δικαίου, Κριτοῦ νῦν τρεπισμένον.

Υπομονὴν ὑπερφυῆ, κεκτημένος ἀσφαλῆς καθάπερ πύργος, διετελέσας Μάκαρ, τῶν δυσμενῶν τὰς ὀρμὰς, ἀτρόμως καὶ βέλη δεχόμενος, κρίζων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη πολλῇ σοι προσβαλὼν, ὁ ἀρχέκακος ἐχθρὸς καὶ ψυχοφθόρος, καὶ τυράννουσ ἐγείρας, καταβαλεῖν τῆς ψυχῆς, τὸν τόνον οὐκ ἴσχυσεν· Ἐνδοξε· τὴν γὰρ παντευχίαν, Χριστῆ περιεβαλοῦ. **Θεοτοκίον.**

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάιντα, καὶ τὴν
» φλογα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυς, συγχορευῶν Χριστοῦ, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον τιμῶντας εὐφροσύνης ἐορτὴν, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι.

Ενθα Μαρτύρων οἱ δῆμοι, ἐνθα πάντων Ἀγίων, ἀγίως ἀναπαύεται πλῆθυσ, ἐνθα Δικαίων τὰ πνεύματι, ἐνθα ἡ Ἐκκλησία, τῶν πρωτοτόκων νῦν ἐν οὐρανοῖς, κατεσκήνωσας ὄντως, ὡς Μάρτυς ὡ Ἰακώβε.

Αμπαδηφόρος παρέστης, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, δι' ὃν σου τῶν τοῦ σώματος μελῶν, τὴν ἐκκοπὴν ἐκαρτέρησας, καὶ πυρὸς καὶ μαζίγων, τῆς πείρας κατεφρόνησας στερέθως· διὸ πίστευσε πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πεποικιλμένην πορφύραν, δι' αἱμάτων βαφεῖσαν, τῶν σῶν νῦν περικείμενος Χριστῷ, συμβασιλεύεις Ἰακώβε· διὰ γὰρ παθημάτων, τῆς ἀπαθείας εὗρες τὴν πηγὴν, ἧς τρυφᾶν αἰώνιως, παμμακάρι κατηξίωσαι,

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν Θεὸν συλλαβοῦσαν, καὶ Θεοῦ γενομένην, Μητέρα κατ' ἀλήθειαν Ἀγνή, σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν, τῶν πραγμάτων τῆ φύσει, τὴν κλῆσιν προσαρμόζοντες τρανώς, καὶ προσφόρως τὴν Δεῖαν, φωνήν σοι προσκομίζοντες.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Περσῶν τὴν πλάνην ἐφλεξας, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, Χριστοῦ Ἰακώβε Μάρτυς· ὡς κλῆμα τῆς αἱμπέλου δέ, τὸ σῶμά σου τεμνόμενον, τυράννου γνώμη πάνσοφε, ἀνέμελπε καταλλήλον, ὠδὴν καὶ πρόσφορον ὕμνον, τῆ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ νηδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε· καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γεωργίου Σικελιώτου.

Πιστῶς ἀθροισθέντες σήμερον, φιλοθεάμονες, ἀθρήσατε πάλιν, ξένην καὶ διαλλάττουσαν, Ἰακώβου τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμῖν ἀστράφαντος, δίκην ἀστέρος τοῦ τοῖς Μάγοις φανέντος, καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος. Οὗτος γὰρ ὁ γεννάδας, ἐν τῷ πίπτειν τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε· καὶ ἐν τῷ ἀρμομελοτομείσθαι, τοὺς τυράννους ἐξενεύρου, τῆ ἀνωθεν προμηθείᾳ νευρούμενος, καὶ βοῶν· Εἰ καὶ

τὰ μέλη μου αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε, ἀλλ' ἐγὼ Χριστὸν, νοητῶς μοι τὰ πάντα γινόμενον. Ὅθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωὴν, διὰ τοῦ τοῖς πᾶσι προκειμένῳ θανάτῳ, πρὸς ἐκείνην ἔσπευσε περᾶσαι· εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος, αἰτεῖται ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδοῦτε Θεοῦ, ἰλασμόν, φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ. **Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.**

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡ τῆ παραδόξῃ θάυματος.

Σκότει ἀγνοίας κρατούμενον, καὶ ἀθυμίας δεινῆς, νυσταγμῷ βαρυνόμενον, καὶ στενοχωρίας με, τῷ ζόφῳ καλυπτόμενον, καὶ τοῖς κινδύνοις συμποδιζόμενον, μή με παρίδης, εἰς τέλος φθείρεσθαι. Δέσποινα εὐσπλαγγνε, τούτων πάντων ρῦσαι με, τῶν πειρασμῶν· σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, ἐλπίδα μετὰ Θεόν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πῶς ὑπενέγκω τὴν ἄδικον, Λόγε σφαγὴν σου ὄραν; πῶς τὰ θεῖά σου ὄμματα, τὰ τυφλοῦς φωτίσαντα, μεμυκότα τεθέσμαι; πῶς δὲ καὶ χεῖλη, βλέπω σιγῶντά σου, τὰ μογιλάλων, χεῖλη ἀνοιξαντα; Σπλάγχνα σπαραχθήτε· ῥάγητι καρδία μου· οὐ φέρω ζῆν· κέκραγε δακρύουσα, πικρῶς ἢ Πάνσειμος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νεοῦ καὶ τῆ Ἁγίας Μάρτυρος Εἰρηναρχῆ (*).

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθείς τῷ Κυρίῳ, σαρκὸς ἕξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἰερώτατε, μοναστῆς ἀριστος, πεφυκὼς Στέφανε, καὶ δοχεῖον Θεῖο Πνεύματος· καὶ γὰρ συγκλείσας σου, οἴκῳ στενοτάτῳ μακάριε τὸ σῶμα ἀνεπτέρωσας, νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἐνοπτρίζεσθαι, τὸ ἀρρήτον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, εἰ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἠθλησας στερότάτα.

Τεσσαρακονθήμερον, ὡς ὁ Δεσπότης νηστεύσας, ἐν εἰρκτῇ φρουρέμενος, σεαυτὸν πρὸς

(*) Τὸ χειρόγραφον τάττει τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μάρτυρος ἐν τοῖς Ἀπολείπνοις.

ἄθλησιν παρεσκευάσας, ἱερέ Στέφανε, Μοναζῶν ἔρεισμα, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· ὅθεν ὡς θῆρες σοι, οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ἀρνίον ὡς περ ἄκακον, σύραντες ἀδίκως ἐσπάραξαν· καὶ μετὰ ἀνόμων, κατέθεντο ἀθλήσαντα στερρώς, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λαὸς ὁ παράνομος, παρανομίαις ὑπέικων, παρανόμου Ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε ὡς τὸν Πρώταθλον, ἀφειδῶς ἔβαλε, καὶ τὴν κάραν Πάτερ, τὴν ἀγίαν σου συνέτριψε· ταῖς λεωφόροις τε, σύρων ὠμοτάτως ἐξέχεε, τὰ σπλάγχνα σου πανόλβιε, μηδὲ μετὰ πότμον οἰκτεῖρας σε. Ωὐ τῆς σῆς ἀνδρείας! ὦ γνώμης! ὦ πολλῆς ὑπομονῆς! δι' ἧς ἀπέιληφας Στέφανε, στέφος, ἀμαράντινον.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

Αγῶνας τοῦ σεπτοῦ Ἀθλητοῦ, τοὺς πόνους τοῦ ὀπλίτου Χριστοῦ, εὐφημοῦντες κατὰ χρέος οἱ πιστοὶ, βοήσωμεν Κυρίῳ· Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοι πολλὴ ἐκ Θεοῦ, ἀθλήσαντι γεγένηται, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρήναρχε παμμακάαρ, γενναῖε στρατιῶτα, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούμενων σε.

Συνήθλει σοι γυναιῶν χορὸς, καὶ παιδῶν θεῖος ὄμιλος, σὺν τῷ θεῷ, Ἀκακίῳ καρτερῶς, τελοῦντι τὸν ἀγῶνα, καὶ πλάνην ἐκνευροῦντι, Μάρτυς Εἰρήναρχε μακάριε.

Δόξα, **Ἦχος πλ. β'.** Τοῦ Στουδίτου.

Εκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἱερώτατε Στέφανε, ὡς περ ὁ μέγας προφήτης Σαμουὴλ· καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθὼν, μοναδικῶς εὐηρέστησας αὐτῷ. Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀπεδύσω ἀνδρικῶς· καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνας αὐτοῦ, ἐξορίας καὶ θλίψεως ὑπέστης καρτερώτατα, καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεκαρτέρησας· συρόμενος δὲ καὶ τυπτόμενος, καὶ λιθαζόμενος, καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος, τῶν στεφάνων ἠξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκέτευε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν αἰσιέβασον μνήμην σου, λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.**

Οὐδαὶς προστρέγων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορευέται, ἀγνή Παρθένη Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνάς ἢ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψοῦμενον ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ὠλόλυξε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὄραμα, Τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρεδῶκε, καὶ κατακρινούσι, θανάτῳ τῶν ἀπάντων τὴν ζωὴν; Ἄλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, **Ἦχος πλ. δ'.**

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, Ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνας, ἀντέστης ἀνδρικώτατα, μὴ ὑποπτῆξας τοῦ Κοπρώνυμου τὰς ἀπειλὰς, ἀλλὰ τῷ τοῦ Πνεύματος ξίφει, τοῦτον ἀπέκτεινας. Διὸ παρρησίαν κηκτημένος, πρὸς Θεὸν, περίσῳζε τὴν ποιμήνην σε, ἐξ αἰρέσεων πασῶν, Στέφανε πολυάθλε.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.** Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; ὃ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρηται, καὶ ἐνεκρώθη, ὃ πᾶσι νέμων ζωὴν; ἢ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψοῦμενον; τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρόρητως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμακάαρ τοῦ Σταυροῦ· αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτεῖνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς αἰοίδιμε Στέφανε.

Δόξα, **Ἰοῦ Μάρτυρος.** Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.** Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἰς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Χριστὸς στέφει σε Μαρτύρων στέφει, μάκαρ.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Χαρμονικῶς διοδεύσας σὺ τὴν στενὴν, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίου πλατυσμῷ,

δυσμενῶν ἐστένωσας ὄρμην, καὶ εὐρύχωρον ζωὴν Μάικαρ κεκλήρωσαι.

Ρίζα σε ἄκαρπος πρῶν καρπογονεῖ, Ἄννης ἢ ὁμώνυμος, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, καὶ δοτὸν σε δίδωσι Θεῷ, τὴν τοῦ βίου σου Σοφὴ χάριν σημαίνουσα.

Γἔρωτάτως τῷ θείῳ τῶν Μοναστῶν, προσχωρήσας τάγματι, ὡς φαιδρότητος ἀστὴρ, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας πιστοῦς, καταυγάζων μυστικῶς, Ὅσιε Στέφανε.

Στενοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλεισμῷ, τῆς στενῆς οἰκίσεως, ἀνεπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια Σοφὴ, ἀναθάσει καλῶς προσπλατυνόμενος. *Θεοτοκίον.*

Τὴν ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἀγνεύσεως τέμενος, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν ἀγίαν Δέσποιναν φωναῖς, ἱεραῖς ὁ ἱερός λαός δοξάζωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Εἰρηνικὴν μοι προσνέμοις, Μάρτυς, χάριν.

Θεοφάνους.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Εκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, εἰρνεύσας μου τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ Εἰρήναρχε τὴν σὴν, εὐφημῆσαι γαληνῶς μνήμην ἀξίωσον.

Γερονίκους στεφάνους ὡς Ἀθλητῆς, εἰληφῶς Εἰρήναρχε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἀμαχὸν καὶ φῶς, καὶ ζωὴν ἀληθινὴν μακαριώτατε.

Ρεῖθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασθέσας ἤρδευσας, διανοίας τῶν πιστῶν, ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς Μάρτυς Εἰρήναρχε.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀχώρητον Λόγον τῆ σῆ γαστρί, χωρηθέντα τέξασα, θεοχώρητε σικνη, τῆς σενοχωρούσης με δεινῶς, τρικυμίας τῶν κακῶν Ἀγνὴ ἀπάλλαξον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ονοῦς σου νεύσει πρὸς Θεὸν, καλλυνόμενος Πάτερ ὠραιότατος ὤφθη, καὶ χαρίσματός παντός, ἀνάπλεως ἀληθῶς, καὶ τῆς θείας, μέτοχος λαμπρότητος.

Σεπτὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦτον Τεκνῆς, ἀσπαζόμενος Μάικαρ, βασιλέως δυσσεβοῦς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβές, ἐβδελύξω, σθένει Θεοῦ Πνεύματος.

Σιδήρω σὲ τὸν σιδηραῖν, κεκτημένον καρδίαν, ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυ-

λακαῖς, ὡς φύλακα τῶν πιστῶν, διδασμάτων, Στέφανε πανόλβιε.

Τοὺς σου ὠραίους προφανῶς, ἔσχες Ὅσιε πόδας, μαρτυρίου πρὸς τρίβους, βηματίζοντας λαμπρῶς, καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν, γενναϊόφρον, Στέφανε συνθλάττοντας.

Θεοτοκίον.

Εκ σὲ τῆς μόνης καθαῖς, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐσαρκώθη ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοὺς προσκυνῆντας αὐτοῦ, τὴν δι' οἴκτον, θείαν συγκατάβασιν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νευροῦσαι σθένει θεικῶ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλέως παμμαίκαρ, ὑπομένων αἰκισμούς, καὶ στρέβλας τῶν δυσμενῶν, ἀθλοφόρε, Μάρτυς γενναϊότατε.

Γσχύν σοι δίδωσι Χριστός, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καὶ αἰσχύναι τὸν ἐχθρὸν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ εἰκαίως, Μάρτυς φρουαττόμενον.

Καθεῖλε πόνοις ἀνδρικοῖς, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ χορός τῶν Ἀγίων, ἐναθλήσας κραταιῶς, καὶ μαστιγὰς καὶ δεσμά, ὑπομείνας, σθένει Θεοῦ Πνεύματος. *Θεοτοκίον.*

Η ἢ εἶδε πάλαι Ἰακώβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, θείαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότη, μελψωμεν παλάτιον. *Ὁ Εἰρμὸς.*

• **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
• ἀγαθὴ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
• τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν Μοναστῶν ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀθλητῶν καλλωπισμὸς ἀνεφάνης, δι' ἀμφοτέρων Στέφανε κοσμούμενος ὅθεν ἀξιάγασε, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, ἔλαβες ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ. Ἄλλ' ἐκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, ἰκέτευε Στέφανε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος, ὁμοιον.

Γῆ καὶ ὑγρά τοὺς καρτεροὺς σε ἀγῶνας, κατεμερίσθη Ἀθλητὰ γενναϊόφρον, δι' ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων Μαρτύρων, δόξαν αἰωνίζουσαν, ἐκλήρωσω παμμαίκαρ. Ἄλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ, τῶν σὲ τιμώντων, τρισμάκαρ Εἰρήναρχε. Καὶ νῦν, *Θεοτοκίον.*

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν παιόντων, Ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης

περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστακτῶ πίστευσε αἰεὶ, προσκαλουμένους, Παρθένη πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρισταμένη Παρθένη, τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἀνεβόας, ὀδυνηρῶς στενάζουσα, δακρύνουσα θερμῶς· Οἶμοι, ὦ γλυκύτατε! πῶς ἀνδρῶν παρανόμων, φέρεις τὰ λακτίσματα, καὶ τὰς τρώσεις τῶν ἡλων, καὶ τῶν κακούργων θάνατον σαφῶς, σῶσαι τὸ γένος, βροτῶν προμηθούμενος;

Τοῦ Ὁσίου. Ὤδῃ δ'. Χριστός μου δύναιμι.

Φωτὶ τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, δι' ἐντεύξεως θείας, τυφλοῖς τὸ φῶς, Πάτερ ἐχορήγησας, τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, μιμησάμενος θεόπνευστε.

Εφαίνου πόρρωθεν, τοῖς θαλαττεύουσι, κυβερνῶν τούτους μάκαρ πρὸς γαληνόν, ὄρμον θεία χάριτι, προσκαλουμένους σου πιστῶς, Πάτερ Στέφανε τὸ ὄνομα.

Γερουργέμενος, καθάπερ σφάγιον, ἱερὸν προσηγέχθης τῷ δια σέ, τεθυμένῳ Στέφανε, καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς, ἀνεπαύσω εὐφραινόμενος.

Σεπτῷ σου ῥήματι, ὁ πρὶν ἡμίξηρος, ὑγιῆς ὄλος ὠφθη καταπλαγεῖς, Μάρτυς τὴν δοθεῖσάν σοι, χάριν ἐξ ὕψους δαψιλῶς, εἰς ἀνθρώπων περιποίησιν.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ Πανάμωμε, τῆς σωτηρίας μου, τὰς ἐλπίδας ἐθέμην, ἐπὶ τὴν σὴν, σκέπην καταπέφευγα· γενοῦ μοι Κόρη βοηθός, τῶν δεινῶν ἐξαιρουμένη με.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νομίμως ἔδραμες, νομίμως ἠθλησας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, νόμῳ κρατυνόμενος, καὶ ἀπαράτρωτον σαυτόν, συντηρῶν Μακαριώτατε.

Μὴ στέργων ἐνδοξε, τῇ πλάνῃ νήχουσαι, τῇ θεογενεσίᾳ ὡς νουνεχῆς, χαίρων προσκεχώρηκας, φῶς νοερὸν ἀναλαβὼν, καὶ φωστήρ ἀποδεικνύμενος.

Οὐδόλως ἔκριψε, βυθὸς δεξάμενος, σέ πανόλθιε Μάρτυς, ἐπεγνωκῶς, θείων παθημάτων σε, παναληθέστατον Χριστῆ, ὄντα Μάρτυρα Εἰρήναρχε.

Γερουργούμενοι, καὶ προθυόμενοι, καὶ ξεόμενοι ἅμα καὶ τῷ πυρὶ, πάντοθεν φλεγόμενοι, οὐκ ἐξηρησάσθε Χριστόν, Ἀθλοφόροι ἀξιύμνητοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν, ὡς περ ἧς πρὸ τοῦ τόκου· ὅτι Θεὸν, Λόγον ἀπε-

κύησας, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτεία σου Πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὤδῃ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Μαρτυρικαῖς ἔστεψε τιμαῖς, τοὺς ἀσκητικούς σου ἀληθῶς, καμάτους Ὅσιε Στέφανε, ὁ ἀγωνοθέτης μόνος Θεὸς ἡμῶν, κατὰ τῶν παλαμναίων ἐνδυναμώσας σε.

Αγωνιζόμενος εὐκλεῶς, δῆμον συμμαρτύρων ταῖς εἰρηταῖς, προσομιλῶν Μάρτυς εὐρηκας· σέ γὰρ ὡς ἀσέρες ἄδυτον ἥλιον, κυκλοῦντες ἐπὶ πλεῖον κατελαμπρύνοντο.

Ρήμασι θείοις τοὺς ἱερούς, Ὁμολογητὰς καὶ μιμητὰς, θείων παθῶν μακαρίζομεν, τοὺς τριακοσίους καὶ τεσσαράκοντα, καὶ δύο, τοὺς ἀθέους καταπαλαίσαντας.

Τριχῶν ἀφαίρεσιν παικτικῶς, ὧτων ἐκκοπήν τε καὶ χειρῶν, μελῶν τε θείων κατάφλεξιν, ὑπὲρ τῆς εἰκόνος Χριστοῦ ὑπήνεγκεν, ὁ δῆμος τῶν Ὁσίων ὁ εὐκλεέστατος.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία ἡ τὸν Θεὸν, μόνη ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα, τοὺς σέ Θεοτόκον αἰεὶ κηρύττοντας, ἀγίασον καὶ σῶσον τῇ μεσιτεία σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Ρομφαία τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τῆ γενναϊόφρονος Μάρτυρος, καὶ ταῖς τούτῃ πτέρναις καθυποτέτακται, καὶ γέλωσ καθορᾶται καὶ καταισχύνεται.

Οποῦς σου ἔστη προφητικῶς, Μάρτυς ἐν εὐθύτητι σοφῆ, ἀπεριτρέπτῳ φρονήματι, καθυποσκελίζων τὸν πολυμήχανον, ταῖς τρίβοις μαρτυρίου καλλωπιζόμενος.

Σὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἀνακος ἀκέραιος ὄφθεις, Μάρτυς ἀπώσω Εἰρήναρχε, καὶ τῇ τελειώσει σου τῇ δι' αἵματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπῆς, χορὸς Παρθένη Θεόνυμφε, θείου τοκετῆ σε βάθος ἀπόρρητον, συμβόλοις ἱεροῖς σέ προδιεχάραξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὤδῃ ς'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Ρημάτων σου δύναιμι, ὁ κακίας εὐρετῆς, ὑπενεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν δεσμοῖς τε Στέφανε καὶ ποιναῖς, θανάτῳ βιβαίῳ τε, ὡμοτάτως ὁ πλάνος παραδέδωκεν.

Ὡς ἄρτος ὀπτώμενος, τῷ πυρὶ καὶ ἐκ ποδῶν, ἀνηλεῶς κρεμάμενος, ὠλοκαυτώθης Παῦλε καὶ τῷ Θεῷ, θυσία προσήνεξαι, συναυλίας Μαρτύρων ἀξιούμενος.

Νομίμως ἐνήθησαν, συγκλεισθέντες καὶ πνιγμῶ, τὸν βίον καταλύσαντες, ἐν τῇ Ἐφέσῳ Ὅσιοι Μονασταί, ὀκτώ καὶ τριάκοντα, οὓς ἐν πίστει καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Στερόως τῷ δικάζοντι, ἀντετάξω καὶ πληγαῖς, καταξανθεῖς τὸ σῶμά σου, θανατωθῆναι εἴλου διὰ Χριστὸν, τὸν μόνον ἀθάνατον, ἀξιάγαστε Πέτρε μεγαλώνυμε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην πανύμνητον, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀρράγες, τὴν ἀχραντον Δέσποιναν, ἀδιστακτῶ καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Επέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χερσὶ, ζωαρχικῇ Εἰρήναρχε, καὶ διεσώθης τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευγῇ ἐπιμόνω ἱερώτατε.

Μικρῶν ἀντωνούμεναι, τὰ μεγάλα ἑαυταῖς, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν, αἱ ἱεραὶ Γυναῖκες τὸν πτεριστὴν, τῆς Εὐας ἐν πνεύματι, θανατώσασαι ὄφιν τὸν ἀρχέκακον.

Οἱ παῖδες οἱ ἅγιοι, ἱερεῖα καθαρὰ, καὶ προσφοραὶ ὀλόκληροι, τῷ τυθέντι ὡς θυμὰ ἀληθινῶ, ἀμνῶ προσηνέχθησαν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σα ἀγνῶν, Παρθενομητορ Κύριος, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνῆται δίχα τροπῆς, δι' ἄφατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, ἐορτὴν εὐφρόσυνον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πιστῶς, ἀνευφημοῦσα κραυγάζει σοι Στέφανε θεῖε, Ὅσιων τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Εἰς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διεδραμε ὁ φθόγγος τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφέ Ὅσιομάρτυς, ὧν περ εἰργάσω θαυμαστῶς ὅθεν δυσωπῶ σε, παρρησίαν πρὸς Θεὸν ὡς κηκτημένος Ὅσιε, ἐκέτευε τοῦ δοθῆναι μοι λόγον ἐπάξιον, τοῦ ἀνευφημῆσαι τῆς ἀγῶνας, οὓς ὑπέστης ἐξ ὀρατῶν ἐχθρῶν καὶ νοουμένων ὅς πρὶν ἀσκητικῶς καθεῖλες, ἀπάσας τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς ἀπονεκρώσας, ἀθλήσει δὲ νῦν τὸν τύραννον ἐτροπώσω, Ὅσιων τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ὅσιου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Στεφάνου τῆ Νέου.

Στίχοι.

Πληγεῖς Νέε Στέφανε τὴν κάραν ζύλω,
Εὔρες πρεπόντως οὐχὶ γηράσκον στέφος.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Στεφάνου Νέου κράτα
θραῦσαν.

Οὗς ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀναστασίου, τοῦ καὶ Ἀρτεμίου καλουμένου, πατριαρχοῦντος τοῦ ἐν ἁγίοις Γερμανῆ, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, καὶ Χριστιανῶν γονέων υἱός, Ἰωάννου καὶ Ἀννης. Οὗτος ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τοῖς γράμμασιν ἐσχόλαζε, καὶ καθ' ἑκάστην μετὰ τῆς μητρὸς τῆ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ παρήδρευε, τῇ νησιείᾳ καὶ τῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκδούς ἔθεν καὶ τὸ ἀγγελικὸν περιτίθεται σχῆμα τῷ ἐκκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Εὐθύς οὖν ἐπὶ πλείον πρὸς τοὺς πνευματικὸς ἀγῶνας ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι, πάσας τὰς τοῦ σώματος περικόπτων ὁρμάς. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίσῳ, καὶ ὁ θεσπίσιος Ἰωάννης, ὁ τούτου καθηγούμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, καὶ ὁ μακάριος Στέφανος τὴν ἐπιστάσιαν τούτου ἐγχειρίζεται, ἐν τῷ περιωνύμῳ βουνῷ τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου, διανύων τὸν ἀσκητικὸν διαυλον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τῶν ζιζανίων σπορεύς πόλεμον ἀσπονδὸν ἤγειρε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ μὴ προσκυνεῖν τὰς ἀγίας καὶ σεπτάς εἰκόνας Ἀέων δὲ ἦν ὄργανον τούτου, ὁ ἐξ Ἰσαυρίας ὀρμώμενος ἄλλ' αὐτὸς μὲν τῆς παρουσίας ζωῆς ἀπερράγη, ὑπὸ τοῦ μακαρίου Γερμανοῦ ἀποκρουσθεῖς, καὶ διελεγχθεῖς ἰκανῶς. Τὸ δὲ ἐκείνου σκαιότατον γέννημα, Κωνσταντίνος φημί ὁ Κοπρώνυμος, μείζονα δεινὰ κατεργάσατο, πορθῶν καὶ καταστρέφων τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς ἱεράς Εἰκόνας πυρὶ κατακαίων, καὶ τοὺς Μοναχοὺς ἐξορία καὶ διαφόροις βατάνοις ὑποβάλλων. Οὗτος, μαθὼν καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὡς προσκυνεῖ τὰς ἀγίας Εἰκόνας, καὶ αἰρετικὸν αὐτὸν ἀποκαλεῖ, μὴ πειθαρχῶν αὐτῷ, μηδὲ ὑπογράψαι ἀνέχεται τῇ σίρίσει, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτόν. Καὶ μετὰ μυρίας αἰκίας κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, τῇ λεγομένῃ Πραιτώριον, ἐν ᾧ ἐφρουροῦντο καὶ ἕτεροι Μοναχοὶ λογάδες, ἐκ διαφόρων τόπων δι' αὐτὸ τοῦτο συναθροισθέντες, τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα δύο καὶ ἄλλοι, οἱ περὶ Πέτρον καὶ Ἀνδρίαν, ἐκ διαφόρων χωρῶν τὸν ἀριθμὸν τριακόσιοι, οἱ μὲν ῥίνας, οἱ δὲ ὠτα, ἄλλοι ὄμματα ἀφρημίνοι, καὶ χεῖρας, καὶ γενεάδας ὡς εὐρῶν ὁ μακάριος Στέφανος, ἠσπάζετο, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπέλειπε, πᾶσαν μοναχὴν κατάστασιν καὶ ἀκολουθίαν ἐν τῷ Πραιτωρίῳ διατελῶν.

Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅτι τὸ Πραιτώριον Μοναστήριον γέγονε διὰ τοῦ Στεφάνου, πληρωθέντος ἤδη ἑνδεκαμηνιαίου χρόνου ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Πραιτώριον τούτου καθεῖρξεως, ἐκβάλλεται τῆς φυλακῆς, καὶ εἰς γῆν ῥίπτεται, λίθοις βαλλόμενος, καὶ ξύλοις τυπτόμενος. Εἰς δέ τις τῶν φονῶντων λαβόμενος ξύλου, καὶ κρούσας κατὰ τῆς μνήτης, ἀνῆλε τὸν Ἅγιον, τῆς ἀγίας αὐτοῦ διαραγείσης κεφαλῆς ἐκ τοῦ κρούσματος, καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεισιν. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν δημίῳ ἐσυρον αὐτὸν ἐπὶ τῆς λεωφόρου, γυμνὸν καὶ νεκρὸν τὸ σῶμα ἄιτε χεῖρες καὶ πόδες αὐτοῦ, λίθοις προσκρούοντες, συνετρίβοντο, καὶ οἱ δάκτυλοι σὺν τοῖς ὀστέων ἀπεσπῶντο, ἕως καὶ τις τῶν τοῦ ἀλαστόρου θεραπευτῶν, λίθον μέγιστον ἀκοντίσας, τὴν γαστέρα τοῦ Ὀσίου διεῖρξε, καὶ αὐτίκα πάσαι αἱ τῶν

σπλάγγνων συνθέσεις εἰς γῆν ἐξεχύθησαν. Καὶ κάπηλός τις δαλὸν ἐκ τοῦ πυρός ἀνελάμενος, καὶ κρούσας κατὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ εἰς δύο μέρη ταύτην διατιμῶν, τὸν ἐγκέφαλον ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψε. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον παρὰ τῶν μιαρῶν ἐκείνων ἐν τῷ πελάγει ἔρριψεν· ὕστερον δὲ παρὰ εὐλαβῶν τινῶν ἐτάφη ἐν ᾧ νῦν κατακεῖται τάφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, συρόμενος κατὰ γῆς, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐπλάσθη, γῆ με δὴ καὶ κτεινάτω·
Πλάσθη γὰρ αὐτῆς Ἀνδρέας τιμῶ τύπης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πέτρος, τυπτόμενος ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄν εἰκόνων τύπτωσι τὸν Πέτρον χάριν,
Εὐρωσιν αὐτὸν πέτρινον τῷ σαρκίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἄννα, τυπτομένη πρὸς τὸ κατεπιεῖν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξιν Ἄνναν εὐτόνως τετυμμένην,
Ἔδειξε Χριστὸς εὐπρεπῶς ἐστεμμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ Ἁγίῳ Στεφάνῳ, ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων.

Στίχ. Τιμῶντες εἰκόνισμα σαρκός σου Λόγε,
Θνήσκουσιν οἱ Ἅγιοι βίαιον μόνον.

Πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν, Ὀρθόδοξοι ὄντες, ἀποταξάμενοι τῷ βίῳ, γέγονασι Μοναχοί· τοὺς τοιοῦτους δὲ ὁ παρὰ νόμος τιμωρησάμενος βασιλεὺς, τοῦ βίου ὑπέστηγαγε. Καὶ γὰρ ἓνα ἐξ αὐτῶν, βασιλεῖον καλούμενον, ἐκκαλούμενος πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πλάνην, καὶ μὴ πιθόμενον εὐρῶν, ἀλλὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων Εἰκόνων σεβισθαί ἐπέκοντα, λάξ κατὰ τῆς γαστρὸς αὐτὸν κρούσας, τὰ ἔγκατα ἐξέχει, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. Ἄλλος, ἐγκλεισθεὶς ἐν τῷ Σωσθηνείῳ, ῥινοκοπηγείῳ, ἐν Χερσῶνι ἐξωρίσθη· καὶ μέλλων φονεῦσθαι, ἔφυγεν εἰς Χαζαρίαν, ἐν ἧ καὶ Ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ ὕστερον ἐτελειώθη. Ἄλλος δὲ, Στέφανος τοῦ ἔκτα, εἰς Σουγδαίαν ἐξωρίσθη· καὶ πολλοὺς ὠφελήσας, τέλος εὖρε τῷ βίῳ. Ὁμοίως δὲ καὶ Γρηγόριοι δύο σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἐξωρισθέντες, ἐτελεύτησαν. Ἄλλὰ καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπὸ Λεγαταρίων, ἐν Δαφνουσίᾳ ἐξωρισθεὶς, καὶ τυπτόμενος συχνῶς, τὸν βίον ἀπέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑπτὰ Ἁγίων Γυναικῶν.

Στίχ. Τὸν Εἰρηναρχον ἢ φονεύτρια σπάθη
Σῶ Σῶτερ εἰρηναρχε συντάττει μέρει.

Ἔδειξε νεκρᾷ ἐν Σεβαστείᾳ πόλει,
Γυναῖκας ἑπτὰ πανσεβάστους τὸ ξίφος·

Εἰρηναρχος ὁ Μάρτυς ἐγένετο ἀπὸ τῆς πόλεως Σεβαστείας. Νίος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, δήμιος τὴν τάξιν ἱππῆρχε, καὶ τιμωρουμένων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, αὐτὸς ἐξυπηρέτει ἐν ταῖς κολάσεσιν. Ἐταξομένων δὲ γυναικῶν Χριστιανῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, παρὰ Μαξίμου ἄρχοντος Σεβαστείας φωτίζεται τὴν ψυχὴν ὁ Εἰρηναρχος ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἔβλεπε τὰς γυναῖκας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδρίζομένας, καὶ καταισχυνοῦσας τὸν τύραννον διὰ τῶν παρ' αὐτῶν γινομένων θαυμάτων.

Ὅθεν παρρησίᾳ ἐμολογήσας τὸν Χριστὸν, καὶ ἑαυτὸν ἀνακηρύττων Χριστιανόν, πρῶτον μὲν τῇ τοῦ Ἄρχοντος προστάξει ἐν τῇ λίμνῃ ἀπερρίφη. Ἐπειτα ἐκ τῆς λίμνης ζῶν ἐξελθὼν, εἰς κάμινον ἐμβάλλεται πυρός. Καὶ ταύτης παραδόξως διασωθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται σὺν Ἀκακίῳ τῷ Πρεσβυτέρῳ, τῷ τούτου βαπτίσαντι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Εμνηύθη σοι τὸ τέλος τὸ μακάριον, παντηρικῶ βουλήματι· ὅθεν πλείονι ἐπίδουσι ἀσκήσει σαυτὸν, ἐκ δόξης εἰς δόξαν προχωρεῖς, ἀποκτανθεὶς διὰ Χριστὸν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

Φερωνύμως τῷ Πρωτάθλῳ συνδεδόξασαι· καὶ γὰρ λιθολευστούμενος, καὶ συρόμενος καὶ τυπτόμενος ἀνηλεῶς, αἱμάτων ἐπλήρωσας τὴν γῆν, καὶ τὴν ψυχὴν σου τῷ Θεῷ, χαίρων παρέδωκας.

Εν πλατείαις Μάρτυς Στέφανε συρόμενος, ἀνηλεῶς τῆς πόλεως, ἐξωμάλισας μαρτυρίῃ τρίβον τοῖς πισοῖς· ἐν ἧ ἐπιβαίνοντες στερρώως, πρὸς τὴν οὐράνιον σαφῶς, πόλιν κατήντησαν.

Θεοτοκίον.

Γερώτατοι Προφῆται προεδήλωσαν, Ἄγνη ἐμφαντικώτατα, τὸ μυστήριον τῆς σεπτῆς λοχείας σου· καὶ νῦν, ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις τηλαυγῶς, κατανοοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν Μακαριώτατε, φλογιζόμενος, καὶ πυρὶ καιόμενος σοφῆ, τῶν Παίδων ἐβόας τὴν ὠδὴν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακαρίσται τῶν παιδῶν θείος ὄμιλος, καὶ γυναικῶν ἑπτάριθμος, χορὸς ἅγιος, τοὺς ξεσμῆς, τὸ πῦρ, τοὺς αἰκισμοὺς, στερρώως ὑπομείναντες ὁμοῦ, καὶ οὐρανίων ἀγαθῶν καταξιούμενοι.

Απελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότα σε Ἀληθινὴν ἀήτητον Χριστοῦ, Εἰρηναρχε μέλποντα θερμῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ρᾶθυμιά με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἀχραντε, θείων πράξεων, ἐνισχύουσά με κατ' ἐχθρῶν, αἰεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς, δελεάζοντων με.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογός τοῖς Ὁσίδις.

Μανικώτατοι ὡσπερ θῆρες συνελάβον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, παίοντες, κτείνοντες, καὶ μετὰ ἀνδρῶν, ἀνομόσωντων συνθάπτοντες, οἱ παρανομία, συζῶντες εἰς αἰῶνας.

Α'πηνῶς σου τὴν κάραν ἐχθρὸς συνέτριψεν, ἦν Θεὸς ἐν ὑψίστοις, στέφει κατέστρεψε, τῷ νικητικῷ, Στεφανίτα πολυάθλε, κλέος τῶν Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων.

Καρτερῶς τῷ διώκτῃ ἀντιταπτόμενος, ὁ Θεόφρων Ἀνδρέας πληγαῖς συγκόπτεται, καὶ ἀνηλεῶς θανατοῦται ὁ δίκαιος, μέλπων τῷ Δεσπότη, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α'γιώτατος οἶκος ἤδη γενόμενος, τὸν ἐν πᾶσιν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ἔσχες ἐν τῇ σῇ, ἐνοικοῦντα πολυάθλε, Στέφανε καρδιά, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Ρ'αντισμῷ θείῳ λύθρη Θεοχαρίτῳ, ἐκ πλευρᾶς κενωθέντος, τοῦ σὺ Υἱοῦ καὶ Θεῦ, τὸν ἐκ πονηρᾶς ἀμαρτίας προσόντα μοι, ρύπον δυσωπῶ σε, ἀπόπλυνον Παρθένε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ ἐπισταζόμενος, καὶ μαστίγων τῷ κάλλει καλλωπιζόμενος, τῷ Νικοποιῷ, παραστάς ὡς Εἰρήναρχε, νίκης τὰ βραβεῖα, πρὸς τοῦτου ἐκομίσω.

Υ'ψωθείς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, διωκτῶν ἐπηρμένην ὄφρυν κατέαξας, καὶ εἰδωλικόν, ἐταπείνωσας φρύαγμα, Μάρτυς ἀ-θλοφόρε, Εἰρήναρχε παμμακάριε.

Συμπαθείας με θείας Μάρτυς ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων ἀπολυτρούμενος, πίστευσε θερμῇ, τὸν τιμῶντα Εἰρήναρχε, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν προσπεφευγότα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ Θεοβαδίζον· ἀπορρήτων πραγμάτων χαῖρε φανέρωσις· ἀκουσμά φρικτὸν, δυσθεώρητον ὄραμα· χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
- » καὶ Δικαίου θυσιάν ὕδατι ἔφλεξας·
- » ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βέλεσθαι.
- » Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ 3. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδὼν ἀγάλλῃ Ἀγγέλων τάγματα, Πατριαρχῶν, Ὁσίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, καὶ Δικαίων ἀπάντων Θεόπνευστε· οἷς συμπεριπολεύων, μνήσθητι, πρόσθητι, τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, μακαριζόντων σε.

Ως φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς οὐρανὸς κατὰστέρος θαυματῶν λαμπρότησι, καὶ στιγμάτων ἁγίων γεγένησαι, πάντων τὰς διανοίας, τῶν εὐφημούμεντων σε, Στέφανε λαμπρῶν ἀληθῶς Μάρτυς πολυάθλε.

Στερρόις ἀσκήσεως ἀγωνίσμασι, καταβαλῶν τοῦ σκότους τὰς ἀρχὰς Πάτερ πρότερον, ἐπ' ἐσχάτων ἀθλήσας στερόροτατα, παντελεῖ ἀπωλεία, ταύτας παρέδωκας, Στέφανε Μαρτύρων καλλονὴ Ὁσίων καύχημα.

Η'σὴ περίδοξος μνήμη σήμερον, φωτιστικαῖς ἡκτίσι χαρισμάτων τῷ Πνεύματος, καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα· ἦν ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν ἑορτάζοντας, φώτισον ἀγίασον ἡμᾶς, Θεομακάριστε. **Θεοτοκίον.**

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτῳ, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων ἀληθῶς τὸ κραταίωμα, καὶ Ὁσίων ἀπάντων τὸ καύχημα, σῶσον ἡμᾶς κινδύνων, καὶ περιστάσεων, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπίδρωμῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Αὐτὸ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατείληφας Θεόφρον Εἰρήναρχε, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας, ψάλλων σὺν Ἀσωμάτοις· Ἁγιος, ἅγιος, ἅγιος, Τριάς ἡ παντοουργός, καὶ παντοδύναμος.

Ρ'υσθείς παγίδων τῶν θηρευόντων σε, πρὸς καλιὰν οὐράνιον κατέπαυσας Ἐνδοξε, καὶ Μαρτύρων συνήφθης στρατεύμασι, μετὰ τῶν σῶν συναθλῶν· ὅθεν γεραίρομεν, μνήμην τὴν ὑμῶν, περιχαρῶς πανηγυρίζοντες.

Ισχὺν καὶ κράτος Χριστὸν τιθέμενος, τὸ χαλεπὸν βασάνων διεπέρασας πέλαγος, καὶ τῆς ἄνω λιμένας κατέλαβες, ὅλος ὠραῖσμένος, ὅλος τοῦ Πνεύματος, ταῖς φωτοχυσίαις, δαφιλῶς περιχεόμενος. **Θεοτοκίον.**

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τοῦ τοκετοῦ τοῦ σου Παρθενομῆτορ μὴ σθένοντες, σιωπῇ τοῦτο μᾶλλον δοξάζομεν, καὶ σὲ δοξολογοῦμεν, τὴν παμμακάριστον, μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξίν, ὦ Παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
- » **Τ**ολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
- » **Δ**ιὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
- » **Σ**εσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
- » **Οὐ**ρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποσειλάριον τῷ Ὁσίῳ. Ἐπεσκεψάτο ἡμᾶς

Ε'κομίσω πρὸς Χριστοῦ, διπλοῦν τὸ στέφος Στέφανε, ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως, καὶ μαρτυρήσας ὡς αὐτοῦ, εἰκόνα σεβαζόμενος, πάντων τε τῶν Ἁγίων· μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ, ὁμοιον.

Τοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, μὴ προσκυνοῦντας Στέφανε, κατήσχυνας ὡς ἀθέους,

καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς, καὶ στίγμασι κεκόσμησαι· διὰ τῆτο πιστῶς σε, αἰεὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Α΄χραντε Δέσποινα ἀγνή, καὶ μόνη ἀπειρόγαμε, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πάντων, κακῶν τε καὶ θλίψεων.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ΄.

Α΄φιερωθεὶς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ, Ὅσιε Στέφανε, φερωνύμως στέφανος ἀνεδείχθης τῶν πιστῶν εὐσεβείας βακτηρία καὶ ἑδραῖωμα, καὶ τῷ Θεῷ Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. Αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θαρρόομεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Η΄ Σταυροθεοτοκίον. Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου.

Ρομφαία τὴν καρδίαν σε διήλθε Πάναγνε, ἠνίκα τὸν υἱόν σου, ἐπὶ Σταυροῦ προσέβλεψας, καὶ ἐβόας· Μὴ ἀτεκνόν με δείξης, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας με μετὰ τόκον Παρθένον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπολύσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νομβρίου ΚΗ΄, ἐορτάζονται καὶ οἱ ἐν Τιβερίουπόλει (τὰνῶν Στρουμίτση, ἢ Στρουμίτση), ἐπὶ Γουλιανῷ τοῦ Παραβάτου, ἐν ἔτει 361, ἀθλήσαντες δεκάπεντε Μάρτυρες, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶ, Τιμόθεος καὶ Θεόδωρος Ἐπίσκοποι, Πέτρος, Ἰωάννης, Σέργιος, Θεόδωρος καὶ Νικηφόρος Ἱερεῖς, Βασίλειος καὶ Θωμᾶς Διάκονοι, Ἱερόθεος, Δανιὴλ, Χαρίτων, Σωκράτης, Κομάσιος, καὶ Εὐσέβιος Μοναχὸς. Κατὰ δὲ τὸν τοῦ Νικοδήμου Συναξαριστῆν, προστίθεται καὶ δέκατος ἕκτος τὴν κλῆσιν Ἐτιμάσιος.

Τῶν Μαρτύρων τούτων ὁ μὲν βίος συνεγραφεῖν ὑπὸ Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας. Ἡ δὲ ἐορτάσιμος αὐτῶν Ἀκολουθία, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Τιβερίουπόλεως Μητροπολίτου Κωνσταντίνου τοῦ Καβάσιλα, καὶ τυπωθεῖσα ἐν Μοσχόπολει κατὰ τὸ 1741 ἔτος, μετετυπώθη ἔπειτα εἰς φυλλάδα πάλιν χωριστὴν κατὰ τὸ 1830, ἔτος, ἐν Γαλατᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δαπάνη τοῦ πρότερον μὲν Τιβερίουπόλεως, ὕστερον δὲ Ἀδριανουπόλεως Μητροπολίτου, Γρηγορίου τοῦ Βυζαντίου. Χάριν δὲ τῶν πρὸς τοὺς Μάρτυρας τούτους εὐλαβείᾳ φερομένων Χριστιανῶν, τίθενται ἐνταῦθα τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτῶν καὶ τὸ Κοντάκιον, ἃν καὶ κακόζηλον ὀλίγον τὸ πρῶτον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Μέγα καύχημα ἡ Τιβερίου, καὶ ὀχύρωμα τοὺς Ἱεράρχας, Ἱερεῖς τε καὶ Λευίτας κατέχουσα· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην ἐλέγ-

ξαντες, τῶν ἀσεβούντων νικηταὶ ἀνεδείχθησαν. Οὗτοι δαιμόνων ἀποσοβοῦντες τὰς φάλαγγας, ῥῶσιν δωροῦνται πιστοῖς οἱ πεντεκαίδεκα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ πεντεκαίδεκα Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, τῆς Τιβερίου οἱ στερροὶ πολιοῦχοι, ὡσπερ ἀστέρες σήμερον ἀνίσχουσι φαιδροὶ, Τιμόθεος Θεόδωρος, οἱ κλεινοὶ Ἱεράρχαι, Εὐσέβιος, Κομάσιος, καὶ ὁ θεῖος Σωκράτης, σὺν τῇ δεκάδι τῶν συναθλητῶν, πᾶσι θυμαίων ἀκτίνας πυρσεύοντες.

Τῆ ΚΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Φωτοφανείαις σαφῶς πεπυρσευμένος, παμμάκαρ Παράμονε, τοῦ θεῖου Πνεύματος, σκότος βαθύτατον τέλειον, ἀπεβδελύξω, πολυθεῖας καὶ ἠυτομόλησας, εὐθέτου λαθόμενος, καιροῦ πανόλθιε, πρὸς τὰ προκείμενα σκᾶμματα, γενναιοφρόνως· καὶ νικηφόρος ὀφθείς κατέβαλες, τὸν ἀλαζόνα καὶ πολέμιον, πάντων βροτῶν μεγαλύνων Χριστόν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πάντων Θεὸν καὶ Βασιλέα, δῆμον πολυάριθμον κατασφαττόμενον, κατανοήσας Παράμονε, τῷ θεῷ ζήλω, ὅλως ἐβελχθης καὶ ἀνεβόησας· Χριστοῦ δούλος γνήσιος ὑπάρχω πάντοτε· γνῶτε παράνομοι τύραννοι· καὶ ὡς ἀρνίον, ἀνακον θύεσθαι νῦν αὐτόκλητος, παρεγενόμην· μὴ οὖν μέλλετε· θῦμα δεκτὸν τῷ τυθέντι σαρκί, δι' ἐμέ ἐκουσίως, τοῦ γενέσθαι κατεπείγομαι.

Τῇ ἑπταριθμῷ τιμώμενος δεκάδι, τριπλῇ τε ὁ τίμιος, ἑκατοντάδι χορὸς, τῶν Ἀθλοφόρων πολύθεον, καθεῖλε πλάνην, παρανομούντων διὰ τῆς πίστεως· μεθ' οὗ ἐστεφάνωσαι, ἀγωνισάμενος, γενναιοφρόνως Παράμονε, καὶ ταῖς χορείαις, τῶν Ἀσωμάτων χαίρων ἠρίθμησαι·

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει κατὰ τὴν σήμερον καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, ἐν ταῖς Ἀποδείκτοις ψαλλομένην, τοῦ Ἁγίου Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακί, τοῦ κατὰ τὴν κς' τοῦ παρόντος ἀναφερομένου μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Τοῦ Ὁσίου τούτου ὁ Κανὼν, πρὸς τὸ, θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, μεμελουρημένος, ἀκροστιχίζει οὕτως· Ἀκακίον τὸν ἄριστον ὑπήκοον ἄσμασιν ἄδω. Θεοφάνους.

μετ' ὧν δυσώπει πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ἀνευφημῆντας, καὶ γησιῶς μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. *Θεοτοκίον, ὅμοιον.*

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου, ὅτι πάντα κέκτημαι ἄπερ μισεῖ ὁ Θεός, σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμά μου, καὶ νῦν ἐννοίαις, καὶ ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσση κατακρίνων τε τῆς ἀμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χεῖρω ἐργάζομαι. Θεογεννήτορ, τίτων μοι δίδε πάντων διόρθωσιν, ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίστης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινά εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθῆσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ χάρισσομαι τούτοις, βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχος.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε,

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας, τῆς Ὀκτωῆχου, καὶ τοῦ Ἁγίου τούτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

*Υ*μνεῖν σε τὴν σὴν νῦν δίδω Μάρτυς χάριν. Ἰωσήφ.
Ωδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνοῦντος, τὴν φωτοφόρον μνήμην σε, Μάρτυς Παράμονε, φωτιστικαῖς τῷ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν καρδίαν μου φώτισον, καὶ παραμένει θείαις με, νομοθεσίαις ἐνδυναμώσον.

Μαρτύρων, περιφανῶς τὴν εὐκλειαν, μάκαρ ἐπλούτησας, μαρτυρικαῖς ἐμπρέψας καλλοναῖς, καὶ ὠραίοις ἐν στίγμασιν, ὠραιωθείς Παράμονε· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τῷ Πνεύματος, ὑπάρχων ἐμπλεως, τοὺς ἀθείας καύσωνι δεινῶ, ἐκτακέντας ἐδρόσισας, καὶ πρὸς τὸ ὑἄωρ ἐνδοξε, τῆς ἀναπαύσεως ὠδήγησας.

Θεοτοκίον.

Ε'ν χρόνῳ, τὸν ἔξω χρόνου τέτοκας, βροτὸν γενόμενον· ὃν ἐκτενωῶς ἰκέτευε Ἁγνή, ὡς υἱόν σου καὶ Κύριον, τὰ τῆς ψυχῆς μου χρόνια, πάθη ἰάσασθαι πανάμωμε.

Ωδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινωθεὶς δια Χριστὸν ἔθραυσας· καὶ τὰς αὐτοῦ φάλαγγας, ξίφει καρτερίας συνέκοψας.

Ηκύρωςας πονηρὸν, κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν βούλημα, καὶ καρτερῶς ἠθλησας, Μάρτυς ἀθλοφόρε Παράμονε.

Νενεύρωσαι θείκῃ, ὡς στρατιώτης δυνατὸς χάριτι, καὶ χαλεπὰ βάσανα, Μάρτυς ὡσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Θεοτοκίον.

Στερέωσόν μου τὸν νῦν, περιτρεπόμενον πολλοῖς πάθεσι, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Παράμονος, καρτερικῶς ἐναθλῶν, τοῖς ρείθροις τοῦ αἵματος, πολυθείας πυρᾶν, ἐνθέως κατέσθεσεν· ὅθεν τῶν ἰαμάτων, εὐληθῶς θείαν χάριν, δαίμονας ἀπελαύνει, καὶ νοσήματα παύει. Αὐτοῦ Χριστέ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν χάριν νῦν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν, Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς δι' αὐτῆς τὴν χαρὰν, τῷ κόσμῳ αὐγάσασαν· λύσιν τῆς ἀμαρτίας, εὐραμένη ἡ φύσις, ἅπασα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυγάζει· Εὐχαῖς αὐτῆς Κύριε, ρύσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, Παρθένε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἀνύμνεις δακρύβουσα, Δόξα βοῶσα Λόγε, τῇ φρικτῇ σου βουλήσει· θέλων γὰρ ἐνεκρώθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, ρύόμενος τὸν κόσμον, φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

Ωδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Η καρδία σου ἀνδρεία ὠχυρωμένη, καὶ παρρησία ἐνδοξε, πεπυρακτωμένη, βάσανα πολύπλοκα, νηπίων τοξεύματα, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐλογίσατο.

Νεκρωθέντας ταῖς προσταξέσι τοῦ τυράννου, τοὺς Ἀθλητὰς θεώμενος, ζῆλον κατ' ἐκείνους, ἐνθεὸν ἀνέλαβεν, ὁ Μάρτυς Παράμονος, καὶ πρὸς τὸ παθεῖν νῆτομόλησεν.

Νεανικῶς σε τεινόμενον, καὶ τὰς λόγχας, ἀνηλεῶς νυττόμενον, καὶ τὰς μεθοδείας, τοῦ ἐχθροῦ τροπούμενον, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἀγωνοθέτης Μακάριε.

Υπομονήν εκπληττόμενος τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν αὐτῶν τελείωσιν, Ἐνδοξε θαυμαζῶν, τούτοις ἐκοινωνήσας, τῆ ζήλῃ τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως. **Θεοτοκίον.**

Νεκρωθέντας τοὺς ἀνθρώπους τῇ παραβάσει, τῷ ζωηφόρῳ τόκῳ σου, Παρθένε Μαρία, πάντας ἀνανέωσας· διό σε δοξάζομεν, καὶ θεοπρεπῶς μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Δῶρον πολυτελές σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ Κτίστη σου ἐναθλήσας, καὶ τὴν πλάνην νικήσας, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Τρύματα σοφέ, τῶν Δαιμόνων καὶ ξόανα, συνέτριψας ἔδρασμένον, λογισμόν κεκτημένος, ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως.

Δαιμόνων τὴν πληθύν, ἀνδρικῶς ἐτραυματίσας, τῷ τραύματι τῆς σαρκός σου, Ἀθλητὰ γενναϊόφρον· διό σε μακαρίζομεν. **Θεοτοκίον.**

Ομότιμος Πατρί, ἐνυπάρχων καὶ Πνεύματι, ὁ Κύριος ἐξ ἀγνῶν σου, ἐσαρκώθη αἱμάτων, Ἀγνή βροτὸς γενόμενος.

ᾠδὴ ε΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υπτιος, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων οὐ γέγονας, ἐγηγεργμένος δὲ μᾶλλον, καὶ πρὸς θείαν ἀθλήσιν ῥωμαλέος· διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέτυχες.

Μαρτύρων, ὀμηγύρει σεαυτὸν συγκατέλεξας, τελεωθείση προθύμως, πρὸ τῆς σῆς Ἀοιδίμε μαρτυρίας, καὶ σὺν τούτοις, σωτηρίου παστάδος ἠξίωσαι.

Αί λόγχοι, μιμητὴν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο· αἷς τιτρωσκόμενος Μάρτυς, πρὸς αὐτὸν ἀνέπτῃ στεφανηφόρος, θανατώσας, ὑπομονῆς τοὺς ἀφρονάς ξίφεσι. **Θεοτοκίον.**

Ρῦσαι με, τῶν σκανδαλῶν τοῦ βίου Πανάχραντε, τὸν ἐν νυκτὶ σκοτομήνης, λογισμῶν ἀτόπως κεκρατημένον, καὶ κακία, τοῦ δυσμενοῦς αἰεὶ σκοτιζόμενον. **Ὁ Εἰρμός.**

- » **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
- » **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθη
- » κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
- » σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῆς Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τῶν Ἁγίων τριακοσίων ἑβδομηκοντα συμμαρτύρων αὐτοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Παραμόνος νύττεται σοι, Χριστέ μου·
Γνοὺς γὰρ Θεὸν μόνον σε, σοὶ θνήσκει μόνω.

Ἐίφει κεφαλὰς ἄνδρες ἑπτάκις δέκα
Σὺν ἑξαπλῇ διδοῦσι πεντηκοντάδι.

Παραμόνον δ' ἐνάτη κτάνον εἰκάδι ἔγχεα μακρὰ.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀκυλίου ἄρχοντος. Πρέφασις δὲ αὐτοῖς τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ τῆς τελείωσης, αὐτῇ. Ἐν τόπῳ τῆς Βαλοατίας, καλουμένῳ Ἰερῷ, πολλή τις καὶ πλευσία τυγχάνει θεομῶν ὑδάτων ἀνάδοσις, παραδέξως τὰς νόσους ἰωμένη. Ἐνταῦθα διὰ σώματος Θεραπείαν παραγενόμενος ὁ τὴν τῆς Ἐφῆς ἀρχὴν διεπών Ἀκυλίνος, ἐπεσθαι αὐτῷ ἀπὸ Νικομηδείας τοὺς συνειλεγμένους ἀθλητὰς δεσμίους παρεκλεύσατο. Γενόμενος δὲ εἰς τὸ τῆς Ἰσίδος τέμενος, καὶ τὰς μυστὰς θυσίας ἐκτελέσας, τοὺς Ἁγίους θύειν τοῖς εἰδωλοῖς καὶ προσκυεῖν προσέτατεν. Οὐς ἀπαναινομένους τοῦτο ποιῆσαι, ξίφεσιν ἀναιρεθῆναι πάντας προσέταξε. Καὶ οὕτως οἱ γενναῖοι, θαυμαστοὶ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεγονάσι Μάρτυρες, τῇ αὐτοῦ θείᾳ δυνάμει κραταιωθέντες, τὸν ἀριθμὸν ὄντες τριακόσιοι ἐβδομηκοντα.

Τούτους Θεασάμενος ὁ ἅγιος Παραμόνος, φωνῇ μεγάλη ἐβόησε, εἰπὼν· Μεγίστην ἀσέβειαν ὀρῶ· ὅτι ὁ μισθὸς οὗτος τοσοῦτος δικαίως, καὶ ταῦτα ξένους, ἀλόγῳ κατασφάττει τρόπῳ. Ὁ δὲ ἀκούσας, καὶ ὑπὸ μανίας ἀναφλεχθεὶς, εὐθέως τούτον ἀναιρεῖσθαι προσέταξε· ὅπερ οὐκ εἰδὸτα τὸν μακάριον, ἐν ᾧ τόπῳ βεδίζων διετίλει, κατασχόντες αὐτὸν οἱ ἀπισταλμένοι, ἐκ νήσογοντο ἐνὶ παραχωρῆσαι δρᾶν τὸν φόνον, ἀλλὰ πάντες, ἐπ' ἔψει τοῦ δικαζοντος, ταῖς ἰδίαις χερσὶ, καὶ τοῖς οἰκείοις ὄπλοις ἰχθύναι αἷμα ἀθῶν ἠπέιγοντο· οἱ μὲν λόγχαις βάλλοντες, οἱ δὲ καλάμους ὀξείς, διὰ τε τῆς γλώττης καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Ἁγίου διελαύνοντες, ἐπ' ἔψει τοῦ τυράννου ἐτελείωσαν αὐτὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ τόπῳ, καὶ πρὸς τὰς οὐρανεύς σκηνας διεβίβασαν· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χώρῳ τῶν τριακοσίων ἑβδομηκοντα Μαρτύρων, καὶ ταῖς τούτων θήκαις συνταχθεὶς, κατετίθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλουμένου.

Στίχ. Φιλουμένου πείρουσιν ἦλοις τοὺς πόδας,
Χριστὸν φιλοῦντος καὶ Θεῷ φιλουμένου.

Φιλούμενος ὁ Μάρτυς ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐκ Λυκαονίας ὀρμώμενος, καὶ τὸν σίτον κομίζων ἐν τῇ τῶν Γαλατῶν χώρᾳ. Φίληκε οὖν τῷ ἡγεμόνι Ἀγκύρας διαβληθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὀμολογήσας, ἠλευῖται πρῶτον τοὺς πόδας σιδήροις, καὶ αἰκίζεται. Ἔπειτα αἰαρηθεὶς, σπαθίζεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐκκαίεται ἐμβάλλεται. Ἐκ τούτων δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβῆς διαφυλαχθεὶς, ἠλευῖται αἰθῆς τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπὶ τριακοντα σταδίους ἐλαύνεται, εἰς λειποψυχίας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης· καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐν Περσίδι· καὶ τῶν Ἁγίων ἑξ Μαρτύρων, οὓς διωκόμενος, πέτρα ῥαγεῖσα ὑπεδέξατο αὐτούς.

Στίχ. Ἦνοιξε πέτραν εἰς ταφὴν ἑξ ἀνδράσιν,
Ὁ νεκρὸς εὐρῶν εἰς ταφὴν Χριστὸς πέτραν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Οὐρβανὸς, Ἐπίσκοπος Μακεδονίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ χερσὶν οὗτος ἐκπνέων τῶν Ἀγγέλων,
Οὐρβανὸς ἔστιν, οὗ βίος κατ' Ἀγγέλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Διονύσιος, Ἐπίσκοπος Κορίνθου, ξίφει πληγεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Διονύσιος εἰς τελῶν θνητῶν,
Ξίφος μετελθὼν, εἰς ἔστι καὶ Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Παγκόσμιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σύμπας ὁ κόσμος οὐδὲν ἦν Παγκοσμῶ·
Ἐδέμ γὰρ ἦρα καὶ μόνης, ἦν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πιτυροῦν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῇ σῇ θελήσει πρὸς σέ χωρεῖ Χριστέ μου,
Ὁ σῶν Πιτυροῦν ἐργάτης θελημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Οὐάλλερῖνος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Διὰ στέφος πάντιμον οἴσω καὶ ξίφος,
Ὁ Μάρτυς ἐκραύγαζεν Οὐάλλερῖνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φαῖδρος, ῥητίνης ζέσης καταχεθείσης αὐτῷ, τελειοῦται.

Στίχ. Πολλὴς πρὸς ἄλλα, πρὸς δὲ ῥητίνης ζέσιν,
Στερόνως ἀθλῆντα, Φαῖδρον ἐγνωμεν μόνον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τῶν ἱαμάτων, καὶ τῶν θαυμαμάτων χάριν σοφείας, Μάρτυς ἐκ Θεοῦ πλουτήσας περιφανῶς, ἰατρεύεις τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Γραπλουμένων, κολασηρίων ἐκ ἐφρόντισας, ὅλην τὴν φροντίδα ἔχων ἐν οὐρανοῖς, καὶ κραυγάζων Ἀξιάγαστε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῶν αἱμάτων, Ἀθλητὰ τῷ πυρὶ πᾶσαν ἐφλεξας ὕλην, ἀθείας ἐνδοξε πονηράν, τῇ δὲ δρόσῳ τῶν θαυμαμάτων σου, τοὺς ἐν τῷ καύσωνι, τῶν δυσχερῶν δροσίσεις Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη, τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις κηύσασα· χαῖρε οὐρανὲ καὶ θρόνε Χερουβικέ, καὶ περιδόξον παλάτιον, τοῦ βασιλεύοντος, τῶν αἰώνων πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ η'. Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Αγρυπνὸν σε φύλακα Πιστῶν, κατεπλουτήσαμεν, κατακοιμίζοντα, δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα, καὶ καταιγίδας λογισμῶν, Μάρτυς πολυάθλε, τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρεῖθροις σῶν αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν ἐβαψας, σαυτῷ παλαίωσιν, μηδὲως μέλλουσαν δέχεσθαι, καὶ λαμπρῶς ὠραϊζόμενος,

τὰ ἐπουράνια οἰκεῖς, βωῶν μακαρίε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γρεῖτον ὥσπερ καθαρὸν, καὶ θῦμα ἄμωμον, καὶ καλλιέρημα, ὀλοκαυτούμενον ἀνθράξιν, ἱερᾶς Μάρτυς ἀθλήσεως, τῷ ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ, προσήχθης μέλπων σοφέ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε σκιαὶ καὶ Προφητῶν, προδιεχάραξαν, σεπτὰ κηρύγματα, ἀρρήτως μέλλουσαν ἔσεσθαι, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν λοχεύτριαν, θεοχαρίτωτε Ἀγνή· ὧ πάντες μέλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**είρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ ς'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Γὼ φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, φωτοφανῆς ἐλαμψε μνήμη, πάντων τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας, φωταυγοῦν τῷ θείῳ Πνεύματι· περιχαρῶς χορεύσωμεν, τοῦτον ἐν πίστει μακαρίζοντες.

Ως τῇ ἐπτακύκλῳ δεκάδι, καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατοντάδι, ἀκαταγωνίστων Μαρτύρων, συναγελαίων, μεθ' ὧν τὸ σῶμά σου, Μάρτυς Χριστοῦ κατάκειται, σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στάδιον ἀνύσαντες πόνων, πολυειδῶν μεμεινωμένον, καὶ μετὰ Χριστοῦ τοῦ τὸν κόσμον, νενικηκότος λαμπρῶς νικῆσαντες, στεφανηφόροι Μάρτυρες, τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ηρῆθης ἀπὸ γῆς καὶ τὰ γέρα, τῶν σῶν ἀγῶνων ἐκομίσω· νῦν δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις, ἡμῖν θαυματῶν τοῖς σὲ γεραίρουσι, καὶ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ψυχῆς μου τὰς κόρας, ἀμαυρωθείσας ἀβλεψία, τῆς φθοροποιοῦ ἀμαρτίας, Θεογεννητορ πάναγνε Δέσποινα· σὺ γὰρ Πιστῶν βοήθεια, καὶ φωτισμὸς ὑπάρχεις Ἀχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Α. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου
Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀ-
στάσιν τοῦ ἀ. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου.
Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχος 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ παρόντα
τρία, δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμορφωμένοι, ὅτε
τὸ ἀπαύγασμα τὸ ἐνυπόστατον, τῆς πα-
τρὸς δόξης ἔφανεν, ἀνθρώπων γένος, δι' εὐ-
σπλαγγνίαν σῶσαι βουλόμενος, τότε πρῶτος
Ἐνδόξε, τῆτιώ προσέδραμες, καταυγασθεῖς τὴν
διάνοιαν, τελειοτάτη, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς
Θεότητος· ὅθεν καὶ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος,
χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέ-
τευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένοι, ὅτε ὁ
πανάγιος Λόγος σεσάρκωται, ζωὴν ἡμῖν
παρεχόμενος, καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐπὶ γῆς εὐαγ-
γελιζόμενος, τότε τούτῳ Πάνσοφε, κατηκολού-
θησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον, καὶ παναγίαν,
ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας· ὃν καὶ ἐπέ-
γνωσ καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῶ τὸν
Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τῷ ἐκ στεῖρας βλαστήσαντι φοιτήσας,
ὅτε ὁ Παρθένος τόκος ἀνέτειλε, τῆς εὐ-
σεβείας Διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδει-
κνύων τὴν καθαρότητα, τότε σὺ θερμότητος,
τῆς ἀρετῆς ἐραστής, Ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι,
τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος· καὶ
ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἀφράστον, ἤρθης δόξαν
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν Ἀπό-
στολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλάμῳ τοῦ
κηρύγματος, χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον, τῆς εὐ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει προσέτι καὶ ἄλλα τρία προσόμοια,
πρὸς τὸ, Ὡς γεννάειον ἐν Μάρτυσιν· ἐφεξῆς ὁμοῦς οὐτ' Ἀ-
ναγνώσματα, οὐτ' Ἀπόστιχα, οὐτε Καθίσματα ἔχει, ὅτε Κανόνα
διττόν· ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τὰ Δοξαστικά ἔχει Καὶ νῦν προσέρ-
τιον τῶν Χριστουγέννων, ἀλλὰ Θεοτοκίου ἀπλῶς, ἢ Σταυρο-
θεοτοκίου. Τὰ δὲ ἐνταῦθα Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τάττει εἰς τὴς
Αἴνας, καὶ μετ' αὐτοὺς μόλις σημειοῖ, Δοξολογία Μεγάλη.

σεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ
τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα. Ἀνδρέα Ἀπόστο-
λε, τοῦ Κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς οἴκουμέ-
νης ὑψηγῆτὰ διαπρύσιε, πρεσβεῦων μὴ ἐλλίπησ
ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει, καὶ πόθῳ εὐφημῆν-
των πανεύφημε, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ησαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προ-
φήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, βάιτον κα-
ταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καιέσθαι, τῇ αἴγλῃ
τῆς Θεότητος. Βηθλεέμ εὐτρέπιζου, ἀνοίγε πύ-
λην ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν
σωτηρίαν, ἐν φατνῇ σπαργανούμενον· ὃν Ἀσὴρ
ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότῃν Κύ-
ριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλε-
κτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου,
Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας,
κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς, ἐν ἁγιασμῷ
Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥάντισμόν αἵμα-
τος Ἰησοῦ Χριστοῦ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
πληθυνθείη. Ἀγαπητοί, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν
ψυχῶν ὑμῶν ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν Προ-
φῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεῦ-
σαντες· ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν
ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρ-
τυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς
μετὰ ταῦτα δόξας· Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ
ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἀ νῦν ἀνηγγέ-
λη ὑμῖν, διὰ τὸν εὐαγγελισάμενον ὑμᾶς ἐν Πνεύ-
ματι Ἁγίῳ, ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ
ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζω-
σάμενοι, τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, κί-
φοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην
ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς
τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρό-
τερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ,
κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἁγίον, καὶ αὐτοὶ
ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέ-
γραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι.
Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπο-
λήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν-
φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀνα-
στράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ
ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιίας ὑμῶν
ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ
αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χρι-
στοῦ· προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς Κό-

Κεφ.
α. 1.

σμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγειράντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὡς τε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Ταῖς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτη, διὰ λόγον Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ, ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου, ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῆ ἐξέπεσε· τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει, εἰς τὸν αἰῶνα· τὸτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα, τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

Κεφ. β. 1.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β. 21.

Α'γαπητοί, Χριστὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· Ὅς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· Ὅς λοιδορημένος οὐκ ἀντελοιδόρει, πᾶστων οὐκ ἠπεῖλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρῖνοντι δικαίως· Ὅς ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὅμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίαις ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινες ἀπειθεῖσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθῶσιν, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνῆν ἀναστροφήν ὑμῶν. Ὡν ἔσωσυχ ὁ ἔξωθεν, ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ

Κεφ. γ. 1.

κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμου ἐαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίαις ἀνδράσιν· ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιῶσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικῶντες κατὰ γνώσιν, ὡς ἀσθενεσέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τούναντίον δὲ, εὐλογῶντες· εἰδότες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α'γαπητοί, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ^{Κεφ. δ. 1.} σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἐννοίαν ὀπλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἀμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ, τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βιώσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θεῆμα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις. Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς σωτίαις ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροῖς. Εἰς τὸτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἡγγικε. Σωφρονήσατε ἔν, καὶ νήψατε εἰς προσευχάς· πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτῆς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν. Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοῦς αὐτὸ διακονῶντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι παικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζεται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ο' Πρωτόκλητος Μαθητῆς καὶ μιμητῆς τοῦ παθόντος, συμμορφούμενός σοι Κύριε, Ἀν-

δρέας ὁ Ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτέ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σε ἀνεγκύσας, προσήγαγέ σοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ Ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Υμνήσωμεν οἱ Πιστοὶ, Πέτρου τὸν σύγγονον, Ἀνδρέαν τὸν Χριστῆ μαθητὴν· οὗτος γὰρ τὴν θαλάσσαν, δικτύοις ἐρευνήσας ποτέ, ἰχθύας ἐζώγησε· νῦν δὲ τὴν οἰκουμένην, τῷ καλάμῳ σαγήνευει τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει τῷ Βαπτίσματι· καὶ Χριστῷ παριστάμενος, αἰτεῖται τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ πῦρ τὸ νοερόν, τὸ φωτίζον διανοίας, καὶ φλογίζον ἀμαρτίας, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ Μαθητῆς, λάμπει μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτίσι τῶν διδαχῶν, ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν ἀφωτιστοῖς καρδίαις· φλέγει δὲ πάλιν, τὰς φρυγανῶδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας· τὸ πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύματος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν. Ὡς θαῦμα ξένον καὶ φοβερόν! ἢ πληῶδες γλῶσσα, ἢ πληλίη φύσις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκόν, τὴν νοεραὴν καὶ αἴθλιον ὑπεδέξατο γινῶσιν. Ἀλλ' ὧ μύστα τῶν ἀρρήτων, καὶ θεωρῶ τῶν οὐρανίων, ἰκέτευσε καταυγασθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ποθούμενον Θεόν, ἐν σαρκὶ κατιδὼν ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, θεόπτα Πρωτόκλητε, τῷ μὲν ὀμαίμονι ἐβόας ἀγαλλόμενος· Εὐρήκαμεν ὧ Σίμων τὸν ποθούμενον· τῷ δὲ Σωτῆρι δαυτικῶς ἐκραύγαζες· Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἢ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἢ ψυχὴ μου πρὸς σέ Χριστέ ὁ Θεός. Ὅθεν καὶ πόθῳ πόθον προσθεῖς, διὰ σταυροῦ διαβαίνεις, πρὸς ὃν ἐπόθησας, ὡς ἀληθῆς Μαθητῆς, καὶ σοφὸς μιμητῆς γενόμενος, τοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτοῦ πάθους· διὸ καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς αὐτῷ γενόμενος, ἐκτενωῶς ἰκέτευσε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου· οἱ δὲ, Ἀνατολίου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλιεύει, ἀντὶ καλάμου, τὸν Σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπαναίγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἔχ-

θρῆ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσδεκτον. Ἀεὶ τοῦτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἔλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι:

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ λογικὸς οὐρανὸς, δόξαν Θεοῦ διαπαντὸς διηγούμενος· ὁ πρῶτος Χριστῷ καλοῦντι, καθυπακούσας θερμοῦς, καὶ ἀμέσως τούτῳ συγγενόμενος· ὑφ' οὗ πυρσευόμενος, καθωράθη φῶς δεύτερον, καὶ τοὺς ἐν σκότει, ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, ἀγαθότητα, τὴν αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, τελέψμεν πανήγυριν, καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην, περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις σωτηρίαν τοῖς αἰτουσί, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Πρῶτον τῶν ὀρεκτῶν εὐρηκῶς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν ἡμῶν περικείμενον, Ἀνδρέα θεόφρον φύσιν, συνανειράθη αὐτῷ, διαπύρω πόθῳ τῷ συναίμονι, βοῶν· Ὁν ἐκήρυξαν, οἱ Προφῆται ἐν Πνεύματι, εὐρομεν δεῦρο, ταῖς αὐτοῦ ὠραιότησι, καταθέλωμεν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν· ὅπως φωταγωγούμενοι, αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι, νύκτα τῆς πλάνης καὶ σκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν, Χριστὸν εὐλογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Εἴθνη τὰ μὴ εἰδῶτα Θεόν, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας ἐζώγησας, σαγήνη τῶν σῶν λογίων, καὶ συνταράσσεις σαφῶς, ἀλμυρὰς θαλάσσας, ἵππος ἄριστος, ὄφθεις τοῦ Δεσπόζοντος, τῆς θαλάσσης αἰοῖδιμε· καὶ σηπεδόνα, ἀδειὰς ἐξήρανας, ἄλας τίμιον, ἐμβαλὼν τὴν σοφίαν σου· ἦν περ καὶ κατεπλάγησαν, Ἀπόστολε ἔνδοξε, τῆς μῶρανθείσης σοφίας, οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι, Χριστὸν μὴ εἰδότες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τὸν συναίμονα Πέτρου, καὶ Χριστοῦ Μαθητὴν, τῶν ἰχθύων ἀγρευτὴν, καὶ ἀλιέα τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον· τοῦ γὰρ Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντα ἐξαπαίδευσεν ταῖς δόγμασι· καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, καὶ τούτους ἐσαγήνευτεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ἦχος δ' αὐτός.

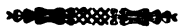
Ιωσήφ, εἶπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν Ἀγίων, ἦν παρ-
ρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ;
Ἐγὼ, φησί, τῆς Προφῆτας ἐρευνήσας, καὶ χρη-
ματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν
γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσ-
κύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν δώ-
ροις τιμίους λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς,
Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ος τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ
Κορυφαίου ἀδελφός, τὸν Δεσπότην τῶν
ὄλων Ἀνδρέα ἰκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκυμένη δω-
ρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ος Δεῖον Μαθητὴν, καὶ Πρωτόκλητον πάν-
των, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν
σε πάθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκ-
βοῶμέν σοι· Ῥῦσαι ποιμνὴν σου, ἦν ἐκ Θεοῦ
ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ
σκανδαλῶν, καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα, Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοδοκίον.

Τὰς χεῖράς σου σεμνή, νῦν ἐκτείνασα οἴκτῳ,
βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ Ἀγίου παραίσχου, καὶ
δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς
δοξάζοντας, τὸν σὸν πανάγιον Τόκον, καὶ σὲ
Δέσποινα, ἐπιγραφομένους Κόρην, ἐλπίδα καὶ
καύχημα.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Πρῶτον εὐρέ σε, Χριστὸς μολοῦντα (*), μύ-
στην ἄριστον, Ἀνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ
προστάγματα αὐτοῦ τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ
αἰκυμένη καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα
ἐθνῶν τὰ συσθήματα. Αὐτὸν ὡς Θεὸν παμμακά-
ριστε ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοδοκίον.

Θεῖα γέγονας, σικνή τοῦ Λόγου, μόνη πάν-
αγνε, Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέ-

(*) Ἐγράφετο πρότερον καλοῦντα, ὅπερ ἐστὶν ἀκατάλλη-
λον. Τινὲς διώρθωσαν αὐτὸ εἰς τὰ κληθέντα· ἀλλὰ τοῦτο
ἀντέκειται καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν, καὶ εἰς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ
Τροπαρίῳ τῆς γ΄ Ὁδῆς λεγόμενα· Προσέδραμες δέ φει
οὐ κληθεῖς, ..., ἀλλ' αὐθαίρετος. Ὅθεν μετεπαρήθη ἡ
λέξις εἰς τὸ μολοῦντα· αὐ δὲ ἐκλεξόν τὰ κρείττεον.

λους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντα ἐμὲ γοῦν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-
σιν, ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμα-
σι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς
αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ Δεῖον κήρυκα,
καὶ ἐθνῶν πνευματικόν, σαγηνευτὴν ἀληθῶς·
ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ,
Ἀνδρέας ὁ Δεηγόρος· καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδια-
λείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε,
ἀνευδοιάστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχεσα,
ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ
κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσ-
βεύεσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστό-
λοις, καὶ σῶσον πάτας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν, τῆ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρα-
τὴν θάλασσαν. Ζήτει Κυριακῇ β΄.

Ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος α΄.

Ὁ Πρωτόκλητος μαθητὴς Ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Μετὰ τοῦτο λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς
Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**δὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
» ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχί-
» νι ὑψηλῷ, καὶ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δε-
» δόξασται.

Ος μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τε-
κούσα σαρκὶ ἀγνή, Παναγία ἄχραντε,
πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς,
πάθη θεραπεύσον.

Τὰ τραύματα Πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου,
καρδίας τὴν πύρωσιν, λογιζομένου τὴν σκό-
τώσιν, καὶ τοῦ νοός ἐκτροπαίς, ἀφάρισον ὡς
συμπαθῆς, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τὸ φῶς ἡ κηύσασα, τὸν Λυτρωτὴν μου, τοῦ
σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασάνων ἄ-
χραντε, τῶν αἰωκίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑ-
μῶ, τὰ μεγαλεῖά σου.

Νοός μου Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις φωτί σου ἀπέλασον, ἢ τὸ φῶς κηύσασα· καὶ δώρησαί μοι ἀγαθὴ, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρσον, τῇ ἐνσηκνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θεῖα χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

Τίμιος ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στειρευούσης σε βλαστός, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Ερωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις αἰεὶ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναιμι ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ. Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος. Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κηύσασα.

Κανὼν δεῦτερος τοῦ Ἀποστόλου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ διὰ στύλου πυρός.

Τῷ καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελθὼν, Ἀνδρέα πολυῦμνητε, σὺ ἐζώγησας λαοὺς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Οτῆς πίστεως στύλος, ἡ ἔδρα τῶν ἀληθινῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἐορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· συνελθῶμεν οὖν πάντες πιστοί.

Τὸ θαλάσσιον κύτος, δικτύοις ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἀλιεὺς, σαγήνη τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη φύλα καὶ λαοὺς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Μυστοπόλε, αὐτόπτα καὶ ῥήτορ, τῆς ἀπορήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἐκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

Προανάρχου Τριάδος, Μονάδα ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ, οὐ τέμνων τὴν Θεότητά· ἔστι γὰρ ἐνοειδής, ἀπλῆ ἀμέριστος· συ-

νάπτω δὲ αὐτὴν, οὐσιότητι προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ.

Καὶ νῦν.

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ νεοργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδάμ, καὶ λύει τὸ μεσότοιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμὸν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, κατάραν εὐλογεῖ τῆς Ἡραμίτορος ἐξ ἀχράντου Μητρὸς προελθῶν.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημα σου Χριστέ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ρῦσαί με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφους, τοῦ αἰωνίζοντος πυρός, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκηύσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἀγνή, τὴν φρικτὴν ὄλως δεδοικα· σπεῦσον σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένου πανῦμνητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θεῖας χάριτος.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθεῖς, Ἀνδρέα, ἀλλ' αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὡσπερ ἔλαφος· καὶ πᾶσι ταύτην εὐρῶν ἐκήρυξας, καὶ πῶν ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκμηκότα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Επέγνωσ τῆς φύσεως θεσμὸς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἴληφας, βοῶν· Εὐρήκαμεν τὸν ποθούμενον· καὶ ὁδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγῆσω τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος.

Σαγήνη τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγηνεύσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε δια Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βιάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγομένην ἀκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Ἔτερος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Λόγῳ καλοῦντι· Δεῦρ' ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθύς ἠκολούθητε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς τὸν γενέτην εἰσάσαντες, καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ Πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς υἱοὺς τοῦ Βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι' ὕδατος Πνεύματι.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προσέφηκας, τῷ τῆς καρδίας σου ἀγρῷ, κεκρυμμένον Ἀπόστολε, ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὐράμενα.

Ως Ψησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβῶν Πολυῦμνητε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· διό σου τὰ μνημόσυνα, τιμᾶ σὺν ταῖς ἀθλοῖς σου. Δόξα.

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν, ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν, ἀναρχον ἀκτιστον Θεόν, ὁμοούσιον σύνηρον, τρισυπόστατον τρισήλιον, αὐτὴν ἀναμέλποντες. Καὶ νῦν.

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται· σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Μητροπάρθενος πέφνησας, γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἀγνή διαμένουσα.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ως πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργόν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε· τῷ γὰρ Ἀμνῷ τῷ αἴροντι, τῷ κόσμῳ τὰ πταισμάτα, ἀδιζάκτῳ πόθῳ, Δερμῶς ἠκολούθησας· ὅθεν καὶ τῷ πάθους, κοινωτὸς ἀνεδείχθης τοῦ σαρκὶ ὑπομείναντος, ἐκουσίως τὸν θάνατον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἔτερον, ὁμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλῶν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν πασι πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμακάρι Διδάσκαλος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τῷ Κυρίῳ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφύρο-

στρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, γλαμύς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ πασαῖς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκηνώμα. Χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἠλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς σου εὐπρέπεια.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήση, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήση. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Παρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηπή, μολυνθέντα πταισμάσι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ράνισι καθαρωτάταις, καὶ δὸς μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· Δόξα σοι Ἀγνή θεοδόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν· αὐτὸν δυσώπει, ἀμαρτιῶν ἡμᾶς ρύπου ἀποκαθάσαι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικήτηριον Πνεύματος.

Ελέησόν με μόνη, ἐλέους ἡ πηγὴν, Θεοτόκε τέξασα, καὶ λύσον τὴν δεινὴν, τῆς ψυχῆς μου νόσον καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ρεῖθρα καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρομένη πρεσβείαις σου.

Νοήσας ὁ Προφήτης ἐν Πνεύματι Θεοῦ, Ὁρος σε προέγραψε, κατάσκιον Ἀγνή· τοὺς γὰρ φλογμῷ τῶν ἐγκλημάτων ἐκτακέντας, ἀποκαθαίρεις μεσιτείας σου Παρθένε, μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ὁρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Η θεία ἐξαναλωτικὴ τε τοῦ χείρονος, τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς, Πνεύματος δύναμις ἐν σοὶ, Ἀνδρέα οἰκήσασα, θεοπρεπῶς πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι, τῶν ἀπορρήτων ἀνεδείξε Κήρυκα.

Οὐχ ὄπλα πρὸς ἄμυναν, ἀνείλετο σάρκινα, καὶ πρὸς καθαίρεσιν δεινῶν, ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, Ἀνδρέας ὁ πάντιμος, ἀλλὰ Χριστῷ φραζάμενος προσενηνοχεν, αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα.

Τοὺς πόθῳ τελούντάς σου, τὴν μνήμην ἐν ἁσμασιν, ἐκ τῆς ἀφθόνου δωρεᾶς, τοῦ Διδασκάλου σου Χριστοῦ, Ἀνδρέας πανόλβιε, πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως νάματα, ἀναπιμπλῶν μὴ ἐλλίπτῃς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν τὸ μέγα, καὶ φρικτόν σου μυστήριον· ὑπερκοσμίους γὰρ λαθῶν, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ ὁ Ὄν καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ὁ ἐπὶ πόκον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἔτερος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Τὰ δίκτυά σου ρίψας, καὶ ἄρας τὸν σταυρόν, δρόμῳ ἠκολούθησας, καλοῦντι τῷ Χριστῷ· καὶ τὴν σαγήνην τοῦ Πνεύματος ὑφαπλώσας ἀντὶ ἰχθύων τοὺς ἀνθρώπους σαγήνευεις. Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τὸ Πνεύματος τὴν φλόγα, τῇ γλώσση προσλαβῶν, γέγονας Ἀπόστολε, θεόληπτος ἀνὴρ, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη περιπολεῦων, καὶ τὰ ἐν τέτοις νοητὰ καταμανθάνων, κάλλη καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτά.

Τὴν ἔρημον διψῶσαν, ἐπότισας Σοφέ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, καὶ ἔδειξας αὐτὴν, πολυγονοῦσαν τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, καρποφοροῦντα τοῦ κηρύγματος τὸν σπόρον. Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τὸ ἀφραστόν σε κάλλος, Ἀνδρέας προῖδων. Ἰησοῦ, τὸν σύγγονον, ἐφώνησε λαμπρῶς· Πέτρε ὁμαῖμον, εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸν ἐν τῷ νόμῳ καὶ Προφήταις κηρυχθέντα· δεῦρο κολληθῶμεν τῇ ὄντως ζωῇ. Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι, ὑμνήσωμεν πιστοί, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Θεῖον, οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν, ἀδιαιρέτως ἀχωρίζως· ἀμερίζως· εἰς γὰρ ἐν Τριάδι προσώπων Θεός.

Καὶ νῦν.

Τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀφράστως ἐν γαστρὶ, συλλαβοῦσα τέτοκας, ἀφθόρως ὡς Υἱόν· καὶ ἡ Τριάς μὲν προσθήκη ὅλως οὐκ ἔσχε, ἡ δὲ ἀγνεῖα, ὡσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, σῶα Θεομητορ διέμεινε.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱέ τοῦ Θεοῦ·
 » **Τ**ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκω·
 » **Μ**εν· τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὰς κόρας τῆς καρδίας με, διάνοιξον Ἀγνή, βλέπειν με τρανῶς, τὴν θεῖαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνεκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχω, καὶ αἰωνίου δόξης.

Εν δύο ταῖς θελήσει, τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος Πανάχραντε, φέροντα

μίαν τὴν ὑπόστασιν· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Πανάχραντε ὡς τέξασα, Σωτῆρα καὶ Θεόν, πρέσβευε ἐκ πάσης με θλίψεως, καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως, σῶον συντηρηθῆναι, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, σώζεσθαι τῆς πίστει σοι κρίζοντας· Χαῖρε Παρθένε παναμώμητε, εὐλογημένη μόνη, τοῦ κόσμου προστασία.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Απέληψας ὃν ἐπόθει, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, ἐν ἀφθάρτοις σὺν αὐτῷ καταλύσας σκηνώμασι, καὶ τῶν πόνων δράγματα, τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως· ὅθεν σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Επόθησας τὸν Δεσπότην, καὶ τοῦτον ἐδίωξας, τοῖς ἴχνεσι τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος, καὶ τὰ τούτου πάθη, ἀψευδῶς ὑπέριτε Ἀνδρέα, μέχρι θανάτου μιμούμενος.

Εντείνασε δυνατόν, ὡσπερ βέλος Μακάριε, ἐπαφῆκεν εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ Κύριος τραυματίζων δαίμονας, καὶ δυσσεβεῖα τοὺς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις ὀρώσαι σε, ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἠνῶνται τῷ σῶ, Παρθένε Θεοτόκε, σὲ ἐπαξίως δοξάζοντα.

Ἔτερος. Καταύγασον ἡμῶν.

Ποθήσας τὸν σταυρὸν Χριστοῦ Μαθητά, ἐπορίσω τῷ σταυρῷ σου, τὴν ἀκήρατον βασιλείαν, ἣν ὁ πάντας ἐλύσας σταυρῷ τοὺς θεομύστας, κληροδοτήσει ὑμῖν, τοῖς θεολογοῖς αὐτοῦ.

Εζήτησας Χριστὸν τὴν ὄντως ζωὴν, καὶ ζήτησας πρῶτος εὗρες· καὶ εὐρῶν μυστικῶς ἐδράξω, καὶ ἔλαβες αὐτὴν ἐν αὐτῷ τῷ δεδωκότι, καὶ γέγονας θησαυρὸς, ζωῆς ἀκαταλύτου.

Τὰ ῥήματα τῶν σῶν ἐνθέων βροντῶν, διηχηθή ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀπ' ἀκρῶν εἰς ἄκρα γῆς ἦλθεν· ἐκύκλωσαν γὰρ ὡσπερ τροχὸς, καὶ ἔφανα σου αἱ ἀστραπαὶ, ὡς φησὶ Δαυὶδ τῇ οἰκουμένῃ.

Μνημόνευε ἡμῶν Χριστὲ Μαθητά, τῶν τελώνων σε τὴν μνήμην καὶ τιμώντων, τὰ λείψανά σε· δεθήντη αἰεὶ ἐκτενῶς περὶ τῆς Ποίμνης, ἧς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς, φύλαξ καὶ σωτηρία.

Δόξα.

Πατέρα καὶ Υἱόν καὶ Πνεῦμα Θεόν, ἀδιαιρετον Τριάδα, Τρισυπόστατον Βασιλείαν,

δοξάσωμεν συμφώνως πιστοί, ἀκαταπαύστοις
θεολογίαις, αὐτὴν πιστῶς ὑμολογοῦντες.

Καὶ νῦν.

Εγέννησας τὸ φῶς, μὴ γνοῦσα τὸ πῶς, ἢ
ὀλόφωτος λυχνία, τοῦ ἡλίου λαμπαδηφό-
ρε, καὶ γεγονός αὐλοῦ φωτὸς καινὸν δοχεῖον,
πηγάζον πάση τῇ γῆ, θεογνωσίας αὐγάς.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωάν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
» Τὴν ζωὴν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρά-
» ζοντα· Δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἀμαρτίαις δυσω-
πῶ, σέ τὴν ὄντως ἀγαθὴν, καὶ ἀμόλυν-
τον Σκηνὴν· Ἀπόπλυνον, παντοῖου ρύπου, τῆ
μεσιτεία σου.

Κυβερνήτης μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι αἰεὶ, ἐν
πελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρα-
σμῶν· καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας, ὄρμον
ἰθύνασα.

Τρικυμῖαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί,
καὶ βυθὸς ἀμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυ-
γῆν, χειμαζουσι· βοήθησόν μοι, Ἁγία Δέσποινα.

Μεγαλεῖά σοι αἰεὶ, ἐποίησατο Χριστός· ὃν
μικέτευε αἰεὶ, μεγαλῦναι ἐπ' ἐμοί, τὰ πλε-
σια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὴν θάλασσαν τοῦ βίου περαιούμενος, ἐν
σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαν-
τα διέποντα Χριστὸν, εὔρες κυβερνήτην παμ-
μακάριστε, καὶ πρὸς αὐτὸν μάκαρ Ἀνδρέα,
γαίρων προσήνεξαι.

Τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ φυγαδεύονται, αἱ νό-
σοι δραπετεύονται, ψυχικῶν τε παθημά-
των ὁ ἐσμός, πόρρω τῶν νοσηντῶν ἀπελαύνον-
ται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δεδομένῃ, Ἀνδρέα χάριτι.

Ὁς κύμα γαληνὸν πραέῳ πνεύματι, κινού-
μενον Μακάριε, ἀπέξήρανας θαλάσσας
πονηρᾶς, τῆς πολυθεΐας θείοις ρεύμασι, καὶ
ποταμοῦς θεογνωσίας, πᾶσιν ἐξέβλυσας.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ
γένους οἱ Προπάτορες, τὴν Ἐδέμ ἀπο-
λαβόντες διὰ σοῦ, ἢ ἐκ παραβάσεως ἀπώλε-
σαν· σὺ γὰρ Ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ
μετὰ γέννησιν.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωάν.

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαιῆδα, καταγόμενος ἡμᾶς,
ἐερτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανύγυριν αὐτῆ,

προθεῖς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμάτων
αὐτοῦ.

Ὁ τῇ τέχνῃ ἀλιεύς, καὶ τῇ πίστει μαθητὴς,
ὡς βυθὸν διερευκῶν, τὰς καρδίας τῶν
πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλαρὰ τοῦ λόγου, καὶ
σαγηνεύει ἡμᾶς.

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου
τὸ πῦρ περιφέρων Μαθητᾶ, κατεβόας
τῶν ἐθνῶν· Ἡ φλόξ ὑμῶν, ἐσθέσθη ὄντως, ἐπι-
φανέντος Χριστοῦ.

Ὁ τῷ ἄλατι τὸν νῆν, ἀρτυθέντες τῷ Χριστῷ,
τὰ ὄψωνια ἡμῶν, κατεγλύκαναν ἡμῖν, τὰ
δόγματα, τῆς οὐρανόου, καὶ ἀκηράτου τρυφῆς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές,
προσκυνήσωμεν πιστοί, τρισυπόστατον φύσιν,
ἀμέριστον, βοῶντες· Δόξα, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ.

Καὶ νῦν.

Εὐδοκία τοῦ Πατρὸς, ἐσαρκώθη ὁ Υἱός, διὰ
Πνεύματος Θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἀγνή,
καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, Θεοκυητορ σαφῶς.

Καταβασία. Σπλαγγῶν Ἰωάν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ
Μαθητῶν τὸν πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος,
Πέτρον τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλ-
λαι τούτῳ καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὐρήκαμεν
δεῦτε τὸν ποθούμενον. **Ὁ Οἶκος.**

Ανωθεν μὲν Δαυὶδ ἀναστέλλει ἀμαρτωλὸν,
ὡς ἐμέ, διηγείσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δι-
καιώματα· ὁμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν,
καὶ ἐν δάκρυσιν πλείστοις ἐξαγορεύει· Σήμερον
γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ εἰάν ἀκούσητε, καρδίας
μὴ σκληρυνηθεῖτε, ὡς ποτε Ἰσραὴλ παρεπίκρα-
νεν· Ἐπάγει οὖν τῷ ἐξῆς Ψαλμῷ· Τῷ Κυρίῳ
ἢ σύμπασα γῆ ἄσατε· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν
ποθούμενον.

Συναξάριον.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου
τοῦ Πρωτοκλήτου.

Στίχοι.

Ἀντίστροφον σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει,
Φανείς ἀληθῶς οὐ σκιώδης ἀντίπους.

Σταυρόν κακκεφαλῆστριακοσῆ Ἀνδρέας ἔτλη.

Ὁς ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Βηθσαιῆδα, υἱὸς μὲν Ἰωάν τι-
νός Ἑβραίου, ἀδελφὸς δὲ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου,
καὶ Κορυφαίου τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Οὗτος πρό-
τερον τῷ Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ μαθητεύτα,

πειτα τὸ, Ἴδε ὁ Ἄμνός τευ Θεοῦ, παρὰ τοῦ Διδα-
σκάλου ἀκούσας, δακτυλοδεικτοῦντος τὸν Ἰησοῦν, κατα-
λιπὼν αὐτὸν, ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Καὶ τῷ Πέτρῳ τὸ,
Εὐρήκα μεν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, εἰπὼν,
ἐπεσπάσατο πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ ἔρωτα. Καὶ ἕτερα πολλά
ἔστιν ἐν τῇ Θεοπνευστῇ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος
τοῖνον οὕτω τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, ἄλλω μὲν Ἀποστόλω
ἄλλη τις ἐκκληρώθη χώρα· τῷ Πρωτοκλήτῳ δὲ ἦτε Βιθυ-
νῶν, καὶ ὁ Εὐξείνιος Πόντος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη,
σὺν Χαλκηδόνι καὶ Βυζαντίῳ καὶ Θράκη καὶ Μακεδο-
νία, καὶ τὰ ἕως Ἰστρου φθάνοντα, Θεσσαλία τε καὶ Ἑλ-
λάς, καὶ τὰ μέρη Ἀχαΐας· ἀλλὰ καὶ Ἀμινοός, καὶ Τρα-
πεζοῦς, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Ἀμαστρίς. Ταύτας δὲ, οὐχ
ὡπερ ὁ λόγος διέρχεται, οὕτω κἀκεῖνος διῆλθεν, ἀλλ' ἐν
ἐκάστη πόλει πολλά τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστάς, πολλὰς τε
πραγμάτων δυσχερεῖαις ὠμίληκώς, εἰ καὶ ῥοπή τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ βοήθεια πάντων ἐκράτει· ἐξ ὧν μίᾳ πόλει
ἐπιμνησθεῖς, τὰς λοιπὰς τοῖς εἰδόσιν ἰάσω.

Οὗτος τῇ Σινωπέων ἐπιδημήσας, καὶ τὸν λόγον κα-
ταγγείλας, πολλὰς ἑλίψεσι καθυπεβάλλεται· κατὰ γῆς
γὰρ αὐτὸν ἐρρίπτουν, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβόμενοι
εἶλκον, καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττον, καὶ ξύλοις ἔπαιον,
καὶ λίθοις ἔβαλλον, καὶ μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέρριπτον·
ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον ὀδοῦσιν ἔκοφαν. Ἄλλ' αὐτὸς αὖτις
ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ Διδασκάλου ἄρτιος καὶ ὑγιῆς ἀπὸ
τῶν πληγῶν ἐφάνη. Ἐκείθιν τε ἀναστάς, ἤμειψε πλείστας
πόλεις καὶ χώρας, τὴν τε Νεοκαισάρειαν, τὰ Σαμῶσατα,
Ἀλανοὺς (ἢ Ἀγανοὺς), Ἀβασγοῦς, Ζήκχους, Βοσπορια-
νοῦς, καὶ Χερσονήτας.

Εἶτα διαπλευσας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ Στάχυν Ἐπι-
σκοπον χειροτονήσας, καὶ τὰς λοιπὰς χώρας διελθὼν, πρὸς
τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον ἔρχεται. Καὶ ξενισθεὶς πα-
ρὰ Σωσίῳ, χαλεπῶς ἀσθενοῦντι, ἰάσατο αὐτόν. Καὶ πα-
ραυτίκα πᾶσα ἡ πόλις ἐκείνη τῶν Πατρῶν προσῆλθε τῷ
Χριστῷ· ὅτε καὶ ἡ Ἀνθυπάτου γυνὴ Μαξιμίλλα, τῶν χα-
λεπῶν λυθεῖσα τῆς νόσου δεσμῶν, καὶ ταχειᾶς τυχοῦσα
θεραπείας, ἐπίστεισε. Καὶ Στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος, ὁ
τοῦ Ἀνθυπάτου Αἰγιάτου ἀδελφός, καὶ ἕτεροι πολλοί,
νόσους ἔχοντες ποικίλας, ὑγιώθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
χειρῶν τοῦ Ἀποστόλου.

Διὰ ταῦτα, μανία περιπεσὼν ὁ Αἰγιάτης, καὶ Σταυρῷ
προσηλώσας τὸν Ἀπόστολον, τῆς παρούσης ζωῆς ἐξίστα·
αὐτὸς δὲ, ἀπὸ τινος μετεώρου κρημνοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν κα-
ταβέβληκώς, συνετρίβη. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου τὸ λειψανόν,
μετὰ πολὺν χρόνον, μετετίθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ
τῆς βασιλείας Κωνσταντίου, τῇ τούτου κελύσει, παρὰ Ἀρ-
τεμίου τοῦ Μάρτυρος· καὶ κατετίθη μετὰ Λουκᾶ καὶ Τι-
μοθέου ἐν τῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων περιβλήπτῳ τιμένει.

Ἑπόμνημα εἰς τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν Πρωτόκλητον.

Ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου, Ἰωάννου φημι τοῦ πάνου,
τὰς ἐρήμους ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς τὰς ἐν ἄστει κα-
τεβλήκων διατριβὰς· ἐκάλε γὰρ τὴν φωνὴν ὁ Λόγος, καὶ
τὸν λυχνον τὸ φῶς, ἦδη τῷ κόσμῳ φανέν, καὶ φωτίζειν
ἐπιεγόμενον τὰ ἐσκοτισμένα· ὑφ' οὗ καὶ βαπτίζεσθαι ἐμελ-
λε τὸ ὑπὲρ ἡμῶν Βάπτισμα, ὁ καὶ αὐτοῦ τοῦ φωτός κα-
θαρώτερος· ἐπεὶ καὶ μαθηταὶ αὐτῷ ἦσαν συνεργοὶ καὶ
διάκονοι τοῦ τῶν πολλῶν Βαπτίσματος καὶ τῆς μετανοίας,
εἰς τῶν μαθητῶν τεύτων καὶ Ἀνδρέας ἦν, ἀνὴρ τὰ τε
ἄλλα σεμνὸς καὶ αἰδέσιμος, καὶ τῷ βᾶθει τοῦ φρονήματος

τὴν ἐν βᾶθει τοῦ γράμματος ἀνεχνεύων ἀλήθειαν, καὶ τὰ
ὑπὸ παραπετάσματι, τῷ λόγῳ, κεκρυμμένα· προρρήσεις
ὑπὲρ Χριστοῦ θηρεύων, καὶ τῷ δηλουμένῳ δι' αὐτῶν προ-
τιθέμενος.

Τούτῳ δὴ τῷ Ἀνδρείῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν μαθητῶν,
βουλέμενος ὁ Ἰωάννης μείζοντας τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὑψηλοτέ-
ρας ἐνθεῖναι τὰς περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεις, δύο τῶν αὐτοῦ
μαθητῶν ἀπολεξάμενος, ὧν ἕτερος Ἀνδρέας ἐτύχχανε, μεθ'
ἑαυτοῦ τε ἔχων, καὶ τῷ Ἰησοῦ ἐμβλέψας περιπατοῦντι, Ἴ-
δε ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, λέγει· ἀμέλει, καὶ ἀκολου-
θοῦσιν ἐκεῖνοι παραυτίκα Χριστῷ, καὶ ὅπου μὲν διαπνυ-
θάνονται. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθοῦντας
αὐτοῦς θεασάμενος, τίνα ζητεῖτε; λέγει. Οἱ δὲ,
Ρ' αββὶ, φασὶν (ὃ λέγεται, Διδάσκαλε), ποῦ μένεις;
Ὁ δὲ, Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἠλθον οὖν, φησὶν
ὁ Εὐαγγελιστής, καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ'
αὐτῷ ἐμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἀνδρέας
τοῖνον τῷ ζητούμενῳ περιτυχὼν, καὶ παρ' αὐτῷ μένας,
καὶ μαθὼν ὡπερ ἔμαθε, τὸν θησαυρὸν οὐ κατέσχε παρ' ἑαυ-
τῷ, οὐδὲ ὑπέμεινεν, εἰμὴ καὶ τῷ ἀδελφῷ κοινώσεται· ἀλ-
λ' ἐπίγειται καὶ τρέχει ταχείως, μεταδώσων αὐτῷ τῶν ἀ-
γαθῶν, ὧν πεπλούτηκε. Πέτρος δὲ οὗτος ἦν· οὗτος γὰρ
Ἀνδρέα σύγγονος· καὶ Βηθσαϊδᾶ Πατρὶς ἀμφοτέρων, κώ-
μη ταπεινὴ μὲν πρώην καὶ ἄσημος, ἀπὸ δὲ τούτων καὶ
λίαν ἐπίσημος καὶ περιφανής. Καὶ γεννῆτορες πενία συ-
ζῶντες, καὶ ταῖς ἑαυτῶν χειρῶν, ἀποστολικῶς εἰπεῖν, τὸ
ζῆν ποριζόμενοι. Τοῦτον εὐρηκῶς, τῆς συνθήκης ἀλείας
ἐχόμενον, καὶ τῶν δικτύων ὡς εἶχεν ἐπιμελούμενον, Εὐ-
ρήκα μεν, φησὶ, τὸν Μεσσίαν (ὁ ἐστὶ μεθερμηνευό-
μενος, Χριστός). Τοῦτο ψυχῆς ἦν ἀδιδύσης τὴν πα-
ρουσίαν ἐκείνου, καὶ τὴν ἀφίξιν ἄνωθεν προσδοκώσης· τί
γὰρ βούλεται ἢ τοῦ ἄρθρου προσθήκη; τὸ γὰρ, τὸν Μεσ-
σίαν, εἰπεῖν, δεικνύντος ἦν τοῦ Ἀνδρείου, ὡς ἕνα πάντως
Χριστὸν προσδοκῶντες, οὐδὲν κοινὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχον-
τα. Τί δὲ ὁ Πέτρος; Σερμὸς κἀνταῦθα καὶ ταχύς δεῖ-
κνυται καὶ τῷ ἀδελφῷ καταπειθῆς γίνεται. Καὶ αὐτόν
τῆς χειρὸς Ἀνδρέας λαβόμενος, πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἄγει.
Ὁ ἦν καὶ αὐτὸς τῆς γνώμης ἀποδεξάμενος, καὶ ἐμβλέψας,
Σὺ εἶ Σίμων, φησὶν, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κλη-
θήσῃ Κηφᾶς (ὁ ἔρμηνεύεται Πέτρος).
εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα, καὶ τῷ ἀδελφῷ ἐμυσταγάγει τὰ
τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς οὖν Ἰωάννης τῷ δεσμωτηρίῳ καθείρχτο, καὶ οἷα
Προφήτης, μᾶλλον δὲ καὶ Προφήτου περισσώτερος, προ-
διέγνω ἑαυτὸν μὲν ὅσον οὕτω ὑπὸ Ἡρώδου διαχειρισθῶ-
μενος, τοὺς ἑαυτοῦ δὲ μαθητὰς τῇ νεμικῇ σικᾷ καὶ τῷ
ζῆφῳ παραμινοῦντας, ἵνα μὴ τοῦτο γένηται, μηδέ, ἐξ
ἀνθρώπων αὐτεῦ γενόμενον, ταῖς ταπειναῖς καὶ ἐπιπερὶ
Χριστοῦ ὑπολήψειςιν οἱ μαθηταὶ καταμεινῶσι, τί ποιεῖ;
δύο τούτων πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐκπέμψας, Σὺ εἶ ὁ ἐρ-
χόμενος, εἶπεν, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; Τί
οὖν ὁ τῶν γνώσεων Κύριος; οὔτε κρύπτει τὸ πᾶν, οὔ-
τε τὴν ἰδίαν αὐτὸς ἐκκαλύπτει Θεότητα· ἀλλὰ ταῖς
πράγμασιν ἐπιτρέψας, ὀφίησιν ἐκείνους σκεπεῖν, ὡς ὁ
ταῦτα ποιῶν, αὐτὸς ἂν εἶη ὁ καὶ ἐλευθεσθαι μέλλων.
Φησὶ γὰρ· Ἀπελθόντες εἶπατε Ἰωάννη, ὅτι
τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κωφοὶ ἀκούουσι, νε-
κροὶ ἐγείρονται, χωλοὶ περιπατοῦσι, πτω-
χοὶ εὐαγγελίζονται, καὶ μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν μὴ
σκανδαλισθῆ, ἐν ἐμοί. Οὔτε οὖν Ἰωάννης, εἰς
ἐρώτησιν ἐκπέμψων τοὺς μαθητὰς, ἠγνέει τὸν ἐρωτώμε-
νον, ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον ἰσπευδε μαθεῖν ἀπὸ τοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ Θεότητα διδαχθῆναι. Οὔτε μὲν ὁ
Χριστός, ἀποστελλῶν ἐκείνους, Ἰωάννην ἐβούλετο βεβατοῦν·
ἐγίνωσκε γὰρ ἐκείνον, ὑφ' οὗπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐγινώσκε-

το· ἀλλὰ πιστοῦν ἤθελε τοὺς πεμφθέντας, ἔτι χαμαὶ βαίνοντας, καὶ πολλῶ τῷ μέσῳ τὴν Ἰωάννου δέξαν ὑπερτίθεντας τῆς Ἰησοῦ· ὅτι ὁ μὲν, ἐκ παραδόξου συλλήψεως, ἀρχιερατικοῦ γένους, καὶ τῆς ἐρημίας ἀναφαινόμενος· ὁ πᾶς τε ὄχλος συρρέων αὐτῷ ἦν, καὶ ὡς μεγάλῳ προστιθέμενος· ὁ δὲ, πένης, καὶ ἐκ πενήτων, καὶ ἄσημος, ὄσον γοῦν τὸ ὀρώμενον, καὶ μηδὲ μαθητὰς ἔτι περὶ αὐτὸν ἔχων. Ἐπὶ οὖν Ἰωάννην εἶχε τὸ δεσποτικόν, ὡς ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσεν, Ἰησοῦς μεταβάς ἐκείθεν, ἢ τὰ θεῖα διδάσκει λόγια, εἰς τὴν λίμνην Γενησαρέτ ἀφικνεῖται. Καὶ ἐπειδὴ πλοίοις ἐπιβάντες Ἀνδρέας τε καὶ Πέτρος, τὰ ἑαυτῶν κατήριζον δίκτυα, ταῖς τῆς λίμνης ἀκταῖς ὁ Θεάνθρωπος ἐπιστάς, οὐθ' ὡς καταλιπόντας αὐτὸν ὠνεῖδισεν, οὔτε ῥῆμα σκληρὸν προῆκε, καθικέσθαι αὐτῶν δυνάμενον, ἀλλὰ πρᾶξι καὶ ἡμέρῳ φωνῇ, Δεῦτε, ἔφη, ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων· οἷγε εὐθέως, ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Πάντως δ' ἴσως ἦν εἰπεῖν, καὶ πάντα καταλιπόντας· τί γὰρ ἐκείνοις πλεον εἰς ὑπαρξίν, ἢ τὰ δίκτυα; Εὐθέως οὖν ἀκολουθήσαι φησὶν, οὐδὲν ἀναβαλομένους, ἀλλὰ τὸ θερμὴν καὶ ζεῖον τῆς ψυχῆς ἐπιδείξαντας. Ἐτι γὰρ τὴν μὴν τῶν αὐτοῦ θαυμάτων, καὶ τῶν Ἰωάννου μαρτυριῶν, ἐγκαθημένῃ ἔχον τῇ διανοίᾳ. Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ Πέτρου τίως ἀναμεινάτω· τὸ δὲ νῦν ἔχον, Ἀνδρέας προκείσθω τοῖς φιλοθέοις ὑμῖν εἰς ἀκρόασιν.

Οὗτος τείνου μικρὰ, ἢ οὐδὲν τοῦ γένους, καὶ ὅσα τῆς κάτω φροντίσας περιφορᾶς, εἶχετο τοῦ Διδασκάλου, συνέειπετο, διδάχων ἤκουε, διηκόνει, πάντα ἦν αὐτῷ, καὶ πρῶτος καὶ μόνος, ἐπιτηδείως προσαρμοζόμενος. Ἦδει μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ τε τῶν Μωσαϊκῶν βιβλίων καὶ τῶν Προφητικῶν ἀληθῶς ἐλευσόμενον. Ἐπεὶ δὲ καὶ πηρώσεις σωματῶν εἶδε καὶ ἀνίατα πάθη θεραπευόμενα, χωροῦς μὲν ἀλλομένους ἐξ ἐπιτάγματος, τυφλοῦς δὲ τοῦ λυπηροῦ σκότους ἐκλυομένους, καὶ τὰς ἡλίου φέλας αὐγᾶς καθαρῶς βλέποντας, πνεύματά τε λόγῳ φυγαδεύόμενα, καὶ νεκροῦς ῥᾶεν τοῦ ὕπνου τὸν θάνατον ἀποτιθεμένους, τ' ἄλλατε τῶν παραδόξων αὐτοῦ θαυμάτων, τῷ θεῖῳ κελεύσματι, ἐνεργούμενα, ἐκ τούτων οἷα χειραγωγούμενος, πρὸς τὸ θεῖον ὕψος ἀνεβιβάζετο. Διελογίζετο γὰρ νουνεχῆς ὢν, ὡς, εἰ καὶ πολλοῖς τῶν Προφητῶν καὶ τῶν παλαιῶν Δικαίων σημεῖα, καὶ τέρατα κατεπράχθη, ἀλλ' οὐ δεσποτικῶς, ἰκετικῶς δὲ μᾶλλον καὶ δι' εὐχῆς τὰ πάντα κατέρχοντο. Ὁ δὲ τὸ, Σοὶ λέγω, καὶ τὸ, Θεῖω, καὶ τ' ἄλλα δὴ τὰ δεσποτικά κατὰ πολλὴν προβαλλόμενος αὐθεντείαν, ἴση τοῦ λέγειν εὐκολία, τὰ μείζονα τετρατοῦργει καὶ θεῖοτερα. Ἐπιβάλλει μόνον ὀφθαλμὸν ξηραθείῃ χειρὶ, καὶ λύει παραυτίκα πάθος δισμᾶ. Ἐπιτάσσει λεγῶν πνευμάτων, καὶ οἷα καπνὸς ἐκλείπει, καὶ οὐδαμῶς φερεῖ τὴν ἐπιτίμησιν. Ἰστανεῖ ἀνέμων πνοάς· πεζεύει τὴν ὑγρὰν ὡς ξηρὰν· ἐξ ὀλίγων ἄρτων μυριάδας ἐμπίπλησι· πάντα, ὅσα θεῶ προσῆκον, ἀκολούθως ποιεῖ· ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος, καὶ Θεὸς ἀψευδῆς, καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου. Οὗτος ὁ ἱερός Ἀνδρέας τὰ μεγάλα τε καὶ θεοπρεπῆ διδάσκεται, καὶ τὸ ἐξῆς ἀδιαίρετος τοῦ Διδασκάλου καθίσταται, παρ' ὅλον αὐτῷ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς συγγινόμενος.

Ἐπεὶ δὲ τὰς πόλεις ἀφίεις ὁ Σωτὴρ, πολλάκις περιενοσσεῖ τὴν ἐρημον, περιήει δὲ αὐτῷ πλῆθος ἀνθρώπων, ἀπὸ τε τῶν θαυμάτων καὶ τῆς ἐκείνου γλώττης ἡδέως ἐλκόμενοι· ἐρημία δὲ ἦν καὶ τροφῆς ἀπορία καὶ ἡ γαστῆρ οὐκ ἐσπένδετο, ὁ ἀγαθὸς τότε τὴν ἐρημίαν ὄρων, θαῦμα παλαιὸν ἐκαίνιζεν ἐν ἐρήμῳ πραχθὲν, καὶ μάρτυρα πάλιν ἐποιεῖτο τὴν ἔρημον, καὶ τοὺς μαθητὰς ἐστιατορας, προβάλλετο, καὶ πρὸς εὐχίαν σχεδίου παρακάλει τὸ πλῆθος. Τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν, ἀπορίαν τὸ γενόμενον καὶ θόρυβον ὡς εἰκὸς ἐποίει, τὴν ἐνδειαν ἐπισταμένοις,

καὶ τί βούλεται τῷ Χριστῷ ἢ τοῦ λαοῦ πρόσκλησις, διηπόρου. Ἀνδρέας δὲ, ἐλευθεριώτερον τι ποιῶν, καὶ φανερώς διελέγγων τῶν ἀναγκαίων τὴν ὀλιγότητα, ἔλαβε διδούς τῷ Σωτῆρι τοῦ θαύματος τὰς προφάσεις· φησὶ γὰρ· Οὐκ εἰσὶν, εἰ μὴ πέντε ἄρτοι, καὶ ὀλίγα ἰχθῦδια. Τί οὖν ἐκείνος; Φέρετέ μοι αὐτὰ ὧδε· καὶ γέγονεν ἡ τῆς ἐνδειας ὁμολογία, περισυρία τῶν ἀγαθῶν καὶ πλήρωσις. Ἐξεσσι δὲ καὶ ἄλλο σκοπεῖν, τὸ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὸν Διδάσκαλον οἰκτεῖν καὶ προσφιλέ· καὶ ὁπέσης μὲν αὐτὸς ἀπέλαβε τῆς παρ' ἐκείνου ροπῆς, ὄσον δὲ οὗτος πάλιν τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς ἀγάπης ἔτρεφε πῦρ· ὑφ' οὗ καὶ θανάτου παντός κατετόλμα, καὶ ἀνδρείαν καὶ εὐτολμον εἶχε τὴν ψυχὴν ὁ Ἀνδρέας. Δεῖσαν γὰρ ποτε τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τινὰς Ἑλλήνων, περὶ τὴν τοῦ Πάσχα ἰορτήν, εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβῆναι τὸν ναόν τε ἰδεῖν, καὶ τὴν ἐῖωθυῖαν ἀποδοῦναι προσκύνησιν (ἐπειδὴ καὶ οὗτοι τὸν Ἰουδαϊσμὸν ἠρτίσαντο), φημὴ δὴ τὰς ἐκείνων κατέπληττε περὶ Ἰησοῦ ἀκοάς, ὡς εἶη τὸ κατὰ τὸν Λαζαρον θαῦμα ἐνηργηκῶς, ὡς ἀπαντηθείη παρὰ τοῦ ὄχλου μετὰ βαίτων, ἄλλοις τε πολλοῖς σημείοις εἰς ἐννοίαν αὐτοῦ ἐμβάλλει Θεότητος. Καὶ εἰς ἔρωτα τῆς αὐτοῦ θίας μεταστάντες, προσίασι Φιλίππῳ, δι' αὐτοῦ τυχεῖν ἀξιούντες τῆς πρὸς τὸν Διδάσκαλον ὀμιλίας. Ὁ δὲ οὐκ ἄλλως τοῦτο ποιεῖ, ἕως ἐκινώσατο πρῶτον Ἀνδρέα, τὰ πρεσβεῖα τῷ Πρωτοκλήτῳ διδούς, καὶ εἰδὼς ὅπως εἶχε πρὸς τὸν Διδάσκαλον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν Κύριος, καὶ σταυρῷ καὶ τάφῳ προσομιλήσας, δυνάμει τε Θεότητος ἐξανέστη τοῦ τάφου, καὶ τοὺς Μαθητὰς πάλιν καὶ φίλους πρὸς ἑαυτὸν συνηγάγετο, παρέπεμπε τε πάντα τὰ ἔθη παιδαγωγικῶς μαθητεύοντας, μετὰ τὴν ἐξ ὕψους πεμφθησομένην τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος πανοπλίαν, ταύτην καὶ Ἀνδρέας καθοπλισθεὶς, πρὸς τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον παρισκυάζετο. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν μαθητῶν ἄλλαι μοῖραι τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἔθνῶν ἀπεκληροῦντο καὶ ἀφωρίζοντο. Ἀνδρέα δὲ τίς; ὡς μεγάλη τις καὶ φιλοτίμως ἐγχειρισθεῖσα· ἦτε γὰρ Βιθυνῶν ἅπανα χώρα, καὶ Πόντος ὁ Εὐξείνους, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη ἑκάτερα, ἄχρι καὶ τοῦ Ἀστακηνοῦ Κόλπου τείνοντα, καὶ παράπλου τοῦ ἐκείθεν διήκοντος. Ἀριθμεῖ σὺν τούτοις καὶ Χαλκηδόνα τὴν περιώλυμον, καὶ τὸ Βυζάντιον αὐτὸ, καὶ τὰ τὴν Θράκην δὲ καὶ Μακεδονίαν νεμόμενα γένη, καὶ τὰ ἕως τοῦ Ἰστρου φθάνοντα. Καὶ Θεσσαλία δὲ, καὶ Ἑλλάς, καὶ τὰ μέχρις Ἀχαΐας αὐτῆς ἐκτείνοντα, τῆς ἐκείνου γλώσσης καρπὸς καὶ φυτὰ πρὸς εὐσέβειαν. Τούτων οὖν τῶν χωρῶν καὶ τόπων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς πόλεων, ὁ Πρωτοκλήτος τὸν κληρὸν ἐγχειρισθεὶς, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος ἀποβλέψας ἡμδλυθητε τὸ πρῶτον, καὶ ὤκησε τὴν ἐγχείρησιν, ἀλλὰ πίστεως πλήρης τε ὢν, καὶ τὸν τοῦ Διδασκάλου πόθον ὠδίνων, ἔπτετο τοῦ κηρυγματος, μαθητὰς ἐπαγόμενος, ὅσους δὴ τὴν ἀρχὴν ἱκανοῦς ἔχειν ὤτε πρὸς τὸ κήρυγμα, ὡς κατ' ὀλίγον καὶ ἐτέρων αὐτῷ προστεθησομένων. Πολλοὶ μὲν οὖν αἱ κατὰ πᾶν ἔθνος αὐτοῦ ἀποδημῖαι, πλείους δὲ τούτων αἱ κατὰ πόλεις καὶ κώμας, ἐν αἷς τὰ περὶ Χριστοῦ δόγματα κατασπείρας, τὸν τῆς εὐσεβείας στάχυν ἐθέρισε.

Καὶ πρῶτα μὲν Ἀμινοδὸς αὐτὸν ὑπεδέχετο, ἐν ἣ συχνοῦς εὐρηκῶς, τοὺς μὲν τὰ Ἑλλήνων, τοὺς δὲ καὶ τὰ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ σέβοντας· καὶ τοὺς μὲν τῆς τοιαύτης δόξης καὶ τῆς θρησκείας λίαν ἀντεχόμενους, φιλοξενία δὲ καὶ ἀπλόττη, καὶ τῷ τοῦ ἠθους ἐλευθερίῳ σφόδρα σεμνυνομένους, ἐπίξενούται τινι τῶν τὰ Ἰουδαϊκά σεβομένων ἀνδρῶν· ἐσκέπει τε, πῶς ἂν αὐτῷ εἶη πλῆθος τοσούτον θαλάσσης πλάνης βεβυθισμένον τῷ ἑαυτοῦ δικτύῳ περιλαβεῖν. Συναγωγῆς οὖν ἐβθινῆς γεγενηίας, καὶ τοῦ

Ἀνδρίου μετὰ πάντων εἰσελθόντος, ἐπιυθάνοντο, τίς τε εἶη, καὶ πόθεν, καὶ ἑποῖον ἦκει διαγγίλλων τὸ κήρυγμα. Οἱ δὲ, δημηγορίας ἀψάμενος, διηγείτο καλῶς περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ Προφῆται μὲν προηγήρουσαν, Νόμος δὲ ὑπέφηνε, καὶ διὰ πάντων ἑτραίου, ὅτι αὐτὸς ἐστίν, ἢ ἐπὶ σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐηλυθώς, αὐτὸν παραγαγὼν τὸν Πρῶτον Μάρτυρα, καὶ ὅσα περ αὐτῷ ἐκεῖνος μεμυσταγώγηκε. Ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐκείνους εἰπὼν, καὶ τὴν ἀψευδῆ πίστιν ταῖς αὐτῶν ἐγγράφας, ψυχαῖς, καὶ εἴσω τῶν ἰδίων ἦδη δικτύων Σήμενος, οὕτως ἀλιεύς ἀνθρώπων, κατὰ τὸν τοῦ Διδασκαλοῦ λόγον, ἐφάνη. Εἶτα καὶ λουτρῷ μὲν τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος τὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν ῥυπον ἀποκαθαίρει· ὅσοι δὲ καὶ νόσοις πονήρως εἶχον τὰ σώματα, ἢ πνεύμασι χαλιποῖς προσεπάλαιον, τῆς ἐκατέρωθεν αὐτοὺς ἀπήλαττε βλάβης. Ἐντεῦθεν ναοὺς τε ἱερῶν ἀνεγείρας, καὶ ἀπὸ τῶν ἦδη πεπιστευκότων ἱερείας προχειρισάμενος ἐξῆσι μὲν ἐκεῖθεν, πρὸς δὲ τὴν Τραπεζοῦντα παραθαλασσίδιον οὖσαν πόλιν γίγεται, ἐπὶ δὲ καὶ τὴν οὐ μακρὰν αὐτῆς ἀπέχουσαν Λαζικήν. Καὶ αὐτοῖς ὁμοίως τὸ πιστεῦσεν ταλαντοῦ καταθέμενος τῆς διδασκαλίας, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ ἐκεῖθεν ἀπαίρειν πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἔγνω, τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐπιτελέσων, ἵνα Παύλῳ τε ὁμιλήσῃ τῷ Θεῷ, καὶ Πέτρῳ τῷ ἀδελφῷ συγγίγηται.

Καίκεθεν, ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ, πρὸς Ἐφεσον ἀφικνεῖται· ἐνθα καὶ νυκτερινῆς τυχῶν ὀψεως, πρὸς τὴν Βιθυνῶν αὐτῷ κελουσύσης ἐπανελθεῖν, πεισθεὶς, τὴν Νικαίων καταλαμβάνει, οὕτω τότε τειχίρη καὶ ἀσφαλῆ οὖσαν· χρόνοις γὰρ ὑστερον παρὰ Τραϊανου, φασί, Καίσαρος περιβέλιος αὐτὴν καὶ πύργους ὄχυρωθῆναι. Ἄλλ' οὐδὲ τὴν ἀγχιθυρον αὐτῆς λίμνην, οὕτως ἔχουσαν τῷ τνικαδὲ μεγεθεῖ, ἀλλὰ βραχεῖαν οὖσαν καὶ ἐπερίγραφτον, καὶ πολὺ Νικαίων ἀποκισμένην. Κατὰ ταύτην ἐπιστάς τὴν πόλιν, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ κατάσχετοι ἦσαν Ἑλληνισμῷ τε καὶ Ἰουδαϊσμῷ, οὐχ οἷός τε ὦν ἐκείνους λόγῳ μεταβαλεῖν πρὸς εἰσείδειαν, τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖ· καὶ ἃ μάλιστα τὰς τῶν παχυτέρων πείθει ψυχὰς, ἐνήργει τὰ θαύματα, ὅτι μὲν ἀφωνίας χαλιναὶ λύων, ὅτι δὲ δαίμονας ἐλαύνων, καὶ παθῶν ἄλλων καὶ νόσων ἀμισθος ἰατρός γινόμενος. Νῦν μὲν τοὺς ἐμφωλεύοντας ἐκείσε δράκοντας τῇ σιδηρᾷ ράβδῳ, ἢ ἐπιφέρετο, ἢς κατὰ τὸ ἄκρον Σταυρὸς ἐπιπέγηι, καταβάλλων καὶ θανάτων· νῦν δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἀρτέμιδος τῶν αἰσχίστων τὰ μιστὰ καθαιρῶν ἀγάλματα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνοικούντα πνεύματα τὴν φυγὴν ἀγαπᾶν, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ Χριστοῦ, ποιούμενος, ὡς εἶναι μετὰ ταῦτα βᾶσιμον τὸν ἐκεῖσε χώρον τοῖς βουλομένοις. Ἐντεῦθεν ἢ τῶν ἑλληνικῶν καθαιρέσεις ἑορτῶν, καὶ ἢ τῶν χάριτι αὐτῶν συναθροισμένων ἐνδικὸς μισθαποδοσία· δαιμονῶντες γὰρ, καὶ πνεύμασι πονηραῖς ἐξοιστρούμενοι, σαρκῶν τε ἤπτυντο τῶν ἐδίων, καὶ ταύτας ἰσθίοντες κατευφραίνοντο, ἀξίας παρ αὐτῶν, ὡπερ ἔφημεν, λαμβάνοντες ἀντιδόσεις οὖς Σεραπεύειν συνελήθασιν· οὐ μὴν ἐκείνου τὸ παρορᾶν ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τῆς διπλῆς ἀπωλείας κατελείψας, διπλῆς παρέσχε τὴν ἴασιν, φῶς τε Σεργνωσίας ἐπιλάμψας αὐτοῖς, καὶ τὸν κατ' αὐτῶν πολύδακρυον στήσας πόλεμον· αὐτὰ τε τὰ τῶν εἰδώλων τιμὴν εἰς ἱερῶς μεταποιήσας ναοὺς, καὶ ἱερεῖς πάλιν ἐν τούτοις καταστησάμενος. Διτίαν δὲ ὄλην ἐκεῖσε διαγαγὼν, ἐκ Νικαίας πρὸς τὴν Νικομήδειαν παραγίγεται, καὶ αὐτὴν δεισοδαιμονεστάτην οὖσαν, πλάνη τε ἀσεβείας προσέχουσαν, καὶ φειδὸς τὴν ἐλπίδα Σήμενην. Ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὴν Χαλκηδῶνα, καὶ ἀπ' αὐτῆς παραπλεύσας τὴν Πρεποντίδα, καὶ τὰς τοῦ Εὐξείνου Πόντου παραμείθων ἀκτὰς, Ἠράκλειαν ἰστορεῖ. Καί

κεῖθεν μέτεισι πρὸς Ἀμάστριδα. Ταύτας δὲ, οὐχ ὡπερ ὁ λόγος ῥηδῶς διέρχεται, οὕτω κακείνος διήρχετο, ἀλλ' ἐν ἑκάστη πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστῶς, πελλαῖς δὲ πραγμάτων δυσχεραῖς ὠμίληκώς, εἰ καὶ ῥοπή τοῦ Χριστοῦ καὶ βοθηαία πάντων ἐκράτει· ὅς καὶ ὑπῆρχεν αὐτῷ, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν κατευθύνων, καὶ στόμα διδούς καὶ σοφίαν, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς καταισχύουσαν.

Εἶτα μεταβάς ἐκεῖθεν, τῇ Σινοπίων ἐπιφοιτᾷ, ἢ φασὶ λόγοι παλαιοὶ αὐτὸν τὸν Πρωτόκλητον μετὰ τοῦ συγγενοῦ χρόνον οὐ μικρὸν διατρίψαι· μαρτύριον δὲ, καὶ γὰρ εἰσὶ καὶ νῦν αἱ τούτων καθέδραι τοῖς βουλομένοις ὀρῶμεναι, λίθου πεποιημέναι λευκοῦ· αἷς καθιζόμενοι, τὸ γλυκὺ νόμα τῆς διδασκαλίας προείχον. Καὶ εἰκὼν δὲ Ἀνδρίου παρ' αὐτοῖς σώζεται πρεσβυτάτη, ἀπέδειξεν ἐναργῆς· οὐ καὶ φέρει τύπον αὐτῆς δυνάμεως, ὅτι περ οὐ ζῶν ἀπλῶς καὶ φθηγγέμενος, ἀλλὰ καὶ γραφῇ μόνῃ καθ' ἑκάστην Ἀνδρίας θαυματουργεῖ. Λόγος δὲ, ὅτι τὸν Ἀπόστολον Μαθίας παρὰ Σινοπιῶσι τῷ δισμωτηρίῳ, καθειργμένον εὖροι, τῷ σταυρικῷ τε σημειῷ τὴν φυλακὴν διανοίξαντα, τοῖς ἄλλοις ἅμα δισμῶταις ἐκεῖθεν ἐξαγαγεῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Θεὸς Ἀνδρίας. Σινοπίεις δὲ, Ἰουδαῖοι μὲν τὸ σέβας ὑπῆρχεν ὡμοὶ δὲ καὶ ἄγριοι τὰς ψυχὰς, μορφῇ μόνῃ καὶ ὅφει τὸ μὴ θῆρες εἶναι πιστευόμενοι. Οἱ καὶ τὸν Ἀπόστολον θασάμενοι, καὶ οἷα δὴ καθαιρέτην τῆς οἰκείας δόξης μισήσαντες, ὅτι τε τὸ δισμωτήριον εὐχῇ διανοίξας, ἐκεῖθεν ἐξαγάγοι· τοὺς καθειργμένους, εἰς ἐν γενόμενοι σύστημα, τὴν μὲν οἰκίαν ἐμπιπρᾶν ἐπεχειροῦν, ἐν ἢ περ αὐτὸς ἐπιξενωθεὶς ἐτύχχανεν, ἐκείνον δὲ συλλαβόμενοι, κατὰ γῆς ἔρριπτον. Καὶ οἱ μὲν ποδῶν, οἱ δὲ καὶ χειρῶν λαβόμενοι, εἰλκόν τε καὶ δεισπῶν, καὶ φανεροὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐκμαιουσύσης αὐτοὺς ὀρῶμενοι λύσης, καὶ αὐτοῖς ἐδοῦσιν ἐφιέμενοι τῶν ἀγίων ἐκείνων σαρκῶν ἄσφαθαι. Οἱ μὲν οὖν ξύλοις ἔπαιον, οἱ δὲ λίθους ἔβαλλον, Ἰουδαῖοι πάντων καὶ αὐτοὶ οἷτες, τὸν μισητὴν Χριστοῦ, τοῦ πρώτου ὑπ' ἐκείνων ἀναιρεθέντος, ἕως ἰμυθάνῃ Σήμενοι, ὡπερ τε τῶν θνησιμαίων μακρὰν τῆς πόλεως ἀπέρριπτον. Ἄλλ' ἐγγὺς ἢ παράκλησις. Ἐπιφανεῖς γὰρ, ὁ Διδάσκαλος, ἐθάρρυνε τε καὶ ἀνεκτάτο μάλα φιλανθρώπως τὸν μαθητὴν, καὶ τοῦ ἐν χειρὶ κηρύγματος ἐπιμελεῖσθαι παρεκλήυετο. Ἐπεὶ δὲ καὶ συρόμενος ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ἵνα τῶν δακτύλων ἔτυχεν ἐκκοπίεις, ὑγιᾶ καὶ τοῦτον ὁ ἐπιφανὴς ἀπεδείκνυτο. Εἰσεῖσιν οὖν καὶ αὐθὶς εἰς τὴν πόλιν ἄρτιος, ὑγιῆς, μηδὲ τύπου τινὸς τῶν πληγῶν ὑποφαινόμενον. Ὅν οἱ αἰκισάμενοι θασάμενοι, καὶ τοῦτο μὲν τὴν καρτερίαν θαυμάσαντες, τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῆς Σεραπείας ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐκπλαγύντες μεταβάλλονται τῆς θρηωδίας, καταυύσσονται τὴν καρδίαν, καὶ τὴν ἐκείνου διδαχὴν εὐπειθῶς δέχονται. Ὅς καὶ αὐτοὺς τῷ Χριστῷ προσάγει, ψυχὰς τε αὐτῶν ἰασάμενος, καὶ τῶν κακῶς ἐχόντων τὰ σώματα τὰ μὲν λόγῳ, τὰ δὲ τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθίσει. Οὕτω πολλακίς τὴν κακῶς παθόντα μακροθύμως διενεγκεῖν τιμωρίας πάσης τοὺς δεδρακότας ἐπλήξεν ἰσχυρότερον, ὁρετῆς θαύματι τὰς ψυχὰς αὐτῶν καταιδέσαντα, καὶ τοῖς παθεῖσι δούλας ἀτεχνῶς ποιησάμενον. Ἐπειτα φόνον τίς ὑποστῶς, ἀγγέλλεται τῷ μεγάλῳ, οὐπερ ὁ μὲν φονεὺς ἀφανῆς, ἢ μήτηρ δὲ μητρικῶς πάσχουσα, καὶ ἰσχυρῶς τὸν παῖδα ὀδυρμένη. Ὁ δὲ σπλαγχνίζεται μὲν ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῷ τέπῳ εὐθύς ἐπίσταται. Ἐνεργεῖ δὲ ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ζῶντα δίδωσι τὸν υἱὸν τῇ μητρὶ. Οὕτως ἔλαθον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ὁ τοὺς ἰδόντας πρὸς πλείονα πίστιν ἐνάγει, καὶ πείθει τῷ Θεῷ τελειωθέντας Βαπτίσματι, λαὸν ἱερὸν γενέσθαι Χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ ποιμνῆς ἀληθῶς ἄξιον.

Ὅν κἀνταῦθα τοὺς δεκιμωτέρους ἱερείας χειροτονήσας,

ἔξισον ἐκείθεν, καὶ τῷ Ἀμινῶ πάλιν πρόσεισι, παρ' ὧν εἰς Τραπεζουσίους τὸ δεύτερον παραπέμπεται. Ὦν ὀλίγων τινῶν φωτὶ Θεογνωσίας πεφωτισμένων, τὸ πλῆθος ὑπὸ νύκτα τῆς ἀπιστίας πλανώμενον ἦν. Οἱς ἐπιμείνας, τὰ περὶ Πίστιος τε διδάξας, καὶ βίου τοῦ καλῶς ἔχοντος, μεταβαίνει πρὸς τὴν Νεοκαισάρειαν. Κακῆ ὁμοίως τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον κηρύξας, πρὸς Σαμῶσατα πάλιν μεταχωρεῖ· ἦν ἄνδρες τότε κατώκουν, οὐ μένον τὴν περὶ τὰ εἰδῶλα πλάνην ἰσοῦντες, ἀλλὰ καὶ τῇ περὶ τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν δόξῃ δυσθεράπευτοι τὴν ψυχὴν ἔντες, ἅτε συλλογισμῶν πλεκτάναις αὐτοὶ τε ἄμαχοι εἶναι, καὶ εὖς ἂν βουληθῆεν εὐκόλως θηρᾶν οἰόμενοι. Ἀλλ' οὗτος διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, τὰς ἐκείνων πλοκάς ὡς ἄμματα τινα δικάσας, παιδας εἰδείξε τοὺς τῷ δοκεῖν ἀληπτοὺς καὶ μετεώρους, μακρὰν τε τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ὑποπλανωμένους, καὶ πολλῶν τούτων θεοὺς ἐκείνων ὄντας ἀθλιωτέρας. Οἱ τὸ πρὸς ἀλλήλους ἐναντίως ἔχειν ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς θελήμασι, καὶ ἀλλήλων εἰς πόλεμοι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ φθαρτικοὶ ἀλλήλων ἀκριβῶς δείκνυται. Οὕτω καὶ λόγῳ τὴν τῶν φιλοσόφων ὄφρυν ὀλίμους κατασπᾶσας, καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν σημείων ἐνεργείαις τὰς ἐκείνων κείσας ψυχὰς, καὶ μεταγαγὼν πρὸς εὐσεβείαν, πάλιν πρὸς Ἱερουσαλήμ ἀφικνεῖται. Κακῆ τὰ συνήθη ἐπιτελέσας, εἶτα καὶ πρὸς τὰς οὐπω δεξαμένας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας πόλεις ὑπέστρεψε. Καὶ ἐπιδητὴν Μαθθίας τε, καὶ Θαδδαῖος, καὶ τινες ἄλλοι τῶν Μαθητῶν αὐτῷ συνείποντο, Θαδδαῖος μὲν ἔγνω προσμίνειν τῇ Ἐδessaίων πόλει, Μαθθίας δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις τὸ εὐαγγελικὸν διαγγέλλει κήρυγμα.

Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀνδρέας τῆς Ἀλανῶν χώρας ἐπιβάς, καὶ τὸ τῆς χάριτος ἐκεῖ διασαλπύσας Εὐαγγέλιον, μεταβαίνει πρὸς Ἀβασγοὺς· καὶ ἐκείθεν τὴν Σεβαστούπολιν εἰσιών, ἐδίδαξε τε καὶ εἰσηγήτο τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, ὡς πολλοὺς αὐτῶν ἔργον γενέσθαι τῆς Ἀνδρίου γλώττης, καὶ τὴν Θεογνωσίαν ἀσπᾶσθαι. Ἀλλ' οὐδὲ τὴν τῶν Ζηκχῶν τε καὶ Βοσποριανῶν ἡμίλησε σωτηρίας· ἀλλὰ καὶ τούτοις ἐπιδημήσας, τῶν μὲν τὸ ἀπειθὲς μισήσας καὶ ἄγριον, ἀναχωρεῖν ἔγνω, ἅτε ἀπαραδέκτους εὐρῶν τοῦ Θεοῦ σπόρου, καὶ μηδὲ ἀξίους τῆς εὐσεβείας ὑπάρχοντας. Βοσποριανῶν δὲ τὸ εὐπειθὲς ἐπαινήσας, καὶ δοκίμους εἰς ὑπόδοχὴν τοῦ Θεοῦ λόγου νεόμισκε, καὶ τὴν εὐσεβείαν αὐτοῖς εἰσηγήσατο. Πορτοὶς καὶ εἰκόνες Ἁγίων, ἀρχετύπων μεμορφωμένοι κηρῶ, τέχνην οὐ μιμητὴν, καὶ σοφίαν ὄσπν δηλοῦσαι χειρῶν, τέχνην ἠττωμένην, ἠλέγγοντο. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ λάρνακες ἐν मुखῷ γῆς ἀποκεκρυμμένοι δνοῖν Ἀποστόλων ὁμωνύμων ἐδείκνυτο· τὴν μὲν γὰρ Σίμωνος εἶναι τοῦ Ζηλωτοῦ, τὴν δὲ τοῦ Κανανίτου Σίμωνος αἰ ἐπιγραφὰι διασάφουν. Ὁ μὲν οὖν, μικρὸν ἐν Βοσπόρῳ παραμείνας, πρὸς Χερσῶνα πόλιν ἐφοῖτα, ἐπίσημόν τε οὖσαν καὶ πολυάνθρωπον, καὶ πρὸς μὲν τὴν ὑγιᾶ πίστιν ὡκ εὐπαγῆ, πρὸς δὲ τὰς συνήθεις αἰρέσεις ὑπαραδέκτως ἔχουσαν. Ὅθεν καὶ αὐτοὺς ὑπελθὼν εὐφρόνως, καὶ τὸν εὐθὺν τῆς πίστεως λόγον εὐθύτατα διαγγείλας, διαπόντιος περαιοθεῖς, αὐθὶς κατὰ Σινώπην γίνεται· καὶ τὸ ἦδη προφυτευθὲν αὐτῷ νεόφυτον, τοὺς ἄρτι φημί τὸν λόγον τῆς πίστεως παραδεξαμένους, ἰδραιοτέρους πάλιν καταστήσας πρὸς Θεοσεβείαν, Φιλόλογόν τε αὐτοῖς προχειρισάμενος Ἐπίσκοπον, αὐτὸς ἀπελθὼν ἔπλει πρὸς τὸ Βυζάντιον, πολίχνην ἔτι ὄν, καὶ οὐπω τσαούτην μεγαλιότητα καὶ πολυανθρωπίαν εὐτυχηκός. Ἐν ᾧ καταστάς, Στάχυν μὲν, ἓνα τῶν ἐξοδεύμενων, ἐπίσκοπον ἐκείσε χειροτόνει· πολλοὺς δὲ τῶν τῆς πόλεως κατηγήσας, καὶ τέκνα φωτὸς τῇ τῆς πίστεως παραδοχῇ ποιησάμενος, ἱερὸν τέμενος τῇ τεῦ Θεοῦ Λόγου Μητρὶ πρὸς τῇ ἀκροπόλει τοῦ ἁγίου ἀνεγείρει, φύλακα ταύτην καὶ πολιούχον τῆς ἐσώτερον ὀρθοδό-

ξου βασιλείας καθιστάμενος. Εἶτα ἐκείθεν ἀπᾶρας πρὸς Ἡρακλείαν τὴν τῆς Θράκης ἐχώρει. Ὀλίγον οὖν κᾶν ταύτη προσμείνας, τὸ ἱερὸν κήρυγμα καταγγείλας, πρὸς τὰς γείτονας πόλεις καὶ κώμας διήει, ἕως καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπίστη τὴν Μακεδονίαν, κηρύττων μὲν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον, οἴκους δὲ θεῖους οἰκοδομῶν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον Θεοῦ οἴκους κατασκευάζων, καὶ ψυχαῖς πεινώσας τὸν τῶν Ἀγγέλων διανέμων ἄρτον, τὸ τῆς εὐσεβείας δηλαδὴ κήρυγμα.

Εἶτα διὰ πάσης Θεσσαλίας καὶ Ἑλλάδος περιοδεύσας, φθάνει καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον· ἦν εἰσιών, πρὸς μίαν τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων ἐπίξενουται ἀνδρὶ, Πάτραι τῇ πόλει, Σώσιος τῷ ξενίζοντι ὄνομα. Οὗτος, ἀρρώστια κάτοχος ὢν, λυτήριον εὕρισκει ταύτης τοῦ ξενισθέντος τὴν εἴσοδον. Παραπολαύουσι δὲ καὶ ἑτέρων αἱ Πάτραι Σαυμάτων τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ κήρυκος. Κατὰ γὰρ μίσσην τὴν πόλιν δούλος τις τῶν ἡμελημῆνων, ἐπὶ κοπρίας κείμενος, καὶ ἔλος νόσου δαπάνημα γεγονώς, καὶ τὰς τοῦ ζῆν ἐλπίδας ἀφηρημένος, ταχέως τυγχάνει τῆς παρ' αὐτοῦ Θεραπείας· εἶδει γὰρ μηδὲ τοῦτον ἔρημην ἀφείναι προνοίας τὸν τοῦ Χριστοῦ κήρυκα, μαθητὴν ὄντα πάντως ἐκείνου, παρ' ᾧ οὔτε δούλος, οὔτε ἐλεύθερος ἀπλῶς κρίνεται· καὶ ὡς ἀδελφὸν καλεῖν οἶδε καὶ τὸν ἐλαχιστον, καὶ ἴδιον εἶναι τὸ εἰς ἐκείνον γινόμενον ὁμολογεῖ. Ἐκείνος οὖν τῇ ἰδίᾳ Δεσπίνῃ σημαίνει τὸν ἱατρὸν· καὶ ἐπεὶ καὶ ταύτην μετ' οὐ πολὺ νόσος ἐλάβανεν, ἧς ἱατροὶ καὶ τέχναι φανερῶς ἠττωντο, τῶν ἄλλων ἀμελήσασα πάντων, μετακαλεῖται τὸν ἀληθῆ καὶ ἀμίσθον Ἰατρὸν, τὸν θεῖον φημί Ἀπόστολον. Ὅς, τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἐπιστάς, ἐκείνην μὲν οὐκ εἰς ἀναβλάς, ἀλλ' εὐθὺς τῶν χαλεπῶν τῆς νόσου λύει δεσμῶν· τὸν δὲγε Ἀνθύπατον, σύζυγον αὐτῆς ὄντα, καὶ ὅσον ἔπω ἑαυτὸν μαχαίρα διαχειρίσασθαι μέλλοντα, εἰ ταύτην τεθυνηκυῖαν ἴδοι, τῆς σφαγῆς τε ἀπήλλαξε, καὶ σωφρονεῖν παρεσκεύασε, χάρας ἀντι λύπης αἰτιώτατος αὐτῷ καταστάς. Ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ ζῶσαν ἑώρα, τὴν δὲ ψυχὴν νεκρὰν εἶχεν ἐκείνος, τῇ πολλῇ περὶ τὰ εἰδῶλα μαρία, οὐκ ἠγάπα διὰ τῆς πίστεως ζῶσαν ἰδεῖν, ἀλλὰ μικροῖς μᾶλλον καὶ ἀναξίοις περὶ τον Θεραπείαντα λογισμοῖς διακείμενος, ἐβούλετο μισθοὺς αὐτῷ παρασχεῖν τῆς ἰασείας. Ὁ δὲ εὐδὲ ἄκροισ ὡσὶ παρεδίχεντο· ἀσίδημα γὰρ αὐτῷ ἐδόκει χρημάτων ὄνιον τοῦ Πνεύματος ποιεῖσθαι τὴν δωρεάν, τὸ τοῦ Διδασκάλου καὶ εἰπῶν καὶ δράσας ὁ θεῖος Ἀπόστολος, τὸ, Δωρεάν ἐλαβετε, δωρεάν δότε.

Ἐκείθεν μὲν οὖν ἀπίστη, τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιῶν, ὅσα ἐν τινι τῶν στοῶν ἄνδρα παραλύτον, νόσῳ μὲν χρονία κατελημμένον, μηδεμίᾳ δὲ παρά τινος ἀξούμενον Θεραπείας· οὐπερ οἶκτον λαβὼν, οἶά τινα καινὴν καὶ ἀλεξίκακον ἐπόδῳν, τὸ τοῦ Χριστοῦ καλεῖ ἔνομα, καὶ εὐθὺς χεῖρα ὀρίγει· καὶ τῆς κλίνης ἐγείρας, τὸν ἐπ' ἴσῃς ἀκινυτον βαδίζειν ἐποίησε. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον Ἀνδρίας Πατρεῦσιν ἐπιδατήρια, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς τὰ ὄμματα τυφλωτόντα διανοίγει, καὶ φῶς ἀφωτιστοῖς δίδωσι. Καὶ τινα λεπρὸν τῷ τῆς πόλεως λιμένι παρῤῥιμμένον, καὶ κατὰ τὸν Ἰωβ ἐπὶ κοπρίας κείμενον, βρούοντα δὲ καὶ ὀδωδέτα τοῖς ἔλκεσι θεοσαμένους, χεῖρα δοὺς, ἐξανίστησιν· εἶτα τοῦ ἐκ γειτόνων ἀποσμύξας θαλάσση, μᾶλλον δὲ τῷ θεῷ ἀνακαινίσας Βαπτίσματι, καθαίρει τοῦ νοσήματος, καὶ τὴν προτέραν ἀποδίδωσιν εὐεξίαν, ὡς ἐπιστρέψαι τὴν σάρκα αὐτοῦ, τὸ τῆς θείας φαναι Γραφῆς, καθάπερ παιδαρίου μικροῦ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ Νεεμᾶν ἐκείνη τοῦ παλαιοῦ ἐλεγεν· Ὅς καὶ αὐτίκα τῷ Ἀποστόλῳ συνεπέτο, διαγγέλλων ἀπὸ τῆς θείας καὶ πρὸ τῆς γλώττης τὸν ἰασάμενον, καὶ διαπρύσιος κήρυξ τῶν τοῦ Χριστοῦ Σαυμάτων γινόμενος. Οὕτω Πατρεῖς τῶν Ἀποστολικῶν ἀπῶναντο τερα-

στίων· οὕτως Ἀνδρίας τὸν ἐν πάσῃ τῇ Ἀχαΐα λαόν, τὸν μὲν τῷ λόγῳ, τὸν δὲ θαύμασι καὶ σημείοις ἐπισπασάμενος, καὶ ποιμνὴν Χριστοῦ καὶ λαὸν ἅγιον ἐκτελέσας, ἔχαιρέ τε καὶ ἐγεγῆθει τῷ κατορθώματι. Ἐντυθεὺν τὰς εἰδωλικὰς στήλας καὶ τὰ τεμνῆ τὸ πιστεῦσαν πλῆθος κατέαξέ τε, καὶ εἰς γῆν καταβέβληκε, δικαίᾳ ὕβρει ἄλογον τιμὴν ἀμειδίμενον· ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς Ἑλληνικὰς βίβλους, πίστως παραχούσας πληροφορίαν, τῷ πυρὶ παραδέδωκεν. Εἶτα καὶ τὸν αἴτιον αὐτοῖς ἀγαθῶν τοιούτων γενόμενον, ὅς εἶχον ἰθελόντες θεραπεύειν, ἐκ τῶν οἰκείων χρημάτων, ἕκαστος καθόσον ὄρετε ἦν, ἀπέμοιραν τῷ Ἀποστόλῳ παρήχεν· ὁ δὲ ταῦτα μὲν οὐδαμῶς, οὐδὲ γὰρ εἰδέτο· τὴν γνώμην δὲ προστίμενος, ἐκείνα πενομένοις ἐκίλευσε καὶ λιμώττουσι χορηγῆν, τὰ δὲ εἰς κατασκευὴν ἱεροῦ ναοῦ ἐπέτρεπεν ἀναλίσκειν. Ὅς καὶ πολλῷ τῷ τάχει νεουργηθεὶς, εἰς σύναξιν ἦν τῶν ἄρτι πεπιστευκότων. Ἐν ᾧ καὶ αὐτός, Ψυχίας ἀναφίρων πνευματικὰς, ἐξ αὐτῶν τε εἰς μυσταγωγούς καὶ ἱερίας ἀπολεξάμενος, καὶ ἀπαρτίσας Θεοῦ Ἐκκλησίαν ὁλόκληρον, τῶν συνήθων εἶχετο πρὸς αὐτούς διδάχων, ποτὲ μὲν ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς παράγων Γραφῆς, καὶ σαφηνίζων αὐτοῖς τὰ περὶ Χριστοῦ, ποτὲ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Νείας προστιθείς Διαθήκης, καὶ ὅπως ἐν αὐτῷ τὴν ἰκθασιν ἔχον τὰ τῶν Προφητῶν προκηρύγματα, καὶ δεικνὺς τὴν Νείαν συμφθεγγομένην τῇ Παλαιᾷ, καὶ Θεὸν ἵνα τὸν αὐτὴν τε κἀκείνην νομοθετήσαντα. Ἐν τούτῳ δὲ, ὁ μὲν Ἀνθύπατος πρὸς Ῥώμην ἀπήει, ὧν τε ἐνεχειρίσθη τὸν λόγον ὑφ᾽ ἑξῆς Καίσαρι, καὶ τῶν εἰς τὸ ἐξῆς ληψόμενος τὴν διάταξιν· ὁ δὲ γε αὐτάδελφος ἐκείνου Στρατοκλῆς, ἄρτι ἐξ Ἀθηνῶν ἀνακομισθεὶς, συμφορᾷ περιέπεσεν οὐ μετρίᾳ, τὸν εὐνούστατον αὐτῷ τῶν Σεραπόντων δαίμονι κάτοχον εὐρηκώς. Τούτον οὖν θαυμάμενος ἰθύμει, ἠσχαλλεν, ἔδυσφόρει, φέρειν οὐκ εἶχε τὰς ἐκ τῆς λύπης πληγὰς. Μαξιμίλλα δὲ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γαμετή, εὐτῷ διακείμενον ὀρώσα, τὰ περὶ τοῦ Ἀποστόλου τε εἰσηγῆτο, καὶ εὐτῷ χρησταῖς ἀνελάμβανε ταῖς ἐλπίσιν, ἄνδρα λέγουσα εἶναι θαυμάτων πολλῶν αὐτουργόν, καὶ οὐ πρὸς νόσων ἴασιν χαλεπῶν αὐταρκὲς καὶ ῥῆμα φίλον· χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων, ἄρκουσι εἶναι τῶν εἰρημίων μαρτύριον τούτου· ἐμὲ γὰρ οὕτω, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν καὶ τέχνης δύναμιν, θανάτου τε ἱέρύσατο, καὶ τὸ ὑγιαίνειν εὐχερῶς ἰδωρήσατο· ὁ δὲν εὐελπὶν εἶναι σου τὴν ἀρετὴν βούλομαι· οὐδὲν γὰρ τὸ κωλύον ἄνδρα, ὃν ἐγὼ ἔγνωκα, καὶ τὴν σὴν ἰάσασθαι συμφορᾷ. Οὕτω λεγούσης, ἐπέϊθετο Στρατοκλῆς· καὶ γὰρ ἦν οὐκ ἐκ τοῦ βούλεισθαι μόνον ταχὺς πειθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ψυχὴν ἔχων ἐπιτηδείαν εὐσεβείας σπέρματα καταδείξασθαι. Μετεκαλεῖτο τοίνυν Ἀνδρίας, καὶ Χριστοῦ ἐπίκλησις ἦν, καὶ εὐθύς ἐλύετο ὁ πάσχων τε τοῦ δαιμονίου, καὶ δεισιδαιμονίας ὁ Στρατοκλῆς. Καὶ παραχρῆμα Βάπτισμα, καὶ παρ' οἴλου οἴκου προσαγωγή τῷ Χριστῷ· μεθ' ὧν καὶ Μαξιμίλλα τῷ θείῳ προσελθεῦσα Λουτρῷ, συνάμα, καὶ Στρατοκλῆϊ, τῷ Ἀποστόλῳ προσέδρευον, καὶ κοινῇ τῶν θείων ἀπῆλαιον διδάχων.

Τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἰπάνεισιν ἐκ Ῥώμης ὁ Ἀνθύπατος, καὶ οἰκοὶ καταλαβὼν, πρόσεισι τῇ αὐτοῦ γαμετῇ. Μαξιμίλλα δὲ οὐκ εἶχεν ὡσπερ τὸ πρότερον· ἐκείνη γὰρ ἔδῃ Χριστῷ νομφυθεῖσα, τοῦ Χριστοῦ οὐκ εἰθόςτος ἀπωθεῖτο τὴν ὁμιλίαν, Τούς μισοῦντάς σε, μετὰ τοῦ Δαυὶδ λέγουσα, ἐμίσησα· Κύριε, καὶ ἐπὶ τοῦς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην· τὸ μὲν τοι ἀπωθεῖσθαι τὸ πρόσχημα, νόσου τίως προσποιήσῃς ἦν, ἦν μετ' ἐλίγον ἐλέγξαντος τοῦ καιροῦ, τὴν αἰτίαν ἐκείνης τοῦ μίσους ἠρώτα. Ἐπεὶ δὲ τις αὐτῷ ἀπήγγειλεν ὡς ὁ ἐνταῦθα παρῶν ξένος αἴτιος εἶησσι τῆς μεταβολῆς ταύτης, καὶ ὡς τῶν ἐκείνου λόγων θῆραμα ὤφθησαν Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς, καὶ τῷ αὐτοῦ Θεῷ πεπιστεύασιν, τὸ πάτριον ἐξωμο-

σαίμενοι σέβας· τούτων ἀκούσας Ἀνθύπατος παντοῖος ἦν ἀπὸ τῆς ὀργῆς, καὶ τὸν ὀδόντα οὐδὲς τρόπον εἴηγε κατὰ τοῦ Ἁγίου· πλὴν ἀλλὰ πρότερον σιωπῆν ἐνεγκῶν ἀπειρεῖστο τῆς αὐτοῦ γαμετῆς, τί μὲν οὐ λέγων, τί δὲ οὐ ποιῶν, ὡς τε ταύτην ἐπαγαγίσθαι, καὶ πείσαι Ἀνθυπάτῳ τοὺς ὀφθαλμούς· προσβάλλειν ἡμέρωσ; Ἐπεὶ δὲ κενὴν ψάλλειν ἐώκει, καὶ εἰς ὧτα λέγειν μὴ ἀκούουσης, τὸν θυμὸν ἔλον ἀνάπτει κατὰ τοῦ Κήρυκος. Καὶ νῦν μὲν ἐρκτῇ δίδωσιν ὑπὸ φρουροῖς καὶ σφραγίσιν ἀσφαλῶς τηρούμενον, ἕως ἂν ἐπὶ σχολῆς σκέψηται, πῶς ἀνελεῖν μέλλον αὐτὸν χεῖσαιτο. Ἡ δὲ βαθείας νυκτός οὔσης, ὁ Στρατοκλῆς σὺν Μαξιμίλλῃ, καὶ τισὶν ἄλλοις τῶν πιστευσάντων, τῇ θύρᾳ τῆς φυλακῆς ἐπιστάντες, κόπτουσι πάνυ κούφως, ὡς γρηγοροῦντι μόνῳ αἰσθησὶν παρασχεῖν. Ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν προσευχῇ σχολάζων), συνείς τὴν ἔλευσιν, τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ παραδόξως τὰς θύρας ἀνοίγει. Εἶτα τὸ γεγονός τοῖς φρουροῖς εἰς γνώσιν ἔλθον, φόβος ἐμπίπτει πολὺς. Καὶ ὅς ἀμείλειν ἐκίλευε καὶ θαρρῶν οὐδὲν προσδοκίμενον πονηρὸν ἔχοντας. Στρατοκλῆς δὲ, σὺν Μαξιμίλλῃ καὶ τοῖς ἄλλοις, προσπίπτουσι τε καὶ θερμῶς αἰτοῦσι τῷ Ἀποστόλῳ, ἐπὶ ῥῶσιν αὐτοῖς τὴν εὐσεβίαν. Ὁ δὲ, πολλά τε εἰπὼν καὶ διδάξας, καὶ τοῦτο μὲν πρὸς Διοσίβειαν, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς ἐπιμίλειαν βίου καταρτίσας αὐτούς, καὶ τῶν ἁγίων μεταδούς Μυστηρίων, ἐπανείναι πάλιν ἐκίλευσε· καὶ οἱ μὲν ἐξέισαν· ὁ δὲ τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ὅπως εἶχον, αὐταῖς ἀποκαθίστησι σφραγίσιν.

Ὁ μὲν τοι Ἀνθύπατος, ἐπεὶ, ὡσπερ εἴρηται, τῆς γυναικὸς ἀπέγνω τὴν ὁμιλίαν, τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς οὐ φέρων θυμούς, πρόφασιν ἔχων καὶ τὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ, σέβας, τὸν διὰ σταυροῦ θάνατον καταψηφίζεται τοῦ Ἁγίου. Τὸ δὲ, ποίας δόξης, ποίου πλοῦτου, ποίας τρυφῆς οὐ μάλισιν εὐφρανε τὸν Ἀπόστολον, ὅτι τὸν αὐτὸν θάνατον ἠμελλεν ὑπαίκειν τῷ Δεσπότη, καὶ συμμορφουῖσθαι ταῖς ἐκείνου παθήμασι; Καὶ διὰ τοῦτο καὶ φωναῖς αὐτὸν εὐχαριστηρίοις ἡμίθετο χάριν ὁμολογῶν ὄσσην τῆς ἐμοιώσεως, καὶ τῆς τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον εἰς πέρας ἡγάγε, καὶ ὅτι τὴν πίστιν ἀκαταίσχυντον τετήρηκε τῷ Δεσπότη. Ἀμείλει καὶ πρὸς αὐτὸ ἀπιδῶν τὸν σταυρὸν, πολλοῖς ἐτίμα τῆς ἐγκωμίοις, σωτηρίας αἴτιον ἀνθρώποις, θανάτου θάνατον, ἐχθρῶν κατάπτωσιν, πιστῶν φύλακα, γένους ἀνθρώπων εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσιν, καὶ ἄλλα ὅσα ἐκείνον ἀποκαλῶν. Πρὸς τούτοις εὐκαταφρόνητον ἡγεῖσθαι τὸν θάνατον, καὶ χαίρειν παρήνει, ὅτι δι' αὐτοῦ Χριστῷ συναπτόμεθα τῷ ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον ἐλομένῳ, μεταβαίνοντες ἀπὸ τῶν φαρτῶν πρὸς τὰ ἄφάρτα, καὶ μυρίων ἐκὶ τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενοι. Ἐπὶ πολὺ οὖν τῷ σταυρῷ τοῦ Ἀποστόλου ἐγκαρτερῶντος, ὁ μὲν Στρατοκλῆς ἐπειράτο καταγαγεῖν αὐτόν, τὸ ἀπάνθρωπον τοῦ ἀδελφοῦ Αἰγιάτου διὰ μίσους ποιούμενος· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠφίε ὁ μυρίων ἐκείνος σταυρῶν ἄξιος ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὸ τῶν πεπιστευκότων διδάσκων πλῆθος, ἀκίβδηλον τὴν εἰς τὸν Χριστὸν φυλάττειν ὁμολογίαν. Πάντων οὖν πρὸς αὐτὸν συβρέοντων, κατὰ θεῖαν ἄμᾳ καὶ ἀκοήν τῆς μακαρίας ἐκείνης μερῆς τε καὶ φωνῆς, καὶ ζημίαν οὐ φορητὴν ἡγουμένων τὸ μὴ ἐπιθανάτιόν τι ῥῆμα λαβεῖν, ὡς τε ἀπεμνημόνευμα τοῦτο εἶναι καὶ παραμυθίον ἕκαστος τῆς ἑλθῆς ζωῆς, ὁ Ἀνθύπατος, δείσας μήτι καὶ νεωτερισθεῖη παρὰ τῷ ὄχλῳ, πρόσεισιν ἀπολύσων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁ δὲ οὐκ ἠνείχιστο, ἀλλ' ἠξίου μάλισιν, εἰτις γε δύναμις, ἑαυτὸν ἀπάλειψαι τῶν κατεχόντων τῆς ἀγνοίας δεσμῶν, καὶ Χριστῷ συνάψαι διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως· εἰδ' οὐ, ὅσον οὐκ ἔπροδοκᾶν τὸν εἰκτιστον ὑπεστίσασθαι θάνατον, ὃ δὴ καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον κατὰ πόδας ἀπῆντα. Ὁ μὲν γὰρ θεὸς Ἀπόστολος, ἐπὶ πολὺν οὕτω τὸν χρόνον τῷ σταυρῷ προσανηστημένος, τῷ Θεῷ παραδίδωσι τὴν ψυχὴν, τῶν

εσχάτων ἤδη τῆς ἡλικίας ἀπτόμενος, μαρτυρικῶ τέλει Ἀποστολικὸν δρόμον ἐπισφραγίσας. Ὁ δὲ γε Θεμιστῆς Ἀνδύπατος, μανία κάτοχος γεγονώς, καὶ ὑπὸ τῶν Θεραπευμένων ὑπ' αὐτοῦ δαιμόνων ἀξίας ἀπολαμβάνων τὰς ἀντιλήψεις, ἀπό τινος μετεωροτάτου κρημνοῦ ἑαυτὸν εἰς γῆν καταβιβληκώς, ὡς εἰ πάχος γῆς ἐρράγη, καὶ τὰ ὁστα αὐτοῦ παρὰ τὸν Ἄδην, κατὰ τὰ ἱερά λόγια, φάναι, διεσκορπίσθη.

Ἄλλὰ τὸ ἀποστολικὸν ἐκεῖνο καὶ μακάριον σῶμα, Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς τοῦ σταυροῦ καθιέντες, καὶ ὅσα πάντα ἐπ' αὐτῷ δράσαντες, θάπτουσι ἐντίμως, Πατρίοσι φρουρὸν, πατρικὴν στοργὴν διασώζοντα. Στρατοκλῆς δὲ, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ ὑπάρξεως οὐδ' ὅτιοῦν μετασχεῖν θελήσας, πένησι διανέμει πάντα, ἀνόσιον εἶναι κρίνας ἐλαίῳ ἀμαρτωλοῦ λιπανθῆναι τὴν κεφαλὴν· καὶ οὐπὲρ ἐκεῖνος τῶν τοῦ Πνεύματος οὐ μετεῖχε καρπῶν, τούτου τῶν σωματικῶν αὐτὸς κοινωνῆσαι. Ἡ δὲ Μαξιμίλλα, τῷ τάφῳ παραμένουσα τοῦ Ἀποστόλου, τὸ λοιπὸν ἐξεβίωσε τῆς ζωῆς τῆς φειρομένης, μεθ' ἣν ἔτυχε τῆς ἀφάρτου καὶ κρείττονος. Αὐτὴ καὶ μετὰ Στρατοκλείου πένησι τὰ ὄντα διανεμάμενοι, μικρῶν παραχωροῦντες ἐκείνοις, ἐπὶ τῶν μειζόνων Στρατοκλείου εἰς Ἐπισκοπὴν ἤδη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου προχειρισθέντες φροντιστήριά τε ἐκ βάρων αὐτῶν δευμάμενοι, τὰ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὰ δὲ καὶ εἰς γυναικῶν οἰκισιν, οὕτω Θεοφιλῶς τὸ ἔξῃς τοῦ βίου διανύσαντες, εἴτα καὶ πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωὴν μετετάξαντο. Ἄλλὰ προστιθέσθω ἔτι καὶ τοῦτο περὶ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Εἶχον μὲν γὰρ ἐκεῖνο Πατρεῖς ἐπὶ πολὺ τιμώμενον, καὶ πολλαῖς θαυμάτων δωρικαῖς τῆς ξενοδοχίας αὐτοὺς ἀμειβόμενον.

Ἐπὶ δὲ ὁ τοῦ πρώτου Χριστιανῶν εὐσεβῶς βασιλεύσαντος Κωνσταντίου παῖς, ἐπαινετῶ ληφθεὶς ἔρωτι, μετακομίζειν αὐτὸ πρὸς τὴν βασιλίδα ταύτην τῶν πόλεων σπουδὴν ἔθετο, πληροῖ τούτο, ἀνδρὶ λίαν ἐπιτηδεῖω τὴν ὑπηρεσίαν πιστεύσας. Ἀρτέμιος οὗτος ἦν, ὁ θαυμαστὸς, ἐν Μάρτυσι καὶ γυναιόσι· καλὴ γὰρ οὕτως καὶ φίλη διακονία, ἣν ἂν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι διακονήσωσι Μάρτυρες. Ἐπ' αὐτοῦ τοίνυν πρὸς τήνδε τὴν βασιλίδα πόλιν μετακομίζεται τοῦ σοφοῦ, καὶ σὺν ἑτέροις ἀποστολικοῖς σκηνώμασι κατατίθεται, Λουκά, φημί, τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμοθίου, ἐν μὲν ἐξ Ἑλλάδος, ἐν δὲ ἐξ Ἐφροῦν, αὐτῶν ἐρώτων ἀνελομένων τοῦ Κωνσταντίου, ἵνα τοὺς ὑπὲρ ἐνός κηρύγματος καὶ σφαγῆς ἀγωνισαμένους εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὑποδέχοιτο τάφος. Κεῖνται τοιγαροῦν ἐν τῷ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων ἰκωνύμῳ ναφ, οὐκ ἐν γωνίᾳ, οὐκ ἐν παραβύστῳ, οὐκ ἐκτὸς ἐν τινὶ χωρίῳ, ἀλλὰ μέσον αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ Θουσιαστηρίου, καλὰ καλὴν λαχόντες τὴν κατοικίαν. Καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἐμελλον, ὡς τὰ πνεύματα οἰκος ὁ ἐνδότατος ἔχει Θεοῦ, τῆς παρ' αὐτοῦ πρώτης ἀξιωματικῆς τιμῆς; οἱ καὶ ἡμῖν ἀμαρτιῶν λύσιν, καὶ τὴν μετὰ Χριστοῦ διαπριοθεύονται βασιλείαν. Ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φρουμεντίου, Ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Στιλ. Φραυρούμενος χάριτι σεπτῆς Τριάδος, Φρουμέντιος δεδεῖχε φρεδὸν τὴν πλάγην.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως, Ὁ Τύριος τις φιλόσοφος ἀπῆλθεν ἱστορήσων τὴν ἐσχάτην Ἰνδίαν, λαβὼν δύο νεανίσκους ἀδελφοὺς. Ἐν δὲ τῷ

ὑποστρέφειν αὐτὸν σὺν αὐτοῖς, προσορμίσαντες λιμένι τινὶ διὰ χρεῖαν ὕδατος, βαρβάρους περιέπισσον· καὶ οὓς μὲν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ οἱ βαρβάροι πρὸς θάλασσαν κατηκόντισαν, οὓς δὲ κατέσφαξαν ἐξ ὧν καὶ ὁ Τύριος, φόνου παρανάλωμα γεγονώς· τοὺς δὲ περιλειφθέντας, μεθ' ὧν καὶ οἱ νεανίσκοι, δεσμήσαντες, προσήγαγον τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰνδίας. Τούτων ὁ μὲν Αἰδέσιος, ὁ δὲ Φρουμέντιος ὠνομάζοντο.

Ὁ γοῦν βασιλεὺς, τοὺς νεανίσκους ἰδὼν εὐφρῶς ἔχοντας πρὸς ὃν κατὰ νοῦν εἶχε σκοπὸν τῶν βασιλείων ἐπιμηλῆτάς καὶ οἰκονόμους προύβαλετο. Εἰθ' ὕστερον, τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως, μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ πατρὸς, τῆς βασιλείας ἐπιλαβομένου, πλείονος ἔτι τῆς τιμῆς ἀξιωθέντες οἱ νεανίσκοι παρ' αὐτοῦ, τῶν ἐκείσε ἐμπορῶν ἀφικνουμένων, θαρρῶντες παρεκλείοντο αὐτοὺς κατὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἔθους, συναθροίζεσθαι, καὶ θείας ἐπιτελεῖν λειτουργίας. Χρόνων δὲ τινῶν διεληθόντων, τῷ βασιλεῖ προσίασι, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπαιτοῦντες μισθόν, τὴν πρὸς τὴν ἀνεγκαμένην ἐξελιπάρουν ἐπάνοδον. Τούτου δὲ τυχόντες, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφικόντο γῆν. Καὶ ὁ μὲν Αἰδέσιος τὴν Τύρον κατέλαβε, τοὺς γεννήτορας καὶ τὰ οἰκεία ἐπιζητῶν. Φρουμέντιος δὲ τὴν περὶ τὰ θεία σπουδὴν τῆς τῶν γεννητόρων προτετίμηκε θείας. Καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου καταλαβὼν πόλιν, τῷ τῆς Ἐκκλησίας δεδήλωσε Προέδρῳ, ὡς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ τῆς εὐσεβείας διέξασθαι φῶς. Πρὸς ὃν ὁ μακάριος Ἀθανάσιος (οὗτος γὰρ ἦν ὁ τὴν Ἐκκλησίαν τότε τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ τὸν θρόνον κοσμῶν). Καὶ τίς σου ἡμῖν κρείττων, ἔφη, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποσκευάσαι τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ Θεοῦ κηρύγματος ἀντιπείσασθαι τὴν αἴγλην; Καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτῷ μεταδούς χάριτος, εἰς τὴν τοῦ ἔθνους ἐξέπεμψε γεωργίαν.

Ὁ δὲ, καὶ τὴν πατρίδα καταλιπὼν, καὶ τοὺς γονεῖς ἀφείς, καὶ τοῦ μεγίστου πελάγου· ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καταφρονήσας, κατέλαβε τὸ ἀγεώργητον ἔθνος. Ἐγεώργησε δὲ προθύμως, ἔχων συναργόν τὴν Θεόδοτον χάριν. Ἀποστολικάς γὰρ κληρημένους διδασκαλίαις καὶ θαυματουργίαις, οὐ μόνον τοὺς δαιμονώοντας ἰθεράπευε, καὶ πάντοτε νόσημα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀντιλέγσει, καὶ μὴ ταχίως τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα δεχομένοις, ἐν μὲν δαίμονι εἰδίδου, κατὰ τὸν λόγοντα Ἀπόστολον, Παράδοτε αὐτὸν τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ· ὃν δὲ ξηρὸν ἐποίει· ἄλλου δὲ τὸ φῶς εἰς ἀβελήϊαν μετέβαλεν. Οἱ δὲ, εὐθὺς προσπίπτοντες, καὶ τῆς ἰάσεως ἀπολαμβάνοντες, ἐπίστευον τῷ Χριστῷ. Αἱ καθ' ἑκάστην δὲ γινόμεναι θαυματουργίαι μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ὡς παμπληθεῖ ἅπαν τὰ ἔθνος πρὸς Θεογνωσίαν διήλθον. Διὰ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ· μόνος σὺν Θεῷ, πᾶσαν τὴν τῶν Ἰνδῶν βαπτίσας χώραν, καὶ ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν χειροτονήσας, καὶ ναοὺς διαφόρους ἐγείρας, καὶ εἰδωλεῖα καταστρέψας, καὶ τὰ ἔθνα πάντα συντρέψας, ἅπαν τὰ ἔθνος εἰς Θεογνωσίαν μετέβαλεν.

Ἐθαύμαζον δὲ ἅπαντες, καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, λέγοντες· Οὐκ ὀλίγους χρόνους σὺν ἡμῖν ὦν διαβιβάσας, σὺδὲν τι ἐκ τῶν παρὰ σοῦ θαυμασίων ποτὶ ἐποίησας· καὶ νῦν πάθει σοι, παμφίλτατε, ἢ τοιαῦτα χάρις ἐδῶθη, δι' ὀλίγου καὶ ταῦτα καιροῦ; Οὐκ ἔμδον, ἀπεκρίνατο, τὰ δῶρον, ὃ τιμιώτατοι τοῦ Χριστοῦ φίλοι, ἀλλὰ τῆς ἱερωσύνης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἰδὼν γὰρ τὴν ἀγαθὴν ὑμῶν γνώμην, ἰάσας διὰ τοῦτο πατρίδα καὶ συγγένειαν, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν, κατέλαβον τὴν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, τὰ περὶ ὑμῶν ἀναδιδάξας, καὶ χρίσματος ἀγίῳ χρισθεὶς παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀποστολικῶ χρίσματος λαμπρυνθεὶς, τῇ πρὸς

Θεὸν αὐτοῦ ἐνταῦξαι, πρὸς ὑμᾶς ἀπιστάλην. Ὑμῶν δὲ πιστῶς ἐμὴ δεξαμένην, ἢ τῆς ἱερουσῆνης χάρις, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ, ἐνεργεῖ ὡς ἑρᾶτε δι' ἐμοῦ. Οὗτος ἐπὶ χρόνοις οὐκ ὀλίγοις ζήσας θρασύτως ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς διδάξας, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐργασίαν παραδόξως μεταρρυθμίσας, κατὰ τὸ δυνατόν ἐκάστω, ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Οὐ τὸ τίμιον λείψανον παντοδαπὰς τὰς ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι παρέχει, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ ἠψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ: τὸ
• τε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνον καὶ
• εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
• Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μανθεῖσαν ἄχραντε ψυχὴν, ἀγίασον, πάντοτε τοῦ δούλου σου Ἀγνή, καὶ τοῦ νρὸς δεινὰς ἀίχμαλωσίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὄρμας, τάχος ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθει σαρκὸς, Πανάμωμε, ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῶ, τὰ ἀρεστά ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με· ἵνα μεγαλύνω σε ἵνα δοξάζω αἰεὶ, τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα ἀγνή, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς ῥύπον, δεινὸν ἐναποσμήχυσσα Παρθένε, καὶ λογοθεσίου με, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Σοὶ Παναγία ἄχραντε ἀγνή, οἱ δούλοι σου, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, προσπίπτομεν συντετριμμένη διανοία, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἀμαρτημάτων εὐρεῖν, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς.

Ἰστοῦ. Σε νοητὴν, Θεοτόκε.

Ἰάψευδης, ἐμφανῶς πεπλήρωται, ἐπαγγελία σου Χριστέ· τῷ γὰρ σάλῳ ὁ φοιτητῆς, σοῦ ὁ ἐνθεώτατος, λόγῳ ἐμβριμώμενος, πρὸς ἰλαράν γαλήνην μετέβαλεν, Ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ νοητῷ, τῆς Σιών Ἀπόστολε, προβῆναι ὄρει κελευσθεῖς, σωτηρίῃ τε εἰληφῶς, χαίρων τὸ ποτήριον, ἔβης προθμευόμενος, διὰ θανάτου πρὸς θείαν ζωὴν, ἐνθα Χριστὸς τῶν ἀπάντων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γηγενῆς, πεφυκῶς Ἀπόστολε, ὑπερφυῶς τερατουργεῖς· δι' ἀγάπης γὰρ συγκραθεῖς, τέτῳ ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι, Ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ

γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄτερος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Τοῦ Παναγίου Πνεύματος τὸ πῦρ, σπασάμενος, ἀνώθεν Ἀπόστολε Χριστοῦ, γλώσσαις καιναῖς, αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγξω, τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι, διεκελεύσθης λαλεῖν τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

Ὑπerekπλήττει πάντα λογισμόν, τὸ κήρυγμα, ὅπερ ἐσαλπύσατε τῇ γῆ, μύσται Χριστοῦ, καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω· ὅτι μόνοι δώδεκα ὄντες, τὰς μυριάδας τῆς γῆς κατεφώτισατε.

Ἐθαυμαστώθη Δέσποτα Χριστέ, ἡ χάρις σου, ἐν τοῖς θεοσόφοις Μαθηταῖς· ὅτι μικροὶ καὶ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν διέδραμον, ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἕως περάτων αὐτῆς.

Τί τὸ διδάξαν οὕτω σε λαλεῖν, Ἀπόστολε; τί τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν, βλέπειν τρανῶς, τῆς ἀπροσίτου δόξης, τὴν αὐγὴν τὴν λάμψασαν, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν; Δόξα.

Τριαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοὶ, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν οὐσίαν μίαν· ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Καὶ νῦν.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστέ, δοξάζομεν ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, δίχα τροπῆς, ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχθ, μὴ ἐκσταῖς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὅν φρίττησιν Ἄγγελοι, καὶ πασαι στρατιαι, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
• ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ
• ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκούται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς· ὄν αἴτησαι Πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζῶσαι αὐτήν, νεκρωθεῖσαν παλαι, κακίστη ἀμαρτία.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα, Ἀδάμ τοῦ χοῖκου, Σωτήρα κηύσασα, Πανάχραντε Θεόν· αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπεῦσαι, ἀνίατα νοσοῦσης.

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βᾶθη με κακῶν· τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθροῦς· τρωθέντα ἀτόποις, ἠδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἀγνή μὴ παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ἰάτρευσον Ἀχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κηύσασα, τὸν πάντων Ἰατρόν· καὶ τῆς

τῶν Δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστόν ἐκδυσωπούσα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Φωτοφόρος καὶ εὐφραντικὴ, ἀκτῖνας ἰαμάτων, Ἀνδρέα Χριστοῦ Ἀπόστολε, νῦν ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἢ ἔνθεος μνήμη σου, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανθρωπίνης φύσεως λαχῶν, τοὺς ταύτης ὑπερέβης, δεσμούς καὶ πρὸς τὴν Ἀγγέλων, μεταβέθηκας σκηνὴν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Η ἐξ ὕψους Πνεύματος Θεοῦ, πνοή σε ἐκπυρώσασα, Ῥήτορα θεηγόρον, ἀναδείκνυσι θερμόν, βοῶντα Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ σου· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φεγγοβόλος ὡσπερ ἀστραπή, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες, τὸ σκότος τῆς ἀγνοσίας ἐκδιώκων καὶ πισούς, φωτίζων κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολῦτιμον Χριστόν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν Σινᾷ τὴν βάτον.

Τῆ τέχνη τῆς ἀλείας, ἐκ θαλάσσης ἠγρευσας ἰχθύας πάνσοφε· νῦν δὲ τῇ πίστει, ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ, ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· βυθὸς γὰρ ἦν ἡ πλάνη ποτέ, βυθίζων τὰ ἔθνη, τῇ ζῆλῳ τῆς ἀγνοίας.

Τὸν νοητὸν τοῦ βίου, ἀκυμάντως ἔπλευσας βυθὸν Ἀπόστολε, διαπετάσας, τὸ ἰστίον τοῦ Πνεύματος, τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς, κατήνησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ἐπὶ ξύλου δύναντος ἀτεξουσίῳ βουλῇ, ὁ τοῦ ἡλίου, φωστήρ συναναλύσαι ζητῶν, καὶ δύναι εἰς Χριστόν, ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη σταυροῦ, Ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ω μαθητὰ καὶ φίλε, τοῦ Χριστοῦ καὶ σύμψηφε τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ, ὅταν ἐν θρόνῳ, κάθηται Κριτῆς σὺν ἡμῖν, τοῖς δωδεκακρίναι, ὡς ἡ ἐπαγγελία φησὶ, γένοισθε τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τεῖχος.

Δόξα.

Τρισσοφαῖ Μονάδα, καὶ Τριάδα σύνθρονον δοξολογήσωμεν, οὐ διαιροῦντες, ἐνοῦντες δὲ αὐτὴν συμφυῶς, ὡς μίαν ἀληθῶς, οὐσίαν ἠνωμένην, ἐν προσώποις τρισίν, οὐ συναλειφόμενην.

Καὶ νῦν.

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα, συλλαβοῦσα τέτοιας σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, καινοτομοῦντα, τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως, τῷ τόκῳ σου Ἀγνή. Αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς Θεόν, αἰεὶ δυσωπούσα, μὴ παύση Θεοτόκε.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυῶς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων
» **Δ**εσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ
» **π**όκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε-
» **ν**όμενος ἄνθρωπος, ὁ ἀναρχος, μεγαλύνωμεν
» **π**άντες ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διαίγω, καὶ τὸ κριτήριον Ἀγνή, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἀγίαις δεήσεσι, Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προστάτιν μακαρίζω σε αἰεὶ.

Φρίττω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ πράξεις αἰσχροῖς, ἐπιγῆς ἐκτελέσας· καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Πανεύσπλαγγνε Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦ με καὶ διάσωσον Ἀγνή.

Ως φοβερά ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη! ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτὴ! ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη! τίς ὑποστήσεται λοιπόν; πανάχραντε Δέσποινα ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ πρὸ τέλους δός μοι ἄφεσιν Ἀγνή.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον μεπάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε φώτισον, ὀδηγοῦσα πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὐσα πάντων τῶν καλῶν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Οἷα φοιτητῆς πανάριστος, τοῦ τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότῃ σου μέχρι θανάτου ἐπόμενος, ἀνεληλυθας χαίρων εἰς ὕψος σταυροῦ, στελλόμενος πορείαν, πρὸς οὐρανοὺς μάκαρ Ἀπόστολε.

Πύλη τῆς Ἐδέμ σοι ἠνοικταί, καὶ προσετέθη κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος, καὶ ἐδέξαντο τῶν οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, καὶ παρέστηκας χαίρων Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Τοις εδοξάσθης πάθει, τῷ Διδασκάλου μακαρ' Ανδρέα πάνσοφε· δια γὰρ σταυροῦ τὸ θεῖον τέλος ἀπέιληφας, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας· διό σε δυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἰκέτευε.

Χαίροις ξυνωρὶς πανάριστος, ἐν οὐρανοῖς λαχοῦσα νῦν τὸ πολίτευμα· ἐποπτεύεις τε, τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν, ἐαυτῶν ἐκνικῶσαν τὴν δύναμιν, καὶ θεῶν χαρισμάτων, καταγλαΐζοις τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Ρίζης ἐκ Δαυὶδ ἐβλάστησας, προφητικῆς Παρθένε καὶ θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαυὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οτὴν σαγήνην ἀπλώσας, τῆς μουσικῆς θεωρίας, καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας τὰ κάλλη, τῶν οὐρανόων ἐννοιῶν, ἰκέτευε Ἄγιε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τοῦ πηγάζειν καὶ ἡμῖν τὸν ἰλασμόν.

Εὐχαριστοῦμεν τὰ ἔθνη, τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα, καὶ ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς διὰ σοῦ ἀναχθέντα· τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐκστάντες γεγόναμεν συμμέτοχοι, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, τοῦ Κυρίου τε τῆς δόξης κοινωνοί.

Τῶν ἀπορρήτων αὐτόπται, καὶ ὑπηρεταὶ τῷ Λόγῳ, μυσταγωγοὶ καὶ θεωροί, τῶν ἀνεξιχνιάστων, συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς, γενέσθαι δεήθητε Ἀπόστολοι, τῆς Χριστοῦ βασιλείας, καὶ μετόχους τῆς Θεότητος αὐτοῦ.

Δεσμῆν καὶ λύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν, λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, ὅτε ἐλευσεται Χριστός, καὶ πάντες καθήσεσθε οἱ Δώδεκα, ἐπὶ θρόνοις τασθῆτοις, κρίνειν πάσας, τὰς φυλάς τῆ Ἰσραὴλ.

Δόξα.

Τὴν τρισυπόστατον Φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάζωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα, προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Ἐπὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννητορ ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ο Λόγος ὁ προάναρχος, εὐρηκῶς σε παμμακάαρ, Πρωτόκλητον ἀνεδείξε, πάντων τῶν Ἀποστόλων, Ἀνδρέα παναοίδιμε· καὶ τοῖς τούτους ἴχνεσιν, ἐπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτοῦ, ἀνάγων θεῖαν πορείαν.

Ἄλλος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα, τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρετήν, γεγόμενον τὸν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν· τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς Μαθητῆς τοῦ Δεσπότη.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θεὸν ὄνπερ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμητε, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀποστόλῳ, τυχεῖν θείας ἐλλάμπσεως, τῷ σὺ Υἱῷ καὶ χάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἁγίων· ὅσα γὰρ θέλεις ἰσχύεις. *Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ πρόσόμοια.*

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανόων ταγμαίων.

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου· ἐν σοὶ γὰρ ἤνθησαν, ἐκ μυστικῆς λιθάδος, εὐωδέστατα κρίνα, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, κόσμῳ παντὶ, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐμίμησαντο.

Ανδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς, ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμπει, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας· τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ο μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ Ἀνδρέας ὁ θεόπτης, ἐβόα φησὶ, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδὼν· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφή, καὶ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν.

Ητῶν Πατέρων σε πόλις, Ποιμένα κέκτηται, καὶ πολιούχον θεῖον, καὶ κινδύνων παντοίων, ῥύσῃ καὶ φρερόν σε, Ἀνδρέα σοφέ, εὐχαρίστως τιμῶσα σε. Ἄλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασωῆσθαι ἀλώβητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρετήν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλιεῖει, ἀντὶ

καλαίμου τὸν σταυρὸν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρο-
τῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν,
ἐπαναίγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχ-
θροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσ-
δεκτον. Ἄει τῆτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν
Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσ-
βεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Υπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρό-
πολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σέ γεν-
νησάι ἦκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ·

ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ
Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσα-
τε. Ποιμένες ἀγραυλῶντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον
μελωδήσατε. Πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παν-
τουργέτην,

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν
Κανόνων τοῦ Ἀποστόλου, ἡ γ΄. καὶ ε΄. Ὡδή.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥή-
ματα αὐτοῦ,

Τ Ε Λ Ο Σ.

7. 23.

APR 12 1958

C

[REDACTED]

